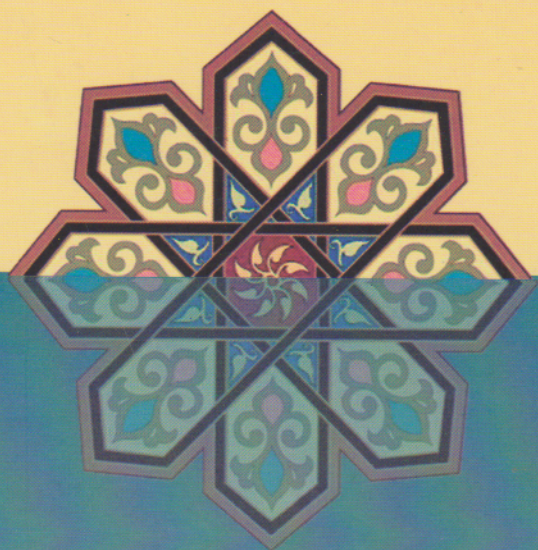

بىنەما تىتەر عىيەكانى كۆمەلنى ئىسىلامىي

نوسىنى عەلى باپىر

پوونکردنه وهی

بنه ما گشتیه کانی
کۆمه‌لی ئیسلامیی

پروونکردنه وهی بنه ما گشتیه کانی کۆمه‌لی ئیسلامیی

نووسینی: عه‌لی باپیر

چاپی سی‌یه م

1435 / کۆچی

2714 / کوردی

2014 / زاینی

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

ناسنامه ی کتیب :

ناوی کتیب : روونکردنه وهی بنه ما شه رعیه کانی کومه لی ئیسلامی

نووسینی : عه لی باپیر

بابهت : فیکری ئیسلامی

پیت چنن : کامه ران ئه حمه د

نۆره و سالی چاپ : سییه م - 2014

تیراژ : 1000 دانه

له به رپوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره ی سپاردنی (330) ی سالی (2012) ی پیدراوه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾﴾

الجاثية.

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَا... ﴿٤٨﴾﴾

المائدة.

ameer.maktab@yahoo.com

[/AliBapir](#)

[/AliBapir](#)

[/MediaAmeerOffice](#)

www.alibapir.net

ئەم کتیبە

ئەم کتیبە (بنه‌ما گشتییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) کورتە‌ی کتیبی (پروونکردنه‌وه‌ی بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله گشتییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) ه، که لیژنه‌یه‌کی پاسبێردراو له‌لایه‌ن سه‌ركرده‌یه‌تییه‌وه به‌و کاری کورتکردنه‌وه‌یه هه‌ستاه.

شایه‌نی باسیشه‌ که (بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله گشتییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) ئەو بیست و پینج خاله‌بوون که به‌ر له‌ پاگه‌یه‌نرانی کۆمه‌لی ئیسلامی له (2001/5/31) دا وه‌ك بناغه‌ی فیکری و سیاسی کۆمه‌لی ئیسلامی له‌لایه‌ن به‌نده‌وه ئاماده‌کراو پاش وتووێژ له‌سه‌ر کرانی له‌لایه‌ن دامه‌زێنه‌رانی ئه‌وسای کۆمه‌لی ئیسلامییه‌وه په‌سه‌ندکرانی له‌ دوتویی نامیلکه‌یه‌دا چاپ و بلاوکرایه‌وه.

پاشان له‌ سالی (2010) دا هه‌لسام به‌ پروونکردنه‌وه‌ی ئەو بیست و پینج بنه‌ما شه‌رعی و هیله گشتییه‌وه سه‌ره‌نجام له‌ دوتویی کتیبیکی (600) لاپه‌ره‌ییداو به‌ ناوێشانی: (پروونکردنه‌وه‌ی بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله گشتییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) دووجار له‌سه‌ر یه‌ك چاپ و بلاوکرایه‌وه، که‌واته: ئیستا (بنه‌ما شه‌رعییه‌کان و هیله گشتییه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی) وێرای حاله‌تی (متن) بوونی، به‌ پروونکراوه‌ییش به‌ دوو شیوه‌ هه‌یه:

1- پوونکردنه‌وه‌ی درێژ، که په‌نگه هه‌ندی‌ک بۆچوونی تێدا بن زیاتر ته‌عبیر له بیروپرای من بکه‌ن.

2- پوونکردنه‌وه‌ی کورت، که ته‌عبیر له بیروپرای لیژنه‌که‌و سه‌ره‌نجام سه‌رکردایه‌تی کۆمه‌لی ئیسلامیی ده‌کات.

هیواداریشم ئه‌م کتێبه به هه‌رسی‌ک حاله‌ت و شیوه‌که‌یه‌وه، هۆکارێکی کاریگه‌ریی زیاتر تیگه‌یاندنی ئه‌ندامانی کۆمه‌لی ئیسلامیی بێ، له و بنه‌ما شه‌رعیی و هیله‌گشتییانه‌ی که له سه‌ریان بنیات نراوه‌و به‌پێوه‌ده‌چیت.

سبحانک اللهم أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرک وأتوب اليک

عه‌لی باپیر/ هه‌ولێر

28 محرم 1435هـ / 2013/12/1ز

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

بنہ مای یہ کہم تیگہ یشتنی راست و دروست لہ ئیسلام

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

بنه‌مای یه‌که‌م

تیگه‌یشتنی راست و دروست له ئیسلام

تیگه‌یشتنیکی راست و دروست (فهم صحیح و سلیم)ی ئیسلام، - که له قورئان و سوننه‌تدا به‌رجه‌سته‌یه‌، له‌به‌ر رۆشنایی تیگه‌یشتن و زانست و ئەزموونی زانیانی پیشینی چاکمان و زانیانی متمانه‌پیکراوماندا به‌گشتیی و، به‌تایبەت هی سێ سەده‌ شایه‌دی بو دراهه‌کان، وه‌ک:

1- پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: (خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ...) رواه البخاري: (3651) واللفظ له، ومسلم: (2533)، عن عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه. واته: (باشترین خه‌ک ئه‌و سه‌ده‌یه‌ن که من له‌نیویاندام، دواپی ئه‌وانی دواپی وان، پاشان ئه‌وانی دواپی وان ...).

ئو تیگه‌یشتنه‌ش بریتیه‌ له: (ته‌نها ئیسلام به‌ به‌رنامه‌ -دین-ی راست و تیرو ته‌واو زانیانی ئینسان، به‌ تاک و کومه‌ل و کومه‌ل‌گا و ده‌وله‌ته‌وه)، وه‌ک:

2- خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾ المائدة، واته: (ئه‌مه‌پو به‌رنامه‌که‌تانم بو ته‌واوکردن، وه‌ چاکه‌ی خو‌م به‌ته‌واویی له‌گه‌لداکردن، وه ئیسلام به‌ به‌رنامه‌ بو په‌سندکردن ...).

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ آل عمران، واته: (وه هه‌ر که‌سێک جگه‌ له ئیسلام به‌رنامه‌یه‌کی دیکه‌ بخوازی، به‌ ته‌ئکید لێ وه‌رناگیرێ، وه له دواپوژدا له زیانبارانه‌).

پوونکردنه‌وه

یه‌که‌م: زانیاری له پێش کردنه‌وه‌یه

ئهم حه‌قیقه‌ته‌ که (زانیاری له پێش کردنه‌وه‌یه) زۆر له ئایه‌ته‌کان و فرمایشه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ رابده‌گه‌یه‌نن، به‌لام ئیمه وه‌ک بنچینه‌یه‌ک گوتوو‌مانه‌ و زانیانی‌ش هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌که‌ده‌نگن که به‌بێ زانیاری و تیگه‌یشتن و به‌بێ به‌رچا‌وپوونی، به‌هیچ جو‌ریک، هیچ جو‌ره کارو چالاکیه‌کی ئیسلامی به‌شی‌وه‌یه‌کی راست و دروست ئه‌نجام نادرێ (دیاره ئیمه لی‌رده‌دا باسی کارو چالاکی ئیسلامی ده‌که‌ین، ئه‌گه‌رنا هه‌ر کردنه‌وه‌یه‌ک بناغه‌ی نه‌زانین بێ و له‌سه‌ر بناغه‌ی نه‌شاره‌زایی بنیاتبنرێ، نه‌ک هه‌ر به‌هره‌ی لێ و نه‌رناگیرێ و به‌ره‌می نابێ و هیچی لی‌هه‌لناوه‌رێ، بگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی زۆریشی له‌سه‌ر قه‌رزدار ده‌بێ).

خوای کاربه‌جێش (جل جلاله) فرموویه‌تی: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ...﴾⁽¹⁾، واته: (بزانه که جگه له خوا، په‌رستراوانێکی دیکه نین که شایه‌سته‌ی په‌رستن بن، وه داوای لی‌بوردن "له خوا" بکه بۆ گونا‌هت).

وه‌ک ده‌بینین خوای زانا و توانا (جل جلاله)، دوو فرمانی به‌پێغه‌مبه‌ری خو‌ی کردووه. که‌واته: کردنه‌وه ده‌بێ به‌دوای زانیارییدا بێ.

هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن ده‌رباره‌ی هۆکاری شکستی هه‌زار له‌ کافران، له به‌رانبه‌ر سه‌د له ئه‌هلئیماندا، فرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ

عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبِرُونَ يَغْلِبُوا مَائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١﴾ واته: (ئهی پیغه‌مبه‌ر! برواداران هان بده له‌سه‌ر جه‌نگ، ئه‌گه‌ر له‌ ئیوه بیست که‌سی خۆپاگر هه‌بن، به‌سه‌ر دووسه‌د که‌سدا زāl ده‌بن، ئه‌گه‌ر له‌ ئیوه سه‌د که‌س هه‌بن، به‌سه‌ر هه‌زار که‌سدا له‌وانه‌ی بیپروان، زāl ده‌بن، چونکه ئه‌وان خه‌لکانیکن نافامن). که‌واته: هۆی شکستی ده‌ کافر له‌ به‌رانبه‌ر مسوڵمانیکدا، ئه‌وه‌یه که‌ کافره‌که به‌ پیچه‌وانه‌ی مسوڵمانه‌که‌وه، خاوه‌نی شاره‌زایی و تیگه‌یشتن نییه‌ و نافامی و نازانی.

دووهم: ئیسلام ئه‌وه‌یه که‌ خۆی له‌ قورئان و سوننه‌تدا ده‌بینیته‌وه: چونکه بیگومان نایین و به‌رنامه‌ی خودای به‌رزو مه‌زن ته‌نها ئه‌و ده‌قانه‌ن که له‌پێی سرووش (وحی)یه‌وه هاتوون، جا چ به‌شیوه‌ی راسته‌وخۆ بێ که (قورئان)ه، چ به‌شیوه‌ی ناپراسته‌وخۆ که (سوننه‌ت)ه، به‌لێ (ئیسلام)ک که ده‌بی پییه‌وه پابه‌ند بین، ئه‌و (ئیسلام)ه‌یه که له (قورئان) و (سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر)دا ﷺ به‌رجه‌سته‌یه.

پیشه‌وا (شافعی)یش له‌وباره‌یه‌وه شیعرێکی جوانی گوتوه‌:

كُلُّ الْعُلُومِ سِوَى الْقُرْآنِ مَشْغَلَةٌ

الا الحديث وعلم والفقه في الدين

الْعِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ: قَالَ حَدَّثَنَا

وَمَا سِوَى ذَلِكَ وَسِوَأَسْ الشَّيَاطِينِ

واته: (هه‌موو زانسته‌کان بی‌جگه له زانسته‌کانی قورپئان و فه‌رمووده‌و زانستی له دین شاره‌زابوون، خو سه‌رقالکردنه، زانست ئه‌وه‌یه که تییدا: (گوتی، بۆی باسکردین) هه‌بێ، جگه له‌وه، ئه‌وی دیکه هه‌مووی خوتخوته‌ی شه‌یتانانه).

ئاشکراشه که مه‌به‌ستی شافیعی (ره‌حمه‌تی خوای لی‌بی) له وشه‌ی (العلم)، زانیاری شه‌رعیه، واته ئه‌و زانیارییه‌ی که به دین داده‌نرێ، ئه‌گه‌رنا شتیکی ئاشکرایه که زانیاری دنیا‌یی (العلم الدنیوی) نه له قورپئان و سوننه‌دا کورت هه‌لاتوو، نه به (خوتخوته‌ی شه‌یتانان) یش داده‌نرێ، به‌لام به ته‌ئکید هه‌ر قسه‌یه‌ک له وه‌حیه‌وه نه‌هاتبێ و به‌ناوی (ئاین) هه‌و به‌کری و به به‌شی‌ک له ئاین دابنرێ، ئه‌وه شتیکی راست نییه و (خوتخوته‌ی شه‌یتان) ه.

که‌واته: هه‌رچی به‌ره‌م و لیکدانه‌وه و شه‌رح و ته‌فسیری زانا و پێشه‌وايان، هه‌رچه‌نده پایه‌دارو به‌ریز بن، هه‌ر به تی‌گه‌یشتن (فه‌م) ی ئه‌وان ده‌رباره‌ی دین داده‌نرێ، ده‌بێ هه‌ر به‌و شی‌وه‌یه مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا به‌کری، نه‌ک وه‌ک ده‌ق (نص) یکی دینی و خودی دین.

سی‌یه‌م: بی‌گومان پێشینه‌ی چاک (السلف الصالح) مان په‌زاو په‌حمه‌تی خویان لی‌بی، به‌گشتی سه‌رمه‌شق و پێشه‌رومانن، شه‌رع و عه‌قل له‌سه‌رمان پێویست ده‌که‌ن به‌پێی تی‌گه‌یشتنی ئه‌وان له‌گه‌ل کتیی خوای به‌رزو مه‌زن و سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری پێشه‌وا ﷺ مان مامه‌له‌ به‌که‌ین.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: { خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ... }¹ واته: (باشترین خه‌لک ئه‌و سه‌ده‌یه‌ن که من له‌نیویاندام، دوا‌یی ئه‌وانی دوا‌ی وان، پاشان ئه‌وانی دوا‌ی وان ...).

¹ رواه البخاري: (3651) واللفظ له، ومسلم: (2533)، عن عبد الله ابن مسعود رضي الله عنه.

لیره دا وهك به لگه هیئانه وه له سه ر ئه وهی كه خه لكی سی سه ده كان به گشتی و به تاییه ت هی سه ده ی یه كه م كه (هاوه لآن) ی به ریزو دلسۆزی پیغه مبه ری خوان - خوا لیان رازی بی - تیگه یشترو پیگه یشتنیان له ئایین و به رنامه ی خوا، له هی دوا ی خو یان چاکترو ته واوتر بووه، به په سندی ده زانم ئه م رووداوه به نمونه بهینمه وه:

(عَنْ أَسْلَمَ أَبِي عِمْرَانَ التُّجِيبِيِّ قَالَ كُنَّا بِمَدِينَةِ الرُّومِ فَأَخْرَجُوا إِلَيْنَا صَفًّا عَظِيمًا مِنَ الرُّومِ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ مِثْلُهُمْ أَوْ أَكْثَرُ، وَعَلَى أَهْلِ مِصْرَ، عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ، وَعَلَى الْجَمَاعَةِ فُضَالَةُ بْنُ عُبَيْدٍ، فَحَمَلَ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى صَفِّ الرُّومِ حَتَّى دَخَلَ فِيهِمْ، فَصَاحَ النَّاسُ وَقَالُوا: سُبْحَانَ اللَّهِ يُلْقِي بِيَدَيْهِ إِلَى التَّهْلُكَةِ، فَقَامَ أَبُو أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ لَتَأُولُونَ هَذِهِ الْآيَةَ هَذَا التَّأْوِيلُ، وَإِنَّمَا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِيْنَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ لَمَّا أَعَزَّ اللَّهُ الْإِسْلَامَ وَكَثُرَ نَاصِرُوهُ، فَقَالَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ سِرًّا دُونَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ أَمْوَالَنَا قَدْ ضَاعَتْ وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعَزَّ الْإِسْلَامَ وَكَثُرَ نَاصِرُوهُ، فَلَوْ أَقْمَنَّا فِي أَمْوَالِنَا فَأَصْلَحْنَا مَا ضَاعَ مِنْهَا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ ﷺ يَرُدُّ عَلَيْنَا مَا قُلْنَا: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾ (١٩٥) فَكَانَتْ التَّهْلُكَةُ الْإِقَامَةُ عَلَى الْأَمْوَالِ وَإِصْلَاحُهَا وَتَرْكُنَا الْغُرُوءَ، فَمَا زَالَ أَبُو أَيُّوبَ شَاخِصًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى دُفِنَ بِأَرْضِ الرُّومِ^(١) واته: { (أَسْلَمَ أَبِي عِمْرَانَ التُّجِيبِيِّ) ده لای: ئیمه له شاری رۆمه كان بووین - مه به ستی (قوسته نتینییه) یه كه ده كاته (ئه سه ته مبول) ی ئیستا، ریزیکی گه وره ی له شكریان بۆمان ده ركرد، له (مسولمانان) یش ریزیکی وهك ئه ویان گه وره تر بۆیان ده رچوو، فرمانده ی خه لكی میسر عوقبه ی كوری عامر بوو، فرمانده ی له شكرمان فوزاله ی كوری عوبید بوو.

¹ رواه الترمذی: 2972، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحٌ.

پیاویک له ئیمه خوی به ریزی رۆمه کاندایا تا چووه نیویان، خه لکه که هاواریان کردو گوتیان: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، به دهستی خوی خوی فهوتاند، ئه بو ئه ییوی ئه نساریی هه لسا یه وه و گوتی: ئه ی خه لکینه! ئیوه ئه م ئایه ته به و شیوه یه لیکده ده نه وه؟ ئه م ئایه ته ده رباره ی ئیمه ی ئه نسارییه کان دابه زینرا، دوا ی ئه وه ی خوا ی به رزو و مه زن (ئیسلام) ی به هیز و شکودار کردو پشتگیریانی زۆربوون، هه ندیکمان به نهینی و به بی ئاگاداری پیغه مبه ر ﷺ به هه ندیکی دیکه مانی گوت: مالمان به زایه چوو، ئه وه خواش (ئیسلام) ی به هیز کردو شوینکه وتوانی زۆربوون، با لیره به دوا له نیو مال و منداله کانمان نیشته جی بین و گرنگیان پی بدهین و ئه وه ی به زایه مان داوه قه ره بووی بکهینه وه، خواش (جل جلاله) ئه م ئایه ته ی له وه لامدانه وه ی ئیمه دا دابه زانده سه ر پیغه مبه ره که ی ﷺ: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾⁽¹⁾ واته: (له پی خوادا بیه خشن و خۆتان مه فه وتین...)، که واته خۆ فه وتاندن ئه وه یه خۆ به مال کۆکردنه وه وه خه ریک بکهین و واز له جیهاد بهینین.

جا ئه بو ئه ییوب به رده وام له سه ر پی بوو له پیناوی خودا (جل جلاله)، تا له خاکی رۆمه کان به خاک سپێردرا.

هه روه ها خوا ی به رزو و مه زن ده فه رموی: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾⁽²⁾ واته: —————

¹ البقرة: 195² التوبة: 100

(پیشکە و تووە یە کە مە کان لە کۆچکەرەکان و پشتیوانان و ئەوانە ی کە باش بە دوایان کە و تن، خوا لێیان رازی بوو و ئەوانیش لە خوا رازی بوون، خوا چە ندان باخ و بیستانی بۆ ئامادە کردوون کە رووبارگە لێک بە ژێریاندا دەپۆن، بە نە مریی و تا هە تاییە تێیاندا دە میننە وه، هەر ئە وهش بردنە وه ی گە و رە یه).

هە روه‌ها خوا ی بە رزو مە زن دە فە رموی: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا...﴾⁽¹⁾ واتـ: (موحه مە د ﷺ ره‌وانه‌ کراوی خوا یه، ئە‌وانه‌ش که له‌ گه‌ لێدان، به‌ رانبه‌ر بی‌پروایان جه‌ریه‌زه‌ و توند و له‌ نیوان خۆیاندا به‌ سۆزو دلنه‌ رمن، ده‌یان بێنی هه‌رده‌م خه‌ریکی رکوع و سه‌جده‌ن، مه‌به‌ستیان به‌ ده‌سته‌تێنانی چاکه‌ و ره‌زامه‌ندی خوا یه ...).

حیکمه‌تی ئە‌و جه‌ختکردنه‌ش له‌ سه‌ر به‌ هه‌ره‌ وه‌رگرتنی مسوڵمانان له‌ پیشینه‌ ی چاکیان، ئە‌وه‌یه‌ که ئە‌وان (ره‌حمه‌تی خویان لێ بێ)، به‌ گشتی به‌ هۆی زیاتر نزیکیان له‌ چاخ و سه‌رده‌می زیڕینی ئیسلامه‌تییه‌ وه، که روژگاری پیغه‌مبه‌ری خوا یه ﷺ، تێگه‌ یشتنیان بۆ قورئان و سوننه‌ت راسترو ئاشنایان به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زیاترو ئیمانیان قوول‌ترو عیباده‌تیان چاک‌ترو ته‌قوا و ته‌زکیه‌یان پ‌ترو بۆ خوا یه‌ کلابونه‌ وه‌ و ساغییان زیاترو فیداکارییان له‌ رپی خوا باشتر، هه‌روه‌ها پابه‌ندیان به‌ شه‌ریعه‌ ته‌ وه‌ زیاترو له‌ بیدعه‌ت و داهێنان دوورتر بوون، وه‌ک عه‌بدوللای کورپی مه‌ سه‌عود - خوا لێی رازی بێ- له‌ و باره‌ وه‌ و له‌ وه‌سفی (هاوه‌لان) ی به‌ پ‌یزو دلسۆزی پیغه‌مبه‌ری خوا- خوا لێیان رازی بێ-، گوته‌ویه‌تی: (مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُتَأَسِّيًا فَلْيَتَأَسَّ بِأَصْحَابِ مُحَمَّدٍ ﷺ، فَإِنَّهُمْ أَبْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ قُلُوبًا وَأَعْمَقَهَا عِلْمًا وَأَقْلَهَا تَكْلَفًا وَأَقْوَمَهَا هَدًيًا وَأَحْسَنَهَا حَالًا، قَوْمٌ إِخْتَارَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى

لِصُحْبَةِ نَبِيِّهِ ﷺ وَإِقَامَةِ دِينِهِ، فَأَعْرِفُوا لَهُمْ فَضْلَهُمْ وَأَتَّبِعُوهُمْ فِي آثَارِهِمْ، فَإِنَّهُمْ كَانُوا عَلَى الْهُدَى الْمُسْتَقِيمِ⁽¹⁾ واته: {ئە‌وه‌ی له‌ ئیوه‌ ده‌یه‌وه‌ی که‌سیک‌ بکاته‌ سه‌رمه‌شقی خۆی، با‌ هاوه‌لانی موچه‌مه‌د ﷺ بکاته‌ سه‌رمه‌شقی خۆی، چونکه‌ ئە‌وان له‌ هه‌موو‌خه‌لکی ئە‌م ئۆمه‌ته‌ دلیان چاک‌تره‌و له‌ هه‌موویان زانیاریان قوول‌تره‌و له‌ هه‌موویان ته‌که‌ل‌لوفو خۆ ئە‌زیه‌ت‌دانیان که‌م‌تره‌، له‌ هه‌موویان رییازیان راست‌تره‌و حالیان له‌ هه‌موویان باش‌تره‌، کومه‌لیک‌ن خوا هه‌لیب‌ژاردن بۆ هاوه‌لیتی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و راگرتنی دینه‌که‌ی، چاکه‌یان پێ‌ بزاندن و به‌د‌وای شوینه‌واریان بکه‌ون، چونکه‌ ئە‌وانه‌ له‌ سه‌ر رییازی راست بوون}.

به‌لام پێ‌ویسته‌ وریاش بین‌و وا نه‌زانی که‌ تیگه‌یشتن و به‌ره‌م و که‌له‌پووری زانیانی پێ‌شینی چاکمان، جیگ‌ره‌وه‌ (بدیل)ی تیفک‌رین و تیگه‌یشتن و کۆشش (جته‌اد)ی خۆمانه‌، چونکه‌ ئە‌وان بۆ مه‌سه‌له‌ و پێ‌ش‌هات و پ‌وداوه‌کانی رۆژگاری خۆیان، کۆشش (جته‌اد)یان له‌ قورئان و سوننه‌تدا کرد‌وه‌، ئیمه‌ش پێ‌ویسته‌ بۆ‌ هی رۆژگاری خۆمان بیر‌یکی تازه‌ بکه‌ینه‌وه‌ و کۆشش (جته‌اد)ی تایبه‌تی خۆمان بکه‌ین، له‌ چوارچێ‌وه‌ی ده‌قه‌کانی قورئان و فه‌رمووده‌دا و به‌ سوود وه‌رگرتن و تیگه‌یشتنی پێ‌شینانمان، به‌لگه‌شمان بۆ ئە‌م قسه‌یه‌مان ئە‌وه‌یه‌ که‌ خ‌وای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿...وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكُّوْنَ﴾ النحل، واته: (... وه‌ زیکرمان بۆ‌ تۆ نارد‌وه‌ته‌ خ‌واری تا ئە‌وه‌ی بۆ‌یان دابه‌‌ژێن‌راوه‌ بۆ‌یانی روون بکه‌یه‌وه‌، وه‌ بۆ‌ ئە‌وه‌ی بۆ‌خۆشیان بیر‌بکه‌نه‌وه‌.

¹ جامع بیان العلم وفضله، ج: (2)، ص: (134).

په حمه تی خواش له عومه ری کورپی عه بدولعه زیز، خه لیفه ی راشیدی نیسلا م
بئ، که له وباره یه وه گوتوویه تی: (تَجِدُ لِلنَّاسِ مِنَ الْأَقْصِيَةِ بَقْدَرٍ مَا تَجِدُ لَهُمْ مِنَ
الْقَضَايَا)، واته: (خه لک بریارو یاسای تازه یان بۆ په یدا ده بی، به نه دازه ی نه وه ی
که کیشه ی تازه یان بۆ په یدا ده بی).

چواره م: له نیو پیشینیه ی چاکیشماندا خه لکی سی وه چه کان (الأجیال) له
هه موو چاکتر و متمانه پیکراوترن:

چونکه پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته زکیه ی کردوون و شاهیدی بۆ داو،
فه رموویه تی: {خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ...} (1)

دیاره نه و سی وه چه و سه ده یه ش بریتین له: هاوه لان و شوینکه وتووانیان و
شوینکه وتووانی شوینکه وتووانیان (الأصحاب وتابعوهم وتابعو تابعيهم)، جا
نه مانیش له پرووی زه مانه وه، له سه رده می پیغه مبه ری خواوه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه تا سالی
(210) ی کۆچی، یان نه وپه ره که ی (230) ی کۆچی ده خایه نی، چونکه وه چه یه ک
(جیلێک) به (70) سال دانراوه، $(210 = 70 \times 3)$.

حیکمه تی نه و فه رموده یه ی پیغه مبه ری خواش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که ده فه رموی: خه لکی
(مسولمان) ی نه و سی سه ده یه چاکترینی خه لکی (مسولمان) ن، نه وه یه که
مسولمانان به دریزایی میژوو، زاناو پیشه وایانی نه و سی وه چه هه لبارده یه
بکه نه سه رمه شقی خویان و سه نگی مه حه کی دینداری و رسولمانه تییان، هه م
له پرووی تیگه یشتن و هه م کرده وه شه وه، چونکه مادام پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
شاهیدی چاکتر بوون (خیریه ی بۆ (مسولمانان) ی نه و سی سه ده یه داوه، دیاره
هه م زانیاری و تیگه یشتنیان، هه م پابه ندیی و کرده وه شیان به گشتی له هی

¹ رواه البخاري: (3651) واللفظ له، ومسلم: (2533)، عن عبدالله ابن مسعود رضي الله عنه.

سه‌رجه‌م (مسوڵمانان)ی سه‌ده‌و وه‌چه‌کانی دیکه چاک‌تره، بۆیه په‌یڤه‌ویی لیک‌کردنیان پێویسته .

به‌لام لیڤه‌دا پێویسته هه‌وت پاستیمان له‌به‌رچاو بن:

1/ پێشینی چاک ته‌نیا ئه‌وانه‌ن که چاک بوون، نه‌ک هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌و میژووه‌دا ژیاون:

واته ئه‌وانه‌ی که له‌و ماوه زه‌مه‌نییه‌دا ژیاون، هه‌موویان به‌ پێشینی چاک له‌ قه‌له‌م نادرین، سه‌له‌فی سالح هه‌ر ئه‌وانه‌ن که چاک بوون، ئه‌وانه‌ی خراپ بوون، یان گریمان باشیش بووبن، به‌لام هه‌له‌و ناشه‌رعییان هه‌بووبن، ئه‌وه له‌ هه‌له‌و ناشه‌رعییه‌کانیاندا بۆ ئێمه سه‌رمه‌شق نین تاكو ئێمه بیانکه‌ینه سه‌رمه‌شقو پێشپه‌وی خۆمان.

2/ شوینکه‌وتنی پێشینی چاک، ئێمه بێ نیاز ناکات له‌ به‌کاره‌ینانی عه‌قلی خۆمان، به‌لكو عه‌قلی خو‌ به‌کارنه‌هێنان لادانه له‌ رێبازی سه‌له‌فی سالح:

له‌پاستیدا ئه‌وه یه‌كێكه له‌ به‌لگه‌نه‌ویسته‌كان، چونكه ئه‌وه‌نده‌ی سه‌له‌فی سالح عه‌قلی خۆیان به‌کاره‌یناوه، خه‌لكی دیکه هێنده عه‌قلی خۆیان به‌کارنه‌هێناوه! بێگومان ئه‌گه‌ر چاک عه‌قلی خو‌ت به‌کارنه‌هێنی، (دین)ت بۆ تێكه‌ڵ ناکرێ له‌گه‌ڵ (ژین)داو ته‌فاعولت له‌گه‌ڵ دین بۆ ناکرێ، له‌پاستیشدا (جمود)و وشکی و پابه‌ندی به‌ ده‌قه‌کانه‌وه، به‌بێ ئی تێگه‌یشتن و هه‌له‌هێنجانی یاساكان لێیان، پێچه‌وانه‌ی رێبازو رێوشوینی (پێشینی چاک)مانه .

3/ شوینکه‌وتنی پیشینی چاک، واته: شوینکه‌وتنی به‌رنامه‌و ریبازی فیکرییان، نه‌ک ته‌نیا ده‌مارگیربوون بۆ قسه‌و بیرپایه‌کانیان:

به‌دوای پیشینی چاک که‌وتن، واته: شوینکه‌وتنی ئه‌و به‌رنامه‌و ریبازه‌ی که ئه‌وان له‌سه‌ری بوون، نه‌ک قسه‌و فه‌تواکانی ئه‌وان له‌خۆت بکه‌ی به‌دین، چونکه ئه‌وان فه‌توایه‌کیان داوه بۆ کاتی‌ک و بۆ شوینیک جیا له‌وه‌ی ئیستای تو، چونکه زانایان گوتووایانه: (لَا يُنْكَرُ تَغْيِيرُ الْأَحْكَامِ بِتَغْيِيرِ الْأَزْمَانِ)، واته: (نکوولی ناکرئ له‌گۆرپینی حوکمه‌کان، له‌ئه‌نجامی گۆرانی کات و شوینه‌کاندا). زانایان هه‌موو له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌که‌نگن که: (الْفَتْوَى تَتَغَيَّرُ شَخْصًا وَزَمَانًا وَمَكَانًا وَعَرَفًا وَحَالًا). واته: (فه‌توا ده‌گۆرئ له‌که‌سیکه‌وه‌ بۆ که‌سیکی دی، له‌کاتیکه‌وه‌ بۆ کاتیکی دی، له‌شوینیکه‌وه‌ بۆ شوینیکی دی، له‌عورفیکه‌وه‌ بۆ عورفیکی دی)، ئه‌وه‌یه‌کیکه‌ له‌شته‌ئاشکراکان که‌شه‌رعزانه‌کان ده‌یزانن.

که‌واته: ناکرئ هه‌ر قسه‌یه‌ک که (پیشینی چاک) مان گوتووایانه، له‌خۆمانی بکه‌ینه‌دین.

4/ شوینکه‌وتنی سه‌له‌فی سالح، خالی هاوبه‌شی نیوان (مسولمانان)ه، هیچ که‌س بۆی نییه‌ تاپۆو قۆرخی بکات له‌سه‌ر خۆی:

دیاره‌پیش هه‌موو که‌س، پیشینی چاک پیغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ، دوایی (هاوه‌لان)ن په‌زای خوایان له‌سه‌ری، ئینجا زانایان و پیشه‌وایانی دیکه‌مانن، که‌دوای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لان که‌وتوون، ئاشکراشه‌که‌ئه‌مه‌خالی هاوبه‌شی نیوان هه‌موو (مسولمانان)ه، هه‌موو مسولمانیک ده‌بی به‌دوای ئه‌و ریبازه‌بکه‌وئ و به‌و رپییه‌دا بپوا که‌پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هاوه‌لان و ئه‌وانه‌ی که‌شوین

پێی ئه‌وانیان هه‌لگرتوه‌و پێیدا رۆیشتوون، هه‌روه‌ها ئه‌وه نه‌ له‌سه‌ر كه‌س تاپۆكراوه‌و نه‌ كه‌س ده‌توانی قۆرخى بكات، به‌هۆى ناوله‌خۆنانه‌وه‌.

5/ ناو و نازناوى بى‌ ناوه‌رۆك، وه‌ك: سه‌له‌فى، سو‌فى، موجهید، شیخ، مه‌لا، زانا، ئیسلامی... ئه‌وانه‌ هه‌یج له‌ حه‌قیقه‌ت و واقیعی هه‌یج كه‌سیك ناگۆرن:

سه‌رنج بده‌: ئه‌گه‌ر پاكه‌تێك خۆی له‌سه‌رى بنووسى هه‌نگوین، ئایا نێوه‌رۆكه‌كه‌ی ده‌گۆرێ؟ بېگومان هه‌ر سوێره‌! هه‌روه‌ها مرۆفێكى فاسق ناوى لێبنی سالح، به‌وه‌نده‌ سالح نابێ، له‌پاستیدا ناو هه‌یج له‌ نێوه‌رۆك ناگۆرێ، ئایا كابرایه‌كى سو‌فى كه‌ پێی له‌ خه‌ته‌، هه‌ر به‌وه‌نده‌ ناوى له‌خۆ ناوه‌ (سو‌فى)، ساف ده‌بێته‌وه‌؟ نه‌خێر. كه‌سیك كه‌ له‌پێى خوادا تیناكو‌شى، پێی بگوتری موجهید، ده‌بێته‌ موجهید؟ نه‌خێر، كه‌سیك كه‌ نه‌زان بێ و ناوى (زانا)بێ، یاخود به‌رگی زانایه‌تى له‌به‌ر بكات، ده‌بێته‌ زانا؟ نه‌خێر، له‌به‌رئه‌وه‌ ته‌عه‌سسوب و ده‌مارگیرى بۆ ناو، به‌پاستى شتیكى نا مه‌نتیقی و ناشه‌رعییه‌.

6/ ته‌نیا قورئان و سوننه‌ت ئیجماع پابه‌ندكه‌ر (مُلْزِم) بۆ دیندارى، نه‌ك هه‌یج ناو و نیشان و قسه‌و باسیكى دیکه‌:

ئه‌وه‌ش زۆر گرنگه‌: پێشینی چاك (سه‌له‌فى سالح) بۆچى چاك؟ چونكه‌ باش شوێن قورئان و سوننه‌ت كه‌وتوون.

به‌لێ، له‌ به‌ارى عه‌قیده‌و عیباده‌تدا كه‌ له‌ (چه‌سپاوه‌كانن)، ئه‌وه‌ی گوتووایه‌، به‌گشتی پێوه‌ی پابه‌ندین، چونكه‌ قورئان و سوننه‌ت له‌و به‌ارانهدا نوخته‌یان خسته‌ته‌ سه‌ر پیت، به‌لام له‌و به‌ارانهدا كه‌ له‌ گۆراوه‌كان (متغیرات)ن، ده‌بێ سه‌رله‌نوێ خۆیندنه‌وه‌مان بۆیان هه‌بێ.

7/ ئیئمه ریزمان بۆ هه‌موو (مسوڵمان) ێك هه‌یه، هه‌یچ كه‌س له‌به‌ر ناو و

نیشان نابو‌غزێنین، هه‌رچه‌نده تێبینیشمان له‌سه‌ری هه‌بێ:

له‌پاستیدا وه‌ك زانا‌یان ده‌لێن: (العِبْرَةُ بِالْمُحْتَوَيَاتِ وَالْمَضَامِينِ وَلَيْسَتْ بِالْأَسْمَاءِ وَالْعَنَائِينِ)، واته: (جێی په‌ندو سه‌رنج كا‌كل و نێوه‌پۆكه‌كان، نه‌ك ناو و ناوونیشانه‌كان)، بۆیه هه‌ولده‌ده‌ین هه‌ركه‌سه به‌پێی هه‌لۆیسته‌كانی هه‌له‌سه‌نگێنین.

پێنجه‌م: مه‌به‌ست له‌ و قسه‌یه‌مان: (ته‌نها ئیسلام به‌ به‌رنامه —دین—ی پاستو ته‌واو زانی‌نی ژیا‌نی ئینسان به‌ تا‌كو كۆمه‌ل و كۆمه‌لگا و ده‌وله‌ته‌وه)، ئه‌وه‌یه كه ئیسلام تا‌كه به‌رنامه و ئایینی له‌لایه‌ن خواوه دیاری‌كراو بۆ ئینسان به‌ شایسته‌ و په‌روا دانراوه‌، هه‌ركه‌سی‌ك خۆی به‌ مسوڵمان بزانی، بۆی نیه جگه له ئیسلام هه‌یچ دین و به‌رنامه‌یه‌کی دیكه بكاته په‌رپه‌روو رێبازی ژیا‌ن و گوزه‌رانی خۆی، له هه‌موو بو‌ارو لایه‌نه‌كانی تا‌کیی و خه‌زانیی و كۆمه‌لایه‌تی و سیاسیدا:

مه‌به‌ست له‌ و قسه‌یه ئه‌وه‌یه كه ئیسلام تا‌كه به‌رنامه‌ی تێرو ته‌واوی ژیا‌نه، جگه له ئیسلام، هه‌یچ به‌رنامه و رێبازی‌کی دی بۆ ئه‌وه ناشێ بکریته به‌رنامه‌ی ژیا‌نی تا‌كو كۆمه‌ل، چونكه خوا‌ی به‌رزو مه‌زن فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾⁽¹⁾ واته: (ئیسلام به‌ به‌رنامه بۆ په‌سند‌كردوون ...)، هه‌روه‌ها فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ

مِنْ الْخَسِرِينَ ﴿١﴾ واته: (هه‌رکه‌سیک جگه له ئیسلام به‌رنامه‌یه‌کی دیکه بخوازی، ئەوه لێ وەرناگیرئو له دوا‌پو‌ژیشدا له زیانبارانه).

دیاره مه‌به‌ستیش له (دین)، به‌رنامه و رێبازی ژیان و گوزهرانه، جا چ له‌لایه‌ن خواوه هاتبی، چ زاده‌ی بیروهووشی مرو‌ف بی، له‌قورپاندا وشه‌ی (دین) به‌و چه‌مک و واتایه‌ی که گوتم، به‌کاره‌ینراوه، ئەوه‌ی له‌لای زۆربه‌ی خه‌لکی باوه‌که پێیانوايه وشه‌ی (دین) ته‌نها به‌ ئایینی خوا ده‌گوتری، هه‌له‌یه، به‌لکو وشه‌ی (دین) هه‌م له‌ئەسلای زمانی عه‌ره‌بی و هه‌م له‌به‌کاره‌ینانی قورپانیشدا، به‌مانای به‌رنامه و رێبازی ژیان دی به‌گشتی.

که‌واته: وه‌ک چۆن ئیسلام ئایین (دین)ه، {لیبرالیزم، سیکۆلاریزم، مارکسیزم، سۆشیالیزم}یش، به‌هه‌مان شیوه (ئایین)ن، ئەوه‌نده هه‌یه — وه‌ک گوتمان — ئیسلام ئایینی هه‌قه، ئەو به‌رنامه و رێبازانه‌ی دیکه‌ش ئایینی به‌تال و نا‌هه‌قن، وه‌ک خ‌وای بالاده‌ست فەرموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ (2) واته: {— خوا — ئەو زاته‌یه که پێغه‌مبه‌ری خ‌وی ناردووه به‌ رێپو‌ونی و (ئایین)یکی راسته‌وه، تا‌کو به‌سه‌ر هه‌موو ئایین و به‌رنامه‌کانی دیکه‌دا سه‌ری بخات، خ‌وایش به‌سه‌ که شاهید بی له‌سه‌ر ئەوه}.

هه‌ربۆیه‌ش هه‌ر جارێک خ‌وای کاربه‌جی وشه‌ی (دین)ی بو به‌رنامه‌ی رێک و راست و بی وینه‌ی خ‌وی که (ئیسلام)ه، به‌کاره‌ینابێ، بۆئه‌وه‌ی جیای بکاته‌وه له به‌رنامه (دین)ه‌کانی دیکه، وه‌سفیک یان نیشانه‌یه‌کی خستوو‌ته‌ سه‌ر که بزانی

¹ آل عمران: 85

² الفتح: 28

مه بهست له (دین) له و شوینده دا، (ئیسلام) ه، نهك بهرنامه و ریبازه کانى دیکه، بۆ وینه:

كهواته: ئه وهى ئیستا سىكۆلاریسته كان کردوو یانه ته بنیشته خوشه ی سهر زاریان، كه گوايه له ئیسلامدا دین و دهولت له یهك جیاوازن، سیاست و عیبادت نابى تیکه ل بکرین!! به لى پوون ده بیته وه كه ئه و جوره قسانه پووچ و بى بناغه ن، هیچ پالپشت و پاساویكى (شهرعی و عه قلى) یان نییه، له سۆنگه ی ئه وه وه كه ئیسلام بهرنامه و ریبازى په سندرکراوى خواى زانا و توانایه، بۆ ژیان و گوزهرانى ئینسان، به تاك و کۆمه ل و رۆح و جهسته و سیاست و عیبادت و تاعهت و كه سابهت و مزگه وت و بازار و دوانگه و فرمانگه وه، گشتگیره بۆ هه موو بواره کانى ژیان و لایه نه کانى ئاده میزاد.

دیسان مادام زانیمان كه سهرجه م بهرنامه و ریبازه کانى دیکه ی مرۆفکردى وهك: (سۆشیالیزم، کاپیتالیزم، لیبرالیزم، سىكۆلاریزم) ههركامیان به ئایین (دین) داده نرى، (به لām دیاره (ئایین) یكى پووچ و به تال)، كهواته: وهك چۆن بابایه كى مسوڵمان كاتیک له (ئیسلامه تى) یه وه ده گوازیته وه بۆ نیو (ئایین) یكى دیکه ی، وهك: جووايه تى (اليهودية) و ديانایه تى (النصرانية)، ئه و كاته ناوى مسوڵمان (مسلم) ی لى ده سړپته وه، به جووله كه (يهودي) و گاور (نصراني) ناوده برى، به هه مان شیوه و بگره چاكتريش، ههركاتیک بابایه كى مسوڵمان به تیگه یشتنه وه چوه نیو جوغزى ئایین و ریبازى كى دیکه ی وهك: (كۆمۆنیزم، لیبرالیزم، سىكۆلاریزم) ییه وه، ئه وه پيوسته د لنىاو مسۆگه ربى كه به هیچ جورىك فرى به سهر ئیسلامه تیه وه نه ماوه و چه نده هه ردووك ناوى (مسوڵمان و جووله كه) دژو پیچه وانه ی یه كدین و شتىكى سهیره كه بگوترى: فلان كه س (مسوڵمانى كى جووله كه) یه، یان (مسوڵمانى كى گاورو دیان) ه، هینده و بگره زیاتريش سهیره كه

بگوتری: فلان کهس (مسولمانیکی کۆمونیست)ه، یان (مسولمانیکی لیبرالیست)ه، یان (مسولمانیکی سیکولاریست)ه ... هتد، چونکه بابای جووله‌که و دیان، هه‌ر چۆن بێ بروایان به به‌شیک له کتێبه‌کانی خوا هه‌یه و به شتیکه‌وه پابه‌ندن که له‌لایه‌ن خواوه‌هاتووه، به‌لام ده‌ستکاری کراره، به‌لام بابای کۆمونیست و لیبرالیست و سیکولاریست و چی و چی، ئه‌گه‌ر ناو و نێوه‌پۆکیان یه‌ک بێ و به‌پاستی ئه‌و رێباز و به‌نامانه‌یان قبول کردبێ، نابێ هیچ حیسابی که بۆ خوا یه‌رزو مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئایین و به‌نامه‌که‌یان بکات، ئه‌گه‌رنا دیاره له‌گه‌ڵ ناوه تازه‌که‌ی و به‌نامه و رێبازه نوێیه‌که‌یدا درۆ ده‌کات! !

شایانی باسیشه که مه‌سه‌له‌ی له‌یه‌ک جیایی دین و ده‌وله‌ت، یان له‌یه‌ک جیاکردنه‌وه‌ی سیاسه‌ت و عیباده‌ت، هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به ئیسلام و رسولمانانه‌وه نییه و هه‌ک گه‌لێک ده‌رد و نه‌خۆشی و کێشه و گرفتێ دیکه، له جیهانی پۆژئاوا و سه‌ری هه‌لداوه و به‌ره‌می شه‌په‌ره‌ی نیوان ئه‌فسانه‌کانی به‌ناو ئایینی کلێسا و په‌وتی زانستی و بوورانه‌وه‌ی عه‌قل له‌ لایه‌ک، کێشه‌که‌شی نیوان قه‌شه‌ و پاپا و پادشا و ئیمپراتۆره‌کان، به‌رامبه‌ر جه‌ماوه‌رو جوتیارو کرێکارو په‌شو پرووت و چه‌وساوه‌کان له‌ لایه‌کی دیکه‌وه بوو.⁽¹⁾

1 بۆ زانیاری زیاتر له‌و باره‌یه‌وه، کتێبی (ته‌وژمی ئیسلامی و عه‌لمانی و خاله‌هاوبه‌ش و جیاوازه‌کانیان و نامیلکه‌ی (سیاسه‌تی ئیسلامی و چه‌ند روونکردنه‌وه‌یه‌ک) بخوێنه‌وه

بڼه‌مای دووهم

فیږکردن و پړوهرده‌کردنی نه‌ندامان

له‌سهر بڼاغ‌ه‌ی: تیگه‌یشتنی ته‌واو و

نیمان و عه‌قیده‌ی راست، خواپه‌رستی ساغ،

ناکاری په‌سند، سوودوهرگرتن له‌زانستو

نه‌زموونی پېشکه‌وتووی به‌شهر له‌بواره‌جیاک‌اندا

بنه‌مای دووهم

(فی‌یرکردن و په‌روه‌رده‌و ته‌زکیه‌کردن) ی سه‌رجه‌م نه‌ندامان، به وردو درشت و خوارو سه‌ره‌وه، له‌سه‌ر بناغه‌ی: تیگه‌یشتنی قوول و گشتگیر بۆ ئیسلام و ئیمان و عه‌قیده‌ی راست (العقيدة الصحيحة) و دامه‌زراوو، خواپه‌رستی سی ساغ و پاک و، په‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سند، وه به‌هره وه‌رگرتن و سوودمهند بوون له‌و زانست و نه‌زموونه پیشکه‌وتوو و جو‌راو جو‌ره‌ی که به‌شه‌ر له‌ بواره جیا جیاکانی ژیان و گوزه‌رانیدا وه‌ده‌ستی هی‌ناوه‌و کومه‌لگای مرو‌قایه‌تی پی به‌ره‌وپیش چوو، چونکه:

1- خوی به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (جمعه، واته: (خوا ئه‌و زاته‌یه که له‌ نه‌شاره‌زایه‌کان په‌وانه‌کراویکی له‌نیو خویاندا ناردوو، ئایه‌ته‌کانی خویان به‌سه‌ردا ده‌خوینیته‌وه، وه ته‌زکیه‌یان ده‌کات، وه کتیب و حکمه‌تیاں فی‌رده‌کات، هه‌رچه‌ند به‌ته‌ئکید پیشتر له‌ گوم‌پاییه‌کی پوون دابوون).

2- وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿٧﴾ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾﴾ (الزمر، واته: (ده‌جا موژده بده به‌ بنده‌کانم، ئه‌وانه‌ی که گوئی بۆ هه‌موو قسه‌یه‌ک ده‌گرن پاشان شوین باشترین ده‌که‌ون، ئا ئه‌وانه که‌سانیکن خوا رینمایی کردوون، وه ئا ئه‌وانه خاوه‌ن عه‌قلانن).

روونکردنه‌وه:

یه‌که‌م: هه‌ر ریک‌خراو و کۆمه‌لیکی ئیسلامی، ئامانجی دروستبوونی ئه‌وه‌یه که هۆکاری خواپه‌رستی و گۆرانکاری و پاکسازی و چاکسازی بێ له کۆمه‌لگا و ده‌ورو به‌ریدا:

ریک‌خراوێکی ئیسلامی، ئامانجه‌که‌ی و حکمه‌تی دروستبوونه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که هه‌لسی به‌ گۆرانکاری له کۆمه‌لگای خۆیدا، گۆرانکارییه‌که‌ش بریتی ده‌بێ له پاکسازی تێداکردن و چاکسازی تێداکردنی، پاکی بکاته‌وه له‌وه‌ی که خای به‌رزو مه‌زن پێی ناخۆشه، بپرازینێته‌وه به‌وه‌ی که خای به‌رزو مه‌زن پێی خۆشه، له هه‌موو بواره‌کاندا: له‌ بوا‌ری فیکرو عه‌قیده، له‌ بوا‌ری عیباده‌ت، له‌ بوا‌ری هه‌لسوکه‌وتی شه‌خسی، خێزانی، کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیدا، له‌ پووی ژیا‌نی مه‌عنه‌ویی و ژیا‌نی ماددییه‌وه.

ئینجا راستییه‌کی نکوولی لێنه‌کراوه، که خۆ گۆڕین بناغه‌ی واقع گۆڕینه (تَغْيِيرُ النَّفْسِ أَسَاسُ تَغْيِيرِ الْوَاقِعِ). که‌سیک خۆی شتێک شک نه‌با، پێی نابه‌خشی، وه‌ک عه‌ره‌ب ده‌لێن: (فَاقْدُ الشَّيْءِ لَا يُعْطِيهِ)، واته‌: (که‌سیک شتێکی نه‌بێ، ناتوانی بیدا به‌ غه‌یری خۆی)، بۆیه دووه‌مین (بنه‌مای شه‌رعی)ی فیکرو سیاسه‌تی (کۆمه‌لی ئیسلامی) مان به‌ په‌روه‌رده‌کردن و پێگه‌یان‌دانی تاکه‌کانی داناوه.

دیاره ئه‌و تیگه‌یان‌دن و پێگه‌یان‌دنه‌ش ده‌بێ گشتگیر بێ، بۆ سه‌رئ و بۆ خوارئ، چونکه ته‌نیا و ته‌نیا که‌سانێکی تیگه‌یشتوو و پێگه‌یشتوو خه‌لکیان بۆ تێده‌گه‌یه‌نرئ و پێده‌گه‌یه‌نرئ، تیگه‌یان‌دن به‌ تیگه‌یشتوو ده‌کرئ و پێگه‌یان‌دینیش

به پیگه‌یشتوان، پاستکردنه‌وه به پاستان ده‌کرئ، پاکسازی به پاکان، چاکسازی به چاکان... هتد، ئەوانه شتی پوون و ئاشکران، ئینجا هه‌موو ئەوه‌ی که گوتمان و زۆر زیاتریش، له‌م رسته قورئانییه‌دا کۆبووه‌ته‌وه که خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۚ﴾⁽¹⁾ واته: (... بیگومان خوا حالی هیچ کۆمه‌لێک ناگۆڕی تاكو خۆیان نه‌گۆڕن (...), به‌ئێ، هه‌میشه گۆڕینی حال و واقع له‌ گۆڕینی خوده‌وه ده‌ستپێده‌کات.

دووهم: هه‌میشه که‌مینه‌یه‌ک ده‌بنه‌ مایه‌ی گۆرانکاریی و وه‌رچه‌رخان له‌ ژيانی میلله‌تان، زۆربه‌ و جه‌ماوهر مه‌گهر به‌ ده‌گمه‌ن، ئەگه‌رنا هه‌ر شوینکه‌وتوو (تابع‌ی) ئەو که‌مینه‌یه‌ن که‌ بۆیان ده‌بنه‌ پێشه‌نگ:

ئەوه‌ی که‌ گوتمان، پاستییه‌کی دره‌وشاوهریه‌ له‌ میژووی گه‌لانی دنیا‌دا. ته‌ماشای میژووی هه‌موو مرو‌فایه‌تی بکه‌ن، هه‌میشه که‌مینه‌یه‌ک ده‌ستده‌که‌ن به‌ گۆرانکاری له‌ ژيانی کۆمه‌لگادا، جا ئەو که‌مینه‌یه‌ چ ئەه‌لی هه‌ق بن، چ ئەه‌لی ناهه‌ق، فه‌رق نا‌کا، به‌س ئەوه‌ی گرنگه‌ ئەوه‌یه‌ دروستکردنی گۆرانکاریی و وه‌رچه‌رخان له‌ که‌مینه‌وه‌ ده‌ستپێده‌کات، ئەوه‌ نییه‌ خه‌لک له‌ خۆرا هه‌مووی چاک بێ، یا‌ن خه‌لک له‌ خۆرا هه‌مووی خراپ بێ! به‌لکو که‌مینه‌یه‌ک چاک ده‌بن و خه‌لکی دیکه‌ش چاک ده‌که‌ن و ده‌یگۆڕن، یا‌ن که‌مینه‌یه‌ک خراپ ده‌بن و خه‌لکی ده‌ورو به‌ریشیان خراپ ده‌که‌ن و ده‌یانگۆڕن، ئەم دوو ئایه‌ته‌ به‌پێژه زۆر به‌ جوانی ئەو پاستییه‌ ده‌گه‌یه‌نن، خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ

﴿٣٩﴾ لَعَلَّنَا نَبِّغُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾⁽¹⁾ له به‌سه‌رهاتی موسا (علیه السلام) له‌گه‌ڵ فیرعه‌ون، ده‌فه‌رموئ: (به‌خه‌لك -واته به‌جه‌ماوه‌ر- گوئرا: ئایا ئیوه‌ کۆبوونه‌ته‌وه‌ بۆئه‌وه‌ی به‌ دوا‌ی جادووگه‌ره‌کان بکه‌وین ئه‌گه‌ر ئه‌وان زāl بن؟).

ئه‌وه‌ لۆژیکی خه‌لكی ساده‌یه، هه‌میشه‌ ته‌ماشای ده‌كاته‌ كۆ له‌سه‌ره‌وه‌یه، ره‌گه‌لی ده‌كه‌وئ، به‌ زۆری وایه، مه‌نتیقی خه‌لك و جه‌ماوه‌ر به‌گشتی بریتییه‌ له‌ كه‌وتنه‌ ژێر کاریگه‌ریی و پكیفی زāl‌بووان، به‌لام بیگومان میله‌ت پاش هۆشیاربوونه‌وه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی گۆرانکاریی به‌سه‌ردا هاتنیان، هه‌لۆیستیشیان ده‌گۆڕئ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ق ده‌ناسئ و په‌روه‌رده‌ ده‌بئ و تێده‌گا‌و پێده‌گا، به‌ ته‌ئکید ئه‌وكاته‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌قه‌دا ده‌بئ كه‌ له‌عه‌قل و دلیدا جیگیر بووه‌.

ئه‌م راستییه‌شم بۆیه‌ خسته‌پوو، تاكو هه‌موو لایه‌ك دانیایه‌ن، كه‌ گۆرانکاریکردن له‌نیۆ كۆمه‌لگادا، هه‌رده‌بئ به‌ كۆمه‌لیكى دانسقه‌ی پێشه‌نگ ده‌ستپێكاته‌، حیکمه‌تی هه‌بوونی كۆمه‌ل و جموجۆله‌ ئیسلامییه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ش، هه‌ر ئه‌وه‌یه‌.

كۆمه‌لی ئیسلامی ده‌بئ بزانی كه‌ ئه‌ركی سه‌رشانی بریتییه‌ له‌وه‌ی بۆ وه‌رچه‌رخانی كۆمه‌لگا‌و ده‌ورو به‌ره‌كه‌ی ببێته‌ داینه‌مۆ (مُحَرِّك) و هانده‌رو پێنیشاندەر، بۆیه‌ پێویسته‌ به‌ مانای وشه‌، ئه‌ندامانی كۆمه‌لی ئیسلامی له‌ خۆدا به‌رجه‌سته‌كه‌ری ئیسلامه‌تی بن، به‌ هه‌موو لایه‌نه‌کانی زانستی و ئیمان و عیباده‌ت و ته‌زکیه‌ و په‌وشت و ئه‌ده‌بی به‌رزو ... هتده‌وه‌، ده‌بئ وه‌ك ئاوینه‌یه‌ك هه‌رچی راستییه‌کانی ئیسلام (حقائق الإسلام)، له‌ خۆیاندا به‌ جوانترین شیوه‌

¹ الشعراء: 40/39

بیاندره‌وشیڤنه‌وه، خه‌لک و ده‌ور به‌ر به‌بینی ئه‌وان ئیسلام ببینن، به‌رجه‌سته‌که‌ری دین بن، به‌هرسێ به‌شی: ئیسلام و ئیمان و ئیحسانه‌وه. هه‌روه‌ها به‌ر له‌قسه‌ی زار، به‌کرده‌وه‌و ئاکار به‌ئاین و به‌رنامه‌ی خوای بێ هاوتایان ئاشنا بکه‌ن.

سییه‌م: بو‌په‌روه‌ردکردنی تاکه‌کانی کومه‌لی ئیسلامی به‌سه‌رو خواره‌وه، به‌گشتی چوار بواری سه‌ره‌کی هه‌ن:

بواری یه‌که‌م: زانیاری و تیگه‌یشتنی راست و ته‌واو:

ئه‌وه‌یه هه‌رکه‌سه له ئه‌ندامانمان به ئه‌ندازه‌ی توانا و پرستی و به‌پێ پێویستی ئه‌رك و کارێک که پێی سپێردراوه، هیڤده له قورپان و سوننه‌ت حاڵی بووبێ که بتوانی دیندارییه‌که‌ی راست و پێک ئه‌نجام بدات و ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی جێبه‌جێ بکات، دیاره بێ حیکمه‌تیش نییه که یه‌که‌مین ئایه‌تی قورپان بو‌پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دابه‌زیوه، بریتی بووه له: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾⁽¹⁾ واته: (بخوینه به‌ناوی ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ت که دروستی کردوه).

جا بێگومان زانیاری و تیگه‌یشتنی راست و ته‌واو ده‌رباره‌ی ئایینی خوا، بازنه‌یه‌کی یه‌کجار فراوانه‌و زۆر شت ده‌گرێته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌کورتی بیلێین، ئه‌وانه دوو به‌شن:

* به‌شیکیان په‌یوه‌ستن به‌خودی مرقه‌وه‌وه وه‌ک تاکیک، له‌خودی خۆیدا ده‌بێ جێبه‌جێیان بکات، بو‌وینه: ئیمان، عه‌قیده، تیگه‌یشتن له‌دین، پێنج پایه‌کانی ئیسلام، خو‌پازاندنه‌وه به‌په‌وشته‌به‌رزو جوانه‌کان، خو‌

دوورخستنه‌وه له خوو و خده خراپه‌کان، ئەنجامدانی فه‌پزه شه‌رعییه‌کان و دووره‌په‌ریزی له گونا‌هو سه‌رپیچییه‌کان.

* به‌شی دووه‌میان په‌یوه‌ستن به‌ حاله‌تی گشتیی خه‌لکه‌وه، به‌ هه‌ره‌وه‌زیی و هاوکاریی هه‌موویان جیبه‌جی ده‌کرین، واته به‌ تاك تاکیش جیبه‌جی نا‌کرین، ئەوانیش وه‌ك: بانگه‌واز، فه‌رمان کردن به‌ چاکه، ریگرتن له خراپه، جه‌نگو جیهاد، چه‌سپاندنی داد‌گه‌ریی، لا‌بردنی زو‌لم و سته‌م، بنیاتنانی قه‌واره و ده‌وله‌تی ئیسلامیی و ... هتد.

پیشه‌وایانی ئیسلام سه‌رجه‌م له‌سه‌ر ئەوه کۆکن که پێ شاره‌زابوونی هه‌ر یاساو ده‌ستووریکی شه‌رعی که ئەنجامدانی ئەهرکیکی شه‌رعی په‌کی له‌سه‌ری که‌وتوو، له‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی فه‌پزه، واته: هه‌موو زانایان له‌سه‌ر ئەوه ریک‌که‌وتوون که تیگه‌یشتن له وردو درشتی ئیسلام له‌سه‌ر هه‌موو که‌س فه‌پز نییه، به‌لێ له‌سه‌ر مسو‌لمانان به‌گشتی فه‌پزی کیفاییه، چونکه ئەوه قورسه و نایه‌ته‌دی، به‌لام هه‌موو له‌سه‌ر ئەوه یه‌کده‌نگن که هه‌ر مسو‌لمانێک له‌ خودی خۆیدا ده‌بی هه‌ر فه‌پزیکی شه‌رعی که ده‌که‌وێته سه‌ر‌شانی، بایی ئەوه‌نده له شه‌ریعه‌ت حالێ بووبی که ئەو فه‌پزه‌ی پێ جیبه‌جی بکات، بۆ وێنه: که‌سیک نو‌یژی له‌سه‌ر فه‌پز ده‌بی، له‌سه‌ری پی‌ویسته له نو‌یژ حالێ بێ، رووکنه‌کانی نو‌یژ، واجبه‌کانی، سوننه‌ته‌کانی، چۆن ده‌کرین، هه‌روه‌ها باقیی فه‌رزه‌کانی تریش.

جا ئەو فه‌پزه که ده‌که‌وێته سه‌ر‌شانی ئینسان، چ بکه‌وێته سه‌ری وه‌ك تاك، یان وه‌ك یه‌کیک له‌نێو کۆمه‌لێکدا، که ده‌بی هه‌موویان پێی هه‌لسن،

چونکه بێگومان به‌بێ شاره‌زایی و زانیاری، هیچ ئه‌رك و کاریك جیبه‌جی ناکرێ - به‌ شیوه‌یه‌ك كه جیگای په‌سندی خوای په‌روه‌ردگار بێ -.

هه‌روه‌ها زانایانی (أصول الفقه) یش دوو بنچینه‌ی گرنگی شه‌رعیان له‌وباره‌وه‌ داناوه، له‌سه‌ریشیان په‌كدەنگ و ته‌بان:

1/ (لِلْوَسَائِلِ حُكْمُ الْمَقَاصِدِ)، واته: (حوكمی هۆكاره‌كانیش، هه‌مان حوكمی ئامانجه‌كانه)، واته: هه‌ر ئامانجیكی شه‌رعی كه ده‌كه‌وێته‌ سه‌ر شانت به‌هێنیه‌دی، هه‌ر هۆكاریك كه پێویسته‌ بۆ هێنانه‌دی ئه‌و ئامانجه‌ شه‌رعییه، ئه‌و هۆكاره‌ش وه‌ك ئامانجه‌ شه‌رعییه‌كه، فه‌رژ ده‌بێ له‌سه‌رت. بۆ وینه: نوێژ فه‌رژه، به‌لام نوێژکردن به‌بێ ده‌ستنوێژگرتن نابێ، كه‌واته ده‌ستنوێژیش فه‌رژه، ده‌ستنوێژیش به‌بێ پاكوخاوینی نابێ، كه‌واته پاكوخاوینیش فه‌رژه، كه‌واته: حوكمی ئامانجیكی شه‌رعی وه‌ك نوێژکردنی فه‌رژه، مادام فه‌رژبوونه، دیاره ئامرازو پێشه‌کیه‌كانیشی، وه‌ك: ده‌ستنوێژو تاره‌ت گرتن و پۆشاک‌ی پاك و قیبله‌ دۆزینه‌وه‌و ... هتد، هه‌مان حوكمیان هه‌یه.

2/ (مَا لَا يَتِمُّ الْوَاجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واته: (هه‌ر شتێك فه‌رژێك به‌بێ ئه‌و جیبه‌جی نه‌کرێ، ئه‌ویش فه‌رژه)، كه بێگومان له‌ نێوه‌پۆکدا له‌گه‌ڵ بنچینه‌ی پێشوو هه‌ریه‌کن.

دیاره ئێمه‌ مه‌به‌ستمان له‌ زانیاری و شاره‌زایی، زانیاری و شاره‌زایی شه‌رعییه، به‌لام به‌ ته‌ک‌ید جیبه‌جی‌کردنی ئه‌ركیكی شه‌رعی و پێرای شاره‌زایی له شه‌ریعه‌ت، پێویستی‌شی به‌ شاره‌زایی له واقیع و ده‌وربه‌ریش ده‌کات، چونکه ئه‌و واقیعه‌ش كه تۆ حوکمه‌ شه‌رعییه‌که‌ی تیدا جیبه‌جی ده‌که‌ی، ئه‌گه‌ر تیدا

شاره‌زا نه‌بی، تییدا چاوکراوه نه‌بی، به‌رچاوپوون نه‌بی، له‌وانه‌یه تۆ ئه‌و حوکمه شه‌رعیییه به‌هه‌له جیبه‌جی بکه‌ی، یاخود به‌شیوه‌یه‌ک جیبه‌جی بکه‌ی که له‌جیاتی ئه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌میکت بێته ده‌ست، له‌سه‌ری قه‌رزدار بیه‌وه! ئینجا ده‌بی له‌ واقعیی خۆماندا (ئه‌و واقعییه که تۆ کاره ئیسلامیییه‌که‌ی تییدا ئه‌نجام ده‌ده‌ی) چ شتی‌ک زیاتر بووه‌ته جیگه‌ی مشتومر، چ شتی‌ک زیاتر بووه‌ته مایه‌ی ئه‌وه که چاوی خه‌لکی پێ پێچراوه، بۆ خه‌لک بووه‌ته مایه‌ی چه‌واشه‌کاری، یان خه‌لک زیاتر پێویستی پێیه‌تی، یاخود کاره ئیسلامیییه‌که‌ت زیاتر پێویستی پێیه‌تی، تۆ ده‌بی جه‌خت له‌سه‌ر روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و راستییانه بکه‌یه‌وه بۆ خه‌لک.

بۆ وێنه: له‌ رۆژگاری ئه‌م‌پروماندا - یان ئایین و ده‌وله‌ت، له‌لایه‌ن عه‌لمانییه‌کان و نه‌یارانی ته‌وژمی کار و چالاکیی ئیسلامیییه‌وه، زۆر ده‌ورووژێنری، بۆیه پێویسته که (ته‌وژمی ئیسلامی) ش جه‌ختی له‌سه‌ر بکات و زیاتری تیشکی بخاته‌سه‌ر.

که‌واته: پێویسته ئێمه له‌ رۆژگاری خۆماندا زۆر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه بۆ خه‌لک روون بکه‌ینه‌وه، چونکه ئه‌گه‌ر خه‌لک پێی وابێ دین سیاسه‌تی تییدا نییه و دین ده‌وله‌تی ناوێ و دین ده‌سه‌لاتی ناوێ و دین پێویستی به‌ ئه‌مر و نه‌هی نییه، مانای وایه له‌گه‌ڵت هاوکار نابێ ئه‌و واقعییه بگۆڕی و به‌ نوێژه‌که‌ی خۆی ئیکتیفا ده‌کات و پێی وایه زۆریشی زیاده!! ئه‌گه‌ر جه‌ج و عومره‌یه‌کیشی کرد، ئه‌وه ده‌لی: حه‌تمه‌ن له‌وانه‌یه تیشمپه‌راندبێ!!

بۆیه‌ش گوتوو‌مانه: (زانیا‌ری و تیگه‌یشتنی راست و ته‌واو)، چونکه که‌سی‌ک بیه‌وی ئایینی خۆی به‌رز و مه‌زن و رێبازی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌نیو خه‌لک و

میلله‌تدا ببووژینیتیه‌وه، پیوئیسته خالی ده‌ستپیکردنی په‌روه‌رده‌بوون و پیگه‌یشتنی خودی خو‌ی بئ، خویشی له زانیاری شه‌ری و له دین تیگه‌یشتن و له پئ شاره‌زابوونه‌وه ده‌ستبه‌کاری، ده‌بئ خو‌ی ریگا بزانی، ئه‌وجار بیه‌وی خه‌لکی له‌گه‌ل خو‌ی به‌ری.

چونیه‌تی زانیاری و تیگه‌یشتنه‌که‌یشی، پیوئیسته هه‌ردوو مه‌رجی (پاستبوون) و (ته‌واو‌بوون) ی تیدا بیت، مه‌به‌ستیش له راست (صَحیح) بوون، ئه‌وه‌یه که خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ چو‌نیان فه‌رموه و مه‌به‌ست بووه — به‌و جو‌ره که زانا و شاره‌زایان دیارییان کردوه —، ئاوابئ. مه‌به‌ستیش له ته‌واو (کامل) بوون، ئه‌وه‌یه که به‌شیک له به‌رنامه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن نه‌گیری و لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی لی فه‌رامۆش بکړن، به‌لکو به‌شیوه‌یه‌کی گشتگیرانه (شمولي) و تیر و ته‌واو بئ، بوئه‌وه‌ی به‌ر ئه‌م هه‌ره‌شه‌یه‌ی خوای بالاده‌ست و دادگه‌ر (جل جلاله) نه‌که‌وین، که ئاراسته‌ی ئه‌و جو‌ره که‌سانه‌ی کردوه، ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (بیگومان ئه‌و که‌سانه‌ی که دینه‌که‌یانان به‌ش به‌ش کردوه و بوونه ده‌سته ده‌سته، تو هیچ په‌یوه‌ندیه‌کت پیا‌نه‌وه نییه، به‌لکو — سه‌ره‌نجامی — کاری ئه‌وان بو‌لای خوایه و پاشان هه‌والی — سزای — ئه‌وه‌یان پیده‌دا که ده‌یانکرد، که چه‌ند کاریکی خراپ و دزیویان کردوه که دینی خویان به‌ش به‌ش کردوه. یه‌کێک ده‌لئ: ئیسلام ته‌نیا بریتیه له لایه‌نی ئیمان و عه‌قیده، ئه‌وی دیکه ده‌لئ: ئیسلام ته‌نیا عیبادته. ئه‌وی دی ده‌لئ: نه‌خیر ئیسلام هه‌ر په‌روه‌رده‌یه. ئه‌وی دیکه ده‌لئ:

ئیسلام ته‌نیا سیاسه‌ت و حوکمه‌. ئه‌وه‌ی ده‌لی: نه‌خیر ته‌نیا لایه‌نی فیکریه‌. ئه‌وه‌ی ده‌لی: ته‌نیا لایه‌نی جه‌نگ و جیهاده‌! جا له‌پاستیدا هه‌موو ئه‌و جوړه بیروبو‌چوونا، له‌ حالیکدا که هه‌ر کامیکیان ده‌مارگیری ده‌بی‌ بو به‌شه‌که‌ی خۆی و به‌شه‌کانی دیکه‌ ره‌فز ده‌کات، ئه‌وه‌ تیگه‌یشتنی هه‌له‌ و که‌م و کورتن بو‌ دین، ده‌بنه‌ هۆی به‌شبه‌شکردنی دین، که‌ ئه‌وه‌ش نه‌ریتی هاوبه‌ش بو‌ خوا په‌یدا که‌ره‌کانه‌، وه‌ک خۆی به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَلَا تَكُونُوا مِنَ

الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ حِزْبٍ مِمَّا

لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾﴾⁽¹⁾ (وه‌ک هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ره‌کان مه‌بن، له‌وانه‌ی دینه‌که‌ی خۆیان به‌ش به‌ش کرد و هه‌ر کامیکیان به‌وه‌ی که‌ له‌سه‌ریه‌تی، دلخۆشه‌).

(دین) واته‌ به‌رنامه‌ی ژبان، جا دینی موشریکه‌کان هه‌رچییه‌ک بو‌وبی، به‌ش به‌شیان کردووه‌، خواش (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموئ: وه‌ک موشریکه‌کان مه‌بن! که‌واته‌: ئه‌و که‌سه‌ی که‌ دین به‌ش به‌ش ده‌کات، ئه‌وه‌یه‌ که‌ عاده‌تی موشریکه‌کانی گرتووه‌، ئه‌وه‌ی که‌ ده‌لی: دین هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ من له‌سه‌ریمی و پیوه‌ی سه‌رگه‌رمم! جا با بزاین کۆ واده‌کات؟ ئه‌گه‌ر کۆمه‌لی ئیسلامی وای کرد، به‌رده‌که‌وئ، یه‌کگرتووی ئیسلامی وای کرد، به‌رده‌که‌وئ، سه‌له‌فیه‌ک وای کرد ئه‌ویش به‌رده‌که‌وئ، سو‌فی و ئه‌ه‌لی ته‌ریقه‌ت وایان کرد، بلّین: نه‌خیری هه‌ر ری‌ی ئیمه‌یه‌ و شی‌خیش هه‌ر شی‌خی ئیمه‌یه‌. به‌لام ئه‌گه‌ر بلّی: ئیمه‌ ده‌مانه‌وئ به‌رنامه‌ و ری‌بازی خوا زیندوو بکه‌ینه‌وه‌ و خۆمان و برا و خوشکه‌کانی دیکه‌مان هه‌ر که‌س ده‌یه‌وئ قورئان و سوننه‌ت ببو‌ژنیته‌وه‌ و

شه‌ریعه‌تی خوا له خه‌لك بگه‌یه‌نیته‌وه، هه‌مووی *إِنْ شَاءَ اللَّهُ* هه‌ر له‌سه‌ر خێره، ئه‌وه هه‌لبه‌ت ناكړی ئایه‌تی: ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾، واته: (هه‌ر ده‌سته و تاقمه به‌وه كه بۆ خۆی له‌سه‌ریه‌تی هه‌ر دلی به‌وه خۆشه)، به‌به‌لگه له‌سه‌ری به‌یترنیته‌وه! به‌لای ئه‌گه‌ر تۆ دلت به‌ئیشی هه‌موو مسوڵمانان خۆشبێ و هه‌موویشی به‌هی خۆت بزانی، پیتوانه‌بێ كه خه‌لكی دیکه (سه‌پانی پووشییه)، ئه‌م ئایه‌ته ناتگړیته‌وه.

به‌كورتی: ده‌بێ دلی به‌خیری هه‌موو خاوه‌ن خیرێك خۆشبێ، ته‌نیا خۆشی له‌سه‌ر حه‌ق نه‌بینی، حه‌ق له‌هه‌ر شوێنێك هه‌یه ئه‌وه‌عه‌ودال و شه‌یداى بێ و پشتگیری بكات، ئه‌وكاته وه‌به‌ر ئه‌م ئایه‌ته ناكه‌وى. با لایه‌نیكى ئیسلامیشت هه‌بێ و با ناوونیشانێكى سیاسیشته‌هه‌بێ، به‌لام ئه‌گه‌ر ناوونیشانی سیاسیشته‌هه‌بێ، به‌س ته‌نیا خۆت پێ له‌سه‌ر حه‌ق بێ، ئه‌گه‌ر خه‌لكی دیکه ده‌وله‌تی ئیسلامییش دابه‌ره‌زیڤی، بلایی: نامه‌وى مادام له‌پێ منوه نییه! وه ئه‌گه‌ر یه‌كێكى دیکه هه‌زاران كه‌س رێنمایى بكات و فی‌ری ئیمان و ته‌قوا و عیبادت و تاعه‌ت و چاكه‌یان بكات، له‌خراپه و گوناها‌نیان دووربخاته‌وه، پیت هیچ بێ، چونكه له‌پێ تۆوه نییه و مۆرى تۆی له‌سه‌ر نییه!! ئا ئه‌وه ده‌مارگیرییه، ئا ئه‌وه ئه‌وه‌یه كه: ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ به‌سه‌ریدا ده‌چه‌سپێ.

گومانیشی تیدا نییه هۆكاری بنه‌په‌تیی سه‌ره‌له‌دانى سه‌رجه‌م پێر و تاقمه لادهر و داهینه‌ره‌كان (الفرق المبتدعة)، به‌دریژایی میژووی ئیسلام، یان به‌هه‌له‌تیگه‌یشتنى دین، یان به‌ش به‌ش كردنى دین، یان هه‌ردووکیان پێكه‌وه بووه. به‌زۆری وایه كه كابرا به‌هه‌له له‌دین تیگه‌یشت، دینیش به‌ش به‌ش

ده‌کات، به‌شیکی ده‌گری و به‌شه‌کانی دیکه به نامۆ و ده‌زانئ! به‌لام مروق
ئه‌گه‌ر له‌ دین تیگه‌یشتبی و به وردی ته‌ماشای سپره و ژيانی پیغه‌مبه‌ری خوا
ﷺ بکات، که له هه‌ر قوناغه‌دا شیوازیك و ئامپازیکی به‌کاره‌یناوه که بۆ ئه‌و
قوناغه چاک بووه، ئه‌وکاته ده‌مارگیری نابئ بۆ هیچ ریبازیك و هیچ کاریك و
هیچ به‌شیک له به‌شه‌کانی ئیسلام، به‌لکو هه‌موویان به یه‌ک چاو ته‌مasha ده‌کات،
وه‌ک خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ
مِّنْ عِندِ رَبِّنَا﴾⁽¹⁾ واته: (... ئه‌وانه‌ی رۆچوون له زانستدا و قوولبوونه‌ته‌وه،
ده‌لێن: برۆمان پیی هه‌یه هه‌مووی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمانه‌وه‌یه ...)، چونکه
هه‌م لایه‌نی ئیمان و عه‌قیده، هه‌م لایه‌نی عیبادت و ته‌قوا و ته‌زکیه، هه‌م
لایه‌نی فیکریی و بانگه‌واز، هه‌م لایه‌نی حوکم و سیاسه‌ت، هه‌م چالاکیی
کۆمه‌لایه‌تی و ... هتد، هه‌مووی مادام ده‌چیته‌وه سه‌ر شه‌ریعه‌ت، ده‌چیته‌وه
سه‌ر قورئان و سوننه‌ت، هه‌مووی له‌لایه‌ن خواوه‌یه و برۆمان پیی هه‌یه و
دلمان به هه‌مووی هه‌ر خۆشه.

که‌واته ئه‌ندامانی کۆمه‌لی ئیسلامی به ورد و درشته‌وه ده‌بی
هه‌میشه:

1/ وریابن و به هه‌له له ئایه‌ته‌کانی قورئان و فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
حالی نه‌بن، که به ته‌ئکید به‌ره‌م و که‌له‌پووری زانا و پیشه‌وایانی
ره‌سه‌نمان، چاکترین یاریده‌ده‌ریانه بۆ ئه‌و مه‌به‌سته، به‌لام له‌مه‌شیاندا
دیشان ده‌بی وریابن، چونکه قسه‌و بیروپاو به‌ره‌می زانا و پیشه‌وایانی
ئیسلاام تیگه‌یشتنی ئه‌وانه ده‌رباره‌ی ئایین و به خودی ئایین دانانری و وه‌ک

ده‌قیکی ئایینی مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ناکرێ — وه‌ك پێشتریش له‌وباره‌وه‌ باسمان کرد، زانایانیش له‌وباره‌وه‌ جوانیان گوتوه‌: (أَقْوَالُ الْعُلَمَاءِ يُسْتَدَلُّ لَهَا وَلَا يُسْتَدَلُّ بِهَا)، واته‌: (قسه‌ی زانایان به‌لگه‌ی له‌سه‌ر ده‌هینرێته‌وه‌، به‌ به‌لگه‌ ناهینرێته‌وه‌)، ناکرێ بڵێ: فلان شته‌ هه‌رامه‌، چونکه‌ شافعیی وای گوتوه‌! به‌لگه‌که‌ی چیه‌؟ ئه‌ه‌لی عیلم ئاوا پرسیار ده‌که‌ن، ئه‌وی دیکه‌ که‌ هه‌چی لێ نازانی، ئه‌وه‌ شتیکی دیکه‌یه‌، ئه‌گه‌رنا له‌پاستیدا قسه‌ی زانایان (دین) نیه‌.

2/ ده‌بێ هۆشیار و دلایان که‌ ئیسلام نه‌ ئیمان و عه‌قیده‌ی به‌ ته‌نهایه‌، نه‌ ته‌نها ته‌زکیه‌ و ته‌سه‌وف و زیکرو ته‌قوایه‌، نه‌ به‌س حوکم و سیاسه‌ته‌، به‌لکو چه‌نده‌ پێویستی به‌ بانگه‌واز و فێرکردن و په‌روه‌رده‌یه‌، هه‌نده‌ش هه‌وجیی فه‌رمان به‌ چاکه‌ و رێگری له‌ خراپه‌ و کارو چالاکی سیاسی و... هتد.

ئینجا ئه‌گه‌ر (مسوڵمان) ێکیش یان کۆمه‌له‌ (مسوڵمان) ێک، نه‌ یانپه‌رژایه‌ سه‌ر هه‌موو یان زۆربه‌ی ئه‌و لایه‌ن و بوارانه‌، ده‌بێ له‌ به‌رانبه‌ر ئایینی خوادا خۆیان به‌ که‌مه‌رخه‌م بزانی، دانیش به‌ فه‌زڵ و چاکه‌ی (مسوڵمانان) ی دیکه‌دا بێن. (مسوڵمان) ێک ده‌لێ: من ده‌توانم ته‌نها خه‌ریکی ئه‌و لایه‌نه‌ بم، ئی باشه‌، به‌لام مه‌لێ ئیسلام ته‌نها هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌، دان به‌ فه‌زڵ و چاکه‌ی خه‌لکی دیکه‌دا بنێ که‌ هه‌ندێک کارو چالاکی دیکه‌ی ئیسلامی ده‌کات تۆ پێت ناکرێ، یان نایکه‌ی! نه‌ك بۆ پینه‌ و په‌ڕۆی که‌مه‌رخه‌می خۆیان و بیانوو و پاساو هه‌تانه‌وه‌ بۆ خۆیان، ئیسلام و دینداریی له‌و به‌شه‌ی خۆیاندا کورت هه‌لبێنن.

بواړی دووهم: ئیمان و عه‌قیده‌ی پاست و دامه‌زراو:

دووهمین بواړی هره‌ه‌ر گرنګی تیدا په‌روه‌رده‌بوونی ئەندامانی ورد و درشتی کومه‌لی ئیسلامی، پاش (زانپاری و تیگه‌یشتنی راست و ته‌واو)، بریتییه‌ له: (ئیمان و عه‌قیده‌ی راست و دامه‌زراو)، چونکه‌ ئە‌گه‌ر زانست و تیگه‌یشتن، رووناکیی ریگا پیبیرانه، ئیمان و عه‌قیده‌ش بناغه‌ی دینداری و مسولمانه‌تی له‌سەر بنیاتانه، جا هه‌رچه‌نده‌ توژینه‌وه‌ی بابه‌تیکی گرنګ و گه‌وره‌ی وه‌ه‌ ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی له‌ قه‌ره‌ی ئیره‌دا نییه، پیوستی به‌ شوینیکی ته‌رخان و سه‌ربه‌خویه^(٢)، به‌لام خسته‌پرووی چەند مه‌سه‌له‌یه‌کیش هه‌ر به‌ پیوست ده‌زانم:

1/ پایه‌کانی ئیمان (أَرْكَانُ الْإِيمَانِ): پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ وه‌رمووده‌یه‌دا که (موسلیم) له‌ عومه‌ری کوری خه‌تتاب - خوا لی‌ی رازی بی - گیراویه‌ته‌وه، ده‌رباره‌ی پایه‌کانی ئیمان وه‌رموویه‌تی: { ... أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ ... }⁽²⁾ واته: (... ئیمان بی‌نی به‌ خوا و به‌ فریشته‌کانی و به‌ کتیبه‌کانی و به‌ پیغه‌مبه‌رانی و به‌ روژی دواپی، وه‌ پروا بی‌نی به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌ چاک و خراپییه‌وه - به‌ نسبت توه -).

که‌واته: ئیمان هینان به‌ خوا به‌رز و مه‌زن و فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی علیهم‌الصلاة والسلام و روژی دواپی و قه‌زاو قه‌ده‌ر، شه‌ش پایه‌ بنه‌ره‌تییه‌کانی ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامین به‌ ده‌قی فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، له‌ قورئانیشدا له‌ چەند شوینیکی‌دا باسی پی‌نج

(1) بۆ زیاتر له‌ باره‌ی ئەم باسه‌وه، کتیبی: (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی له‌ به‌ر تیشکی قورئان و سونه‌دا) بخویننه‌وه.

² رواه مسلم: (8).

پایه‌کانی ئیمان کراوه، بۆ وینه که خوی گه‌وره (جل جلاله) ده‌فه‌رموی:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾⁽¹⁾ واته: (کرداری چاک و کاری باش
ته‌ن‌ها بریتی نییه له رووکردنتان به‌ره‌و روژه‌لات و روژئاوا - چونکه
جووله‌که‌کان زۆر له‌سه‌ر گوڤانی قیبله دوان و پروپاگه‌نده‌ی زۆریان کرد-،
به‌لکو کرداری چاک و کاری باش بریتییه له‌وه که مروژ بپوای هینابیت به
خواو به روژی دوا‌یی و به فریشته‌کان و به کتبییه‌کان و به پیغه‌مبه‌ران ...)،
لی‌ره‌دا ته‌ن‌یا پینچ پایه باسکراون، چونکه ئیمان به قه‌ده‌ری خوا - هر
ده‌چیته‌وه نیو ئیمان به خوا، ئیمان به قه‌ده‌ر، واته: ئیمان به‌وه ه‌بی که
خوای به‌رز و مه‌زن ه‌موو شتی‌ک ده‌زانی و ه‌موو شتی‌ک ده‌توانی، خوی
به‌رز و مه‌زن کاربه‌جییه، ئیراده و ویستی خوی به‌رز و مه‌زن به‌سه‌ر ه‌موو
شتی‌کدا زاله، که‌واته ئیمان به قه‌ده‌ریش هر ده‌چیته نیو ئیمان به خوی
به‌رز و مه‌زن، بۆیه له (قورئان) دا ئیمان به قه‌ده‌ر به‌تایبه‌ت باس نه‌کراوه.

2/ پیکه‌ینه‌ره‌کانی ئیمان (مُکُونَاتُ الْإِيمَان): به سه‌رنج‌دان و تی‌پرامانی
ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت، پاشان شه‌رح و ته‌فسیری زانا و پیشه‌وایانمان،
وه‌ک روژی روون ده‌رده‌که‌وی که راستترین قسه له‌باره‌ی ماهیه‌ت و
پیکه‌ینه‌ره‌کانی ئیمان‌ه‌وه ئه‌وه‌یه که زانایانی (أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ)
گوته‌ویانه، که ده‌لین: (الْإِيمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ، يَزِيدُ وَيَنْقُصُ، وَهُوَ: قَوْلُ الْقَلْبِ
وَاللِّسَانِ، وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ)، واته: (ئیمان قسه و کرده‌وه‌یه و زیاده‌و که‌م
ده‌کات، قسه‌ی دل و زمان و کرده‌وه‌ی دل و نه‌ندامه‌کانه).

که‌واته: ئیمان سه‌رجه‌م چوار پیکهینه‌ری هه‌ن، که به هه‌ر چواریان پیکدی‌و دروستده‌بی، به‌بی هیچ کامیان پیی ناگوتری ئیمان:

یه‌که‌م: قسه‌ی دَلْ (قَوْلُ الْقَلْبِ): که مه‌به‌ست پیی: زانین و به راست زانینی عه‌قل و دله: (مَعْرِفَةُ وَتَصَدِيقُ الْعَقْلِ وَالْقَلْبِ)، که خوا(جل جلاله) و پیغه‌مبه‌ر ﷺ به راست بزانی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ، وه هه‌رچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له خواوه (جل جلاله) هیئاویتی به راستی بزانی.

دووهم: کرده‌وه‌ی دَلْ (عَمَلُ الْقَلْبِ): که مه‌به‌ست پیی خوشویستن و قبوولکردن و پی رازیوون و ته‌سلیمبوونی دَلْ و ده‌روونه: (مَحَبَّةُ الْقَلْبِ وَقَبُولُهُ وَرِضَاؤُهُ وَإِدْعَاؤُهُ)، بۆ خوای به‌رز و مه‌زن، وه بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، هه‌رچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له خواوه (جل جلاله) هیئاویتی.

سێیه‌م: قسه‌ی زمان (قَوْلُ اللِّسَانِ): که مه‌به‌ست پیی دانپیدا‌هینانی زمانه (إِقْرَارُ اللِّسَانِ)، به به‌دیهینه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی و په‌رستراویتی خوادا (جل جلاله)، وه به پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌ددا ﷺ، وه به‌وه‌دا که هه‌رچی موحه‌مه‌د ﷺ له خواوه هیئاویه‌تی راست و دروسته.

چواره‌م: کرده‌وه‌ی نه‌ندامه‌کان (عَمَلُ الْجَوَارِحِ): که مه‌به‌ست پیی کرده‌وه‌ی نه‌ندامه روواله‌تییه‌کان و راپه‌راندنی ئه‌رك و کاره‌کانه: (عَمَلُ الْأَعْضَاءِ الظَّاهِرَةِ وَتَنْفِيزُ الْوُطَائِفِ).

که‌واته: ده‌توانین بلێین: ئیمان و عه‌قیده سه‌رتاپای بوون (وُجُود) ئینسانی مسوولمان ده‌گریته‌وه، چونکه ئینسان به‌گشتی له چوار به‌ش پیکهاتوه:

ا/ عه‌قلێك كه پێی له شت تی‌ده‌گات، شته‌كانی پێی ده‌زانێ و ده‌ناسێ و خوای به‌رزو مه‌زن له سه‌ری سه‌ری دایناوه.

ب/ دلێك كه هه‌لۆیستی له به‌ران به‌ر شتاندا پێی وهرده‌گرێ، وه‌ك: خۆشویستن و بوغزاندن و قبوولکردن و نه‌ویستن، خوای به‌رزو مه‌زن له نیو قه‌فه‌زه‌ی سینگدا دایناوه.

ج/ زمانێك كه هه‌ست و نه‌ستی خۆی پێی وهرده‌بێ و ده‌درکێنێ، خوای به‌رزو مه‌زن له نیوان عه‌قل و دل‌دا دایناوه، تا به عه‌قل بێر بکه‌یه‌وه و به دل دانی پێدا بێنێ، ئینجا به زمان ده‌ری بێری.

د/ جه‌سته‌و له‌شێکی روواله‌تی كه له چه‌ند ئه‌ندامێك دروست بووه‌و کارو چالاکییه دیارو به‌رچاوه‌کانی پێی ئه‌نجام ده‌دا.

ده‌بێ به عه‌قل بزانی و به دل قبوولی بکه‌ی و به زمان ده‌ری بێری، ئینجا ده‌بێ به کرده‌وه‌و به جه‌سته ئه‌نجامی بده‌ی.

ئینجا هه‌ر کام له‌و چوار به‌شو پێکهاتانه‌ی ئیمنسان، جیگای په‌یوه‌ندی یه‌کێك له چوار پێکهێنه‌ره‌کانی ئیمانه به‌ریز (تَرتیب): عه‌قل جیگای پێکهێنه‌ری یه‌که‌مه (که زانین و به راست زانینی عه‌قل و دل)، دل جیگای پێکهێنه‌ری دووه‌مه (که خۆشویستن و قبوولکردن و پێی پازیبوون و ته‌سلیمبوونی دل و ده‌روونه)، زمان جیگای پێکهێنه‌ری سێیه‌مه (که دانپێداهێنانه)، جه‌سته‌ش جیگای پێکهێنه‌ری چواره‌مه^(١) (که مه‌به‌ست پێی کرده‌وه‌ی ئه‌ندامه روواله‌تییه‌کان و راپه‌راندنی ئه‌رك و کاره‌کانه).

(1) دوا‌ده‌ درسی سه‌ره‌تای زنجیره‌ی (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی) مان بۆ توێژینه‌وه‌ی ئیمان و مه‌سه‌له‌ په‌یوه‌ندیاره‌کانی ته‌رخان کردووه، بپروانه: به‌رگی یه‌که‌می (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی).

لێرده‌دا به پێویستی ده‌زانم كه له‌باره‌ی په‌یوه‌ندیی كرده‌وه‌ی ئەندامه‌كان به ئیمانه‌وه، ئەم روونکردنه‌وه كورته بخه‌مه‌پوو:

كاتی خۆی له‌ میژوودا (خَوَارِج) و (مُعْتَزِلَة) هه‌بوون^(١)، كه هه‌ردووکیان له‌و خاڵه‌دا پێك ده‌گه‌نه‌وه له‌باره‌ی به‌به‌شێك له‌ ئیمان دانانی كرده‌وه‌كانه‌وه، دووچارى زێده‌پۆیى (إِفْرَاط) بوون، چونكه‌ تێك‌پرای كرده‌وه‌كانیان به‌ پێكهێنه‌رى ئیمان داناوه، به‌و پێشه‌ش هه‌ر كه‌سێك كرده‌وه‌یه‌كى فه‌رزی چواندبێ، یان گوناھێكى گه‌وره‌ی كردبێ، (خَوَارِج) به‌ بێ ئیمان و (مُعْتَزِلَة)ش به‌ نه‌ كافر نه‌ مسوڵمانیان له‌ قه‌ڵه‌م داوه‌! دیاره‌ ئه‌وه‌ش تێپه‌راندنه‌، چونكه‌ هه‌ر كه‌سێك فه‌رزیك بچوینى پێی كافر بێ و گوناھێكیش بكات هه‌ر كافر بێ، ئه‌وه به‌ ته‌ئكید پێچه‌وانه‌ی زۆر له‌ ئایه‌ته‌كانی قورئان و فه‌رمایشته‌كانی پێغه‌مبه‌ره ﷺ، كه‌ خواى په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) باسی مسوڵمانان ده‌كات، قه‌تڵ ده‌كه‌ن، زینا ده‌كه‌ن، شه‌پاب ده‌خۆنه‌وه، گوناھ ده‌كه‌ن، به‌لام له‌ ئیمان ناچنه‌ ده‌ری.

به‌لام (مُرَجَّه)كان راست پێچه‌وانه‌ی (خَوَارِج) و (مُعْتَزِلَة)ن، پێیانوابوو كرده‌وه‌ی ئەندامه‌كان كه‌موزۆر په‌یوه‌ندیی به‌ ئیمان‌ه‌وه‌ نییه‌، ده‌گونجی كابرا كام‌ترین ئیمانی هه‌بێ، به‌بێ هیچ كرده‌وه‌یه‌كى چاك و به‌ سه‌دان جووره گوناھ و تاوانیشه‌وه‌!

خه‌وارێج گوتووین: یه‌ك گوناھى بكه‌ی كافر ده‌بێ! كه‌چی مورجیه‌ گوتووین: هه‌رچی بكه‌ی قه‌یدێ ناك! هه‌ر بۆ ئیمان‌كه‌شت زه‌ره‌رى نییه‌. (هه‌لبه‌ته‌ گوناھ دوو جووره: یان چوواندن فه‌رزه‌، یان كردنى قه‌ده‌غه‌یه‌).

(1) وه‌ك له‌ به‌رگی یه‌كه‌مى كتیبه‌ی (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی)دا به‌ دوورو درێژی باسكردوه‌.

موعته‌زیه‌ گوتووایانه: نالێین کافر بووه، به‌س ناشلێین مسوڵمانه، ئه‌دی چییه؟ گوتووایانه: (مَنْزِلَةٌ بَيْنَ الْمَنْزِلَتَيْنِ) هه‌لواسراوه، نه‌ مسوڵمانه‌ و نه‌ کافره، دیاره‌ شتی واش له‌ (قورئان و سوننه‌ت) دا نییه، مرۆڤ یان کافره یان (مسوڵمان) ه، یان فه‌تری (فَتْرِي) یه، که‌ بیگومان (فَتْرِي) جیا یه له‌ (مَنْزِلَةٌ بَيْنَ الْمَنْزِلَتَيْنِ).

دیاره‌ رای پاستیش له‌ و باره‌یه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ زانا یانی (أهل السنة والجماعة) هه‌لیان بژاردوه‌، که‌ ده‌لێن: جینسی کرده‌وه‌ - نه‌که‌ هه‌موو کرده‌وه‌یه‌که‌ - پیکه‌ینه‌ری ئیمان، ئیمان به‌ تا‌عه‌ت زیاده‌و به‌ گونا‌هه‌ که‌م ده‌کات. هه‌ر له‌ باسی ئیمان و عه‌قیده‌دا، پێویسته‌ باسی خوا به‌یه‌ک‌گرتن بکه‌ین:

خوا به‌یه‌ک‌گرتن (التوحید) کاکلی ئیمان و چه‌قی عه‌قیده‌یه‌:

ئه‌گه‌ر ئیمان و عه‌قیده‌ بنا‌غه‌ی مسوڵمانه‌تی و دیندارییه‌، خوا به‌یه‌ک‌گرتنیش کاکل و چه‌قی ئیمان و عه‌قیده‌یه‌، چونکه‌ تێک‌رای ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی په‌یه‌سته‌ به‌ خوا به‌یه‌ک‌گرتن (توحید الله) هوه‌، ئیمان به‌ خوای به‌رز و مه‌زن یانی: ئیمان به‌ یه‌کتایی خوا، واته‌: هه‌ر خوای به‌رز و مه‌زن به‌دیه‌ینه‌ره‌، هه‌ر خوای به‌رز و مه‌زن په‌روه‌ردگاره‌، هه‌ر خوای به‌رز و مه‌زن خاوه‌نه‌، هه‌ر خوای به‌رز و مه‌زن سه‌رپه‌رشتیکاره‌، هه‌ر خوای به‌رز و مه‌زن په‌ستراوه‌ و به‌س خوای به‌رز و مه‌زن خاوه‌نی هه‌موو ناو و سیفه‌تێکی به‌رز و په‌سنده‌، ئه‌و خوا تاکه‌ (جل جلاله‌) په‌یام و به‌رنامه‌کانی خۆی له‌ پێی فریشته‌کانیه‌وه‌ ناردوه‌ بۆ پیغه‌مبه‌رانی خۆی (عليهم الصلاة والسلام) بۆ هیدایه‌تدانی به‌نده‌کانی، تا‌کو له‌ و رۆژه‌دا که‌ پێی ده‌گه‌نه‌وه‌ - که‌ رۆژی دوا‌یی یه‌ - سه‌ر به‌رز و سه‌ر‌فراز بن.

که‌واته: هه‌ر پینچ پایه‌ سه‌ره‌کییه‌که‌ی ئیمان و عه‌قیده، ده‌چنه‌وه‌ نیو ئیمان به‌ خوای به‌رزو مه‌زن و ئیمان به‌ یه‌کتایی خوای به‌رزو مه‌زن .

جا بیگومان: خوا به‌یه‌کگرتن (التوحید) بابه‌تیکی یه‌کجار گه‌وره‌ و گرنگو فراوانه‌ له‌ حه‌وسه‌له‌ی ئیره‌دا نییه‌، به‌لام ده‌رفه‌تی چه‌ند رسته‌یه‌کمان هه‌ر هه‌یه‌ له‌باره‌ی سێ پیکه‌ینه‌ره‌ بنه‌په‌ته‌یه‌که‌ی (خوا به‌یه‌کگرتن) هه‌وه‌:

پیکه‌ینه‌ری یه‌که‌م: خوا به‌یه‌کگرتن له‌ به‌دیه‌ینه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتیدا (تَوْحِيدُ اللَّهِ فِي خَالِقِيَّتِهِ وَرُبُوبِيَّتِهِ):

مه‌به‌ست پێی ته‌نها خوای به‌رزو مه‌زن به‌ په‌یداکه‌ر (مُوجِد) و خاوه‌ن و سه‌ره‌پرشتیارو به‌پۆه‌به‌رو هه‌مه‌کاره‌ی بوون (وُجُود) زانینه‌، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (١٦) لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿١﴾ واته‌: (خوا به‌دیه‌ینه‌ری هه‌موو شتیکه‌و، مشوورخۆرو سه‌ره‌پرشتیاری هه‌موو شتیکه‌، خه‌زینه‌کانی ئاسمان و زه‌وی ه‌ی وین ...).

هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ﴾ (٢) واته‌: (... بلی: کێ خاوه‌ن و مشوورخۆری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌ ؟ بلی: خوا ...).

پیکه‌ینه‌ری دووه‌م: خوا به‌یه‌کگرتن له‌ په‌رستراویتییدا (تَوْحِيدُ اللَّهِ فِي الْوَهْيِيَّتِهِ):

¹ الزمر: 63

(2) الرعد: 16

واته: ده‌بی به ته‌نیاش به‌ندایه‌تی بۆ وی بکری، هه‌ر خۆی به‌پرستری، وه‌ک
چۆن له‌ وه‌دییه‌نانی شتان و خاوه‌نداریتی و سه‌ره‌پرستی و مشوورخواردنیاندا،
بی‌هاوتا و هاوبه‌شه، پێویسته له‌ به‌ندایه‌تی و پرستن (العُبودیَّة
وَالْعِبَادَة) یشدا، هاوبه‌شی بۆ دانه‌نری، هه‌یج شتی‌ک و هه‌یج که‌سی له‌گه‌ل
نه‌پرستری، وه‌ک خوای به‌رزو مه‌زن فهرموویه‌تی: ﴿قُلْ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونَ

عَبْدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ۝۱۴﴾ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لِحَبْطَنَ
عَمَلِكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝۱۵﴾ بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝۱۶﴾ (1)

واته: (بلی: ئایا فهرمانم پێده‌که‌ن که بی‌جگه له‌ خوا - شتیکی دیکه -
به‌پرستم ئه‌ی نه‌فامه‌کان؟! خۆ به ته‌ئکید به تۆش و به‌وانه‌ی پیش تۆش
راگه‌یه‌ندراوه که ئه‌گه‌ر هاوبه‌ش په‌یدا بکه‌ی، کرده‌وه‌کانت هه‌ل‌ده‌وه‌شی‌نه‌وه‌و
له‌ زیانباران ده‌بی، به‌لکو هه‌ر خوا به‌پرسته‌و له‌ سوپاسگوزاران به‌).

به‌لام ئه‌وه‌ی لی‌ره‌دا زۆر گرنگه، ئه‌وه‌یه که له‌ زانینی چه‌مک و واتای پرستن
(عِبَادَة) دا به‌هه‌له‌دا نه‌چین، که ده‌توانین به‌ کورتی بڵین:

په‌رستن (عِبَادَة) بریتییه له‌ ئه‌وپه‌ری مه‌زنگرتن و خوش‌ویستن و مل بۆ
که‌چکردن (أَقْصَى التَّعْظِيمِ وَالْحُبِّ وَالْخُضُوعِ) بۆ خوای به‌رزو مه‌زن، جا ئه‌گه‌ر
بۆ خوای به‌رزو مه‌زن بی، ئه‌وه په‌رستنی به‌هه‌قه، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر کامیک
له‌مانه یان هه‌رسیکیان، بۆ غه‌یری خوای به‌رزو مه‌زن بی، ئه‌وه مانای وایه
غه‌یری خوای به‌رزو مه‌زن په‌رستراوه، ئه‌مه وه‌ک ماهیه‌تی پرستن (عِبَادَة).
وه‌ک پانتایی (مَسَاحَة) یش، ئه‌وه وشه‌ی خواپه‌رستی (عِبَادَةُ اللَّهِ) تیکرای ئه‌و

نیازو مه‌به‌ست و قسه‌و دهربرپین و کرده‌وه و ئاکارانه ده‌گرښته‌وه که له‌لای خوای به‌رزو مه‌زن خوښه‌ویست و په‌سندن.

له‌باره‌ی خوا به‌یه‌کگرتنیشه‌وه له‌پووی په‌رستنه‌وه، خستنه‌پووی ئەم دوو راستیه به‌پوویست ده‌زانم:

راستی یه‌که‌م: به‌دریژایی می‌ژوو کښه‌و گرتی نیوان پیغه‌مبه‌رانی (خوا علیهم الصلاة والسلام) و نه‌یارانیان، به‌پله‌ی یه‌که‌م، له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی په‌رستن (عبادة) بووه، نه‌ک له‌سه‌ر دانه‌پنان به‌بوونی خوای به‌رزو مه‌زن و په‌روه‌دگارښتی خواډا، وه‌ک خوای زانا و توانا (جل جلاله) فهرموویه‌تی:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ

الْعَلِيمُ﴾^۱ واته: (ئه‌گه‌ر لییان پرسی: کئی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست‌کردووه؟ به‌جه‌خت‌کردنه‌وه ده‌لین: خوای زالی زانا دروستی کردوون).

که‌واته: کښه‌له‌سه‌ر خواناسیی نییه، کښه‌له‌سه‌ر خواپه‌رستییه، کښه‌له‌سه‌ر ئه‌وه نییه دان به‌بوونی خوای به‌رزو مه‌زن دا ناهیندری، کښه‌له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه به‌ندایه‌تی بو‌ناکری، دیاره‌ئیتاش هه‌روایه، هه‌رچی ملی ده‌گری خوی له‌تو به‌مسولمانتر ده‌زانی، ده‌لی: کاکه‌ئیمه‌ش مسولمانین، که‌چی خوی به‌فیرعه‌ون ده‌زانی و پښیشی خوښه‌خه‌ک به‌ندایه‌تی بو‌بکات! وه‌ئه‌گه‌ر به‌ندایه‌تی و کویلاه‌تی بو‌نه‌که‌ن، لییان رازی نابی، که‌چی ده‌شلئ: مسولمانم!! به‌لئ کښه‌ی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة

^۱ الزخرف:

والسلام) ئه‌وه نه‌بووه خه‌لك بـلـئـ: خـوای به‌رزو مه‌زن نییه و ئه‌م دنیا یه شاری بـئـ ساحـیبه و كه‌س دروستی نه‌كردوه! ئه‌وه‌تا فیرعه‌ون نه‌یگوتوه من به‌دییه‌نه‌ری بوونه‌وه‌رم، به‌لكو گوتویه‌تی: من په‌روه‌ردگار تانم: ﴿... اَنَا رَبُّكُمْ اَلَا عَلَيَّ﴾^(١) یانی: ده‌بـئـ بـریاری كۆتایی به‌ده‌ست من بـئـ، گوتویه‌تی: من په‌رستراوتانم: ﴿... لِّیْنِ اُتَخَذَتْ اِلٰهًا غَیْرِیْ لَاجْعَلَنَّكَ مِنْ الْمَسْجُوْنِیْنَ﴾^(٢) واته: (....) فیرعه‌ون به‌مووسای گوت - : ئه‌گه‌ر جگه له من كه‌سیكی دیکه بکه‌یته په‌رستراوی خۆت، ده‌تخه‌مه‌ پیزی به‌ندكراوه‌كانه‌وه‌و زیندانیت ده‌كه‌م، به‌لـئـ فیرعه‌ون زانیویه‌تی پیش ئه‌ویش ئه‌و بوونه‌وه‌ره بووه‌و دوا ی ویش ده‌میئـ، هیئده ئه‌حمه‌ق نه‌بووه بـلـئـ: من ئه‌و كه‌ون و كائیناته‌م دروستكردوه! به‌لام گوتویه‌تی: قسه‌ی كۆتایی ده‌بـئـ به‌ده‌ست من بـئـ، من ده‌بـئـ حه‌لال و حه‌رامتان بۆ دیاری بکه‌م، من شیوه‌ی ژیاقتان بۆ دیاری بکه‌م، ده‌بـئـ من به‌ به‌رزو پیروژ دابنریم و كۆیله‌ی من بن و به‌ندایه‌تی بۆ من بکه‌ن و ... هتد.

به‌لـئـ كیشه‌ی نیوان پیغه‌مبه‌رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) و نه‌یارو ناحه‌زانیان به‌سه‌رقافله‌یی تاغووته‌كان، له‌سه‌ر ئه‌وه بووه كه: كـئـ فه‌رمانبه‌ری و گه‌ردنكه‌چی بۆ بكـرـئـ و كـئـ له هه‌موو كه‌س زیاتر به‌گه‌وره‌ بگـیرـئـ.

□□ 1 النازعات:

□□ 2 الشعراء:

هه‌ربۆیه‌ش ویردی سه‌ر زمان و یه‌که‌مین په‌یامی پیغه‌مبه‌رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام) بریتی بووه له: ﴿يَقُومُوا عِبَادُ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ ﴿١﴾
 الأعراف، هه‌روه‌ها له ئایه‌ته‌کانی (١١١) و (١١٢) و (١١٣)ی هه‌مان سووره‌دا،
 هه‌ر ئه‌م ته‌عبیره دووباره بووه‌ته‌وه، واته: (... ئه‌ی گه‌له‌که‌م: به‌ندایه‌تی بۆ
 خوا بکه‌ن، خوا بپه‌رستن، بیجگه له وی هیچ په‌رستراوانیکی دیکه شایسته‌ی
 په‌رستن تان نین). ئه‌و قه‌یده‌ی ده‌بی ره‌گه‌ل بخری که ده‌لی: ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرُهُ﴾ واته په‌رستراویک که شایسته‌ی په‌رستن بی، ئه‌مما ئه‌گه‌ر شایسته‌ی
 په‌رستن نه‌بی، سه‌د بت و سه‌نه‌م و فیرعه‌ون و تاغووت و دارو به‌ردیان
 په‌رستووه، به‌لام هیچیان شایسته‌ی په‌رستن نه‌بوون.

دیاره ئیستاش له‌م رۆژگاره‌ماندا هه‌ر به هه‌مان شیوه‌یه، کێشه و گرتی
 گه‌وره و سه‌ره‌کیی نیوان ته‌وژمی ئیسلامی و دیکتاتۆرو تاغووته‌کان، هه‌ر
 هه‌مان مه‌سه‌له‌ی گۆرینه‌و جه‌وه‌ری تیگه‌یرانه‌که هه‌روه‌ک خۆیه‌تی و هیچ
 گۆرانی به‌سه‌ردا نه‌هاتووه، ته‌وژمی ئیسلامی ده‌لی: ده‌بی ته‌نیا خوای
 په‌روه‌ردگار (جل جلاله) بپه‌رستری و به‌ندایه‌تی بۆ بکری، بیجگه له وی هیچ
 که‌سو هیچ شیاوی ئه‌وه نییه که ئینسانه‌کان بپه‌رستن و به‌ندایه‌تی بۆ
 بکه‌ن، به‌لام تاغووته‌کان که له (شه‌خس و حیزب و پڕۆیم) ه‌ک‌اندا به‌رجه‌سته‌ن،
 ده‌لێن: ده‌بی له‌جیاتی خوای به‌رزو مه‌زن، یان وێرای خوای به‌رزو مه‌زن،
 ئیمه‌ش بپه‌رستری و به‌ندایه‌تیمان بۆ بکری!

پاستیی دووهم: په‌رستنی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) - که پیشتر باسی ماهیه‌تی و پانتاییه‌که‌یمان کرد -، ده‌توانین بلیین له ژيانی ئینساندا بۆ سی ته‌وه‌ره‌ی سه‌ره‌کی دابه‌ش ده‌بی:

یه‌که‌م: ته‌نها له خوا (جل جلاله) وه‌رگرتنی بووناسیی (ئۆنتۆلۆژی: *Ontology*) و ئیمان و عه‌قیده، واته: چۆنیه‌تی ته‌ماشاکردن و ناسینی بوون (وُجُود) و مامه‌له‌ له‌گه‌لدا کردنی و هه‌لۆیست له به‌رانبه‌ردا نواندنی، به هه‌ر چوار به‌شی سه‌ره‌کییه‌وه: خوای به‌رزو مه‌زن، بوونه‌وه‌ر، ژیان، ئینسان، له کتییی ﴿ته‌وژمی ئیسلامی و عه‌لمانی و خاله‌ هاوبه‌شو جیاوازه‌کانیاندا باسی (بووناسیی ئیسلامی) مان کردوه﴾.

دووهم: ته‌نها له خوای به‌رزو مه‌زن وه‌رگرتنی یاساکان (الشرائع) و سیسته‌می ژیان (نظام الحیاة)، به ئه‌مرو نه‌هی و هه‌لۆ و هه‌رام و چاکه و خراپه دیاریکردنیشه‌وه، وه‌ك خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (... ئاگاداربێ! دروستکردن و فه‌رمان، ته‌نیا هی خوايه، به‌رزو بی وینه‌یه خوای په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان).

سییه‌م: ته‌نیا بۆ خوای به‌رزو مه‌زن پیشکه‌شکردنی دروشمه‌کانی به‌ندایه‌تی (شُعَائِرُ التَّعَبُّدِ)، وه‌ك: لێپارانه‌وه، ئه‌وپه‌ری خۆشویستن، ئه‌وپه‌ری لێ شعائر، پشت پێ به‌ستن، قوربانی بۆ سه‌ره‌برین، سویند پێ خواردن،

سه‌جده‌و رکوع و... هتد. له‌باره‌ی ئه‌و شتانه‌وه‌ی خوای به‌رزو مه‌زن
فه‌رموویه‌تی:

1) ده‌باره‌ی ته‌نیا له‌ خوای به‌رزو مه‌زن پارانه‌وه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ
لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾⁽¹⁾ واته: (مزگه‌وته‌کان ه‌ی خوان، جگه‌ له‌ وه‌
که‌سی دی مه‌پارینه‌وه)، یاخود ئه‌و ئه‌ندامانه‌ی سه‌جده‌یان له‌ سه‌ر
ده‌برئ، - مساجد به‌و مانایه‌ش ه‌اتوو - ته‌نیا ه‌ی خوان (جل جلاله)، جا
له‌ غه‌یری خوای به‌رزو مه‌زن مه‌پارینه‌وه.

2) ده‌باره‌ی له‌ ه‌موو که‌سیک و له‌ ه‌موو شتیک زیاتر خۆشویستنی خوای
به‌رزو مه‌زن، ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ...﴾⁽²⁾. واته:
(... وه‌ ئه‌وانه‌ی ب‌روایان ه‌یناوه، خۆشه‌ویستییان بۆ خوا زیاتره‌ له
خۆشه‌ویستی ئه‌وانی دیکه‌ بۆ په‌رستراوه‌کانیان ...).

3) ده‌باره‌ی لی‌ترسانی خوای به‌رزو مه‌زن، ده‌فه‌رموئ: ﴿... فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾⁽³⁾ واته: (... ئینجا له‌ وان مه‌ترسن، ه‌ر له‌ من
ب‌ترسن ئه‌گه‌ر ئیماندارن).

4) ده‌باره‌ی پشت پ‌ی به‌ستن، خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾^(٤) واته: (... با ئیمانداران ته‌نیا پشت به‌ خوا
به‌ستن).

¹ الجن: 18

² البقرة: 165

³ آل عمران: 175

5) ده‌باره‌ی قوربانی سه‌ربهرین، خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرَ﴾⁽²⁾ واته: (... ئینجا نوێژ بۆ په‌روه‌ردگارت بکه‌و قوربانی بۆ وی سه‌ربه‌ره).

6) له‌باره‌ی سویند پێ خواردنه‌وه، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: (... فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ ...) واته: (... ئینجا هه‌ر که‌سیک سویند ده‌خوا، با ته‌نها سویند به‌ خوا بخوا ...).

ا/ ئه‌و سێ جو‌ره‌ هاوبه‌ش بۆ خوا په‌یدا کردنه: وه‌رگرتنی تی‌پروانین و بووناسیی له‌ غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن و خه‌له‌ل له‌ ئیماندا، یاخود خه‌له‌ل له‌ وه‌رگرتنی یاسا‌کانی ژیان و له‌ غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن وه‌رگرتنی هه‌لاک و هه‌پام، یاخود پێشکه‌ش کردنی خواپه‌رستییه‌ تایبه‌تییه‌کان (شعائر التعبد) به‌ غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن، هه‌ر سێکیان پێکه‌وه‌ په‌یوه‌ستن. کاتی‌ک ئینسان تی‌پروانینی تیک‌ده‌چێ به‌رانبه‌ر به‌ خوای به‌رز و مه‌زن، بووناسیی‌یه‌ که‌ی تیک‌ده‌چێ و ئیمان و عه‌قیده‌شی تیک‌ده‌چێ، که‌ ئه‌وه‌ی تیک‌چوو عیباده‌ت‌یشی تیک‌ده‌چێ، عیباده‌ت به‌ هه‌ردوو به‌شی وه‌رگرتنی یاسا‌کانی ژیان و پێشکه‌شکردنی دروشمه‌کانی خواپه‌رستییه‌وه‌.

ب/ ئه‌وه‌ی که‌ به‌پاستی له‌ پۆژگاری ئیمه‌دا خه‌له‌لی گه‌وره‌ی دروستکردووه‌، بریتییه‌ له‌ خلیس‌کانی مسو‌لمانان له‌ بواری وه‌رگرتنی یاسا‌کانی ژیاندا، له‌ بواری مه‌سه‌له‌ی هه‌لاک و هه‌پام و ئه‌مرو نه‌هیدا، لی‌ره‌دا مسو‌لمانان زیاتر

¹ آل عمران: 160

² الکوتر: 2

³ رواه البخاري: (6108) ومسلم: (1646).

توووشی شیرک بوون! ئەو شیرکه زەرەرو زیانی گە‌وره‌و شوینە‌واری زۆر خراپی بە‌جیه‌شتوو له‌ ژیا‌نی مسو‌لماناندا، وه‌ك له‌ شیرکه‌كه‌ی دیکه‌، كه‌ ئه‌ویش هه‌ر شیرکی گه‌وره‌یه‌، به‌لام به‌راستی شیرکی به‌رنامه‌كان (شرك الشرائع) زه‌ره‌ری زۆر گه‌وره‌ی داوه‌، بۆیه ئیمه‌ وێ‌پرای دژوه‌ستانمان به‌رانبه‌ر به‌ شیرکی (أصحاب القبور)، به‌راستی نابێ‌ شیرکی (أصحاب القصور)یش فه‌رامۆش بکه‌ین، به‌لكو شیرکی خاوه‌ن قه‌سه‌ره‌كان مه‌ترسیدارتره‌و پێ‌ویستی‌شی به‌ دژایه‌تی کردنی زیاتر هه‌یه‌، چونكه‌ کاتیك خاوه‌ن قه‌سه‌رێك ده‌کرێته په‌رستراو له‌جیات‌ی خ‌وای به‌رزو مه‌زن، به‌ ملیۆنان خه‌لك به‌ره‌و بێ‌ دینی ده‌چن و هه‌موو بواره‌کانی ژیا‌ن تێکده‌چن، به‌لام کاتیك خاوه‌ن قه‌سه‌رێك ده‌په‌رستێ، ته‌نیا زه‌ره‌ری بۆ چه‌ند كه‌سیکی دیاریکراو هه‌یه‌!

هه‌لبه‌ته ئیمه‌ دژی هه‌موو جو‌ره‌کانی شیرکین، حوکمه‌رانه‌كان پێ‌یان خۆشه‌ ئیمه‌ زۆر دژی ئەو شیرکه‌ بین كه‌ په‌یوه‌ندی به‌ قه‌سه‌ره‌وه‌ هه‌یه‌، به‌لام هه‌یج باسی ئەو شیرکه‌ نه‌که‌ین كه‌ په‌یوه‌ندی به‌ قه‌سه‌ره‌وه‌ هه‌یه‌! چونكه‌ به‌رژه‌وه‌ندی وان به‌وه‌ تێکده‌چێ‌ كه‌ خه‌لك هۆشیاربێته‌وه‌ و بزانی كه‌ چۆن قه‌سه‌ره‌ستی شیرکه‌، قه‌سه‌ره‌ستی‌ش شیرکه‌.

ئه‌مه‌ش چه‌ند ده‌قیك له‌باره‌ی خراپی و ترسناکی هاوبه‌ش بۆ خوا دانان له‌ بواری یاسا‌کانی ژیا‌ندا:

1- خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾⁽¹⁾ واته: (یان ئایا چه‌ند هاوبه‌شیکیان هه‌ن، که دینیکیان بۆ داناوڤن خوا مۆله‌تی نه‌داوه؟! ...).

که‌واته: ئەو که‌سه‌ی که دین بۆ خه‌لک داده‌نی، به‌رنامه بۆ خه‌لک داده‌نی، ئەوه‌ کراوه به‌ هاوبه‌شی خوای به‌رزو مه‌زن! واته: ته‌نیا ئەو که‌سه‌ی که سه‌جده‌ی بۆ ده‌بردنی، به‌ده‌ر له‌ شه‌ریعه‌تی خوای به‌رزو مه‌زن و به‌بی ئیجازه‌ی ئایینی خوای به‌رزو مه‌زن، به‌ شیرک داده‌نی، هه‌ر که‌سیکیش ئەو هه‌قه‌ی بدریتی، مانای وایه‌ کراوه‌ته‌ هاوه‌ل و هاوبه‌شی خوای به‌رزو مه‌زن له‌ په‌رستراویتییدا!

2- خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾⁽²⁾ واته: (- جووله‌که‌و دیانه‌کان- زاناو راهیبه‌کانی خۆیانیاڤن و مه‌سیحی کوپی مه‌ریه‌میان له‌ جیاتی خوا کردنه‌ په‌رستراو، هه‌رچه‌ند فه‌رمانیشیان پیکرابوو که ته‌نها یه‌ک په‌رستراو بیه‌رستن، بیجگه‌ له‌وی هیچ په‌رستراو نییه‌، پاکی بۆ وی له‌و شتانه‌ی که ده‌یانکه‌نه‌ هاوبه‌ش له‌ په‌رستراڤندا).

¹ الشوری: ۲۱

² التوب: ۳۱

3- (عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَفِي عُنْقِي صَلِيبٌ مِنْ ذَهَبٍ: فَقَالَ: يَا عَدِيُّ اطْرَحْ عَنْكَ هَذَا الْوَتْنَ وَسَمِعْتُهُ يَقْرَأُ فِي سُورَةِ بَرَاءةٍ: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، قَالَ: أَمَا إِنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا يَعْبُدُونَهُمْ، وَلَكِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا أَحْلَوْا لَهُمْ شَيْئًا اسْتَحْلَوْهُ وَإِذَا حَرَّمُوا عَلَيْهِمْ شَيْئًا حَرَّمُوهُ⁽¹⁾ واته: (عه‌دی کورێ حاته‌می تائی ده‌لی: چوومه لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ خاچیکی زێرم له ملدا بوو، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: ئه‌ی عه‌دی ئه‌و بته‌ له ملت فریده، له‌و کاته‌دا ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویند: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، فه‌رمووی: دیاره‌ ئه‌وان -جووله‌که‌و دیانه‌کان- زاناو راهیبه‌کانی خوین نه‌ده‌په‌رست، به‌لام ئه‌گه‌ر شتیکیان بۆ چه‌لال کردبان ئه‌وانیش به‌ چه‌لالیان ده‌زانی، وه‌ ئه‌گه‌ر شتیکیان لێ چه‌رام کردبان ئه‌وانیش به‌ چه‌رامیان ده‌زانی و شوینیان ده‌که‌وتن)، له‌ ریوایه‌تیکی دیکه‌دا هاتووه‌ که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (فَقُلْ عِبَادَتُهُمْ لَهُمْ)⁽²⁾ واته: (ئه‌وه‌ په‌رستنیانه‌ بۆیان - بۆ زاناو راهیبه‌کانیان -). له‌ په‌رله‌مان ده‌لێن نابێ چه‌ند ژنی هه‌بێ! چه‌ند ژنی خوای به‌رزو مه‌زن چه‌لالی کردووه‌، ئه‌و ده‌لی نابێ هه‌بێ! جا هه‌ر که‌سێ به‌دوای ئه‌و خاوه‌ن برپاره‌ بکه‌وێ، ئه‌وه‌ له‌ پاستیدا په‌رستوویه‌تی، خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموێ: پیا چه‌رامه‌، حیزیک ده‌لی نه‌خیر ئه‌مه‌ ناکرێ، ده‌بێ به‌ چه‌لالی دابنێن، دیاره‌ ئه‌وه‌ی به‌دوای بکه‌وێ پێی کافر ده‌بێ، ده‌گونجی کابرا مامه‌له‌ بکات به‌ پیاو گوناها‌باره‌، به‌لام

¹ رواه الترمذي: (3095)، وقال الألباني: حسن.

² رواه البيهقي في السنن الكبرى ج: (10)، ص: (198).

پیی کافر نابی، به‌س که به‌ه‌لالی زانی، پیی کافر ده‌بی، هه‌روه‌ها هه‌ر شتیکی دی له‌و باب‌ه‌تانه...

4- خوی به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿...إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (.. حوکم - به‌رنامه‌دانان - ته‌نها هی خوییه، فه‌رمانی کردووه که جگه له‌وی نه‌په‌رستن، ئا ئه‌وه‌یه ئایینی راست و دروست، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نایزان)، ئه‌م قسه‌یه قسه‌ی (یوسف) ه (علیه السلام) که له‌گه‌ل دوو هاوه‌له زیندانییه‌که‌یدا وتووێژی ده‌کرد.

له‌م ده‌قانه‌وه زۆر به‌پوونی ده‌زانری که هه‌رکه‌سیک بۆ وه‌رگرتنی یاساو ده‌ستووهره‌کانی ژیان و گوزه‌رانی تاک و کومه‌ل، له‌هه‌موو بواره‌کانی: کومه‌لایه‌تی و ئابووری و سیاسیی و فه‌ره‌ه‌نگیی و ئه‌خلاقی و... هتدا، پوو له‌غه‌یری خوی به‌رزو مه‌زن بکات و پرس به‌غه‌یری ئیسلام بکات، ئه‌وه هاوبه‌شی بۆ خوی بی هاوه‌ل و تاک (جل جلاله) بپیارداوه، خوی له‌جوغزی ئیمان و ئیسلام وه‌ده‌رناوه!

پیکه‌ینه‌ری سییه‌م: خوا به‌یه‌کگرتن له‌ناو و سیفه‌ته‌کانیدا (توحید الله فی أسمائه وصفاته):

مه‌به‌ستیش له‌م جوهره‌ خوا به‌یه‌کگرتنه، ئه‌وه‌یه که له‌م چه‌ند خاله‌دا زۆر به‌کورتیی و گوشراویی ده‌یخه‌ینه‌پوو:

1) خوای بئی وینه‌و بئی هاوه‌ل (جل جلاله) خاوه‌نی ناوه‌هه‌ره‌چاک و سیفه‌ته‌هه‌ره‌به‌رزه‌کانه، که تایبه‌تن به زاتی بئی وینه‌یه‌وه، وه‌ک‌فهرموویه‌تی: ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوهُ بِهَا﴾⁽¹⁾ واته: (وه‌خوا‌ناوی‌هه‌ره‌چاکی‌هه‌یه، ده‌جا‌هه‌ر‌به‌وان‌لی‌ی‌بپارینه‌وه‌...).

2) ناو و سیفه‌ته‌هه‌ره‌چاک و به‌رزه‌کانی خوای به‌رزو‌مه‌زن وه‌ک‌زاتی بئی وینه‌ن، نه‌وه‌ک‌ناو و سیفه‌تی‌هیچ‌که‌سو‌هیچ‌شتیک‌ده‌چن، نه‌ناو و سیفه‌تی‌هیچ‌که‌سو‌شتیک‌ده‌شوبه‌ینه‌ناو و سیفه‌ته‌کانی‌وی، له‌هیچ‌روویکه‌وه، خوای بئی وینه (جل جلاله) له‌وباره‌یه‌وه‌فهرموویه‌تی: ﴿فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيْهِ لَیْسَ كَمِثْلِهٖ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ﴾⁽²⁾ واته: - خوا - په‌یدا‌که‌ری‌ئاسمانه‌کان و زه‌وییه، له‌خۆتان‌هاوسه‌ری‌بو‌گی‌پاون، له‌ناژه‌لانی‌ش‌نیرو‌می‌گی‌پاون، به‌هۆی‌ئه‌وه‌وه‌ه‌چه‌تان‌لیده‌خاته‌وه، هیچ‌شتیک‌وه‌ک‌وینه‌ی‌وی‌نییه، ئه‌و‌بیسه‌ری‌بینایه).

3) بو‌چۆنیه‌تی‌مامه‌له‌کردنیش‌له‌گه‌ل‌ناو و سیفه‌ته‌به‌رزو‌بئی وینه‌کانی خوای بئی هاوه‌ل و هاوتادا (جل جلاله)، هه‌لو‌یستی‌راست و دروست‌که‌تیک‌پرای‌زاناو‌پیشه‌وایانی‌پیش‌ینمان - په‌زاو‌ره‌حمه‌تی‌خوایان‌لی‌بی - له‌سه‌ری‌ریک‌که‌وتوون، هه‌ر‌ئه‌وه‌یه‌که: هه‌ر‌ناو و سیفه‌تیک‌خوای‌به‌رزو‌مه‌زن‌بو‌خۆی، یاخود‌پیغه‌مبه‌ری‌خوا ﷺ بو‌خوای‌به‌رزو‌مه‌زنی

¹ الأعراف: ۱۸۰

² الشوری: ۱۱

به‌کاره‌ینابێ، ئیمه‌ش به‌بێ هیچ ده‌ستکارییه‌ك ئه‌و ناو و سیفه‌ته‌ بۆ خوای به‌رزو مه‌زن به‌کاربێنین، هه‌ر شتێك خوای به‌رزو مه‌زن له‌ خۆی، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﷺ له‌ خوای بێ هاوتا (جل جلاله‌)ی دوورخستبێته‌وه‌، ئیمه‌ش ئه‌و ناو و سیفه‌ته‌ له‌ خوای به‌رزو مه‌زن دووربخه‌ینه‌وه‌، جا زاناو پیشه‌وايانمان ئه‌و واتایه‌یان به‌ چه‌ندان شیوه‌ ده‌ربریوه‌ که له‌ نێوه‌ پۆکدا هه‌ر یه‌کن.

به‌لام لێره‌دا مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنه‌گ هه‌یه‌ ده‌بێ زۆر لێی وریابین، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که خوای به‌رزو مه‌زن به‌ زات و سیفه‌تییه‌وه‌، وه‌ك فه‌رموویه‌تی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾⁽¹⁾ واته‌: (... هه‌یچ شتێك وێنه‌ی وی نییه‌ ...)، هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾⁽²⁾ واته‌: (- خوا - داهاتوو و رابردوویان ده‌زانێ، به‌لام زانیاری ئه‌وان ده‌وره‌ی خوا نادا)، نافه‌رموێ: خوای به‌رزو مه‌زن نازانن، ده‌فه‌رموێ ده‌وره‌ی خوای به‌رزو مه‌زن نادا، به‌لێ له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌، نابێ هه‌یچ که‌س به‌ته‌مای ئه‌وه‌بێ که له‌ حه‌قیقه‌ت و چۆنیه‌تی ناو و سیفه‌ته‌کانی خوای به‌رزو مه‌زن تیبگا، هه‌ر بۆیه‌ش کاتێك له‌باره‌ی مانا و چۆنیه‌تی: ﴿... ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾⁽³⁾ په‌رسیار له‌ ئیمام مالیک کراوه - په‌حمه‌تی خوای لێبێ -، گوته‌ویه‌تی: (الْإِسْتَوَاءُ مَعْلُومٌ وَالْكَيفُ مَجْهُولٌ وَالْإِيمَانُ بِهِ وَاجِبٌ وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بِدْعَةٌ) شرح العقيدة الطحاوية، ص: (76)،

¹ الشوری: 11

² طه: 110

³ الأعراف: 54

واته: (به‌رزبونه‌وه‌ی خوا - بۆ سه‌ر عه‌رش - زانراوه، به‌لام چۆنیه‌تییه‌که‌ی نه‌زانراوه^(١))، برپوا پێ هینانیشی فه‌رزه، پرسیار له‌باره‌وه کردنیشی داهینراوه).

جا بۆیه زاناو پێشه‌وايانمان - ره‌زاو ره‌حمه‌تی خوايان لێبێ - له‌ باره‌ی ناو و سیفه‌ته‌کانی خواوه (جل جلاله)، ئه‌م بنچینه‌یه‌یان داناوه، گوتووایانه: (إِثْبَاتٌ مِنْ غَيْرِ تَشْبِيهِ، تَنْزِيَهُ مِنْ غَيْرِ تَعْطِيلٍ وَلَا تَأْوِيلٍ)، واته: (ناو و سیفه‌ته‌کان بۆ خوا ده‌چه‌سپێنن، به‌بێ پێچوواندن به‌ ناو و سیفه‌تی دروستکراوه‌کان، وه‌ خوا و سیفه‌ته‌کانی به‌ پاک ده‌گرین له‌ پێچوواندن به‌ دروستکراوه‌کان، به‌لام به‌ بیانووی به‌پاک‌گرتنی خواوه، ناو و سیفه‌ته‌کانی لێدانارنن، به‌ ته‌ئویلی بیجیش له‌ ماناو حه‌قیقه‌تیان خالیان ناکه‌ینه‌وه)، خوای به‌رزو مه‌زن چ ناو و سیفه‌تیکی بۆخۆی به‌کارهیناوه، ئێمه‌ش ئه‌و ناو و سیفه‌تانه‌ی بۆ به‌کار دێنین، به‌لام ناچین چۆنیه‌تییه‌که‌یان بریار ده‌ین، یاخود به‌جۆریک ته‌ئویلیان بکه‌ین که له‌ نیوه‌پۆکی خۆیان خالیان بکه‌ینه‌وه.

1) بۆچی؟ چونکه چۆنیه‌تی سیفه‌ته‌کانی خوا (جل جلاله) بۆ ئێمه زانراو نین، ئێمه نازانین قودره‌تی خوا (جل جلاله) چۆنه؟ نازانین بینینی خوا (جل جلاله) چۆنه؟ نازانین فه‌رمایشترکردنی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) چۆنه؟ سیفه‌ته‌کانی خوا (جل جلاله) هه‌یچیان بۆ ئێمه زانراو نین به‌و شیوه‌یه‌ی که ئێمه بۆ خۆمان به‌کاری دێنین.

بواری سییه‌م: خواپه‌رستی ساغ و پاك:

ئه‌میش سییه‌مین بواری تێدا په‌روه‌رده‌و ته‌زکیه‌بوون و پێگه‌یشتنی تاکه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامیه‌.

که ده‌لێن تاکه‌کانی کۆمه‌لی ئیسلامی، واته به سه‌ری و خوار یوه. له‌پاستیدا خواپه‌رستی (العبادة) و به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردن (العبودية لله)، به‌ره‌می سروشتی و پاسته‌وخۆی ئیمان و عه‌قیده‌ی پاست و دامه‌زراوه، بۆیه‌ش گوتوو مانه: خواپه‌رستی ساغ و پاك (العبادة السليمة والخالصة)، چونکه خواپه‌رستی به‌ی ئه‌و دوو مه‌رج و سیفه‌ته، وه‌رناگیرئ، خاوه‌نه‌که‌ی په‌نج به‌ خه‌ساره، دیاره مه‌به‌ستیشمان له (ساغبوون) ئه‌وه‌یه که عیاده‌ته‌که‌ ساغ و سه‌لامه‌ت بئ له‌وه‌ی که پێچه‌وانه‌ی شه‌ری تێدایئ، مه‌به‌ستیشمان له (پاکبوون) ئه‌وه‌یه که عیاده‌ته‌که‌ پاك و چاک بئ، خلت و خالی شیرک و ریای تیکه‌ل نه‌بووبئ، ره‌حه‌تی خواش له (فُضِيلُ بْنُ عِيَّاضٍ) بئ که له ته‌فسیری وشه‌ی: (أَحْسَنُ عَمَلًا) دا که له ئایه‌تی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ (٢) الملك، هاتوه، گوتویه‌تی: (أَيُّ أَخْلَصَهُ وَأَصُوبَهُ)، واته: (به مانای کرده‌وه‌که پاکترین و راستترین بئ) پاك: واته شیرک و ریای تیکه‌ل نه‌بووبئ، راست: واته به‌پێی شه‌رعی بئ، بۆ خوای به‌رزو مه‌زن بئ و به‌پێی شه‌ری خوای به‌رزو مه‌زن بئ.

له‌باره‌ی خواپه‌رستییه‌وه، پێویسته ئاگاداری دوو شتی گرنگ بین:

یه‌که‌م: وشه‌ی خواپه‌رستی (العبادة) به دوو چه‌مک و اتا به‌کار دئ:

1) واته: خوا (جل جلاله) - ئه‌و که سه‌یه که مردن و ژیانی گێراوه، تاکو تاقیتان بکاته‌وه داخو کامه‌تان کرده‌وه‌ی چاکتره، وه خوا زالی لی‌بوره‌یه.

1/ مانای وشه که له زماندا بریتیه له: ئه‌وپه‌ری به‌گه‌وره‌گرتن و ئه‌وپه‌ری خوشویستن و ئه‌وپه‌ری سام لیکردن و شه‌رم لیکردن و لیترسان و، ئه‌وپه‌ری گه‌ردنکه‌چی بۆ خوای بۆ وینه و پاک و تاک، که دیاره به‌پیی ئه‌م پیناسه‌یه، وشه‌ی خواپه‌رستی و ده‌ک وشه‌ی مسوولمانه‌تی و دینداری، هه‌رچی جموجۆل و چالاکی و کرده‌وه‌ی چاکی ئینسانی مسوولمان و کۆمه‌لی مسوولمانه، به‌په‌نه‌ان و ئاشکراوه، هه‌مووی ده‌گرێته‌وه‌و هه‌چی لی نابویری، چونکه ئه‌وپه‌ری به‌گه‌وره‌گرتنی خوای به‌رزو مه‌زن ئه‌وه‌یه که تۆ به‌کرده‌وه بیسه‌لمینی که خوای به‌رزو مه‌زن ت له هه‌موو که‌س و هه‌موو شتی لا گه‌وره‌تره، هه‌روه‌ها ئه‌وپه‌ری خوشویستن خوای به‌رزو مه‌زن و لیترسانی به‌هه‌مان شیوه، کاتی که خوای به‌رزو مه‌زن ت له هه‌موو که‌س و هه‌موو شتی لا خۆشه‌ویست و سام لیکراوتره، که فه‌رمانی خوای به‌رزو مه‌زن پێش هه‌موو شتی که به‌ی، وه‌ کاتی که ده‌یسه‌لمینی که ئه‌وپه‌ری گه‌ردنکه‌چیت بۆ خوای به‌رزو مه‌زن هه‌یه، که هه‌رچی فه‌رمانه‌کانی خواجه (جل جلاله) به‌پیی توانا جیه‌جییان بکه‌ی، ئه‌مه‌ش مانای وایه خواپه‌رستی هه‌موو جموجۆل و چالاکیه‌کان ده‌گرێته‌وه.

2/ مانای تایبه‌تی و زاراوه‌یی و عورفی (ته) وشه‌ی (العبادة)، بریتیه له‌و دروشم و کرده‌وانه‌ی که زیاتر په‌یوه‌ندیان به‌نیوانی خوای به‌رزو مه‌زن و به‌نده‌وه هه‌یه، له‌ زاراوی شه‌رعه‌دا به‌ خواپه‌رستییه‌ پووته‌کان (العبادات المحضة) ناسراون، وه‌ک: نوێژ و رۆژوو و زه‌کات و هه‌ج و عومره‌و پارانه‌وه‌و زیکرو قوربانی سه‌ره‌برین و نه‌زرو ... هتد.

1) واته: زانایان دوا‌یی ئه‌و مانایه‌ی دووه‌میان بۆ وشه‌ی (العبادة) داناوه، وه‌ک زاراوه (مصطلح) یکی خۆیان.

به‌لام پێویسته بزانی که له قورئاندا وشه‌ی (عبادة) ته‌نها به‌یه‌ک مانا به‌کارهاتوه، ئه‌ویش هه‌ر مانای یه‌که‌م له‌کتیبه‌ شهرعییه‌کان (کتب الفقه) دا، زانایانی شهرعزان وشه‌ی (عبادة) یان زیاتر به‌مانای دووه‌می به‌کارهیناوه.

دووه‌م: زاناو پێشه‌وايانی ئیسلام له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌که‌ده‌نگن که له‌بواری عبادته‌کاندا هیچ که‌س بۆی نییه‌ به‌ده‌ر له‌و جو‌رو چۆنیه‌تییه‌ی که‌ شهریه‌ت دیاریکردوه، خواجه‌رستی ئه‌نجام بدا، به‌پێچه‌وانه‌ی بابته‌ی هه‌لسوکه‌وته‌کان (موضوع المعاملات) ه‌وه، که‌گرنگ له‌واندا نێوه‌پۆک هینانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندیی شهرعییه‌و ئینسان ناچار نه‌کراوه له‌یه‌ک جو‌غزو چوارچێوه‌ی دیاریکراودا مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا بکات.

زانای ناودار ابن تیمیه - ره‌حه‌مه‌تی خ‌وا‌ی لی‌ی - له‌وباره‌وه‌ گوتویه‌تی (ه):
(إِنَّ الْأَصْلَ فِي الْعِبَادَاتِ التَّوْقِيفُ، فَلَا يُشْرَعُ مِنْهَا إِلَّا مَا شَرَعَهُ اللَّهُ ... وَالْعَادَاتُ الْأَصْلُ فِيهَا الْعَفْوُ، فَلَا يُحْظَرُ مِنْهَا إِلَّا مَا حَرَّمَهُ)، واته‌: (بناغه له‌ خواجه‌رستییه‌کاندا وه‌ستینرانه، هیچ که‌س بۆی نییه‌ له‌خۆیه‌وه‌ جو‌ره‌ خواجه‌رستییه‌ک دابه‌ینێ ... به‌لام ئه‌سل له‌مامه‌له‌وه‌ هه‌لسوکه‌وته‌کاندا ریگاپیدرانه، مه‌گه‌ر شتێک ده‌قیکی شهریه‌ت قه‌ده‌غه‌ی کردبێ).

هه‌ربۆیه‌ش مه‌سه‌له‌ی شت داهینان له‌ ئاییندا (الإبتداع في الدين) به‌رای زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری زانایان - ئه‌گه‌ر نه‌لێن هه‌موویان -، تاییه‌ته‌ به‌هه‌ردووک بواری عه‌قیده‌و عیبادته‌وه‌، چونکه‌ ئه‌و دوو بواره‌ له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ که‌ عه‌قل له‌ قه‌ره‌یان نایه‌ت و له‌ سه‌رووی توانا و پرستییه‌وه‌ن، خ‌وا‌ی کاربه‌جێ به‌

(1) القواعد النورانية الفقهية، ص: (112)، دیاره‌ زانایانی دیکه‌ش هه‌ر له‌وباره‌یه‌وه‌ قسه‌یان کردوه، به‌لام قسه‌که‌ی ئه‌ومان به‌ نموونه‌ هیناوه‌ته‌وه‌.

ته‌واویی نوخته‌ی تیدا خستونه‌ته سه‌ر پیتان و هیچی تیدا به‌جینه‌هیشتون بۆ عه‌قل و (إجتهد) ئینسان، له‌به‌رئه‌وه هه‌ر شتیك زیاد بکه‌ی له‌و دوو بواره‌دا، زیاده‌یه، چونکه هیچ نه‌ماوه خوای به‌رزو مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ بوا‌ری عه‌قیده و عیباده‌تدا نه‌یانفه‌رمووی، له‌پاستیدا عه‌قیده بریتیه له‌ هه‌لسوکه‌وتی عه‌قل و دل له‌گه‌ل خوادا (جل جلاله)، زاتی خوای به‌رزو مه‌زن، سیفه‌ته‌کانی خوای به‌رزو مه‌زن، ناوه‌کانی خوای به‌رزو مه‌زن، فریشته‌کانی خوا، کتیه‌کانی خوا، پیغه‌مبه‌رانی خوا (عليهم الصلاة والسلام)، دیداری خوای به‌رزو مه‌زن له‌ روژی دوایدا، سزاو پاداشتی خوای به‌رزو مه‌زن، به‌هشت و دۆزه‌خی خوای به‌رزو مه‌زن، که ده‌بی ئیمان‌ت پییان هه‌بێ، دیاره ئه‌وانه‌ش راستیان (حقائق)ی نه‌گۆرن.

عیباده‌ت بریتیه له‌ هه‌لسوکه‌وتی کرده‌یی له‌گه‌ل خوای به‌رزو مه‌زن، راسته‌وخۆ له‌گه‌ل خوای به‌رزو مه‌زن چۆن هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ی؟ یادی ده‌که‌ی، لی‌ی ده‌پارپیه‌وه، پشتی پێ ده‌به‌ستی، خوشته‌وه‌ی، لی‌ی ده‌ترسی، شه‌رمی لی‌ی ده‌که‌ی، سه‌جده‌ی بۆ ده‌به‌ی، رکووعی بۆ ده‌به‌ی، قوربانیی بۆ سه‌رده‌بری، سویندی پێ ده‌خۆی، نوێژی بۆ ده‌که‌ی، روژووی بۆ ده‌گری، زه‌کاتی بۆ ده‌ده‌ی، هه‌جی بۆ ده‌که‌ی ... هتد، ئینجا دیاره هه‌لسوکه‌وتیش له‌گه‌ل خوادا (جل جلاله)، به‌س خوای به‌رزو مه‌زن ده‌زانێ ده‌بی چۆن بێ؟ تۆ له‌خۆته‌وه بۆت نییه‌ بلایی: من بۆخۆم به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل خوادا (جل جلاله) ده‌که‌م!

عه‌قیده و عیباده‌ت له‌پاستیدا بوا‌ری (إجتهد)یان تیدا نییه، مه‌گه‌ر له‌ چۆنیه‌تی خستنه‌پوویاندا، به‌ پیچه‌وانه‌ی بواره‌کانی سیاسه‌ت و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و جه‌نگ و ناشتی و په‌یوه‌ندییه‌کان و چی و چیه‌یه‌وه، که خوای

کاربه جئ بۆشایی زۆری تیدا به جیهیشتون، بوارو دهره تیکی زۆری بۆ ئیجتیهادی عه قلّ فه راهه م هیئاوه، چونکه عه قیده و عیبادت گۆرانیان به سه ردا نایه، به لام بوارئ هه لسوکه وته کان و عاده ته کان گۆرانیان به سه ردا دی و پیویسته کۆشش (إجتهد) ی تازه شیان بۆ بکری.

که واته: هیچ بیانوو و پاساویک نییه بۆ ده ستکارییکردنی چه مكو واتای فه رمووده ی پیغه مبه ری خوا ﷺ که فه رموویه تی: (... فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ)⁽¹⁾ واته: (... ده جا ریباری منو ریباری جینشینه سه رراسته رینمایی کراوه کانم بگرن، خرینان^(ه) له سه ر رۆبگرن، وه خۆتان له شته په یدا کراوه کان - له ئاییندا - بپاریزن، چونکه بیگومان هه موو په یدا کراویک داهینراوه، هه موو داهینراویکیش گومراییه).

به لئ، هیچ پاساویک نییه که بلّین: بیدعت دوو به شه، چاک و خراب (البدعة بدعتان: حسنة و سيئة)، مادام پیغه مبه ری خوا ﷺ به راشکاوی مه سه له که ی برپوه ته وه و ئیمه بۆمان نییه بلّین: نا.

ئینجا له راستیدا سه رجه م ئه و نمونانه ی که هه ندیک له زانایانی پایه به رزی ئیسلام، وه ک: (النووي، العز بن عبدالسلام، ابن حجر الهيتمي، ابن حجر العسقلاني ... هند) - خوا لیان خۆش بی - به به لگه ی ئه وه ده یانه یئنه وه که گوايه بیدعت چاک و خراپی هه یه، یان پینچ حوکمه شه رعییه کان (الأحكام

¹ رواه أبو داود: (4607) واللفظ له، والترمذي: (2676)، وابن ماجه: (42)، عن العرياض بن سارية، قال

الترمذي: حسن صحيح، وقال الألباني: صحيح.

(2) خرینان: که کۆی (خرینه) یه، دانه کانئ پشته وه.

الشرعية الخمسة) یان به‌سه‌ردا ده‌چه‌سپین، به‌لێ سه‌رجه‌م ئه‌و نموونانه، ئه‌گه‌ر باش سه‌رنج بدریڤ، ئه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێ که:

أ/ یان وه‌ک نوێژی ته‌پاویحی به‌ کۆمه‌ل کاتیك عومه‌ری کوپی خه‌تتاب - خوا لێ پازی بێ - وشه‌ی (نِعْمَ الْبِدْعَةُ هَذِهِ) ^(١) بۆ به‌کارهێناوه، وه‌ک له (صحیح البخاری) دا هاتوه، مه‌به‌ستی بیدعه‌تی زمانه‌وانی (البدعة اللغوية) یه، وه‌ک لیکۆله‌ره‌وانی رۆچوو گوتوو یانه، واته: ئه‌و له‌ پووی زمانه‌وانیه‌وه‌ نوێژی ته‌پاویحی به‌ بیدعه‌ت داناهه، نه‌ک له‌ پووی شه‌رعییه‌وه، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ سێ شه‌وان له‌سه‌ریه‌ک نوێژی ته‌پاویحی به‌ کۆمه‌ل کرد، شه‌وی چواره‌م نه‌هاته‌ده‌ری بۆ ئه‌وه‌ی مسوڵمانان نوێژه‌که‌ی به‌ کۆمه‌ل له‌گه‌لدا بکه‌ن، دوا‌ییه‌ فهرمووی: (ترسی ئه‌وه‌م هه‌بوو که له‌سه‌رتان فه‌پز بکړئ)، مانای وایه ئه‌سله‌که‌ی سوننه‌ت بووه، دوا‌ییه‌ له‌ سه‌رده‌می ئیمام عومه‌ردا - خوا لێ پازی بێ - خو له‌ دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌حی نایه‌ته‌خوار، تا بلی: نوێژی ته‌پاویح پهنه‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌ فه‌پز بکړئ! له‌به‌رئه‌وه‌ گوتی: بۆچی ئه‌و خه‌لکه‌ به‌ په‌راگنده‌یی نوێژی ته‌پاویح بکه‌ن؟ با له‌سه‌ر ئیمامیک کۆیان بکه‌مه‌وه، که‌واته: ئه‌سله‌که‌ی سوننه‌ت بووه، به‌لام ماوه‌یه‌ک وازی لیه‌پنراوه له‌ ترسی فه‌پزکران و دوا‌ییه‌ عومه‌ر - خوا لێ پازی بێ - بردوویه‌تی‌یه‌وه‌ سه‌ر ئه‌سله‌که‌ی خو، وه‌ که‌ دوا‌ییه‌ گوتوو یه‌تی: (نِعْمَ الْبِدْعَةُ هَذِهِ)، واته‌

(1) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ الْقَارِيِّ أَنَّهُ قَالَ: (خَرَجْتُ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه لَيْلَةً فِي رَمَضَانَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَإِذَا النَّاسُ أَوْزَاعٌ مُتَفَرِّقُونَ يُصَلِّي الرَّجُلُ لِنَفْسِهِ، وَيُصَلِّي الرَّجُلُ فَيُصَلِّي بِصَلَاتِهِ الرَّفِطُ، فَقَالَ عُمَرُ: إِنِّي أَرَى لَوْ جُمِعَتْ هَؤُلَاءِ عَلَى قَائِدٍ وَاحِدٍ لَكَانَ أَمْتَلُ، ثُمَّ عَزَمَ فَجَمَعَهُمْ عَلَى أَبِي بَنِي كَعْبٍ، ثُمَّ خَرَجْتُ مَعَهُ لَيْلَةً أُخْرَى وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلَاةٍ قَارِبِهِمْ. قَالَ عُمَرُ: نِعْمَ الْبِدْعَةُ هَذِهِ، وَالَّتِي يَنَامُونَ عَنْهَا أَفْضَلُ مِنَ الَّتِي يَقُومُونَ - يُرِيدُ آخِرَ اللَّيْلِ - وَكَانَ النَّاسُ يَقُومُونَ أَوَّلَهُ) رواه البخاري: (2010).

شتیکی تازهمان ئیستا داهیناوه، واته ئیستا په‌یدامانکردۆته‌وه، ئەگەرنا له ئەسلدا خۆی هه‌بووه،

ب/ یان هیچ په‌یوه‌ندیان به‌ هیچ کام له‌ عه‌قیده‌و عیباده‌ته‌وه‌ نیه‌و، هه‌ر له‌ جوغزو بازنه‌ی هه‌لسوکه‌وته‌کان (المعاملات)دان‌و، یه‌کێک له‌ بنه‌مایه‌کانی (الإجماع) و (القياس) و (المصالح المرسلة) و (الإستصحاب) پشتگیریان ده‌که‌ن‌و ده‌یانگرنه‌ خۆیان، بۆ وێنه‌: کۆکردنه‌وه‌ی قورپان له‌نیۆ دوو به‌رگی (مصحف)یکدا و، نووسینه‌وه‌ی ده‌قه‌کانی سوننه‌ت‌و، داهینانی زانیارییه‌ شه‌رعیه‌کان (علوم القرآن، علوم الحديث، علم التجويد، علم أصول الفقه، الفقه، التأريخ ...) (تی)و، ... هتد.

وه ئەسلێش له‌ بواری هه‌لسوکه‌وته‌کاندا، ده‌ست کراوه‌یی‌یه‌و، چ شتیک مسوڵمانان بۆ خۆیانی به‌ باش ده‌زانن، ده‌توانن دایبھێنن‌و په‌یدای بکه‌ن.

بواری چواره‌م: ره‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سه‌ند:

ئهمیش چواره‌مین بواری گرنگی تیدا په‌روه‌رده‌بوونی ئەندامانی وردو درشتی کومه‌لی ئیسلامیه‌.

له‌پاستیدا وه‌ک چۆن عیباده‌ت به‌ره‌می عه‌قیده‌یه‌، ره‌وشتی جوانیش به‌ره‌می عیباده‌ته‌.

که‌واته‌: مرقفی مسوڵمان به‌ ئەندازه‌ی پاستیی و دامه‌زراوی ئیمان‌که‌ی، خوای به‌رزو مه‌زن ده‌په‌رستێ و به‌ندایه‌تی پاسته‌قینه‌ بۆ خوا ﷻ ئەنجام

1) ئەو زانیاریانه‌ هه‌موویان په‌یدا‌کراون، ئایا ئەوانه‌ ده‌چنه‌ خانه‌ی (بی‌دعه‌ت) ده‌وه‌؟ نه‌خێر، چونکه‌ هه‌مووی یان به‌ کۆده‌نگی زانیان بووه‌، یان ئەوه‌تا له‌ بازنه‌ی به‌رژه‌وه‌ندییه‌ به‌ره‌ل‌دایه‌کان (المصالح المرسلة)دان، ئەو به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ی که‌ نه‌خراونه‌ته‌ بازنه‌یه‌کی داخراوه‌وه‌.

ده‌دات، هه‌روه‌ها له قه‌ده‌ر خواپه‌رستی و به‌ندایه‌تی بۆ خوا کردنه‌که‌ی، پوو له په‌وشت و خوی به‌رزو جوان و ئه‌ده‌بو ئاکاری په‌سند ده‌کات، خو و خده‌و نه‌رینه‌ دزیو به‌د، سیفه‌ت و په‌فتاره‌ نزم و په‌سته‌کانیش له‌خوی داده‌پنێ و تووڕ ده‌دا!

خوای به‌خشه‌رو دادگر له‌وباره‌یه‌وه‌ فەرموویه‌تی: ﴿الَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾ تُوِّقِيَ أَكْلُهَا كُلَّ حِينٍ يَأْذِنُ رَبُّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

﴿٢٥﴾⁽¹⁾ واته: (ئایا سه‌رنج ناده‌ی! چۆن خوا وینه‌یه‌کی هیناوه‌ته‌وه: وشه‌یه‌کی چاک و پاک وه‌ک دره‌ختی‌کی چاک و پاک وایه، بنکه‌که‌ی چه‌سپاوه، لقو پۆپی به‌رز هه‌لچوون، هه‌میشه به‌ مۆله‌تی خاوه‌نه‌که‌ی به‌رو میوه‌ ده‌رده‌کات، وه‌ خوا وینان بۆ خه‌لکی ده‌هینینه‌وه، به‌لکو په‌ند وه‌ریگرن).

وه‌ک ئیبنو عه‌بباس گوتویه‌تی⁽²⁾: مه‌به‌ست له وشه‌ی پاک و چاک (کلمه‌ طیبه‌) وشه‌ی خوا به‌یه‌کگرتن (کلمه‌ التوحید) ه، که (لا إله إلا الله) یه، ئینجا وه‌ک چۆن دره‌خته به‌پیت و پی‌زو به‌ره‌مداره‌که، له سێ به‌شان پیکدی: په‌گو قه‌دو لقو گه‌لا، به‌رو میوه، ئیمان و خوا به‌یه‌کگرتنیش به‌ هه‌مان شیوه، عه‌قیده‌و هه‌ست و نه‌ستی‌کی نیو عه‌قل و دل، که ئه‌مه پۆلی په‌گو ریشه‌ بۆ دینداریی ده‌بینی، پاشان خواپه‌رستی و تاعه‌ت و کرده‌وه‌ی باشه، که ئه‌ویش ده‌وری

¹ إبراهيم.

(2) پروانه: (المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير)، ص: (701)، که ده‌قی ده‌سته‌واژه‌که به‌م شیوه‌یه: (شهادة أن لا إله إلا الله).

قه‌دو لقو پۆپو گه‌لا ده‌بینی، وه له کۆتاییدا به‌رو میوه‌و به‌ره‌می سیفه‌ته په‌سنده‌کان (الفضائل) و ئاکارو په‌وشته به‌رزو جوانه‌کانه.

له کۆتایی شه‌رح و روونکردنه‌وهی ئەم بنه‌مایه‌ی دووه‌مدا ده‌لێم:

وه‌ك چۆن هه‌چ کۆمه‌ل و لایه‌نیکی ئیسلامی به‌بێ به‌رنامه‌و رێبازیکی پاست و پوون ناگاته هه‌چ ئەنجامێك، به‌هه‌مان شیوه‌ش هه‌ر کۆمه‌لێك تاکه‌کانی خۆی چاك په‌روه‌رده نه‌کردبێ و پێنه‌گه‌یاندبێ، دیسان ناتوانی له مه‌یدانی گۆڕانکاری و چاکسازی و پاکسازی کۆمه‌لگا و هه‌رچه‌رخاندنیدا هه‌چ به‌هه‌چ بکات.

بوارو لایه‌نه به‌په‌ته‌یی و سه‌ره‌کیه‌کانی په‌روه‌رده‌بوون و پێگه‌یشتنی هه‌ر کۆمه‌له‌ مسوولمانێکی‌ش، ئەو چوارهن که ئێمه له‌م بنه‌مایه‌دا خستمانه‌په‌روو تیشکمان خسته سه‌ریان، بۆیه له‌سه‌ر هه‌ر کۆمه‌لێکی ئیسلامی پێویسته که به‌جیددی و ئەهمیه‌ت پێدانه‌وه، به‌روانیته په‌روه‌رده‌کردن و ته‌زکیه‌ی ئەندامه‌کانی له‌و چوار مه‌یدان و بواره‌دا، ئەگه‌ر بیه‌وێ ئەندام و دۆست و لایه‌نگرانی هه‌م له‌ دنیا‌دا هه‌یزو په‌یزو به‌ره‌مه‌مێکیان هه‌بێ، هه‌م بۆ قیامه‌تی شتیکیان بۆ لای خوا‌ی به‌رزو مه‌زن و گۆرپه‌پانی حیساب و کیتاب پێبێ.

بَنَمای سِيَّهَم

پابه‌ندی هه‌موو لایه‌ك به شه‌عه‌وه و
گَیْرانه‌وه‌ی راجیاییه‌كان بۆ ته‌رازووی
شه‌ریعه‌ت

بنه‌مای سییه‌م

پابه‌ندی هه‌موو لایه‌ک به شه‌عه‌وه‌و گێرانه‌وه‌ی راجیاییه‌کان بۆ ته‌رازووی شه‌ریعه‌ت:

پابه‌ندی (إلتزام)ی هه‌موو لایه‌ک، قیاده‌ پێش‌ قاعیده، به شه‌عه‌وه، که مه‌به‌ستمان پێی ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت و ئه‌و بنچینه (قاعده) و یاسا (حکم) شه‌رعیه‌یه که له‌لایه‌ن زاناو پێشه‌وایانی په‌سه‌نه‌وه هه‌له‌ینجراون و هه‌لده‌هینجری‌ن، وه گێرانه‌وه‌ی هه‌ر مه‌سه‌له‌و باب‌ه‌تیکی مشتومر هه‌لگر بۆ ته‌رازووی قورئان و سوننه‌ت و ساغکردنه‌وه‌و لیکۆلینه‌وه‌ی زانستیانه، وه‌ک خوای دادگه‌ر (جل جلاله) فره‌موویه‌تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ

فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ

تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾ النساء، واته: (ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که ئیمانتان هه‌یه! فره‌مانبه‌ری خوا بکه‌ن، وه فره‌مانبه‌ری پێغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن، وه هی کاربه‌ده‌ستانێک که له‌خۆتان، جا هه‌رکات له‌سه‌ر شتێک که‌وتنه‌ ناکوکیی یه‌وه‌و مشتومرتان بوو، بیگێرنه‌وه‌ بۆ لای خوا (جل جلاله) و پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌گه‌ر ئێوه‌ بپرواتان به‌ خواو روژی دوا‌یی هه‌بی، ئا ئه‌وه‌ بۆ ئێوه‌ چاکتره‌و، سه‌ره‌نجامیشی خیرتره‌).

هه‌لبه‌ته‌ مه‌رجیش نیه‌ که هه‌میشه‌ مه‌سه‌له‌و باب‌ه‌ته‌ راجیای هه‌لگره‌کان، به‌ شیوه‌یه‌ک یه‌کلایی بکری‌نه‌وه‌ که یه‌کده‌نگیی (إجماع)یان له‌سه‌ر دروست بێ. به‌لام بیگومان که‌مینه‌ و پێرای ریز لیگی‌رانی رایه‌ جیاوازه‌که‌ی، پابه‌ندی رای زۆرینه‌ ده‌بی، له‌ بواری کردارو جیبه‌جی کردندا.

روونکردنه‌وه

له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەم بنه‌مایه‌ی سییه‌م ئایه‌تی ژماره (59)ی سووره‌تی (النساء)ی کراوه‌ته به‌لگه‌و پالپشت، به‌چاکی ده‌زانم له‌چه‌ند خالێکدا چه‌ند سه‌رنجیکی خیرا له‌م ئایه‌ته به‌پێژه بده‌ین، به‌رله‌وه‌ی بچینه‌سه‌ر روونکردنه‌وه‌ی ئەم بنه‌مایه‌ی سییه‌م:

یه‌ك: خَوای کاربه‌جی (جل جلاله) بۆ (الله) و (الرسول) وشه‌ی (أَطِيعُوا)ی هیناوه، به‌لام بۆ (أُولِي الْأَمْرِ) نه‌یهیناوه، ئه‌وه‌ش لی‌ی ده‌فامریت‌ه‌وه‌ که‌ فه‌رمانبه‌ریی کردنی مسوڵمانان بۆ خَوای به‌رزو مه‌زن و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، که‌ له‌ پابه‌ندیان بۆ قورئان و سوننه‌دا خۆی ده‌نویستی، به‌ موته‌لقی فه‌رزه‌و هیچ مه‌رجی تیدا نییه، بۆ هه‌ر که‌سی‌ک که‌ خۆی به‌ بروادار (مؤمن) بزانی! به‌لام فه‌رمانبه‌ریی مسوڵمانان بۆ حوکم‌پان و کاربه‌ده‌ستانیان موته‌لق نییه‌و، مه‌رجدار (مشروط)ه‌و مه‌رجه‌که‌یشی ئه‌وه‌یه‌ که‌ نابێ ئه‌و ئه‌رك و فه‌رمانه‌یان له‌گه‌ڵ قورئان و سوننه‌دا ناکۆک و نه‌گونجاو بێ.

دوو: بۆ وشه‌ی (أُولِي الْأَمْرِ) به‌ند (قید)ی له‌ خۆتان (منکم)ی زیادکردووه، تا‌کو بزانی که‌ هه‌ر حوکم‌پان و کاربه‌ده‌ستی‌ک، یه‌که‌م: مسوڵمان نه‌بێ، دووه‌م: مسوڵمانان خۆیان دایان نه‌نابێ و ئه‌و کاره‌یان پێ نه‌سپاردبێ، ئه‌وه‌ شه‌رعیه‌تی نییه‌و فه‌رمانبه‌ریی بۆ کرانیشی شه‌رعیی و په‌وا نییه‌.

سێ: بێگومان مه‌به‌ست له‌ پسته‌ی: ﴿فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ گێرانه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ خیلافیی و مشتوم‌پ هه‌لگره‌کانه بۆ لای قورئان و سوننه‌ت.

چوار: پسته‌ی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ یش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نئێ که هه‌ر که‌سیک ئیمانی به‌ خوای به‌رزو مه‌زنو به‌ رۆژی دوا‌یی هه‌بئ، ده‌بئ فه‌رمانبه‌ری خوای به‌رزو مه‌زنو پیغه‌مبه‌ر ﷺ بئ، له‌ کاتی کیشمه‌کیش و مشتومریشدا ملکه‌چی حوکمی شه‌ریعه‌ت بئ، وه‌ هه‌رکه‌سیک وانه‌بئ، به‌ بپروادار دانانرئ! ئه‌و پسته‌ له‌ دوا‌ی چی هاتوو؟ له‌ دوا‌ی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ هاتوو.

پینچ: پسته‌ی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ یش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نئێ که ملکه‌چی مسو‌لمانان بۆ خوای به‌رزو مه‌زنو پیغه‌مبه‌رکه‌ی ﷺ، پابه‌ندیان به‌ شه‌ریعه‌ته‌که‌یه‌وه، مایه‌ی هه‌ر خێرو خۆشی و به‌خته‌وه‌رییه‌کی دنیا‌یانه‌و، تاکه‌ ریی سه‌ره‌نجام و عاقیبه‌ت خیری دوا‌پۆژو قیامه‌تیشیانه‌!

*** ئیستاش تۆره‌ی پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌و بنه‌مایه‌یه‌ له‌ چه‌ند خا‌لیکی کورتدا:**

یه‌که‌م: ئیمه‌ که‌ گوتوو‌مانه‌ پێویسته‌ هه‌موو لایه‌ک به‌ شه‌رعه‌وه‌ پابه‌ندبئ، وشه‌ی (الش‌رع) له‌ زاراوه‌ی زانا‌یانی ئیسلامدا بۆ سئ مانا به‌کار‌دئ:

أ/ به‌ مانای (فقه) دئ، واته‌: ئه‌و بیرو‌پراو تیگه‌یشتنا‌نه‌ی که‌ زانا‌یانی ئیسلام وه‌ک بۆچوون (إجتها‌د) ی‌ک له‌ باره‌ی قورئان و سوننه‌ته‌وه‌ ده‌یانخه‌نه‌پوو.

ب/ به‌ مانای (شریعه‌) دئ، واته‌: ئه‌و وه‌حی و په‌یام و به‌رنامه‌یه‌ی خوای به‌رزو مه‌زن که‌ له‌ قورئان و سوننه‌تدا خۆی ده‌نو‌یئ.

ج/ به‌ مانای کۆی (الش‌ریعه‌ والفقه) پێکه‌وه‌ دئ، واته‌ که‌ ده‌گوترئ: شه‌رعی ئیسلام، هه‌م ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت، هه‌م بیرو‌پراو به‌رهم و (إجتها‌د)ی

زانایانیش ده گریته وه، جا ئیمه لیږدها وشه ی (شرع) مان به م مانایه ی سییه می به کارهیناوه، چونکه کومه لیکی مسولمان، یا خود کومه لگایه کی مسولمان، ده وله تیکی ئیسلامی، ناگونجی ته نیا به ده قه کانی قورئان و سوننه ته به پړوه بچی، به لکو ده بی زانایان (اجتهاد) بکه ن و یاسا له قورئان و سوننه ته هه لبهینجن، بۆ وینه خوی به رزو مه زن ده فهرموی: ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾⁽¹⁾ واته: (... وه کاروباریان له نیو خویاندا به پاویره ...)، جا ئە گهر زانایان نه یه ن له و ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾⁽²⁾ یاسا هه لئه هینجن، نازانین چۆنی جیبه جی بکهین، چۆن ئه و مه شوهر ته له نیو خۆماندا جیبه جی بکهین، میکانیزم و شیوازی سه رده میانه ی چۆنه ؟ ده بی زانایان ته فسیلی پی بدن.

شایانی باسیشه که ئه وه ی به خودی دین داده نری و پابه ندکه ر (مُلْزِم) ه بۆ هه موو که سو هه موو لایه ک، ته نها (شریعه) ه، که خوی له ئایه ته کانی قورئان و ده قه کانی سوننه تدا ده نوینی به پی تیگه یشتنی پیشینی چاکمان، به لام تیگه یشتنه کانی زانایان و ئه وه ی هه لیده هینجن، دیاره که له پووری و به ره می و ئە زموونی و به رچا وروونییه که بۆ ئیمه، به لام پابه ندکه ر نییه، چونکه به شیک نییه له دین.

دووه م: سه رکردایه تی هه ر کومه لیکی ئیسلامی، به ئە ندازه ی پابه ندی به شه رعه وه، شه رعیه تی هیه، به ئە ندازه و بارته قای

¹ الشوری: ۳۸² الشوری: ۳۸

فه‌رمانبه‌ریشی بۆ خوای به‌رزو مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ، مافی فه‌رمانبه‌ری بۆ کرانی به‌سه‌ر ئەندامان و په‌په‌وان و شوینکه‌وتوواییه‌وه‌ هه‌یه⁽¹⁾:

بیگومان ده‌بێ سهرکردایه‌تی چاوساگی هه‌ر کومه‌لیکی ئیسلامی هه‌ول بدا به‌رجه‌سته‌که‌ری سه‌رجه‌م ئەو به‌ها به‌رزانه (القیم العلیا) و بێ که‌ خه‌لکیان بۆ بانگ ده‌کات، بۆیه‌ بابایه‌کی به‌رپرسو سهرکرده‌ له‌ کارو کومه‌لیکی ئیسلامیدا، ده‌بێ نمونه‌ی تیگه‌یشتنی قوول و عه‌قیده‌ی پته‌وو راست و عیباده‌تی ساغو په‌وشت و ئاکاری به‌رزو په‌سندو ئازایه‌تی و به‌خشنده‌یی و خۆ به‌که‌مگرتن و ژیا‌نی ساده‌ و دادگه‌ری و راستگویی و... هتد بێ، به‌ ته‌ئکید هه‌ر کاتیک قیاده‌ له‌پیش قاعیده‌که‌یه‌وه‌ نه‌بوو بۆ هه‌موو شتیکی باش و په‌سند، ئەوه‌ که‌م زۆر پله‌ پله‌ ریزو متمانه‌ی خۆی له‌لای قاعیده‌که‌ی له‌ده‌سته‌ده‌ا، وه‌ک گوته‌راوه‌: (جَعَلْتُكَ إِمَامِي كَيْ تَكُونَ أَمَامِي)، واته‌: (بۆیه‌ تۆم کردووه‌ته‌ پیشه‌وام که‌ له‌ پیشمه‌وه‌ بی).

هه‌ربۆیه‌ش پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ هه‌موو بواریکداو له‌ هه‌موو پروژیه‌وه‌ چاکترین و نمونه‌ی‌بێترین سه‌رمه‌شقی هاوه‌له‌ به‌رێزه‌کانی بووه‌، بۆ هه‌موو چاکه‌یه‌ک له‌ پیشیان‌وه‌ بووه‌، وه‌ک خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾⁽²⁾ واته‌: (له‌ پیغه‌مبه‌ری خوادا سه‌رمه‌شقییه‌کی باش هه‌یه‌ بۆ ئێوه‌ ...). واته‌ له‌ هه‌موو شتیکی باشدا له‌ پیشتانه‌وه‌یه‌، تۆ هه‌ر شتیکی چاک به‌

(1) وه‌ک خه‌لیفه‌ی یه‌که‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ (أبو بکر الصديق) - خوا لێی رازی بێ - له‌ یه‌که‌مین وته‌ی پاش هه‌لبژێردانیدا چه‌ند قسه‌یه‌کی به‌ مسوڵمانان فه‌رموو، ئینجا گوته‌ی: (أَطِيعُونِي مَا أَعْطَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، فَإِنْ عَصَيْتُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَلَا طَاعَةَ لِي عَلَيْكُمْ) بڕوانه‌ (السيرة النبوية لابن هشام)، ج: (4)، ص: (393)، واته‌: (به‌قسه‌م بکه‌ن تاكو من به‌قسه‌ی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بکه‌م، ئەگه‌ر سه‌رپێچیی له‌ فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا کرد، مافی فه‌رمانبه‌ریم له‌ سه‌ر ئێوه‌ نیه‌)، واته‌ به‌قسه‌م مه‌که‌ن.

² الأحزاب: ۲۱

زه‌ینتدا دئ، له ژيانی پیغه‌مبەر ﷺ بکۆله‌وه، پیغه‌مبەری خوا ﷺ له لوتکه‌یدا بووه و له پیش هاوه‌له به‌رێزه‌کانی بووه، خوی به‌رزو مه‌زن که پیی ده‌فه‌رموی:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٤﴾﴾⁽¹⁾ واته: (بلی بیگومان نوێژم و خواپه‌رستیم و ژیانم و مردنم بۆ خوی په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کانه، هیچ هاوه‌لی نین، وه هه‌ربه‌وه‌ش فه‌رمانم پیکراوه و من له یه‌که‌مین مسوڵمانانم)

جا هه‌رچه‌نده ئه‌وه ئه‌رکی قیاده و به‌رپرسانه، به‌لام دروست نییه و نابێ هیچ که‌سی‌کیش که‌مه‌رخه‌می و که‌موکووپیه‌کانی بابایه‌کی به‌رپرس بکاته بیانوو و پاساوی که‌مه‌رخه‌می و خۆ بواردن، به‌لکو ده‌بێ هه‌ولێ یه‌کدی راستکردنه‌وه و چاکسازی بده‌ن، به‌لام بۆ خراپه یه‌کدی نه‌که‌نه سه‌رمه‌شق.

شتێکی مسۆگه‌رو روونیشه که کۆمه‌لێکی ئیسلامی، هه‌تا خۆیان به شه‌رعه‌وه پابه‌ند نه‌که‌ن و شه‌ریعت به‌سه‌ر خۆیاندا پیاده نه‌که‌ن، هه‌رگیز ناتوانن ئه‌و خێرو به‌ره‌که‌ته‌ی که خۆیان لێی بێه‌ش (محروم)ن، خه‌لکی دیکه‌ی لێ به‌هره‌مند بکه‌ن!

ئینجا له‌پاستیدا په‌وانترین و پاراوترین زمانی خه‌لك بۆ لای خوا بانگکردن، زمانی کرده‌وه و حاله، هه‌ر گه‌ل و کۆمه‌لێک له خودی خۆیاندا چاک له‌سه‌ر شه‌رع په‌روه‌رده بووبن و پێیه‌وه پابه‌ند بووبن، هه‌ر ئه‌و په‌روه‌رده و ته‌زکیه بوون و ملکه‌چ بوونه‌یان بۆ شه‌رع، چاکترین شیوازی بانگه‌وازی خه‌لکه بۆ مسوڵمانه‌تی و دینداری، پیشینانیش جوانیان گوتوه‌وه: (عَمَلُ رَجُلٍ فِي أَلْفِ رَجُلٍ، أُبْلَغُ مِنْ قَوْلِ

أَلْفِ رَجُلٍ فِي رَجُلٍ)، واته: (کرده‌وه‌ی پیاویک له هه‌زار پیاودا، کاریگه‌ری زیاتره له قسه‌ی هه‌زار پیاو له پیاویکدا).

سییه‌م: ئه‌وه که خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿فَإِنْ نَزَعْنُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ لیبی ده‌فامریت‌ه‌وه که کی‌شه و تی‌کگیران له‌نیو مسو‌لماناندا هه‌رده‌بی:

واته: نابئ ئیمه خه‌یا‌لی‌یا‌نه بیر‌که‌ینه‌وه و بلّین: جا چۆن ده‌بی مسو‌لمانان غه‌یه‌تی یه‌کدی بکه‌ن؟ چۆن ده‌بی مسو‌لمانان کی‌شه‌یان هه‌بی و تی‌کگیرین؟ ئیمه به‌شه‌رین، به‌شه‌ر که موکووپیان هه‌ر ده‌بی، چ له‌نیو خودی قیاده‌دا، چ له‌نیوان قیاده‌و خه‌ل‌ک‌داو، تی‌کگیران و مشتوم‌ر ده‌بی، به‌لام خوای به‌رزو مه‌زن شی‌وازی چاره‌سه‌رکردنی کی‌شه و گرفته‌کانیشی پیشانداوین، که بریتیه له گه‌رانه‌وه بۆ ته‌رازووی شه‌ریعت: ﴿فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾، یان وه که فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا اخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾⁽¹⁾ واته: (وه هه‌ر شتی‌ک تیی‌دا که‌وتنه راجیایی - إختلاف - یه‌وه، ئه‌وه حوکم و بریار له‌باره‌یه‌وه بۆ‌لای خوایه، ئا ئه‌و خوایه‌تان په‌روه‌ردگارمه، پشت به‌وی ده‌به‌ستم و بۆ‌لای ویش ده‌گه‌ریمه‌وه).

دیاره مسو‌لمانانیش - به‌تایبه‌ت کومه‌لی‌ک که ده‌یان‌ه‌وی ئیسلامه‌تی بی‌وژتینه‌وه - ده‌بی له‌کاتی وتووێژ و مشتوم‌ریاندا، بۆ ساغ‌کردنه‌وه و یه‌کلای‌کردنه‌وه‌ی باب‌ه‌ته راجیایی (إختلاف) هه‌ل‌گه‌ره‌کان، خۆیان به‌وپه‌ری سینگ فراوانیی و لی‌بوره‌یی و ئه‌ده‌ب به‌رزیی و هه‌ق‌خوازی برا‌زینه‌وه، بی‌جگه له گه‌یشتن

به هه‌ق ئامانجیکی دیکه‌یان نه‌بی، ره‌حمه‌تی خواش له‌ ئیمام شافیی، که له‌وباره‌وه‌ گوتووێه‌تی: (مَا نَاطَرْتُ أَحَدًا إِلَّا وَدِدْتُ لَوْ أَنَّ الْحَقَّ يَظْهَرُ عَلَى يَدَيْهِ)، واته‌: (وتووێژم له‌گه‌ڵ هه‌چ که‌سدا نه‌کردوو، مه‌گه‌ر چه‌زم کردوو که هه‌ق له‌سه‌ر ده‌ستی وی ئاشکرا بێ).

هه‌روه‌ها له‌باره‌ی سه‌ماحه‌ت و ته‌نها بیروپرای خۆ له‌لا پاست و هه‌ق نه‌بوونه‌وه‌، هه‌ر ئیمام شافیی - په‌حمه‌تی خوای لی‌بی - گوتووێه‌تی: (رَأَيْتُ صَوَابًا يَحْتَمِلُ الْخَطَأَ، وَرَأَيْتُ غَيْرِي خَطَأً يَحْتَمِلُ الصَّوَابَ)، واته‌: (پرای خۆم پێ پاسته‌، به‌لام ئه‌گه‌ری هه‌له‌شی هه‌یه‌، وه‌ رای به‌رانبه‌رمم پێ هه‌له‌یه‌، به‌لام ده‌گونجی پاستیش بێ)، جی‌ی خۆیه‌تی ئه‌م قسه‌یه‌ به‌ ئاوی زێر بنوسریته‌وه‌، ئه‌وه‌یه‌ که‌ لی‌بوره‌یی په‌یداده‌کات، ئه‌دی چ شتێک ده‌مارگیری په‌یدا ده‌کات؟ ئه‌وه‌ که‌ بلی: پرای خۆم پێ پاسته‌و ئه‌گه‌ری نییه‌ هه‌له‌ بێ، رای به‌رانبه‌ریشم پێ هه‌له‌یه‌و ئه‌گه‌ریشی نییه‌ راست بێ! مانای وایه‌ حه‌ق هه‌مووی له‌سه‌ر تۆ تا‌پۆکراوه‌و ئاوی بی‌نه‌و ده‌ستان بشۆ، که‌ له‌پاستیدا هه‌چ که‌سێک بۆی نییه‌ ئه‌و ئیدی‌عایه‌ بکات، چونکه‌ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ...﴾⁽¹⁾ واته‌: (بلی حه‌ق له‌ په‌روه‌ردگاتانه‌وه‌یه‌...)، غه‌یری خوای به‌رزو مه‌زن، ده‌بینی حه‌ق ده‌لی و غه‌یری حه‌قیش ده‌لی، به‌س نییه‌ که‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ جاری و بووه‌ قسه‌ی فه‌رموو، دوا‌ی که‌ نه‌پێکاوه‌، خوای به‌رزو مه‌زن بۆی پاستکردوو ته‌وه‌؟! ئیدی له‌ دوا‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ نابێ هه‌چ که‌س وایه‌ بکاته‌وه‌ که‌ هه‌رچی بلی حه‌ق و ئه‌و پرایانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ رایه‌که‌ی ئه‌و تی‌کده‌گیرێ نا‌حه‌قن، به‌لکو ئینسان ده‌بی بلی: وای بۆ ده‌چم رایه‌که‌م پاست بێ، به‌لام ده‌شگونجی هه‌له‌ بێ، پرای جه‌نابیشته‌ به‌

هه‌له ده‌زانم، به‌لام ده‌شگونجی پاست بی، ئه‌وه له پا (رأی)دا، به‌لام کاتیك ئایه‌تیک ته‌فسیر ده‌که‌ین، ده‌لێین: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾⁽¹⁾ واته: (بلی خوا یه‌که)، لێره‌دا نابێ بلی: وای تێده‌گه‌م ده‌گونجی وابی، ده‌شگونجی وانه‌بی! ئه‌وه نابێ، چونکه ئه‌وه‌ی (قَطْعِي الدَّلَالَة)یه له قورئان و سوننه‌ت و ماناکه‌ی پوونه، ئه‌وه بواری پاجیایی تیدا نییه، بۆ نموونه: خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا...﴾⁽²⁾ واته: (... خوا کپین و فروشتنی حه‌لال کردووه و ریبای قه‌ده‌غه کردووه ...) ئه‌وه مه‌جالی پاجیایی تیدا نییه، به‌لکو ئه‌وه ئایه‌ته‌و ته‌واو، ماناکه‌ی ئاشکراو پوونه، به‌لام ئه‌وه‌ی که ماناکه‌ی ئاشکراو پوون نییه، بۆ نموونه خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾⁽³⁾ مه‌به‌ست له (لَمَسْتُم) ده‌ست لێدانه، یان جیماعه، ئه‌وه دوو واتایان هه‌لده‌گرێ، که‌واته تۆ بۆت نییه بلی هه‌ر ئه‌و مانایه‌ی هه‌یه و ئه‌وی دیکه حه‌تمه‌ن هه‌له‌یه، هه‌روه‌ها ئه‌و شتانه‌ی دیکه که ته‌فسیری ئایه‌ته یان لێکدانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌یه، یاخود هه‌یج په‌یوه‌ندی به ئایه‌ت و فه‌رمووده‌وه نییه، راو بۆچوونیکی دنیاویه، بۆ وینه: (یاسای هاتوچۆ)، له‌و بوارانه‌دا ده‌بێ ته‌ماشای بکه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی چۆنه و کێ زیاتر به‌لگه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه.

بێگومان پێشینه‌ی چاکیشمان - په‌زاو ره‌حمه‌تی خوایان له‌سه‌ربێ - چاکترین پێشپه‌وه‌و سه‌رمه‌شقمانن بۆ چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل کێشه‌و گرفت و مه‌سه‌له خه‌لافیه‌کاندا، چاره‌سه‌رکردنیان له‌ که‌شو هه‌وایه‌کی برایانه‌و دلسۆزانه‌و، دوور له

¹ الإخلاص: ۱² البقرة: ۲۷۵³ النساء: ۴۳

گیانی گرژبوون (تَشْنُجْ) و ده‌مارگیری (تَعْصَبْ) و خۆپه‌سندی (عُجْبْ)، به‌لێ،
پیویسته خۆمان له‌م سێ شته‌ بپاریزین:

ئهو دوو قسه‌یه‌ی که له (شافیعی) شمان به‌ نمونه‌ هێنانه‌وه - په‌حمه‌تی خوای
لیبێ -، چاکترین به‌لگه‌ی سه‌لماندنی ئه‌م قسه‌یه‌مان، راسته‌ له‌ بوارانه‌دا که
مشتومر هه‌ڵده‌گرن و راجیایی (اختلاف) یان تیدا هه‌یه، زۆر پیکه‌وه‌ لی‌بورد و به
ئه‌ده‌بو دلفراوان و زمان شیرین بوون، هه‌ندێ جار ئه‌گه‌ر بێ و شه‌په‌ قسه‌
(مُناظرة) و وتووێژی زانایان که له‌ کتێبه‌کانی‌اندا هاتوون ته‌ماشای بکه‌ین، بۆ وینه:
یه‌کیکیان به‌وی دیکه‌ ده‌لێ: به‌لێ جه‌نابت وات فهرموو، راسته‌ ئه‌وه‌ وایه، به‌لام
ئه‌ها له‌ لاشه‌وه‌ شتیکی دیکه‌ی ئاوا هه‌یه، نالێ ئه‌وه‌ی تو هه‌مووی هه‌له‌یه،
به‌لام ده‌لێ: وه‌ك چۆن ئه‌و رایه‌ هه‌یه، ئه‌وه‌ی دیکه‌ش هه‌یه.

بنه‌مای چوارهم

**کاروبار به‌ریوه بردن له‌سه‌ر بناغهی
راویژو به‌دادگه‌رانه‌و دهرنه‌چوون له
بازنه‌ی مهرجه‌کانی کار پی‌کوهه‌کردن**

بنه‌مای چوارهم

کاروبار به‌رێوه‌بردن له‌سه‌ر بناغه‌ی راویژو به‌دادگه‌رانه‌ و ده‌رنه‌چوون له‌ بازنه‌ی مه‌رجه‌کانی کار پیکه‌وه‌کردن:

توندوتۆلیی قیاده‌و سه‌رپه‌رشتیکردن و مشوورخواردنی بو‌تیک‌رای ئۆرگان و ئەندامه‌کانی کۆمه‌ل و، دادگه‌ریی چه‌سپاندن و به‌په‌رۆش و به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی، بو‌چاره‌سه‌ری کیشه‌و گه‌رفته‌کانیان و دا‌بینکردنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌ مه‌عنه‌ویی و ماددییه‌کانیان و، پابه‌ندبوونی هه‌رچی زیاترو چاکتری به‌ بنچینه‌ی راویژکردن (قاعدة المشورة) هه‌و به‌هه‌ردووک جو‌ری راویژکردن (الشوری) که مه‌به‌ست پێی راویژکردنی قیاده‌یه‌ به‌ قاعیده‌ له‌ مه‌سه‌له‌و باب‌ته‌ گشتییه‌کاندا، که رای زۆربه‌ هه‌لیانده‌بێ و (حَسْم) یان ده‌کات، وه‌ ده‌رچوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ شاری مه‌دینه‌ بو‌ پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی دوژمن له‌ جه‌نگی (نوحود) دا، له‌سه‌ر رای زۆربه‌ی هاوه‌لان، له‌م جو‌رییه‌، وه‌ راویژپیکردن (الإستشارة) که یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ هونه‌ریی و (إجتهادی) یه‌کانه‌ له‌به‌ر پۆشنایی بیروپای پسپۆران (مُتَخَصِّصین) دا، وه‌ مه‌نزلگا گواستنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ جه‌نگی (به‌د) داو له‌سه‌ر پيش‌نیاری (أَلْحَبَّابُ بْنُ الْمُنْذِرِ) یش ﷺ نموونه‌یه‌که‌ له‌م جو‌ره‌ راویژکردنه‌، وه‌ به‌ پابه‌ندکه‌ر (مُلْزَم) دانانی ئەنجامه‌کانیان، مه‌گه‌ر ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ که به‌رپرس راویژی تیدا به‌ ئەندامان کردوه‌ له‌ سنووری سه‌لاحیه‌تی خۆیدا بێ، ئەو کاته‌ سه‌رپشکه‌ له‌نیوان پابه‌ندبوون و پابه‌ند نه‌بووندا به‌ رای زۆرینه‌وه‌.

وه‌ که‌لکی خراپ وه‌رنه‌گرتن (عدم إستغلال) ی هیچ به‌رپرسیک له‌ پله‌و پایه‌و کاره‌که‌ی بو‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌ شه‌خسیی و بنه‌ماله‌یی و خزمایه‌تی و ... هتده‌کانی و، به‌ سینه‌ی فراوان و په‌وشتی جوانه‌وه‌، گویگرتن بو‌

پیشنیارو په‌خنه‌و قسه‌ی هه‌ر که‌سیک و، به‌ ئه‌میه‌ت و بایه‌خ پیدانه‌وه
وه‌رگرتنیان و هه‌له‌سنگاندنیان.

وه‌ دهرنه‌چوون له‌ بازنه‌ی ئه‌و مه‌رجانه‌ (شروط)ی که‌ ئه‌و کۆمه‌له‌
له‌سه‌ریان پیکه‌اتوه، واته‌: به‌رنامه‌و په‌یره‌وی نیوخۆ (المنهج والنظام
الداخلي)ی ئه‌و کۆمه‌له‌.

وه‌ لیپرسیینه‌وه‌و سزادانی سه‌رپیچییکه‌ران و لاده‌ران و، ته‌قدیرکردن و
پاداشتدانه‌وه‌ی چاکه‌کاران، چونکه‌:

1- خوای بالاده‌ست و دادگه‌ر (جل جلاله‌) پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌دوینی و
ده‌فه‌رموی: ﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ فَعَلًا غَلِظَ الْقَلْبُ لَا نَفْضُوا مِنْ
حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾﴾ آل عمران، واته‌: (تۆ - ئه‌ی موحه‌مه‌د! - به‌هۆی
به‌زه‌یی خواوه‌ بۆیان -بۆ هاوه‌له‌کانت- نه‌رم و نیان بووی، وه‌ ئه‌گه‌ر قسه‌
په‌ق و دل‌په‌ق بووایه‌ی، له‌ ده‌ورت ده‌په‌ژان، جا لییان ببووره‌و داوای
لیبوردنیان بۆ - له‌ خوا - بکه‌و، له‌ کاروباردا راوێژیان پێ بکه‌و، هه‌رکات دلت
چه‌سپی له‌سه‌ر به‌پاریک، پشت به‌ خوا به‌سته‌ - واته‌: ئه‌نجامی بده‌،
بیگومان خوا پشت پێ به‌ستوانی خوشده‌وی).

2- هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلَا تَبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَا
...﴾ المائدة، واته‌: (... ئینجا به‌وه‌ که‌ خوا ناردوویه‌ته‌ خوار،
دادوهرییان له‌نیواندا بکه‌و، مه‌که‌وه‌ شوینی ئاره‌زووه‌کانیان، له‌جیاتى هه‌قیك
که‌ بۆت هاتوه‌، بۆ هه‌ر کامیک له‌ ئیوه‌ -ئهی ئۆمه‌تان! - ریبازو
به‌رنامه‌یه‌کمان داناه‌ (...).

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿فَلِذَلِكَ فَادَّعُ وَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تَبْغِ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ...﴾ (10) الشوری. واته: (جا بۆئه‌وه‌ی رابرد بانگه‌واز بکه -یانی: خه‌لک بۆ ئه‌وه بانگ بکه که له‌م سووپه‌ته‌دا باسکرا-، وه که فه‌رمانت پێی کراوه‌و، پاره‌ستاو به‌و مه‌که‌وه دواى ئاره‌زووه‌کانیان، وه بلی بپوام به‌هر کتیبیک هه‌یه که خوا ناردوویه‌ته خوارى - واته: بپوام به‌ئه‌سله‌که‌یان هه‌یه نه‌که به‌و حاله‌ی ئیستایانه‌وه که گوێدراون-، وه فه‌رمانم پێی کراوه که دادگه‌ریستان له‌نیواندا بکه‌م...).

4- پیغه‌مبه‌رى خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: {...الْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ...} رواه أبوداود: 3594، والترمذی: 1352 وقال الترمذی والألبانی: حسن صحیح، واته: (مسولمانان به‌گوێره‌ی مه‌رجه‌کانیان پیکه‌وه مامه‌له ده‌که‌ن ...). هه‌ر کۆمه‌له‌ مسولمانیک ئه‌و مه‌رجانه‌ی که له‌سه‌ریان ریک که‌وتوون، پێویسته پێیانه‌وه پابه‌ند بن، به‌پێی ئه‌و مه‌رجانه به‌یه‌که‌وه مامه‌له بکه‌ن، واته: هه‌ر که‌سیک مه‌رجه‌کانی که‌سیکی قه‌بوولکرد، ده‌بێ پێیانه‌وه پابه‌ند بێ، به‌پێی ئه‌وه په‌فتار بکات، لێیان لانه‌دات.

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ...) رواه البخاري: 893 و 5200 ومسلم: 1829، عن ابن عمر رضي الله عنه. واته: (هه‌ر کامیک له‌ ئێوه -ئه‌ی مسولمانان- چاودێره‌و، هه‌ر کامیک‌گه‌شتان به‌رپرسیاره به‌رانبه‌ر به‌وانه‌ی که له‌ژێر چاودێرییان ...).

پوونکردنه‌وه

ئهم بنه‌مای چواره‌مه باسی بناغه‌و چۆنیه‌تی کاروبار به‌پۆه‌بردنی سه‌رکردایه‌تی ده‌کات، له‌ بازنه‌ی ئه‌و کۆمه‌له‌دا که هه‌لیان بژاردووه، جا ئێمه له‌ دوازه خاڵدا ئهم بنه‌مایه پوون ده‌که‌ینه‌وه‌و ده‌توێژینه‌وه:

یه‌که‌م: تۆکمهی‌ی و توندوتۆڵیی سه‌رکردایه‌تییه‌ی له‌ خودی خۆیدا: مه‌به‌ستیشمان له‌ ریکۆپێک بوون و توندوتۆڵیی سه‌رکردایه‌تی، په‌چا و کردن و له‌ خۆدا هێنانه‌ دی، هه‌موو ئه‌و سیفه‌ت و پیکه‌ینه‌رانه‌یه که بۆ سه‌رکردایه‌تییه‌کی ره‌شیدی ئیسلامی به‌ مه‌رج گیراون و له‌ ده‌قه‌کانی (قورئان و سوننه‌ت) دا ئاماژه‌یان بۆ کراوه، بۆ وێنه:

أ) خوای به‌رزو مه‌زن باسی به‌نی ئیسرائیل ده‌کات، ده‌فه‌رموێ: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (له‌نیواندا پێشه‌وايان ئێکمان بۆ گیرابوون که به‌ فه‌رمانی ئێمه رێنماییان ده‌کردن، به‌هۆی ئه‌وه‌وه که خۆپاگه‌ربوون و بپوای پته‌وو دامه‌زراویان هه‌بوو به‌رانه‌ر به‌ ئایه‌ته‌کانی ئێمه)، زانا یانمان له‌ به‌ر تیشکی ئهم ئایه‌ته‌دا، وه‌ک بنچینه‌یه‌کی شه‌رعی گوتوو یانه: (بِالصَّبْرِ وَالْيَقِينِ تَنَالُ الْإِمَامَةَ فِي الدِّينِ)، واته: (به‌هۆی ئارامگیری و بپوای پته‌وو دامه‌زراوه‌وه، پێشه‌وایه‌تی له‌ دیندا فه‌راهه‌م دێ)، که ئارامگیری (صبر) یش په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی کرده‌یییه‌وه هه‌یه، بپوای پته‌وو دامه‌زراو (یقین) یش، په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی (نظری) و

تیۆرییه‌وه‌هه‌یه، ده‌بی ئینسان له‌پووی زانیارییه‌وه‌هه‌پروایه‌کی دامه‌زراو و پته‌وی هه‌بی و خوی له‌به‌ر پۆشنایدا ببینی، نابێ له‌ره‌له‌رو دل له‌دل دان و گومانی هه‌بی، ده‌بی له‌پووی کرده‌بیشه‌وه‌هه‌خۆراگرو پشوو درێژ بی، چه‌سپاو و دامه‌زراو بی، ئینجا به‌که‌لکی به‌رپرسیاریتی دی.

(ب) دوو که‌که‌ی پیاوه‌هه‌سالحه‌که‌که‌هه‌زۆربه‌ی توێژه‌ره‌وه‌هه‌کانی قورئان ده‌لێن شوعه‌یب (عليه السلام) بووه، مالاتیک^(١) ئاو ده‌ده‌ن و موسا (عليه السلام) ده‌چی هاوکارییان ده‌کات و مالاته‌که‌یان بۆ ئاو ده‌دا، دوا‌ی که‌که‌کان ده‌چنه‌وه‌هه‌بۆ بابیان ده‌گێرنه‌وه‌هه‌پاشان یه‌که‌کیان به‌دوا‌یدا دی و ده‌بیاته‌وه‌هه‌ئو پێشنیاره‌هه‌بۆ بابی ده‌کات: ﴿قَالَتْ أَحَدَهُمَا يَتَأَبَتِ اسْتَعِجْرُهُ إِنَّكَ خَيْرٌ مِّنْ اسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾^(٢) واته‌: (یه‌که‌یک له‌ دوو که‌که‌کان گوتی: ئه‌ی بابه‌! به‌که‌ری بگره‌ - بۆ شوانی -، باشترین که‌سێک که‌ تۆ به‌که‌ری بگری، به‌هیزی ئه‌مینداره‌)، واته‌ که‌سێک به‌که‌لکی ئه‌وه‌ دی تۆ کاری پێ بسپێری، هیزی هه‌بی و ئه‌مانه‌تیشی هه‌بی، هیزی هه‌بی بۆ ئه‌نجامدانی کاره‌که‌، ئه‌مینداریش بی بۆ پارێزگارییکردنی و ناپاکی تیدا نه‌کردنی.

که‌واته‌ دوو مه‌رجی دیکه‌ی به‌رپرسیتی، بریتین له‌هه‌زو ئه‌مینداریتی (القوة والأمانة)، ئه‌وه‌ چوار.

(ج) دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ پادشای میسر، یوسف (عليه السلام) بانگ ده‌کات و ده‌یدوینی و پێی ده‌لی: ﴿... إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾^(٣) واته‌: (... تۆ

(1) مالات: ئاژه‌ل.

(2) القصص: ٢٦

(3) يوسف: ٥٤

نهمړو لای ئیمه به پړزو نه مینداری)، یوسف (علیه السلام) بوی پیشنیار ده کات: ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكُمْ﴾⁽¹⁾ واته: (- مادام تو متمانه به من هیه و تیمرا ده بینې - من له سر خه زینه کانې زه وی دابنې، چونکه من پاریزهرم و زانام)، واته به زاراه وی نهمړو: بمکه به وه زیری ئابووری یان وه زیری دارایی، به لې (یوسف) نه و دوو سیفته له خویدا هله دواو ده یانکاته پاساوی نه وه وی سرپه رشتی عه مبارو خه زینه کان بکات، که بریتین له وه ی: پاریزهره و زانایه.

که واته: ئیمه لیره دا گه یشتینه شه ش سیفته بۆ سرکردایه تییکردن، هله به ته ده گونجی سیفته دیکه ش ه بن: (الصبر والیقین، القوة والأمانة، الحفظ والعلم).

دووه م: سرپه رشتی س سرکردایه تی و مشوور خوړی و چاودیریکردنی بۆ سرجه م ئورگان و کاره کان:

ده بی قیاده سرپه رشتی تییکرای ئورگان و کاروباره کانې کومه ل بکات و، بیانخاته ژیر چاودیری خویه وه و ئاگای لیان بی، چونکه مادام له به رانبه ریاندا به پرسیاره، ده بی مشووریان لی بخوا، وه ک پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: {وَكَلَّمُ رَاعٍ وَكَلَّمُ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ...} ⁽²⁾ دیاره چاودیری کردن هر به قسه نییه، ده بی به کرده و ش چاودیری، جا نه گهر هه موومان به گشتی به پرسیار بین، نه وه بیگومان که سیك که مسولمانان خویان هله ییژن بۆ به پرسیاریتی، به ته ئکید زیاتر به پرسیاره و ده بی زیاتر چاودیری بکات و مشوور بخوا.

¹ یوسف: ۵۵

² رواه البخاري: (2554)، ومسلم: (1829).

سییهم: بایه خدانی سه رکردایه تیی به تیگرای ئەندامانی کۆمه‌ل، به بی جیاوازی:

بایه خدانی سه رکردایه تیی به یه که به یه کی ئەندامانی کۆمه‌ل، به بی جیاوازی، به تهنگه وه بوونیان و خه م لی خواردنیان، بنه مایه کی سه ره کی کاروبار به پیره بردنی و ئەرکیکی گه وره و گرنگی سه ر شانیه تی، چونکه -وه ک گوتمان- مادام له به رانبه ریاندا به پرسیاره، وه که له فه رموده که ی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوو { ... قَالَ إِمَامٌ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ ... }⁽¹⁾ واته: (پیشه وایان سه رکده، چاودیره و به پرسیاریشه به رانبه ر ئەوانه ی که ده بی چاودیریان بکات و له به رده ستیدان)، بویه ده بی لیان بی خه م نه بی و، ئەوانده ی بوی ده لوی به تهنگانه وه بی، دیاره خه م لیخواردن و گرنگی پیدانی سه رکردایه تیش بۆ ئەندامان، هه موو شتی و هه موو لایه نیک ده گریته وه، هه ر له زانیاری و تیگه یشتن و ئیمان و عه قیده یانه وه، هه تا عیباده ت و ئەخلاق و هه لسه وکه وتی پۆژانه ی شه خسی و نیو خیزان و کومه لگا و ... هتد.

چوارهم: هه ولدان بۆ چه سپاندنی دادگه ری له نیو (کۆمه‌ل) دا له هه موو پرویه که وه:

کۆمه لێکی ئیسلامی ئامانجی ئەوه یه که دادگه ری (العدل) له نیو کۆمه لگا و جه ماوه ریشدا به گشتی بچه سپین، چونکه ئەوه ئامانجی کاری سه رجه م پیغه مبه رانی خوایه علیهم الصلاة والسلام، وه که خوی به رزو مه زن ده فه رموی:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ

¹ رواه البخاري: (2558) واللفظ له، ومسلم: (1829).

بِالْقِسْطِ⁽¹⁾ واته: {بیگومان پیغه‌مبه‌رانی خۆمانمان به به‌لگه پوون و ئاشکراکانه‌وه ناردوون، کتیب و ته‌رازووشمان له‌گه‌ل ناردوون، تاكو خه‌لك به‌دادگهریی به‌پۆه‌بچن ...}، ده‌جا بیگومان چاک‌ترو له‌پیشتر پیویسته که ئه‌و دادگهرییه له‌نیۆ ئه‌ندامانی خۆیدا بچه‌سپینن، واته: ئه‌گه‌ر ئیمه ده‌مانه‌وئ دادگهریی له‌نیۆ هه‌موو کومه‌لگا و خه‌لكدا بچه‌سپینن، دیاره له‌نیۆ ئه‌ندامانی خۆماندا زیاتر مولزه‌مین که ئه‌و دادگهرییه بچه‌سپینن، که ئه‌وه هه‌م ئه‌رکیکی شه‌رعیی سه‌رشانیا نه‌و، هه‌م پێخۆشکه‌رو زه‌مینه سازینه‌ری ئه‌وه‌شه که له‌نیۆ کومه‌لگاشدا به‌گشتیی ئه‌و دادگهرییه به‌پۆه‌به‌رن، هه‌لبه‌ته ئه‌و به‌ریاکردنه‌ی دادگهرییش، خوای به‌رزو مه‌زن به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ که به‌فه‌رموئ: ﴿وَأْمَرْتُ لِعَدْلِ بَيْنِكُمْ﴾⁽²⁾ واته: (... وه فه‌رمانم پێ کراوه که له‌نیۆتاندا دادگه‌ریم و دادگه‌رییتان له‌نیۆدا بچه‌سپینم ...)، سه‌رجه‌م لایه‌نو بواره ماددی و مه‌عنه‌ویییه‌کان ده‌گرێته‌وه‌و، دیاره دادگه‌ریی موته‌له‌قیش، ته‌نیا هه‌ر به‌ خوای دادگه‌ر (جل جلاله) ئه‌نجام ده‌درئ، به‌لام ئیمه‌ش ده‌بێ ئه‌وه‌نده‌ی بۆمان ده‌لوئ، کردو گۆش بکه‌ین و هه‌ولێ بۆ بده‌ین، وه له‌به‌رئه‌وه‌ی که ناتوانین دادگه‌ریی به‌ په‌های بچه‌سپینن، مانای وا نییه له‌و ئه‌ندازه‌یه‌ش که له‌ تواناماندا هه‌یه عه‌فو ده‌کریین.

¹ الحديد: 25

² الشوری: 15

پینجه م: غه مخۆری قیاده و به تهنگه وه بوونی بۆ چاره سه ری کیشه و گرفتنی ئەندامانی کۆمه ل:

سووربوون و به تهنگه وه بوونی سه رکردایه تی بۆ چاره سه رکردنی گرفت و کیشه کانی ئەندامان، یه کیکی دیکه یه له ئەرکه کانی سه رشانی و نابیی که مته رخه می تیدا بکات، کورده واری خۆشمان گوتووینا نه: (بۆیه پیتده لیم خاله چۆله کانم بۆ بگری)، به لئێ که سیك که به پرسه، بۆیه به پرسه که به تهنگ خه لکه وه بۆ و به دهم کیشه و گرفته کانیانه وه بجی، هه لبه ته هه رکه سه و به قه در خۆی و به پیی توانای خۆی.

به پرسیتیی له ئیسلامدا بریتیه له ماندوو بوون و په نجدانی زیاتر، هه لگرتنی کۆلی قورستر، نه ک وه رگرتنی ئیمتیا زیاتر، وه ک گه لێک له به پرسان ته نها به و باره یاندا سه رنجی به پرسیتیی ده دن، بۆیه ش به پپچه وانه ی ئا راسته ی ده قه کانی قورپان و سونه ت و عاده تی پپشینه ی چاکمان، له جیات ی لپرا کردنی، زۆریش هه ولئ بۆ ده دن و کوته ی بۆ ده کهن و بۆی راده کهن!!

شه شه م: هه ولدانی سه رکردایه تی بۆ دابین کردنی پیداو یستیه ماددی و مه عنه و ییه کانی ئەندامان:

هه روه ها ئەرکیکی دیکه ی گرنگی سه رکردایه تی له به رانه ر ژێرده ستانیدا، ئەوه یه که هه ول بدا به پپی توانا پیداو یستی و به رژه وه ندیه ماددی و مه عنه و ییه کانیان دابین بکات، هه رچی له خپرو قازانجی دنیا و دوا پۆریاندا یه، له گه لئاندا په چاوی بکات، هه ر له ده رس پپگوتن و ئامۆژگاری کردنی جوړا و جوړو ... هته ده وه، بگره هه تا گپرا نه وه و ده ستگرتنیان له هه ر شتیک که مایه ی گونا هباریی و عه ییداریان بۆ، جپه جپکردنی هه ر پپو یستییه کیان که دین و

ژینیان په‌کیان له‌سه‌ری که‌وتبێ، هه‌لبه‌ته هه‌موو ئه‌وانه‌ش، وه‌ک گوتمان به‌پیی توانا، چونکه‌ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾⁽¹⁾ واته: (خوا له‌هیچ که‌سیک داوا ناکات، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ توانایدا هه‌یه).

حه‌وته‌م: پابه‌ندی ته‌واو به‌ بنچینه‌ی راویژکردن به‌ ئه‌ندامان:

پابه‌ندیش به‌ راویژکردن (المشورة) ه‌وه، به‌ هه‌ردووک جو‌ری گشتی (شوری) و تایبه‌تی (استشارة) ه‌وه، بنه‌مایه‌کی دیکه‌ی کارکردنی سه‌رکردایه‌تییه، ئه‌و باب‌ه‌ته‌ش زۆر هه‌لده‌گرئ، به‌لام لی‌رده‌دا ئه‌و ده‌رفه‌ته‌مان نییه‌ لی‌کۆلینه‌وه‌ی تیروته‌سه‌لی له‌باره‌وه‌ بکه‌ین، بۆیه به‌م چه‌ند ئاماژه‌ کورته‌ وازی لی‌دینین:

1- ئایا راویژ پیکردنی سه‌رکرده‌ به‌ ئه‌ندامان فه‌رزه‌ یان سوننه‌ته‌؟

هه‌رچه‌نده له‌وباره‌وه‌ تا پادده‌یه‌ک مشتومر له‌نیوان زانایاندا هه‌بووه، به‌لام ده‌بینین له‌ دوو ئایه‌تدا باسی راویژ کراوه: (الشوری 38 و آل عمران 159)، له‌ ئایه‌تی یه‌که‌میاندا خوای به‌رز و مه‌زن باسی سیفه‌تی کومه‌لی مسوولمانان ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾^(ه) واته: (وه ئه‌وانه‌ی به‌ده‌م بانگی په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ چوون و نوێژیان به‌ریاکردووه‌و کاروباریان له‌نیو خۆیاندا به‌ راویژه‌و له‌وه‌ی پیمانداون ده‌به‌خشن)، وه‌ک ده‌بینین خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) کاروبار به‌ راویژ به‌رپوه‌بردنی مسوولمانانی خستووه‌ته‌ نیوان (نوێژ به‌ریاکردن و مال

¹ البقرة: 286

(2) الشوری: 38

به‌خشین) ه‌وه، که زۆر له زانایان ده‌لێن: مه‌به‌ستی پێی مال به‌خشینی فه‌پزه، واته (زه‌کات)، که‌واته: چۆن نوێژو زه‌کات له‌سه‌ر مسوڵمانان فه‌پزن، کاروبار به‌ راویژ به‌پۆه‌بردنیشیان له‌سه‌ر فه‌پزه، ئینجا که به‌ پسته‌ی ناوی (الجملة الإسمية) هیناویتی: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾، واته کاروبار به‌راویژ به‌پۆه‌بردنی مسوڵمانان زۆر شتیکی سه‌قامگیرو چه‌سپاووه‌ عاده‌تیا وایه ه‌هر به‌م شیوه‌یه کاروباری خۆیان به‌پۆه‌ده‌به‌ن.

له ئایه‌تی دووه‌میشیاندا خ‌وای به‌رزو مه‌زن فه‌رمان (أمر) به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿... وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ...﴾⁽¹⁾ واته: (... وه له کاروباردا^(ه) راویژیان پێ بکه ...)، ئینجا وه‌ک زانایانی (أصول الفقه) یش گوتووایانه: مه‌گه‌ر نیشانه (قرينة) یه‌ک ه‌به‌ی که نه‌هێلێ، ئه‌گه‌رنا شیوه‌ی فه‌رمان (صيغة الأمر) له زمانی (عه‌ره‌بی) دا ه‌هر بۆ فه‌رهبوون (وجوب) ه‌.

که‌واته به‌ سه‌رنجدانی ه‌ه‌ردووک پسته‌ی قورپانی، زۆر پوون و ئاشکرا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، که له‌پاستیدا راویژکردنی به‌پرسان به‌وانه‌ی که له‌ژێرده‌ستیاندان، فه‌پزه.

ه‌ه‌روه‌ها به‌ سه‌رنجدانی سپره‌و ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و چوار جێنشینه سه‌رپاسته هیدایه‌تدراوه‌کانی (ئه‌بو به‌کرو عومه‌رو عوسمان و عه‌لی) - خوا لییان رازی بێ-، بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که ه‌یچ کاریکی گ‌رنگیان به‌بێ راویژو مه‌شوه‌ره‌ت کردن به‌ مسوڵمانان نه‌کردووه‌، ه‌ه‌لبه‌ته ه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

¹ آل عمران: 159⁽²⁾ وشه‌ی (الأمر) کاروباری جه‌نگو ناشتیو و سیاسیی و کومه‌لایه‌تیو... ه‌تد، ه‌ه‌مووی ده‌گرێته‌وه

ئەگەر (وحی)ی بۆ هاتبی، ئەو دیاره که: (لَا إِجْتِهَادَ فِي مَعْرِضِ النَّصِّ) یان (فِي مُقَابِلِ النَّصِّ)، واتە: (کۆشش کردن له به‌رانبەر ده‌قی شه‌رعییدا دروست نییه)، (شوری)ش جوړیکه له (إجتهد)، کۆشش (إجتهد) کردن و راویژکردنیش له به‌رانبەر ده‌قی شه‌رعیی و (وحی)دا دروست نییه و ناگونجی خوای به‌رز به‌رموئ: وا بکه‌ن! بلایی: راوه‌سته با راویژ بکه‌ین، داخۆ بزانی بیکه‌ین یان نه‌یکه‌ین، شتی وا نییه! خوای به‌رزو مه‌زن که فهرمانی کرد، ده‌بی جیبه‌جی بکری، بۆ نمونه: له ئاشته‌وایی حوده‌بییه‌دا خوای به‌رزو مه‌زن فهرمانی کردبوو که هه‌ندیک ئەو به‌ به‌لگه‌ دیننه‌وه، به‌لام نا، خوای به‌رزو مه‌زن فهرمانی کردبوو به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌بی ئەو ئاشته‌واییه‌ بکری، بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ راویژی به‌ که‌س نه‌کردو گویشی نه‌دا به‌ موچاره‌زیان، ئینجا چون ده‌زانی ئەو ئاشته‌واییه‌ فهرمانی پێ کرابوو؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: (إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَلَسْتُ أَعْصِيهِ وَهُوَ نَاصِرِي) (١) واتە: (من پیغه‌مبه‌ری خوام و سه‌رپیچی فهرمانی ناکه‌م، خواش سه‌رم ده‌خات)، واتە: خوای به‌رزو مه‌زن فهرمانی پێ کردوو که ئاشته‌واییه‌ که‌ بکات، به‌هه‌رحال، ئەو به‌ باسو خواسی زۆری ده‌وی، گرنگ ئەوه‌یه‌ که‌ راویژکردنی به‌ پرسان به‌ وانه‌ی که‌ له‌ به‌رده‌ستیان، قورئان و سوننه‌ت ده‌لاله‌ت له‌ سه‌ر ئەو ده‌که‌ن که‌ فه‌پزه‌و فه‌پزیک‌ی گه‌وره‌شه‌.

(1) رواه البخاري: (2731 – 2732).

2- ئەنجامی ڤاوێژکردن بۆ به‌رپرس ڤابه‌ندکەر (مُلزِمَة) ه‌یان ه‌ەر ئاگادارکەر ه‌وه (مُعَلِمَة) یه؟

له‌وباره‌وه که ئایا ئەنجامی ڤاوێژکردن بۆ به‌رپرس ڤابه‌ندکەر، یان ه‌ەر ئاگادارکەر ه‌وه یه؟! کاتی که ڤاوێژ له‌سه‌ر شتی که ده‌کری و دوا یی زۆرینه بریار ده‌دن، ئایا ئەو ئەنجامه که زۆرینه بریار یان داوه، ڤابه‌ندکەر بۆ ئەو که سه‌ی که به‌رپرسه، یاخود ه‌ەر بۆ ئاگادارکردنه‌وه یه تی؟ ه‌ەر چه‌نده له‌وباره یه شه‌وه قسه و باس زۆر و مشتومری زۆری له‌سه‌ره و ئیستاش مشتومر له‌وباره وه نه‌ڤاوه ته‌وه، به‌لام به‌راستی من دوا ی پامان و لیکۆلینه‌وه و ئەزموونی زۆر، گه‌یشته‌وه ته‌ ئەو قه‌ناعه‌ته‌ی که ڤاوێژکردن دوو جوړه: ڤاوێژکردنی گشتی و ڤاوێژکردنی تایبه‌تی، بۆیه منیش ناومناون: ڤاوێژکردن و ڤاوێژپیکردن (الشوری والإستشارة) (١).

مه‌به‌ستمان له‌ ڤاوێژکردنی گشتی ئەوه یه که مسوڵمانان به‌گشتی له‌ شتی که ڤاوێژکه‌ن و سه‌رجه‌میان تییدا به‌شدار بن، ڤاوێژ پیکردنی تایبه‌تیش ئەوه یه که به‌رپرس به‌تایبه‌ت ڤاوێژ بکات به‌ که‌سی که یان چه‌ند که‌سی، که پسیپۆر و شاره‌زان له‌و بواره‌دا، یان نوینه‌رو بریار به‌ده‌ستی خه‌لکیکن.

شایانی باسیشه له‌ ڤاوێژکردنی گشتیدا ڤای زۆرینه ده‌یخوا، به‌لام له‌ ڤاوێژپیکردنی تایبه‌تیدا ڤای خه‌لکی شاره‌زاو پسیپۆر ده‌یخوا، بۆ نمونه: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ڤاوێژی کردوه له‌ جه‌نگی ئوحووددا بچین بۆ ده‌ره‌وه یان له‌نبو

(1) به‌کێ که زانایانی هاوچه‌رخ پیموایه بۆ یه‌که‌مجار ئەو زاراوه‌یه‌ی به‌کاره‌یناوه، که (الدکتور توفیق الشاوی) یه له‌ کتیی (فقه الشوری والإستشارة) دا.

شاردا بمینینه‌وه؟ زۆرینه گوتویانه با بچینه ده‌ره‌وه^(٣)، چوونه‌ته ده‌ره‌وه، وه له جه‌نگی (به‌در)دا که راویژی کردووه: بچین به‌ره‌و دوژمن یاخود نه‌چین؟ له‌پیشدا ته‌نیا هه‌ر کۆچکه‌ران قسه‌یان کرد، بۆیه هه‌ر فه‌رمووی: (أَشِيرُوا عَلَيَّ أَيُّهَا النَّاسُ)^(٤)، واته: (پای خۆتانم پێبلێن ئه‌ی خه‌لکینه) به‌لام دوا‌یی که سه‌عدی کو‌ری مو‌عاز قسه‌ی کردو گوتی: وه‌ک بلیی مه‌به‌ستت ئیمه‌یه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟ فه‌رمووی: به‌لێ. ئه‌وجار گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ئیمه له‌خزمه‌تداین، فه‌رموو. بۆچی وا ده‌لێ؟ چونکه ئه‌وان زۆرینه‌ی خه‌لکه‌که‌یان پێکده‌هێناو ئه‌و (314) که‌سه که له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دا بوون، زۆرینه‌یان پشتیوانان (الأنصار) بوون، بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یه‌وێ بزانی داخۆ زۆرینه ده‌لێن چی؟ وه دوا‌ی ئه‌وه‌ی زۆرینه گوتیان با بچین، ئه‌وجار چوو، ئه‌وه له‌ شتێکدا که به‌گشتی راویژی تیدا ده‌کری.

له‌ شتێکدا که به‌تایبه‌تی راویژی تیدا ده‌کری، بۆ نمونه: دوا‌ی ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌چی بۆ جه‌نگی به‌در، له‌ شوینێک بارگه‌و بنه‌ ده‌خه‌ن، (الْحَبَّابُ بْنُ الْمُنْذِرِ) که یه‌کیکه له‌ هاوه‌لان، ده‌لێ: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! که لێره مه‌نزلمان گرتووه، ئه‌وه وه‌حیی خوا‌یه (جل جلاله)، یان هه‌ر پاو بۆچوونی خۆته و تاکتیکی جه‌نگیه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: نه‌خێر وه‌حیی خوا‌ی به‌رزو مه‌زن نییه و هه‌ر پاو بۆچوونی خۆمه و تاکتیکی جه‌نگیه، ده‌لێ: که‌واته ئێره باش نییه، با بگوا‌زینه‌وه بۆ سه‌رئ و بۆی روونده‌کاته‌وه بۆچی؟! ئه‌ویش بیرو‌پایه‌که‌ی په‌سند ده‌کات و ده‌فه‌رموێ: (لَقَدْ أَشَرْتُ بِالرَّأْيِ)، وه

(1) (فَلَمْ يَزَلِ النَّاسُ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ الَّذِينَ كَانَ مِنْ أَمْرِهِمْ حُبَّ لِقَاءِ الْقَوْمِ) السيرة النبوية لابن هشام، ج: (3)، ص: (15).

(2) السيرة النبوية لابن هشام ج: (2)، ص: (332 – 333).

ده‌گوازنه‌وه بۆ ئه‌وێ^(ه). لیڤه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌یفه‌رموو: ئه‌رێ خه‌لکینه‌! ئیوه راتان چییه؟ چونکه (الْحَبَّابُ بْنُ الْمُنْذِرِ) پیاویکی پسیپۆرو شاره‌زایه له کاروباری جه‌نگیدا، ئه‌و کاره‌ش پیویستی به‌ ئه‌هلی خۆی هه‌یه. هه‌روه‌ها جاری وا هه‌بووه ته‌نیا مه‌شوه‌ره‌تی به‌ ئه‌بو به‌کرو عومه‌ر — خوا لییان رازی بێ— کردووه^(ه)، وه جاری وا هه‌بووه راویژێ کردووه به‌ که‌نیزه‌کیک^(ه)، وه جاریکیان به‌س راویژێ به‌ عه‌لی و ئوسامه‌ی کوپی زه‌ید کرد — خوا لییان رازی بێ—.

به‌لێ له مه‌سه‌له‌ی راویژ پیکردندا، له‌جیاتی رای ژۆرینه بیروپای پسیپۆرو شاره‌زایان ده‌خوا. ئیستا ئه‌گه‌ر ئیمه ده‌رباره‌ی نه‌خۆشییه‌ک قسه‌ بکه‌ین، ئایا ده‌بێ بلێین: ئه‌رێ خه‌لکینه راتان چییه؟ یان ده‌لێین: ئه‌رێ پزیشکه‌کان راتان چییه؟ دیاره قسه‌ی پزیشکیک ده‌یخوا نه‌ک هی هه‌زار که‌س. یان ئه‌گه‌ر بلێین: ئه‌رێ ده‌بێ (فاعل) (مرفوع) بێ، یان (منصوب) بێ، یان (مجرور)؟ ناخه‌ینه ده‌نگدانه‌وه، چونکه قسه‌ی هه‌موو خه‌لکی دنیا به‌قه‌ده‌ر قسه‌ی زانایه‌ک له (ریزمانی عه‌ره‌بی) دا ناخوا.

3- ده‌قه‌کان بۆ هه‌ر کام له‌و دوو پرایه‌ ده‌رفه‌ت ده‌رپه‌خسینن و پێی مشتومریان هیشتوووه‌ته‌وه:

پیویسته ئه‌و راستییه‌ش بگوترێ که به‌راستی هه‌م ده‌قه‌کانی قورئان و هه‌م سپهری ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و چوار خه‌لیفه‌ راشیده‌کانیشی — خوا لییان

(1) هه‌مان سه‌رچاوه، ج: (2)، ص: (334).

(2) (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَلَمَّا أَسْرُوا الْأَسَارَى قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَا: مَا تَرَوْنَ فِي هَؤُلَاءِ الْأَسَارَى؟...) رواه مسلم: 1763.

(3) وه‌ك له‌ رووداوی ئیفكدا هاتوه

رازى بئى-، بۆ هه‌ركام له دوو رایه‌كان -واته به پابه‌ندكه‌ر (مُلْزِمَة) زانینی (شورى)، یان به ئاگاداركه‌ره‌وه (مُعْلَمَة) زانینی-، بو‌ارو ده‌رفه‌ت ده‌ره‌خسپنن و ریی مشتومریان هیشتوو‌ه‌ته‌وه، مه‌سه‌له‌كه‌یان به روونی یه‌كلایی نه‌کردوو‌ه‌ته‌وه! به‌لام بیگومان به‌لگه‌كانی به (مُلْزِمَة) زانینی به‌هێزترن . من پیم وایه‌ حیکمه‌تى ئه‌و حاڵه‌ته‌ش ئه‌وه‌یه که مسوولمانان له‌و بو‌اره‌دا ده‌ستیان کراوه‌ بئى و به‌ چ لایه‌کدا پێیان وابوو به‌رژه‌وه‌ندیان چاکتر دیته‌دى، وا بکه‌ن، له‌ حاڵیکدا که متمانه‌و باوه‌ری ته‌واویان به‌ عه‌قل و زانیاری و ئه‌زموون و ته‌قواو ئیخلاسی به‌رپرسه‌که‌یان هه‌یه، با لێی بگه‌ڕین ئازادو سه‌رپشک (مختار) بئى له‌ هه‌لبژاردنی ئه‌و رایه‌دا که پێی راسترو په‌سندتره، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بئى وا نه‌بوو و ئه‌و متمانه‌یان بۆ دروست نه‌بووبوو، با له‌سه‌ری بکه‌نه‌ مه‌رج که نابێ له‌ مه‌سه‌له‌ گشتییه‌کاندا له‌ رای زۆرینه‌ ده‌ربچى، با بڵین: ده‌یخه‌ینه ده‌نگدانه‌وه داخۆ کام رایه‌ لایه‌نگری زیاتره!

له‌ راستیدا ئه‌گه‌ر بڵین: پابه‌ندكه‌ر (مُلْزِمَة) بوونی ئه‌نجامی راویژ مافیکی ره‌واى خه‌لك و کۆمه‌لگایه‌ له‌سه‌ر به‌رپرسان، مه‌گه‌ر خۆیان ده‌ستبه‌رداری بن، سه‌رجه‌م ده‌قه‌كان پێکه‌وه‌ کۆده‌بنه‌وه، چونکه‌ ده‌لێین: ئه‌و ده‌قانه‌ی پابه‌ندكه‌ریی ئه‌نجامی راویژ ده‌گه‌یه‌نن، مه‌به‌ست پێیان حاڵه‌تى ئاساییه، ئه‌و ده‌قانه‌ش که واده‌گه‌یه‌نن ئه‌نجامی راویژ ته‌نیا ئاگاداركه‌ره‌وه‌ بئى، مه‌به‌ست پێیان حاڵه‌تى ئاسایی و ته‌نازولکردنی خه‌لكه‌ له‌و مافه‌یان، له‌به‌ر زنده‌ باوه‌رو متمانه‌یان به‌ به‌رپرسه‌که‌یان.

هه‌شته‌م: که‌لکی خراپ وهرنه‌گرتنی قیاده له پله‌وپایه‌که‌ی بۆ دابینکردنی به‌رژه‌وه‌ندییه تایبه‌تییه‌کانی:

به‌رپرس ده‌بی ئه‌و به‌رپرسیاریتییه‌ی وهریگرتوه، به‌ئهمانه‌تی بزانی و دلنیا‌بی که‌ ئه‌وه سپاردیه‌که‌و پێی سپێردراوه، نه‌ک پێیوابی غه‌نیمه‌تیکه‌ که‌وتوو‌ته‌ ده‌ستی و بۆ خۆی و بۆ ئه‌وه‌ی که‌ که‌یفی لێی، به‌کاری به‌یتی.

به‌ حه‌قیقه‌ت ئه‌مه‌ش خه‌سله‌تیکه‌ی دیکه‌ی گه‌وره‌و گرنگی به‌رپرسه‌ له‌ کاری ئیسلامیدا بۆیه سوودی خراپ وهرگرتنی کاربه‌ده‌ست، له‌و کارو پله‌وپایه‌یه‌ی که‌ پێی سپێردراوه، جا چ بۆخۆی چ بۆ کۆپو کچ و خزم و عه‌شیره‌ت و ... هتدی، شتیکی خراپ و قه‌ده‌غه‌یه و مایه‌ی گونا‌ه‌باری و عه‌یدارییه. به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و هاوه‌له‌ش (إِبْنُ اللَّتْبِيَّة) که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ناردبووی بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زه‌کاته‌و له‌ په‌نای ئه‌وه‌شدا دیاری و به‌خششی له‌ مسو‌لمانان وهرگرتبوو، که‌ گه‌راپه‌وه‌ زه‌کاته‌که‌ی ته‌سلیمی شوینی خۆی کردو گوتی: ئه‌و زه‌کاته‌ هی ئێوه‌یه، ئه‌وه‌ش که‌ به‌دیاری وهریگرتبوو، گوتی: ئه‌مه‌ش دیاری و به‌خششه‌و دراوه‌ به‌خۆم! ئینجا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌ ئه‌وه‌ی زانی چووه‌ سه‌ر مینه‌رو وتاری داو ره‌خنه‌ی توندی له‌و ره‌فتاره‌ گرت، فه‌رمووی: ئایا ئه‌گه‌ر له‌ مالێ بابی دابنیشته‌بایه‌ هه‌یج که‌س خه‌لات و دیاری بۆ ده‌هینا؟! له‌ په‌نای ئه‌و کاره ئیسلامیه‌دایه که‌ دیارییان بۆ هه‌یناوه، که‌واته‌ نابێ به‌ هی خۆی بزانی.

به‌پراستی ئه‌و رووداوه‌ گه‌وره‌ترین په‌ندو عیبه‌ده‌تی له‌وباره‌وه‌ تێدایه، که‌ به‌رپرسان ده‌بی ئاگاداری خۆیان بن و له‌ په‌نای دیندا دنیا نه‌خۆن، له‌ په‌نای کاره

ئیسلامییه‌که‌یاند، به‌هره‌ی شه‌خسی بۆ خۆیان یان بۆ ده‌ورو به‌ره‌که‌یان وهرنه‌گرن^(٢).

ئینجا بیگومان گوریس له‌ بن دنیا راخستن و زیاد له‌ پیویست بایه‌خ پیدانی، له‌ هه‌موو که‌س ناشیرینه، به‌تاییه‌ت له‌ مشوورخۆران و کاربه‌ده‌ستانی ئیسلامی، ناشیرینترو دزیوتره. ئەو وته‌یه‌ش که‌ ده‌لی: (حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ)، واته‌: (خۆشویستنی دنیا سه‌ری هه‌موو گوناھیکه‌)، هه‌تا بلی مانادارو جوانه. هه‌روه‌ها دنیا به‌که‌مگرتن (الزهد) یش له‌ هه‌موو که‌س هه‌ر جوان و دلگیره، به‌لام له‌ به‌رپرسان و هوکمرانان جوانترو شیرینتره. به‌ ده‌قی فه‌رمایشی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دنیا به‌که‌مگرتن، مایه‌ی خۆشویسترانی مروّفه له‌لایه‌ن خوای بیوینه (جل جلاله) و له‌لایه‌ن خه‌لکیشه‌وه. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {إِزْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّكَ اللَّهُ، وَازْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ}^(٢) واته‌: (له‌ دنیادا زاهید - دنیا به‌که‌مگر - به، خوا خۆشی ده‌وی، چاوت له‌و شتانه‌ به‌ی که‌ له‌لای خه‌لکن و بی ته‌ماع به، خه‌لکیش خۆشی ده‌وی).

[1] ئەمه‌ش ده‌قی به‌سه‌ره‌اته‌که‌یه: {إِسْتَعْمَلْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَجُلًا مِنَ الْأَسَدِ يُقَالُ لَهُ إِنَّهُ اللَّئِبِيُّ - قَالَ عَمْرُو وَأَبْنُ أَبِي عُمَرَ: عَلَى الصَّدَقَةِ - فَلَمَّا قَدِمَ قَالَ هَذَا لَكُمْ وَهَذَا لِي أَهْدِي لِي قَالَ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْمَنْبَرِ فَحَمَدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَقَالَ مَا بَالُ عَامِلٍ أَنْبَعُهُ فَيَقُولُ هَذَا لَكُمْ وَهَذَا أَهْدِي لِي أَفَلَا قَعَدَ فِي بَيْتِ أَبِيهِ أَوْ فِي بَيْتِ أُمِّهِ حَتَّى يَنْظُرَ أَتَاهْدِي إِلَيْهِ أَمْ لَا؟ ...} رواه البخاري: (6636)، ومسلم: 1832 واللفظ له عن أبي حمير الساعدي. واته‌: (پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیاویکی له‌ هۆزی ئەس‌د دانابو، به‌رپرستی پی کۆکردنه‌وه‌ی زه‌کاتی پی سپاردبو، ناوی إِنَّهُ اللَّئِبِيُّ بو، جا که‌ گه‌راپه‌وه‌ گوتی: ئەوه‌ زه‌کاته‌که‌یه‌ هی ئیوه‌یه، ئەوه‌ش دیارییه‌ دراوه‌ به‌ من. پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوو هه‌ر مینه‌ر سوپاس و ستایشی خوای کرد - واته‌ وتاری دا و دواپی فه‌رموی: بۆچی کارمه‌ندی که‌ من ده‌ینێم دواپی ده‌لی: ئەوه‌ هی ئیوه‌یه‌ و ئەوه‌ش به‌ دیاری دراومه‌تی، ئەدی بۆ له‌ مالی بابی یاخود له‌ مالی دایکی دانه‌ده‌نیشت با ته‌ماشای کردبا داخۆ دیاریی بۆ دینن یان نا؟!).

² رواه ابن ماجه: (4102) عن سهل بن سعد الساعدي ﷺ، وصححه الألباني.

ئینجا ئەگەر مەروەف دینی به دنیای خۆی بدات که وده‌نیی و نه‌فامیی بێ، دیاره که دینی خۆ به دنیاو به‌رژه‌وه‌ندیی غه‌یری خۆ دان، ئەوپه‌ری نه‌فامیی و به‌هه‌له‌دا چوونه!

ره‌حمه‌تی خواش له پیره‌می‌ردی شاعیر که گوتویه‌تی:

ته‌ماع وه‌ک ئاوی سوێری ده‌ریایه

هه‌ر ده‌یخۆیت‌ه‌وه و ته‌سه‌للات نایه

نۆیه‌م: گوێگرتن بۆ ره‌خنه و پێشنیاره‌کانی ئەندامان و به‌سینه‌ی فراوان و ره‌وشتی جوانه‌وه و هه‌رگرتنیان:

یه‌کی دیکه له خه‌سه‌له‌ته‌ گه‌وره و پێویسته‌کانی به‌رپرس له ئیسلامدا، ئەوه‌یه که به‌ دلێکی گه‌وره و سینه‌یه‌کی فراوان و ره‌وشتیکی جوانه‌وه، گوێ بۆ ره‌خنه‌و پێشنیارو تێبینیه‌کانی هه‌ر که‌سێک بگرێ، به‌ ریزو حورمه‌ت و گرنگی پێدانی‌شه‌وه لیی و هه‌ربگرێ، پاشان به‌ وێژدانه هه‌لیان به‌سه‌نگینێ، هه‌رچی هه‌ق و چاک بوو لییان هه‌لبژێرێ و لییان به‌هه‌رمه‌ند بێ. وه‌ک خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمویه‌تی:

﴿... فَبَشِّرْ عِبَادِ ۝١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ

وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾ واته: (1) ... جا مۆژده بده به به‌نده‌کانم، ئەوانه‌ی که گوێ بۆ هه‌موو قسه‌یه‌ک راده‌گرن، پاشان ده‌که‌ونه شوێن چاکترینی، ئا ئەوانه که‌سانێکن که خوا رێنمایی کردوون، وه ئا ئەوانه‌ن عاقل‌مه‌ندان).

هه‌موو که‌سێک پێویستی به‌ ئاگادارکردنه‌وه و تێبینی و پێشنیارو ئامۆژگاریی هه‌ر هه‌یه، هه‌یچ که‌سێک نییه له سه‌رووی ره‌خنه لیگیرانه‌وه بێ.

ئینجا بیگومان مرقۆ هه‌تا زیاتر بجوولێ، زیاتر ده‌گونجی گیرۆده‌ی هه‌له‌و په‌له‌ بیی. ئه‌وه‌که‌سه‌ هه‌له‌ ناکات که هیچ ناکات! بۆیه‌ به‌رپرس، به‌ حوکمی کارو په‌له‌وپایه‌که‌ی له‌ هه‌موو که‌س زیاتر پێویستی به‌ ئاگادارکردنه‌وه‌و ئامۆژگاریی کران و ره‌خنه‌ لیگیران هه‌یه‌، بگره‌ هه‌رکه‌سیک به‌راستی له‌ ماناو ئامانجی به‌رپرسیتی له‌ ئیسلامدا حالێ بووبی، نه‌ک هه‌ر به‌ سینگێ فراوان و ره‌وشتی به‌رز پێشوازیی له‌ ره‌خنه‌و پێشنیاری خه‌لکی ده‌کات، به‌لکو زۆریش پێی خۆشحال ده‌بی و مه‌منوونی خاوه‌نه‌که‌شیان ده‌بی. ئه‌وه‌تا عومهری کوپی خه‌تتاب – خوا لێی رازی بی – له‌مباروه‌ ئه‌م وته‌ به‌رزو شیرینه‌ی گوتوو: (رَحِمَ اللَّهُ امْرَأً أَهْدَى إِلَيَّ عُيُوبِي) (٢)، واته‌: (ره‌حمه‌تی خوا له‌وه‌که‌سه‌ بی که‌ ناته‌واوییه‌کانی خۆم به‌ دیاری بۆ ده‌نێرێ).

به‌لێ تۆی به‌رپرس پێتخۆشه‌ سه‌رێ له‌گه‌لت چۆن بی، له‌گه‌ل خوار خۆشت وابه‌، وه‌ پێتخۆشه‌ خوار خۆت له‌گه‌لت چۆن بی، له‌گه‌ل سه‌ره‌وه‌ی خۆشت وابه‌.

ده‌یه‌م: پابه‌ندیی موو به‌ موو به‌و به‌رنامه‌ و په‌یڕه‌وه‌وه‌ که‌ هه‌موو لایه‌ک له‌سه‌ری ریککه‌وتوون و به‌و مه‌رجانه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ریان پیکهاتوون:

پابه‌ندیی به‌و مه‌رجانه‌و به‌رنامه‌ و په‌یڕه‌وه‌وه‌ که‌ ئه‌و کۆمه‌له‌ له‌نیو خۆیاندا له‌سه‌ریان ریککه‌وتوون، ئه‌میش یه‌کی دیکه‌یه‌ له‌ خه‌سله‌ته‌ به‌رزو پێویسته‌کانی به‌رپرسان و مشوورخۆزان له‌ کاری ئیسلامیدا، چونکه‌ بیگومان – وه‌ک پێشتر باسمانکرد – هیچ کۆمه‌لێک به‌بی به‌رنامه‌و په‌یڕه‌ویکی راست و روون ناگاته‌ ئامانج، وه‌ک خوای به‌رزو بیۆینه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿... لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ (٢)

(1) أصول الدعوة ص: (102).

² البقرة: 48

المائدة، واته: (... بۆ هه‌رکامێک له ئێوه به‌رنامه‌ و رێبازی‌کمان داناوه ...)، (شِرْعَة) به‌و رێیه‌ ده‌لێن که خه‌لک ئاوی لێوه‌ دینێ له‌ کانێ، (مِه‌هَاج) یش واته‌ رێیه‌کی روون و روشن که‌ گری و گۆل و تاریکی تێدانه‌بێ، ئینجا دیاره‌ واش له‌ مرۆفی به‌رپرس و مشوورخۆر چاوه‌ڕێ ده‌کری، که له‌ هه‌موو که‌س چاک‌تر و زیاتر له‌ به‌رنامه‌ و په‌رپه‌وه‌که‌ی تێگه‌یشته‌بێ، له‌ سه‌ریشی پێگه‌یشته‌بێ، پێشیه‌وه‌ پا به‌ندبێ، بۆیه به‌هیچ شێوه‌یه‌ک لادان و سه‌رپێچییکردنی لێ ناوه‌شیته‌وه‌، هه‌لبه‌ته‌ قسه‌ و کردار له‌یه‌ک جیا‌بوونیش له‌ هه‌موو که‌سدا شتێکی بێ‌زراو و خراپه‌، ئینسان قسه‌ی جوان و کرده‌وه‌ی خراپ بێ خراپه‌، به‌لام له‌ که‌سی‌کدا که‌ خۆی به‌ چاوساغ و پێش‌په‌وی خه‌لکی ده‌زانێ، بێ‌زراوتر و خراپ‌تره‌، خاوی داد‌گه‌ریش (جل جلاله‌) زۆر توند سه‌رزه‌نشتی ئه‌و که‌سانه‌ی کردووه‌ که‌ شاره‌زای کتیب و به‌رنامه‌ی خوان، که‌چی قسه‌یان چاک و پاکه‌، کرده‌وه‌ و په‌رێزیان خراپ و پیسه‌، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَكُنُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾⁽¹⁾ که‌ مه‌به‌ست پێی جووله‌که‌کانه‌، واته‌: (ئایا ئێوه‌ خه‌لکی به‌ چاکه‌کاری راده‌سپێرن و خۆتان له‌بیرده‌که‌ن له‌ حالێکدا که‌ کتیبی - خوا - ده‌خویننه‌وه‌؟ ئایا نافامن؟).

عاره‌بیش له‌وباره‌یه‌وه‌ په‌ندیکی جوانیان هه‌یه‌ که‌ ده‌لی: (مَنْ وَعَظَ بِقَوْلِهِ ضَاعَ كَلَامُهُ، وَمَنْ وَعَظَ بِعَمَلِهِ نَفَذَتْ سِهَامُهُ)، واته‌: (هه‌رکه‌سیک به‌ قسه‌ ئامۆزگاریی خه‌لک بکات، قسه‌کانی ته‌نیا قسه‌ی رووتن و زایه‌ده‌بن، به‌لام هه‌رکه‌سیک به‌ کرده‌وه‌ی ئامۆزگاریی خه‌لک بکات، تیره‌کانی نیشانه‌ ده‌پێکن و قسه‌کانی لێوه‌رده‌گیرین).

شایانی باسیشه که به‌سه‌رهاتی موسا (علیه السلام) و خضر عليه السلام که له
 فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر عليه السلام دا ناوی به (خضر) هاتووو له کورده‌واری خۆماندا
 پیی ده‌لێن: (خدری زینده)، به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌و گرنه‌گ هه‌یه بۆ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی
 ئێمه، چونکه: کاتیک موسا داوای لێ ده‌کات و ده‌لێ: ﴿... هَلْ أَتَبِعَكَ عَلَىٰ أَنْ
 تَعْلَمَ مِمَّا عِلِّمْتَ رَسُولًا﴾⁽¹⁾ واته: (... ئایا به‌دوات بکه‌وم و له‌گه‌لت بم تاوه‌کو له‌و
 زانیارییه‌ی فیترکراوه‌ فیرم بکه‌ی؟)، ئه‌ویش (خضر) پیی ده‌لێ: ناتوانی. موسا
 ده‌لێ: إِنْ شَاءَ اللَّهُ ده‌توانم، خضر ده‌لێ: ﴿... فَإِنْ أَتَبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ
 أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾⁽²⁾ واته: (... ده‌ باشه ئه‌گه‌ر به‌دوام ده‌که‌وی، هه‌چ شتی‌کم لێ
 مه‌پرسه، هه‌تا‌کو بۆخۆم بۆتی باس نه‌که‌م)، واته: له‌خۆوه ره‌خنه‌ مه‌گه‌ره
 پرسیار مه‌که. ئه‌و مه‌رجه‌ی له‌سه‌ر داده‌نی، دیاره موسا (علیه السلام) رازی
 ده‌بی له‌سه‌ر مه‌رجه‌کانی، دوا‌یی سی جارن مه‌رجه‌که ده‌شکێنی، جاری یه‌که‌م
 داوای لێ‌بوردن ده‌کات، جاری دووه‌م داوای لێ‌بوردن ده‌کات و ده‌لێ: ﴿... إِنْ سَأَلْتُكَ
 عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي فَدَّ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾⁽³⁾ واته: (... ئه‌گه‌ر ئه‌مجاره -
 واته جاری سییه‌م - ده‌رباره‌ی هه‌چ شتی‌ک پرسیارم لێ کردی - واته ئه‌گه‌ر
 ئه‌مجاره مه‌رجه‌که‌م شکاند - تۆ بۆت هه‌یه هاو‌پێیه‌تیم نه‌که‌ی)، ئینجا جاری
 سییه‌م که ده‌شکێنی، به‌نده سالحه‌که ده‌لێ: ﴿... هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَأْنِيكَ

¹ الکهف: ٦٦

² الکهف: ٧٠

³ الکهف: ٧٦

بِنَاوِیْل مَالَمْ تَسْتَطِعْ عَلَیْهِ صَبْرًا ﴿١﴾ واته: (... ئه‌وه کاتی لێک جیا‌بوونه‌وه‌ی من و تۆیه — ته‌واو سی جار مه‌رجه‌که‌ت شکاند —).

به‌لێ ئه‌مه ئه‌وه‌ی لێ وهرده‌گیرێ، که هه‌ر کۆمه‌له‌ خه‌لکێک یان دوو که‌س یان زیاتر، که له‌سه‌ر کۆمه‌لێک مه‌رج، یان له‌سه‌ر مه‌رجێک یان زیاتر پێکه‌وه‌ کاریک ده‌که‌ن، له‌سه‌ر هه‌ردوولا پێویسته که پابه‌ند بن به‌و مه‌رجه‌وه، که مه‌رجه‌که‌یان شکاند، که‌واته‌ بۆیان هه‌یه ئه‌و گرێبه‌سته‌ی نێوانیان هه‌لوه‌شینه‌وه. ئه‌م به‌سه‌رهاته چاکترین به‌لگه‌ی پێویستبوونی پابه‌ندییه به‌و مه‌رجانه (شرط) وه که دوو لایه‌ن له‌سه‌ریان رێکده‌که‌ون، چونکه موسا (علیه السلام) پاش رازی‌بوون به مه‌رجه‌کانی خضر، هه‌ر جارێک مه‌رجیکی شکاندبێ، داوا‌ی لی‌بور‌دنی کردووه و عوزری هیناوه‌ته‌وه، دووباره ئاماده‌یی خۆی پێشاند‌اوه که به‌و مه‌رجانه‌وه پابه‌ند بێته‌وه که پێشتر له‌گه‌ڵ خضر له‌سه‌ریان پێکهاتوون.

یازده‌یه‌م و دوا‌زده‌یه‌م: لی‌پرس‌ینه‌وه و سزادانی لادهران،
پاداشته‌دانه‌وه‌ی گو‌ی‌ر‌پ‌ایه‌لان

به‌لێ ئه‌م دووانه‌ش، دوو بنه‌مای دیکه‌ی گرنگ و دوو خه‌سله‌تی گه‌وره‌ی هه‌رکه‌سی‌کن که چاودێری و سه‌رپه‌رشته‌یاری کاروباری ئیسلامی و مسو‌لمانانی به‌ئسته‌وه‌یه، چونکه هه‌بوونی لی‌پرس‌ینه‌وه و سزا بۆ لادهر و سه‌رپێچیی‌که‌ران، وه‌فا و ته‌قدیرو پاداشت بۆ چاکه‌کاران و به‌قسه‌که‌ران، وێ‌ر‌ای سزا و پاداشتی خ‌و‌ای به‌رز و مه‌زن له‌ دوا‌پۆ‌ژدا — سزا و پاداشتی خواش هه‌ر هه‌یه —

کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه له که مک‌کردنه‌وه‌ی خراپه‌و لادان و زیادکردنی چاکه‌و پابه‌ندییدا.

خوای کاربه‌جئ و دادگه‌ریش (جل جلاله) که به مه‌دحکردنه‌وه به‌سه‌ره‌اتی (ذوالقرنین) مان بۆ ده‌گیڕێته‌وه، له‌سه‌ر زمانی ئه‌و پادشاو حوکمپانه په‌سندو ستایشکراوه، باسی ئه‌وه ده‌کات که سیاسه‌تی مامه‌له‌کردنی له‌گه‌ڵ چاکه‌کاران و خراپه‌کاراندا، هه‌ر به‌و شیوه‌یه به‌ووه که گوتمان: سزای خراپه‌کاران بدات و پاداشتی چاکه‌کارانیش بداته‌وه. خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تَعْزِبَ وَاِمَّا اَنْ نَّخِذَ فِيْهِمْ حُسْنًا﴾ (٨٦) قَالَ اَمَّا مِنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعْزِبُهُ ثُمَّ يَْرُدُّ اِلٰى رَبِّهِ فَيُعْزِبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا﴾ (٨٧) وَاَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَلَهُ جَزَآءٌ الْحُسْنٰى وَسَنَقُوْلُ لَهُ مِنْ اَمْرِ نَآئِسْرًا﴾ (١) واته: (... گوتمان: ئه‌ی ذوالقرنین! بۆت هه‌یه خه‌لکی سزابده‌ی و بۆشت هه‌یه چاکه‌یان له‌گه‌ڵدا بکه‌ی — واته ده‌ستت کراوه‌یه بۆ چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ خه‌لکی ئه‌و ولاتانه‌ی که تۆ ئازادیان ده‌که‌ی و ده‌یانخه‌یه ژێر رکێفی خۆته‌وه —، — ذوالقرنین — گوتی: ئینجا هه‌رکه‌سیک سته‌م بکات، ئه‌وه ئێمه سزای ده‌ده‌ین، دواپیش ده‌گیڕدێته‌وه لای په‌روه‌ردگاری و ئه‌ویش به‌ ئازاریکی بی‌په‌زا سزای ده‌دا، به‌لام هه‌رکه‌سیک ئیمانی هه‌بئ و کرده‌وه‌ی چاک بکات، ئه‌وه چاکترین پاداشتی — لای خوا — بۆ هه‌یه، ئێمه‌ش له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه قسه‌یه‌کی ئاسانی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ین — هه‌ر نه‌بئ ستایشیکی ده‌که‌ین، ده‌ستخۆشییه‌کی لێده‌که‌ین —) (٢).

¹ الکهف: 88

² لێره‌دا جئێ سه‌رنج ئه‌وه‌یه — وه‌ک له‌ شوێنی دیکه‌ش گوتومه — (ذوالقرنین) به‌راورد ده‌کات له‌ نێوان سته‌م (ظلم) و بڕوا (ایمان)دا، نه‌ک کوفرو ئیمان، نالێ (أَمَّا مَنْ كَفَرَ) چونکه له‌کاتی‌کدا شه‌ریعه‌تی خوا حاکم ده‌بێ،

جا به‌هه‌رحال دیاره ذوالقرنین سیاسه‌ته‌که‌ی وابووه، ده‌لێ هه‌رکه‌س چاکه بکات ئییشه‌ش سوپاسی ده‌که‌ین و ده‌ستخۆشیی لێده‌که‌ین و خوا پاداشتی بداته‌وه، ئه‌وه‌ش که سته‌م و خراپه بکات، ئه‌وه ئییشه‌سزای ده‌ده‌ین له‌سه‌ر سته‌مه‌که‌ی.

شایانی باسیشه‌که مه‌به‌ست له هه‌رکام له لیپرسینه‌وه و سزاو وه‌فاو ته‌قدیرو پاداشت، زۆر شت ده‌گرێته‌وه، هه‌ر له سه‌رزه‌نشست و گله‌یی و ره‌خنه، یان سوپاسکردن و مه‌دح و ستایشه‌وه بگره، هه‌تا هه‌موو پله و جووره‌کانی سزاو پاداشتی مه‌عنه‌ویی و ماددی که له بازنه‌ی فراوانی شه‌ریعه‌تدا جێیان ده‌بیته‌وه و ده‌بنه‌مایه‌ی گێڕانه‌وه‌ی خه‌لکی له خراپه و لادان و سه‌رپێچی، هه‌لنانیان و هاندانان به‌ره و چاکه و خێرخوازی.

به ته‌ئکید پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ و هه‌ك چۆن له هه‌موو بواره‌کانی ژیان و گوزه‌رانماندا چاکترین پێشه‌وا و سه‌رمه‌شقمانه، له‌و بواره گرنگو هه‌ستیاره‌شدا، به هه‌مان شیوه پێویسته ورد ورد سه‌رنجی سیره و سوننه‌تی ئه‌و زاته به‌رزه بده‌ین، تاكو لێی فی‌ربین که چۆن چۆنی به‌هۆی هه‌موو جوړو شیوازه‌کانی لیپرسینه‌وه و سزاو پاداشتدانه‌وه و ته‌قدیره‌وه، خه‌لکی به‌ره و چاکه و تاعه‌ت و پارێزکاری هان بده‌ین.

له کۆتایی ئه‌م بنه‌مایه‌شدا خسته‌نپه‌روی دوو ئاگاداری به پێویست ده‌زانم:

رێگا ده‌دا خه‌لك كوفر هه‌لبژێرێ، رێی كوفر ده‌دا، چونكه كوفر په‌یوه‌ندیی به‌یروبو‌چوون و عه‌قل و ئیراده‌ی ئینسانه‌وه هه‌یه، پاشان ده‌گونجێ خه‌لكی هه‌ندیکی كافر بێ و هه‌ندیکی مسوڵمان بێ و پێكه‌وه‌ش بژین، به‌لام ئه‌وه‌ی كه رێی پێنادرێ له شه‌ریعه‌تی خوادا، بریتییه له سته‌م، چونكه هه‌میشه سته‌می سته‌مكاران، له‌سه‌ر حیسابی سته‌ملێكراوی سته‌ملێكراوان و به‌شخوراوانه، به‌لام ده‌گونجێ كابرا كافر بێ و ئه‌وه‌ی دیکه ئیماندار بێ و پێكه‌وه‌ش بژین، بۆیه زانا‌یانی ئیسلام زۆر جوانیان گوتوه‌: (قَدْ يَدُومُ الْمَلِكُ مَعَ الْكَافِرِ، وَلَا يَدُومُ مَعَ الظَّالِمِ)، واته: (سه‌لته‌نت و ده‌سه‌لاتی سیاسی، له‌گه‌ڵ كوفر به‌رده‌وام ده‌بێ، به‌لام له‌گه‌ڵ سته‌مدا به‌رده‌وام نابێ).

1/ به پى ئایه تی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾⁽¹⁾ واته: (خوا له هیچ كه سىك داوا ناكات مه گهر ئه وهى كه له توانایدايه ...) هه رچه نده بابای به رپرس كۆمه لىك ئه ركى گه وره و گرنگى له سه ر شانن، به لام بىگومان مادام كه مته رخه مى نه كاو توانای خوى خه رج بكات، له سه ر ئه نجام نه دانى هه ندىك له ئه رك و كاره كانى كه برست و توانای به سه رياندا ناشكى و بوى هه لئاسوورپن، گونا هبار نابى، نابى هچ كه سيش هه ر له خووه له بابای به رپرس به بيانوو بى، هه ميشه بوى له بۆسه ی ره خنه لىگرتن و گله یى و گازنده لىكردندا بى! ئه گه رنا كابرا قه ت ده رناچى.

2/ هه روه ها به پى بنچینه ی (الْعُرْمُ بِالْعُنْمِ)، واته: (له به رانبه ر زه ره ردا، ئینسان ده بى قازانج بكات). بابای به رپرس پىویسته به ئه ندازه ی بارگرانی و ئه ركى سه رشانى، مافه ماددى و مه نه ویه کانیشى له به رچاو بگيرن، ده بى له لایه ن ئه ندامه كانیه وه زۆر چاك فه رمانبه رى (الإطاعة) ی بۆ بکرى و هاوکارى بکرى، ئه گه رنا به رپرس هه رچه نده زۆر لىه اتوو لىپراو بى و هچ كه مته رخه مىشى نه بى، مادام خه لکه كه به قسه ی نه كاو هاوکارى نه كات، هچى بۆ به هچ ناکرى.

پۆژىك كابرايه ك له بازارى كوفه یه خه ی (عه لى) - خوا لى رازى بى - گرتو ره خنه ی لىگرت، گوتى: له سه رده مى (ئهو به كر) و (عومه ر) دا وابوو و وابوو، به لام دياره تۆ چاكى لى نازانى بۆیه حال وا و حىساب وا، (عه لى) ش - خوا لى رازى بى - گوتى: وانیه، به لام هى وه ك من له خزمه تى (ئهو به كر) و (عومه ر) دا بوون، به لام ئىستا هى وه ك جه نابت له خزمه تى مندايه، (ئهو تا له بازاردا شه رپم پىده فروشى)، ئیشه كه م چۆن بۆ بپوا؟!

بڼه‌مای پینجه‌م

به‌رپرسیاریتی ته‌میر و به‌رپرسی دیکه
به‌رانبه‌ر به‌ته‌ندامان و دابین‌کردنی
مافه‌کانیان به‌گویره‌ی توانایان له‌هه‌موو
روویکه‌وه، به‌سینه‌فراوانیه‌وه گوځ‌گرتنیان
بو‌پیشنیار و گله‌یی و ره‌خڼه‌کانیان.

بنه‌مای پینجه‌م

به‌رپر سیاریتی ئه‌میر و به‌رپرسیانی دیکه به‌رانبه‌ر به ئه‌ندامان و دابینکردنی مافه‌کانیان به‌گۆیره‌ی توانایان له هه‌موو روویکه‌وه، به سینه‌فراوانییه‌وه گۆیگرتنیان بۆ پێشنیار و گله‌یی و ره‌خنه‌کانیان

هه‌ر کام له ئه‌میر و هه‌ر که‌سی یه‌که‌م و سه‌رجه‌م به‌رپرسیانی دیکه‌ش، هه‌ر که‌سه له‌قه‌ده‌ر خۆی له هه‌موو روویکه‌وه به‌پێی توانایان به‌رانبه‌ر به ئه‌ندامان به‌رپرسیارن و پێویسته به جیددی مشوورخۆرو دلسۆزیان بن له هه‌موو بوارو لایه‌نه‌کانی دین و ژینیانداو، خۆیان له که‌مه‌ته‌رخه‌می له بوا‌ری دابینکردنی مافه‌کانیاندا بیاریزن.

هه‌روه‌ها پێویسته به سینگ فراوانییه‌وه - وێپرای راویژپێکردن - گۆی بۆ پێشنیار و گله‌یی و ره‌خنه‌کانیان بگرن و، بیزاری و سه‌غله‌تی دهرنه‌به‌رن و، هه‌میشه ئه‌و قسه‌یه‌ی عومه‌ری کو‌ری خه‌تتاب - خوا لی‌ی رازی بی‌ت - یان له گۆیدا بزینگیته‌وه: (لَا خَيْرَ فَيْكُمْ إِنْ لَمْ تَقُولُوهَا، وَلَا خَيْرَ فِينَا إِنْ لَمْ نَقْبَلْهَا مِنْكُمْ)^(١)، واته: (ئێوه ئه‌گه‌ر قسه‌ی هه‌ق نه‌لین خیرتان پێوه‌ نیه‌و، ئێمه‌ش ئه‌گه‌ر وه‌رینه‌گرین بۆ خیرین).

به‌لام پێویسته قسه‌ی هه‌ق گوتن و ره‌خنه‌گرتن و راستکردنه‌وه‌که‌ش، به‌ریزو حورمه‌ته‌وه‌و به‌شیوازیکی راست و گونجاو بی‌ت.

چونکه:

(1) محض الصواب في فضائل أمير المؤمنين عمر بن الخطاب، ج: (2)، ص: (601).

1- خوی کار به جی روو له برپواداران دهکات و دهفه رموی: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ

رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ

بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (١٢٨) التوبة، واته: (په وانه کراویکتان له

خوتان بو هاتوه هه رشتیک مایه ی نارهحه تیتان بیت له سه ر دلی زور
قورسه، له سه ر خیرو چاکه تان سووره، به رانبه ر به برپواداران میهره بان و به
به زه یی یه).

2- دیاره پیغه مبه ری خواش ﷺ پیشهره وو سه ر مه شقی مسولمانانه

به گشتی و به تاییه ت به رپرس و مشورخو رانیان، وه ک خوی به رز و مه زن

فه رموویه تی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ

الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (٢١) الأحزاب. واته: (بیگومان له پیغه مبه ری خوادا

سه ر مه شقیکی باشتان هه یه، بو هه ر کامیکتان به ئومیدی (به زه یی) خواو
(پاداشتی) روژی دواپی بی و زور یادی خوا بکات).

3- پیغه مبه ری خواش ﷺ فه رموویه تی: (الدِّينُ النَّصِيحَةُ، قُلْنَا لِمَنْ؟ قَالَ

لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ) رواه مسلم: (55) عن تميم

الداري رضي الله عنه. واته: (دین دلسۆزییه ^(ت)، گوتمان - هاوه له به ریزه کان له

پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله یان پرسى -: - دلسۆزیی و به ته نگه وه بوون و په رویشی - بو

کی؟! فه رموی: بو خواو بو کتییی خواو بو پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله و بو

پیشه وایان و مشورخو رانی مسولمانان و بو تیپکرای مسولمانان به گشتی).

(1) له کورده واریی خو ماندا ده لێن: نه سیحه تی کرد، به مانای ئامۆزگاریی (موعظة) به کاری دین، به لام
(نصیحة) له زمانی عه ره بیدا به مانای دلسۆزیی و بی خوشیی و به ته نگه وه بوون دی.

4- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (مَا مِنْ أَمِيرٍ يَلِي أَمْرَ الْمُسْلِمِينَ ثُمَّ لَا يَجْهَدُ لَهُمْ وَيَنْصَحُ إِلَّا لَمْ يَدْخُلْ مَعَهُمُ الْجَنَّةَ) رواه مسلم: (142)، عن معقل بن يسار، واته: (هه‌ر ئه‌میر "به‌رپرس" ئێك كاری مسوولمانان به‌ئه‌ستۆوه‌ بگه‌ی، پاشان خۆیان بۆ ماندوو نه‌كاته‌و بۆیان دڵسوژ نه‌بی، له‌گه‌ڵیان ناچیته‌ به‌هه‌شتی).

5- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشْتَقَّ عَلَيْهِ وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ) رواه مسلم: (1828) عن عائشة رضي الله عنها، واته: (ئهی خواجه! هه‌ر كه‌سێك شتیك له‌ كاروباری ئۆمه‌تمی كه‌وته‌ ده‌ست و له‌ سه‌ریان توند بوو "به‌ ناهه‌ق" تۆش له‌ سه‌ری توند به‌، وه‌ هه‌ر كه‌سێك شتیك له‌ كاروباری ئۆمه‌تمی كه‌وته‌ ده‌ست و له‌ گه‌ڵیان میه‌ره‌بان بوو، تۆش له‌ گه‌ڵی میه‌ره‌بان به‌).

6- خۆای كاره‌به‌جێش (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ...﴾ الإِسْرَاءُ، واته: (وه‌ قورئانمان به‌ شیوازیکی هه‌ق دابه‌زاندوه‌و، هه‌قیشمان تیدا ناردۆته‌ خوار...)، كه‌واته: هه‌قبیژی چه‌نده‌ گرنگه‌، به‌ شیوازی هه‌ق و چاك گوتنیشی هینده‌!

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: سۆزو به‌زه‌یی و په‌رۆش و دلسۆزی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی به‌پرسان بۆ ئەندامانی ژێرده‌ستیان. هه‌ڵدانیان بۆ دایینکردنی مافه‌ ماددی و مه‌عنه‌ویییه‌کانیان فه‌رزه و به‌که‌مه‌رخه‌می تیداکردنی گونا‌ه‌بار ده‌بن:

دیاره‌ له‌وباره‌شه‌وه به‌لگه‌ زۆرن، چ له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان و چ له‌ ده‌قه‌کانی سوننه‌دا، بۆ نمونه‌:

1/ خ‌وای به‌رزو بێ وینه‌ له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ری خاته‌مه‌وه ﷺ فه‌رمویه‌تی:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾⁽¹⁾

وه‌ك ده‌بینین خ‌وای به‌رز و مه‌زن پیغه‌مبه‌ری خ‌وی له‌ بواری چۆنیه‌تی هه‌ڵسوکه‌وت و هه‌ڵوێستی له‌گه‌ڵ مسوڵمانانی شوینکه‌وتوویدا، به‌ چوار سیفه‌ت وه‌سف ده‌کات:

أ- ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ﴾ هه‌ر شتێك مایه‌ی نا‌په‌حه‌تی و ئازاری ئێوه‌بێ پێی ناخۆشه‌و له‌سه‌ر د‌لی قورسه‌، واته‌: به‌ نا‌په‌حه‌تییه‌کانی ئێوه‌ نا‌په‌حه‌ت و به‌ خۆشییه‌كانتان به‌خته‌وه‌رو ئاسوده‌ ده‌بێ.

ب- ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ سوورو مکوره له سه ر به رژه وه ندیه کانتان و سوودو قازانجتان. واته: هه میسه به ته نگتانه وه یه و سه رگه رمی ئه وه یه که خیرو خوشی و به رژه وه ندیه کانتان بۆ دابین و دهسته بهر بکات.

ج، د - ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ به رانبه به برواداران میهره بان و به به زهیی و په رۆشه، دیاره که سیکیش خاوه نی میهره بان و به زهیی و په رۆشی بی، به هه موو توانای هه ولای ئه وه ده دات که هه ق و مافه کانی ئه وانیه به رانبه ریان میهره بان و به به زهیه، دابین بکات، به خته وه رو ئاسووده ی دنیاو سه رفرازو سه ره به رزی دواپۆژیان بکات.

سه رجه م مسولمانان له سه ریان پیویسته چاو له پیغه مبه ره که یان بکه ن و بیکه نه سه ره مشق و پیشپه ویان، به تاییه ت مشوورخۆرو به پرسانیان که به جینشین و میراتگری پیغه مبه ر ﷺ داده نرین.

2/ هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ له وباروه فه رمویه تی: (مَا مِنْ أَمِيرٍ يَلِي أَمْرَ الْمُسْلِمِينَ ثُمَّ لَا يَجْهَدُ لَهُمْ وَيَنْصَحُ إِلَّا لَمْ يَدْخُلْ مَعَهُمُ الْجَنَّةَ)⁽¹⁾ که واته: دلسۆزی و به زهیی و په رۆشی و به ته نگه وه بوونی به پرسان بۆ مسولمانان و هه ولدانیان بۆ دابینکردنی ماف و به رژه وه ندیه کانیان، فه رزه و ئه رکیکی شه رعیه سه رشانیه، به که مته رخه می تیداکردنی دووچاری سزاو لیپرسینه وه ی خوی به رزو و مه زن و بگره بیبه شکران له به هه شت ده بن!

دووه م: دلسۆزی به پرسان و فه رمانبه ران بۆ یه کدی پیویسته و سه نگه ی مه حه کی مسولمانه تییه که شیه:

¹ رواه مسلم: (143)، عن معقل بن يسار.

مروڤی مسولمان له هه‌موو حالاندا پیویسته راست و ساغ و دلسۆز بێ، به‌لام بیگومان بۆ که‌سانی مشوورخۆرو به‌رپرس، ئه‌و سیفه‌تانه پیویستترن، هه‌روه‌ها بۆ مسولمانان له‌نیۆ خۆیانداو بۆ مامه‌له‌کردنیان له‌گه‌ڵ به‌رپرسانیاندا.

به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش که گوتمان، زۆریک له ئایه‌ته‌کانی قورئان و ده‌قه‌کانی سوننه‌تن، بۆ نمونه:

1/ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان‌تان هی‌ناوه، پارێز له‌ خوا بکه‌ن و له‌گه‌ڵ راستاندا بن). دیاره راستکردن (صَدَقَ) یش به‌ره‌م و زاده‌ی پارێزکاری (تَقَوَى) یه‌و، مروڤیش هه‌تا راست (صَادِق) نه‌بێ ناگونجی بجیه‌ی ریزی راستان (صَادِقِينَ) ده‌وه!

شایانی باسیشه‌ که راست (صَادِق) بوون چه‌مک و واتایه‌که‌ی فراوان‌تره له راستگویی (صَادِقُ الْقَوْل)، راست بوون، ده‌روون و ده‌رو قسه‌و کرده‌وه‌و ...هتد، ده‌گریته‌وه.

2/ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿أُتِلْغُكُمْ رَسُولَكَ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾⁽²⁾

واته: (په‌یامه‌کانی په‌روه‌ردگارمتان پێ‌پاده‌گه‌یه‌نم، وه من دلسۆزیکی ئه‌میندارتانم). که دیاره ئه‌مه‌ قسه‌ی (هوود) ه (عليه السلام) له‌گه‌ڵ گه‌له‌که‌ی (عاد) دا. به‌لام بیگومان دلسۆزی و ئه‌مینداری بۆ خه‌لك، خه‌سه‌تی تیک‌پرای پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و شوینکه‌وتوو ره‌سه‌ن و راسته‌کانیانه، له‌گه‌ڵ خه‌لكیدا.

¹ التوبة: ١٩٩

² الأعراف: ٦٨

3/ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {الدِّينُ النَّصِيحَةُ، قُلْنَا لِمَنْ؟! قَالَ لِلَّهِ

وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلَأَيُّمَةُ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ} ⁽¹⁾

وه‌ک ده‌بینن پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دینداری و مسولمانه‌تی مسولمانانی له
دلسۆزی و ساغی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوون بۆ خوا و کتیه‌که‌ی و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و پیشه‌واو
به‌پرسان و سه‌رجه‌م مسولماناندا کورتکردوه‌ته‌وه‌.

که‌واته: هه‌رکام له به‌پرسان و خه‌لکی مسولمان به‌گشتی، له‌سه‌ریان پێویسته
وه‌ک ئه‌رکیکی بنه‌په‌تی دینداری و مسولمانه‌تیان که پاش خوا (جل جلاله‌) و
قورئان و پیغه‌مبه‌ر ﷺ، بۆ یه‌کدی دلسۆزو غه‌مخۆرو به‌ په‌رۆش بن و به‌ ته‌نگ
به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کدیه‌وه‌ بن، ئنجا وه‌ک پێشتریش باسمانکردوه‌، بریتیه‌ له
دوورخستنه‌وه‌ی زیانه‌کان و دابینکردنی سووده‌کان .

هه‌لبه‌ته‌ بابای به‌پرسان و کاربه‌ده‌ستیش به‌ حوکمی پله‌ و پایه‌ و پێگه‌ و
ئه‌رکه‌که‌ی پێویسته (به‌پێی توانای) بۆ هه‌ر چاکه‌ و خێرێک سه‌رمه‌شق و
ده‌ستپێشخه‌ر بێ، له‌ به‌رانبه‌ره‌کانی چاکتر بێ، له‌وان دلسۆزتر و به‌
ته‌نگه‌وه‌بووتر و غه‌مخۆرتر بێ.

سییه‌م: به‌پرسان ده‌بێ نه‌رم و نیا و میه‌ره‌بان و خوشه‌فتار بن،
خۆیان له‌ زبیری و ئه‌زیه‌تدانی ژێرده‌ستانیان بپاریزن:

نه‌رمی و میه‌ره‌بانی و رووخۆشی و قسه‌خۆشی، چه‌ند خه‌سله‌تیکی گرنگی مڕۆفی
مسولمانن، هه‌ر که‌سێک بێ و هه‌ر پێگه‌یه‌کی هه‌بێ، به‌لام بێگومان بۆ بابای
کاربه‌ده‌ست و به‌پرسان، هه‌رکام له‌م خه‌سله‌تانه‌ یه‌کجار گرنگ و پێویستن، چونکه‌

¹ رواه مسلم: (55) عن تميم الداري رحمه الله.

به ده‌قی قورئان به‌بئ ئه‌م خه‌سله‌ته په‌سندانه، له کاره‌که‌یدا نه‌ک هه‌ر سه‌رکه‌وتوو نابئ، بگه‌ر ده‌وچارى شکستیکی گه‌وره‌ش ده‌بئ!

وه‌ک خواى به‌رز و مه‌زن به‌ پیغه‌مبه‌رى کۆتایی و سه‌روه‌رمان ﷺ فه‌رموه‌:

﴿فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِظَ الْقَلْبُ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ...﴾⁽¹⁾ واته: (به‌هۆی به‌زه‌یی خواوه‌ بۆیان نه‌رمو نیا‌ن بووی، وه‌ ئه‌گه‌ر قسه‌ زه‌بو ده‌لڤه‌ق بووايه‌ی له‌ده‌ورت ده‌په‌ژان، ده‌جا لێیان ببووره‌و داواى لێبو‌ردنیا‌ن بۆ - له‌ خوا - بکه‌و له‌ کاروباردا راوێژیا‌ن پێ بکه‌). که‌واته: ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌رى خاته‌مو سه‌روه‌ریش ﷺ به‌هۆی نه‌رم و نیا‌نى و میه‌ره‌بانى و خو‌شه‌ف‌تارییه‌که‌یه‌وه، توانیویه‌تى هاوه‌له‌ به‌رێزو د‌ل‌س‌ۆزه‌کانی له‌ ده‌ورى خۆی کۆبکاته‌وه‌و به‌ی‌لێته‌وه، ئه‌گه‌ر د‌ل‌ڤه‌ق و قسه‌زه‌بوو چى و چى بووايه، هاوه‌له‌کانی له‌ ده‌ور نه‌ده‌مان!

پیغه‌مبه‌رى خواش ﷺ له‌وباره‌وه‌ فه‌رمویه‌تى: (اللَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَنَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشْتَقُّ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ)⁽²⁾ ئنجا گومانیشی تیدا نییه که‌ د‌وعاو پارانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ گه‌رايه‌.

چواره‌م: د‌ل‌س‌ۆزى و رێز و خو‌شه‌ویستی و گوێپه‌رايه‌لیی ئه‌ندامان بۆ به‌رپه‌رسا‌نیا‌ن، له‌گه‌ل هه‌قه‌بێژى و ته‌یینه‌ی و سه‌رنج و په‌خه‌نه‌گرتندا تێکنا‌گیرى:

به‌لێ مه‌رج نییه‌ هه‌میشه‌ د‌ل‌س‌ۆزى و ده‌ره‌برینی رێزو خو‌شه‌ویستی و گوێپه‌رايه‌لیی کردنى ئه‌ندامان بۆ مشو‌ورخۆرو به‌رپه‌رسا‌نیا‌ن، بریتی بێ له‌ بێده‌نگی و قسه‌نه‌کردن و

¹ آل عمران: ۱۵۹

² رواه مسلم: (1828) عن عائشة رضي الله عنها.

ره‌خنه‌ نه‌گرتن! به‌لکو گه‌لێك جار و له‌ شوێنی خۆیداو به‌ شیوازی شایسته، قسه‌ی هه‌ق كردن و تییینی و سه‌رنج و ره‌خنه‌گرتن، مایه‌ و به‌لگه‌ی دلسۆزی و په‌رۆش و به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی خه‌لك و نه‌دامانه‌ بۆ مشوورخۆر و به‌پرسانیان، پێشینانیش جوانیان گوتوو: (دۆست ئه‌و كه‌سه‌یه‌ ده‌تگريه‌ن و دۆژمن ئه‌و كه‌سه‌یه‌ ده‌تخه‌نین).

هه‌ربۆیه‌ش عومهری كورێ خه‌تتاب - خوا لێ رازی بێ - قسه‌ی هه‌ق گوتنی خه‌لك و گوێگرتن و ده‌رگرتنی به‌پرسانی به‌ مایه‌ی چاك بوونی كۆمه‌لگای مسوڵمان داناوه، پێچه‌وانه‌كیشی به‌ پێچه‌وانه‌وه‌.

دیاره‌ پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ كه‌ فه‌رموویه‌تی: {أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ} (١) و یستوویه‌تی مسوڵمانانی ئۆمه‌تی هانبدات بۆ هه‌قبیژی و بویری له‌ به‌رانبه‌ر نه‌ك ته‌نیا به‌پرسانی ئاساییدا، بگه‌ به‌پررس و هوكمپانانی سته‌مكارو به‌زه‌برو ژۆریشدا، ئاشكراشه‌ كه‌ هه‌قبیژی و فه‌رمان به‌ چاكه‌ كردن و رێگری له‌ خراپه‌ كردن، له‌ گه‌ڵ هه‌موو هوكمپان و كاربه‌ده‌ستاندا هه‌ر خێرو چاكه‌یه‌ و پاداشتی هه‌یه‌، به‌لام بۆیه‌ هه‌قبیژی و بویری له‌ به‌رانبه‌ر به‌پررس و كاربه‌ده‌ستانی سته‌مكارو لاردا به‌ گه‌وره‌ترین جووری تێكۆشان و جیهاد دانراوه، چونكه‌ مه‌ترسی گه‌وره‌ی هه‌یه‌ بۆ سه‌ر خاوه‌نه‌كه‌ی، به‌پێچه‌وانه‌ی به‌پرسانی دیکه‌وه‌، كه‌ به‌ سوپاس و ریزو خۆشحالییه‌وه‌ ره‌خنه‌ و تییینی و سه‌رنجی خه‌لكی وه‌رده‌گرن و به‌ دیاری و خه‌لاتی داده‌نین!

پێنجه‌م: قسه‌ی هه‌ق گوتن و خسته‌نپرووی ره‌خنه‌ و پێشیناره‌كان، به‌ ریز و حورمه‌ت و به‌ ئه‌ده‌بی شه‌رعیه‌وه‌:

ئه‌وه‌ بزائن كه‌ ئیسلام هه‌موو شته‌كانی هه‌ر شته‌ی له‌ شوێنی خۆیه‌تی و وه‌ك ده‌لێن: (لِكُلِّ مَقَامٍ مَقَالٌ)، واته‌: (بۆ هه‌ر كاتێك و جێگه‌یه‌ك قسه‌ی خۆی هه‌یه‌). كه‌

(1) رواه أبوداود: (4344) وابن ماجه: (4011) عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه، وقال الألباني: صحيح.

ده لێین: ده بێ له لای بهر پرس قسه ی هه ق بگوتری و ره خنه بگیری، مانای وا نییه بپرزو بئ حورمهت بین، که ده شلێین: ده بێ ریزی لیبگرین، مانای وا نییه هه ق نه لێین.

ئیمه وه ها له چه مک و واتای جیهاد حالی بووین، واته: سه رو مالی خو به خشین له پیناوی خوای بهرز و مه زن دا، وه له شهرو جهنگ له بهرانبه ربی بپوایان و کافراندا، به لام پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: گه وره ترین جووری جیهاد ئه وهیه که قسه یه کی هه ق بکه ی، هه قێک که پیویست بئ بگوتری، له لای ده سه لاتدارێکی سته مکار. وه که له فهرمووده یه کی دیکه دا پیغه مبه ر ﷺ هه ر له و یاره یه وه ده فهرموئ: (سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمَزَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى إِمَامٍ جَائِرٍ فَأَمَرَهُ وَنَهَاهُ فَقَتَلَهُ)⁽¹⁾ واته: {گه وره ی شه هیدان (حه مزه ی کوپی عه بدو لموته لیب) ه، وه پیاویکه هه لده ستی له لای پیشه وایه کی سته مکار فهرمانی پێده کات به چاکه و رێگری لی ده کات — له خراپه —، ئه ویش ده یکوژی، مانای وایه ده گونجی مڕۆڤ له گوتنی هه قیشدا سه ری خو ی له سه ر دابنی، جا گوتنی هه ق له و جیهه دا گه وره ترین جیهاده، ئه گه رنا مادام هه یج ئه رکت نه که ویته سه ر، هه یج ئازایه تی نییه.

قسه ی هه ق گوتن له لای هوکمپان و کاربه ده ستانی مسوڵمانان، ئه رکێکی گه وره ی سه رشانی مسوڵمانانه، ته نانه ت ئه گه ر ئه و هوکمپان و کاربه ده ستانه سته مکارو خوینرپزیش بن! بۆیه ده فهرموئ: قسه ی هه ق گوتن له لای هوکمپانی سته مکار گه وره ترین جیهاده، چونکه مه ترسیی تێدایه، ئه دی ئه گه ر سته مکار نه بوو، ده بێ هه قی پینه لێی؟ هه رده بێ بیلێی، به لام دیاره ئه گه ر له لای

¹ رواه الحاكم وقال: صحيح الإسناد.

حوکم‌پانی سته‌مکار پی‌ویست بوو هه‌ق بلیی، ئەوه له‌لای ده‌سه‌لات‌داریک‌ی چاکه‌کار که چاوی له‌سته‌م نییه، هیچ ئازایه‌تی تیدا نییه و چاکتر فه‌رزو پی‌ویسته! وه‌ک عومهری کور‌ی خه‌تتاب ده‌یفه‌رموو: (خۆشه‌ویست‌ترین که‌س له‌لام ئەو که‌سه‌یه که که‌موکو‌رپییه‌کانی خۆم پێش‌انداده‌ات).

ئەبو به‌کر - خوا لیی رازی بی‌ت - یه‌که‌م روژ که هه‌لبژێرد‌راو وتاری دا، گو‌تی: (فَإِنْ أَحْسَنْتُ فَأَعِينُونِي، وَإِنْ أَسَأْتُ فَقَوْمُونِي)^(٦٩)، واته: (ئه‌گه‌ر چاکه‌م کرد هاوکاریم بکه‌ن، ئەگه‌ر خراپه‌شم کرد و لارییه‌کتان له‌ مندا بینی راستم بکه‌نه‌وه).

روژێکیان عومهری کور‌ی خه‌تتاب - خوا لیی رازی بی‌ت - له‌کاتی‌کدا که به‌گشتی قسه‌ی له‌گه‌ل مسوڵماناندا ده‌کرد، ئەم وتووێژه‌ی بوو له‌گه‌ل پیاوی‌ک له‌ مسوڵماناندا:

{ يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ! مَاذَا تَقُولُونَ لَوْ مِلْتُ بِرَأْسِي إِلَى الدُّنْيَا هَكَذَا (وَأَمَّا رَأْسُهُ)؟! }

- فَقَامَ رَجُلٌ^(٧٠) فَقَالَ: كُنَّا نَقُولُ بِالسَّيْفِ كَذَا (وَأَشَارَ إِلَى الْقَطْعِ)،

- فَقَالَ عُمَرُ: إِيَّايَ تَعْنِي؟!

- قَالَ: نَعَمْ إِيَّاكَ أَعْنِي بِقَوْلِي.

- فَقَالَ عُمَرُ: رَحِمَكَ اللَّهُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي رَعِيَّتِي مَنْ إِذَا تَعَوَّجْتُ قَوْمَنِي { (٧١) }.

(1) (تاریخ الخلفاء للسيوطي ص 69)، و(السيرة النبوية لابن هشام) ج: (4)، ص: (393).

(2) ئەو پیاوه به‌پێژه موحه‌ممه‌دی کور‌ی مه‌سه‌له‌مه‌ بوو - خوا لیی رازی بی‌ت -، که یه‌کتێک بووه له‌ هاوه‌له‌ ئازاو چاونه‌ترسه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

(3) الرياض النضرة في مناقب العشرة، تأليف: المحب الخطيب.

واته: ئه‌ی کومه‌لی مسولمانان! ئه‌گه‌ر ئاوا سه‌ر به‌ره‌و دنیا بسوورپنم
(سه‌ریشی خوارکرده‌وه) چی ده‌لین؟!
- پیاویک هه‌لساو گوتی: ئیمه به شمشیر ئاوامان ده‌کرد (ئاماژه‌ی کرد به
برین).

- عومه‌ر گوتی: مه‌به‌ستت منه؟!
- گوتی: به‌لێ مه‌به‌ستی قسه‌که‌م تویه.
- عومه‌ر گوتی: خوا ره‌حمت پی بکات، ستایش بۆ ئه‌و خواجه‌ی که له
کومه‌لگا که‌مدا که‌سی وای داناوه، که ئه‌گه‌ر لایم راستم ده‌کاته‌وه {
ئه‌ها، ته‌ماشا بکه‌ن عومه‌ر - خوا لی رازی بێ - چه‌ند حوکم‌پان و خه‌لیفه‌یه‌کی
دووربین و به‌سه‌لیقه بووه!! ویستویه‌تی میله‌ت فی‌ری بویری بکات، فی‌ری
ئازادی و هه‌قبیژیان بکات، چونکه میله‌ت که نه‌یتوانی هه‌ق بلێ و ره‌خنه‌ بگرێ،
مانای وایه زیندوویه‌تی تیدا نه‌ماوه و به‌که‌لکی هیچ نایێ. پیغه‌مبه‌ریش ﷺ
فرمویه‌تی: {إِذَا رَأَيْتَ أُمَّتِي تَهَابُ فَلَا تَقُولُ لِلظَّالِمِ يَا ظَالِمٍ فَقَدْ تُودِعَ مِنْهُمْ} (ه)
قال الحاكم في المستدرک: (7036) هذا حدیث صحیح الإسناد و لم یخرجاه، وقال
الذهبی فی التلخیص: صحیح، واته: (ئه‌گه‌ر ئۆمه‌ته‌ی منت بینی که ده‌ترسا
له‌وه‌ی به‌سته‌مکار بلێ: تۆ سه‌ته‌مکاری! ئه‌وه‌ خوا حافیزیان لێ کراوه‌و
به‌که‌لکی هیچ نه‌ماون). یانی: زیندوویتیان تیدا نه‌ماوه.

هه‌لبه‌ته حوکم‌پانانیش زۆر ده‌ور ده‌بینن له‌وه‌دا که خه‌لک فی‌ری ئازایه‌تی و
بویری و هه‌قبیژی بکه‌ن، یاخود سه‌ری بکوته‌وه‌و وای لێبکه‌ن که مه‌گه‌ر له‌ دلی

(1) وقال البيهقي: (والمعنى في هذا: أنهم إذا خافوا على أنفسهم من هذا القول فتركوه، كانوا مما هو أشد منه و أعظم من القول والعمل أخوف و كانوا إلى أن يدعوا جهاد المشركين خوفاً على أنفسهم و أموالهم أقرب و إذا صاروا كذلك فقد تُودِعَ منهم و استوى وجودهم و عدمهم)، شعب الإيمان، ج: (6)، ص: (81).

خۆیدا له‌عه‌تیا ن لیبکا، ئە‌گه‌رنا نه‌ویرێ دوو وشه‌ بلێ. به‌لام ئە‌وانه‌ی هه‌میشه‌ میلیله‌ت و کومه‌لگای خۆیان هانده‌ده‌ن له‌سه‌ر هه‌قبیژی و ئازادیی بیروپا، ئە‌وانه‌ هه‌میشه‌ قازانج ده‌که‌ن، ئە‌وه‌ی دیکه‌ که‌ واده‌کات خه‌لک هه‌مووی رقی لی هه‌لبستی و له‌ دلدا بیبوغزینی، به‌لام نه‌ویرێ ده‌ریبڕی، ئە‌وه‌ روژبه‌روژ ته‌مه‌نی خۆی کورته‌ده‌کاته‌وه‌ و خۆشی ده‌خاته‌ه‌زابه‌وه‌، وا ده‌کات له‌ ئاست هه‌موو که‌سدا له‌ خۆی بترسی.

ئینجا گرنگ ئە‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ق گوته‌ن گرنگه‌، به‌لام چۆنیه‌تییه‌که‌شی به‌راستی زۆر گرنگه‌. زۆرجار ئە‌و نمونه‌یه‌م هیناوه‌ته‌وه‌: ئە‌گه‌ر ئینسان بیه‌وی شانه‌ هه‌نگوینیکی زۆر جوان و ئە‌سل بۆ میوانیکی دابنی، ئە‌وه‌ له‌ کوێ که‌ له‌سه‌ر سینییه‌کی خاوی دابنی و په‌شته‌مالیکی به‌سه‌ردا بدات و به‌ جوانی بیهینی، وه‌ ئە‌وه‌ له‌ کوێ که‌ له‌ قاپیکی ژه‌نگاویی باوی و په‌رۆیه‌کی چلکنی به‌سه‌ردا بدا؟ به‌ ته‌ئکید هه‌رچه‌ند هه‌نگوینی باش بی، میوانه‌که‌ی ته‌بیعه‌تی نایا. خوا‌ی دادگه‌ر (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ...﴾⁽¹⁾ واته‌: (وه‌ قورئانمان به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌ق ناردووه‌ته‌ خوارێ و هه‌قیشی تیدا نیراوه‌ته‌ خوارێ...).

ئیمه‌ش ده‌بی قسه‌ی هه‌ق بکه‌ین و به‌ شیوه‌یه‌کی هه‌قیش بیکه‌ین.

به‌لێ ته‌عبیرو شیوازی ده‌ریبڕین زۆر ده‌ور ده‌بینی، بۆیه‌ زانا‌یانی ئیسلام گوتوو‌یا‌نه‌: (أَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ بِالْمَعْرُوفِ، وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ بِالْمُنْكَرِ)، واته‌: (به‌ شیوه‌یه‌کی چاک فه‌رمان به‌ چاکه‌ بکه‌، قه‌ده‌غه‌ی خراپه‌ بکه‌ به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی خراپ نا)!

دیاره به ئە‌ده‌بو ره‌وشتی به‌رزو په‌سندی شه‌رعییه‌وه مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ هه‌موو که‌سدا هه‌ر پێ‌ویست و گرنگه‌، به‌لام به‌ ته‌ئکید له‌گه‌ڵ هوکمران و به‌پرسانی شه‌رعیدا، گرنگ‌تر و پێ‌ویست‌تره‌، چونکه هه‌م ئە‌وان هه‌قیان زیاتره‌ و ئە‌رکیان قورستره‌، که‌سیک که‌ بۆ خۆی ته‌نیا له‌ به‌رانبه‌ر خۆیدا به‌پرسیاره‌، جیاپه‌ له‌وه‌ی که‌ له‌ به‌رانبه‌ر خه‌ڵکیکدا به‌پرسیاره‌، که‌سیک که‌ ئە‌رک و باری قورستره‌، دیاره هه‌ق و مافی‌شی گه‌وره‌تره‌ له‌سه‌ر مسوولمانان. مادام هه‌ق گوتن به‌ به‌پرسو مشوورخۆر، ئە‌گه‌ر به‌ ئە‌ده‌بو حورمه‌ت و رێزه‌وه‌ بێ‌و به‌ شیوه‌یه‌کی جوان بێ‌، چاک‌تر به‌ره‌می ده‌بێ‌ و کاریگه‌ری زیاتری ده‌بێ‌ و چاک‌تر نیشانه‌ ده‌پیکێ‌، که‌واته‌ پێ‌ویسته‌ به‌وپه‌ری ئە‌میه‌ت پێ‌دان و لی‌وردبوونه‌وه ئە‌م کاره‌ ئە‌نجام‌بدری‌.

ئینجا کۆتایی ئە‌م باسه‌ به‌م به‌سه‌رهاته‌ دینین، ده‌لێ‌ن: جارێک یه‌کیک له‌ زانایان به‌ شیوازیکی توندو کرچ و کال ئامۆژگاری یه‌کیک له‌ خه‌لیفه‌کانی عه‌بباسی ده‌کات، دیاره هوکمرانه‌که‌ش شاره‌زا بووه‌ — چونکه زۆربه‌ی ده‌سه‌لاتدارانی ئە‌و کاته‌ ئە‌هلی عیلم بوون و شاره‌زا بوون —، دوا‌ی ئە‌وه‌ی زانایه‌که‌ به‌ توندی قسه‌کانی خۆی ده‌کات و ته‌واوده‌بێ‌، ئە‌ویش هیچ خۆی تی‌کنادا و پێ‌ی ده‌لێ‌: به‌پێ‌ز فلانه‌ که‌س! خوا (جل جلاله‌) یه‌کیکی زۆر له‌ تۆ باشت‌ری نارده‌ لای یه‌کیکی زۆر له‌ من خراپ‌تر، (مووسا و هاپوون) ی ناردن بۆ لای (فیرعه‌ون)، که‌ (مووسا و هاپوون) هه‌رچۆنێک بن له‌ تۆ چاک‌ترن، (فیرعه‌ون) یش هه‌رچۆنێک بێ‌ هه‌ر له‌ من خراپ‌تره‌، که‌چی خوا‌ی به‌رز و مه‌زن به‌ (مووسا و هاپوون) ی برای‌ علیهما السلام فهرموو: ﴿فَقُولَا لَهُ، قَوْلًا لِّئِنَّا لَعَلَّهُ، يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَى﴾⁽¹⁾ واته‌: (قسه‌یه‌کی نه‌رم و نیانی له‌گه‌ڵ بکه‌ن، به‌لکو هه‌قی بکه‌وێته‌وه یاد، یان له‌ خوا بترسی‌)!

بڼه‌مای شه‌شهم

خوښه‌ويستی و ريږ له‌نيوان ئەنداماندا
به‌گشتی و سه‌رکردايه‌تی و ئەنداماندا
به‌تايبه‌تی و خوږياراستن له‌ هه‌رچي
پيچه‌وانه‌يانه

بنه‌مای شه‌شهم

خۆشه‌ویستی و ریز له‌نیوان ئەنداماندا به‌گشتی و سه‌رگردایه‌تی و ئەنداماندا به‌تاییه‌تی و خۆپاراستن له‌هه‌رچی پێچه‌وانه‌ی ریز و خۆشه‌ویستییه

خۆشه‌ویستی و ریزو حورمه‌ت و وه‌فای دووسه‌ره (المتبادل) له‌نیوان سه‌رجه‌م ئەنداماندا به‌گشتی و قیاده‌و قاعیده‌دا به‌تاییه‌ت، وه‌ داخستنی ده‌رگای غه‌یبه‌ت و قسه‌ هێنان و بردن و تانه‌ لێدان و زهم کردن و ... هتد، وه‌ دل ساغ (سلیم) بوون و دهم و ده‌ست سه‌لامه‌ت بوون له‌گه‌ڵ یه‌کدی، وه‌ خۆپاراستن له‌ هه‌ر جو‌ره‌ ده‌مارگیریی یه‌ک (تَعْصَب) بۆ ده‌سته‌و تاقم و ناوچه‌و شارو تیره‌و عه‌شیره‌ت و ... هتد، چونکه‌:

1- خوای کاربه‌جی و دادگه‌ر فهرموویه‌تی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ التوبة، واته: (بروادرانی پیاوو ئافره‌ت هه‌ندیکیان دۆست و

پشتیوانی هه‌ندیکیان - یان سه‌رپه‌رشتیاری هه‌ندیکیان -، فەرمان به‌ شته

په‌سنده‌کان ده‌که‌ن و قه‌ده‌غه‌ی شته‌ ناپه‌سنده‌کان ده‌که‌ن، وه‌ نوێژ به‌رپا

ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن، وه‌ فەرمانبه‌ری خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، ئا

ئه‌وانه‌ بێگومان خوا به‌زه‌یی پێیاندا‌ی، به‌ ته‌ئکید خوا زالی کاربه‌جییه‌).

2- پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فهرموویه‌تی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ

حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَفَلَا أَدْلُكُمْ عَلَىٰ أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ

تَحَابَبْتُمْ ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ) رواه مسلم: (54)، و أبو داود: (5193)،

وابن ماجه: (68)، والترمذي: (2688)، عن أبي هريرة رضي الله عنه، وصححه

الألباني، واللفظ لأصحاب السنن، پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم سویند ده خوا به خواى به رز و مه زن و ده فهرموئى: (سویند به و که سه ی گیانى منى به دهسته، ناچنه به هه شتى هه تا ئیمان، نه هیئن، ئیمانیش ناهینن هه تا یه کدیتان خوشنه وئى، ئایا شتیکتان پیدلیم نه گهر بیکه ن یه کدیتان خوشبوئى؟ زور سه لام له یه کدى بکه ن).

3- هه روه ها فهرموویه تی: (لَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ) رواه البخاري: (6065) واللفظ له، ومسلم: (2559) عن أنس بن مالك رضي الله عنه. واته: (رقتان له یه کدى نه بیته وهو، ئیره یی به یه کدى مه به ن و، پشت له یه کدى مه که ن و، له یه کدى دامه برین، وه ئه ی به نده کانى خوا! پیکه وه برا بن، وه حه لال نیه بو هیچ مسولمانیک که له سئ روژان زیاتر ده نگ له برای مسولمانی بیرپته وه و قسه ی له گه لدا نه کا).

4- هه روه ها فهرموویه تی: (مَنْ قُتِلَ تَحْتَ رَايَةٍ عُمِيَّةٍ يَدْعُو عَصَبِيَّةً أَوْ يَنْصُرُ عَصَبِيَّةً فَقَتْلُهُ جَاهِلِيَّةٌ) رواه مسلم: (1850) واللفظ له، والنسائي: (4115)، واته: (هه ر که سیك له ژیر ئالایه کی کویرانه دا بکوژئى، بانگه واز بو ده مارگیرى بکات، یان پشتگیرى ده مارگیرى بکات -پاشان بکوژئى-، نه وه به شیوه یه کی نه فامانه کوژراوه).

روونکردنه‌وه

بۆ شیکردنه‌وه‌ی واتاو چه‌مکی ئەم بنه‌مای شه‌شه‌مه، له‌م چوار خاله‌دا،
نێوه‌پۆکه‌که‌ی ده‌خه‌ینه‌پوو، له‌ خالی یه‌که‌میشیاندا تیشکی‌ک ده‌خه‌ینه‌سه‌ر چه‌مک و
واتای ئایه‌تی ژماره (71) ی (التوبه)، که‌ هه‌وین و بناغه‌ی ئەم بنه‌مای
شه‌شه‌مه‌یه :

یه‌که‌م: شیکردنه‌وه‌ی چه‌مکی ئایه‌تی ژماره (71) ی (التوبه):

خوای به‌رزو مه‌زن له‌م ئایه‌ته به‌پێژه‌دا برواداران‌ی پیاو و ئافره‌تی به‌ هه‌ردوو
ره‌گه‌زی نێرو میوه، به‌ دۆست و پشتیوان و مشوورخۆرو سه‌رپه‌رشتیکارو هاوکار‌ی
یه‌کدی پێناسه‌ ده‌کا، ئەوه‌ی لیوه‌رده‌گیرێ که‌ په‌یوه‌ندیی ئه‌هلی ئیمان پێکه‌وه،
په‌یوه‌ندییه‌کی دۆستانه‌ و ریشه‌یی (صمیمی)یه، په‌یوه‌ندییه‌که‌ له‌ دڵ و ده‌روونه‌وه
هه‌لده‌قولێ.

دوای ئەوه‌ی رایده‌گه‌یه‌نێ که‌ دۆست و پشتیوان و هاوکار‌ی مشوورخۆری
یه‌کدین، به‌ شه‌ش وه‌سف پێناسه‌یان ده‌کات که‌ بریتین له‌:

١/ ﴿يَا مُرُوتَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ واته‌: فه‌رمان به‌ شته‌ په‌سنده‌کان ده‌که‌ن: دیاره
وشه‌ی (المعروف) ئه‌لیف و لام (أل) ی له‌سه‌ره‌ که‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا کاتی‌ک
ناو ئه‌لیف و لام (أل) ی چوووه‌ سه‌رێ، ئەوه‌ ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر (إِسْتِغْرَاقَ)
ده‌کات، ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌کات که‌ (جَنَسَ) ی ئه‌و شته‌ هه‌مووی
ده‌گرێته‌وه، که‌ گوتمان: (المعروف) واته‌ هه‌رچی چاکه‌یه. (معروف) واته‌:
چاکه، به‌لام (المعروف) هه‌رچییه‌کی چاک و په‌سنده‌ هه‌مووی ده‌گرێته‌وه. جا
یه‌کی‌ک له‌ خه‌سله‌ته‌کانی ئیمانداران ئەوه‌یه که‌ هه‌رچی شتی باش و په‌سنده

فه‌رمانی پێ ده‌که‌ن، واته‌ چ په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی عه‌قیده‌ و فیکره‌وه‌ هه‌بێ، چ په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی عیباده‌ته‌وه‌ هه‌بێ، چ به‌ لایه‌نی ئه‌خلاق و هه‌لسوکه‌وته‌وه‌ هه‌بێ، چ به‌ لایه‌نی حوکم و سیاسه‌ته‌وه‌، چ به‌ لایه‌نی بازرگانی و ئابوورییه‌وه‌، چ به‌ لایه‌نی جه‌نگ و ئاشتییه‌وه‌ ... هه‌ند، ئه‌ویش به‌هۆی پشتی یه‌کدی گرتنیانه‌وه‌، چونکه‌ پێشتر ده‌فه‌رموێ: ﴿...بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾⁽¹⁾ واته‌: (... هه‌ندیکیان پشتیوانی هه‌ندیکیان ...). چونکه‌، ئایا چ ئیماندارانێک ده‌توانن فه‌رمان به‌ هه‌موو شتێکی چاک و په‌سند بکه‌ن؟ بێگومان ئیماندارانێک که‌ پێکه‌وه‌ تۆکمه‌ و توندوتۆڵ بن، دۆست و پشتیوانی یه‌کدی بن، هاوکاری یه‌کدی بن، ئه‌گه‌رنا تۆ به‌ ته‌نیا بجۆ داخۆ ده‌توانی به‌ ته‌نیا له‌ بازار دوکانی مه‌شروبفرۆشی داخه‌ی؟ یاخود رێگه‌ بگریته‌ له‌ گه‌نده‌لی و سته‌م، بێگومان نا، چونکه‌ مسوڵمانان یه‌کگرتوو نین و هه‌ك خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ وانین و هه‌ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه‌ندیکیان نین، به‌لکو هه‌ندیکیان دوزمنی هه‌ندیکیان، له‌ به‌ر نه‌زانی و بێ ئاگاییان له‌ دینه‌که‌یان.

ب/﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾، واته‌: (قه‌ده‌غه‌ی شته‌ ناپه‌سنده‌کان ده‌که‌ن)، هه‌رچی شتی خراپ و ناپه‌سنده‌ قه‌ده‌غه‌ی ده‌که‌ن و ریی لێده‌گرن، ئه‌میش دیسان ئه‌لیفو لام (أل)ی له‌سه‌ره‌، (المنکر) واته‌ هه‌رچی ناپه‌سنده‌ و خراپه‌یه‌، جا ئه‌ویش سه‌رجه‌م جوړه‌کانی خراپه‌ ده‌گریته‌وه‌، هه‌ر له‌ شیرك و کوفرو نیفاقه‌وه‌ که‌ په‌یوه‌ندیان به‌ لایه‌نی فیکری و عه‌قیده‌یییه‌وه‌ هه‌یه‌، هه‌تا تیکرای جوړه‌کانی گوناوه‌ و سه‌رپێچی به‌ گه‌وره‌ و گچکه‌ و په‌نه‌ان و ئاشکراوه‌، هه‌رچی خراپه‌یه‌، هه‌رچی زه‌ره‌ری هه‌یه‌ بۆ دنیا و دواپوژی ئینسان

بۆ تاكو كۆمه‌ل و خیزان و ... له هه‌موو بواره‌كانی ژياندا به ناپه‌سند (مُنگر) داده‌نری.

ج/ ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾، واته: (وه نوێژ به‌پاده‌که‌ن): دیاره نوێژیش گه‌وره‌ترین و زه‌ه‌ق‌ترین ره‌مزی به‌ندایه‌تی ئه‌ه‌لی ئیمانه بۆ خوای په‌روه‌ردگار.

د/ ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾، واته: (وه زه‌کات ده‌ده‌ن): که گ‌رنگ‌ترین کاریگه‌رت‌رین دروشمه و نیشانه‌ی دۆستایه‌تی و به‌ته‌نگ یه‌ک‌دییه‌وه‌بوونی بر‌وادارانه. ئه‌گه‌ر نوێژ هه‌قی خوایه (جل جلاله)، زه‌کاتیش هه‌قی خه‌لکی خوایه، ئه‌گه‌ر نوێژ ره‌مزی جو‌ری په‌یوه‌ندیی مرۆفی مسو‌لمانه له‌گه‌ل خوادا (جل جلاله)، ئه‌وا زه‌کاتیش ره‌مز و هی‌مای جو‌ری په‌یوه‌ندیی ئینسانی مسو‌لمانه له‌گه‌ل کۆمه‌لگادا، که بریتییه له به‌خشین و هاوکاری کردن و چاکه له‌گه‌لدا کردنی.

هـ، و/ ﴿وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾، واته: (وه فه‌رمانبه‌ریی خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن): که بی‌گومان ئه‌و چواره سیفه‌ته‌ی رابردو و گه‌لێک شتی دیکه‌ش و سه‌رجه‌م شه‌ریعه‌تیش، هه‌ر دینه‌وه نیو فه‌رمانبه‌ریی کردنی خوای به‌رز و مه‌زن و فه‌رمانبه‌ریی کردن بۆ پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، چونکه فه‌رمانبه‌ریی کردن بۆ خوای به‌رز و مه‌زن و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، واته: پابه‌ندیی به قورئان و سوننه‌ته‌وه، قورئان و سوننه‌تیش ئه‌و چوارانه‌ی پی‌ش‌تریش ده‌گ‌رنه خۆیان و، غه‌یری ئه‌و چوارانه‌ش ده‌گ‌رنه نیو خۆیان، وه فه‌رمانبه‌ریی کردنی ته‌واو بۆ خوای به‌رز و مه‌زن و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ته‌نها به که‌سانێک ده‌کرێ که موو به موو به تیک‌رای ئایه‌ته‌کانی خوای به‌رز و مه‌زن و سوننه‌ته‌کانی پی‌غه‌مبه‌ری خواوه ﷺ پابه‌ند بن، دیاره ته‌نیا که‌سانێکی

ئاواش شایسته ی ئه وهن که خوای خاوهن به زهیی (جل جلاله)، به زهیی پیااندا بیته وه و لییان خوشبۆ و بیان به خشی.

له: ﴿... أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ﴾. واته: (ئا ئه وانه خوا به زهیی پیااندا دئ). خوا به زهیی به چ جوړه مسولمانیکدا دئ؟ سۆزو به زهیی له گه ل که سانیکه که خاوهنی ئه و سیفه تانه ن.

ئینجا دوا ی ئه وه ده فه رموی: ﴿... إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (واته: (بیگومان خوا زالی کار به جیه)، زاله بوئه وهی که دوژمنانی مسولمانان له په لوپۆ بخوا، وه هه رکاتی که شایسته ی ئه وه بوون ته ختیان بکا تا ری بو مسولمانان چۆل بکا، وه کار به جیشه ده زانی که ی ده یکا و بوکی سی ده کا، به لی خوای به رز و مه زن کار به جیه و ئیشی به هه وه نته و گو تره نا کا، بیکه سی شاعیر ده لی:

کاکه خوا کاری نابه جی نا کا

تا کیو نه بین ی به فری تی نا کا

دو وه م: خوشه ویستی و ریزی دوو سه ره، له نیوان سه رجه م ئه نداماندا به گشتی و سه رکردایه تی و ئه نداماندا به تایبه ت:

پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا بِهِ) وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَفَلَا أَدْلُكُمْ عَلَى أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ) لی ره دا یه کی که بوی هه یه بیرسی: ئه دی کوا نویژ؟ کوا روژوو؟ له وه لامدا ده لی ی: لی ره دا پیغه مبه ر ﷺ سه رنجه مان راده کی شیی بو سیفه تی کی

(1) التوبة: ٧١

(2) رواه مسلم: (54)، وأبو داود: (5193)، وابن ماجه: (68)، والترمذي: (2688)، عن أبي هريرة رضي الله عنه، وصححه الألباني، واللفظ لأصحاب السنن،

کۆمه لایه تی، که زۆرجار مسوڵمانان لیی بئی ئاگا ده بن، چونکه هه ر مسوڵمانێک لیی بپرسی: ده زانی که نوێژ پێویسته و ئه وهی بیه وی به ئیماندار له قه له م بدری، ده بی نوێژ بکات و رۆژوو بگری و زه کات بدات و حه ج بکات، به لام زۆربه ی مسوڵمانان نازانن که ده بی یه کدیيان خوشبووی ئه و جار به ئیماندار له قه له م ده درین، جا پیغه مبه ر ﷺ ده یه وی سهرنجی ئیمه رابکیشی بۆ یه کیك له مه رجانیه ی که خه لکی مسوڵمانی پی ده بیته ئیماندار، که بریتیه له یه کدی خوشویستن و پیکه وه په یوه ست بوون و پیکه وه دۆستبوون، ئینجا دوا یی ده فهرموی: {أَوَلَا أَدْلُكُمْ عَلَىٰ أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ}، سه لام له یه کدی کردن هه ر ئه وه نییه به پێیه دا برۆی بلایی (سه لام علیکم)، بچۆ سه ردانی، بچۆ لیی بپرسه و هه والی بپرسه و ئاگات لیی بی و ... هتد.

به راستی ئه و فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﷺ زۆر جیی سهرنجه، وه ک ده بینین پیغه مبه ری خوا ﷺ وه ک ئیمانی کردووه به کیلی کردنه وهی ده رگای به هه شت و هۆکاری چوونه به هه شت، ده فهرموی: (ناچنه به هه شت هه تا ئیمان نه هینن)، وه یه کدی خوشویستنی بره واده رانیشی کردووه به مه رجی په یدا بوون و به لگه ی ئیسه پاتی ئیمان!

ئینجا سه لام له یه کدی کردن و هه وال پرسی و سه ردانکردنی یه کدی و هه موشۆکردنی یه کدیش، ده کاته هۆکاری گرنگی په یدا بوونی خوشه ویستی و بریه تی، بۆچی مسوڵمانان یه کدیيان خوشده وی و ریز له یه کدی ده گرن و بۆ یه کدی به په رۆشن؟ له راستیدا ئیمان به خوا بوونیان و بریه تی له گه ل یه کدیدا کردنیان، ئه و هه لۆیسه تانه یان تیدا په یدا ده کات، هه ربۆیه ش مسوڵمانان هه تا ئیمانیه دمه زراوتر بی و عیبه ده تیان چاکتر بی و پارێزکارییان زۆتر بی، بریه تی و ته بایی و سه فای نیوانیشیان چاکتر و پته و تر ده بی، تۆ ته ماشا بکه ! له نیوان دوو

برای مسولمان، یان دوو خوشکی مسولمان، یان براو خوشکیکی مسولماندا، کامیان له‌وی دیکه چاکتره له به‌رانبه‌ره‌که‌ی بۆ‌وی؟ له‌پاستیدا ئه‌وه‌یان که ئیمانی باشتره. هه‌روه‌ک له‌فرمایشتی پیغه‌مبه‌ریشدا ﷺ هاتوو، کاتی‌ک که پرسپاری لیکراوه که دوو مسولمان ده‌گه‌نه یه‌کدی کامیان پیشی سه‌لام له‌وی دیکه بکات؟ فرموی: (أُولَاهُمَا بِاللَّهِ) (٢)، واته: (ئه‌وه‌یان که له‌خوا نزیکتره).

هه‌ر بۆیه‌ش خوی به‌رز و مه‌زن له‌سه‌ره‌تای سووره‌تی (الأنفال) دا، به‌رله‌وه‌ی فرمان به‌مسولمانان بکات که نیوانیان چاک و په‌یوه‌ندیان پته‌و بکه‌ن، فره‌مانی پیکردوون که ته‌قویان زیاد بکه‌ن و پارێزکار بن. ده‌فرموی: ﴿... فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ (٢) واته: (... پارێز له‌خوا بکه‌ن و په‌یوه‌ندی نیوانتان چاک بکه‌ن ...)، ئینجا ئه‌وه‌ دیاره به‌گشتی مسولمانان ده‌بی وابن، به‌لام هه‌لبه‌ته به‌ته‌ئکید ئه‌و ریزو خۆشه‌ویستی و براهی‌تی و ئه‌ده‌بو و هه‌فایه‌ی نیوان مسولمانان، له‌به‌ینی قیاده و قاعیده و سه‌ری و خواریی کومه‌لیکی ئیسلامیدا، گرنگ‌ترو پیویست‌تره و ده‌بی زیاتر جه‌ختی له‌سه‌ر بکری، چونکه به‌بی ئه‌و ریزو خۆشه‌ویستی به‌بی ئه‌و به‌ته‌نگ یه‌ک‌دییه‌وه بوون و هاوکاری پیکه‌وه کردنه، کارو چالاکی ئیسلامی ئه‌نجام نادرئ و مشوورخواردن له‌دین و ژینی مسولمانان مه‌حاله، ئینجا دیاره باشترین سه‌رمه‌شق و پیش‌په‌ویش بۆ کومه‌لی ئیسلامی له‌و باره‌وه کییه؟ هه‌لبه‌ته پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هاوه‌له به‌رێزو دلسۆزه‌کانین — خوا لێیان رازی بی و رازیشیان بکات —، که بیگومان هه‌م ریزو خۆشه‌ویستی و په‌رۆشی ئه‌وان بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هه‌م هی ئه‌ویش بۆ ئه‌وان، شتیکی

(1) (عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ: قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، الرَّجُلَانِ يُلْتَقِيَانِ أُيْهُمَا يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ؟ فَقَالَ: أُولَاهُمَا بِاللَّهِ) رواه الترمذي: (2694) وحسنه، وقال الألباني: صحيح.

2 الأنفال: ١

نمونه‌یی و یه‌کجار ناوازه بووه، هه‌تا له سپره‌و ژیا‌نی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ دا هاتوو، ده‌ریاره‌ی هاوه‌له به‌ریزه‌کانی که کاتی‌ک پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له مه‌جلیسدا قسه‌ی فەرموو، ده‌لی: {كَأَنَّمَا عَلَى رُسُهِمُ الطَّيْرِ} (ه)، واته: (وه‌ك بالنده‌یان له‌سه‌ر سه‌ری نیشتبێ، خۆیان نه‌ده‌جوولاند)، دیاره پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ له به‌رانبه‌ردا یه‌کجار زۆر به‌تەنگ هاوه‌لانی به‌ریزه‌وه بووه، جاری وا بووه پیش‌نوێژی کردوو، گوێی له ده‌نگی مندالێک بووه گریاوه، نوێژه‌که‌ی کورت‌کردوو ته‌وه، فەرموو یه‌تی: له‌به‌ر دایکی، زانیویه‌تی که دایکی له‌گه‌ل‌ی‌اندا جه‌ماعه‌ت ده‌کات و دل‌یشی له‌لای منداله‌که‌یه‌تی و گوێی له ده‌نگیه‌تی، نوێژه‌که‌ی کورت‌کردوو ته‌وه بوئه‌وه‌ی ئه‌وه دایکه زۆر نا‌په‌حه‌ت نه‌بێ (ه)، ئیدی ئه‌گه‌ر باسی به‌زه‌یی و سو‌زی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ین، ئه‌وه وێنه زۆرن، وه ئه‌گه‌ر باسی ری‌زو حورمه‌ت و خۆشه‌ویستی هاوه‌لانی به‌ری‌زی‌ش بکه‌ین بۆ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ نمونه زۆرن.

ئه‌بو سو‌فیان له‌وباره‌وه ده‌لی: (مَا رَأَيْتُ فِي النَّاسِ أَحَدًا يُحِبُّ أَحَدًا كَحُبِّ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدًا) (ه)، واته: (هیچ که‌سم له‌خه‌لکی نه‌دیوه که‌سی خۆش‌ویستبێ، هینده‌ی خۆشه‌ویستی هاوه‌لانی مو‌حه‌مه‌د بۆ مو‌حه‌مه‌د)! بی‌گومان .

(1) (رووی أسامة بن شريك، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَأَصْحَابَهُ حَوْلَهُ كَأَنَّمَا عَلَى رُسُهِمِ الطَّيْرِ الشِّفَا بَتَعْرِيفِ حَقِيقِ الْمَصْطَفَى، تَأْلِيفُ: الْعَلَامَةُ الْقَاضِي أَبُو الْفَضْلِ عِيَّاض، ج: (2)، ص: (287).

(2) پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرموو یه‌تی: (إِنِّي لَأَقُومُ فِي الصَّلَاةِ أُرِيدُ أَنْ أَطَوَّلَ فِيهَا فَأَسْمَعَ بُكَاءَ الصَّبِيِّ فَأَتَجَوَّزُ فِي صَلَاتِي كَرَاهِيَةً أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمِّهِ) رواه البخاري: (707)، عن أبي قتادة.

(3) السيرة النبوية، لإبن هشام، ج: (3)، ص: (80).

سییه‌م: دل پیکه‌وه ساف بوون و زمان و ده‌ست پیکه‌وه سه‌لامه‌ت بوون، داخستنی ده‌رگای زهم و غه‌یبه‌ت و عه‌یب له‌یه‌کدی دۆزینه‌وه .. هتد:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: { لَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَدَابَرُوا } وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ⁽²⁾ لیره‌شدا ده‌بینین که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که ده‌بنه‌مایه‌ی داب‌ر‌داب‌ر‌بوونی مسو‌لمانان و تی‌کچوونی ریزه‌کانیان، قه‌ده‌غه‌ی کردوون، وه‌فه‌رمانی پیکردوون که له‌سه‌ر بناغه‌ی به‌ندایه‌تیان بو‌خوا ﷺ، براهه‌تی له‌گه‌ل یه‌کدیدا بکه‌ن، وه‌ئه‌گه‌ر له‌یه‌کدیش نیگه‌ران بوون، له‌سێ رۆژ زیاتر نه‌خایه‌نی‌و پیکه‌وه‌ ن‌اشت ببنه‌وه.

ئ‌ه‌و سێ رۆژه‌ش بۆیه‌ دانراون، که مه‌رج نییه‌ تۆ سێ رۆژه‌که‌ ته‌واو بکه‌ی ئینجا بچی ن‌اشت بیه‌وه، دوا‌ی یه‌ک سه‌عات بچۆ ن‌اشت بیه‌وه له‌گه‌لی، به‌س جاری وا هه‌یه ئینسان شتیکی له‌گه‌ل که‌سیک له‌ د‌ل‌دا په‌یداده‌بی، با سێ رۆژی پێ بچیت، نه‌ک به‌ روواله‌تو به‌ رووکه‌شی پیکه‌وه ن‌اشت ببنه‌وه، به‌س له‌ د‌لیاندا بو‌غزو غه‌ره‌ز مابی. له‌ ماوه‌ی ئ‌ه‌و سێ رۆژه‌دا، با د‌لی خۆیان به‌رانبه‌ر یه‌کدی پاکبکه‌نه‌وه، بۆ ئ‌ه‌وه‌ی که دوا‌یی ده‌چنه‌وه بۆلای یه‌کدی به‌ د‌لیکی سا‌غو سه‌لیم بی، نه‌ک به‌ فرتو فی‌ل‌و به‌ روواله‌تو رووکه‌شی بی، چونکه ئ‌ه‌وه هه‌یج نییه‌ له‌ روواله‌تدا یه‌کدی ماچ بکه‌ن، به‌لام له‌ د‌ل‌دا یه‌کدی ببو‌وغزینن. به‌لێ ئ‌ه‌و سێ رۆژه‌ بۆیه‌ دانراون که له‌و سێ رۆژه‌دا ئینسان خه‌ریک بی سه‌رو سینه‌ی خۆی صاف بکاته‌وه، ئینجا ئ‌ه‌گه‌ر به‌رانبه‌ره‌که‌ت ناحه‌قیشی بی، تۆ بچۆ بۆ لای ئ‌ه‌و، بلێ: ئ‌ه‌گه‌ر حه‌قی منه‌ گه‌ردنت ئازادبی، ئ‌ه‌گه‌ر حه‌قی تۆشه‌ گه‌ردنم ئازاد بکه‌.

(1) په‌رت‌ه‌وازه‌ مه‌بن، ببنه‌ ده‌سته‌ ده‌سته.

² رواه البخاري: (6065) واللفظ له، ومسلم: (2559) عن أنس بن مالك رضي الله عنه.

ئینسان ئەگەر بە نەفسی خۆی بویڕێ، زۆر ئاسانە. دیارە ئەو زۆر زۆریش چاکترە لەوێ کە تۆ لەو بگه‌ڕێ و ئەو لە تۆ بگه‌ڕێ، دوایی تووشی شتی حەرامیش دەبن، بە خراپە باسی یەکدی دەکەن و لەوانەیە تۆمەتیش بۆ یەکدی دابن! دابن!

ئینجا ئەم خاڵی سییه‌مەش هەر دەچیتەوێ نۆو خاڵی دووهم، چونکە بەراستی ئەگەر تاکەکانی کۆمه‌لیک یەکدییان خۆشبووی، رێگا بە خۆیان نادەن زەم و غەیبەتی یەکدی بکەن و بە ناھەق دلی یەکدی بریندار بکەن.

دیارە ئەمیش بەرھەم و ئەنجامی سروشتی و راستەوخۆی یەکدی خۆشویستن و ریز لە یەکدی گرتن و ئەدەب و وەفای دوو سەرە ی نۆوان قیادە و قاعیدە، چونکە ئەوێ کە پال بە خەڵکەوێ دەنێ زەم و غەیبەتی یەکدی بکەن و هەولێ یەکدی شکاندن بدەن، بێگومان ئەو بوغزو غەرەزو کینە یە کە لە دڵ و دەروونیاندا بەرانبەر بە یەکدی جیگیربوو، کە سێکت خۆشویست مەدحی دەکە، رقت لە کەسێک هەلسا رقەکەت پالت پێوێ دەنێ زەمی بکە، بۆیە ئیسلام بەرلەوێ بە خەڵکی بلی: زەمی یەکدی مەکەن، دەلی: رقتان لە یەکدی نەبیتەوێ. بەرلەوێ بلی: دوای خیر بۆ یەکدی بکەن، دەلی: یەکدیتان خۆشبووی، ئاخر مرووف بەرلەوێ زمان و دەست و جەستە بێ، دڵ و دەروونە. ئەگەر لێرەوێ (واتە: دڵ) وەزەکە باش بوو، بە تەئکید رووالەتیش باش دەبێ، هەربۆیە جیی سەرنجی خۆی پەرەدگاریش (جل جلاله) دڵ و دەروونە پێش هەموو شتێک. پیغەمبەر ﷺ دەفرموی: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ} ⁽¹⁾ واتە: (بێگومان خوا سەرنجی دیمەن و مال و سامانتان نادات ^(ت)،

¹ رواه مسلم: (2564)، وابن ماجه: (4143).

به‌لکو ته‌ماشای دل و کرده‌وه کانتان ده‌کات). گۆزه چیی تیدایی ئه‌وه‌ی لی ده‌پژئی، به ته‌ئکید وایه. ئینجا به پیچه‌وانه‌شه‌وه، یه‌کدی خوشویستن و ریزو حورمه‌ت بۆ یه‌کدی دانانه که وایان لیده‌کات ده‌ست و زمانیان به‌رانبه‌ر به یه‌کدی سه‌لامه‌ت بی، به‌لکو مه‌دحی یه‌کدی بکه‌ن. هه‌لبه‌ته دل و ده‌روون پیکه‌وه ساغ و سافبوونی هه‌موو مسوڵمانانیش، دیسان هه‌ر شتیکی پئویست و په‌سنده، به‌لام هی قیاده‌و قاعیده‌ی کۆمه‌لیکی ئیسلامی پئویستتره، زه‌م و غه‌یبه‌تی یه‌کدی کردنی هه‌موو مسوڵمانانیش حه‌رامه‌و خراپه، به‌لام هی قیاده‌و قاعیده خراپه‌ترو به زه‌په‌ترو نا‌قۆل‌اتره.

جا ئه‌و به‌سه‌ره‌اته‌ی (عبدالله بن عمرو بن العاص) یش -خوا لییان رازی بی- په‌ند و عیبه‌تیکی گه‌وره‌ی تیدایه که من هه‌ر به‌کوردی بۆتان دینمه‌وه. له (مسند الإمام أحمد) و (شعب الإيمان) ی (البیهقی) دا هاتوه، پوخته‌که‌ی ئه‌وه‌یه که: ئه‌و عه‌بدوللایه سی رۆژان له‌سه‌ریه‌ک گوئی له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌بی که شایه‌دی به‌هه‌شتیبوون بۆ پیاویک ده‌دات و ده‌فه‌رموی: (ئیس‌تا کابرایه‌ک دئ، به‌هه‌شتییه). رۆژیک وا ده‌فه‌رموی، دیاره جه‌معیک ده‌بن، که ئه‌و کابرایه‌ک دئ عه‌بدوللایه له‌وئ ده‌بی، رۆژی دووه‌میش هه‌ر ئه‌و ده‌بی و رۆژی سییه‌میش هه‌ر ئه‌و ده‌بی، (عه‌بدوللای کورپی عه‌مری کورپی عاص) یش -خوا لییان رازی بی- (دیاره ئه‌و کاته ژنی نه‌هیناوه‌و گه‌نج بووه) به‌و کابرایه‌ک ده‌لی: ئه‌گه‌ر ئیجازه‌م بده‌ی ده‌مه‌وئ له مائی ئیوه‌م، له‌گه‌ل بابم ساردییه‌کم هه‌یه و شتی‌کمان که‌وتوه‌ته به‌ین، ده‌مه‌وئ له مائی خۆتان بمحه‌وینیه‌وه سی رۆژان، -ئیدی کابرا

1) کئ قه‌دو قیافه‌ی به‌رزتره‌؟ کئ ره‌نگو رووی جوانتره‌؟ کئ سه‌روه‌تو سامانی زیاتره‌؟ کئ کۆشک و بالاخانه‌ی جوانتره‌؟ ئه‌وه جیی سه‌رنجی خوا (جل جلاله) نییه، ئه‌دی جیی سه‌رنجی خوا چییه‌؟ دل و کرده‌وه‌یه.

نازانئ بۆچییه - ده لئ باشه . به س ئه و (عه بدوللا) ئامانجی ئه وه بووه كه بزانی
 ئه و کابرا سالحه كه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: (ئیسنا پیاویك دئ، به هه شتییه)
 چییه ؟ عیباده تی، تاعه تی، ئه خلاقئ، هه لسوکه وتی چۆنه، تا ئیستیفاده ی لی
 بکا، سئ شه وو روژان بۆ به هره لیوه رگرتنی میوانی ده بی، به لام هیچ تاعه تیکی
 زیاده ی پیوه نابینئ، چونکه عه بدوللا کورئ عه مرئ کورئ عاص زور عابد
 بووه و ئه هلی تاعه ت بووه، شتیکی له خوی زیاتری پیوه نابینئ، دوا ی سئ
 روژه کان مۆله تی لیوه رده گرئ و ده لئ: سوپاست ده که م ده پۆم، ئه وه ی راستی بی
 من هیچ له گه ل بام نییه، به لکو گویم له پیغه مبه ر ﷺ بوو سئ روژان شتیکی
 وای فهرموو، منیش ویستم بيم ته ماشای وه زعی تو بکه م و ئیستیفاده ت لی بکه م،
 ئیسناش ته ماشا ده که م شتیکی له خۆم زیاده ت پیوه نابینم، ئیدی ده پۆم.
 کابراش ده لئ: ئه وه ی بینومت هه ر ئه وه نده یه . توژیک ده روا، دوا یی پیاوه که
 بانگی ده کاته وه و ده لئ: وه ره . ده لئ: به لئ. ده لئ: تاعه تی من هه ر ئه وه نده یه
 که بینوته، به لام هه رچی غه شو کینه و حه سه ده، به رانبه ر به هیچ مسولمانیک له
 دلمدا نییه و دلم له گه ل هه موویان سافو بیگه رده . عه بدوللاش ده لئ: ئاخ
 ئه وه یه که تو ی گه یاندووه ته ئه و پایه و بۆ ئیمه ش زه حمه ته و پیمان ناکرئ!

**چوارهم: خۆپاراستن له هه ر جوړه ده مارگیرئ (تعصب) یه که بۆ ده سته
 و تاقم و تیره و عه شیره ت و ناوچه و شار و ... هتد:**

ده مارگیرئ ئه وه یه که ئینسان توندیی و زیریی بنوینئ بۆ شتیک، به لام به
 شیوازیکی ناره واهه سهر بناغه یه کی هه له، ئه گه رنا ئه صلی توندیی و زیریی
 نواندن و توندوتۆلبوون شتیکی په سنده، به لام بۆ ئامانجیک خراپ، یان له سه ر
 بناغه یه کی هه له، شتیکی خراپه .

خه‌سله‌تیکی دیکه‌ی گه‌وره‌و گرنگی قیاده‌و قاعیده‌ی کومه‌لیکی ئیسلامی، بریتیه‌یه له به‌یه‌ک چاو ته‌ماشاکردنی مسولمانان و خستنه‌پووی ریزو حورمه‌ت و خوشه‌ویستی بۆ هه‌موویان به‌ئەندازه‌ی دینداری و پارێزکارییان و خۆ دوورگرتن له هه‌موو جوړه ده‌مارگیریه‌ک. بۆ ده‌سته‌و تاقم، که‌ئەو مه‌لبه‌نده ده‌مارگیری هه‌بێ دژی مه‌لبه‌ندیکی دیکه. بۆ شار، که‌هه‌ولێری بڵێن سلیمانه‌یی‌وا، سلیمانه‌یی بڵێن هه‌ولێری‌وا، یان سۆرانیی بڵێن بادینی‌وا، بادینی بڵێن سۆرانی‌وا. بۆ نه‌ته‌وه، که‌عه‌ره‌ب خۆی پێ له‌کورد چاکتر بێ، یان کورد خۆی پێ له‌عه‌ره‌ب چاکتر بێ، یان له‌تورک چاکتر بێ، یان تورک خۆی پێ له‌هه‌ردووکیان چاکتر بێ. بۆ عه‌شیره‌ت، که‌بگوتری: ئەوه‌ خوشناوه، یان ئەوه‌ جافه، له‌عه‌شیره‌ت و هۆزه‌کانی دیکه‌ چاکتره. بۆ ره‌گه‌ز، که‌بگوتری: به‌ره‌هایی پیاوان له‌ژنان چاکترن، یان ژنان له‌پیاوان چاکترن! ده‌مارگیری له‌سه‌ر بناغه‌ی هه‌رکامێک له‌وانه، شتیکی بیجیه، چونکه‌هیچ کام له‌وانه ئینسان ئیختیاری تێاندا نییه، خه‌لکی کوێ؟ ره‌نگ و قیافه‌ت چۆنه؟ چ قه‌ومیکی؟ چ ره‌گه‌زیکی؟ چ عه‌شیره‌تیکی؟ شتیکی بێ مانایه ئینسان خۆی به‌شتیکه‌وه هه‌لکێشی که‌به‌ده‌ستی خۆی په‌یدای نه‌کردوه، یان به‌شتیک خۆی به‌سه‌ردا هه‌لکێشن که‌خه‌تای خۆی نییه، به‌لکو هه‌مووی به‌ویستی خوایه: ﴿...

وَجَعَلَنَّاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ﴾⁽¹⁾ وه‌ شتیکی بێ ماناشه، له‌به‌رئه‌وه‌ی چاک و خراپ له‌هه‌موو شوێنان هه‌ن، ئەو شاره‌ خه‌لکی باشی لێیه‌و خه‌لکی خراپیشی لێیه، شاره‌که‌ی دیکه‌ش به‌هه‌مان شیوه، ئەو عه‌شیره‌ته‌ خه‌لکی باشی هه‌یه‌و خه‌لکی

خراپیشی ههیه، له رۆژگارێکدا عه شیره تێک خه لکی باشی زیاده بێ ویه کیکی دیکه هی خراپ، دواپی به پیچه وانه وه.

ئینجا ئیمه ته ماشا ده کهین خوای دادگهر مسوڵمانانی له سه ر بناغه ی ئیمان کردووه ته خوشک و برای یه کدی و ئاوا وه صفی کردوون: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (بیگومان برپاداران برای یه کدین، جا چاکه له نیوان دوو براکانتاندا بکه ن کاتیک ناکۆک ده بن، وه پارێز له خوا بکه ن به لکو خوا به زه یی پیتاندا بیته وه). دیاره وشه ی (إِخْوَةٌ) ش بو پیاوان و ئافره تانیش به کاردی، ﴿... وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِذَٰكَ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيْنَ﴾⁽²⁾ که واته وشه ی (إِخْوَةٌ) لیره دا هه م برایه تی پیاوانی مسوڵمان و هه م خوشکایه تی ئافره تان و هه م خوشک و برایه تی پیاوان و ئافره تانیش ده گریتته وه.

ئینجا بیگومان لیره دا پیویسته ئه و حه قیقه ته روونبکریته وه که له سنووری شه ردا خوشویستن و ریزلینگرتن و به ته نگه وه بوون و خه م لیخواردنی دۆست و خزم و دراوسی و تیره و هۆزو عه شیره ت و نه ته وه و گهل و میلله ت و خه لکی شارو ناوچه، هیچ ناشه رعییه کی تیدا نییه و به ده مارگیری دانانری. نه ک خراپ نییه، بگره شتیکی په سند و پیویستیشه، ئه گه ر له سنووری شه ردا تو گرنگی بده ی به عه شیره ت و خزم و دراوسی و هاوشاری و هاوزمان و نه ته وه ی خۆت، ئه وه هیچ ناشه رعییه کی تیدا نییه، ئه دی ناشه رعیی له کویدا یه؟ ناشه رعیی له وه دایه که تو ببینی به ناحق ئه وه ی که لیته وه نزیکه، جا خزمه، دراوسییه، عه شیره ته، تیره و

1 الحجرات: ۱۰

2 النساء: ۱۷۶

هۆزه، نه ته وه یه، هه لیکیشی به سه ره خه لکیکی دیکه داو حه قی خه لکی دیکه ی بۆ بینى، یاخود له شتی کدا که وه ک یه کن، هی خۆت به چاکتر دابنى. ئافره تیک که ناوی (فَسِيلَة) یه، ده گێرپێته وه که له بابی بیستووه گوتوویه تی: {سَأَلْتُ النَّبِيَّ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمِنَ الْعَصْبِيَّةُ أَنْ يُحِبَّ الرَّجُلُ قَوْمَهُ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ مِنَ الْعَصْبِيَّةِ أَنْ يُعِينَ الرَّجُلُ قَوْمَهُ عَلَى الظُّلْمِ} ⁽¹⁾ واته: {له پیغه مبه رم پرسى و گوتم: ئه ی پیغه مبه رى خوا ئایا به ده مارگیری حیساب ده کری ئینسان قه ومی خۆی (ب) خۆشبووی؟ (پیغه مبه ر ﷺ) فه رمووی: نه خیر، له ده مارگیری نییه ئینسان خه لکی خۆی خۆشبووی (ئه وانه ی لێی نزیکن به حوکمی حیزبایه تی، یان به حوکمی عه شیره تایه تی، یان به حوکمی هاوشاریتی و هاوده قهریتی، یان به حوکمی نه ته وایه تی، یان به حوکمی که سابه ت و هاوپی شه ییه وه، به حوکمی خزمایه تی، ئه وه ده مارگیری نییه)، به لکو ده مارگیری ئه وه یه که پشتگیری خه لکه که ی خۆت بکه یت و هاوکاریان بی له سه ر زوڵم و ستم و نا هه قی}.

ئینجا بیگومان ئۆمه ته ی پیغه مبه ر ﷺ به گشتی و مسوڵمانانی هه ر ناوچه یه که به تایبه ت و مسوڵمانانی نیو هه ر کۆمه لیک به تایبه تی تر، کاتیک تۆکمه و توندوتۆڵ ده بن، که هه مو ئه و جووره سه ریپوون و په یوه ندیانه ی دیکه بخه نه وه سه ر بناغه ی شه ریعه ت، برایه تی و دیفاع له یه کدی کردنیان و پشتی یه کدی گرتنیان، بۆ سه رخستنی شه ریعه ت بکه ن به ئامانج، ئیدی له دوا ی ئه وه کیشه نییه ئه وه خه لکی هه ولێره یان سلیمانی یان ده وک، ئه وى دیکه عه ره به یان تورکه،

¹ رواه ابن ماجه: (3949) واللفظ له، وأبو داود: (5119)، قال الألباني: ضعيف، وقال شعيب الأرنؤوط:

حسن.

(2) قه ومی خۆی: یه عنی خه لکی خۆی، بۆ وینه: خه لکی تۆ کومه لی ئیسلامیه، یان عه شیره ته که ته، یان نه ته وه که ته، خه لکی شاره که ت و گه ره که که ته، خه لکی خۆت، هه موویان ده گرپێته وه.

شه‌ریعت ئینکاری ئه‌و ئینتیما خواړسك (فَطْرِي) یانه‌ ناك، به‌لام ئینکاری ئه‌وه ده‌كات ئه‌وانه‌ بكرینه‌ بناغه‌ بۆ داڤر داڤربوون.

ئینجا وه‌ك گوتمان خوشك و برایه‌تییه‌ك ئیمان بکه‌نه‌ بناغه‌ی كۆبوونه‌ویان، كه‌ ئه‌وه‌یان كرد، ئه‌وه‌ی دیکه‌ هیچی زهره‌ر نادا، چونكه‌ هیندیک كه‌س لی ئیشكاله‌، جارێ ده‌پرسن: ئیوه‌ كوردایه‌تی پێش مسوڵمانه‌تی ده‌خن، یان مسوڵمانه‌تی پێش كوردایه‌تی ده‌خن؟ هیندیکجار تۆ ناچارێ حه‌تمه‌ن ده‌بی یه‌کیان به‌ قوربانی ئه‌وی دیکه‌یان بکه‌ی؟! به‌لام پرسیاره‌كه‌ بۆ خۆی شتیکی بی جییه‌! هیچیان به‌ قوربانی هیچیان ناکه‌م، به‌لكو به‌ ئیسلام خزمه‌تی میله‌ته‌كه‌م ده‌كه‌م، به‌ میله‌ته‌كه‌شم خزمه‌تی ئیسلام ده‌كه‌م، خۆ ناچار نین یه‌کیان به‌ قوربانی ئه‌وی دیکه‌یان بکه‌ین، یه‌کیان له‌بن پێی ئه‌وی دیکه‌یاندا بپلێشیننه‌وه‌. به‌لێ ئه‌گه‌ر بلیی كورد به‌ قوربانی عه‌ره‌ب ده‌كه‌ین، یان عه‌ره‌ب به‌ قوربانی كورد ده‌كه‌ین، ئه‌وه‌ راسته‌ و جاری وایه‌ نه‌ته‌وه‌كان تیكه‌ده‌گیرین.

به‌لێ پنیویسته‌ ئه‌و جوړه‌ په‌یوه‌ندی و سه‌رپێبوون (إرتباط و انتماء) انه‌ له‌سه‌ر بناغه‌ی شه‌ریعت بن و به‌شیوه‌یه‌کی ره‌وا بن، ته‌نها چوارچیوه‌ و بناغه‌ی دۆستایه‌تی و دوژمنایه‌تیش دینداری و مسوڵمانه‌تی بی، كه‌ بیگومان ته‌نها ئه‌و بناغه‌ و بازنه‌یه‌ش جیگای هه‌موو مسوڵمانانی تێدا ده‌بیته‌وه‌، له‌سه‌ر بناغه‌ی ئیمان و ئیسلامیش نه‌بی دادگه‌ری و یه‌كسانی له‌ نیو مسوڵماناندا نایه‌ته‌دی، به‌بی هاتنه‌دی دادگه‌ری و یه‌كسانیش، هه‌رگیزا و هه‌رگیز ئه‌و ئۆمه‌ته‌ ئیسلامیه‌ تۆكمه‌ و توندوتۆڵ و یه‌ك ده‌نگ و ره‌نگ و سه‌نگه‌، كه‌ خوای به‌رز و مه‌رز و پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﷺ فه‌رمانیان به‌ هینانه‌دی و بنیاتنانی كردوه‌، په‌یدانا‌بی.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

بڼه‌ماي حه‌وته‌م

دانه‌به‌زين له بڼه‌ما و ئاما نجه سهره‌کي
ونه‌گوره‌کان و بيئاگانه‌بوون له
مه‌دارکردن

نه‌مای جه‌وته‌م

دانه‌به‌زین له بنه‌ما نه‌گۆره‌کان و بیئاگانه‌بوون له مه‌دارکردن

به هیچ شیوه‌یه‌ك دانه‌به‌زین و ده‌ستبه‌ردارنه‌بوون له‌و بنه‌ما و مه‌بده‌ئه شه‌رعیانه‌ی كه وازییه‌نیان، سه‌رده‌كیشی بۆ هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی بناغه‌ی له‌سه‌ر وه‌ستانی کۆمه‌لی ئیسلامی و شه‌رعییه‌ت پێوه‌نه‌مانی و پووجه‌ل بوونی، بۆ وینه: دۆستایه‌تییکردن و پشتگیرییکردن و پشت پێ‌به‌ستنی ئه‌هلی کوفرو شیرك و نیفاق، كه پێچه‌وانه‌ی بنچینه‌ی گه‌وره‌و گرنگی: دۆستایه‌تییکردن و دۆزمنایه‌تییکردن له‌به‌ر خوا (الموالاة والمعاداة فی الله)یه!

به‌لام پێویسته زۆر وریا بین! پێکه‌وه مه‌دارکردن و گونجان (المدارة) له‌گه‌ل ده‌وروبه‌ردا، به‌بێ نه‌رمیی کیشان (المداهنة) و وازیان له بنه‌ماکان (مباديء) و سیاسه‌ت و ستراتیژی خۆ، كه بێگومان بۆ هه‌ر کارو جموجۆلیکی سیاسییانه پێویسته، له‌گه‌ل لێ دابه‌زینی بنه‌ما شه‌رعییه‌کان، تیکه‌ل نه‌که‌ین، چونکه دابه‌زین (تنازل) و نه‌رمکیشیی (مداهنة) هه‌میشه‌ چه‌رامن، به‌لام مه‌دارکردن و گونجان (مدارة) دروست (جائز) و بگه‌ر جاری و هه‌یه‌ فه‌رزیشت ده‌بێ، مادام ئامانج و مه‌به‌ستیکی شه‌رعیی په‌کی له‌سه‌ری بکه‌وی، دیاره‌ بواری سیاسه‌تی شه‌رعییش، له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه‌ كه ده‌قه‌کانی شه‌ریعه‌تی تیدا که‌من، تارا‌دده‌یه‌کی زۆر ده‌ستی مسوڵمانانی تیدا کراوه‌یه‌و، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ له‌گه‌ل ده‌قیکی روون و بێ چه‌ندوچوونی قورئان و سوننه‌تا تیکگیران نه‌بێ، ئه‌گه‌رنا سه‌نگی مه‌حه‌ك دابی‌نکردنی به‌رژه‌وه‌ندی (تحقیق المصلحة)یه، چونکه وه‌ك چۆن

بناغه له خواپه‌رستییه‌کاندا وه‌ستینرانه (الأصل في العبادات التوقيف)، به پیچه‌وانه‌وه: بناغه له هه‌لسوکه‌وته‌کاندا ریپیدرانه (الأصل في العادات العفو^(٦))، واته: دروست نیه هیچ خواپه‌رستییه‌ک ئه‌نجام بدری، مه‌گهر ده‌قیکی شه‌ریعه‌تی له‌سه‌ربیی، به‌لام بو هه‌لسوکه‌وت و عاده‌ته‌کان هه‌موو شتی‌ک ره‌واو ریپیدراوه، مه‌گهر ده‌قیکی شه‌یعت قه‌ده‌غه‌ی کردبی. به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش که گوترا، ئه‌مانه‌ن:

1- ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر جوان ئه‌و راستییه‌ ده‌دره‌وشینیته‌وه‌و چاکترین به‌لگه‌یه‌ له‌وباره‌وه، که هه‌رچه‌نده پیغه‌مبه‌ر ﷺ کابرایه‌کی به خراپترین که‌سی تیره‌که‌ی زانیوه، که‌چی کاتی‌ک که هاتۆته‌لای ری‌زی گرتوه‌و قسه‌ی نه‌رمی له‌گه‌ل کردوه: (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَجُلًا اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: إِيذْنُوا لَهُ فَلَبِثُ ابْنُ الْعَشِيرَةِ أَوْ بَيْتَسَ رَجُلُ الْعَشِيرَةِ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ أَلَانَ لَهُ الْقَوْلَ، قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْتَ لَهُ الَّذِي قُلْتَ ثُمَّ أَلَنْتَ لَهُ الْقَوْلَ؟ قَالَ: يَا عَائِشَةُ إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ وَدَّعَهُ النَّاسُ أَوْ تَرَكَهُ النَّاسُ اتِّقَاءَ فَحْشِهِ) رواه البخاري: (6054) و مسلم: (2591) واللفظ له. واته: (دایکمان عائیشه - خوا لی‌ی رازی بی- ده‌گیریت‌ه‌وه که پیاوی‌ک مۆله‌ت وه‌رده‌گری بیت‌ه‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ،

(1) پ‌روانه: (القواعد النورانية الفقهية) ی (إبن تیمیة) ص: (112)، که ئه‌وه‌ی هی‌ناومه‌ ده‌قی قسه‌که‌یه‌تی، وه پ‌روانه: (رسالة لطيفة جامعة في أصول الفقه المهمة) ی (عبد الرحمن بن ناصر السعدي) ص: (105-106)، که بنچینه‌ی ناوبراوی به‌م شی‌وه‌یه‌ هی‌ناوه: (الأصل في العبادات الحظر، إلا ما ورد عن الشارع تشريعه. والأصل في العادات الإباحة، إلا ما ورد عن الشارع تحريمه)، واته: (بناغه له خواپه‌رستییه‌کاندا قه‌ده‌غه‌بوونه، جگه له‌وه‌ی که شه‌رع دانهر دایناپی. وه بناغه له عاده‌ته‌کاندا ره‌واپی یه، جگه له‌وه‌ی که شه‌رع دانهر قه‌ده‌غه‌ی کردبی).

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ ده‌فه‌رموئ: مؤله‌تی بده‌ن با بئ، هه‌رچه‌نده خراپ‌ترین کورپی هۆزه‌که‌ی خۆیه‌تی، یان خراپ‌ترین پیاوی هۆزه‌که‌ی خۆیه‌تی، جا کاتی‌ک دیته ژوور، پیغه‌مبه‌ر ﷺ قسه‌ی نه‌رمی له‌گه‌ل ده‌کات و ری‌زی ده‌گری، وه‌ک عاده‌تی خۆی، عایشه - خوا لئی رازی بئ - ده‌لئ، گوتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ! ئه‌وه‌ت فه‌رموو که فه‌رمووت - واته که ئینسانیک‌ی خراپه‌، دواییش قسه‌ی نه‌رمت له‌گه‌ل کرد ؟! پیغه‌مبه‌ر ﷺ له وه‌لامدا فه‌رمووی: ئه‌ی عایشه ! شوین و پله‌ی خراپ‌ترین که‌س له‌لای خوا له‌ روژی دوا‌ییدا، که‌سی‌که که‌ خه‌لک له‌به‌ر خراپ‌ییانی دووری لی‌بگرن و وازی لی‌به‌ینن).

2- خوای کاربه‌جئ و تۆله‌ستین و بالاده‌ستیش (جل جلاله) له‌وباره‌وه

فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَوْلَا أَنْ تُبَنَّكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ (٧٦) إِذَا لَا ذَنْبَكَ ضَعْفَ الْحَيَوةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا يَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

الإسراء، خوای به‌رز و مه‌زن به پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: (ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوایه که تۆمان راگیر کردو چه‌سپاند - واته له‌سه‌ر پابه‌ندی به شه‌ریعه‌ته‌وه -، به ته‌ئکید نزیک بوو که تۆزیک به لایاندا بجئ، ئه‌گه‌ر واشت کردبایه به‌پاستی له ژیا‌نی دنیا‌و دوا‌ی مردنیش، دوو قات سزما‌ن ده‌دا‌ی، پاشان هیچ که‌سیشت چنگ نه‌ده‌که‌وت که له به‌رانبه‌ر ئیمه‌دا پشتت بگری و یارمه‌تیت بدات).

3- هه‌روه‌ها خوای بئ وینه (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿تَكْرِي كَثِيرًا

مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسَّ مَا قَدَّمْتَ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ

عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ (٨٠) وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالنَّبِيِّ

وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا أَخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِيفُونَ﴾ (٨١)

المائدة، واته: (زۆرێکیان -له جووله‌که و دیانه‌کان- ده‌بینی که دۆستایه‌تی ئه‌وانه ده‌که‌ن که کافرن، بێگومان خراپ‌ترین شت که پێش ده‌ستی خۆیانی ده‌خه‌ن بۆ دواپۆژ، ئه‌وه‌یه که خوا لێیان توورده‌یه‌ی و، به‌هه‌میشه‌یی له ئاگرده‌مینه‌وه، وه ئه‌گه‌ر هاتبا و برۆیان به‌خوا و به‌په‌غه‌مبه‌رو به‌وه‌ی که بۆی نێردراوه‌ته‌خوار، ببوایه، ئه‌وانیان به‌دۆست نه‌ده‌گرت، به‌لام زۆربه‌یان له‌پێ ده‌رچوون).

روونکردنه‌وه

ئه‌م بنه‌مای هه‌وته‌مه‌ دوو بابته‌ی له‌خۆ گرتوه‌:

یه‌که‌م: ده‌ستبه‌ردارنه‌بوونی ئه‌و بنه‌ما شه‌رعییه‌ گه‌وره‌یه‌ی که کۆمه‌لی ئیسلامیان له‌سه‌ر بنیاتنراوه، وازلیه‌ینانیان ده‌بێته‌مایه‌ی شه‌رعییه‌ت پێوه‌نه‌مانی و پووجه‌لبوونی:

سه‌باره‌ت به‌م بابته‌، پێویسته‌ دوو راستیی گرنگی بزانی:

١/ ئامانج و مه‌به‌ستی کاری کۆمه‌لی ئیسلامی بریتییه‌ له‌پابه‌ندی به‌بنه‌ما شه‌رعییه‌کانه‌وه‌و به‌رجه‌سته‌کردنیان له‌دنای واقیعه‌دا:

بۆیه‌ هه‌ر کارو کۆمه‌لێکی ئیسلامی له‌و مه‌ده‌ئانه‌ خالی بووه‌وه‌ که بناغه‌ی له‌سه‌ر رۆنران و ئامانج و مه‌به‌ستنی، ئه‌وه‌ بێگومان ئه‌و کارو کۆمه‌له‌ له‌سه‌ر بوون (وجود) هه‌که‌ی قه‌رزدار بووه‌ته‌وه‌و نه‌مانی چاکتره‌، چونکه‌ بێگومان هه‌ر شتێک نێوه‌پۆکی تێدا نه‌ما و ئه‌و ئامانجه‌ی که بۆی په‌یداکراوه، فه‌وتا، مانای وایه‌ ماوه‌ته‌وه‌ ناوی بێ نێوه‌پۆک.

ب/به‌رپرسو مشوورخۆرانی کارو کۆمه‌لی ئیسلامی، ئەگەر زۆر وریاو توندوتۆڵ و دامه‌زراو نه‌بن، ئەوه ناحه‌زو دوژمنانیان له‌ژێر گوشاری هه‌ول و ته‌قه‌للاو پیلانی جۆراوجۆردا، له‌ بنه‌ما شه‌رعییه‌کان یان لایانده‌ده‌ن و ده‌ستیان پێ له‌ دینه‌که‌یان به‌رده‌ده‌ن: وه‌ك خوای بالاده‌ست و زال (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی:

﴿وَلَوْلَا أَن تَبْنَتَكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ (٧٤) إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾^(١) كه پیشتر مانامان کرد.

یان که له‌ سه‌ره‌تای سووره‌تی (الأحزاب) ده‌فه‌رموی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُطِغِ الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ...﴾ (١)، واته‌: (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! پارێز له‌ خوا بکه‌و، فه‌رمانبه‌ریی کافرو مونافیقه‌کان مه‌که‌و به‌ قسه‌یان مه‌که‌...)، به‌ ته‌ئکید خوای به‌رز و مه‌زن ده‌زانێ پیغه‌مبه‌ری خوێ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پارێزراوه‌، له‌وه‌ی به‌قسه‌ی کافران بکا، له‌وه‌ی که بێ ته‌قوا بێ، له‌وه‌ی که له‌ راسته‌ شه‌قامی خوا لایدا، به‌لام مه‌به‌ست پێی ئۆمه‌ته‌که‌یه‌تی.

دووه‌م: وریابوون له‌ تیکه‌ڵکردنی دۆستایه‌تی کردن (الموالاته‌) و پیکه‌وه مه‌دارکردن (المداراة)، که یه‌که‌میان له‌گه‌ڵ غه‌یری مسوڵماناندا قه‌ده‌غه‌یه‌ و دووه‌میشیان له‌گه‌ڵ هه‌موو که‌سدا نه‌ک هه‌ر دروست (جائزه‌)، بگه‌ره فه‌رزیشه‌:

(أ) دۆستایه‌تی گرتن (الموالاته‌):

دۆستایه‌تی گرتن و دوژمنایه‌تی کردن له‌پیناوی خوادا (الموالاة والمعاداة فی الله) یه‌کیکه له‌و مه‌سه‌لانه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار ﷺ له‌ قورئاندا پانتاییه‌کی باشی بۆ ته‌رخانکردوون و له‌ چه‌ندان ئایه‌تدا خستوونیه‌ پوو، که دواپی ئاماژه به‌ هه‌ندیکیان ده‌که‌ین.

چه‌مک و واتای (دۆستایه‌تی گرتن و دوژمنایه‌تی کردن له‌به‌ر خوا)ش به‌ کورتی و پوختی ئه‌وه‌یه‌ که: ده‌بی ئینسانی مسوڵمان هه‌رکه‌سیکی خوشبووی و دۆستایه‌تی بکات، ته‌نها له‌به‌ر خوا بی، دژایه‌تی هه‌رکه‌سیکیشی کرد، دیسان هه‌ر له‌به‌ر خوا بی.

ئاشکراشه‌ که خوشویستن و به‌ دۆست گرتنیک له‌پیناوی خوادا بی، له‌سه‌ر دۆستانی خوا (أولياء الله) کورت هه‌لدی که بپواداران، خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا...﴾⁽¹⁾ واته‌: (خوای به‌رز و مه‌زن دۆست و پشتیوانی بپوادارانه‌ ...).

هه‌روه‌ها به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که مسوڵمانان ده‌بی ته‌نیا ئه‌هلی ئیمان به‌ دۆست بگرن، ئه‌وه‌یه‌ که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾⁽²⁾ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾⁽²⁾ ده‌فه‌رموی: (ئاگادار بن دۆستانی خوا نه‌ ترسیان له‌سه‌ره‌ و نه‌ په‌ژاره‌ دایانده‌گری، ئه‌وانه‌ی بپروایان هیناوه‌ و پارێزبان کردوه‌)، که‌واته‌ کی دۆستی خوایه‌؟ ئیماندارانی پارێزکار.

¹ البقرة: ۲۵۷

² یونس : ۶۲/۶۳

هه‌روه‌ها به دوژمن گرتنی‌کیش له‌پیناوی خوای به‌رز و مه‌زن دا بێ، ده‌بی تاییه‌ت بکری به دوژمن و ناحه‌زانی خوای دادگه‌روه (جل جلاله)، که پی‌پرو تا‌قمه‌کانی کافرو مونا‌فیک و موشریکه‌کانن، ئیماندار ده‌بی ئه‌وانه ببوو‌غزینی که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌یانبوو‌غزینی و ناحه‌زو دوژمنی خوان (جل جلاله)، له پیش هه‌مووشیا‌نه‌وه شه‌یتان. ئه‌م بو‌غزاندنه ر‌قه له کرده‌وه و بی‌ری خراپیان نه‌ک له خودی خۆیان وه‌ک م‌و‌و‌ف، له‌و باره‌شه‌وه ئایه‌ت زۆرن، وه‌ک:

1- خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ (٦) فاطر، واته: (بی‌گومان شه‌یتان بو‌ ئیوه دوژمنه، ئیوه‌ش به دوژمنی بزانه‌و به دوژمنی بگرن، ئه‌و کۆمه‌لی خوی بانگ ده‌کات تاوه‌کو بیانکاته‌ خاوه‌نی کل‌په‌ی دۆزه‌خ).

2- وه‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَرْيَدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ (١). واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ب‌پ‌واتان ه‌یناوه! کافران له‌جیا‌تی ئیمانداران مه‌گرن به‌ دۆست، ئایا ده‌تانه‌وی به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرا له‌لایه‌ن خوا وه‌ له‌سه‌ر خۆتان تۆمار بکه‌ن؟)، واته: خوای به‌رز و مه‌زن به‌لگه‌ی له‌سه‌رتان بێ که ئیوه خوای به‌رز و مه‌زن تان خۆش ناوی‌ت و دۆستی خوای به‌رز و مه‌زن نین و ئیمان‌تان نییه‌؟

3- خوای به‌رز و مه‌زن ر‌وی دواندن له‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، یان هه‌ر که‌سی‌ک که قورئان ده‌خوینی‌ت، یاخود به‌ ر‌یی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌پ‌وات، ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ

وَرَسُولُهُ، وَلَوْ كَانُوا عَابَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ﴿١﴾ واته: (که سانیکت دهست ناکه ون بپوایان به خواو به رۆژی دواپی هه بی، خۆشه ویستی و دۆستایه تییان هه بی بۆ که سانیك که دژایه تی خواو پیغه مبه ره که ی ده که ن، با ئه و که سانه بابیان بن، یان کورپیان بن، یان برایان بن، یان تیره و هۆزیان بن ...)، دواپی خواپی به رز و مه زن هه ره له و ئایه ته دا مه دحی ئه و جوړه که سانه ده کات که به هیچ شیوه یه که دۆستایه تی دوزمنانی خواپی به رز و مه زن و پیغه مبه ری خوا ناکه ن و خۆشیان ناوین، مه دحیان ده کات و ده فه رموی: ﴿... أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (٢) المجادلة، واته: (...) ئا ئه وانه خوا ئیمانی له دلدا نووسیون - واته: چه سپاندووه -، وه به رۆحیک له لایه ن خۆیه وه پشتگیری کردوون (٣)، وه ده یان خاته چه ند باخیکه وه که رووباریان به ژێردا ده پۆن و بۆ هه میشه تییاندا ده میننه وه، خوا له وان رازییه و ئه وانیش له خوا رازین، ئا ئه وانه کومه لی خوان، بیگومان کومه لی خوا سه رفران).

4- هه روه ها خواپی به رز و مه زن ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ

¹ المجادلة: 22

² المائدة: ٢٢

(3) چونکه تو که شتیک ده نووسی چیی لێ ده که ی؟ له سه ره وه ره که ده چه سپی نی.

(4) ئه و رۆحه چییه؟ ئه و نوورو رۆشناپییه ی ئیمان و هیدایه ته یه که له دلدا جیگیر ده بی.

ءَامِنُوا فَإِنَّ هَٰذَا خِزْبٌ لِّلَّذِينَ هُمْ أَعْلَىٰ لَدُنَّ ﴿٥٦﴾⁽¹⁾ واته: (بیگومان دۆستی ئیوه، ته‌نها خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ئه‌وانه‌ن که ئیمانیان هی‌ناوه، که سانی‌ک که نویژ به‌ریاده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن و هه‌میشه رکووع به‌رن، وه هه‌ر که سی‌کیش دۆستایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ئه‌وانه بکات که ئیمانیان هی‌ناوه -ئوه کۆمه‌لی خوایه-، وه بیگومان هه‌ر کۆمه‌لی خواش زالن).

که‌واته (حِزْبُ اللّٰهِ) کین؟ له ئایه‌ته‌که‌ی سووره‌تی (المجادلة) دا فه‌رمووی: حیزبی خوا ئه‌وانه‌ن که دوژمنانی خوا، که سانی‌ک که ناحه‌زایه‌تی خوا‌ی به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر بابو براو کوپو خزم و عه‌شیره‌تیشیان بن، خوشیان ناوین و به‌ دۆستیان ناگرن، له‌و‌ی به‌ باره سه‌لبییه‌که‌یدا پیناسه‌ی کۆمه‌لی خوا‌ی کرد، لی‌ره به‌ باره ئیجابییه‌که‌یدا، دۆستایه‌تی‌کردنی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و دۆستایه‌تی‌کردنی ئیمانداران، کاتی‌ک ده‌چه‌سپن، که به‌ولادا به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک دۆستایه‌تی دوژمن و ناحه‌زانی خوا‌ی به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و ئیمانداران نه‌که‌ی.

جا ئه‌وه‌ی که له‌م ئایه‌ته به‌پیزانه ده‌فامریت‌ه‌وه، زۆر به‌ پوونی‌و بی‌ چه‌ندوچوون، دوو راستی‌ی گه‌وره و گرنگن:

پاستی‌ی یه‌که‌م: ناگو‌نجی ئینسان ئیمانی هه‌بی و دوژمنانی خوا‌ی خوشبووی و دۆستایه‌تی‌یان بکات، وه دۆستایه‌تی‌گرتن له‌گه‌ڵ دوژمنانی خوادا به‌ هه‌موو جو‌ره‌کانیه‌وه، نیشانه‌ی بی‌ ئیمانی‌و له‌ دین ده‌رچوونه! وه‌ک له‌ ئایه‌تی ژماره (51) ی (المائدة) دا زۆر به‌ راشکاوی خوا‌ی په‌نه‌ان بین (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَٰهُودَ وَالنَّصٰرَىْ اَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَمَنْ

يَتَوَكَّلْهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُمْ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١﴾ واته: (ئە‌ی ئە‌وانە‌ی ب‌پ‌رواتان ه‌یناوه! جووله‌که‌و نه‌س‌پ‌رانییه‌کان مه‌گ‌رن به‌ دۆ‌ست، ئە‌وان له‌ ن‌ی‌و خۆ‌یاندا دۆ‌ستایه‌تی یه‌ک‌دی ده‌که‌ن و هه‌ندیک‌یان دۆ‌ستی هه‌ندیک‌یان و پ‌شتی یه‌ک‌دی ده‌گ‌رن، وه‌ هه‌ر که‌سێ‌ک له‌ ئ‌ی‌وه دۆ‌ستی ئە‌وان ب‌ی‌و دۆ‌ستایه‌تیان له‌گه‌‌لدا ب‌گ‌ری، ئە‌وه له‌وانه، ب‌ی‌گومان خوا که‌سانی سه‌مه‌کار ر‌ینمای‌ی نا‌کا).

هه‌روه‌ها له‌بارە‌ی دۆ‌ستایه‌تی‌کردنی خاوه‌ن ک‌ت‌یبه‌کان له‌گه‌‌ل ک‌افره‌کانی دیکه‌دا، فه‌رموویه‌تی: ﴿تَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَبْلُوَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨١﴾ المائدة.

ئە‌وه‌ی ل‌یره‌دا به‌ پ‌ی‌ویستی ده‌زانم ب‌ی‌ل‌یم ئە‌وه‌یه‌ که‌ خ‌وای به‌رز و مه‌زن بۆ پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ﷺ با‌سی جووله‌که‌و نه‌س‌پ‌رانییه‌کان ده‌کا، ده‌فه‌رموی: زۆ‌ر له‌وانه‌ ده‌بینی دۆ‌ستایه‌تی ک‌افران ده‌که‌ن، ئە‌وه خ‌راپ‌ترین شه‌ته - دۆ‌ستایه‌تی‌کردنی ئە‌وان بۆ ک‌افران خ‌راپ‌ترین شه‌ته - که‌ پ‌ی‌ش ده‌ستی خۆ‌یانی ده‌خه‌ن بۆ ق‌یامه‌ت، چ‌ونکه به‌هۆ‌ی ئە‌وه‌وه خوا ل‌یان تو‌وره‌یه‌و به‌ هه‌میشه‌یی له‌ ئ‌ازارو ئە‌شکه‌نجه‌ی دۆ‌زه‌خدا ده‌م‌یننه‌وه)، د‌وایی خ‌وای به‌رز و مه‌زن زۆ‌ر به‌ روون و راش‌کاوی ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ﴾ ﴿٢﴾ واته: (ئ‌ه‌گه‌ر ئە‌وانه‌ ب‌پ‌روایان

١ المائدة: ٥١

٢ المائدة: ٨٠ / ٨١

به خواو به پیغه مبهرو به وهی که بۆ پیغه مبهرو نیرداوه ته خواری، هه بووایه، کافره کانیان به دۆست نه ده گرت، که واته ئه وه سهنگی مهحه که و به پاستی ئه و شیعره عه ره بییه زۆر جوانه که ده لی:

لا تَسْلُ عَنْ الْمَرْءِ وَسَلَّ عَنْ قَرِينِهِ
فَكُلُّ قَرِينٍ بِالْمُقَارِنِ يَقْتَدِي

واته: (پرسیار ده رباره ی مرۆف مه که، به لکو پرسیار ده رباره ی براده رو هاوده می بکه، چونکه هه موو هاوه لیک شوین پیی هاوه له که ی هه لده گری).

ئه گهر ویستت که سیك بناسی، بزانه له گه ل كی تیكه له، ئه گه رنا ئه گه ر هه ر ئیدیدعیای مسولمانه تی بی، ئه وه هه موو كه س ده توانی، قسه بی ده سه لاته و هه موو كه س پیی ده ویری. به لی به پاستی ئه م ئایه ته ته رازوویه کی باش ده خاته به رده ستی ئیمه بۆ خو ناسین و خه لك ناسین. ئه و مه سه له ی دۆستایه تی كردن و تیكه لی كردنی خه لكه زۆر گرنگه، ده بی بزانی كه تیكه لی كردن به مه عنای خو شو یستنیان و پشتگر تنیان و له گه لدا بوونیان، به پاستی هه ر وا شتیکی ساده نییه، مرۆف پییوایی كه مادام نوژیی كرد، ئه و جار له گه ل هه ر كه سیك به ریگادا برپوا، له هه ر رییه كدا سه ری به فه تاره ت بچی، قهیدی ناكا، نه خیر واییه، به لكو وهك چۆن چوونه مزگه وته كهت له بهر خوایه، ده بی هه لسو كه وتی بازارپو كۆمه لاتیت و هه لویستی سیاسییشت له بهر خوا بی و به پیی شهرعی خوا بی، ئه گه رنا نوژیی کی بی رۆح تۆ له وه نه گپێته وه كه له خزمه تی كوفردا بی، هیچ نییه. خوی بهرز و مهزن ئه و نوژییه ی فه رز نه كردووه له سه ر تۆ، به لكو نوژیی کی له سه ر تۆ فه رز كردووه كه له هه رچی خراپه یه بتگپێته وه، ئه دی ئه گه ر له گه رترین خراپه نه تگپێته وه كه ئه وه یه پشتی ئه هلی كوفر بگری و له گه ل ئه هلی

کوفر دابی و نه‌وانت خو‌ش بویت؟! خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿...إِنَّكَ
 الصَّكْلُوهَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾⁽¹⁾ واته: {... بیگومان نویژ مرو‌ف
 قه‌ده‌غه ده‌کات له (فحشاء) و له (منکر) ...}. (فحشاء): بریتییه له هه‌موو نه‌و
 شتانه‌ی که نا‌قو‌لاو خراپ‌ن و به زمان ده‌گوترین. (منکر) یش: بریتییه له هه‌موو نه‌و
 کرده‌وه خراپانه‌ی که به نه‌ندامه‌کان ده‌کری‌ن. دیاره شتی زور خراپیش نه‌وه‌یه
 که ئینسان دو‌ژمنانی خوا به دو‌ست بگری‌، نه‌گه‌ر نویژه‌که‌ت له‌وه‌ی نه‌گی‌ر‌ایته‌وه،
 مانای وایه نویژ نییه، چونکه نه‌گه‌ر نویژ بو‌وایه ده‌یگی‌ر‌ایته‌وه.

راستی دو‌وه‌م: ته‌نها که‌سانێک که دروست بی‌ مسو‌لمانان به دو‌ستیان
 بگرن و پاش خوای به‌رز و مه‌زن پشتیان پی‌ ببه‌ستن، بیگومان ئیمانداران، نه‌وه
 به نسبت دو‌ستایه‌تی گرتن. نه‌وجار بیینه‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌ی مه‌دارکردن:

ب- مه‌دارکردن (المدا‌رة):

نه‌گه‌ر دو‌ستایه‌تی گرتنی مسو‌لمانان تاییه‌ته به نه‌ه‌لی ئیمان‌ه‌وه - وه‌ک
 پی‌شتر با‌سمان‌کرد -، نه‌وه مه‌دارکردن و دل‌ راگرتنی خه‌ل‌ک و له‌گه‌ل
 ساچاندنیان و گون‌جان له‌گه‌لیان، گشتییه‌و مسو‌لمانان و کافران ده‌گریته‌وه.
 واته: ده‌بی‌ ته‌نیا دو‌ستایه‌تی مسو‌لمانان بکه‌ی، به‌لام ده‌بی‌ مودارا‌و
 گون‌جاندن و ساچاندن له‌گه‌ل هه‌موو که‌س هه‌بی‌. شه‌ریعه‌ت نه‌ک هه‌ر ری‌یی‌داوه،
 بگه‌ر به‌ په‌سندی دانا‌وه و پی‌ویستی‌شی کردو‌وه که مسو‌لمانان - به‌تاییه‌ت له
 بواری کارو چالاکیی ئیسلامیدا - له سنو‌وری شه‌ر‌دا به‌ شی‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ل
 خه‌ل‌کیدا مامه‌له‌و ره‌فتار بکه‌ن که زه‌ره‌رو زیان دو‌ور‌بخ‌ریته‌وه‌و به‌رژه‌وه‌ندی

¹ العنکبوت: ٤٥

دابین بکری و کاروباری ئیسلام پیشبخری و گه‌شه‌ی پی‌بدری، به‌پیی ئه‌و بنچینه شه‌رعیه‌ی که ده‌لی: (لِلْوَسَائِلِ حُكْمُ الْمَقَاصِدِ)، واته: (ئامرازه‌کان حوکمی ئامانجه‌کانیان هه‌یه). ئه‌گه‌ر تو نه‌توانی کومه‌لگا چاک بکه‌ی به‌بی مودارا له‌گه‌لدا کردنیان، مودارا کردنه‌که پی‌ویسته، وه چاککردنی خه‌لکیش و گوپینی خه‌لکیش به ته‌ئکید فه‌رزه، که واته: مودارا کردنه‌کهش فه‌رزه.

هه‌لبه‌ته مه‌به‌ستیش له مودارا ئه‌وه‌یه که تو به شی‌وه‌یه‌ک مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لکدا بکه‌ی که زهره‌رو زیان دووربخه‌یته‌وه و قازانچو چاکه ده‌سته‌به‌ر بکه‌ی و کاری ئیسلامی به‌ره‌و پی‌شه‌وه به‌ری.

ئینجا له‌نیوان دۆستایه‌تی گرتن (الموالاته)، که وه‌ک گوتمان له‌گه‌ل غه‌یری ئه‌هلی ئیماندا دروست نییه، وه مه‌دارکردن (المداراة) دا که له‌گه‌ل هه‌موو که‌س به کافرو مسوڵمانه‌وه دروسته.

به‌لام بیگومان ئه‌وه که مروّقی مسوڵمان سیفه‌تی باشی له مروّقی نامسوڵماندا خوشبو، هیچ ئیشکالی تیدا نییه، به به‌لگه‌ی ئه‌وه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به (أَشَجَّ عَبْدُ الْقَيْسِ) ی فه‌رموو: (إِنَّ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ الْحِلْمُ وَالْأَنَاءُ)⁽¹⁾ واته: (تو دوو سیفه‌ت تێدان خوا خوشیده‌وین: هیوری و له‌سه‌رخویی)، که دیاره ئه‌و کاته جاری مسوڵمان نه‌بوو.

ئه‌و فه‌رمایشته‌ی پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ که پیشتر هینامان، چاکترین به‌لگه‌یه له‌وباره‌یه‌وه، که جاریکیان کابرایه‌کی خراپ مۆله‌ت ده‌خوای بچیته‌ مالی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ، ئه‌ویش دوا ئه‌وه‌ی ده‌زانی کییه، ده‌فه‌رموی: (...)

¹ رواه مسلم: (17)، والترمذی: (2011)، وابن ماجه: (4188).

إِذْنُوا لَهُ فَلَبِئْسَ أَخُو الْعَشِيرَةِ أَوْ ابْنُ الْعَشِيرَةِ...⁽¹⁾ واته: (مۆله‌تی بدهن با بئ، هه‌رچه‌نده خراپ‌ترین برای یان کورپی که‌سی هۆزه‌که‌یه‌تی ...). ئینجا که دیته ژووره‌وه‌ش، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ریزی ده‌گری و قسه‌ی خوشی له‌گه‌ل ده‌کات، بۆیه‌ش دایکمان عایشه (خوا لئی رازی بئ) سه‌ری سوپماوه، چونکه ئه‌و وایزانیوه که هه‌ر که‌سیکت به‌ دل خوش نه‌ویست، ده‌بی به‌ روواله‌تیش دوژمنایه‌تی و بوغزی پیشان بده‌ی، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ لئی حالیی کردووه که نه‌خیر، جاری وا هه‌یه ده‌بی تو رقی خۆت قوت بده‌یه‌وه، هه‌ستی نیو دل و ده‌روونی خۆت کپ بکه‌یه‌وه له‌پیناو به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی گه‌وره‌تردا، که ئه‌ویش هه‌ر ئیسلام فه‌رمانی پیکردووه.

که‌واته: جیاوازی سه‌ره‌کیی نیوان دۆستایه‌تی گرتن له‌گه‌ل مه‌دارکردن، ئه‌وه‌یه که دۆستایه‌تی کردن زیاتر په‌یوه‌ندیی به‌ ناخ و ده‌روونه‌وه هه‌یه، مودارا کردنیش زیاتر په‌یوه‌ندیی به‌ روواله‌ته‌وه هه‌یه.

هه‌روه‌ها مه‌دارکردن (المداارة) و سازشکردن (المداهنة) ش دیسان لیک جیان، چونکه مودارا بریتییه له قسه‌ی خوش و رووی گه‌ش و ریزو حورمه‌ت گرتنی به‌رانبه‌ر، به‌لام موداهه‌نه بریتییه له سازشکردن و دابه‌زین له‌ حق (التنازل عن الحق)، یان ناهه‌ق کردنه هه‌ق و هه‌ق کردنه ناهه‌ق، بۆ رازیکردنی به‌رانبه‌ر، ئه‌وه‌ش به‌ ته‌ئکید قه‌ده‌غه‌یه، بۆیه ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانی که دیسان مودارا له‌گه‌ل موداهه‌نه‌ش لیک جیایه، هه‌ربۆیه‌ش مودارا چه‌ند ره‌وا و په‌سنده، موداهه‌نه به‌ پێچه‌وانه‌وه هینده ناپه‌وا و ناپه‌سنده.

¹ رواه البخاري: (6054)، ومسلم: (2591).

ئینجا پێویسته ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ باش بزانی که ئه‌نجامدانی کار و چالاکی سیاسی و کومه‌لایه‌تی ئیسلامی و غه‌یری ئیسلامییش، به‌بێ مودارا ناکرێ، پێغه‌مبه‌رانی خواش (عليهم الصلاة والسلام) به‌تایبه‌تی پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌و سه‌روه‌ریان موحه‌ممهد ﷺ له‌ هه‌موو که‌س زیاترو چاکتر له‌ بواری مودارادا سه‌رکه‌وتوو بووه‌، وه‌ک چۆن له‌ هه‌موو که‌سیش مه‌به‌ده‌ئێتر بووه‌! که‌س هه‌بووه به‌قه‌ده‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ مه‌به‌ده‌ئێی بووبێ؟ نه‌خێر. ئه‌دی که‌س هه‌بووه به‌قه‌ده‌ر ئه‌و لێبۆرده‌ بووبێ، ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ دوژمنه‌کانیشیدا؟ هه‌لبه‌ته‌ موداراش به‌ هه‌موو که‌س ناکرێ، چونکه‌ موداراش دڵکی گه‌وره‌ی ده‌وێ، عه‌قلێکی گه‌وره‌ی ده‌وێ، ئه‌خلاقیکی گه‌وره‌ی ده‌وێ، ئه‌وه‌ی چیک‌لدانه‌ گچکه‌ و دڵ گچکه‌ بێ، چی له‌ دلدابی یه‌کسه‌ر هه‌مووی هه‌لده‌پێژێ.

که‌واته‌: با هیچ که‌س وانه‌زانێ که‌ مه‌به‌ده‌ئیبوون (المبدئية) له‌گه‌ڵ مودارا کردندا، پێکه‌وه‌ دژو ناکۆکن! هه‌روه‌ها با هیچ که‌س گومانی وانه‌بێ که‌ به‌ده‌م خه‌لکه‌وه‌ پێکه‌نین و رووگه‌ش بوون و قسه‌ خۆش بوون و چاک و چۆنی گه‌رم و پێشوازی و به‌خێره‌یتان و رێزلێنانی خه‌لکی نامسوڵمان، یان خه‌لکی فاسق و گونا‌ه‌بار، شتیکی ناشه‌رعیییه‌ و دروست نییه‌ و پێچه‌وانه‌ی عیززه‌تی نه‌فسه‌! نه‌خێر له‌پاستیدا وانییه‌، به‌لکو ئه‌و خواجه (جل جلاله‌) که‌ فه‌رمانی پێ کردووین به‌ موو له‌ مه‌به‌ده‌ئیه‌کانی خۆمان لانه‌ده‌ین، هه‌ر ئه‌ویش فه‌رمانی پێ کردووین که‌ قسه‌ی خۆش له‌گه‌ڵ خه‌لک بکه‌ین. خواجه‌ به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾⁽¹⁾ واته‌: (... وه‌ قسه‌ی خۆش له‌گه‌ڵ خه‌لکی بکه‌ن ...)، هه‌روه‌ها

ده‌فه‌رموی: ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ⁽¹⁾ واته: (وه چاکه بکه‌ن، خوا چاکه کارانی خوشده‌وی)، وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ﴾ المائدة، واته: (... جا لیان خوش ببه و چاوپۆشی بکه ...)، وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ که هاوه‌له به‌پێژه‌کانی ده‌نێری بۆ بانگکردنی خه‌لک، ده‌فه‌رموی: ﴿بَشِّرُوا وَلَا تُنْفَرُوا وَيَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا﴾ واته: (دلخۆش‌که‌ر بنو سه‌له‌می‌نه‌روه‌ مه‌بن، وه ئاسانه‌که‌ر بنو زه‌حه‌مه‌ت‌خه‌ر مه‌بن). ئه‌گه‌ر به‌ته‌وی خه‌لکی بانگ بکه‌ی، نابێ دووریان بخه‌یه‌وه‌و بیانسه‌له‌می‌نه‌وه‌، به‌لکو ده‌بی سه‌رنجیان رابکێشی، به‌ قسه‌ی خۆش و رووی خۆش و گه‌ش و چاکه‌ و رێژ لێگرتن و هاوکاریکردن، به‌ نه‌رم و نیانی میهره‌بانی، ئه‌گه‌ر به‌شته‌وی بیانسه‌له‌می‌نه‌وه‌، دوو قسه‌ی ره‌ق بکه‌، که‌س گویت بۆ ناگری.

هه‌روه‌ها به‌ لای دیکه‌شیاندا با هیچ که‌سیش پێی وانه‌بی که‌ کافرو مونا‌فی‌ق و موشریک به‌ دوژمن زانین، دژایه‌تی‌کردن (معاداة) یان له‌پرووی عه‌قیده‌یه‌وه‌ رێگا له‌ ئینسانی مسوڵمان و کومه‌ل و کومه‌لگای ئیسلامی ده‌گری که‌ له‌ بواری هه‌لسوکه‌وت (في مجال التعامل) دا له‌گه‌لیان چاکه‌کارو دادگه‌رو خۆش‌به‌فتار بن! دیاره‌ ئیمه‌ له‌ رووی عه‌قیده‌یه‌وه‌ ئه‌وه‌ ئاشکرایه‌ غه‌یری ئیسلامان پێ گومپایی و کوفره‌، به‌لام ئه‌وه‌ رێمان لێناگری که‌ له‌گه‌ل خه‌لکی نامسوڵماندا خۆش‌به‌فتارو ئاکارپه‌سند بین، به‌لکو دینه‌که‌مان وه‌ک چۆن به‌وه‌ فه‌رمانمان پێ ده‌کات که‌ ته‌نها ئیسلامان پێ راست بێ، به‌ هه‌مان شێوه‌ فه‌رمانیشمان پێ ده‌کات که‌ له‌گه‌ل خه‌لکا قسه‌ی باش بکه‌ین و کرداری باش بکه‌ین و به‌ ره‌وشتی جوان له‌گه‌لیاندا مامه‌له‌ بکه‌ین.

1 البقرة: ۱۹۶

(2) رواه البخاري: (69)، ومسلم: (1732)، وأبو داود: (4835).

خوای دادگه‌رو کاربه‌جیش (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِينِكُمْ أَنَّ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (خواریتان لیناگری که چاکه‌کارو به‌خشه‌ر بن له‌گه‌ل که‌سانیکدا - که‌ئه‌هلی کوفرن - که‌له‌به‌ر دینتان له‌گه‌لتان ناجه‌نگن و له‌نیشتمانتان وه‌ده‌رتان نانین، بیگومان خوا به‌خشه‌رانی خوشده‌وین)^(ه).

جاریکیان (الشعبي) وه‌لامی سلاوی نه‌سرانییه‌ک یان جووله‌که‌یه‌کی دایه‌وه، یان سلاوی له‌نه‌سرانییه‌ک کرد، گوئی: (وعلیکم السلام ورحمة الله) یان (السلام علیکم ورحمة الله)، ئینجا که‌له‌وباره‌وه پرسپاری ره‌خنه‌گرانه‌ی لی‌کرا، گوئی: (أَلَيْسَ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ يَعِيشُ؟) واته: (ئه‌دی به‌هوی به‌زه‌یی خواوه‌ناژیته؟!). که‌دیاره مه‌به‌ستی باران و رزق و رۆزی و نیعمه‌ته‌کانی خواجه (جل جلاله)، که‌به‌گشتی مروّقه‌کان لی‌یان به‌هرمه‌ندن^(ه).

ئینجا خوای به‌رزو مه‌زن ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾^(١٠٧) الأنبياء، واته: (ئیمه‌هر بویه‌تۆمان ناردووه

¹ الممتحنة: ٨

(2) دوایی له‌روونکردنه‌وی (بنه‌مای پازده‌یه‌م) دا‌روونی ده‌که‌ینه‌وه که (مُقْسِطِينَ) لی‌ره‌دا به‌مانای مالی خو به‌خشه‌رانه، نه‌ک دادگه‌ران.

(3) (عن الشعبي أنه قال لِنَصْرَانِيٍّ: عَلَيْكُمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، فَقِيلَ لَهُ فِيهِ، فَقَالَ: أَلَيْسَ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ يَعِيشُ؟) تفسير الفخر الرازي، ج: (10)، ص: (188).

(عن الحسن بن عبد الرحمن قال: رأيت الشعبي يسلم على موسى النصراني فقال: السلام عليكم ورحمة الله! فقيل له في ذلك؟ فقال: أو ليس في رحمة الله؟ لو لم يكن في رحمة الله هلك). حلية الأولياء وطبقات الأصفياء ج: (4)، ص: (314)، المؤلف: أبو نعيم أحمد بن عبد الله الأصبهاني.

(رَوَى عَنِ الشَّعْبِيِّ أَنَّهُ قَالَ لِلْيَهُودِيِّ: عَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، فَقِيلَ لَهُ تَقُولُ لِيَهُودِيٍّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ؟ فَقَالَ: أَلَيْسَ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ يَعِيشُ؟) المنقي شرح الموطأ ج: (10)، ص: (330).

تاكو ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی بی بۆ هه‌موو جیهانییان). كه‌واته: ئه‌وانه‌ی ئیمانیشیان پێی نه‌هیناوه، دیاره‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئه‌وانیش هه‌ر ره‌حمه‌ته، جا ئایا ره‌حمه‌ت بوونه‌که‌ی بۆ ئه‌وان چیه‌؟ ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌وانه‌ی له‌ژێر سایه‌ی ئیسلامدا ده‌ژین، سه‌رو مال و نه‌فس و نامووسیان پارێزراو ده‌بێ و ئه‌وه‌ش ره‌حمه‌ته (ق).

ئیدی هیوادارم به‌م بره‌ توێژینه‌وه‌یه‌ روونبووبیت‌ه‌وه‌ که جیاوازی نێوان دۆستایه‌تی (الموالاته‌) و مه‌دارکردن (المدا‌راته‌) چیه‌ و چۆنه‌؟ که یه‌که‌میان تایبه‌ته‌ به‌ ئه‌ه‌لی ئیمانه‌وه‌، دووه‌میشیان گشتگیره‌ و مسوڵمان و کافر ده‌گریت‌ه‌وه‌.

1) ئیمه‌ له‌ باسی (ته‌بابی و پێکه‌وه‌ ژیان)یشدا که یه‌که‌که‌ له‌ باسه‌کانی کتێبی: (چه‌ند باب‌ه‌تیک‌ی سیاسیی هاوچه‌رخ له‌به‌ر رۆشنایی عه‌قل و وه‌حی دا)، به‌ درێژی باسی ئه‌م باب‌ه‌ته‌مان کردووه‌.

بڼه مای هه شتەم

هه ئپه نه کردن بۆ بهرپر سیاریتی و

ئهرک نه سپاردن به کهسانی هه ئپه کهر

بنه‌مای هه‌شته‌م

هه‌لپه‌نه‌کردن بۆ به‌رپر سیاریتی و ئه‌رك نه‌سپاردن به‌كه‌سانی هه‌لپه‌كه‌ر

هه‌لپه‌نه‌کردن بۆ پله‌وپایه‌و به‌رپر سیاریتی و داوانه‌کردنی و سوورنه‌بوون له‌سه‌ر تیدا مانه‌وه‌ی، چونكه ئه‌م ره‌فتارانه‌ یان قه‌ده‌غه (حرام)ن، یان ناپه‌سند (مكروه)ن، وه‌ك ئایه‌ته‌كانی خوا (جل جلاله‌)و فه‌رمووده‌كانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ ئاماژه‌ یان به‌ راشكاوی (إِشَارَةً أَوْ صِرَاحَةً) ده‌یگه‌یه‌نن، بۆ وینه‌:

1- خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (٨٣) القصص، خوای به‌رز و مه‌زن باسی چه‌ند شتێك ده‌كات، دواپی باسی دواپۆژ ده‌كات، باسی عاقیبه‌ت و سه‌ره‌نجام ده‌كات، له‌ سیاقی ئه‌و ئایه‌تانه‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ نُوَلِّهِ مَا تَزَلُّغُ الْوَدَّاعُ بِهٖ يَتَّبِعُونَ الْأُمُودَ الْمُتَوَلَّىٰ وَهُمْ يَصْنَعُونَ الْإِنَّمَارَ مِثْلَ الْبُلْبُلِ لَا يَمْلِكُ لَهُمْ أَمْرٌ وَلَا يُفْلِحُ لَهُمْ شَيْءٌ﴾ (٨٤) القصص، دواپۆژه (به‌هه‌شت) بۆ ئه‌و كه‌سانه‌ی ده‌گێڕین (ده‌یكه‌ین به‌ مه‌نزله‌گاو شوینی تیدا هه‌وانه‌وه‌ی كه‌سانێك) كه‌ نایانه‌وی له‌سه‌ر زه‌ویدا به‌رزیی به‌ ناحه‌ق په‌یدا بکه‌ن، (واته‌: بالاده‌ستی خویان به‌ ناحه‌ق فه‌رزه‌ بکه‌ن به‌سه‌ر خه‌لكیدا)، وه‌ خراپه‌كاریشیان له‌سه‌ر زه‌ویدا مه‌به‌ست نیه‌، وه‌ سه‌ره‌نجامی (چاکی دنیاو دواپۆژ)یش بۆ پارێزكارانه‌.

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌وباره‌وه‌ فه‌رمایشتی زۆرن، بۆ نمونه‌:

2- {عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ! لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ فَإِنَّكَ إِنِ أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكِلْتَا إِلَيْهَا، وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعْنِتَ عَلَيْهَا...} رواه البخاري: (7147) واللفظ له، ومسلم: (1652)،

واته: { له‌عه‌بدوپرپه‌حمانی کورپی سه‌موره‌خوا لیئی رازی بی ده‌گیڤنه‌وه، گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیی گوتم: ئه‌ی عه‌بدوپرپه‌حمان! داوای به‌پرستی و سه‌رپه‌رشتیاریتی خه‌لک مه‌که، چونکه به‌پرستی ئه‌گه‌ر به‌داواکردن و دواکه‌وتنی خۆته‌وه‌چنگت بکه‌وئ، ئه‌وکاته‌هه‌واله‌ی ئه‌و به‌پرستییه‌ ده‌کری، (واته: خوا یارمه‌تیت نادا، خۆت و ئیشه‌که‌ت)، به‌لام ئه‌گه‌ر بۆ خۆت داوای نه‌که‌ی و به‌پرستییت پی بدرئ، ئه‌وا هاوکاری ده‌کری (له‌لایه‌ن خوای په‌روه‌ردگارو له‌لایه‌ن فریشته‌کانیه‌وه) .

3- (عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ أَنَا وَرَجُلَانِ مِنْ بَنِي عَمِّي، فَقَالَ أَحَدُ الرَّجُلَيْنِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمَرْنَا عَلَى بَعْضِ مَا وَلَّكَ اللَّهُ (جل جلاله)، وَقَالَ الْآخَرُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَقَالَ: إِنَّا وَاللَّهِ لَا نُؤَلِّي عَلَى هَذَا الْعَمَلِ أَحَدًا سَأَلَهُ وَلَا أَحَدًا حَرَصَ عَلَيْهِ) رواه البخاري: 7149، ومسلم: 1733 واللفظ له. واته: (له‌ئهو مووسای ئه‌شه‌رییه‌وه‌ ده‌گیڤنه‌وه‌ که ده‌لئ: رۆژیک من و دوو له‌ وه‌چه‌ی مامم - واته‌ له‌ خزمانی پشتی - چووینه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ، یه‌کێک له‌و دوو نه‌فه‌ره‌ی که له‌گه‌لمدا بوون گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ﷺ له‌و ئیشوکاره‌ی که خوای به‌رزو بالاده‌ست خستویه‌ته‌ به‌رده‌ستی تۆ - واته: کاروباری مسولمانان -، ئیمه‌ش بکه‌ به‌ به‌پرس و ئیشیک - به‌پرستیاریتییه‌ک - مان پی بسپیڤه، ئه‌وه‌ی دیکه‌ش دیسان هه‌ر وایگوت، - واته: داوای به‌پرستیاریتیان کرد -، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: سویند به‌ خوا، که‌سیک ناکه‌ینه‌ سه‌رپه‌رشتیکاری هیچ شتی که بۆ خۆی داوای بکات، یان که‌سیک سوور بی له‌سه‌ری).

4- (عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تَسْتَعْمِلُنِي؟ قَالَ: فَضْرَبَ بِيَدِهِ عَلَى مَنْكِبِي ثُمَّ قَالَ: يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ وَإِنَّهَا أَمَانَةٌ وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِزْيٌ وَنَدَامَةٌ إِلَّا مَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا وَأَدَّى الَّذِي عَلَيْهِ فِيهَا) رواه مسلم: (1825)، واته: (ئهو زه‌ر

ده‌گێڕێتته‌وه ده‌ڵێ: رۆژێك گوتم: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! ئایا كارم پێ ناسپێری؟ -مه‌به‌ستی پێی پله‌وپایه‌و به‌رپرسیاریتی بووه‌، - ده‌ڵێ: ئه‌ویش ده‌ستی له‌ شانی دام، - ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم - دوا‌ی فهرمووی: ئه‌ی ئه‌بو زه‌ر! تۆ بێهێزی ئه‌و كار‌ه‌ش سپارد‌ه‌یه‌، وه‌ له‌ رۆژی دوا‌یدا مایه‌ی شه‌رمه‌زاری و په‌شیمانیه‌، مه‌گه‌ر كه‌سیك به‌ حه‌قی خۆی وه‌ریبگه‌ری و ئه‌و حه‌قه‌ی له‌ سه‌ریه‌تی تێیدا جێبه‌جێ بكات، واته‌: ده‌بێ بابای كار پێ سپێراو:

یه‌كه‌م: شایسته‌ بێ،

دووهم: كه‌مه‌تر خه‌می تێدا نه‌كاو حه‌قی خۆی پێدا.

ئه‌گه‌ر ئه‌و دوو مه‌رجه‌ی تێدا نه‌یه‌نه‌ دی، ئه‌وا به‌رپرسیاریتییه‌كه‌ی ده‌بێته‌ مایه‌ی شه‌رمه‌زاری و په‌شیمانیه‌.

به‌لام له‌ كاتی‌كه‌دا م‌رو‌ف له‌ خۆی رابینی كه‌ توانا و شایسته‌یی هه‌یه‌ و پالنه‌ریشی خزمه‌تی خه‌لك و پاداشتی خوا (جل جلاله‌) بێ، قه‌ناعه‌تیشی وابێ، كه‌ به‌ پاك‌ردنی له‌ ئه‌ركی به‌رپرسیاریتی گونا‌ه‌بار ده‌بێ، ئه‌وا له‌و حا‌له‌ته‌دا نه‌ك هه‌ر قه‌ده‌غه‌و نا‌په‌سند نه‌، بگه‌ر په‌سندیشه‌و جاری وا هه‌یه‌ پێویسته‌ش ده‌بێ، به‌لام به‌ مه‌رجێك به‌بێ هه‌له‌په‌ك‌ردن و سووربوون له‌سه‌ری، بێ، چونكه‌:

بۆیه‌ پێویسته‌، یان لانیكه‌م وا باشه‌، هه‌ركه‌سیك به‌ زه‌قیی هه‌له‌په‌ك‌ردن و سووربوون له‌سه‌ر به‌رپرسیاریتی لێ بینه‌را، ئه‌گه‌ر شایسته‌ش بێ كاری به‌رپرسیاریتی پێ نه‌سپێردی.

به‌لام كه‌سانیك شایسته‌ و لێهاتوو بن، پێویسته‌ چاویان بۆ بگێڕی و داویان لێ بكری و کاریان پێ بسپێری.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: هه‌لویستی زانایان له‌باره‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌وه:

من سى وينه‌م هیناونه‌وه، ئەگەرنا زانایان زۆر قسه‌یان لى کردووه، به‌س من سى قسه‌ی سى له زانایانم وه‌ك نموونه وه‌رگرتووه: -

1/ بوخاری (ره‌حمه‌تى خواى لى‌بى) له كتیبه‌كه‌ى خوى (صحیح البخاری) دا هه‌ندىك له‌و فه‌رمایشته‌نەى ئاماژه‌مان پى دان، له‌ژێر ئەم ناوونیشانانه‌دا هیناوه‌و گوتوو‌یه‌تى:

1- (باب: مَنْ لَمْ يَسْأَلِ الْإِمَارَةَ أَعَانَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ)، واته: (باسى ئەوه كه هه‌ر كه‌سىك داواى به‌رپرستیى نه‌كا، خوا یارمه‌تى ده‌دا). ئینجا چه‌ند فه‌رموده‌یه‌كى هیناون.

2- (باب: مَنْ سَأَلَ الْإِمَارَةَ وَكَلَّ إِلَيْهَا)، واته: (هه‌ر كه‌سىك داواى به‌رپرستیى بكات، هه‌واله‌ى ئەو ئیشه‌ ده‌كریت)، واته: خوا هاوكاریى ناكاتو پشتم ناگرێ.

3- (باب: مَا يُكْرَهُ مِنَ الْحِرْصِ عَلَى الْإِمَارَةِ)، واته: (باسى ئەوه كه شتىكى ناپه‌سنده ئینسان سوور بى له‌سه‌ر به‌رپرستیى و له‌سه‌ر ئەمیرایه‌تى). ئەوانه هه‌مووى له لاپه‌ره (982) دا ئەو ناوونیشانانه‌ى هیناون، كه ئیمه له‌و ناوونیشانانه‌وه، كه هه‌ندىكیان هه‌روه‌ك بلیى ده‌قى فه‌رمایشته‌كه‌ى پیغه‌مبه‌رن ﷺ، جگه له سی‌هه‌میان كه بوخاری به شتىكى ناپه‌سندى ده‌زانى ئینسان سوور بى له‌سه‌ر به‌رپرستیى.

ب/ موسليم له كتیبه‌كه‌ى خۆیدا (صحیح مسلم)، هه‌ندىك له‌و فه‌رمایشته‌نەى له‌ژێر ئەم دوو ناوونیشانانه‌دا هیناون:

1- (بابُ النَّهْيِ عَنْ طَلَبِ الْإِمَارَةِ وَالْحِرْصِ عَلَيْهَا)، لاپه‌ره (793). واته: (باسی ریگرتن له داواکردنی به‌رپرستی و سوور بوون له‌سه‌ری). مانای وایه له هه‌ندی حالاندا به‌پیی رای موسلیم، داواکردنی به‌رپرستی قه‌ده‌غه‌یه.

2- (بابُ كَرَاهَةِ الْإِمَارَةِ بِغَيْرِ ضَرُورَةٍ)، لاپه‌ره (794)، واته: (باسی ئه‌وه که شتیکی ناپه‌سنده، که به‌بی ئه‌وه‌ی پیویست بی ئینسان به‌رپرستی له ئه‌ستۆ بگرێ). ئه‌وه ئه‌گه‌ر پیویست نه‌بی، به‌لام ئه‌گه‌ر پیویست بی، دیاره نه‌ک هه‌ر حه‌رام نییه، به‌لکو ناپه‌سندیش نییه به‌پیی رای موسلیم، هه‌ر یه‌که له بوخاری و موسلیم که فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دینن، ئه‌گه‌ر ئینسان ته‌ماشای ناوونیشانه‌کانیان بکات، که فه‌رمایشته‌کانیان له‌ژێردا دینن، زۆر له ئه‌حکامه‌کانی فیه‌هیشی ده‌ست ده‌که‌ون که ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئیجتیهادی ئه‌وان ده‌کات.

ج/ (یحیی بن شرف الدین النووی) له لاپه‌ره‌کانی (243 - 244) ی (ریاض الصالحین) دا هه‌ندیک له‌و ئایه‌ت و فه‌رمایشتانه‌ی هیناون که ئیمه ئاماژه‌مان پێ دان، له‌ژێر ناوونیشانی: (بابُ النَّهْيِ عَنْ سُؤَالِ الْإِمَارَةِ وَإِخْتِيَارِ تَرْكِ الْوَلَايَاتِ إِذَا لَمْ يَتَّعَيْنْ عَلَيْهِ وَلَمْ تَدْعُ حَاجَةً إِلَيْهِ)، واته: (باسی قه‌ده‌غه‌کردنی داواکردنی به‌رپرستی، وه په‌سند بوونی وازه‌ینان له به‌رپرستی - واته به‌دوایدا نه‌پۆی و شانی خۆت نه‌خه‌یه ژێر باری به‌رپرستی -، مادام نه‌بووبیته‌ فه‌رێز له‌سه‌ری، وه پیویستیش نه‌کا ئه‌و ئه‌رك و به‌رپرسیاریتییه به ئه‌ستۆوه بگرێ). که واته: ئه‌گه‌ر له‌سه‌ری بووه فه‌رزی عه‌ین، یاخود پیویست بوو بیکا، له‌و حاله‌ته‌دا نه‌ک هه‌ر نه‌هی لێ نه‌کراوه، به‌لکو په‌سند نییه که وازی لێ به‌ی، به‌لکو وا په‌سند که له ئه‌ستۆی بگرێ، به‌لکو جاری وا هه‌یه - وه‌ک ئیمه باسمان کرد - فه‌رزی ده‌بی.

دووچۆر فهرز هه‌یه:

فه‌پزی کیفایه (الفرض الکفائی): واته: شتیك له‌سه‌ر خه‌لكیك فه‌پزده‌بی به‌گشتی و ئه‌گه‌ر یه‌كیکیان، یان کۆمه‌لیکیانبه‌و کاره‌هه‌لسان، له‌سه‌ر هه‌مووان لاده‌چئ، ئه‌گه‌رنا هه‌موویان له‌سه‌ر که‌مه‌رخه‌می تیدا کردنی گونا‌ه‌بارن.

زانایان بۆ (فه‌پزی کیفایه) ئه‌وه به‌نموونه دیننه‌وه که که‌سیك ده‌مرئ نویژئ له‌سه‌ر بکری و بشۆری و بشاردریته‌وه، ئه‌وانه فه‌پزی (کیفایه)ن، به‌لام فه‌پزی کیفایه زۆر زۆرن.

فه‌پزی عه‌ین (فرض العین): ئه‌وه‌یه که له‌سه‌ر تاک تاک فه‌پز ده‌بی و ده‌بی هه‌ر کامیکیان له‌زاتی خۆیدا پپی هه‌لبستی، وه‌ک: پینچ نویژه فه‌پزه‌کان. جا لی‌رده‌ا ئیمام نه‌وه‌وی ده‌لیت: (إِذَا لَمْ يَتَّعَيْنْ عَلَيْهِ) جاری وایه شته‌که فه‌پزی کیفایه‌یه، به‌لام له‌سه‌ر که‌سیك ده‌بیته فه‌پزی عه‌ین، بۆ نموونه: له‌دییه‌کدا به‌س مامۆستایه‌که‌یان ده‌توانی و تاریان بۆ بدات و به‌س ئه‌و ده‌توانی پیشنوژییان بۆ بکات، به‌س ئه‌و ده‌زانی بانگ بلئ، بیگومان ده‌بیته فه‌پزی عه‌ین، چونکه ئه‌و کارانه هه‌ر به‌و ده‌کری.

دووه‌م: هه‌لوێستی راست و دروست له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا:

پاش ئه‌وه‌ی شه‌رحی ئایه‌ته‌کان و فه‌رمایشته‌کانم کردو و ته‌ی زانایانم هیئا، ئینجا له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و ئایه‌ت و فه‌رموودانه‌داو له‌میان‌ه‌ی قسه‌ی زانایاندا، له‌چوار خالدا باسه‌که ده‌خه‌مه‌پوو.

1/ هه‌له‌په‌کردن بۆ به‌رپرسیاریتی و سووربوون له‌سه‌ر تیدامانه‌وه‌ی، له‌بنه‌په‌تدا قه‌ده‌غه‌یان به‌لایه‌نی که‌م ناپه‌سنده، ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه ناشایسته‌بی، ئه‌وه

قه‌ده‌غیه، ئە‌گەرنا ناپه‌سندە. یانی کەسیک داوای بە‌رپرسیاریتی بکات، ئە‌گەر ناشایسته‌ بێ‌و له‌ توانایدا نه‌بێ‌، ئە‌وه قه‌ده‌غیه‌ و گونا‌ه‌بار ده‌بێ‌، ئە‌دی ئە‌گەر له‌ توانایدا هه‌بێ‌، بێ‌ ئە‌وه‌ی کە هیچ پالنه‌ریک هه‌بێ‌ چاک یان خراپ، وه‌ بێ‌ ئە‌وه‌ی کە هیچ شتی‌ک په‌کی له‌سه‌ر وی‌ کە‌وتبێ‌، هه‌ر بۆ‌ خۆی داوای بکات و هه‌ڵپه‌ی بۆ‌ بکات؟ ئە‌وه ناپه‌سندە.

2/ هه‌رچه‌نده‌ مرو‌ف شایسته‌ بێ‌و پێ‌ی وابێ‌ت کاره‌کە‌ په‌کیشی له‌سه‌ری کە‌وتوو، به‌لام هه‌ر وا باشتره‌ کە‌ هه‌تا داوای لی‌ نه‌کړی، نه‌یکات! ئە‌گەر کاره‌کە‌ په‌کیشی له‌سه‌ر وی‌ کە‌وتوو، به‌لام واباشه‌ - نه‌مگوتوه‌ فه‌پزه‌.

به‌لام بۆ‌چی گوتم وا باشتره‌؟ له‌به‌ر فه‌رمایشته‌کە‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کە‌ ده‌فه‌رموی: تو ئە‌گەر به‌هۆی داواکردنی خۆته‌وه‌ کارت پێ‌ بسپێ‌ردری، هه‌واله‌ی کاره‌کە‌ت ده‌کړی، به‌لام ئە‌گەر بێ‌ ئە‌وه‌ی بۆ‌ خۆت داوای بکه‌ی پێ‌ت بسپێ‌ردری، یارمه‌تی ده‌دری، جا ئە‌وه‌ باشتر نییه‌؟ مادام به‌هۆی ئە‌وه‌وه‌ کە‌ داوای ناکه‌ی، پێ‌ت ده‌سپێ‌ردری، پشتگیری خۆای گه‌وره‌ (جل جلاله‌) و پشتگیری فره‌شته‌کان بۆ‌ خۆت ده‌سته‌به‌ر بکه‌ی، بۆ‌چی وانا‌کە‌ی؟! بۆ‌یه‌ مرو‌ف ئە‌گەر شایسته‌ش بێ‌، وا باشه‌ بۆ‌ خۆی داوای به‌رپرسی‌تی نه‌کا له‌ خه‌لک.

3/ به‌لام ئە‌گەر له‌ شوێنی‌ک بوو کە‌ نه‌یانه‌ناسی و شاره‌زای نه‌بوون و ده‌شیزانی ئیشه‌کە‌ په‌کی له‌سه‌ر ئە‌و کە‌وتوو، ئە‌گەر ئە‌و به‌و کاره‌ هه‌لنه‌ستی ئە‌و خه‌لکه‌ له‌و شوێنه‌ زه‌ره‌ر ده‌کات، ئە‌وه له‌و حاله‌ته‌دا بو‌ارو مۆله‌تی هه‌یه‌، مادام شایسته‌بێ‌و به‌ پێ‌ویستی بزانی و به‌ شیوه‌یه‌کی جوان هه‌ولێ‌ بۆ‌ بدات، وه‌ک یوسف (علیه‌ السلام)، هه‌ڵپه‌کردن و به‌دوادا گه‌پان و خۆ ناشیرین کردن له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی ئیشی پێ‌ ده‌سپێ‌رن یان نا، هه‌ر شتی‌کی ناشیرینه‌، به‌لام ئایا کە‌س

هه‌بووه له‌و کاته‌دا له یوسف (علیه السلام) شایسته‌تر بێ؟ نه‌خێر، پیغه‌مبه‌ری خوا بووه. وه ئایا ئه‌و ئیشه‌ په‌کی له‌سه‌ر ئه‌و نه‌که‌وتوو؟ با، چونکه ئه‌و نه‌خشه‌ پازده سالییه ئابوورییه‌ی که یوسف (علیه السلام) داینا، دوا‌ی ته‌عبیری خه‌ونه‌که‌ی پادشا، هه‌ر به‌ خۆی جیبه‌جی ده‌کرا، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئایا یوسف (علیه السلام) هه‌له‌په‌ی بو کرد؟ وه کاتی‌ک پادشای میسر له‌ دوا‌ی نارد یه‌کسه‌ر چوو؟ نه‌خێر، به‌لکو گوتی: جاری نایه‌مه‌ ده‌ری: ﴿... اَرْجِعْ اِلٰی رَبِّكَ فَسْأَلُهُ مَا بِاَلِ الْيَسُوْفَ الَّذِي قَطَعْنَ اَيْدِيَهُنَّ اِنَّ رَبِّيْ يَكْدِهُنَّ عَلِيمٌ﴾، یوسف (علیه السلام) به‌ نوینه‌ره‌که‌ی پادشای گوت: جاری بگه‌رێوه‌ بو لای گه‌وره‌و به‌رپرسه‌که‌تو لی‌ی بپرسه: ئایا ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که قسه‌یان له‌سه‌ر کردوووه ده‌ستی خۆیان له‌و رووداوه‌دا بپری، بپرسه‌ بزانه مه‌سه‌له‌که‌یان چی بوو؟ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو بلێ: بوختانیان بو من کردوووه‌و به‌ ناهه‌ق گیراوم، به‌س پی‌ی عه‌یب بوو خه‌لکی تۆمه‌تبار بکات، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ نه‌بوو که ئه‌وانی تیدا تۆمه‌تبار بکات، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بوو که ساحه‌ی خۆی پاک بکاته‌وه، چونکه ئه‌و بیه‌وی رۆل ببینی، ده‌بی په‌ریزی پاک بێ، نابێ تۆمه‌تبار بێ. ئینجا دوا‌ی ئه‌وه‌ی پادشای میسر لی‌یان ده‌پرسی، ئه‌وانیش بی‌تاوانی یوسف ده‌رده‌خه‌ن، ئه‌وجار دووباره له‌ دوا‌ی ده‌نیریته‌وه. واته یوسف (علیه السلام) په‌له‌ ناکات له‌ هاتنه‌ ده‌روه‌ له‌ زیندان، تا‌کو په‌ریزی خۆی پاک نه‌کاته‌وه له‌لای پادشا، ئه‌گه‌رنا هه‌ر په‌ریزی پاک بووه.

دوا‌ی ئه‌وه‌ پادشا پی‌ی ده‌لی: ﴿... اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِيْنٌ﴾ (نېسه‌ واته: ...) ئه‌مپۆ تو له‌لای ئێمه‌ خاوه‌نی ری‌زو حورمه‌ت و جی‌گه‌و ری‌گه‌ی و

ئهمینداریشی)، واته: هیچ نیشانه‌ی پرسپارت له‌سه‌ر نییه، {لای ئیمه تو که‌سیکی متمان‌ه‌پیکراوی}، ئینجا ئه‌ویش ده‌لی: مادام وایه: ﴿... أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾⁽¹⁾

4/ له‌راستیدا نیازو نیه‌ت، رۆلی کاریگه‌ری له‌ حوکمی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا هه‌یه، چ شتی‌ک پالت پێوه‌ده‌نی؟ چ شتی‌ک هانت ده‌دا؟ که‌ ئه‌و کاره‌ت پێ ده‌سپێدری و ئه‌و ئه‌رکه‌ت ده‌خه‌نه‌ سه‌ر شان، هاندهرت چیه‌؟ ئه‌گه‌ر هانده‌رو پالنه‌رت ره‌زامه‌ندیی خوای په‌روه‌ردگار بێ، ئه‌وه‌بێ خزمه‌ت به‌ دین و ژینی مسولمانان بکه‌ی، ئه‌وه‌ حوکمی‌کی هه‌یه‌ و ئه‌گه‌ر ئاما‌نجیشت شتی‌کی دیکه‌ بێ، ئه‌وه‌ شتی‌کی دیکه‌یه‌ و حوکمی‌کی دیکه‌ی هه‌یه‌.

جا ئیستا دیمه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ بۆچی ئه‌وه‌م گوتوه‌:

(أ) نیه‌ت زۆر ده‌وری هه‌یه‌ له‌ گۆرینی حوکمی داواکردنی به‌رپرسیاریتیدا — هه‌لبه‌ته‌ به‌ شیوه‌یه‌کی جوان —، وه‌ سووربوون له‌سه‌ری وه‌له‌په‌کردن بۆی، ئه‌وه‌ له‌ هه‌موو حالاندا شتی‌کی خراپه‌ و نیشانه‌ی نیه‌ت و پالنه‌ری خراپ و ناشه‌رعییشه‌!

(ب) شایسته‌یی و تواناییش دیسان حوکمه‌که‌ی ده‌گۆڕی، جاری موقوف ئه‌گه‌ر نیه‌تی باش نه‌بێ، شایسته‌ش بێ هه‌ر به‌ که‌لک نایه‌ت، هه‌یه‌ شایسته‌یه‌ بۆ کار پێ سپێردان، به‌لام نیه‌تی ئه‌وه‌یه‌ دنیای له‌ په‌نادا بخوا، ئه‌وه‌ بێگومان گونا‌ه‌بار ده‌بێ، یاخود نیه‌تی باشه‌، به‌لام شایسته‌ نییه‌ و خۆی نه‌ناسیوه‌، دیسان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش تووشی گونا‌ه‌ ده‌بێ که‌ خۆی نه‌ناسیوه‌. که‌واته‌ ده‌بێ: یه‌که‌م: شایسته‌

بئی. دووهم: نیه‌تیشی باش بئی. ئینجا ئەگەر به شیوه‌یه‌کی جوان له شوینیک که نه‌یناسن، داوای به‌پرستی بکات، بلێ: من ده‌توانم ئەو ئیشه به‌که‌م و له‌به‌ر خوا ئاماده‌م ئەو کاره‌تان بۆ به‌که‌م، وه له خۆم راده‌بینم، ئەوه بۆی هه‌یه، به‌لام ئەوه له شوینیک که نه‌یناسن، به‌لام ئەگەر بیناسن، با خه‌لك داوای لێکا بۆئه‌وه‌ی فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ بێته جی. ئینجا ئایا به‌لگه‌مان له‌سه‌ر ئەو دوو شته چییه؟ به‌لگه‌ی نیه‌ت ئەو ئایه‌ته‌ی خوایه (جل جلاله) که ده‌فه‌رموی:

﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ لِمَجْعَلِهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾

(٨٢) القصص، واته: (ئەو مه‌نزلگای دواڕۆژه، ته‌رخان ده‌که‌ین بۆ که‌سانیک که به‌رزیاان ناوی له‌سه‌ر زه‌وی، وه خراپه‌کاریشیاان ناوی)، واته: نیه‌ت وه‌نده‌رو پالنه‌ریان ئەوه نییه.

ئینجا له‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ که ده‌فه‌رموی: {إِنَّا وَاللَّهِ لَا نُؤَلِّي عَلَى هَذَا الْعَمَلِ أَحَدًا سَأَلَهُ وَلَا أَحَدًا حَرَصَ عَلَيْهِ}، تۆ وه‌ك ئینسان شتیک بۆ خۆت داوا بکە‌ی و سوور بی له‌سه‌ری، مانای وایه دیاره مه‌به‌ستیکی تایبه‌تی و (شخصی) ت پێی هه‌یه، هه‌روه‌ها ته‌عبیری: (مَنْ أَرَادَهُ) که له ریوایه‌تیکی دیکه‌دا هه‌یه، مانای وایه نیه‌تی وایه که ئیشه‌که‌ی هه‌ر ده‌سته‌که‌وی، به هه‌ر نرخیک بئی و به هه‌ر شیوه‌یه‌کی بئی!

له‌په‌روی شایسته‌یه‌شه‌وه که حوکه‌مه‌که‌ی ده‌گۆڕی، ئەگەر شایسته بئی حوکمیکی هه‌یه و ئەگەر شایسته‌ش نه‌بئی حوکمیکی دیکه‌ی هه‌یه، به‌لگه‌مان ئەو فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ره ﷺ که ئەبو زه‌ری غیفاریی - خوا لێی رازی بئی - ده‌لێت:

(1) (نه‌وه‌ویی) ئەم ئایه‌ته‌ی له (ریاض الصالحین) ه‌که‌یدا وه‌ژێر سه‌رباسی: (باب النهی عن سؤال الإمامة واختیار ترك الولايات إذا لم يتعين عليه أو تدع حاجة إليه) ص: (243) دا هیناوه.

(يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تَسْتَعْمِلُنِي؟) پینگه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فه‌رموی: (يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ)، واته: (ئهی ئه‌بو زه‌ر! بێگومان تۆ بیهیزی).

دیاره‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کان (خَصَائِص) ی قیاده‌ی تیدا نه‌بوون و سیفه‌ته‌کانی به‌رپرستی تیدا نه‌بوون، چونکه به‌رپرستی تیدی بۆ خۆی کۆمه‌لیک سیفه‌تی پیویستن، که ئه‌گه‌ر ئینسان ئه‌و سیفه‌تانه‌ی تیدا نه‌بن، ئه‌و کاره‌ی بۆ به‌پۆه‌ ناچی، به‌لگه‌شمان له‌وباره‌یه‌وه ئه‌وه‌یه که پینگه‌مبه‌ر ﷺ وا ده‌فه‌رموی.

که‌واته:

کاتیک وه‌رگرتنی به‌رپرستی ره‌واو بێ گری و گۆله، که مرۆف نه‌تی باش بێ و شایسته‌یی و تواناشی هه‌بێ، نه‌ک بۆخۆی، به‌ شاهیدی خه‌لک، چونکه شاهیدی ئینسان بۆ خۆی ره‌وا نییه‌ و ده‌بێ خه‌لک تیت رابینی.

بڼه مای نؤیه م

پشت به خوا به ستن و له سهر پیی خو
وهستان و پاراستنی سهر به خوئی

له هه موو روویکه وه

بنه‌مای نوویه‌م

پشت به خوا به‌ستن و له‌سه‌ر پیی خو‌وه‌ستان و پاراستنی سه‌ربه‌خوویی له
هه‌موو روویکه‌وه.

ته‌نها پشت به خوا به‌ستن و له‌سه‌ر پیی خو‌وه‌ستان له‌رووی
ئابوورییه‌وه‌و، پاراستنی سه‌ربه‌خوویی فیکریی و سیاسی خو‌و،
ره‌دکردنه‌وه‌ی هه‌ر جو‌ره وابه‌سته‌یییه‌ک، چونکه به‌بی پشت به خوا به‌ستن
(النَّوْكَالُ عَلَى اللَّهِ) و له‌سه‌ر پیی خو‌وه‌ستان (الإِعْتِمَادُ عَلَى الدَّاتِ) و
سه‌ربه‌خوویی (إِسْتِقْلَالِ)ی خو‌پاراستن، کۆمه‌لی ئیسلامی ناتوانی و ریی
نادری ئامانجه شه‌رعیییه‌کان بینیتیه‌دی، وه‌ک:

1- خوی پهره‌ردگار (جل جلاله) فهرموویه‌تی: ﴿إِنْ يَصْرُكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ
يَخَذْ لَكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (١٦٠) آل
عمران، واته: (ئه‌گه‌ر خوا سه‌رتان ب‌خا که‌س به‌سه‌رتاندا زال نابێ، وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و
پشتتان به‌ربدات، له‌ دوی وی کێ سه‌رتان ده‌خا؟ - واته: که‌س- وه‌ با ئیمانداران
ته‌نها پشت به‌خوا به‌ستن).

2- وه‌ خوی به‌رزو مه‌زن فهرموویه‌تی: ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ
الَّذِي أَيْدَكَ بِبَصَرِهِ ۖ وَاللَّهُ يُنَصِّرُكَ﴾ (١٦٢) الأنفال، بیگومان دواندن (خطاب) له‌گه‌ل
پیغه‌مبه‌ره ﷺ واته: (وه‌ ئه‌گه‌ر بیانیه‌وی فیلت لی بکه‌ن، ئه‌وه‌ بیگومان خوا بۆ تۆ
به‌سه، ئه‌و تۆی به‌هێز کردوه‌ به‌ یارمه‌تی و سه‌رخستنی خو‌ی و به‌ ئیماندارانیش)،
واته: به‌و ئیماندارانه‌ی که‌ له‌ خزمه‌تدان و پشتت ده‌گرن.

3- وه‌ خوی به‌دیینه‌ر (جل جلاله) فهرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (١٦٤) الأنفال، واته: (ئه‌هی پیغه‌مبه‌ر! خوا بۆ تۆ به‌سه، وه‌ بۆ ئه‌و

بروادارانەش که شوینت که‌وتوون). شایانی باسه ئەم ئایەتە دوو واتای هەیه: واتە پشتیوانی خۆی بەرز و مەزن بۆ تۆ بەسە، وە پشتگیری ئەو بروادارانەش که شوینت که‌وتوون، یاخود پشتیوانی خۆی بەرز و مەزن بۆ تۆ ئەو بروادارانەش که شوینت که‌وتوون، بەسە، که زۆر لە توێژەرەوانی قورئان ئەو مانایە‌ی دوو‌هه‌مینیان پێ بە‌هێزترە.

4- وە فەرموویەتی: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ ذَاكُونَ﴾ (المائدة). واتە: {بێگومان پشتیوانی ئێ‌وه (یاخود سەرپەرشتیارو دوستی ئێ‌وه) تە‌نیا خواو پی‌غه‌مبە‌ری خوا، وە (لە دوا‌ی خواو پی‌غه‌مبە‌ری خوا) دوستو پشتیوانی ئێ‌وه ئە‌وانە‌ن که بر‌وایان هێ‌ناوه، ئە‌وانە‌ی نوێ‌ژ بە‌رپا ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن و هه‌میشه رک‌ووع ده‌به‌ن}.

دی‌اره پشتیوان بوونی خۆ‌ی بەرز و مەزن بۆ ئی‌مانداران واتایه‌کی هەیه‌و، ه‌ی پی‌غه‌مبەر ﷺ واتایه‌کی دی‌که‌ی هەیه.

5- وە دەر‌بارە‌ی ها‌وه‌لانی بە‌ر‌پ‌ز و د‌ل‌س‌وزی پی‌غه‌مبە‌ری خوا ﷺ، دوا‌ی ئە‌وه‌ی بێ‌ش‌تر چه‌ند سی‌فه‌ت‌ی‌کیان لێ هه‌ل‌ده‌دات لە ئایە‌تە‌کانی کۆ‌تایی سو‌ورە‌تی (الفتح)‌دا، ئینجا ئا‌وا وه‌سفیان ده‌کات: ﴿... ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَرِجٍ أَخْرَجَ سَطْعَهُ فَنَازَرَهُ، فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوْقِهِ...﴾ (١٩) الفتح، واتە: (... ئە‌وه وه‌سفیانە لە تە‌ورات‌دا، وە وه‌سفیان لە ئین‌جیل‌دا وه‌ک دەر‌خ‌تی‌که که لق و پۆ‌پ دەر‌ده‌کات به‌م‌لاو به‌ولادا - پێ‌ش‌ی نه‌مامه، دوا‌یی لق و پۆ‌پ دەر‌ده‌کات و ئە‌و لق و پۆ‌په - قه‌ده‌که‌ی به‌هێ‌ز ده‌کات و چ‌پ‌و پ‌ر ده‌ب‌ێ‌و، له‌سه‌ر ئە‌و قه‌ده‌ی خۆ‌ی ده‌وه‌ستی‌و به‌رز هه‌ل‌ده‌چ‌ێ‌ (...).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: پشت به‌خوا به‌ستن:

وشه‌ی (تَوَكَّلْ) له‌ زمانێ عه‌ره‌به‌یدا له‌سه‌ر كَيْش (وَزْن) ی (تَفَعَّلْ) ه، واته‌: شَتِيك بکری به‌ زۆر له‌خۆ کردن، یاخود ده‌رده‌سه‌ری (مَشَقَّة) و زه‌حمه‌تی بوئ. وه‌ك ده‌لی: (يَتَجَشَّمُ السَّفَر)، واته‌: (خوی زه‌حمه‌ت ده‌دا تا سه‌فه‌ره‌که بکات). (تَوَكَّلْ) له‌سه‌ر ئه‌و كَيْش (وَزْن) هیه، وه‌ مانای (تَوَكَّلْ) واته‌: وه‌کیل گرتن، (التَّوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ)، واته‌: تۆ خوای به‌رز و مه‌زن بکه‌ی به‌ پشت و په‌نای خۆت، پشتی پێ ببه‌ستی، خوای به‌رز و مه‌زن بکه‌ی به‌ وه‌کیلی خۆت، کاری خۆت به‌ خوای به‌رز و مه‌زن بسپیری.

گرنگی و پێگه‌ی پشت به‌ خوا به‌ستن له‌ ئیسلامدا:

ا/ پشت به‌ خوا به‌ستن دوا‌ی ئیمان، گرنگترین تایبه‌تمه‌ندی (خَصِيصَة) ی مسو‌لمانانه‌:

له‌ زۆر له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانی به‌پێزدا باسی (تَوَكَّلْ) کراوه‌، بۆ وێنه‌: له‌ سووره‌تی (الشوری) له‌ ئایه‌تی (36 – 39) دا خوای به‌رز و مه‌زن باسی (سیفه‌ته‌کانی کۆمه‌لی مسو‌لمان ده‌کات، جارێ هه‌ر له‌ مه‌که‌ بوون نه‌چوو‌بوونه‌ مه‌دینه‌ و نه‌بوو‌بوونه‌ قه‌واره‌ی سیاسی، سیفه‌ته‌کانیان ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمِنَّعُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ٣٦ وَالَّذِينَ يَحْنَبُونَ كِبَرُ الْإِنَّمِ وَالْفَوْحَشَ وَإِذَا مَا عَصَبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ٣٧ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

يُفْقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٣٩﴾⁽¹⁾ واته: (هه‌رچی پیتان دراوه هه‌مووی رابواردنیکێ که‌می ژیا‌نی دنیا‌یه، وه ئه‌وه‌ی له‌لای خوا‌یه، چاک‌تره‌و ده‌شمینیته‌وه، بۆ ئه‌وانه‌ی بر‌وایان هیناوه‌و پشت به‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ستن. وه ئه‌وانه‌ش که‌ خۆیان له‌ گونا‌هی گه‌وره‌و کار‌ی ناپه‌سندو دزیو ده‌پاریزن، وه کاتیکیش تو‌ورپه‌ ده‌بن چاوپۆشیی ده‌که‌ن، وه ئه‌وانه‌ش که‌ به‌ده‌م بانگی په‌روه‌ردگاری خۆیا‌نه‌وه‌ چوون و نو‌یژیان به‌ریاکردو کاروباریان له‌نیو خۆیا‌ندا به‌ راویژه‌و له‌و رۆژییه‌ی پیماندان ده‌به‌خشن، وه ئه‌وانه‌ش که‌ کاتی‌ک سته‌م و ناحه‌قییان به‌رانبه‌ر ده‌کری، به‌ده‌نگ دین و تۆله‌ی خۆیان ده‌که‌نه‌وه)، وه‌ک ده‌بینین له‌ دوا‌ی ئیمان، با‌سی پشت به‌ خوا به‌ستن ده‌کات.

له‌پاستیدا که‌سی‌ک پشت به‌ خوا ده‌به‌ستی، که‌ باش ئیمانی به‌ خوا‌ی به‌رز و مه‌زن هه‌بێ، به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی که‌ ئیمان‌ت به‌ خوا‌ی به‌رز و مه‌زن هه‌یه، پشت به‌ خوا ده‌به‌ستی.

ب/ پشت به‌ خوا به‌ستن، مه‌رجی به‌ بر‌وادر حیساب کرانه:

خوا‌ی به‌رز و مه‌زن پشت به‌خوا به‌ستنی به‌ مه‌رجی به‌ بر‌وادر له‌ قه‌له‌مدران داناوه، وه‌ک له‌سه‌ر زاری یه‌عقوب بابی یوسف (علیه السلام) ده‌فه‌رموی: ﴿إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾⁽²⁾ واته: (حوکم - یانی: بر‌یار یاخود به‌رنامه‌ دانان، یان هه‌ردوکی - ته‌نها‌هی خوا‌یه، پشت به‌و به‌ستوه، وه با پشت به‌ستوان ته‌نها پشت به‌و به‌ستن)،

¹ الشوری: ٣٦ تا ٣٩

² یوسف: ٦٧

واته: ئه‌وه‌ی که ئیمانداربێ و بیه‌وی پشت به شتیك ببه‌ستی، ده‌بی ته‌نها پشت به خوا ببه‌ستی.

ج/ پشت به خوا به‌ستنی‌ش پێچه‌وانه‌ی سازکردنی هۆکاره‌کان نییه:

پشت به خوا به‌ستن مانای ده‌ست به‌ردان نییه له هۆکاره‌کان، وه مانای ده‌ست به خۆدا به‌ردانه‌وه نییه، بڵێ: پشتم به خوا به‌ستوه‌وه له‌سه‌ر گازی پشتی لی راکشی! بۆچی؟ چونکه خوی به‌رز و مه‌زن باسی یه‌کیك له به‌نده چاکه‌کانی خۆی ده‌کات که (ذوالقرنین)ه، که هه‌ندیک له توێژه‌ره‌وانی قورئان ده‌لێن یه‌کیکه له پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام، زۆر مه‌دحی ده‌کات، دوا‌ی ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاثَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾⁽¹⁾ واته: (ئیمه ده‌سه‌لاتمان پێدا له زه‌ویدا وه له هه‌موو شتیك هۆکارێکمان بۆ ره‌خساندبوو...)، ئه‌ویش به‌دوا‌ی هۆکاره‌کان ده‌که‌وت، دوا‌ی چه‌ند جاریك ئه‌و رسته‌یه دووباره ده‌بیته‌وه: ﴿فَأَنْبَغَ سَبَبًا﴾⁽²⁾ الکهف، واته: (به‌دوا‌ی هۆکاره‌کان که‌وت)، واته: (ذوالقرنین) به‌لام خوی بی‌هاوتا (جل جلاله) بۆمان باس ده‌کات که پشتی به هۆکاره‌کان ده‌به‌ست، واته: دلێ به‌خواوه (جل جلاله) په‌یوه‌ست بوو، به‌لام ده‌ستیشی به هۆکاره‌کانه‌وه به‌ستبوو.

له فه‌رموده‌یه‌که‌دا هاتوه‌وه که: {عن جعفر بن عمرو بن أمية، عن أبيه، قال: قال رجل للنبي ﷺ: أُرْسِلُ نَاقَتِي وَأَتَوَكَّلُ؟ قَالَ: أَعْقِلْهَا وَتَوَكَّلْ} (2) واته: - پۆژیک کابرایه‌کی عه‌ره‌بی ده‌شته‌کی دیت بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و شتریکی

¹ الکهف: □□

² رواه ابن حبان في صحيحه: (731)، وقال شعيب الأرنؤوط: حديث حسن.

پێده‌بێ -، پیاوه‌که له پێغه‌مبەر ﷺ پرسى: - وشته‌که‌م - به‌رله‌لا
بکه‌م و پشت به‌ خوا به‌ستم؟ پێغه‌مبەر ﷺ ده‌فه‌رموئ: بیبه‌سته‌وه، ئینجا
پشت به‌ خوا به‌سته‌).

به‌لێ، به‌ هۆکاره‌کان په‌یوه‌ست بوونه‌وه، له‌گه‌ڵ پشت به‌ خوا به‌ستن،
تێکناگیرین، به‌لکو که‌سیک پشتی به‌ خوا قایم بێ، ده‌بێ چاکیش به‌ قسه‌ی
خوا بکات، خوای به‌رز (جل جلاله) خۆی ده‌فه‌رموئ: هۆکاره‌کان ره‌چاو بکه‌ن.

دووهم: له‌سه‌ر پێی خۆ وه‌ستان (الإِعْتِمَادُ عَلَى الذَّاتِ) له‌ رووی ئابوورییه‌وه:

بنچینه‌یه‌ك هه‌یه‌ كه زۆر باوه، ده‌لێ: (مَنْ لَا يَمْلِكُ قُوَّتُهُ لَا يَمْلِكُ قَرَارَهُ)، واته‌:
(هه‌ر كه‌سیك بژێوی خۆی به‌ده‌ست نه‌بێ، برپاری خۆی به‌ده‌ست نه‌یه)، به‌پاستی
تارا‌دده‌یه‌کی زۆر وایه، ئه‌وه چ بۆ تاك وایه، چ بۆ كۆمه‌ڵ وایه، چ بۆ
ده‌وله‌تیش وایه.

كۆمه‌لێکی ئیسلامی ئه‌گه‌ر بیه‌وئ ئاماژه‌کانی به‌ده‌ست بێنێ، ده‌بێ هه‌ول
بدات له‌سه‌ر پێی خۆی بوه‌ستی و پشت به‌ خۆی به‌ستی.

به‌تایبه‌تی له‌م رۆژگارده‌دا پشت به‌ خۆ به‌ستن له‌ رووی ئابوورییه‌وه و له‌سه‌ر
پێی خۆ وه‌ستان، یه‌كجار گرنگه‌، بۆیه‌ش من ئه‌و ئایه‌ته‌ی سووره‌تی (فتح)م بۆ
هێناوه‌ته‌وه، كه خوای په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی هاوه‌لانی به‌پێزو دلسۆزی
پێغه‌مبهری خوا ﷺ، دواى ئه‌وه‌ی پێشتر چه‌ند سیفه‌تێکیان لێ هه‌ڵده‌دات، له‌

ئایه‌ته‌کانی کۆتایی سوورده‌تی (الفتح) دا^(ه)، ئینجا ئاوا وه‌سفیان ده‌کات: ﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ ﴿(4)

خوای به‌رز و مه‌زن وینه بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی به‌پیزی دینیته‌وه به دره‌ختیک که ره‌گ و ریشه‌که‌ی به‌قوولایی زه‌وییدا چۆته خواری و له‌سه‌ر قه‌دو بنکی خۆی وه‌ستاوه.

1) خوای په‌روه‌ردگار ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿يُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٩﴾﴾ (الفتح، واته: (موحه‌مه‌د ره‌وانه‌کراوی خوایه، وه ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدان و شوینی که‌وتوون، به‌زه‌برو توندوتیژن به‌رانبه‌ر کافرانو، دل نه‌رمو به‌سوژن له‌نیوان خۆیاندا، ده‌یانینی هه‌رده‌م له‌رکوع و سه‌جده‌دان، ئاواتیان به‌ده‌سته‌پێنانی به‌خشش و ره‌زامه‌ندی خوایه، له‌روخساریاندا نیشانه و شوینه‌واری کړنووش بردن هه‌یه، ئه‌وه وه‌سفیان له‌ته‌ورپادا، وه وه‌سفیان له‌ئینجیلدا وه‌ک دره‌ختیکه که‌لقو پۆپ دره‌ده‌کا به‌ملو به‌ولادا - پێشێ نه‌مامه‌ دوایی لقو پۆپ دره‌ده‌کا ئه‌لقو پۆپه - قه‌ده‌که‌ی به‌هیز ده‌کات و چرو پر ده‌بی و له‌سه‌ر ئه‌وه‌قه‌ده‌ی خۆی ده‌وه‌ستی و به‌رز هه‌لده‌چی، - ئه‌وه‌نده زوو گه‌شه‌ ده‌کات - جوتیاره‌کان سه‌رسام ده‌کات، - خوا ئاوا به‌خیرایی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری زیادکرد - تاوه‌کو رقی بی‌بروایانان پێ هه‌لسی، خوا به‌ئینی به‌و که‌سانه‌ داوه که‌ بروایان هیناوه‌ و کاره‌ چاکه‌کانیان ئه‌نجامداوه، به‌لێبوردنی ته‌واوو پاداشتیکی گه‌وره).

هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ بو پیغه‌مبه‌ر ئاوا بوون: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ وه‌ک نه‌مامه‌که‌ بووه، ئه‌وانیش وه‌ک لقو پۆپه‌که‌ بوون، ئه‌ویان به‌هیز کردووه و ئه‌ویان به‌رز کردۆته‌وه به‌ره‌و ئاسمان و لقو پۆپی هاویشته‌وه. (ئه‌وانه‌ی له‌م ئایه‌ته‌دا باسکران سیفته‌ی به‌ری هاوه‌لان بوون، ئه‌وه‌یش که‌ باسکران وینه‌ی پاداشتیان بوو، جا سیفته‌ی هه‌ر که‌سیک وه‌ک سیفته‌ی ئه‌وان بی، ئه‌وا له‌ریزی ئه‌واندا ده‌بی).

2) (مَثَلٌ) یانی وه‌سف، وه‌سف و سیفته‌ی ئه‌وانه له‌ته‌ورپادا ئاوا باسکراوه.

3) له‌ته‌ورپادا ئاوا وه‌سفکارون، وه‌ته‌ورپاتی ئیستا ئه‌وه‌ی تیدا ماوه که‌ باسی پیغه‌مبه‌رێک ده‌کات - دیاره ئیستا گۆرپویانه -، پیغه‌مبه‌رێک دێ بانگه‌وازه‌که‌ی دنیا داده‌گریت، ئه‌وانه‌ی که‌ له‌گه‌لیدان ئه‌وه‌ سیفته‌ته‌کانیان، ئیستاش ئه‌وه له‌ته‌ورپادا هه‌یه.

دیاره وه‌رگرتنی هاوکاریی و یارمه‌تییش به‌بێ مه‌رج و به‌رانبه‌رو به‌شیوه‌یه‌کی لیژانانه، پێچه‌وانه‌ی له‌سه‌رپێی خۆ وه‌ستان نییه، به‌لام پێویسته هه‌میشه حیسابی ئه‌وه بکری که کاتیکی دی، ده‌بردنی و کوتایی پێ دی!

شایانی باسیشه له‌م رۆژگارده‌دا پشت به‌خۆ به‌ستن له‌پرووی ئابورییه‌وه یه‌كجار شتیکی زه‌حمه‌ته، به‌تایه‌ته که له‌لایه‌ن ئه‌مریکا و ده‌ست و پێوه‌نده‌کانیه‌وه سیاسه‌تیک په‌په‌وه ده‌کری، که پێی ده‌لێن سیاسه‌تی وشک‌کردنی سه‌رچاوه‌کان (سیاسَةُ تَجْفِيفُ الْمَنَابِعِ)، ئه‌م سیاسه‌ته له‌ دژی ته‌ورژمی ئیسلامی و له‌ژێر په‌رده‌ی (جه‌نگ له‌ دژی تیرۆر) دا په‌په‌وه ده‌کری.

که مه‌به‌ستیان پێی وشک‌کردنی ئه‌و سه‌رچاوانه‌یه که هاوکاری ماددی لایه‌نه ئیسلامییه‌کانیان لێوه ده‌کری، که بێگومان ئه‌مریکا سته‌میکی گه‌وره‌ی کردووه له‌ دام و ده‌زگا خێرخوازییه‌کانیش، یانی به‌ بیانووی دژایه‌تی کردنی ئه‌وانه‌ی که دژایه‌تی ئه‌مریکا ده‌که‌ن، که ناویشی لێناون تیرۆریست (إرهابی)، له‌حالی‌کدا که بۆ خۆی گه‌وره‌ترین تیرۆر (إرهاب) په‌په‌وه ده‌کات له‌سه‌ر ئاستی دنیا، که چی له‌ په‌نای ئه‌وه‌دا و به‌ بیانووی ئه‌وه‌وه زۆر دژایه‌تی ئه‌و دامه‌زراوه‌ و کومه‌له (جمعية) خێرخوازیانه ده‌کات، که مزگه‌وتیان دروست ده‌کردن، یان رێگه‌وبانیان دروست ده‌کردن، یان یارمه‌تی هه‌تیوو بپه‌وه‌ژن و لێقه‌وماوو هه‌ژارو داماوو ئه‌وانه‌یان ده‌دا، ئیستا له‌ ترسی ئه‌مریکا، زۆر له‌ ولاتان و زۆر له‌ ده‌وله‌مه‌ندان و پاره‌داران و خێرخوازان ناوێن هاوکاریی ئه‌و دامه‌زراوه‌ و کومه‌له خێرخوازیانه بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی تۆمه‌تبار نه‌کرین به‌وه‌ی که‌وا ئه‌و پاره‌یه پالێشتی دارایی ئه‌و خه‌لکانه‌ی پێ ده‌کری، که ئه‌مریکا خستوونیه‌ خانه‌ی تیرۆره‌وه.

بۆیه به‌پاستی له‌لایه‌که‌وه مه‌سه‌له‌ی زوهد و ساده ژیان و که‌م مه‌سره‌فی، شتیکی حه‌تمیی و پێویسته بۆ هه‌ر لایه‌نیکی ئیسلامیی، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه هه‌بوونی پرۆژه‌ی ئابووری و به‌ره‌هێنان (ئِستِثْمَارِی) یش شتیکی پێویسته.

له‌پاستیدا کاری ئیسلامیی و پاکسازی و چاکسازی کردن له‌ کۆمه‌لگادا به‌ هه‌ژاری باشتر ده‌کری، به‌ که‌سانی ساده ده‌کری، به‌ که‌سانیک که به‌پاستی ئاتاج و نه‌دارن، چونکه تۆ ته‌ماشای پێغه‌مبه‌ران بکه‌ علیهم‌الصلاة والسلام په‌یره‌وو شوینکه‌وتووانی پێغه‌مبه‌ران، به‌زۆری له‌م جوړه‌ بوون، چه‌وسینراوان (مُسْتَضْعَفین) بوون، دوژمنه‌کانیشیان هه‌میشه‌ خۆشگوزه‌رانه‌کان (مترفین) و ده‌ست بلأوه‌کان (مصرفین) و خۆ به‌زלگه‌کان (مستکبرین) و و نه‌وانه‌ بوون، بۆیه به‌پاستی خۆ راهێنان و خه‌لك راهێنان له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی دنیا به‌ که‌مگری (زُهْد) و ژيانى ساده، زۆر گرنگه‌ له‌ هه‌موو ئاسته‌کاندا، ئه‌وه یه‌ك.

دوو: گرنگیدان به‌ پرۆژه ئابوورییه‌کان، ئه‌گه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی ساده‌ش بێ، به‌پاستی گرنگه، نابێ هه‌ر چاوه‌ڕێ بکه‌ی له‌ لایه‌نیکه‌وه شتیكت بۆ بێ، با بێ مه‌رجیش بێ، به‌لام نابێ هه‌ر چاوت له‌وه بێ، ئینسان بۆ خۆی ده‌بێ ده‌ست بجوولێتی.

وه پێویسته ئه‌و راستییه‌ش بزانێ که یارمه‌تی وه‌رگرتن له‌ هه‌رلایه‌ك، ده‌ولت بێ، حیزب بێ، که‌سایه‌تی بێ، خێرخواز بێ، هه‌رکه‌سیك بێ، مادام به‌بێ مه‌رج و به‌بێ به‌رانبه‌ر بێ، پێچه‌وانه‌ نییه‌ له‌گه‌ڵ له‌سه‌ر پێی خۆ وه‌ستان و پارێزگاریی له‌ سه‌ربه‌خۆیی خۆ کردن، مادام ئه‌و هاوکاری و یارمه‌تییه‌ له‌سه‌ر حیسابی لادانت له‌ به‌رنامه‌ و فیکرو سیاسه‌ت نه‌بێ، ئه‌گه‌ر یارمه‌تی به‌و شیوه‌یه‌ هه‌بێ زۆر ئاساییه، چونکه جارى و هه‌یه ئامانجی تۆ و ئامانجی ئه‌و لایه‌نه‌ی هاوکارییت ده‌کات، یه‌ك ده‌گریته‌وه، بۆ نموونه: دوژمنیکی هاوبه‌شتان هه‌یه، به‌لام به‌ مه‌رجێك له‌سه‌ر حیسابی لادانی فیکری و سیاسیی و دوورخستنه‌وه‌ت له‌ ئامانجه‌ شه‌رعییه‌کانت نه‌بێ.

سیییه‌م: پاراستنی سه‌ربه‌خۆیی فیکری و سیاسی، ره‌تکردنه‌وه‌ی هه‌ر جو‌ره وابه‌سته‌یه‌ک:

سه‌ربه‌خۆیی فیکری، واته: تۆ خۆت ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ی که بۆ خۆت داتناوه، چۆن له دین تیگه‌یشتووی، چۆن له واقع تیگه‌یشتووی، ده‌ته‌وێ چی بکه‌ی و چۆن بکه‌ی له رووی فیکرییه‌وه، وه له رووی سیاسییه‌وه، ده‌ته‌وێ چۆن هه‌ر که‌ت بکه‌ی و بجوولێ، هه‌لوێستت چیه له‌گه‌ڵ ئه‌و حیزب و خه‌ڵکانه‌ی ئه‌و ده‌وروپه‌ره؟ ئه‌و سیاسه‌ته فیکری و به‌رنامه سیاسییه‌ی که بۆ خۆت داتناوه، ده‌بێ پارێزگاری لی‌بکری و، له‌ژێر هه‌یج فشارێکدا ئینسان نه‌هێلێ له بنه‌ما سه‌ره‌کییه‌کانی لای‌به‌دن، ئه‌گه‌ر نا دابه‌زین له شتی بچوک زیانی نه‌یه.

وه‌ک پێشتر باسمانکرد، پێغه‌مبه‌ر ﷺ له ئاشته‌وا‌یی (صُلح)ی حوده‌یبیه‌دا له هه‌ندێک شتی بچوک ته‌نازولی کرد، کافره‌کان گو‌تیان: با (رسول الله) نه‌نووسری و (باسم‌الحرام) نه‌نووسری، هه‌رچه‌نده پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌و شتانه‌ی له‌سه‌ر دڵ قورس بوون، به‌لام له‌سه‌ر ئه‌و بیانوو گرتنه‌وه‌ی کافره‌کان ئاشته‌وا‌یه‌ که‌ی تی‌ک نه‌دایه‌وه، چونکه شتی بنه‌په‌تی نی‌ن، وه رازی‌بوونی‌شی به نه‌نووسرانیان له رێککه‌وتنامه‌که‌دا، مانای ده‌سته‌به‌ردار‌بوونی نی‌یه لی‌یان.

ئێمه وه‌ک کۆمه‌لی ئیسلامی له خوا به‌زیاد بێ -وه‌ک باسکردنی نیعمه‌تی خوا- تا ئیستا له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی تووشی هه‌رازو نشیوی زۆر بووین، تووشی گرفتاریی زۆر بووین، به‌لام من وه‌ک ئه‌میری کۆمه‌لی ئیسلامی ده‌لێم: تا ئیستا له خوا به‌زیاد بێ له رووی فیکری و سیاسی و پاراستنی سه‌ربه‌خۆیی خۆمانه‌وه، سوپاس بۆ خوا باشمان هێناوه، سه‌ربه‌زانه هێنا‌ومانه‌، هه‌ر پرۆپا‌گه‌نده‌یه‌ک و درۆ و ده‌له‌سه‌یه‌ک که له‌و باره‌یه‌وه ده‌گوتریت، له‌پاستیدا بچوو‌کت‌رین به‌لگه‌یان به‌ده‌سته‌وه نی‌یه، ته‌نها گومانی خراپ و له پشت په‌رده‌ی ره‌شه‌وه ته‌ماشاکردنه، بۆیه ئێمه یه‌قینی خۆمان به گومانی خه‌لکی ناده‌ین.

به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ش باش بزانی: پارێزگاریی له‌ سه‌ربه‌خۆیی سیاسی و فیکریی خۆ
کردن، شتیکی ئاسان نیه‌ و باجی گه‌وره‌ی ده‌وی، به‌لام هیچ جیگره‌وه (بدیل) یشی نیه‌ و،
به‌ هه‌ر نرخیک بووه‌ پێویسته‌ به‌ئێرتیه‌دی، وه‌ ئێمه‌ له‌ و پێناوه‌دا باجیشمان داوه‌.

بڼه‌ماي ده‌يهم

له‌سه‌ر بڼه‌ماي شايسته‌يي

نهرک به نه‌ندامان بسپيرين

بنه‌مای دهیه‌م

له‌سه‌ر بنه‌مای شایسته‌یی ئه‌رك به ئه‌ندامان بپێڕین

ئه‌رك و كار به خه‌لك سپاردن له‌سه‌ر بناغه‌ی شایسته‌یی (الكفاءة) و ره‌چاوکردنی هه‌یزو ده‌ستپاکی (القوة والأمانة) و پارێزگاری و زانیاری (الحفظ والعلم) و خو‌پاگاری و ب‌پرواپته‌ویی (الصبر والیقین)، وه ره‌چاونه‌کردنی هه‌یج مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌ك: خزمایه‌تی و ناوچه‌گه‌ریتی و ناسیاویتی و هاومه‌ش‌په‌یی و هاوته‌مه‌نی و ... هتد، وه‌ك:

1- خوای به‌رز و مه‌زن له‌سه‌ر زمانی یه‌كێك له‌ دوو كچه‌کانی ئه‌و پیاوه به‌ته‌مه‌نه‌ی كه موسا عليه السلام ئاژه‌له‌كانی بۆ ئاودان، كه زۆر له توێژه‌ره‌وان گوتووایه (شوعه‌یب) ه عليه السلام - فه‌رموویه‌تی: ﴿... يَتَأَبَّاتِ اسْتَعِجْرُهُ إِنَّكَ خَيْرَ مَنْ اسْتَعِجَرَتِ الْقُوَى الْأَمِينُ ٢٦﴾ القصص، واته: { ... ئه‌ی بابه‌! به‌ كری بگه‌، باشت‌ترین كه‌سیك كه تۆ به‌ كری بگه‌ (بۆ شوانی) به‌هه‌یزی ئه‌مینه‌داره‌ }، واته: موسا ئه‌و دوو سیفه‌ته‌ی هه‌ردووك تێدابه‌ون.

2- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) له‌سه‌ر زمانی یوسف عليه السلام به پادشای میسری فه‌رمووه‌: ﴿... أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ٥٥﴾ يوسف، واته: (... من له‌سه‌ر عه‌مباره‌کانی زه‌وی دابنێ، چونكه‌ من پارێزه‌رو زانام)، به‌ زاراوه‌ی ئه‌م‌پ‌ر واته: ب‌مكه‌ به‌ وه‌زیری دارایی و ئابووری.

3- وه خوای زانا و توانا (جل جلاله) له سیاقی چهند ئایه‌تیکدا که باسی گه‌لی

به‌نی ئیسپرائیل ده‌کات، فه‌رموویه‌تی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (٢٤) السجدة، واته: (وه گێڕابوو مان به پێشه‌وايانێك كه به فه‌رمانی ئێمه رێنمایی خه‌لكیان ده‌کرد، له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه كه خۆیان راگرت و بره‌وايه‌کی پته‌ویان به ئایه‌ته‌کانی ئێمه هه‌بوو).

4- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا...﴾ (٥٨) النساء، واته: (بێگومان خوا فه‌رمانتان پێده‌کات که سپارده‌کان بگه‌یه‌ننه خه‌لکی شایسته‌ی خۆیان ...).

5- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَخَوْنُوا أَمَانَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (٢٧) الأنفال، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بره‌واتان هێناوه! ناپاکیی له‌گه‌ڵ خوا و پێغه‌مبه‌ری خوا مه‌که‌ن، وه ناپاکیی له‌ سپارده‌کانتاندا مه‌که‌ن، له‌کاتیکدا که ده‌زانن - ناپاکیی کردن چهند خراپه‌).

6- پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: (مَنْ اسْتَعْمَلَ عَامِلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ مِنْهُمْ أَوَّلَىٰ بِذَلِكَ مِنْهُ وَأَعْلَمُ بِكِتَابِ اللَّهِ وَسُنَّةِ نَبِيِّهِ ﷺ فَقَدْ خَانَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَجَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ) رواه الحاكم في المستدرک: (7023) وصححه، ورواه البيهقي في السنن الكبرى: 20151، عن ابن عباس، واته: (هه‌ر که‌سیک کاروباری مسوڵمانان به که‌سیک بسپێری، وه بشزانێ له‌نیویاندا که‌سیکی له‌و شایسته‌تره‌یه بو‌ئهو کاره‌و، زاناره به‌کتییی خواو

سوننه‌تی پیڤه‌مبه‌ره‌که‌ی، ئه‌وه خیانه‌تی له‌ خواو پیڤه‌مبه‌ری خواو هه‌موو برواداران کردوه).

7- هه‌روه‌ها پیڤه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِذَا ضُيِّعَتِ الْأَمَانَةُ فَأَنْتَظِرُ السَّاعَةَ، قَالَ: كَيْفَ إِضَاعَتُهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَأَنْتَظِرُ السَّاعَةَ) رواه البخاري: (6496) عن أبي هريرة، واته: (هه‌ركاتیك سپارده زایه بوو چاوه‌پێی قیامه‌تی بکه -واته: قیامه‌تی ئه‌و کاره و کۆتایی هاتنی -، - ئه‌بو هه‌ره‌په‌ر خه‌وای لێی رازی بێ- گوته‌ی: ئه‌ی پیڤه‌مبه‌ری خوا! زایه بوونی سپارده چۆنه؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: هه‌رکات ئیش به‌ غه‌یری خه‌لکی شایسته‌ی خۆی سپێردرا، چاوه‌پێی کۆتایی هاتنی ئه‌و ئیشه‌ بکه).

چونکه‌ بوونه‌وه‌ر هه‌مووی قیامه‌تیکی هه‌یه و، هه‌موو شتێک له‌ خودی خۆیدا قیامه‌تیکی هه‌یه، وه‌ک خه‌وای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ، ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ﴾ (٢) الأنعام، واته: (خوا ئه‌و که‌سه‌یه که‌ ئێه‌وه‌ی له‌ قه‌ور دروستکردوه، پاشان بۆ هه‌ر دروستکراویک له‌ دروستکراوه‌کانی کاتیکی داناوه کۆتایی تیدا بێ، وه‌ بۆ بوونه‌وه‌ریش هه‌مووی کاتیکی هه‌یه که‌ به‌ تیکرای کۆتایی دێ).

ئینجا دیاره‌ بناغه‌و شیوازی دانانی به‌رپرسانی‌ش، له‌ هه‌موو حالاندا بریتییه‌ له‌ راویژ، چونکه‌ خوا (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ...﴾ (٣٨) الشوری، واته: (... وه‌ کاروباریان له‌ نێو خۆیاندا به‌ راویژه‌ ...)، هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَشَاوَرُهُمْ فِي الْأَمْرِ...﴾ (١٥٩) آل عمران. واته: (... وه‌ له‌ کاروبار به‌ پێوه‌بردندا راویژیان پێ بکه ...).

روونکردنه وه

یه که م: خه سه له ته بنه په تییه کانی به پر سیاری تی:

بۆ به پر سیاری تی له ئیسلامدا چهند خه سه له تیکی بنه په تی به مه رج گیراون، بۆ که سانیك ئه رك و به پر سیاری تی بیان پئ ده سپێردرئ، وه به پئی ئه وهی ئیمه له ئایه ته کاندایه نامانن، شه ش سیفه تی بنه په تی هه ن، پئویسته له که سیکدا هه بن که ئه رك و کاری مسولمانانی پئ ده سپێردرئ، ئه و شه ش سیفه ته شمان پئشتر به تیروته سه لی باسکردن، بۆیه لیڤه دا به کورتی باسیان ده که یه ن.

1، 2/ هیژو ده ستپاکیی (القُوَّةُ وَالْأَمَانَةُ):

وه هیژی پئویست بۆ هه ر کاریك به پئی سروشتی کاره که ده گۆرئ، بۆ وینه: کاری فیکری و زانستی، هیژی داواکراو تئیدا، بریتییه له وه که ئه و ئینسانه چاوکراوه بئ تئیدا و، زاناو شارهزا بئ و ئه هلی فیکرو روشنبیر بئ، به لام هیژی پئویست بۆ کاری سه ربازی ئه وه یه که ئه و ئینسانه زاناو شارهزا بئ له تاکتیکی جهنگی و، لیژان و شه پزان و ئازا بئ، وه هه روه ها له بواری ئابوورییدا سیفه تی به مه رج گیراو، ئه وه یه که له که سابه ت بزانی و بزانی مال چۆن پهیدا ده کړئ و چۆن سه رف ده کړئ.

3، 4/ پارێزگاریی و شارهزایی:

که ئه ویشمان له فه رمایشتی یوسف (علیه السلام) وه رگرتوه که به پادشای میسری گوت: ﴿... أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكَ ۚ﴾ یوسف. واته: بمرکه به به پررسی عه مبارو خه زینه کان له سه ر زه مینی میسر، یانی:

بمکه به به‌رپرسی دارایی و ئابووری، چونکه من پارێزهرم هه‌ر شتی‌کم پێ بسپێردرێ ده‌یپارێزم، وه‌ زاناشم ده‌زانم چۆن هه‌لسوکه‌وت (تصرف) ی تیدا ده‌که‌م.

5, 6/ خۆپاگریی و ب‌رواپته‌ویی (الصبر والیقین):

وه‌ك زانایان گوتویانه: (بِالصَّبْرِ وَالْيَقِينِ تُنَالُ الْإِمَامَةَ فِي الدِّينِ)، واته‌: (به‌ خۆپاگریی و ب‌روا پته‌ویی پێشه‌وایه‌تی له‌ دینداریدا وه‌ده‌ستدئ)، ئه‌ویشمان له‌م ئایه‌ته‌ وه‌رگرتوه‌ که‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌رباره‌ی به‌نی ئیسرائیل (واته‌: پێغه‌مبه‌رانی به‌نی ئیسرائیل و مشوورخۆرانی به‌نی ئیسرائیل) ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (٢٤) السجده، که‌واته‌: به‌رپرسی‌تی پێویستی به‌وه‌ ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌و ئیشه‌ خۆپاگر بی، و، په‌له‌پرووی تیدا نه‌که‌ی و ته‌نگه‌تاو نه‌بی، دڵ گچکه‌ و که‌م حه‌وسه‌ له‌ نه‌بی، وه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵدان، بۆ کردنی ئه‌و کاره‌، ده‌بی دیسان دڵ گه‌وره‌ بی و لی‌بوردنت هه‌بی، ئارامگرو پشوو‌دریژ بی، وه‌ ده‌بی ئه‌و ئینسانه‌ خاوه‌نی یه‌قین بی به‌و به‌رنامه‌ و رێبازه‌ی خۆی که‌ له‌سه‌ری ده‌پوا، چونکه‌ یه‌قین به‌ مانای زانیاریه‌کی بی‌گومان دی، به‌ مانای ئیمان‌یکی بی له‌ره‌له‌رو بی دوو دلی و بی دڵ له‌ دڵدان دیت.

ده‌توانین ئه‌م شه‌ش سیفه‌ته‌: به‌یه‌ك وشه‌ ته‌عبیریان لی‌ بکه‌ین، که‌ بریتییه‌ له‌ شایسته‌یی (الكفاءة)، واته‌: خاوه‌نی ئه‌و سیفه‌تانه‌ بی، که‌ ئه‌وانه‌ بنه‌رته‌یه‌کانن، ئه‌و شه‌ش سیفه‌تانه‌ش هه‌ر کام‌یکیان ده‌گونجی لق و پۆی دیکه‌یان لی‌بکه‌ینه‌وه‌.

ئەوجار بێجگە لەم شەش خەسلەتە بنەرەتیانەش، نابێ هیچ شتیکی دیکە ره‌چاوبکری و به‌مه‌رج بگیری، بۆ وێنه: خزمایه‌تی و ناوچه‌گه‌ریتی و ناسیاویتی و دۆستایه‌تی و هاومه‌شپه‌بیی و ... هتد، له‌به‌رچاونه‌گیری، بلی: ئەوه‌ فیکری له‌ فیکری من نزیکه، سروشتی له‌ سروشتی من نزیکه .

دووه‌م: به‌رپرسیاریتی و کار پێ سپێردان، سپارده‌ (أمانه‌)یه‌ و له‌ ئەسلدا هی خه‌لك و کۆمه‌لگایه‌ به‌گشتی، پێویسته‌ که‌سانیک که‌ ده‌کرینه‌ ده‌مپراست، چاو وردبکه‌نه‌وه‌ بزائن به‌ کیی ده‌سپێرن:

هه‌ر ئیش و کاریک له‌ بنه‌رته‌دا خاوه‌نه‌که‌ی خه‌لك و کۆمه‌لگایه‌ به‌گشتی و، پێویسته‌ که‌سانیک که‌ ده‌کرینه‌ ده‌مپراست چاو وردبکه‌نه‌وه‌ ئەو ئەمانه‌ت و سپارده‌یه‌ که‌ خاوه‌نه‌ بنه‌رته‌یه‌که‌ی خه‌لكه‌، به‌ کێ ده‌سپێرن، چونکه‌ ئەگه‌ر بێ و به‌ ئەهلی خۆی نه‌سپێرن، مانای وایه‌ به‌ ناپاک (خائن) داده‌نرین به‌رانبه‌ر به‌ خوای به‌رز و مه‌زن و به‌رانبه‌ر به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و به‌رانبه‌ر به‌ بڕواداران، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەوه‌ ئەم ئایه‌ته‌یه‌ که‌ خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾⁽¹⁾ بۆیه‌ش ده‌لێن: هه‌ر به‌رپرسیاریتییه‌ک و هه‌ر کاریک به‌گشتی خاوه‌نه‌که‌ی خه‌لكه‌، چونکه‌ خوای به‌رز و مه‌زن دواندن (خطاب) له‌گه‌ڵ بڕواداران هه‌موواندا ده‌کات: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾، ئایا ئەو راناوه‌ (کُم) کییه‌؟ مسوڵمانان به‌گشتی، ﴿أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾، که‌واته‌: خوای به‌رز و مه‌زن به‌گشتی فەرمان به‌ کۆمه‌لگای مسوڵمان ده‌کات، که‌ سپارده‌کان به‌ خه‌لکی شایسته‌ی خۆیان بسپێرن، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەوه‌ که‌ مه‌به‌ست له‌ (سپارده‌) به‌

پله‌ی یه‌که‌م به‌رپرسیاریتی و حوکمرانی و کاربه‌ده‌ستیتییه، ئه‌وه‌یه که پینغه‌مبه‌ر
 ﷺ له‌وه‌رمایشته‌دا که بوخاری ده‌یگێڕێته‌وه ده‌فه‌رموئ: {إِذَا ضُيِّعَتِ الْأَمَانَةُ
 فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ، قَالَ: كَيْفَ إِضَاعَتُهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟} - ئه‌بو هوریره‌ ده‌لئ-
 ئه‌ویش بۆی روونده‌کاته‌وه ده‌فه‌رموئ: (إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ) له‌ گێڕانه‌وه (روایه‌) یکی
 دیکه‌دا ده‌فه‌رموئ (إِذَا أُسْنِدَ الْأَمْرُ) هه‌ردووکیان یه‌ک مانایان هه‌یه، هه‌ر کاتیک کار
 سپێردرا (إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ) به‌ غه‌یری خه‌لکی شایسته‌ی خۆی،
 چاوه‌ڕێی قیامه‌ت بکه، به‌لئ هه‌ر ئیشیک سپێردرا به‌ خه‌لکی ناشایسته، ئیشه‌که
 سه‌ری به‌ فه‌تاره‌ت ده‌چێ، دروستکردنی بینایه‌ک به‌ که‌سیکی ناشیاو بسپێره،
 سه‌قه‌تی ده‌کات، یان ئه‌وه‌تا دوا‌ی ئه‌وه‌ی که به‌رزی ده‌کاته‌وه ده‌پمێ، یان
 به‌که‌لک نایه، هه‌موو ئیشیک هه‌روایه، هه‌ر ئیشیک به‌ غه‌یری خه‌لکی شایسته‌ی
 خۆی بسپێری، قیامه‌تی دێ، خوا‌ی په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) دواندن (خِطَابُ)
 له‌گه‌ل ئیمانداراندا ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحُونُوا اللَّهَ
 وَالرَّسُولَ وَتَحُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾⁽¹⁾ واته: ئه‌و ئه‌مانه‌ت و سپاردانه‌ی که
 هه‌تانو له‌نیوتاندان، ناپاکییان پێ مه‌که‌ن، که دیاره‌ خیانه‌ت تێدا کردنیان
 ئه‌وه‌یه که به‌ غه‌یری خه‌لکی شایسته‌ی خۆیان بسپێردرێن.

سییه‌م: پاش دیاریکردنی حوکمران و که‌سی یه‌که‌می کۆمه‌ل و
 کۆمه‌لگای مسوڵمانان، ئه‌و که‌سه و هه‌ر که‌سیکی دیکه که ده‌سه‌لات
 (صلاحیه‌)ی دانانی به‌رپرس و کاربه‌ده‌ستانی خوار خۆی هه‌یه،
 ده‌بێ بزانی که ئه‌و ئه‌رک و کارانه‌ سپاردن و به‌ که‌سانی شایسته‌ی
 خۆیان یان بسپێری:

وهك تايهت و فهرموده كان به گشتی دهیگه یه ننو، ئەم فهرموده یه ی پیغه مبه ریش عَلَيْهِ السَّلَام به تايهت دهیگه یه نن، كه ده فهرموی: {مَنْ اسْتَعْمَلَ عَامِلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ مِنْهُمْ أَوْلَى بِذَلِكَ مِنْهُ وَأَعْلَمُ بِكِتَابِ اللَّهِ وَسُنَّةِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَدْ خَانَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَجَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ} (ه) رواه الحاكم في المستدرک: (7023) وصححه، ورواه البيهقي في السنن الكبرى: (20151)، عن ابن عباس، بؤ به و كه سه ی سپاردوه له كاتیکدا له و شایسته تریش هه یه؟ بیگومان یان له بهر خزمایه تییه، یان له بهر ناوچه گهری تییه، یان له بهر دۆستایه تییه، یان ته ماعیکی تییدا هه یه، یان ئومیدیکی دنیایی پی هه یه، له بهر بهر ژده وه ندیه کی تاییه تی و ناشه رعیه، له بهر ئه وه یه، یانی کابرا ناچی خه لکی شایسته هه بی و به خه لکی ناشایسته ی بسپیژی، مه گهر له بهر مه بهستیکی خراپ، هه میشه ئامانجی خراپ له ریژی ریبارو شیوازو ئامپازی خراپه وه و ده ده ستدی، وه ئامانجی چاک له ریژی شیوازو ئامپازو ریباری چاکه وه و ده ده ستدی، یانی به زۆری وایه ئینسان ئامانجی باش بی بیرده کاته وه له ریبارو شیوازو ئامپازی باشیش، بؤ ئه وه ی به و ئامانجه ی بگا، وه ئه گهر ئامانجی خراپیشی هه بی، بیگومان بیر له ئامپازو ریباری خراپ ده کاته وه.

(1) هه روه ها هه ر له و باره وه ئەم فهرمایشان هه:

أ/ (عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي سَفْيَانَ قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حِينَ بَعَثَنِي إِلَى الشَّامِ: يَا يَزِيدُ، إِنَّ لَكَ قَرَابَةً عَسَيْتَ أَنْ تُؤْثِرَهُمْ بِالْإِمَارَةِ وَذَلِكَ أَكْبَرُ مَا أَخَافُ عَلَيْكَ فَإِنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ شَيْئًا فَأَمَرَ عَلَيْهِمْ أَجْدًا مُحَابَاةً فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا حَتَّى يَدْخُلَهُ جَهَنَّمَ وَمِنْ أُعْطِيَ أَحَدًا حِمَى اللَّهِ فَقَدْ أَنتَهَكَ فِي حِمَى اللَّهِ شَيْئًا بَغَيْرِ حَقِّهِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ أَوْ قَالَ تَبَرَّأْتُ مِنْهُ ذِمَّةُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رواه أحمد: (21)، والحاكم في المستدرک (7024)، وقال: هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه، وقال شعيب الأرناؤوط: ضعيف.

ب- (عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ وَلَّاهُ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ شَيْئًا فَأَرَادَ بِهِ خَيْرًا جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ صِدْقٍ فَإِنْ نَسِيَ ذَكَرَهُ وَإِنْ ذَكَرَ أَعَانَهُ) رواه أحمد: (24414) (24918)، والطبراني في المعجم الأوسط: (4240)، وقال شعيب الأرناؤوط: صحيح وهذا إسناد ضعيف.

چوارهم: بناغه و شیوازی دانانی بهرپرسیانی گه وره و بچووک بریتییه له راویژ:

تاکه شیوازیك ئیمه به ده ستمانه وه بی بۆ دانانی بهرپرسیان، چ بهرپرسی گه وره چ بهرپرسی بچووک، چ بهرپرسی یه که م، جا ناوی لی ده نیی خه لیفه، ناوی لی ده نیی سهرۆک کۆمار، سهرۆک وه زیران، چ ئه وانی خوارتر، ئه وه بناغه ی دانانی بهرپرسیان بریتییه له راویژ، به به لگه ی فره مایشتی خوی بهرز و مهزن که ده فره موی: ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ...﴾⁽¹⁾ الشوری. (أمر) له زمانی عه ره بیدا ده لی: (الحال والشأن)، واته: (ئیشوکار)، وه له به کاره یانی قورئان دا (أمر) زیاتر بۆ شتی سیاسی و کومه لایه تی به کار دیت. ﴿... وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ واته: (کاروباری سیاسی و کومه لایه تییان به راویژه)، هه ره ها ده فره موی: ﴿... وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾⁽²⁾ خوی بهرز و مهزن به پیغه مبه ر ﷺ ده فره موی: (راویژیان پی بکه له کاروباردا)، واته: کاروباری سیاسی و کومه لایه تی و هه ر ئیشیک که دیته رییان، وه ک: مه سه له ی جهنگ و ناشتی. که واته: ئیمه به ده قی ئایه تی خوی په ره ردگار (جل جلاله)، ئایه تی ژماره (38) ی سووره تی (الشوری) و ئایه تی ژماره (159) ی سووره تی (آل عمران) بناغه و تاکه شیوازی دانانی بهرپرسیان و دیاریکردنیانمان بۆ دیاریکراوه، که بریتییه له راویژ، ئینجا ئایا به دیلی راویژ چییه؟ یان ده بی یه کیک خوی فره پز بکات، یان ده بی میراتی بی، له بابه وه بۆ کوپو له کوپه وه بۆ نه وه، یان ده بی کئ ده سه لاتئ هه بوو خوی فره پز بکات، وه ک به داخه وه هه ندیک له زانایان له بهر

¹ الشوری: ۳۸

² آل عمران: ۱۵۹

رۆشنایی واقعی ئیستیدا دیان و واقعی زۆره ملیانیه‌ی که به‌سه‌ر مسولماناندا فه‌رێزکراوه، بنچینه‌یه‌کیان داناوه که زۆر هه‌له‌یه و پێچه‌وانه‌ی ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ته، بنچینه‌که‌ش ئه‌وه‌یه که ده‌لی: (مَنْ اشْتَدَّتْ وَطْأَتُهُ وَجَبَتْ طَاعَتُهُ)، واته: (هه‌ر که‌سێک ده‌سه‌لاتی زیاتر بوو، پێویسته به‌قه‌سه‌ی بکری).

به‌لام له‌راستیدا ئه‌و دینی ئیسلامه‌ی که پێغه‌مبه‌ر ﷺ هیناویه‌تی، ئه‌گه‌ر له‌ حه‌قیقه‌تی خۆی لانه‌درایی و (تحریف) نه‌کرای، دینی خوای به‌رز و مه‌زن، شه‌ریعه‌ته‌کانی خوای به‌رز و مه‌زن، هه‌میشه‌ دژی سته‌مکاران بوون و، له‌ خزمه‌ت به‌شخوراوو سته‌ملیکراواندا بوون، ته‌ماشای هه‌موو ئایه‌ته‌کانی خوای به‌رز و مه‌زن بکه، هه‌ر وای ده‌بینی هه‌موو شوێنکه‌وتوانی پێغه‌مبه‌ران علیهم‌الصلاة والسلام؟ خه‌لکی بێ ده‌سه‌لاتن، که زۆرداره‌کان پێیان گوتوون: سووک و نزمه‌کانمان (أَرَادُنَا)، چه‌وسینراوان (مُسْتَخْضَعِينَ) و به‌شخوراوه‌کان بوون، ئه‌دی دوژمنانی پێغه‌مبه‌ران علیهم‌الصلاة والسلام کین؟ خوشگوزه‌رانه‌کان (مترفین) و زیده‌پۆیی که‌ران (مصرفین) و خۆ به‌زلگه‌ره‌کان (مستکبرین) بوون.

بنه‌مای یازدهیه‌م

په‌یره‌وکردنی سیستمی دامه‌زراوه‌یی و

دابه‌شکردنی ئه‌رکه‌کان به‌گویره‌ی

پسپۆری و کارامه‌یی

بنه‌مای یازدهیه‌م

په‌یره‌وکردنی سیسته‌می دامه‌زراوه‌یی و دابه‌شکردنی ئه‌رکه‌کان به‌گۆیره‌ی
پسپۆری و کارامه‌یی.

کاروبار به‌پۆه‌بردن به‌پێی سیسته‌می دامه‌زراوه‌کان (نظام
المؤسسات) و دابه‌شکردنی ئه‌رك و کاره‌کان به‌سه‌ر تاکه‌کاندا، به‌گۆیره‌ی
لیه‌اتووپی و پسپۆری و شاره‌زایی و، ده‌ستتێوه‌رنه‌دانی هیچ که‌س و
ئۆرگانیک له‌ کاروباری ئه‌وه‌ی دیکه‌، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر بنچینه‌ی
هاوکارییکردنی یه‌کدی، وه‌ک:

1- خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ
هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا﴾ (٨٤) الإسراء، واته‌: {بـلـی: هه‌رکه‌سه‌ به‌پێی سروشتی
خۆی (یان به‌پێی خۆی) کارده‌کات، په‌روه‌ردگارتان زاناتره‌ به‌وه‌ی که‌ ریی
راستتری گرتوه‌}.

2- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (٢) المائدة.
واته‌: (وه‌ هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری، وه‌
هاوکاری یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گوناخ و ده‌ستدریژی، وه‌ پارێز له‌ خوا بکه‌ن،
بی‌گومان خوا سزای تونده‌).

3- پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: (أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمَّتِي أَبُو بَكْرٍ، وَأَشَدُّهُمْ فِي
دِينِ اللَّهِ عُمَرُ، وَأَصْدَقُهُمْ حَيَاءً عُثْمَانُ، وَأَفْضَاهُمْ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَأَقْرَبُهُمْ

لِکَتَابِ اللَّهِ أَبِي بَنُ كَعْبٍ، وَأَعْلَمُهُم بِالْحَلَالِ وَالْحَرَامِ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَفْرَضُهُمْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ أَمِينًا وَأَمِينُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ) رواه ابن ماجه: (154)، وقال الألباني: صحيح. واته: (به به‌زه‌یی‌ترینی ئۆممه‌تم به‌رانبه‌ر به ئۆممه‌تم ئه‌بویه‌کره، وه به‌هی‌زترینیان له دینی خوادا عومه‌ره، وه به‌شه‌رمترینیان عوسمانه، وه شاره‌زاترینیان له دادوه‌رییدا عه‌لی یه، وه که‌سیک که له هه‌مووان باشته‌ر قورئان ده‌خوینی ئوبه‌ی کورپی که‌عبه، وه زاناترینیان به‌هه‌لال و هه‌پام موعازی کورپی جه‌به‌له، وه شاره‌زاترینیان له میراتدا زه‌یدی کورپی سابیته، وه هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک ئه‌مینداریکی هه‌یه‌و ئه‌مینداری ئه‌م ئۆممه‌ته ئه‌بو عوبه‌یده‌ی کورپی جه‌پراچه)، خوا له هه‌موویان رازی بێ.

4- هه‌روه‌ها: (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نُنْزِلَ النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ) أورد هه‌مسه‌یه‌ی خۆی له عایشه‌وه خوا لێ رازی بێت ده‌گێڕنه‌وه که گوتووویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانی پیکردین که خه‌لکی له شوینی و پله‌ی خۆیاندا دابنێین).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: کاروبار به‌ریوه‌بردن به‌پێی سیسته‌می دامه‌زراوه‌یی:

دیاره ده‌بێت هه‌ر کاره، ئۆرگان و دامه‌زراوه (مؤسسه)یه‌کی تایبه‌تی خۆی هه‌بێ، نه‌ک هه‌موو ئیش و کاره‌کان وه‌ک چیشتی مجبور تیکه‌ل و پیکه‌ل بکری، بۆ وینه: کاری ریکخستن دامه‌زراوه‌ی خۆی هه‌بێ، راگه‌یاندن به‌هه‌مان شیوه، بانگه‌واز و په‌روه‌رده، کۆمه‌لایه‌تی، په‌یوه‌ندییه‌کان، هه‌روه‌ها هه‌موو

تویژه‌کانیدیکه‌ش وه‌ک: ئەندازیاران، قوتابیان، ئافره‌تان، وەرزشوانان ... هتد، چونکه به‌مشپوهیه هه‌رکه‌سه‌ باشتر له‌ کاروباری خۆیدا سه‌ر راست و شاره‌زا ده‌بێ و پێیدا قوول ده‌بیته‌وه‌و گه‌شه‌ی پێ ده‌دات.

دیاره له‌م رۆژگارهدا مروڤ له‌ بواری دنیا‌داری و ئی‌دارییدا زۆر به‌ره‌وپیش چووه‌، زانست لق و پۆپی زۆری هاو‌یشتوه‌و، ناگونجی مروڤ له‌ هه‌موو شتێک شاره‌زا و کارامه‌بێ، وه‌ ناشگونجی ئیش و کاره‌کان تێکه‌ڵ و ئاوێته‌ بن، بۆ وینه‌: وه‌ختی خۆی مه‌شه‌وور بووه‌ که‌ گوتووینه‌ مه‌لای دوا‌زده‌ عیلم، که‌ دوا‌زده‌ جو‌ره‌ زانست هه‌بوون، هه‌ر که‌سێک ئه‌و زانستانه‌ی زانیوه‌، وه‌ک بڵێی بۆته‌ زانایه‌کی مه‌وسووعی، یانی له‌ هه‌موو روویکه‌وه‌ شاره‌زا‌بووه‌، دیاره ئه‌و کاته‌ زانست که‌م بووه‌و لق و پۆپی زۆری لێنه‌بۆته‌وه‌، به‌لام ئیستا هه‌ر له‌ زانستی که‌ په‌نجا لقی دیکه‌ی لیبۆته‌وه‌و، رۆژ بۆ رۆژیش زانیاری لق و پۆپی دیکه‌ی لێ ده‌بیته‌وه‌.

دووه‌م: دابه‌شکردنی کاره‌کان به‌سه‌ر تاکه‌کاندا به‌گۆیره‌ی لی‌هاتوویی و پسی‌پۆری و شاره‌زاییان :

ئه‌میش دیاره شتێکی مه‌نتیقی و ئاشکرایه‌، چونکه وه‌ک عه‌لی کو‌ری ئه‌بو تالیب -خوا لێی رازی بێ- گوتویه‌تی: (قِيمَةُ الْمَرْءِ مَا يُحْسِنُهُ)⁽¹⁾ واته‌: (نرخ‌ی مروڤ له‌وه‌دایه‌ که‌ به‌ باشی ده‌یزانی)، هه‌ر به‌پاستی وایه‌، پیاویکی زۆر چاک بینه‌ شتێکی پێ بسپیره‌ هی خۆی نه‌بێ، تێیدا سه‌رکه‌وتوو نابێ و که‌سایه‌تی پێی ده‌شکێ، به‌لام وه‌ره‌ ئیشیکی پێ بسپیره‌، که‌ ئه‌و تێیدا سه‌رکه‌وتوه‌، ده‌بینی تێیدا سه‌رکه‌وتوو ده‌بێ و پێی به‌رزده‌بیته‌وه‌، ئیشیکی پێ بسپیره‌ به‌ چاکی ئه‌نجامی بدات جاری وا هه‌یه‌ ئیشه‌که‌ له‌ خۆشی بچووکتره‌،

¹ تاج العروس من جواهر القاموس، ج: (34)، ص: (232).

مه‌رج نییه له خۆی گه‌وره‌تر بێ، به‌لام تێیدا سه‌رکه‌وتوو نابێ، چونکه تێیدا شاره‌زاو پسیپۆر نییه، بۆیه به‌راستی ئیش سپاردن به‌ خه‌لك به‌پێی پسیپۆری و شاره‌زایی زۆر گرنگه، كورده‌واریی خۆشمان كه ده‌لێن: (نان بۆ نانه‌واو گوشت بۆ قه‌ساب)، ئه‌وانیش زانیویانه چیی ده‌لێن، ئینجا بێگومان هه‌ر كه‌سیك كه خوای به‌رز و مه‌زن دروستی كردووه، به‌كه‌لكی كاریك هه‌ر دێ، خوای به‌رز و مه‌زن هه‌یج كه‌سیكی دروست نه‌كردووه، به‌كه‌لكی هه‌یج شتیك نه‌یه‌ت، گرنگ ئه‌وه‌یه هه‌ر كه‌سه ئه‌و ئیشه‌ی پێ بسپیردرێ كه بۆی ده‌ستده‌دا.

سه‌ركردایه‌تی ده‌بێ چا و وردبكاته‌وه‌و چا و بگێرێ و توانا و ئاماده‌یی (استعداد) هه‌كانی خه‌لكی خۆی بزانی، وه هه‌ر كه‌سه كاریكی پێ بسپیرێ كه چاك ده‌توانێ ئه‌نجامی بدات و تێیدا سه‌رکه‌وتوو ده‌بێ، خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) كه ده‌فه‌رموێ: ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ...﴾ (٨٤). تویژه‌ره‌وانی قورئان

و شه‌ی: (شَاكِلَتِهِ) به‌ زۆر شیوه مانایان لێداوه‌ته‌وه، هه‌ندیکیان گوتویانه: (عَلَى طَرِيقَتِهِ)، هه‌ندیک گوتویانه: (عَلَى سَجِيَّتِهِ)، هه‌ندیکیدیکه‌یان گوتویانه: (عَلَى نَاحِيَّتِهِ)، وه (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي) له‌باره‌ی وشه‌ی (شَاكِلَةً) وه گوتویه‌تی: (أَيُّ عَلَى سَجِيَّتِهِ الَّتِي قَيَّدَتْهُ، وَذَلِكَ أَنَّ سُلْطَانَ السَّجِيَّةِ عَلَى الْإِنْسَانِ قَاهِرٌ حَسْبَمَا بَيَّنَّتْ فِي الدَّرِيعَةِ إِلَى مَكَارِمِ الشَّرِيعَةِ، وَهَذَا كَمَا قَالَ ﷺ: كُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ⁽¹⁾) مفردات ألفاظ القرآن، ص: (462، 463)، راغیبی ئه‌سفه‌هانیه‌ی وشه‌ی (شَاكِلَةً) به‌ (سَجِيَّة) لێكده‌داته‌وه، (سَجِيَّة) واته: سروشت (فِطْرَة)، ده‌لێ: {هه‌ر كه‌سه به‌ شیوه‌یه‌ك ره‌فتار ده‌كات و هه‌لسوكه‌وت ده‌كات به‌پێی ئه‌و سروشته‌ی كه به‌ستویه‌تی وه،

(1) عن عمران قال: قلت: يا رسول الله، فِيمَ يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ؟ قَالَ: (كُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ)، رواه البخاري: (7551).

(یانی: هه‌ر که‌سیک خ‌وای به‌رز و مه‌زن سروشتیکی پ‌یداوه، (سَجِيَّة) و (طَبِيعَة) یکی پ‌یداوه، وه ئه‌و سروشت و (سَجِيَّة) سنووریك بۆ ئه‌و مرۆفه دیارده‌کات، وه ئه‌مه‌ش وه‌ك پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: هه‌ر که‌سه ئاسان ده‌کری بۆ ئه‌وه‌ی که بۆی دروستکراوه (ت)، وه‌ك له‌ سه‌حیحی بوخارییدا هاتووه‌}.

سییه‌م: ده‌ست‌وه‌رنه‌دانه‌ کاری یه‌کدی، مه‌گه‌ر به‌شیوه‌ی هاوکاری:

به‌پاستی ئه‌میش عه‌قل و مه‌نتیق ده‌یخ‌وازان و، زۆر گرنگه‌ که ئۆرگانه‌کان و دامه‌زراوه‌ی نووسینگه‌کان و مه‌لبه‌نده‌کان و ده‌زگایه‌کان، ده‌ست‌وه‌رنه‌دانه‌ کاری یه‌کدی، کورده‌واری خۆمان له‌ وباره‌وه‌ په‌ندیکیان داناوه‌ ده‌لئ: (فلان که‌س له‌ هه‌موو دیزان ده‌بیته‌ ئه‌سکوئ)⁽²⁾. پ‌یغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رموویه‌تی: {مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ}⁽³⁾ واته: (له‌ چاک مسوڵمانه‌تی ئینسان ئه‌وه‌یه‌ که‌ شتیک په‌یوه‌ندی پ‌یوه‌ی نییه‌، وازی لئ به‌ینی)، واته: خ‌وی تئ هه‌لنه‌قورتینی، به‌پاستی خ‌ۆ له‌ ئیش و کاری خه‌لکه‌وه‌ هه‌لقورتاندن شتیکی خراپه‌، جا خ‌ۆ تئ هه‌لنه‌قورتاندن و ده‌ست‌وه‌رنه‌دانه‌ کاری یه‌کدی، زۆر گرنگه‌، بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و که‌سه‌ ئیشه‌که‌ی لئ تیکنه‌چئ، به‌ه‌وی ئه‌وه‌وه‌ که‌ هه‌ر که‌سیک هات و لئ بیته‌ کارزان و وه‌ستا.

ده‌لئ کابرایه‌کی هه‌بووه‌، گوتوویانه: به‌لگه‌ت چیه‌ له‌سه‌ر بوونی خ‌وای به‌رز و مه‌زن؟ گوتوویه‌تی: به‌لگه‌م ئاشی مام ئاوده‌لییه‌⁽⁴⁾، چونکه‌ تا مام ئاوده‌ل خ‌وی

(1) واته: هه‌ر که‌سیک جۆره‌ ئیشیک ده‌کا، د لئ به‌ره‌و شتیک وهرده‌چه‌رخئ، که‌ له‌گه‌لیدا ده‌گونجئ.

² ئه‌سکوئ یانی که‌وچکی گه‌وره‌، کاتی خ‌وی هه‌بووه‌، به‌ که‌وچکی داریان گوتوه‌.

³ رواه‌ الترمذی: (2317)، وابن‌ماجه: (3976)، وقال‌الألبانی: صحیح.

(4) مام ئاوده‌لئک هه‌بووه‌ ئاشیکی هه‌بووه‌.

مابوو ئاشه‌که‌ی جوان ده‌گه‌را، به‌لام له‌گه‌ڵ وه‌فاتی کردو که‌وته ده‌ست کۆپه‌کانی، هه‌ر یه‌که‌یان خۆی لی کرده وه‌ستاو، ئاشه‌که تی‌کچوو، واته: خوای به‌رزو مه‌زنیش هه‌یه و ته‌نهایه و بوونه‌وه‌ر یه‌ک وه‌ستای هه‌یه، یه‌ک مشوورخۆری هه‌یه، بۆیه وه‌ک کاتژمێر ده‌گه‌رێ و که‌موکوپیی تیدا نییه، جا راسته هه‌ر ئیشیک بێ سهر بوو، یان سهری زۆر بوون، تی‌کده‌چی.

به‌لام ئه‌وه ریگا ناگرێ له‌وه که ئۆرگانه‌کان و خه‌لکه مشوورخۆره‌کان هاوکاریی یه‌کدی بکه‌ن، بیگومان به‌شیوه‌ی هاوکاریی حوکه‌مه‌که‌ی جیاوازه و ناشبیته‌هۆی بێ سه‌ره‌وبه‌ریی و ناپێکوپێکیی، مڕۆڤ جاری وا هه‌یه ئیشیکی له‌به‌رده‌ست ده‌چه‌قی و به‌ ته‌نیا خۆی پێی هه‌لناسووێ، قه‌یناکات ئه‌وانی دیکه هاوکاریی بکه‌ن، که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿... وَتَعَاوُنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالنَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ﴾⁽¹⁾ واته: (...وه هاوکاریی یه‌کدی بکه‌ن

بىنەماي دوازدهيه م

كۆمه ئى ئىسلامى بەشيكە ئە مسوئلمانان و

هۆكارىكە بۇ خزمەتى ئىسلام و مسوئلمانان،

هەق و راستىي ئەسەر تا پۈنە كراوہ

بنه‌مای دوازدیه‌م

بێناگانه‌بوون له‌و راستیه‌ که : کۆمه‌لی ئیسلامی کۆمه‌لییه‌ که له
مسوولمانان و ئامرازیه‌ که بۆ خزمه‌تی ئیسلام و مسوولمانان، هه‌ق و راستی
له‌سه‌ر تاپۆنه‌کراوه‌.

کۆمه‌لی ئیسلامی خۆی به‌ کۆمه‌لییه‌ که له‌ مسوولمانان و هۆکار
(وسيله‌)یه‌ که بۆ خزمه‌تی ئیسلام و مسوولمانان داده‌نی، خودی خۆی
ئامانج نیه‌، نه‌ پێی وایه‌ مسوولمانانی تیدا کورت هه‌له‌اتوون و، نه‌ پێشی
وایه‌ هه‌ق و راستی له‌سه‌ر تاپۆکراوه‌، چاکیی و خراپیشی په‌یوه‌سته‌ به
راده‌ی دینداریی و پابه‌ندیی به‌ شه‌ریعه‌تی خوا وه‌، یان لێ لادانی، به‌لام
ده‌بێ له‌و راستیه‌ش دڵنیابین که پابه‌ندیی راست و دروست به‌ شه‌ریعه‌تی
خواوه‌ به‌بێ:

أ- چاک لێتیگه‌یشتنی شه‌ریعه‌ت "قورئان و سوننه‌ت" و پێدا
قوولبوونه‌وه‌ی.

ب- راست خویندنه‌وه‌ی واقیع و باش پێی ئاشنا‌بوونی و تیدا
به‌رچاوپروون بوونی، ده‌سته‌به‌ر نابێ، وه‌ک:

1- خوی به‌خشنده‌و به‌ به‌زه‌یی (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا
مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ﴿٣٣﴾ فصلت، واته‌:
(وه‌ قسه‌ی کێ له‌ قسه‌ی که‌سێک چاکتره‌ که به‌ره‌و لای خوا بانگه‌واز
ده‌کاتو، کرده‌وه‌ی باش ئه‌نجام ده‌دات و ده‌لێ: من له‌ مسوولمانانم)؟

2- هه‌روه‌ها خوی به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٠٤﴾ آل عمران،

واته: {وه با له‌نیو ئیوه‌دا کومه‌لیک هه‌بن (یاخود ئیوه کومه‌لیک بن)، بانگه‌واز ده‌که‌ن بۆ لای چاکه‌و فه‌رمان به هه‌رچی شتی په‌سنده ده‌که‌ن و، ریگیزی له هه‌رچی شتی ناپه‌سنده ده‌که‌ن، هه‌ر ئه‌وانه‌ش سه‌رفرازن}.

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ﴿٢﴾ المائدة، واته: (... وه هاوکاریی یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری، وه هاوکاریی یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گونا‌ه و ده‌ستدریژی، وه پارێز له‌ خوا بکه‌ن، بی‌گومان خوا تۆله‌ی تونده).

4- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾ ﴿١١٠﴾ آل عمران. واته: (ئیه‌و به‌شترین کومه‌لن که ده‌ره‌ینراون و په‌یدا‌کراون بۆ مرؤفایه‌تی، فه‌رمان به‌ شته په‌سنده‌کان ده‌که‌ن و ری له‌ شته ناپه‌سنده‌کان ده‌گرن، وه ئیمان به‌ خوا دینن...).

5- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿١٠٨﴾ يوسف، واته: ﴿بلی: ئه‌مه‌یه ریازی من که له‌به‌ر رۆشنایی و شاره‌زایی داو به به‌رچاوپوونیه‌وه بانگه‌وازی خه‌لک ده‌که‌م بۆ لای خوا، خۆم و ئه‌وانه‌ش که شوینم که‌وتوون، وه پاکیی بۆ خوا (که خه‌لکی بۆ لای غه‌یری ئه‌و یان به‌ نه‌شاره‌زایی بانگ بکه‌م) وه من له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران نیم﴾.

روونکردنه‌وه

یه‌ك: كۆمه‌لبوونی مسوڵمانان و هاوكاریی پیکه‌وه‌کردنیان، بۆ بانگه‌وازو
فه‌رمان به‌ چاكه‌و رێگریی له‌ خراپه‌، فه‌رزه‌:

فه‌رزه‌ مسوڵمانان كۆ بن، به‌ گشتی بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ بتوانن دینی خوای به‌رز و
مه‌زن به‌رپا بكهن، چونكه‌ خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی پێی كردووه‌، وه‌ك
ده‌فه‌رمووی: ﴿... أَنْ أَفِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَنْفَرُوا فِيهِ...﴾⁽¹⁾ واته‌: (... دین به‌رپا
بكه‌ن و، تیی‌دا په‌رته‌وازه‌ مه‌بن ...) وه‌ به‌شیك له‌ به‌رپاكردنی دین، له‌ سێ شتاندا
به‌رجه‌سته ده‌بی:

وه‌ك له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (104) ی سووره‌تی (آل عمران) دا فه‌رزی كردووه‌ له‌سه‌ر
مسوڵمانان، كه‌ ده‌بی كۆمه‌لیکیان له‌نیودا هه‌بن به‌و سێ ئه‌ركه‌ هه‌لسن.

یاخود كه‌ ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾⁽²⁾ ئه‌گه‌ر بلیین: وشه‌ی: (مِنْ)
ده‌گونجی (مِنْ) ی (تبعیضیه) بی، واته‌: له‌نیو ئیوه‌دا با هه‌ندیک هه‌بن، به‌لام
ده‌شگونجی بلیین: (مِنْ) ی روونکردنه‌وه (بیانیه) یه‌، نه‌ك بۆ دابرینی به‌شیك،
كه‌واته‌: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ﴾

به‌ هه‌ردوو لیكدانه‌وه (تفسیر) ه‌كان، له‌سه‌ر مسوڵمانان فه‌رزه‌ كه‌سانیکیان
له‌نیودا هه‌بن، ئه‌م سێ ئه‌ركه‌ ئه‌نجام بده‌ن:

¹ الشوری: ۱۳

² آل عمران: ۱۰۴

أ- بانگه‌واز بو چاکه (خیر)، ﴿يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾، چاکه‌ش هه‌مووی له ئیسلامدایه، جا چ راسته‌وخۆ رایگه‌یاندبێ، چ ناراسته‌وخۆ بیخوای، وه‌ک له داها‌تو‌دا زیاتر تیشکی ده‌خه‌ینه‌سه‌ر.

ب- ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾، (المَعْرُوف) ئه‌لیف و لام (أَل) ی ناساندن (تعریف) ی له‌سه‌ره‌که‌مانای (جنس) ده‌گه‌یه‌نێ، هه‌موو شته‌چاکه‌کان، ئینجا ئایا هه‌موو شتیکی چاک و په‌سند له‌چیدا‌یه؟ بیگومان ئه‌وه‌یه‌که‌شه‌ریعت فه‌رمانی پیکردووه‌و، بیگومان عه‌قلیش هه‌موو شتیکی شه‌ریعت په‌سند ده‌کات.

ج- ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾، (الْمُنْكَر) یش ئه‌لیف و لام (أَل) ی (جنس) ی له‌سه‌ره‌، شته‌ناپه‌سنده‌کان چین؟ ئه‌وانه‌ن که‌له‌گه‌ل شه‌ریعت تیکده‌گیرین و، بیگومان هه‌رچی شه‌ریعتیش ره‌فزی بکات، عه‌قل و فیتیه‌تی ساغ و سه‌لیمیش ره‌فزی ده‌که‌ن.

دواییش خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، واته‌: سه‌رفرازی ئۆمه‌تی ئیسلام به‌ستراوه‌ته‌وه‌به‌هه‌بوونی کومه‌لیک (یان ئه‌وه‌تا خۆیان کومه‌لیک بن) که‌ئهو‌سێ ئه‌رکه‌ئه‌نجام ده‌ن.

وه‌ئه‌گه‌ر ته‌ماشای واقیعی‌ش بکه‌ین، هه‌ر‌وای ده‌بینین: کاتیک هاوه‌لانی به‌پێزی پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌نه‌وه‌(جیل)ه‌کانی دوا‌ی ئه‌وان، چونکه‌به‌راستی بانگی خه‌لکیان ده‌کرد به‌قسه‌و به‌کرده‌وه‌، خه‌لکیان له‌دینی خوای به‌رز و مه‌زن نزیک ده‌خسته‌وه‌، خه‌لکیان به‌ره‌و باوه‌شی ئیسلام بانگ ده‌کرد، ته‌ماشای ده‌که‌ین هه‌م له‌دنیا‌دا سه‌رفرازو به‌خته‌وه‌رو سه‌ربه‌رز بوون، هه‌م له‌دوا‌پۆشیدا و وه‌که‌لێره‌دا خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، واته‌: سه‌رفرازی

مسولمانان و به‌خته‌وه‌رییان و سه‌رکه‌وتنیان، به‌ستراوه‌ته‌وه به‌وه‌وه که ئه‌و سی ئه‌رکه ئه‌نجام بده‌ن.

هه‌روه‌ها ئایه‌تی (33) ی سووره‌تی (فصلت) یش که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾⁽¹⁾ مانای وایه ئیمه له‌سه‌رمان پیویسته که باشترین قسه بکه‌ین، وه دیاره که‌سانیکیش باشترین قسه ده‌که‌ن، که باشترین که‌س بن.

هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾⁽²⁾

ده‌توانین زۆر ده‌قی قورئان و سوننه‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه بێینه‌وه که کومه‌ل بوونی مسولمانان و هاوکاری پیکه‌وه کردنیان بۆ بانگه‌واز کردن و فه‌رمان به‌چاکه کردن و ری له‌خراپه‌گرتن فه‌پژه، به‌لام به‌وه‌نده ئیکتیفا ده‌که‌ین.

دوو: خه‌لك بانگکردن بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن و له‌خوا نزیک خستنه‌وه‌یان گه‌وره‌ترین و چاکترین کاره:

به‌به‌لگه‌ی هه‌ردوو ئایه‌تی پێشوو، ئایه‌تی ژماره (104) ی سووره‌تی (آل عمران) که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾، که‌واته: شتیک

¹ فصلت: 33

⁽²⁾ المائدة: 2

ئینسان پی‌ی سهر‌فرازو به‌خته‌وهر بی‌و، پی‌ی له‌خه‌م بره‌خسی‌و به‌مراد بگا، مانای وایه شتیکی زۆر گه‌وره‌یه.

هه‌روه‌ها ئایه‌تی ژماره (33)ی سووره‌تی (فصلت)یش که‌خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) تییدا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، که‌واته: دیاره بانگه‌واز بو‌لای خوای به‌رز و مه‌زن گه‌وره‌ترین کاره.

سی: هه‌ر که‌سیک قسه‌کانی نه‌کات به‌کرده‌وه، هیچ به‌هیچ ناکات له‌بواری کاری ئیسلامیدا:

زۆر گرنگه ئینسان ئاگای له‌خوی بی‌و قسه‌یه‌ک نه‌کا که‌نه‌توانی به‌کرده‌وه به‌رجه‌سته (تجسید)ی بکات، چونکه‌تو ئه‌و قسه‌یه‌که‌ده‌یکه‌ی ئه‌گه‌ر خه‌لک بو‌شتیکی چاک بانگ ده‌که‌ی، مادام پی‌ت چاکه‌له‌پیشدا بو‌خۆت ئه‌نجامی بده، سه‌ره‌پای ئه‌وه، لی‌کجیایی قسه‌و کرده‌وه، یه‌کی‌که‌له‌نیشانه‌زه‌قه‌کانی خه‌لکی دل‌نه‌خۆش و دوو روو (منافق) و ده‌غه‌ل، که‌خوای به‌رز و مه‌زن له‌چه‌ندان ئایه‌تی قورئانی به‌پی‌ژدا باسی کردووه، که‌ده‌غه‌ل (منافق)ه‌کان درۆده‌که‌ن، دوو روون، لی‌ره‌شتیک ده‌لێن و له‌وئ شتیکی دیکه‌ده‌لێن، شتیک ده‌لێن کرده‌وه‌ی پیناکه‌ن، به‌تایبه‌تی له‌سه‌ره‌تای سووره‌تی (الصف)دا که‌ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

﴿٢﴾، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! بو‌شتیک ده‌لێن که‌کرده‌وه‌ی پی‌ناکه‌ن؟ گه‌وره‌ترین گونا‌هه‌لای خوا که‌شتیک بلێن کرده‌وه‌ی پی‌نه‌که‌ن).

جا به‌پاستی ئه‌وه که ئینسان قسه‌که‌ی به‌کرده‌وه ته‌رجه‌مه بکات و له‌خۆیدا به‌رجه‌سته‌ی بکات، زۆر گرنگه، بۆیه‌ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا...﴾⁽¹⁾

وه له‌هه‌موو ئایه‌ته‌کانی (قورئان) دا، له‌نزیکه‌ی (60) شوین زیاتر ئیمان و کرده‌وه‌ی چاک پیکه‌وه هاتوون، لی‌ره‌دا: ﴿دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، واته‌: (بانگه‌واز بۆ لای خوا ده‌کات و کرده‌وه‌ی چاک ده‌کات)، چونکه‌ ئه‌گه‌ر کرده‌وه‌ی چاک نه‌که‌ی و هه‌ر به‌قسه‌ خه‌لک بۆ لای خوای به‌رزو مه‌زن بانگ بکه‌ی، به‌کرده‌وه‌ خه‌لک له‌ دین دوورده‌خه‌یه‌وه، خه‌لک به‌ده‌نگته‌وه‌ دیت، به‌لام کاتی‌ک که کرده‌وه‌کانت ده‌بینی ده‌سله‌میته‌وه!!

به‌پاستی هه‌ندی‌ک که‌س هه‌یه‌ له‌مه‌یدانی کاری ئیسلامی‌دایه، قسه‌ی باش و به‌جییه، به‌لام دوا‌یی که‌ ته‌ماشای ده‌که‌ی و لێ‌ی ورد ده‌بیه‌وه، نه‌خیر، دوورکوژی نزی‌ک خه‌ساره! قسه‌ جوانی کرده‌وه و پیرانه، روواله‌ت جوانی نی‌وه‌پۆک و پیرانه، خوای به‌رزو مه‌زن په‌نامان بدا، به‌پاستی ده‌بی زۆر وریا بین.

چوار: کۆمه‌ل و لایه‌نیکی ئیسلامی نابێ‌ خۆی جیا له‌ مسوڵمانان حساب بکات و خۆی له‌ مسوڵمانان جیا بکاته‌وه:

ئه‌ویش خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له‌ رسته‌ی کۆتایی ئایه‌تی ژماره (33) ی سوورته‌ی (فصلت) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾.

بیگومان قورئان هه‌تا لی‌ی وردبیه‌وه، مانای زیاتر ته‌ده‌سته‌وه ده‌دا، ئی‌مه ئیستا زۆر چاک ده‌زانین بۆچی خوای به‌رز و مه‌زن ئه‌و رسته‌یه‌ی سییه‌م: ﴿وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ی له‌ دوا‌ی ئه‌وه باسکردوه.

له‌ مه‌یدانی کاری ئیسلامیدا ئه‌گه‌ر ئینسان له‌ خۆی وریا نه‌بێ، خۆی جیا‌ده‌کاته‌وه له‌ خه‌لك، خۆی داده‌برێ له‌ مسو‌لمانان، خۆی جیا‌ده‌کاته‌وه له‌ می‌لله‌ته‌که‌ی خۆی، سه‌ره‌نجام په‌رده‌و ئیوانێك ده‌خاته ئیوان خۆی و خه‌لكه‌یه‌وه‌و، له‌ جیات‌ی ئه‌وه‌ی خه‌لك لی‌ی به‌هره‌مند بن، لی‌ی ده‌سله‌منه‌وه، وه‌ له‌ جیات‌ی ئه‌وه‌ی لی‌ی نزیک ببه‌نه‌وه، لی‌ی دوورده‌که‌ونه‌وه، ئی‌مه هه‌رچه‌ند کرده‌وه‌ی باش بکه‌ین، هه‌رچه‌ند خه‌لك بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن بانگ بکه‌ین و دلسۆزیان بین، به‌لام نه‌که‌ هه‌ر به‌ قسه، به‌لكو نابێ هه‌ر له‌ قه‌ناعه‌ت و ده‌روونیشماندا وابێ که‌ خۆمان پێ له‌ خه‌لك چاکتر بێ.

خۆ پێ چاک بوون خراپه، به‌لام ئه‌سلی چاک بوون باشه، خوای به‌رز و مه‌زن له‌ باسی ته‌زکیه‌دا نه‌هی کردوه، له‌وانه‌ی به‌ قسه‌ خۆیان ته‌زکیه‌ ده‌که‌ن، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿... فَلَا تُرْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ ﴿٣٢﴾ النجم، واته: { ... جا (به‌ قسه) ته‌زکیه‌ی خۆتان مه‌که‌ن، ئه‌و - خوای به‌رز و مه‌زن - زاناته‌ر به‌وه‌ی پارێز ده‌کات }، ئه‌گه‌رنا له‌ شو‌ینی دیکه‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ ﴿٧﴾

﴿فَالْهَمَّهَا خُورَهَا وَنَفَوَّهَا﴾ ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾

الشمس. واته: (وه سو‌یند به‌ ده‌روونی مرو‌ف و به‌و زاته‌ی به‌ ریکوپیکی دروستی کردوه، ئینجا به‌ دکاری و پارێزکاری بۆ روونکرده‌وه، بیگومان سه‌رفرازه‌ ئه‌و که‌سه‌ی ده‌روونی خۆی پاککرده‌وه، وه‌ بیگومان ناو‌میده‌ ئه‌و که‌سه‌ی ده‌روونی

خۆی ئالووده‌ی گوناوه‌و تاوان کرد، که‌واته به کرده‌وه ته‌زکیه‌ی خو کردن کاریکی باشه، به‌لام ئە‌گەر به قسه خۆت ته‌زکیه بکه‌ی و خۆت به چاک نیشان بده‌ی، ئە‌وه نه‌هی لێ کراوه.

ئیمه ده‌بی وریایین خۆمان له مسوڵمانان دانه‌برین، ئە‌گەر ره‌خنه و گله‌ییشمان له مسوڵمانان، له واقیعی‌ک هه‌بی، که تییدا ده‌ژین، به‌لام هه‌ر به‌شیکی له مسوڵمانان.

هه‌لبه‌ته ناحه‌زانی ئیسلام و ته‌وژمی ئیسلامییش، زۆرجار ئە‌وه ده‌که‌نه ده‌سته‌چيله و بیانووی شه‌رپی فروشتنی ئیسلامیه‌کان و ته‌وژمی ئیسلامی، که: ئە‌ها هه‌ر خۆیان پی مسوڵمانه و خه‌لکیان پی مسوڵمان نیه و خۆیان جیاده‌که‌نه‌وه و خو په‌سندن! که به‌راستی ئە‌وه خراپه و ئیمه نه‌که له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌لکی عه‌لمانی و نه‌لین، به‌لکو هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی خوای به‌رزو مه‌زن نه‌هی لێ‌کردوه، که ئیمه خۆمان له مسوڵمانان جیا‌که‌ینه‌وه، نابێ خۆمان جیا‌که‌ینه‌وه، چونکه ئیمه هه‌ر به‌شیکی له مسوڵمانان.

پینچ: چاکیی و خراپیی به کاکل و جه‌وه‌ری مسوڵمانه‌تییه که ئیمان و کرده‌وه‌ی باشه، نه‌که به ناوونیشان و روواله‌ت:

ته‌ماشای بکه‌ن خوای به‌رزو مه‌زن له ئایه‌تی ژماره (110) ی سووره‌تی (آل عمران) دا روو له ئۆمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾

(1) ﴿١١٠﴾

واته: (ئێوه باشت‌ترین کۆمه‌لن بۆ خه‌لکی په‌یدا‌کراون، فه‌رمان به‌ شته‌ په‌سنده‌کان ده‌که‌ن و رێگری له‌ شته‌ ناپه‌سنده‌کان ده‌که‌ن و بپروا به‌ خوا دینن ...)، وه‌ک ده‌بینن خ‌وای کاربه‌جی وه‌ک روونکردنه‌وه‌ی هۆکار و پاساوی چاک‌تر بوونی ئۆمه‌تی ئیسلام، سێ سیفه‌ته‌تان تێدان، جا دیاره ئیمان به‌ خوا بناغه‌یه، به‌لام خ‌وای به‌رز و مه‌زن خستویه‌ته‌ دوا‌یی، تا‌کو لیمان حا‌لی بکات که ئیمان کاتی‌ک سه‌نگ و قورسا‌یی و (اعتبار) ی هه‌یه، که خاوه‌نه‌که‌ی و الی‌بکا له‌گه‌ل شتی په‌سند دا‌بی‌ت و درژی شتی ناپه‌سند بێ، هه‌ر که‌سی‌ک ئه‌و سێ سیفه‌ته‌ی تێدا‌بن، ئا ئه‌وه باشت‌ترین کۆمه‌ل (خَیْرَ اُمَّةٍ) ه، جا عه‌ره‌به، عه‌جه‌مه، کورده، تورکه، فارسه ... هتد.

ئه‌وه خا‌لی‌کی زۆر گرنگه‌ که ئێمه‌ بزانی‌ن چا‌کی به‌ کاک‌ل و جه‌وه‌ه‌ری مسو‌لمانه‌تییه‌ که ئیمان و کرده‌وه‌ی باشه، یاخود پی‌چه‌وانه‌که‌یه‌تی بۆ خراپیی، نه‌ک به‌ ناو‌نیشان.

ئێمه‌ پیمان ده‌لێن: کۆمه‌لی ئیسلامی، نابێ هه‌ر بلێین: ئێمه‌ ئیسلامی نین؟ که‌واته: ئێمه‌ له‌ به‌رئه‌وه‌ی که ئیسلامی‌ین، هه‌ر چۆن بێ له‌ خه‌لکی دی‌که باشت‌ترین که ناویان ئیسلامی نیه!! ئه‌وه زۆر زۆر شتی‌کی هه‌له‌تێنه‌ره، هه‌ر ئه‌و جو‌ره بیروبۆ‌چوونه هه‌له‌یه‌شه‌ وای له‌ مسو‌لمانان کردووه، که زۆرجار ده‌ست به‌ خ‌وایاندا به‌رده‌نه‌وه‌ وای له‌ زۆر چین و تو‌یژی مسو‌لمانان کردووه، که له‌ کرده‌وه‌ی باش دوا‌بکه‌ون، بۆ وێنه: سه‌یدو شیخ و ئه‌وانه‌ی خ‌وایان به‌ خزمی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌زانن، ده‌لێن: مادام سه‌یدو شیخه، ئه‌وه هه‌ر یه‌ک رێ ده‌چی‌ته به‌هه‌شت، یان شتی‌کی هه‌لبه‌سترا و دینن ده‌لێن: خ‌وای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: چا‌که‌کان بۆخۆم ده‌یانبه‌مه به‌هه‌شتی، خراپه‌کانیش به‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌به‌خشم! واته: یه‌کیان

لَئِي نَامِنَيَّ سَهِيْدُو شَيْخَ بَه چَاك و خِرَپِه وَه هِه مَوو بُو بَه هَشْتِيْن! بَه لَام كَوَا شَتِي
 وَ لَه كَوِيْدَا هِه يَه؟ ئِه وَه پِيْغِه مَبَه رِي خَا تَه مَه ﷺ دَه فِه رَمُوئِي: { ... وَ مَن بَطَّأ بِه
 عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِه نَسْبُهُ } رَوَاه مُسْلِم: (2699)، وَ اتَه: (... هِه رَكِه سِيْكَ كَرْدِه وَه ي
 دَوَا يَ بَخَا، رَه چَه لَه كِي پِيْشِي نَاخَا)، بَه لَئِي لَه گَه لَ خَوَا يَ بَه رَزُو مَه زَن هِيْچ
 نَه سَه بِيْكَ نِيْيَه جِگَه لَه نَه سَه بِي تَه قَوَا، خَوَا يَ پَه رَوَه رَد گَار (جَل جَلَالَه)
 دَه فِه رَمُوئِي: ﴿... إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَنُكُمْ...﴾ ﴿١٣﴾ الْحَجَرَات. وَ اتَه: (...)
 بَه رِيْزَتَر تَان لَه لَا يَ خَوَا پَارِيْز كَار تَر تَانَه (...)، زُوْر تَرَه، دِيَا رَه ئِه وَ بِيْرُوْكَه نَه فَا مِيْيَه
 لَه نِيُو زُوْر لَه گَه لَانِي دَنِيَا دَا هِيْه، بُو وَيْئَه: لَه هِيْنْدِسْتَان دَا، هَه تَا لَه كَتِيْبِي
 (كُوْمَارِي ئِه فِلَاتُوْن) يَشْدَا هِيْه، دَه لَئِي: خَه لَكِه فَه يِلَه سَوُو فِه كَان وَه كَ زِيْر وَ ان وَ،
 پَا دَ شَا يَه كَان وَه كَ زِيُو وَ ان وَ، سَه رِ بَا زِيْيَه كَان وَه كَ ئَاسَن وَ ان وَ، خَه لَكِي دِيْكِه ش وَه ك
 گَلَّو لَه تَكِه گُوْزَه وَ شَتِي وَا وَ اِيَه!

{چاکه‌و چاکه‌کاری هه‌ر ئه‌وه‌ نییه‌ روو بکه‌نه‌ روژه‌لات و روژئاوا، به‌لکو چاکه‌و چاکه‌کاری راست و دروست ئه‌وه‌یه‌ که‌ بپروا بی‌نن به‌ خواو روژی دوا‌یی و فریشته‌کان و کتیب (ی خوا) و پیغه‌مبه‌ران و، له‌و مال‌و داراییه‌ش که‌ خوش‌تاند‌ه‌و‌ی بی‌ه‌خشن به‌ خزمان و منالانی هه‌تیوو نه‌داران و ری‌بوارانی بی‌ خه‌رجیی و سوال‌که‌ران و کۆیله‌کان، وه‌ نو‌یژ بکات و زه‌کات بدات و، وه‌فادار بن بۆ په‌یمانیک ئه‌گه‌ر دایان و، ئارامگر بن له‌ ناخوشیی و نه‌داری و له‌ کاتی رووبه‌پووبوونه‌وه‌دا، ئا ئه‌وانه‌ راست‌گۆیه‌کانن و، هه‌ر ئه‌وانه‌شن پارێزکاری راسته‌قینه‌ {، له‌م ئایه‌ته‌دا خوا‌ی به‌رزو مه‌زن هه‌قده‌ سیف‌ه‌ت باس ده‌کات، پینجیان ده‌رباره‌ی بیروباوه‌ر (عقیده)، شه‌شیان ده‌رباره‌ی ده‌ست‌گرتن و هاوکاریکردنی خه‌لک له‌ لایه‌نی ماددی‌یه‌وه‌، ئینجا دیته‌سه‌ر باسی نو‌یژو روژوو، ئینجا دیته‌سه‌ر باسی ئه‌مه‌کداری (الوفاء)، پاشان دیته‌سه‌ر باسی ئارامیی و خو‌پاگری (الصبر)، دوا‌یی ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، واته‌: (ئا ئه‌وانه‌ راست ده‌که‌ن له‌ مسو‌لمان‌ه‌تیاندا، وه‌ ئه‌وانه‌ش پارێزکارن)، سه‌ره‌تا‌که‌شی ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾، واته‌: (چاکه‌ ئه‌وه‌ نییه‌ روو بکه‌نه‌ روژه‌لات و روژئاوا)، واته‌: چاکه‌ شتی روواله‌تی و رووکه‌شی نییه‌، به‌لکو: چاکه‌ جه‌وه‌رو کاکله‌.

ئیمه‌ ده‌بی زۆر له‌وه‌ وریابین، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی پیمان ده‌لێن: ئیسلامی، پیمان وانه‌بی به‌وه‌ له‌ هه‌موو ئاوان ده‌په‌رینه‌وه‌، چونکه‌ به‌راستی ناوونیشان هه‌یج بۆ ئینسان نا‌کا، ئه‌وه‌ی که‌ ئینسان چاک ده‌کات یان خراپی ده‌کات، کرده‌وه‌و نیوه‌پۆک و جه‌وه‌ره‌.

بَنه‌مای سِزده‌یه‌م

کۆمه‌لی ئیسلامی هاوکاریکردنی تیکرایی
مسوولمانان بۆ هینانه‌دی ئاما نجه
شه‌رعیه‌کان، به‌پیویست ده‌زانئ

بنه مای سیژدهیه م

کومه لی ئیسلامی هاوکاریکردنی تیکرای مسولمانان بو هیئانه دیی
ئاما نجه شه رعیه کان، به پیویست دهزانی.

کومه لی ئیسلامی له سه رخوی به پیویست دهزانی که ئهرکی
دۆستایه تی و برایه تی له گه ل تیکرای مسولمانان - به پیی توانا -
جیبه جی بکات و، بو هیئانه دی ئاما نجه پیویست و په سنده کان
هاوکارییان بکات، به هه موو که سایه تی و مه شره ب و تویر و کومه ل و
ته ورژمه کانیا نه وه، مادام له سه ر بناغه ی ئیمان و عه قیده و له باز نه ی
ئیسلامدا له گه لی یه ک بگر نه وه.

وه هه ولیش دها هه م له ئاموژگاری و پیشنیار و ره خنه کانیا ن
به هره مه ند بی و، هه م به پیی تواناش رپروونیان بکات و، که م و
کووپیه کانیا ن چاره سه ر بکات، وه له سه ر بناغه ی خاله هاو به شه کان
(النقاط المشتركة) هه لسه وکه وتیان له گه ل ده کات و، مه گه ر له که ش و
هه وای دۆستانه و وتوویر و هیئانه و زانستیانه دا، ئه گه ر نا به هیه چ
جوړیک ورده بابه ته خیلافیه کانیا ن له گه ل ناو رووژینی و، له کاتی
مشتومرو تیکگیرانیشتا به ره وشتی به رزو جوانی مسولمانانه و له سه ر
بناغه ی ئه م فه رمایشته ی خوا (جل جلاله) مامه له یان له گه ل ده کات:
﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ ﴿١٦﴾ المؤمنون. واته:
(به کام ره فطار و کرده وه که چاکتره، خراپه پال پیوه بنی، ئیمه زانترین
به وهی که ئه وان باسی ده که ن)، چونکه بیگومان ئه و شیوازه که له گه ل
خه لکی نامسولماندا پیویست یان په سند بی، دیاره له گه ل مسولمانان
پیویستترو په سندتره. چونکه:

- 1- خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ...﴾ (٧١) التوبة، واته: (وه بپوادارانی پیاوو بپوادارانی ئافرهت هه‌ندیکیان پشت و په‌ناو مشوورخوری هه‌ندیکیان (...)).
- 2- هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ...﴾ (١٠) الحجرات، واته: (به‌راستی بپواداران برای یه‌کدین، یان خوشک و برای یه‌کدین، یان خوشکی یه‌کدین (...)).
- 3- وه خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقُلْ لِّلْعِبَادِ يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ...﴾ (٥٣) الإسراء. واته: (وه به به‌نده‌کانم بلێ: کام قسه‌ی چاکه ئه‌وه بلێن، چونکه شه‌یتان نیوانیان تیکده‌دا (...)).
ئینجا له‌وباره‌شه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمایشتی زۆرن، ئه‌مه‌ش چه‌ند فه‌رمایشتی که له‌وباره‌وه:
- 4- (عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ (جل جلاله): الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَغْبِطُهُمُ النَّبِيُّونَ وَالشُّهَدَاءُ) رواه الترمذي: (2390)، وقال: حسن صحيح، وقال الألباني: صحيح، واته: (موعازی کوپی جه‌به‌ل - په‌زای خوای لێ بێ - ده‌لی: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا بوو ﷺ ده‌یفه‌رموو: خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر شکومه‌ندی من یه‌کدیيان خوشده‌وئ، چه‌ند دوانگه‌یه‌کی نوورینیان هه‌ن - له قیامه‌تدا - که پیغه‌مبه‌ران و شه‌هیدان خۆزگه‌یان پێ ده‌خوازن)، واته: به‌نسبه‌ت ئه‌و کرده‌وه‌یانه‌وه.

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: { (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)، وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ }⁽¹⁾ واته: (بروادار بۆ بروادار وه‌ك دیوار وایه، هه‌ندیکی هه‌ندیکی مه‌حکه‌م ده‌کات، وه‌ په‌نجه‌کانی خسته‌ننویه‌ک).

6- وه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى)⁽²⁾ واته: (وینه‌ی برواداران له‌ یه‌کدی خۆشویستنیان و به‌زه‌یی به‌یه‌کداها‌تنه‌وه‌یان و سۆزو په‌رۆشییان بۆ یه‌کیددا، وه‌ك جه‌سته‌یه‌ک وان، که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌ندامیکی ناساغ بوو، هه‌موو جه‌سته‌ به‌ شه‌ونخوونی و تا لیها‌تن به‌شداریی ده‌کات).

روونکردنه‌وه

یه‌ك: دۆستایه‌تی و برایه‌تی مسوڵمانان قوولترین و پته‌وترین دۆستایه‌تی و برایه‌تییه: ئه‌و ئایه‌ته‌ به‌پێژه که‌ خوای به‌رز و مه‌زن تێیدا فه‌رموویه‌تی:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ...﴾⁽³⁾

برواداران هه‌ر بران، واته: ناگونجی ئینسان ئیماندار بۆ و برایه‌تی نه‌کات له‌گه‌ڵ ئیمانداراندا، که‌ لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پێی برایه‌تی راسته‌قینه‌یه، ئه‌گه‌رنا جو‌ره‌ برایه‌تی دیکه‌ش هه‌ن⁴، هه‌روه‌ها ئایه‌تی ژماره‌ (71)ی سووره‌تی (التوبة)

¹ رواه البخاري: (2446) واللفظ له، ومسلم: 2585، عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه.

² رواه البخاري: (6011)، ومسلم: (2586) واللفظ له، عن النعمان بن بشير رضي الله عنه.

³ الحجرات: ۱۰

⁴ ئیمه‌ به‌گوێره‌ی عورفو باو زۆرجار وایه، به‌وان ده‌لێن: براده‌ر، به‌لام له‌پاستیدا ئه‌گه‌ر بشلێن: برا، هیچ ئیشکالی شه‌رعی تێدا نییه، چونکه‌ برایه‌تی دینی هه‌یه‌ و برایه‌تی دنیايش هه‌یه، برایه‌تی دینی و عه‌قیده‌ی هه‌یه‌ و برایه‌تی نه‌ته‌وه‌یی و نه‌ژادیيش هه‌یه، با ته‌ماشای ئه‌م ئایه‌تانه‌ بکه‌ین:

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ...﴾، (أُولِيَاء) کوی (ولی)یه، (ولی)یش واته: (دۆست و پشتیوان، خوشه‌ویست، سه‌رخه‌ر، یارمه‌تیده‌ر، نزیک) هه‌موو ئەم مانایانه ده‌گریته‌وه.

که‌واته: هیچ که‌س له ئیماندار نزیکتر نییه، له براو خوشکی ئیماندار.

پیغه‌مبهریش ﷺ ده‌باره‌ی براهیه‌تی مسوڵمانان و دۆستایه‌تیان و نزیکیان، زۆر شتی فه‌رموو، بۆ وینه: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ، قِيلَ: مَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِذَا لَقَيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدِ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ، وَإِذَا مَرَضَ فَعُدُّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ)⁽¹⁾ واته: (ئه‌بو هوریره — خوا لای رازی بی- ده‌لی: پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رموی: مافی مسوڵمان له‌سه‌ر مسوڵمان شه‌ش شتن، گوتر: ئه‌وانه چین ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا؟ فه‌رموی: ئه‌گه‌ر له ریگا پییگه‌یشتی سلای لای بکه^(ه)، وه ئه‌گه‌ر بانگی کردی وه‌لامی بده‌وه، وه ئه‌گه‌ر راویژی پی کردی، چی دلسۆزییه بۆ ئه‌وو چی بۆ ئه‌و چاکه پیی بلی^(ه)، وه ئه‌گه‌ر

خوای به‌رز و مئز دئه‌فتمو: [وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَنْقُرُونَ

الأعراف، واته: (وه ره‌وانه‌مان کرد بۆ لای گه‌لی عاد هوودی براهیان، فه‌رموی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م! خوا بپه‌رستن، جگه‌له‌و په‌رستراویکی دیکه‌تان نییه، جا ئایا خۆتان ناپارێزن؟)، مانای وایه‌ خوایان نه‌په‌رستوه و چوه‌ پێیان بلی: خوا بپه‌رستن، وه‌ دوا‌ی به‌قسه‌شیان نه‌کردوه‌و خوا (جل جلاله) له‌ناوی بردوون، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خوا (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: بۆ لای گه‌لی عاد هوودی براهیانمان نارد، بۆچی براهیان بووه؟ چونکه‌ له‌ نه‌ژادو ره‌چه‌له‌کدا براهیان بووه.

¹ رواه مسلم: (2162).

(2) هه‌ول بده‌ تۆ پێشتر سلای لای بیکه‌ی.

(3) وشه‌ی (النصح) به‌ مانای دلسۆزیی دێ، به‌ مانای مشوور لای خواردن دێو به‌ مانای ئامۆزگاریش دیت.

پژمی و سوپاس و ستایشی خوی کرد، تۆش داوای به‌زه‌یی خوی بۆ بکه (ه)، وه ئه‌گه‌ر نه‌خۆش بوو، سه‌ردانی بکه و لێی بپرسه (ه)، وه ئه‌گه‌ر وه‌فاتیشی کرد شوینی بکه‌وه و له‌ داوای جه‌نازه‌که‌ی برۆ بۆ به‌ خاك سپاردنی).

دوو: مسوڵمانان ده‌بێ مایه‌ی به‌هیزبوونی یه‌کدی بن:

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چۆنیه‌تی په‌یوه‌ندی نیوان مسوڵمانانی ویناکردوه‌وه ده‌فه‌رموئ: { (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)، وَشَبَكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ }⁽³⁾ جا ئه‌وه‌ش به‌پراستی ده‌یه‌وئ تا ئینسان ده‌روونی خوی و لێده‌کات که له‌گه‌ڵ ئیمانداراندا ئاوابی و بێ فەر ق بێ له‌گه‌ڵیان، به‌ قازانج و خوشییان دلی خوشبێ، به‌ ناره‌حه‌تی و ناخوشییشیان دلی سه‌غله‌ت بێ، به‌بێ فەر قو جیاوازی، به‌بێ تیخویندنه‌وه‌ی ئینتیمای سیاسی و ریکخواه‌یی، ئاماده‌بێ بۆ هه‌مووان دلسۆز بێ و هاوکاریان بێ، ئه‌وه به‌پراستی خۆ راهینانی ده‌وئ و ئیش له‌سه‌ر خۆ کردنی ده‌وئ، ئینسان و به‌ ئاسانی ئه‌وه‌ی بۆ فراهه‌م نای، ئه‌گه‌ر ئینسان زۆر له‌ خوی وریا نه‌بێ، ئه‌و مه‌سه‌له‌ی حیزب و ریکخواه‌ خالکی سه‌لبی هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که ده‌مارگیریه‌ک په‌یداده‌کات، مرۆف پێی خوشه‌ کومه‌له‌که‌ی خوی له‌ هه‌موو چاکه‌یه‌کی هه‌بێ، به‌لام ره‌نگه‌ چاکه‌ی بۆ خه‌لکی دیکه‌ پێ خوش نه‌بێ، که ئه‌وه نابێ وایی، با پێت خوشبێ خه‌لکی خۆت باش بێ، ئه‌وه‌ی که له‌ بازنه‌یه‌کدا کۆبوونه‌ته‌وه، به‌لام ده‌بێ ئه‌و خوشیی و چاکه‌یه‌ت بۆ ئه‌وانیدیکه‌ش پێ خوشبێ، چونکه له‌ بازنه‌یه‌کی فراوانتردا له‌گه‌ڵ ئه‌وانیش هه‌ر

(1) که ئه‌و پژمی و گوئی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، تۆش پێی بلی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ).

(2) هه‌لبه‌ته هه‌ر ته‌نیا لێپرسیش نییه، به‌لکو ئه‌گه‌ر چیشی پێ کرا بۆ ئه‌نجام بدا، چونکه بۆیه ده‌چێته لای هاوکاری بکا.

³ رواه البخاري: (2446 و 6026).

پێک ده‌گه‌یه‌وه، که بریتییه له بازنه‌ی براهه‌تی ئیسلامی و ئیمانی، که ئیمه له‌م بنه‌مای سێزده‌یه‌مه‌دا باسی لێوه ده‌که‌ین.

وه له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: {الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَخُونُهُ وَلَا يَكْذِبُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: عَرَضُهُ وَمَالُهُ وَدَمُهُ ...} ⁽¹⁾ واته: (مسولمان برای مسولمانه، {هه‌روه‌ها به‌نسبه‌ت ئافره‌تانیشه‌وه خوشک و بران، یان خوشکن}، ناپاکیی له‌گه‌ڵ ناکا، وه درۆی له‌گه‌ڵ ناکا، وه پشتی به‌رنادا له‌کاتی ته‌نگانه‌دا، هه‌موو شتیکی مسولمان له‌سه‌ر مسولمان قه‌ده‌غه‌یه: که‌پامه‌ت و ئابرووی، وه مال و سامانی، وه خوینی ...). دياره مه‌رج نییه مه‌به‌ستی له‌ که‌پامه‌ت و ئابرووی ته‌نیا لایه‌نی ناموس بێ، چونکه (عَرَض) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا واته: که‌سایه‌تی و که‌پامه‌ت، که دياره خێزانی ئینسان و هاوسه‌ری، یاخود کچی و خوشکی ئه‌وانه به‌شیکن له‌ (عَرَض)، ده‌نا وشه‌ی (عَرَض) واته: که‌سایه‌تی و ئیعتیبار و ناوبانگ (سمعة) و که‌پامه‌تی ئینسان.

سێ: مسولمانان ده‌بێ هه‌ست به‌ خوشی و ناخویشیی یه‌کدی بکه‌ن:

ته‌ماشای بکه‌ن پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌ی چه‌ند جوان وینا کردوه، که ده‌فه‌رمووی: {مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى} ⁽²⁾ بێگومان ئه‌وه دياره ئه‌گه‌ر ئینسان ددانی بێشی، هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی ئارامیان لێ هه‌لده‌گیرێ، چاوی ئازاری هه‌بێ، هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی ناره‌حه‌ت ده‌بن، هه‌روه‌ها هه‌ر ئه‌ندامێکی

¹ رواه الترمذي: (1927)، وقال: حسن غريب (ص)، وقال الألباني: صحيح.

² رواه البخاري: (6011)، ومسلم: (2586) واللفظ له، عن النعمان بن بشير رضي الله عنه.

بیشی، هه‌موو ئەندامه‌کانی دیکه ئازار ده‌چیژن، چونکه هه‌موویان به‌یه‌که‌وه په‌یوه‌ستن، ئیمه‌ش ده‌بی بۆ یه‌کدی ئاوا بین.

پاشان پیغه‌مبه‌ر ﷺ که مسوڵمانان به ئەندامانی جه‌سته‌یه‌ک داده‌نی، واته‌: ده‌بی هه‌ر کامیکیان ئیشیک بکات و مه‌رج نییه هه‌موویان یه‌ک ئیش بکه‌ن، بۆ‌وینه‌: ئیستا سه‌ر رۆلێک ده‌بینی، له‌نیۆ سه‌ریشدا چاو رۆلێک ده‌بینی، هه‌ر کامیک له‌ گۆی، لووت، زمان، هه‌تا له‌ ده‌ستدا په‌نجه‌کان هه‌ر په‌نجه‌ی رۆلی خۆی ده‌بینی، مسوڵمانانیش ده‌بی ئاوا ئیشه‌کان له‌نیوان خۆیاندا دابه‌ش بکه‌ن، هه‌ر که‌سه‌ ئه‌و ئیشه‌ بکات که چاکی لێده‌زانێ و ئه‌و کاره‌ بکات که بۆی ده‌کرێ ئه‌نجامی بدا، وه‌ ده‌بی هه‌ست به‌ ئازارو خۆشیی و ناخۆشیی یه‌کدی بکه‌ن.

له‌ فه‌رمایشتی دیکه‌دا هاتوو هه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: {لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ} ⁽¹⁾ واته‌: (یه‌کێک له‌ ئیوه‌ ئیمان ناهێنی، تا‌کو ئه‌وه‌ی بۆ خۆی پێی خۆشه‌ بۆ براهی مسوڵمانیشی پێی خۆش نه‌بی)، ئیمان ناهێنی، واته‌: ئیمانی تیرو ته‌واو (کامل)ی نییه، ئه‌گه‌رنا ده‌گونجی کابرا ئه‌وه‌ی بۆ خۆی پێی خۆشه‌ بۆ براهی مسوڵمانی پێی خۆش نه‌بی، به‌لکو جاری وا هه‌یه‌ مسوڵمان ئیره‌یی (حَسَد)ی هه‌یه، پێی ناخۆشه‌ ئه‌و خێرو قازانچه‌ بۆ براهیه‌که‌ی بجێ، لێره‌دا ناتوانی بۆی ئیمانی نییه، به‌لام ده‌لێین ئیمانیکێ چاکی نیه‌.

به‌راستی سه‌نگی مه‌حه‌کی ئیمان، مه‌سه‌له‌ی براهیه‌تی و هه‌لسوکه‌ت (معامله‌)و خووپه‌وشت (أخلاق)ه، له‌گه‌ڵ خه‌ڵک، ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وێ ته‌رازووتان به‌ده‌سته‌وه‌ بێ و ئیمانی خۆتانی پێ هه‌لسه‌نگینن، ته‌ماشای بکه‌ن له‌گه‌ڵ خه‌ڵک چۆن ره‌فتار ده‌که‌ن؟ ئه‌وه‌ی بۆ خۆت پێت خۆشه‌، بۆ ئه‌وانیش پێت خۆشه‌؟ وه‌ ئه‌وه‌ی بۆ

¹ رواه البخاري: (13)، ومسلم: (45).

خۆت پێت ناخۆشه، بۆ ئه‌وانیش پێت ناخۆشه؟ ئایا به‌ خۆشیان دل‌ خۆشی و به‌ ناخۆشیان دل‌ ناخۆشی؟ بۆیان دڵسۆزی؟ بۆیان به‌ په‌رۆشی؟ ... هتد، به‌وه ئینسان له‌ خۆی حال‌ی ده‌بی ئیمان‌ه‌که‌ی چه‌نده، نه‌ک ته‌نیا به‌ نوێژی زۆرو رۆژووی زۆر!

چوار: براهی‌تیی و دۆستایه‌تیی و یه‌کدی خۆشویستن له‌به‌ر خوای به‌رز و مه‌زن، پایه‌یه‌کی به‌رزی هه‌یه:

مه‌سه‌له‌ی دۆستایه‌تیی و براهی‌تیی ئه‌وه‌نیه‌ بڵێی: شتی‌که‌ ئه‌گه‌ر بیکه‌م چاکه‌و، ئه‌گه‌ر نه‌شیکه‌م، ئه‌وه‌ مادام ئیمان و عه‌قیده و نوێژ و رۆژوو و تاعه‌تی خۆم هه‌یه، تازه‌ من ته‌واو! نا، با ته‌ماشای ئه‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ین که ده‌فه‌رموئ: {لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أُولَٰئِكَ عَلَىٰ شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ} ⁽¹⁾ واته: (ناچنه به‌هه‌شت تا ئیمان نه‌هینن، ئیمانیش ناهینن تا یه‌کدیتان خۆشنه‌وئ، شتی‌کتان پێ بڵیم ئه‌گه‌ر بیکه‌ن یه‌کدیتان خۆشبوئ؟ سلّو له‌ یه‌کدی کردن بڵاوبکه‌نه‌وه). واته: سه‌ردان و هاموشۆی یه‌کدی بکه‌ن، ئه‌وه‌ هۆکاری‌که‌ بۆ خۆشه‌ویستی په‌یدا بون، که‌واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هه‌شتی قه‌ده‌غه‌ کردووه له‌ که‌سێک ئیمانی نه‌بی، وه ئیمانیشی قه‌ده‌غه‌ کردووه له‌ که‌سێک خۆشه‌ویستی نه‌بی له‌ گه‌ڵ خوشک و براهی مسوڵمانه‌کانیدا!! دیاره پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌نیه‌ بڵێی زی‌ده‌پۆیی (مبالغه‌)ی کردووه‌و، شیواز (أسلوب) یکی سۆزداری (عاطفی)ی به‌کاره‌یناوه، به‌لکو مادام پیغه‌مبه‌ر ﷺ بی‌فه‌رموئ، ئه‌وه‌ رێک و راست وایه، بۆچی؟ چونکه ئه‌گه‌ر ئیمانته‌ه‌بی، چۆن ئه‌و برا و خوشکانه‌ی خۆت خۆشناوئ که خوای به‌رز و مه‌زن یان خۆشده‌وئ؟ ناگونجئ، ئینجا ته‌ماشای ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی

¹ رواه مسلم: (54)، وأبو داود: (5193)، وابن ماجه: (68)، والترمذی: (2688)، عن أبي هريرة رضی اللہ عنہ،

وصحه الألبانی، واللفظ لأصحاب السنن.

پیغه مبر صلی الله علیه و آله بکه که ده فهرموی: {المُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ، وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ بِهَا عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} ⁽¹⁾ واته: (مسولمان برای رسولمانه، سته می لیناکات و ته سلیمیشی ناکا، وه هر که سیك به کاری برابیه کییه وه ماندوو بی و بوی جیبه جی بکات، خوی بهرز و مه زن کاره که ی بوی جیبه جی ده کات، وه هر که سیك خه میك له رسولمانیک بره وینئ، خوی بهرز و مه زن به و خه ره واندنه، خه میك له خه مه کان رژی قیامه تی لی ده ره وینئ، وه هر که سیك که موکوورپی رسولمانیک بیوشئ، خوی بهرز و مه زن له قیامه تی ده بیوشئ)، واته: نه بوخوی ئاماده یه مافی پیشیل بکات، نه له کاتی کدا که سیكیش بیه وی مافی پیشیل بکات پشتی به ریدا، جا ئه وه زور زه حمه ته، زولمی لی نه که ی، به هر حال، مروف ده توانئ زولمی لی نه کات، به لام ته سلیمی دوژمنی نه که ی، ئاسان نییه، بو وینه: ئیستا ئه گهر رسولمانان له به رانبر رسولمانانی فه له ستین بی هه لوئست بن، مانای وایه پیچه وانه ی ئه و فهرمووده یه ره فتاریان کردوو، به لی سته میان لی ناکه ی، به لام ته سلیمیان ده که ی، که چی پیغه مبر صلی الله علیه و آله ده فهرموی: {لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ}، واته: (سته می لی ناکات و ته سلیمیشی ناکا)، واته: له به رانبر دوژمنه که یدا بی ده نگو بی هه لوئست نابئ، جا ئه گهر به دوعایه کی خیریش بی، گرنگ ئه وه یه مروف بی هه لوئست نه بی، دواپی ده فهرموی: هر که سیك کاری رسولمانیک جیبه جی بکات، خوی بهرز و مه زن کاری ده سازینئ و بوی جیبه جی ده کات، وه ئه گهر خه میکی سهر رسولمانیک لایا، خواش (جل جلاله) له خه مه کان رژی قیامه تی بو ده ره وینئ، چه ند گهره یه ! وه هر که سیك که موکوورپی رسولمانیک بیوشئ و لی نه کاته هه للا، ئه وه خوی به به زه یی (جل جلاله) له

¹ رواه البخاري: (2442)، مسلم: (2580).

قیامه‌تی ده‌پېوښتی، شت له‌وه‌گه‌وره‌تره‌یه؟! ئه‌وه به‌پاستی پایه‌یه‌کی گه‌وره‌یه، که‌واته: با ئیمه پیمانوانه‌بی هه‌ر به‌و نوښرو روژووو تاعه‌ته که‌سیان‌ه‌ی که ده‌یانکه‌ین، له‌ ئاوێ ده‌په‌رینه‌وه، ئه‌و په‌یوه‌ندی کومه‌لایه‌تی و بریاه‌تی و سۆزو به‌زه‌یی و به‌رگری له‌ یه‌کدی کردن و پشتی یه‌کدی گرتن و هاوکاریی پیکه‌وه‌کردنه‌ش، زۆر پاداشتی گه‌وره‌گه‌وره‌یان هه‌یه.

وه له‌ فه‌رمووده‌ قودسییه‌که‌دا که پېشتر هینامان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: { الْمُتَحَابُّونَ فِي جَلَالِي لَهُمْ مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ يَغْبِطُهُمُ النَّبِيُّونَ وَالشُّهَدَاءُ }⁽¹⁾ واته: { ئه‌وانه‌ی که له‌ به‌ر شکۆ و بالایی خوا یه‌کدییان خۆشده‌وئ، له‌ سه‌ر چه‌ند دوانگه‌یه‌کی نوورینن (له‌ قیامه‌ت، له‌ به‌هه‌شت)، پیغه‌مبه‌ران و شه‌هیدان خۆزگه‌یان پێ ده‌خوانن }، جا یه‌کیک بۆی هه‌یه‌ بلێ: جا پله‌یه‌که‌ هه‌یه‌ له‌ پله‌ی پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام و شه‌هیدان به‌رزتر؟ تاكو پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام و شه‌هیدان خۆزگه‌ی پێ بخوانن؟ زانا یان ده‌لێن: ده‌گونجی هه‌ندیک که‌س له‌ سه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی تایبه‌ت، پاداشتیکی بدریته‌وه‌ که‌ هی زۆر له‌و به‌رزتر ئه‌و پاداشته‌ی نه‌بی، یاخود ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌وانه له‌ سه‌ر ئه‌و یه‌کدی خۆشویستنه له‌ به‌ر خوای به‌رز و مه‌زن پله‌یه‌کیان پێده‌درئ که پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام که له‌ هه‌موو که‌س گه‌وره‌ترن، وه شه‌هیدانیش که له‌ هه‌موو که‌س پایه‌ به‌رزترن، حه‌ز به‌و شوینیه‌یان ده‌که‌ن، وه مه‌رج نییه‌ ئه‌و شوینیه‌یان نه‌بی، یانی پله‌یه‌کی هینده به‌رزیان هه‌یه.

¹ رواه الترمذي: (2390)، وقال: حسن صحيح، وقال الألباني: صحيح.

پینچ: باشتترین ھۆکاری پاراستنی دۆستایه‌تی و برایه‌تی:

ئیمه چۆن دۆستایه‌تی و برایه‌تی خۆمان بپاریژین له‌گه‌ڵ مسوڵماناندا به‌گشتی، له‌نیۆ خۆماندا به‌تاییه‌تی؟ به‌ سێ شتان ده‌گونجی ئینسان باشتترین ھۆکاری ده‌سته‌به‌رکه‌ری پاراستنی دۆستایه‌تی و برایه‌تی فەراهم بێنیت:

1- ھاوکاریکردنی یه‌کدی له‌سه‌ر خاڵ و ئامانجه‌ هاوبه‌شه‌کان:

ئو شتانه‌ی که ئامانجی هاوبه‌ش و خاڵی هاوبه‌شن و له‌سه‌ریان یه‌کده‌نگین، ھاوکاری یه‌کدی بکه‌ین، وه‌ک گوتووین: (تَتَعَاوَنُ فِيمَا اتَّفَقْنَا عَلَيْهِ)، واته‌: (ھاوکاری یه‌کدی ده‌که‌ین له‌وه‌دا که له‌سه‌ری کۆکین)، ئه‌وه‌ش خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ...﴾⁽¹⁾ واته‌: (وه ھاوکاری یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری، وه ھاوکاری یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گوناھو ده‌ستدریژی ...)، چاکه‌کاری هه‌ر شتیکه‌ بۆ خه‌ڵک باش بێ، پارێزکاری هه‌ر شتیکه‌ بۆ خوای به‌رز و مه‌زن جیگای ره‌زامه‌ندی بێ، دیاره به‌ چاکه‌کاری خه‌ڵک رازی ده‌که‌ی، به‌ پارێزکاریش خوا!

2- ته‌حه‌ممولکردنی جیاوازییه‌کانی یه‌کدی:

به‌لگه‌مان ئه‌وه‌یه که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) مروفه‌کانی جیا جیا خولقاندوه و میزاج و بۆچوونیان جیا، بۆیه خوای به‌دییه‌نهر (جل جلاله‌) له‌ قورئاندا باسی دڵ پیکه‌وه جۆشدران ده‌کات، به‌لام باسی عه‌قل پیکه‌وه

جۆشدران ناکا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَلْفَ بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ ۖ﴾⁽¹⁾ به‌لام نافه‌رموی: (وَأَلْفَ بَيْنَ عُقُولِهِمْ)، چونکه ده‌گونجی دله‌کان پیکه‌وه بن، به‌لام ناگونجی عه‌قله‌کان یه‌ك جۆره بیرکردنه‌وه‌یان هه‌بی، وه‌ ئه‌گه‌ر دله‌کان پیکه‌وه جۆش‌بدرین، ئه‌وه جیایی بیرکردنه‌وه‌کان نه‌ك زه‌ره‌ری نییه، به‌لكو ده‌بیته‌هۆی ده‌وله‌مه‌ندی و فراوان بوونی ئیسلام.

تۆ ته‌ماشا بکه ئیمه ئیستا که ژیا‌نامه‌ی هاوه‌لان ده‌خوینینه‌وه - خوا لیان رازی بی -، ئه‌بو به‌کر رایه‌کی هه‌بووه، عومه‌ر رایه‌کی‌یکه‌ی هه‌بووه، ئه‌گه‌ر ئیستا هه‌ر یه‌ك را هه‌بوایه، شته‌که بۆ ئیمه ته‌سك ده‌بوو، به‌لام ئه‌گه‌ر بووه دوو را، سی را، چوار را، شته‌که بۆ ئیمه فراوان ده‌بی، بۆیه عومه‌ری کوپی عه‌بدوله‌زیز - په‌زای خوای لی بی - ده‌لی: (مَا سَرَّنِي لَوْ أَنَّ أَصْحَابَ مُحَمَّرٍ لَمْ يَخْتَلِفُوا، لَأَنْتَهُمْ لَوْ لَمْ يَخْتَلِفُوا لَمْ تَكُنْ رُحْصَةً) (ه)، واته: (من دلخۆش نه‌ده‌بووم ئه‌گه‌ر هاوه‌لانی موحه‌مه‌د ﷺ راجیایان نه‌بوایه، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌وان راجیایان نه‌بوایه، ئیستا بۆ ئیمه‌ش روخسه‌ت و فراوانی نه‌ده‌بوو)، واته: پیمخۆشه‌ که راجیایان هه‌بووه، بۆچی؟ چونکه شته‌که فراوان بووه بۆیان، با وینه‌یه‌کتان بۆ بێنمه‌وه (ه): ئه‌بو به‌کر - خوا لی رازی بی - له کاتی‌کدا که خه‌لیفه بوو، مووچه‌ی وه‌ك یه‌ك ده‌دایه‌ خه‌لکی، یانی به‌رزیی و نرمیی نه‌ده‌خسته‌ نێوان خه‌لک له مووچه‌ پێداند، به‌لام عومه‌ر - خوا لی -

¹ الأنفال: ۶۳

(2) تفسیر روح المعانی للآلوسی، ج: (4)، ص: (24).

(3) نَظَرَ عُمَرُ أَبَا بَكْرٍ حِينَ سَوَى بَيْنَ النَّاسِ فَقَالَ: أَتَسَوَّى بَيْنَ مَنْ هَاجَرَ الْهَجْرَتَيْنِ وَصَلَّى إِلَى الْقِبْلَتَيْنِ، وَبَيْنَ مَنْ أَسْلَمَ عَامَ الْفَتْحِ خَوْفَ السَّيْفِ؟ فَقَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّمَا عَمِلُوا لِلَّهِ، وَإِنَّمَا أُجُورُهُمْ عَلَى اللَّهِ، وَإِنَّمَا الدُّنْيَا دَارُ بَلَاغٍ لِلرَّاكِبِ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: لَا أَجْعَلُ مَنْ قَاتَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَمَنْ قَاتَلَ مَعَهُ. الْأَحْكَامُ السُّلْطَانِيَّةُ لِلْمَاوَرِدِيِّ، ص: (309).

رازی بئ- ته‌ماشای کردو به ئه‌بو به‌کری گوت: ئه‌وه بوچی وه‌ک یه‌کیان ده‌ده‌یتئ؟ بوچی ئه‌وه‌ی چهند ساله‌ مسولمان بووه‌و ئه‌وه‌ی دویئ مسولمان بووه‌، وه‌ک یه‌کیان ده‌ده‌یتئ؟ ئه‌بو به‌کر - خوا لئ‌ی رازی بئ- گوتی: پاداشتی مسولمانه‌تییه‌که‌یان له‌ قیامه‌تئ وه‌رده‌گرنه‌وه‌، به‌لام ئه‌وه‌ ژیانه‌، ژیانیش هه‌موویان پئویستیانه‌، ئاوا باشتره‌، که‌چی عومهر - خوا لئ‌ی رازی بئ - له‌ سه‌رده‌می خیلافه‌تی خویدا ئه‌و یاسایه‌ی گۆرپی و گوتی: ئه‌وه‌ی شه‌پی له‌ دژی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردووه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی ته‌ماشاناکه‌م که‌ له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا ﷺ جه‌نگی کردووه‌، عومهر - خوا لئ‌ی رازی بئ- به‌رزپی و نزمی خسته‌ نیوان مووچه‌کانیا نه‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ له‌ ژیاننامه‌ی عومهردا هاتووه‌ که‌ له‌ کۆتایی ته‌مه‌نیدا په‌شیمان بووه‌وه‌و گوتی: رایه‌که‌ی ئه‌بو به‌کر باشتره‌، چونکه‌ ورده‌ ورده‌ چینایه‌تی په‌یدا بوو، به‌لام گرنگ ئه‌وه‌یه‌ هه‌ردووکی ده‌رفه‌ت و بوار (مجال)ی تیدا هه‌یه‌، ئیستا ئه‌گه‌ر مسولمانان بلین: ئه‌وه‌یان ئیش پیده‌که‌ین، یان ئه‌وی دیکه‌یان ئیش پیده‌که‌ین، مه‌جالی تیدا هه‌یه‌.

جا ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئه‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ین که‌ ده‌فه‌رموی: {مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحِمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَّى} ⁽¹⁾ که‌واته‌: ئه‌ندامه‌کان (أعضاء)ی جو‌را و جو‌رن، یه‌ک جه‌سته‌ له‌ چهند ئه‌ندامیک پیکدی، ئه‌و ئه‌ندامانه‌ وه‌ک گوتمان هه‌ر کامیکیان ئیشی خۆی هه‌یه‌، کاری هه‌ریه‌که‌یان له‌ هی ئه‌وه‌یدیکه‌ جیایه‌، که‌چی هه‌مووشیان پیکه‌وه‌ ته‌بان، ئه‌و ئه‌ندامانه‌ هیچ ناکۆکیان

¹ رواه البخاري: (6011)، ومسلم: (2586) واللفظ له، عن النعمان بن بشير رضي الله عنه.

پیکه‌وه‌ نییه، هه‌موویان هاوکاری یه‌کدین و، له‌ یه‌کدیش جیان و هه‌ریه‌که‌یان کاریکی جیای هه‌یه.

مسولمانانیش ده‌بی ئاوابن، وه‌ ده‌بی جیاوازییه‌کان بقۆزنه‌وه‌ بۆ هاوکارییان، چونکه‌ ئه‌وه‌ی به‌ چاو ده‌کری، به‌ ده‌ست ناکری، وه‌ ئه‌وه‌ی به‌ ده‌ست ده‌کری، به‌ لاق ناکری، وه‌ ئه‌وه‌ی به‌ زمان ده‌کری، به‌ گوێ ناکری، به‌لام هه‌ر کامیکیان له‌ بواری خۆیدا ده‌توانی هاوکار بی بۆ ئه‌وه‌ی دیکه، رسولمانانیش ده‌بی وابن.

3- هه‌لبێژاردنی چاکترین وشه‌ و ته‌عبیر و ده‌سته‌واژه‌ و شیواز له‌ کاتی قسه‌ و وتووێژ و هه‌لسوکه‌وتدا:

خوای به‌رزو مه‌زن بۆ هه‌لسوکه‌وت (تعامل) کردن ده‌فه‌رموی: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (به‌ چاکترین شیوازی قسه‌ و ره‌فتار، قسه‌ و هه‌لوێستی خراپی وان پالپێوه‌نی، ئیمه‌ باشتر ده‌زانین به‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یلێن و وه‌سفێ تۆی پێ ده‌که‌ن). بۆیه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ...﴾⁽²⁾ واته‌: (وه‌ به‌ به‌نده‌کانم بلێ: کامه‌ قسه‌ی چاکه‌ ئه‌وه‌ بلێن، بێگومان شه‌یتان نیوانیان تیکده‌دا ...)، واته‌: ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ یه‌کدیدا شیوازی جوان و ده‌سته‌واژه‌ی جوان به‌کاربێنین، بێگومان ئه‌وه‌ ریگرییه‌کی زۆرچاکه‌ له‌ تیکچوونی دۆستایه‌تی و برایه‌تی، جاری وایه‌ که‌سیک به‌ وشه‌یه‌کی ناپێک و به‌

¹ المؤمنون: ۹۶

² الإسراء: ۵۳

ده‌برپینیکی بریندارکه‌ر، دلی که سیك ده‌یه‌شینئ، که ئه‌گه‌ر بی‌وه‌ر ئه‌و مانایه بخاته قالبیکی ده‌برپینی جوانه‌وه‌و به شیوه‌یه‌کی جوان بیخاته‌پوو، دلی به‌رانبه‌ره‌که‌ی نار‌ه‌حه‌ت نابی. هه‌لبه‌ته ئینسان ده‌بی حه‌ق بلئ، به‌لام ده‌بی حه‌قه‌که‌ش به شیوه‌یه‌کی حه‌ق بلئ، خوای به‌رزو مه‌زن ده‌رباره‌ی قورئانی به‌پیز ده‌فه‌رموئ: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۖ﴾⁽¹⁾ واته: (ئیمه ئه‌م قورئانه‌مان له‌سه‌ر بناغه‌ی راستی دابه‌زاندوه‌و، وه به‌شیوه‌یه‌کی راست و بو چه‌سپاندنی راستیش دابه‌زیوه ...).

خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له‌و که‌سانه‌مان بگيرئ که هه‌میشه له‌گه‌ل یه‌کدیدا حه‌ق بلئین به‌ دلسۆزی، به‌لام حه‌قه‌که‌ش به شیوه‌یه‌کی حه‌ق و چاک بلئین، به شیوه‌یه‌کی وا بی که له ئاستی به‌رزوی ئیسلام و، دۆستایه‌تی و براه‌تی ئیمانی و ئیسلامییماندا بی.

بڼه مای چواردهیه م

خو بژارکردنی نه ندانمان له خووه

خراپ و په سته کان، خو رازاندنه وه یان

به ئاکار و رهوشته جوان و په سنده کان

بنه مای چواردیه م

خۆ بژارکردنی ئەندامان له خووه خراپ و پهسته کان و خۆ رازاندنه وهیان به ئاکار و رهوشته جوان و پهسنده کان.

خۆ بژارکردنی یهک یهکی ئەندامانی کۆمه ل له خووو خده پهسته کان (الردائل) و خۆ رازاندنه وهیان به خهسلته بهرزو پهسنده کان (الفضائل) و، هه لسوکه وت کردنیان له گه ل تیگرای خه لکیدا به پێی ئەدهب و رهوشته بهرزو جوانه کان ئیسلام و، خۆ پاراستن له هه رجۆره ئەزیه تدان و زیان گه یاندنیک به خه لکی، به دل و زمان و ئەندامه کان دیکه و، کۆششکردن بۆ سوود پیگه یاندنیان، به دل و زمان و دهست و مال و سامان، وهک:

1- خوای به خشه ر (جل جلاله) له وباره وه فهرموویه تی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (١٤) الأعلی. واته: (به پراستی سه رفرازه که سیك كه خوئی ته زکیه کردوه)، واته: خوئی پاک و چاك کردوه.

2- هه روه ها خوای په روه ردگار (جل جلاله) فهرموویه تی: ﴿أَمَنْ يَعْلَمُ نَمَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمْ هُوَ أَعَمَّ إِنَّمَا يَذْكُرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ (١٩) الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ

الْمِيثَاقَ﴾ (٢٠) وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ

الْحِسَابِ﴾ (٢١) وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا

وَعَلَانِيَةً وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ (٢٢) الرعد، واته: (ئایا

که سیك كه ده زانی ئەوهی له په روه ردگارته وه بۆ تو دابه زینراوه، حهقه، وهک

ئو که سه وایه که کویره؟ بیگومان ته نیا خاوه ن عه قلان بیرده که نه وه و په ند

وه رده گرن، ئەوانه ی که په یمانی خوا به جی دینن و په یمانی پته و ناشکینن، وه

ئه‌وانه‌ی که ئه‌وه‌ی خوا فه‌رمانی پێ کردوه، بگه‌یه‌ندری، له‌ په‌یوه‌ندییه‌کان ده‌یگه‌یه‌نن، وه‌ له‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن و له‌ لێپرسینه‌وه‌ی خراپ ده‌ترسن، وه‌ ئه‌وانه‌ی که له‌ به‌ر ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگاریان خۆپاده‌گرن و نوێژ به‌ریاده‌که‌ن و، له‌وه‌ی که پێمانداون به‌ په‌نهانی و به‌ ئاشکرا ده‌به‌خشن، وه‌ به‌ هه‌لۆیست و قسه‌ی چاک هی خراپ پال پێوه‌ده‌نین، ئا ئه‌وانه‌ سه‌ره‌نجامی مه‌نزله‌گی دوا‌پۆژیان بۆ هه‌یه‌).

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمویه‌تی: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ

الْجَاهِلِیْنَ﴾ (١١٣) الأعراف، واته‌: (ئه‌وه‌ی که ئاسانه‌ وه‌ریبگره‌ و فه‌رمان به‌ چاکه‌ بکه‌ و پشت له‌ نه‌فامان بکه‌)، واته‌: پشتگوێیان بکه‌.

4- پێغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمویه‌تی: (الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَاجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ) رواه البخاري: (10) واللفظ له، ومسلم: (41)، عن عبدالله بن عمرو بن العاص، واته‌: (مسولمان که‌سیکه‌ که‌ رسولمانان له‌ زمان و ده‌ستی سه‌لامه‌ت و پارێزراو بن، وه‌ کۆچکه‌ر که‌سیکه‌ واز له‌ شتی که‌ بێنی که‌ خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوه‌).

5- هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: {لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ} رواه البخاري: (13)، ومسلم: (45)، عن أنس بن مالك، واته‌: (یه‌کێ که‌ ئێوه‌ ئیمان ناھێنێ، تاكو ئه‌وه‌ی بۆ خۆی پێی خۆشه‌، بۆ براهه‌که‌یشی پێی خۆشه‌نێ).

روونکردنه‌وه

یه‌ک: ئە‌ده‌بی به‌رزو ره‌وشتی په‌سند و جوان، تایبه‌تمه‌ندی‌ترین نیشانه و ئیمتیازی خه‌لکی ئیسلامییه له‌گه‌ڵ سه‌رجه‌م خه‌لكیدا و، هه‌ركات ئیمان و عه‌قیده دامه‌زراو و خواپه‌رستی راست و ساغ بوو، مسوگه‌ر ره‌وشت و ئە‌ده‌بیش به‌رزو جوان ده‌بی:

به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئە‌وه که هه‌ر کاتی‌ک عه‌قیده دامه‌زراو بوو، وه خواپه‌رستی راست و ساغ بوو، ره‌وشتیش به‌رزو جوان ده‌بی، ئە‌م دوو ئایه‌ته به‌پێژه‌ی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) که ده‌فه‌رموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾ (٢٤) تَوَاتَى أَكْلَهَا كُلِّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (٢٥) واته: (ئایا سه‌رنج ناده‌ی چۆن خوا وێنه‌یه‌کی هه‌ناوه‌ته‌وه! وشه‌یه‌کی پاكو چاك وه‌ك دره‌ختی‌کی پاكو چاك و به‌رداره، که ره‌گورپیشه‌که‌ی چه‌سپاوه له زه‌ویداو لقو پۆپه‌کانیشی به‌رزبونه‌ته‌وه به‌ره‌و سه‌رئ، له هه‌موو کاتی‌کدا به ئیزنی په‌روه‌ردگاری به‌رو میوه‌که‌ی ده‌رده‌کات (بها)، ئاوا خوا وێنه‌ دینیته‌وه بۆ خه‌لکی، بۆئه‌وه‌ی بیرکه‌نه‌وه‌و په‌ندوه‌ربگرن).

لێ‌رده‌دا خوای به‌رز و مه‌زن سئ شتی له دره‌خت باسکردووه، هه‌لبه‌ته دره‌خت وێچوێندراوه (مُشَبَّهَ بِهَا) یه‌و (كَلِمَةً طَيِّبَةً) به دره‌خت چوێندراو (مُشَبَّهَ ه)، که له‌سه‌ر رای نۆربه‌ی توێژه‌ره‌وانی قورئان ده‌لێن: مه‌به‌ست له (كَلِمَةً طَيِّبَةً) وشه‌ی ته‌وحیده

1 إِبْرَاهِيم: ٢٤/٢٥

(2) واته: هه‌میشه میوه‌دارو به‌ره‌مداره.

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، واته: (بیجگه له خوای به‌رز و مه‌زن هیچ په‌رستراو نین)، وشه‌ی ته‌و حید ئه‌و (كَلِمَةً طَيِّبَةً) یه که خوای به‌رز و مه‌زن به دره‌ختیکی به‌رداری ده‌چوینی، جا دره‌خته به‌رداره‌که خوای به‌رز و مه‌زن سی شتی لی باس ده‌کات: (أَصْلُ) و (فَرَعُ) و (أَكُلُ) ه‌که‌ی، (أَصْلُ) ه‌که‌ی دیاره ره‌گورپیشه‌که‌یه‌تی و، (فَرَعُ) ه‌که‌ی دیاره لقو پۆپ و گه‌لاکه‌یه‌تی، وه (أَكُلُ) ه‌که‌شی به‌رو میوه‌که‌یه‌تی.

ئیسلامه‌تییش سی به‌شی سه‌ره‌کییه:

1/ ئیمان و عه‌قیده‌یه که له عه‌قل و دلدا جیگیرده‌بی، وه‌ک چۆن ره‌گورپیشه‌ی دره‌خته‌که به‌زه‌ویدا بلأوده‌بیته‌وه‌و ده‌چه‌سپی، ئیمان و عه‌قیده‌ش له عه‌قلدا وه‌ک تیگه‌یشتن، وه‌ له‌دلدا وه‌ک قه‌ناعه‌ت پی‌هینان و قبوولکردن جیگیرده‌بی، هه‌روه‌ک خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ...﴾⁽¹⁾ المجادلة، واته: (...ئه‌وانه خوا ئیمانی له‌دلدا نووسیون ...)، هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿... وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ...﴾⁽²⁾ واته: (... وه جارئ ئیمان نه‌چۆته نیو دل‌ه‌کانتانه وه ...).

2/ وه پاشان پابه‌ندی و ئیلتیزام به‌ ئیسلامه‌وه، له جی‌ی لقو پۆپه‌کانه، که ئه‌و پابه‌ندییه‌ش له‌سه‌ر ئه‌ندامه‌ روواله‌تییه‌کانی ئینسان ده‌رده‌که‌وی.

3/ وه دوایین به‌شی مسوولانه‌تییش بریتییه له‌ ئاکار و ره‌وشتی به‌رز و په‌سند و جوان، هه‌روه‌ک چۆن دره‌خت ئه‌گه‌ر ره‌گ و ریشه‌که‌ی باش چه‌سپیی و، قه‌د و لقو پۆپ و گه‌لایه‌کانی ساغ بنو، به‌رداریش بی، به‌ ته‌ئکید میوه‌ش ده‌رده‌کات، به‌هه‌مان شیوه‌ش ئه‌گه‌ر ئینسان به‌راستی ئیمان و عه‌قیده‌که‌ی چه‌سپایی و،

¹ الحجرات: ۲۲

² الحجرات: ۱۴

عیبادەت و تاعەتە‌که‌ی بۆ خوا راست بێ، ئە‌خلاق و ئاکارو ره‌وشتی‌شی به‌رزو په‌سند ده‌بێ.

دوو: خوو و ره‌وشتی به‌رز و په‌سند هه‌لقولای نه‌فسی ته‌زکیه‌کراوه، گۆزه‌ چیی تیدا بێ ئە‌وه‌ی لی ده‌پرژێ. بۆ نمونه: خوشویستن (حب) و به‌خشین (عطاء) و رقلییوونه‌وه (بغچ) و ده‌ست گرتنه‌وه (منع):

به‌لگه‌مان له‌سه‌ر ئە‌وه ئه‌و فه‌رموده‌یه‌یه که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ تیدا ده‌فه‌رموئ: {مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنَعَ لِلَّهِ: فَقَدْ اكْتَمَلَ الْإِيمَانُ} (1) واته: (هه‌ر که‌سیک له‌به‌ر خوا خه‌لکی خوشبوئ، وه له‌به‌ر خوا خه‌لک ببو‌غزینئ، وه له‌به‌ر خوا ببه‌خشی، وه له‌به‌ر خوا ده‌ست بگریته‌وه، ئە‌وه ئیمان‌ه‌که‌ی ته‌واوه).

ته‌ماشاده‌که‌ین پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوشویستن و بو‌غزاندنی پیش خستوون، ئینجا دوا‌یی به‌خشین و نه‌به‌خشین، چونکه ئینسان ئە‌گه‌ر که‌سیکی خوشویست، ئینجا ئە‌و خوشویستنه‌ی پالی پیوه‌ده‌نئ که هاوکاری بکات و پئی ببه‌خشی، وه ئە‌گه‌ر رقی له‌ که‌سیک هه‌لسا، ئینجا ئە‌و رق و بو‌غزه‌ وای لیده‌کات، که پئی نه‌به‌خشی و هاوکاری نه‌کا.

که‌واته: هه‌موو کرده‌وه‌کان ریشه‌که‌یان ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ده‌روون (نفس)، جا ئە‌گه‌ر ده‌روونه‌که ته‌زکیه‌کراو و پاک و چاک بێ، ئە‌وه مسۆگه‌ر کرده‌وه و ره‌وشت و ره‌فتار و ئاکاری پاک و چاکی لی په‌یداده‌بێ، ده‌روونی ته‌زکیه نه‌کراویش هه‌ر کرده‌وه و ره‌وشت و ره‌فتاری له‌قه‌ده‌ر خۆی لی په‌یداده‌بێ.

(1) رواه أبوداود: (4680) عن أبي أمانة، وصححه السيوطي والألباني.

وشه‌ی (تزکیه): که له (زکی، یزکو، زکاة و تزکیه) هاتوو، به مانای (نما) دئ،
 واته: گه‌شه‌ی کرد، وه به مانای (طهر) دئ، واته: پاک بۆوه، وه به مانای
 (صلح) ش دئ، واته: چاک بوو، مانای وایه وشه‌ی (تزکیه) له یه‌ک کاتدا سی
 مانایان ده‌گریته‌خۆی: پاک بوون و، چاک بوون و، گه‌شه‌کردن، که دیاره نه‌فس به
 ئیمان و خواناسین و خوشویستنی خوای به‌رز و مه‌زن و به‌ندایه‌تی کردن بۆ خوای
 به‌رز و مه‌زن، پاک ده‌بی و چاک ده‌بی و گه‌شه‌ده‌کات، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار (جل
 جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
 الْقُلُوبُ﴾⁽¹⁾ واته: (ئه‌وانه‌ی ئیمانیان هیناوه‌و به یادی خوا دل‌یان داده‌مرکی و
 ئوخزنی بۆ دئ و ئارام ده‌گری، ئاگادار بن! ته‌نیا به یادی خوا دل‌ه‌کان ئارام
 ده‌گرن)، به‌لئ، دل‌ی ئینسان، لایه‌نی مه‌عنه‌ویی ئینسان، ته‌نیا به په‌یوه‌ندی
 له‌گه‌ل خوادا (جل جلاله) ئوخزنی بۆ دئ و ئارام ده‌گری، بۆیه خوای به‌رز و مه‌زن
 له سووره‌تی (الفجر) دا ئینسانی ئیماندار ده‌دوینئ و ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ
 الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾⁽²⁸⁾، واته: (ئه‌ی نه‌فسی ئارام‌گرتوو! (هه
 بگه‌پۆه بۆ لای خاوه‌ن و په‌روه‌ردگار، تۆش رازی و خواش لیت رازی)
 سی: نۆ خه‌سله‌تی بنه‌ره‌تی بۆ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل خوای به‌رز و مه‌زن
 و خه‌ل‌کدا به‌ل‌گه و نیشانه‌ی ئیمان و عه‌قلن:

خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له ئایه‌ته‌کانی (19 - 22) ی سووره‌تی
 (الرعد) دا، نۆ خه‌سله‌تی سه‌ره‌کییمان بۆ ده‌خاته‌پوو، که ئینسان و خه‌ل‌کی

¹ الرعد: ٢٨⁽²⁾ که به‌هۆی یادی خوا و ئیمان به خوا و به‌ندایه‌تی بۆ خواوه ئارامی گرتوه.

مسولمان ده‌بی به‌پیئی ئه‌و نو خه‌سله‌ته سه‌ره‌کیی و بنه‌په‌تییه، مامه‌له له‌گه‌ل خوای به‌رز و مه‌زن و له‌گه‌ل خه‌لکی خوادا بکات، وه ئه‌و نو خه‌سله‌ته خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) دایناون به به‌لگه و نیشانه‌ی ئیمان و عه‌قل، واته: ﴿أَقْمَنَ

يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذَرُ أَولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ يُوْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾﴾ الرعد، كه پیشتر مانام کردن.

به‌لئ كه‌سیك بزانی ئه‌وه‌ی له‌لایه‌ن خواوه (جل جلاله) بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ دابه‌زینراوه، هه‌قه، مانای وایه ئیمانی پیی هه‌یه و ئیمانداره، وه پیچه‌وانه‌كه‌ی ئینسانی کویره، واته ئه‌و كه‌سه‌ی ده‌ركی ئه‌و حه‌قیقه‌ته ناكات و په‌ی پیی ناباو ئیمانیشی پیی نیه.

كه‌واته: ئه‌و نو سیفه‌ته‌ی كه‌ باسیان ده‌كات، هی كه‌سیكه كه ئیمانی هه‌یه، عاقلیتییه‌كه‌ش له‌كویدیایه؟ له‌و شوینه‌دا كه ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا يَنْذَرُ أَولُوا الْأَلْبَابِ﴾. كه‌واته: ئه‌وانه‌ی ئه‌و نو سیفه‌ته‌یان تیدان هه‌م خاوه‌نی ئیمان و، هه‌م خاوه‌ن عه‌قلن.

جا ئه‌و نو سیفه‌ته ئه‌مانه‌ن:

1- وه‌فاداربوون به‌په‌یمانی خوا (وفاء بعهد الله):

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾، واته: (ئه‌وانه‌ی که وه‌فادارن به‌په‌یمانی خوا، په‌یمانی خوا به‌جی دینن)، په‌یمانی خوای به‌رز و مه‌زن چییه؟ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا...﴾⁽¹⁾ واته: (کاتی که په‌روه‌ردگارت له‌پشتی ئاده‌مزاده‌کان وه‌چه‌که‌یانی وه‌رگرت و پی‌ی فه‌رموون: ئایا من په‌روه‌ردگارتان نیم؟ گوتیان: با، شایه‌دییمان دا - له‌سه‌ر ئه‌وه - (...)).

توێژه‌ره‌وانی قورئان زۆر قسه‌یان له‌سه‌ر ئه‌م ئایه‌ته‌ کردووه، به‌لام ئه‌وه‌ی که دیته‌ زه‌ینه‌وه‌و له‌لای من مانایه‌کی په‌سندو راسته، ئه‌وه‌یه‌ که خوای به‌رز و مه‌زن لی‌ره‌دا ده‌یه‌وئ تیمان بگه‌یه‌نئ که هه‌موو ئینسانیک‌ی وا خولقاندوه بیناسئ، وه‌ دان به‌ په‌روه‌ردگاریتی خوای به‌رز و مه‌زن و به‌دیهینه‌ریتی خوای به‌رز و مه‌زن دا بینئ بوخوئ، وه‌ سه‌ره‌نجام ده‌بئ هه‌ر ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ش بپه‌رستی و به‌ندایه‌تی هه‌ر بو ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ بکات.

ئا ئه‌وه‌ په‌یمانیکه‌ خوای به‌رز و مه‌زن له‌ هه‌موو ئینسانیک‌ی وه‌رگرتوه، هه‌موو ئینسانیک‌ی وا خولقاندوه بیناسئ و بزانی په‌روه‌ردگاری کییه؟ وه‌ به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ زۆرن، کئ زۆر کافره‌ که لی‌ی بقه‌ومئ و ده‌ستی له‌ هه‌موو پنچکان بپه‌ی، به‌بئ ئه‌وه‌ی که روژیک له‌ روژان باسی خوای به‌رز و مه‌زن ی کردبئ، یاخود هاواری له‌ خوای به‌رز و مه‌زن کردبئ، یه‌کسه‌ر هاوار

¹ الأعراف: ۱۷۲

(2) واته: شایه‌دییمان دا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که خوا (جل جلاله) په‌روه‌ردگاریانه.

ده‌کاته خوای به‌رز و مه‌زن ، وه‌ک خوای به‌رز و مه‌زن له قورئاندا بۆمانی باسده‌کات و ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوَجٌ كَاطِلٌ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ...﴾ (٦) خوای به‌رز و مه‌زن باسی هاوبه‌ش بۆ خوا دانهران (المشرکین) و بی‌پروایان (الکافرین) ده‌کات و ده‌فه‌رموئ: (وه کاتی‌ک که شه‌پۆلیکی ده‌ریا وه‌ک هه‌ور (٧) دایپۆشین، له خوا ده‌پارینه‌وه‌و گه‌ردنکه‌چیی خۆیانی بۆ ساغ ده‌که‌نه‌وه‌و، بی‌جگه له خوا که‌سی دی نانا سن ...)، ئه‌وه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن ده‌یفه‌رموئ وایه ، هه‌موو ئینسانێک که ده‌ستی له هه‌موو پنچکان ده‌بهری، هاوارده‌کاته خوای به‌رز و مه‌زن ، که‌واته ئه‌وه ئه‌و په‌یمانیه که خوای به‌رز و مه‌زن له خه‌لکی وه‌رگرتوه (وه‌فا به په‌یمانی خوای به‌رز و مه‌زن) .

2- هه‌لنه‌وه‌شاندنه‌وه‌ی ئه‌و په‌یمانیه پته‌وه (عدم نقض الميثاق):

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا يَنْقُضُونَ الْعِثْقَ﴾، واته: (وه په‌یمانی پته‌و ناشکینن)، ميثاق: په‌یمان (عَهْد) یکه سویندی له‌سه‌ر خورابی و ته‌ئکیدى له‌سه‌ر کرابیته‌وه ، هه‌لیناوه‌شیننه‌وه .

وه‌فا پێ کردن شتی‌که‌و، هه‌لنه‌وه‌شاندنه‌وه‌شی شتی‌کی دیکه‌یه ، پێیه‌وه پابه‌ندن و هیچ شتی‌کیش ناکه‌ن پێچه‌وانه‌ی ئه‌و پابه‌ندییه بێ .

3- گه‌یانندی په‌یوه‌ندییه‌کان:

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾، واته: (وه ئه‌وانه‌ی که ئه‌وه‌ی خوا فه‌رمانی پێ کردووه بگه‌یه‌ندری له

(1) لقمان: ٣٢

(2) که شه‌پۆلی زۆر گه‌وره‌ی، وه‌ک شاخ سیبهرت لی ده‌کا، ده‌لێی ئه‌و شه‌پۆله تازه حیسابم ته‌واوده‌کات!

په‌یوه‌ندییه‌کان، ده‌یگه‌یه‌نن)، جا ئایا مه‌به‌ست له‌گه‌یانندی ئه‌و
په‌یوه‌ندییه‌کانه‌ی که‌ خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی پیکردووه‌ بگه‌یه‌نرین،
چییه‌؟!

هه‌ندیك له‌ زانایان ئه‌وه‌یان به‌ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی لیكداوته‌وه‌، به‌لام
چه‌مكو واتای ئایه‌ته‌که‌ له‌وه‌ فراوانتره‌و، هه‌م گه‌یانندی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی
ده‌گه‌یه‌نی، هه‌م چاکه‌ کردن له‌گه‌ل دایک و باب ده‌گه‌یه‌نی، چاکه‌ کردن
له‌گه‌ل مال و مندال و ده‌رو دراوسی و لیقه‌وماوان و میوان و، له‌گه‌ل هه‌موو که‌س
ده‌گه‌یه‌نی، هه‌موو ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌کانه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی پیکردوون
که‌ ده‌بی بگه‌یه‌ندرین، هه‌موو ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌کانه‌ ده‌گه‌یه‌نن، سه‌رنج بده‌ن:
پیشی خواپه‌رستی، ئینجا خه‌لک دۆستی و چاکه‌ کردن له‌گه‌ل خه‌لک.

4- ترسان له‌ په‌روه‌ردگار:

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾، واته‌: (وه‌ له‌
په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن)، ترسانیک که‌ به‌ گه‌وره‌گرتنی له‌گه‌لدابی،
تویژه‌ره‌وان و شاره‌زایانی زمان ده‌لین: وشه‌ی (خَشْيَةً) ترسیکه‌ که‌ به‌
گه‌وره‌گرتن و مه‌زن گرتن (تعظیم) ی له‌گه‌لدا بی، به‌لام وشه‌ی (خَوْفٌ) ئه‌وه‌ی
له‌گه‌لدا نیه‌.

5- ترسان له‌ لیپرسینه‌وه‌ی خراپ:

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾، واته‌: (وه‌ له‌
لیپرسینه‌وه‌ی خراپ ده‌ترسن)، لیپرسینه‌وه‌ی خراپ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئینسان
وه‌لامی پرسپاره‌کانی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ی پی نه‌بی.

6- خوراکریی له بهر خوی بهرز و مهزن :

جاری واهیه که سیک خوراده گری له سهر شتیك، چونکه له پیچه وانه که ی دهرسی، وه جاری وایه خوراده گری، له بهرئه وهی ته ماعکارییه کی هیه، به لام خوی بهرز و مهزن ده فهرموئ: ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾، واته: (وه ئه وانه کی که له بهر ره زامه ندیی په روه ردگاریان خوراده گرن)، نه که له بهر ته ماعیک، یان له بهر زهره ریك، به لکو هر بوئه وهی خوی بهرز و مهزن لییان رازی بی، خوراده گرن له سهر ئه وهی که سیک نه فامییان له گه ل ده کات، یا خود حه قیکی ده فه وتی، یان له سهر تاعه ت خوراده گرن، له سهر موسیبه ت خوراده گرن، له بهرانبهر خراپه ی خراپه کاراندا خوراده گرن، هه مووی ده گریته وه.

7- نویژ بهر پاکردن (إقامة الصلاة):

خوی بهرز و مهزن ده فهرموئ: ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾، واته: (وه نویژ بهر پاده که ن).

8- به خشین به په نهانی و به ناشکرا:

خوی بهرز و مهزن ده فهرموئ: ﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾، واته: (وه له وهی که پیمانداون به په نهانی و به ناشکرا ده به خشن)، ئه گهر پیویست به په نهانی بکات به په نهانی ده به خشن، جاری واش هیه ئه گهر پیویست بکات به ناشکرا به خشن به ناشکرا ده به خشن، وه له راستیدا به ناشکرا به خشین، یان به په نهانی به خشین، ده گه پیتته وه سهر حاله تی جیاجیا، جاری وایه و باشه به ناشکرا به خشین و، جاری واش هیه به په نهانی به خشین باشتره، لیقه و ماویك

دئ روو له کۆمه‌لێک ده‌کات ده‌لێ: یارمه‌تییه‌کم بده‌ن، هاوکاریه‌یه‌کم بکه‌ن، تۆ نه‌گه‌ر له‌و کاته‌دا له‌ خۆت رابیینی و نه‌تت باش بێ و به‌ ئاشکرا بیه‌خشی، خه‌لک چاو له‌ تۆ ده‌کات و نه‌و به‌ ئاشکرا به‌خشینه‌ باشتره‌، وه‌ لێره‌دایه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: {مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مَنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ...} (هاته: (هه‌ر که‌سێک له‌ ئیسلامدا ریه‌یه‌کی باش بشکینێ، جا - دوا‌ی نه‌و کار به‌و ریه‌بازه‌ بکړی -، به‌ قه‌ده‌ر خێرو چاکه‌ی نه‌و که‌سه‌ی بۆ ده‌نوسری که‌ کاری پێده‌کات، بێ نه‌وه‌ی هیه‌چ له‌ خێرو چاکه‌یان که‌مبێته‌وه‌ (...).

که‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی فه‌رموو؟ کۆمه‌لێک عه‌ره‌بی ده‌شته‌کیی هاته‌له‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، که‌ هه‌ژاری و نه‌داریی به‌ نێو چاوانیانه‌وه‌ دیاربوو، زۆر رووت و ره‌جال بوون، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌موچاوی موباره‌کی تاریک داهات و زۆری پێناخۆش بوو که‌ نه‌وانه‌ی به‌و جووره‌ بینێ، ئیدی یه‌کێک یارمه‌تیدان، خه‌لکیدیکه‌ش له‌ دوا‌ی نه‌و هاوکارییان کردن و یارمه‌تیانندان، جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ رووی موباره‌کی وه‌ک پارچه‌ مانگێک دره‌وشایه‌وه‌ (هه‌)، له‌و حاله‌ته‌دا نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی فه‌رموو.

واته: هه‌ر که‌سێک هه‌نگاوێکی خێر بێ و ریه‌یه‌کی باش بشکینێ و، خه‌لکیدیکه‌ چاوی لێبکه‌ن، پاداشتی نه‌وانیشی هه‌یه‌ و له‌ هی نه‌وانیش که‌م نابێته‌وه‌، هه‌تا روژی قیامه‌ت چه‌ند که‌سیدیکه‌ نه‌و چاکه‌یه‌ بکه‌ن به‌هۆی نه‌وه‌وه‌، به‌ قه‌ده‌ر

(1) رواه مسلم: (1017) واللفظ له، والنسائي: (2554)، وابن ماجه: (203)،

(2) جا هه‌ندێک خه‌لکی نه‌شاره‌زا له‌ فه‌رمایشی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌لێن: نه‌وه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ره‌وا‌یی داهێنراوی چاک (البدعة الحسنة)، نا، نه‌وه‌ هیه‌چ په‌یوه‌ندی به‌ داهێنراوه‌وه‌ نیه‌.

هه‌مووان پاداشتی هه‌یه، بۆ ئه‌وه‌ی که له‌هی ئه‌وانیش که‌م بێته‌وه، هه‌روه‌ها به‌نسبته‌ خراپه‌شه‌وه‌ هه‌روایه‌.

9- وه‌لامی خراپه‌ به‌چاکه‌ دانه‌وه‌:

خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَذَرُوكَ بِالْحَسَةِ السَّيِّئَةِ﴾، واته‌: (وه‌ به‌هه‌لوێست و قسه‌ی چاک‌هی خراپ‌پال‌پیوه‌ده‌نێن).

ئه‌و ئۆ سیفه‌ته‌، خوای به‌رز و مه‌زن که‌سانیک‌ی پێ‌وه‌سفکردوون که‌ ئه‌ه‌لی ئیمان و ئه‌ه‌لی عه‌قڵن.

چوار: که‌م چاوه‌پروانیی له‌خه‌لك و چاکه‌کاریی و چاوپۆشیی، سێ بنه‌مای گه‌وره‌ی ره‌ه‌شتبه‌رزایی و مامه‌له‌ی جوانن له‌گه‌ڵ خه‌لكیدا:

هه‌ر که‌سێک ئه‌و سێ سیفه‌ته‌ی تێدا بن، به‌راستی ده‌توانی ره‌ه‌شتی به‌رزو جوان له‌خۆیدا بێنێته‌دی، بۆ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ خه‌لكیدا.

ئه‌م سێ سیفه‌ته‌شمان له‌م ئایه‌ته‌ به‌پێژه‌وه‌رگرتوون: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (ئه‌وه‌ی ئاسانه‌ له‌خه‌لك و هه‌ریبگه‌ره‌، وه‌ فه‌رمان به‌چاکه‌ بکه‌، وه‌ پشت له‌نه‌فامان بکه‌)، وشه‌ی (العفو) وایان لێکداوه‌ته‌وه‌: (أی ما یسه‌ل قَصْدُهُ وَتَنَاوُلُهُ)، واته‌: (ئه‌وه‌ی ده‌گونجی به‌ ئاسانی بکریته‌ ئامانج و، به‌ ئاسانی ئینسان ده‌ستی ده‌یگات).

(ابن کثیر) له‌وباره‌وه‌ گوتویه‌تی: (قَالَ بَعْضُ الْعُلَمَاءِ: النَّاسُ رَجُلَانِ: فَرَجُلٌ مُحْسِنٌ فَخُذْ مَا عَفَا لَكَ مِنْ إِحْسَانِهِ وَلَا تُكَلِّفْهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ وَلَا مَا يُحْرِجُهُ، وَإِمَّا مُسِيءٌ فَمُرْهُ بِالْمَعْرُوفِ، فَإِنْ تَمَادَى عَلَى ضَلَالِهِ وَاسْتَعْصَى عَلَيْكَ وَاسْتَمَرَّ فِي جَهْلِهِ فَأَعْرِضْ

عَنْهُ فَلَعَلَّ ذَلِكَ يَرُدُّ كَيْدَهُ⁽¹⁾ واته: (هه‌ندیك له زانایان گوتووایانه: خه‌لك دوو جووره پیاون: یه‌كێکیان چاكه‌كاره، ئه‌وه‌ی كه به ئاسانی له چاكه‌ی ئه‌و دێته ده‌ستت وه‌ریبگره‌و شتیکی لی داوامه‌كه كه له توانایدا نه‌بی، یان سه‌غله‌تی بکات، یاخود خراپه‌كاره، تو فه‌رمانی پێ بکه به چاكه، جا ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر گومپایی خووی به‌رده‌وام بوو و لیت عاسی بوو به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر نه‌فامیی خووی، ئه‌وه پشستی تیپکه به‌لکو پیلانه‌که‌ی هه‌لبوه‌شینیته‌وه).

ئه‌وه زۆر شتیکی گرنگه، هی وا هه‌یه زۆر خه‌لکی سه‌غله‌ت ده‌کات، شتیکیان لی چاوه‌پروان ده‌کات كه له توانایاندا نییه، ئه‌و كه‌سه‌ش له روودا ده‌مینێ، بۆیه خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی به پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردووه كه بلی: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾⁽²⁾، واته: (بلی: من هیچ کریتان لی داوا ناکه‌م، وه من ته‌کلیفیشتان ناخه‌مه‌ سه‌ر). واته: تووشی سه‌غله‌تی و ئیجراجییتان ناکه‌م، هیچ چاوه‌پروانییه‌کم لیتان نیه.

پینچ: به‌بی خو‌پاراستن له زیانگه‌یانندن به خه‌لك و دلسۆزبوون بۆیان، مرو‌ف نابیته‌ مسو‌لمان و برواداریکی تیر و ته‌واو:

ئهمه له‌وه‌وه وه‌رده‌گرین كه پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر به روونی و راشکاوی ده‌فه‌رمو‌ی: {الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَاجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ}⁽³⁾ كه‌واته: كه‌سێك به زمان زیان به مسو‌لمانان بگه‌یه‌نێ و ئازاریان بداتو، به ده‌ست ئازاریان بدا، پیناسه‌ی مسو‌لمانی تیر و ته‌واو نایگریته‌وه، ئه‌وه

¹ المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير ص: (521).

² ص: ٨٦

³ رواه البخاري: (10) واللفظ له، ومسلم: (40) عن عبدالله بن عمرو بن العاص.

بۆ مسوڵمانیتێ، بۆ ئیمانداریتیییش پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: { لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ، حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ }⁽¹⁾ وه به پیچه‌وانه‌شه‌وه، چى بۆ خوى پى ناخۆشه بۆ ئه‌ویش پى ناخۆش بى، ئینجا به‌و ئیمانداره له قه‌له‌م ده‌درى که خوى به‌رز و مه‌زن ده‌یه‌وى.

کۆتایی توێژینه‌وه‌مان ده‌رباره‌ی ئه‌م بنه‌مای چوارده‌یه‌مه به‌م فه‌رموده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دینێ که ده‌فه‌رموئ: { خَيْرُ الْأَصْحَابِ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرُهُمْ لِصَاحِبِهِ، وَخَيْرُ الْجِيرَانِ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى خَيْرُهُمْ لِجَارِهِ }⁽²⁾ واته: (باشترین هاوه‌ل له‌لای خوى به‌رز و مه‌زن، باشترینیانه بۆ هاوه‌له‌که‌ی، وه باشترین دراوسێ له‌لای خوى به‌رز و مه‌زن، باشترینیانه بۆ دراوسێیه‌که‌ی)، دوو مسوڵمان که ده‌بنه‌ هاوپی، یان دراوسێ، کامه‌یان بۆ ئه‌وی دیکه‌ باشترى، ئه‌ویان له‌لای خوى به‌رز و مه‌زن باشتره، ئینجا باشی ئه‌وه‌یه که له‌ ده‌له‌وه‌ بۆی باش بى، به‌ زمان له‌گه‌لى باش بى، به‌ مال له‌گه‌لى باش بى، به‌ ده‌ست له‌گه‌لى باش بى، به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ک باش بى، ئینجا ئایا کێ له‌گه‌ل خه‌لکی باش ده‌بى؟ له‌راستیدا باشی له‌گه‌ل خه‌لک، به‌ره‌مه‌ی راستیه‌یه له‌گه‌ل خوى به‌رز و مه‌زن، بۆیه مسوڵمان هه‌تا ئیمانیه‌که‌ی کامل‌ترو پته‌وترى، له‌گه‌ل خه‌لکیشدا باشتر و بۆیان به‌که‌لک و سوودتر ده‌بى.

¹ رواه البخاري: (13)، ومسلم: (45)، عن أنس بن مالك.

² رواه الترمذي: (1944)، وقال: حسن غريب، وصححه الألباني.

بڼه مای پازدهیه م

خزمه تگردنی خه لک و هه وڼدان بو

به خته وهر گردنیان، به شیکه له

خوا په رستی

بنه‌مای پازده‌یه‌م

خزمه‌تکردنی خه‌لك و هه‌ولدان بۆ به‌خته‌وه‌ركردنیان، به‌شیکه‌ نه‌ خوا به‌رستی:

کۆمه‌لی ئیسلامی پێشکه‌شکردنی هه‌ر جوړه‌ خزمه‌تگوزارییه‌ك به‌ خه‌لك و کۆمه‌لگا له‌ هه‌موو بواره‌کانی: فه‌ره‌نگی و کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و سیاسیی و... هتددا، به‌ فه‌رمانبه‌ری خوا (طاعة الله) داده‌نی، له‌وبواره‌دا به‌جوړیک قۆلی خزمه‌تگوزاری هه‌لده‌مالی، که‌ هیچ که‌س و لایه‌نیک نه‌توانی موزایه‌ده‌ی خه‌لك دۆستی و نیشتمانپه‌روه‌ری و خزمه‌تگوزاری به‌سه‌ردا بکات، چونکه‌:

1- خوی به‌ به‌زه‌یی و به‌خشه‌ر (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ﴿٣٣﴾ فصلت، واته‌: (وه‌ قسه‌ی کئ چاکتره‌ له‌ هی که‌سێک که‌ خه‌لك بۆ لای خوا بانگ بکات و کرده‌وه‌ی چاک نه‌نجام بدات و بلی: من له‌ مسولمانانم).

2- هه‌روه‌ها خوی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا...﴾ ﴿٨٢﴾ البقرة، واته‌: (... وه‌ قسه‌ی باش له‌گه‌ل خه‌لكی بکه‌ن و شتی باش به‌ خه‌لكی بلین ...).

3- دیسان خوی به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِكُمْ إِلَى الْهَلَاكِهٖ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿١٩٥﴾ البقرة. واته‌: (وه‌ له‌ ریی خوادا

ببه‌خشنو به‌ده‌ستی خۆتان خۆ مه‌فه‌وتینو چاکه‌کاربن، بیگومان خوا
چاکه‌کارانی خوشده‌وی).

4- وه‌ خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا

وَأَسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ الْحَجَّ.

واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپواتان هه‌ناوه‌! رکووع ببه‌ن و کپنووش ببه‌ن - بۆ خوا
- وه‌ په‌روه‌ردگارتان بپه‌رستن و چاکه‌ بکه‌ن، به‌لکو سه‌رفراز بن).

5- هه‌روه‌ها خوای به‌دیه‌ینه‌ر (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ

يَقْتُلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِينِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾ الممتحنة، واته: (خوا لی‌تان قه‌ده‌غه‌ ناکات که چاکه‌ بکه‌ن و

ببه‌خشن به‌ که‌سانیک که له‌سه‌ر دین له‌گه‌لتان ناجه‌نگن، له‌ نیشتمانتان و
له‌ مال و حالتان وه‌ده‌رتان نانین، بیگومان خوا به‌خشه‌رانی خوشده‌وی).

6- پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ کاتیک که له‌باره‌ی باشت‌ترین که‌س پرس‌یاری

لی‌کرا، فه‌رمووی: (مَنْ طَالَ عُمُرُهُ، وَحَسُنَ عَمَلُهُ) رواه الترمذي: (2330)

وقال: حسن صحيح، والحاكم: (1256)، وقال: صحيح على شرطهما وأقره

الذهبي، وأحمد: (17850) وقال الألباني: صحيح، وقال الهيثمي: إسناده

جيد، واته: (- باشت‌ترین که‌س - ئه‌وه‌یه که ته‌مه‌نی در‌یژ بئ و کرده‌وه‌ی

باش بئ).

7- هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {الْمُؤْمِنُ يَأْلِفُ وَيُؤْلَفُ، وَلَا خَيْرَ

فِيمَنْ لَا يَأْلِفُ، وَلَا يُؤْلَفُ، وَخَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ} رواه الطبراني في

المعجم الأوسط: (5787)، والدارقطني عن جابر بن عبد الله، وقال الألباني

في السلسلة الصحيحة: حسن صحيح، واته: (ئیماندار خه‌لکی هۆگری خۆی ده‌کات و هۆگری خه‌لکیش ده‌بێ، وه خێر له‌و که‌سه‌دا نیه که نه بتوانی خه‌لکی هۆگری خۆی بکات و، نه بۆخۆی هۆگری خه‌لکی بێ، وه باشت‌ترینی خه‌لکی سوودبه‌خشت‌ترینانه بۆ خه‌لکی)، که‌واته: کێ له هه‌موو که‌س باشت‌ره؟ نه‌و که‌سه که سوودی بۆ خه‌لکی زیاتره.

وه پیشه‌وا (ئه‌بو حامیدی غه‌زالی) یش گوته‌وه‌تی: (إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا، أَكْثَرَ حَوَائِجِ الْخَلْقِ إِلَيْهِ) (١)، واته: (ئه‌گه‌ر خوا به‌نده‌یه‌کی خوش‌ویست، واده‌کات خه‌لک زۆر ئیشیان تێی بکه‌وێ)، تاكو ئیشیان بۆ جیبه‌جێ بکات و، خیری بگاتی.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: خزمه‌ت‌کردنی خه‌لک و سوودمه‌ند‌کردنیان، خواپه‌رستی و فه‌رمانبه‌رییه:

خزمه‌ت‌کردنی خه‌لک و سوودمه‌ند‌کردنیان و به‌خته‌وه‌ر‌کردنیان و قازانج پێگه‌یاندنیان، به عیباده‌ت و تاعه‌ت له‌قه‌له‌مده‌دری، عیباده‌ت به‌مانا فراوانه‌که‌ی، چ په‌یوه‌ندیان به‌خوای به‌رز و مه‌زن وه هه‌بێ، چ په‌یوه‌ندیان به‌خه‌لکه‌وه هه‌بێ، که‌واته: که‌خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (٢) واته: (جین و مروّقم ته‌نها بۆ ئه‌وه دروست‌کردوون، بمپه‌رستن)،

(1) المقصد الأسنى في شرح أسماء الله الحسنى لأبي حامد الغزالي، دراسة وتحقيق: محمد عثمان الخشت، الناشر: مكتبة الفرقان - القاهرة، ص: (80).

2 الذاریات: ٥٦

ئەو مانای وا نییه به ته‌نیا هه‌ر خه‌ریکی نوێژو رۆژووو زیکرو پارانه‌وه بن، چونکه ئەگه‌ر په‌رستن هه‌ر ئه‌و شتانه‌بی، ده‌بوایه‌ خه‌لکی هه‌ر خه‌ریکی ئه‌وانه‌بوایه، عیبادەت یانی ملکه‌چی بۆ خوای به‌رز و مه‌زن، ئینجا ئه‌و که‌سه‌ی نوێژده‌کات، بۆ خوای به‌رز و مه‌زن ملکه‌چه، وه‌ ئه‌و که‌سه‌ی خه‌لک بۆ لای ئیسلام بانگ ده‌کات، بۆ خوای به‌رز و مه‌زن ملکه‌چه، وه‌ که‌سیک فه‌رمان به‌ چاکه‌ ده‌کات و ری له‌ خراپه‌ ده‌گرێ، هه‌ر بۆ خوای به‌رز و مه‌زن ملکه‌چه، یان له‌ بواری راگه‌یانندا کارده‌کات، یان له‌ بواری کۆمه‌لایه‌تییدا کارده‌کات ... هتد، له‌ هه‌ر بواریکدا، مادام به‌و نیازه‌ بیکا که‌ پێی له‌ خوای به‌رز و مه‌زن نزیك بێته‌وه‌و، بۆیه‌ بیکات چونکه‌ خوای به‌رز و مه‌زن وای فه‌رموه‌، ئه‌وه‌ هه‌ر له‌ بازنه‌ی عیبادەتدايه‌.

جا ئەگه‌ر به‌مانه‌وی به‌لگه‌ بێنینه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ خزمه‌تکردنی خه‌لک عیبادەت و تاعه‌ته‌، زۆر به‌لگه‌ هه‌ن، هه‌ر له‌و ده‌قانه‌دا که‌ پیشتر هینامان:

1/ گوتنی قسه‌ی باش و کردنی کاری باش، خوای به‌رز و مه‌زن
فه‌رمانی پیکردوون:

خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾⁽¹⁾

هه‌روه‌ها: ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾⁽²⁾

که‌واته‌: خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی کردوه‌ به‌ چاکه‌ گوتن و چاکه‌ کردن، ده‌بی قسه‌شمان چاک بێ و کرده‌وه‌شمان چاک بێ، له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا به‌گشتی و، تایبه‌تی نه‌کردوه‌ به‌ مسوڵمانانه‌وه‌، به‌لکو ده‌فه‌رموی: چاکه‌ بکه‌ن له‌گه‌ڵ هه‌ر که‌سیکدا.

¹ البقرة: ۸۳

² البقرة: ۱۹۵

2/ چاکه‌کردن به‌گشتی، فه‌رمانی پیکراوه و سه‌رفرازی پێوه به‌ستراوه:

خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (... وه چاکه بکه‌ن به‌لکو سه‌رفراز بن)، دواى ئه‌وه‌ی فه‌رمان خوا ده‌کات به‌ رکوع بردن و سه‌جده بردن و عیبادت کردن بۆ خوای به‌رز و مه‌زن، پاشان فه‌رمان به‌ چاکه‌کردن ده‌کات، خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾⁽²⁾

3/ خوای به‌رز و مه‌زن رایگه‌یاندوو که چاکه‌کاران و به‌خشه‌رانی خۆشده‌وئ، ده‌فه‌رموئ:

خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾⁽³⁾ وه فه‌رموویه‌تی: ﴿... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾⁽⁴⁾ واته: (... بیگومان خوا به‌خشه‌رانی خۆشده‌وئ).

هه‌لبه‌ته وشه‌ی (المُقْسِط) ده‌شگونجی به‌ مانای دادگه‌ر (عادل) بی، به‌لام له‌م ئایه‌ته‌دا به‌ مانای به‌خشه‌ر دئ، نه‌ک به‌ مانای دادگه‌ر -دواى روونی ده‌که‌ینه‌وه له‌به‌رچى-.

1 الح: ۷۷

2 الح: ۷۷

3 البقرة: ۱۹۵

4 الممتحنة: ۸

وه شیخ (عبدالرحمن بن ناصر السعدي) ش ده لی: (وَإِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا يَسَّرَ لَهُ الْأَسْبَابَ، وَهَوَّنَ عَلَيْهِ كُلَّ عَسِيرٍ، وَوَفَّقَهُ لِفِعْلِ الْخَيْرَاتِ وَتَرَكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَأَقْبَلَ بِقُلُوبِ عِبَادِهِ إِلَيْهِ بِالْمَحَبَّةِ وَالْوِدَادِ) (٢)، واته: (ئه گهر خوا بهنده یه کی خوشویست، هۆکاره کان بۆ ئاسان ده کات، وه هه موو زه حمه تیه کی له سه ر سووک ده کات، وه سه ری ده خات بۆ کردنی چاکه کان و وازه یان له خراپه کان، وه رووی دلی خه لکی له و ده کات به خوشه ویستی و هۆگری).

4/ باشتیرین کهس سوودبه خشتیرینیا نه بۆ خه لک :

وه ک پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: {خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ} (٢) واته: (چاکترینی خه لکی سوودبه خشتیرینیا نه بۆ خه لک).

دووه م: بانگه واز بۆ لای خوای به رز و مه زن و کرده وهی باش و خو له ریزی مسو لماناندا حیسابکردن، سی هۆکاری گرنگی چاکتر بوونن له لای خوای به رز و مه زن:

ئایه ته کان قورئان هه میشه ده بی به وردیی سه رنجیان بده یین و پیکیا نه وه ببه ستین، ئینجا زیاتر له نه یینییه کانیا ن تیده گه یین، خوای به رزو مه زن ده فه رموی:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

(٣) واته: (وه قسه ی کئ چاکتره له هی که سی که بانگه واز بۆ لای خوا ده کات و، کرده وهی باش ئه نجام ده داو، ده لی: من له مسو لمانانم).

(1) تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، 235.

(2) رواه الطبراني في المعجم الأوسط: (5787)، والدارقطني عن جابر بن عبد الله، وقال الألباني في السلسلة

الصحيحة: حسن صحيح.

3 فصلت: ٣٣

دیاره، که‌سیک خاوه‌نی چاکترین قسه‌ بێ، بۆ خۆشی چاکترین که‌سه، چونکه (گۆزه چیی تێدابێ ئه‌وه‌ی لێده‌پژێ)، به‌لێ له‌پاستیدا که‌سیک باشت‌ترین قسه ده‌کات، که باشت‌ترین که‌س بێ، به‌زۆری وایه، هه‌رچه‌نده جاری وایه بابای خراپیش قسه‌ی باش ده‌کات.

که‌واته باشت‌ترین که‌س کییه له ته‌رازووی خوادا (جل جلاله)؟ ئه‌وه‌یه که ئه‌و چه‌ند سیفه‌ته‌ی تێدابه‌ن:

1- خه‌لک بۆ لای خۆی به‌رز و مه‌زن بانگ بکات، نه‌ک بۆ لای خۆی، یان بۆ لای حیزب:

خه‌لک بانگکردن بۆ لای خۆی (جل جلاله) وه ئه‌گه‌ر حیزبیشی هه‌یه، حیزبه‌که‌شی بۆ خۆی (جل جلاله) چونکه حیزب هۆکار (وسيلة)یه، به‌لێ م‌ر‌و‌فی خواناس و باش، خۆی ناکاته جه‌مه‌سه‌ر و خه‌لک به‌ ده‌وری خۆیدا بسوورپێنێته‌وه، به‌لکو خۆیشی و خه‌لکیش به‌ ده‌وری ره‌زامه‌ندیی خوادا (جل جلاله) ده‌سوورپێنه‌وه، ئێمه ده‌چین له‌ که‌عه به‌ ده‌وری م‌ال‌ی خوادا (جل جلاله) ده‌خولپێنه‌وه، ئه‌وه‌ یانی با مسو‌لمانان بزانه‌ن، که ده‌بێ له‌ بوون (وجود)دا تا‌که زاتیک شایسته‌ی ئه‌وه‌بێ م‌ر‌و‌فه‌کان به‌ ده‌وری ره‌زامه‌ندییدا بخولپێنه‌وه، ته‌نیا خۆی (جل جلاله)

2- کرده‌وه‌ی باش ئه‌نجامدان:

هه‌ر قسه‌یه‌کی باش م‌و‌ری کرده‌وه‌ی پێوه‌نه‌بێ وه‌ک پارهی قه‌لبه‌، که‌س وه‌رینه‌اگرێ، که‌سیک وه‌ستای قسان بێ به‌لام کۆله‌واری ده‌ستان بێ، قسه‌ی باش بکات، به‌لام کرده‌وه‌ی خراپ بێ، روواله‌ت جوان بێ، به‌لام نیوه‌پۆک وێران بێ، هه‌یج نییه، دوور کوژی نزیك خه‌سه‌ر بێ.

3- خۆ جیاکردنه‌وه له مسوڵمانان زۆر خراپه:

خۆ جیاکردنه‌وه له مسوڵمانان چه‌ند جوړیکی هه‌یه:

أ/ جوړیکی ئه‌وه‌یه ئینسان بلی: (من شتیکم و ئه‌و خه‌لکه شتیکی دیکه‌یه)، بیگومان ئه‌وه حاله‌تیکی زۆر خراپه، که خۆت پێ له خه‌لکی زیادی و پیتوایی به‌که‌لکی نیو خه‌لکی نه‌ماوی!!

ب/ حاله‌تیکی دیکه ئه‌وه‌یه که خه‌لکی دابری، کۆمه‌له‌که‌ی خۆت دابری و پیتوایی که ئه‌و خه‌لکه‌ی دیکه به‌هیلاک چووه، جارجار ئه‌و تۆمه‌ته‌ بو ئیسلامییه‌کان ده‌کری.

سییه‌م: نامسوڵمانبوونی خه‌لک، ریگر نییه له چاکه له‌گه‌ڵ کردنیان:

ئه‌وه‌ش خالیکی گرنکه، له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌لک نامسوڵمانه مانای ئه‌وه نییه که چاکه‌یان له‌گه‌ڵدا نه‌که‌ی، ده‌توانین زۆر به‌لگان له‌وباره‌وه بپیننه‌وه:

1- خوای به‌رزو مه‌زن ده‌رباره‌ی بی پروایان و هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان و

چۆنیه‌تی مامه‌له له‌گه‌ڵدا کردنیان، ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ

يَقْتُلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُقْسِطِينَ﴾⁽¹⁾ پشتر باسما نکرد که مه‌به‌ست له (الْمُقْسِطِينَ) لیره‌دا

به‌خشه‌ران، نه‌ک دادگه‌ران، چونکه (الْمُقْسِطِينَ) له (قورئان) دا به مانای

دادگه‌رانیش هاتوه، که‌واته: مه‌به‌ست له (الْمُقْسِطِينَ) به‌خشه‌رانه، واته ئه‌وانه‌ی

که هه‌ند (قِسْطٌ) یك له مالی خویان ده‌به‌خشن.

2- خوای دادگهر (جل جلاله) به‌گشتی ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ﴾^(١) البقرة، دیاری نه‌کردووه له‌گه‌ل کئ چاکه بکه‌ین، به‌گشتی ده‌فه‌رموی چاکه بکه‌ن، واته له‌گه‌ل خه‌لک، ئیدی مسوڵمان و کافری لیک جیانه‌کردۆته‌وه.

3- هه‌لۆیستی یوسف (علیه السلام) به‌پاستی به‌لگه‌یه‌کی به‌هیزه له‌و بواره‌دا،

چونکه له‌ میسر بیجگه له‌ خوای مسوڵمانیکی دیکه‌ی لی نه‌بووه و هه‌موویان کافر بوون، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه که دوو هاوه‌له‌که‌ی -که دیاره زۆر لێی نزیک بوون- کاتی‌ک دوو خه‌ون ده‌بینن و ده‌چن بۆ لای یوسف (علیه السلام) خه‌ونه‌کانیان بۆ لیک‌بداته‌وه، دوایی که گفتوگو (مناقشة)‌یان له‌گه‌ل‌دا ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿يَصْحَبِ السِّجْنِ أَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ...﴾⁽²⁾

واته: (ئه‌ی دوو هاوه‌له‌که‌ی به‌ندیخانه‌م! ئایا چه‌ند په‌روه‌ردگاریکی جیا جیا باشتن، یان په‌روه‌ردگاری تاکی ملیپکه‌چکه‌ر - که زاتی خوايه (جل جلاله) -؟ ئه‌و - بت - انه‌ی که جگه له‌و ده‌یانپه‌رستن، شتی‌ک نین جگه له‌ ناوانی‌ک که خۆتان و باب و باپیرانتان ناوتان لێناون -کردووتانن به‌ په‌رستراو - ...). وه پادشاش که خه‌ون ده‌بینی، دیاره هه‌ر پادشایه‌کی کافر بووه و، له‌ میسردا بیجگه له‌ یوسف (علیه السلام) مسوڵمانیکی دیکه‌ی لێنه‌بووه، به‌لام یوسف (علیه السلام) له‌ ئه‌نجامی لیک‌دانه‌وه‌ی خه‌ونی پادشادا نه‌خشه‌یه‌کی ئابووری

¹ یوسف: ١٩٥

² یوسف: ٤٠

پازده سالیی داده‌نئ، بۆ ده‌ربازکردنی خه‌لکی میسر له‌ گرانیی و قات و قیری و برسیتییه‌ک که دیته‌پییان و هه‌وت سالان ده‌خایه‌نئ، نه‌خشه‌یه‌کی پازده سالیی داده‌نئ: هه‌وت سال کشتوکال بکه‌ن و په‌زمه‌نده‌ی بکه‌ن و هه‌لییگرن، هه‌وت سالی دیکه‌ گرانیی دئ، دواپی سالی پازده‌یه‌م هه‌رزانیی و خوشگوزهرانیی دئ. یوسف (علیه‌السلام) ئه‌و نه‌خشه‌ ئابوورییه‌ پازده سالییه‌ داده‌نئ، بۆ ده‌ربازکردنی خه‌لکی میسر له‌ برسیتی، له‌ حالیکدا که بێجگه‌ له‌ خۆی مسوولمانیکی دیکه‌ی لی نییه‌، که‌واته‌ چاکه‌کردن له‌ گه‌ل ئینسانه‌کاندا به‌گشتی، شتیکی په‌سنده‌.

چی له‌وه‌ خوشتره‌ ئینسانی مسوولمان چاکه‌ی له‌ چاوی هه‌موو که‌سیکدا هه‌بی؟
4- فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ریش صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم له‌وباره‌وه‌ زۆرن، که‌ نه‌ک هه‌ر چاکه‌کردن له‌گه‌ل نامسوولمانان، به‌لکو چاکه‌کردن له‌گه‌ل ژيانداران و ئاژه‌لانیش هه‌ر خێرو چاکه‌یه‌و مایه‌ی پاداشته‌و، هه‌روه‌ک به‌ پێچه‌وانه‌که‌شی، زیانگه‌یاندن به‌ ژيانداران و ئاژه‌لانیش خراپه‌و مایه‌ی سزاو جه‌زربه‌یه‌، بۆ نمونه‌ دوو له‌و فه‌رمایشانه‌ دینینه‌وه‌:

أ/ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم ده‌فه‌رموئ: {بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بُئْرًا، فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ، فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ التُّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ قَدْ بَلَغَ مِنِّي. فَنَزَلَ الْبُئْرَ، فَمَلَأَ خُفَّهُ مَاءً ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ حَتَّى رَقِيَ، فَسَقَى الْكَلْبَ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَّرَ لَهُ. قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَإِنَّ لَنَا فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ لَأَجْرًا؟ فَقَالَ: فِي كُلِّ كَبِيرٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ⁽¹⁾ واته‌: (له‌کاتیکیدا پیاویک به‌ رییه‌کدا ده‌پۆیششت که‌ تینویتی تینی بۆ

¹ رواه البخاري: (2363)، ومسلم: (2244).

هینابوو سه‌غله‌تی کردبوو، بیریکی دۆزیه‌وه، دابه‌زیه نیو بیره‌که و ئاوی خواردیه وه پاشان هاته‌ده‌ر، سه‌گیکی بینی زمانی ده‌رکی‌شابوو له‌ تینویتییان زمانی له‌ زه‌وی ده‌خشانوو گلی ده‌خوارد، کابرایه‌که - له‌ دلی خویدا - گوتی: ئه‌و سه‌گه‌ تینوو بووه به‌ ئەندازه‌ی ئەو تینویتییه‌ی بۆ من هاتبوو، بۆیه دووباره دابه‌زیه‌وه نیو بیره‌که و خوفه‌که‌ی^(٢) خۆی له‌ پێ کردیه‌وه و پری کرد له‌ ئاو و، به‌ ده‌مییه‌وه گرتی هه‌تا هاته‌وه سه‌رئ، وه له‌و ئاوه‌ی که له‌ خوفه‌که‌ دابوو دایه سه‌گه‌که، خوای په‌روه‌ردگاریش سوپاسی کردو لێی خوشبوو، گوتیان: ئەو پیغه‌مبه‌ری خوا! له‌ ئاژه‌ل و ژياندارانیش پاداشتمان بۆ هه‌یه؟ فه‌رموو: له‌ هه‌موو خاوه‌ن جگه‌ریکی ته‌پدا پاداشت هه‌یه)، واته‌: هه‌ر شتیک که خویینی هه‌بئ و ژياندار بئ، چاکه‌ی له‌ گه‌لدا بکه‌ی پاداشت هه‌یه، ئه‌وه به‌ نسه‌ت چاکه‌کردن له‌ گه‌ل ئاژه‌لانی‌ش.

ب/ هه‌روه‌ها خراپه‌کردنیش له‌ گه‌ل ئاژه‌ل‌اندا سزای هه‌یه، وه‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموو: {عُذِبَتْ امْرَأَةٌ فِيْ هِرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ، فَدَخَلَتْ فِيْهَا النَّارُ، لَا هِيَ اَطْعَمَتْهَا وَسَقَتْهَا، اِنْ حَبَسَتْهَا، وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْاَرْضِ} ^(٢) واته‌: (ئافه‌رتیک سزادرا له‌ سه‌ر پشیله‌یه‌ک که به‌ستبوویه‌وه هه‌تا مرد، به‌و هۆیه‌وه ئافه‌رته‌که چووئه‌ ئاگره‌وه، نه‌ خواردن و ئاوی پێدا، نه‌ ریی پێدا له‌ خشپ و خالی زه‌وی بخوا، خوای په‌روه‌ردگار له‌ سه‌ر ئه‌وه سزای دا).

چواره‌م: خزمه‌تکردنی خه‌لک و سوود پێگه‌یاندن‌یان گشتگیره و هه‌موو جوهره‌کان ده‌گریته‌وه:

(1) (خُف)، واته‌: گۆزه‌وی ئه‌ستووری له‌ چه‌رم دروستکراو.

² رواه البخاري: (3482)، ومسلم: (2242)، واللفظ له‌.

که ده‌لێین: خزمه‌تکردنی خه‌لک و سوود گه‌یاندن به‌ خه‌لک له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه، هه‌ر شتێک که خه‌لک پێویستی پێی بێ و سوودی لێ وهربگرێ و لێی به‌هره‌مند بێ ده‌یگرێته‌وه، چونکه:

1- جارێ وشه‌ی (إحسان) که ده‌فه‌رموێ: (وَاحْسِنُوا)، واته: (چاکه‌ بکه‌ن)، گشتییه‌ و هه‌موو چاکه‌یه‌ک ده‌گرێته‌وه.

2- هه‌روه‌ها وشه‌ی (أَنْ تَبْرُوهُمْ) دیسان گشتییه‌ و هه‌موو چاکه‌یه‌ک ده‌گرێته‌وه.

3- وه وشه‌ی: (وَعَمِلْ صَالِحًا)، واته: (کرده‌وه‌ی باش ئه‌نجامده‌دا)، کرده‌وه‌ی باشیش هه‌مووی ده‌گرێته‌وه.

4- هه‌روه‌ها: (وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ)، واته: (وه چاکه‌ بکه‌ن به‌لکو سه‌رفراز بن)، دیسان ئه‌ویش گشتییه‌.

5- وشه‌ی (نَفْعٌ) یش که پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: {خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ} ⁽¹⁾ یان که ده‌فه‌رموێ: {وَأَحَبُّهُمْ إِلَيَّ اللَّهُ أَنْفَعُهُمْ لِعِيَالِهِ}، وشه‌ی (نَفْعٌ) یش که به‌ مانای (سوود)ه، ئه‌ویش گشتییه‌.

¹ رواه الطبراني في المعجم الأوسط: (5787)، والدارقطني عن جابر بن عبد الله، وقال الألباني في السلسلة الصحيحة: حسن صحيح.

پینجهم: خه‌لکی ئیسلامی که به هاندهری خوا رازیکردن خزمه‌ت ده‌کهن، هیچ کهس پيشیان ناکه‌وئته‌وه:

به‌پاستی ئە‌گەر ئیمه‌ی ئیسلامی حه‌قی خۆمان بده‌ینه دینداریی و مسوڵمانیتیه‌که‌مان، هیچ کهس له‌ چاکه‌کارییدا پيشمان ناکه‌وئته‌وه، چونکه خه‌لک که چاکه ده‌کات له‌‌گه‌ڵ خه‌لکی، چاوه‌پوانی شتیکی لی ده‌کات، خه‌لک چاکه ده‌کات به هاندهریکی خودی (ذاتی)، یان له‌‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌یه‌وئ خه‌لک مه‌‌دح و ستایشی بکات، یانی حه‌تمه‌ن هاندهره‌که‌ی له‌ چوارچێوه‌ی دنیا‌دايه، به‌‌لام ئینسانی ئیماندارو مسوڵمان هاندهره‌که‌ی له‌ چوارچێوه‌ی دنیا‌دا نییه، به‌‌لکو په‌یوه‌ندی به‌ خوای به‌رز و مه‌زن و قیامه‌ته‌وه هه‌یه، بۆیه هاندهر (دافع)ه‌که‌ی زۆر به‌هێزه، تو ته‌ماشای پیغه‌مبه‌ران بکه‌ علیهم‌الصلاة والسلام له‌و هه‌موو ئارامگری (صَبْرٌ) و به‌رگه‌گرتن (تَحَمُّلٌ)ه‌یان، ئایا له‌‌به‌رچی وا بوون؟ چونکه له‌‌به‌ر خوای به‌رز و مه‌زن چاکه‌یان له‌‌گه‌ڵ خه‌لکدا کردووه و خه‌لکیان بانگ کردووه، ئیدی هه‌رچه‌نده ئازاریانداون و رووبه‌‌پروویان بوونه‌ته‌وه‌و، هه‌رچه‌نده قسه‌یان پی گوتوون و ئە‌زیه‌تیانداون.

شه‌شه‌م: خه‌لکی ئیسلامی هیچ چاوه‌پروانییه‌کیان له‌ خه‌لک نییه:

ئوه‌ش چه‌ندین ئایه‌تی خوای په‌روه‌ردگار ده‌یگه‌یه‌نن، بۆ وینه:

1- خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسْكِنًا وَيَتِمَّاءُ وَأَسِيرًا

﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿٩﴾﴾⁽¹⁾ خوای په‌روه‌ردگار (جل

جلاله) ستایشیان ده‌کات و ده‌فه‌رموئ: (خواردنی‌ک که خوشیانده‌وئ، ده‌یده‌ن به هه‌زارو هه‌تیوو دیل، ته‌نها له‌‌به‌ر ره‌زانه‌ندی خوا -بۆ ئه‌وه‌ی خوای

په‌روه‌ردگار رووی له‌گه‌لمان خۆش بئ- ئه‌و خواردنه‌تان پێده‌ده‌ین، نه‌ پاداشتیکی ماددییمان لیتان ده‌وئ و نه‌ سوپاسکردنیک به‌ ده‌میش، دیاره ئینسان ئه‌و جوهره‌ خواردنه‌ی خۆشده‌وئ که زۆری پێویست بئ، یان زۆری برسی بئ، ئه‌و جوهره‌ خواردنه‌ی زۆر خۆشده‌وین، ئه‌گه‌رنا که سێک خواردنیک لئ زیادبئ، زۆر به‌ خه‌مییه‌وه‌ نییه‌، به‌لام خواردنیک که خۆشیانده‌وئ و دلایان پێوه‌یه‌تی، له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ که پێویستییان پێیه‌تی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌یده‌ن به‌ هه‌ژارو هه‌تیوو دیل، که دیاره هه‌ژارو هه‌تیوه‌که‌ روون نییه‌ داخۆ مسوولمانن یان کافر؟ چونکه به‌ موته‌قیی فەرموویه‌تی و به‌گشتی هیناونی، به‌لام دیله‌که‌ هه‌رده‌بئ نامسوولمان بئ، دیلیک که له‌ ده‌ستی مسوولماندا بئ، دیاره کافره‌.

2- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (پێیان بلئ: هیچ کرئ و پاداشتتان لئ داواناکه‌م، وه‌ هیچ ئه‌رك و قورسایئ و بارگرنیشتان ناخه‌مه‌ سه‌ر شان).

وه‌ له‌ فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ دا هاتوو که: {عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا أَنَا عَمَلْتُهُ أَحْبَبَنِي اللَّهُ وَأَحْبَبَنِي النَّاسُ، قَالَ: إِزْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّكَ اللَّهُ، وَارْزُقْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ} واته‌: (له‌ سه‌هلی کوپی سه‌عدی ساعیدی ده‌گێڕنه‌وه‌ که گوتووویه‌تی: پیاویک هاته‌ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ گوتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! کاریکم

1 ص: ٨٦

2 رواه ابن ماجه: (4102) عن سهل بن سعد الساعدي رضي الله عنه، وصححه الألباني.

پئی بلی که ئەگەر بیکەم خوا خوشییبویم و خەلکیش خوشیان بویم، پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: دنیا بە کەم بگرە خوا خوشیدەویی، وە ئەوەی که لە دەستی خەلکیدایە بە کەمی بگرە و چاوت لێی نەبێ خەلک خوشیان دەویی، بەلێ، هەر کەسێک تەماعی لەوەدا هەبوو که لە دەستی خەلکیدایە، ریزو حورمەتی دادەبەزێ، بەلام ئەگەر بێ منەت بوو لەوەی لە دەستی خەلکیدایە و چاوی تینەبەری و بە لایەوه گرنگ نەبوو، لەلایان بە‌پێژدەبێ، ئەو خەسلەتە چەند گرنگە بۆ ئەهلی ئیمان! بە تاییبەتی بۆ ئەهلی زانست (أهل العلم).

بڼه مای شازده یه م

**نه نجامدانی نه رکۍ : بانگه واز و فه رمان به
چاکه و ریگری له خراپه و پاکسازی و
چاکسازی کردن له کومه لگادا**

بنه‌مای شازده‌یه‌م

بانگه‌وازکردن و فه‌رمان به‌ چاکه و ریگری له خراپه، پاکسازی و چاکسازیکردن له کۆمه‌لگا، نه‌رکی سه‌ره‌کیی سه‌رشا‌نمانه :

کۆمه‌لی ئیسلامی بانگه‌واز بو ئیسلام و هه‌موو شتیکی چاک و سوودبه‌خش و، فه‌رمان به‌ چاکه و ریگرتن له خراپه (الدعوة إلى الإسلام والخير والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر) به‌ نه‌رك و کاری هه‌ره‌ گرنه‌گ و سه‌ره‌کیی خۆی ده‌زانئ، چ له‌نیوخۆی و چ له‌گه‌ل ده‌رووبه‌ریدا.

هه‌روه‌ها کارده‌کات بو گۆپین و پاکسازی و چاکسازی کۆمه‌لگا له هه‌موو بواره‌کاندا، هه‌تا به‌ته‌واوی دیته‌سه‌ر ریبارو ژیر سایه‌ی شه‌ریعه‌ت، چونکه :

1- خوی تاک و پاک (جل جلاله) فه‌رمویه‌تی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدْلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ النحل. ۱۲۵ واته : (بانگه‌واز بکه بو ریباری په‌روه‌ردگارت به‌ حیکمه‌ت و ئامۆزگاریی باش و به‌ چاکترین شیواز و تووێژیان له‌گه‌لدا بکه، بیگومان په‌روه‌ردگارت زاناتره به‌وه‌ی که له‌ ریباری وی لایداوه‌و، زاناتریشه به‌وانه‌ی که ری راستیان گرتوه‌).

2- هه‌روه‌ها خوی به‌رز و مه‌زن فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ آل عمران. ۱۰۴ واته : (با له‌نیو ئیوه‌دا کۆمه‌لێک هه‌بن بانگه‌واز بکه‌ن بو چاکه‌و، فه‌رمان

بکه‌ن به هه‌موو شتیکی په‌سندو، ریگری بکه‌ن له هه‌موو شتیکی ناپه‌سند، وه هه‌ر ئه‌وانه‌ش سه‌رفرازن).

3- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿١٨﴾ الجاثیه، واته: (پاشان تۆمان له‌سه‌ر به‌رنامه‌یه‌ك دانا له ئایینی خۆمان، جا شوینی بکه‌وه‌و، به شوین ئاره‌زووی ئه‌وانه مه‌که‌وه که نازانن).

4- وه هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُم شُرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ ﴿٤٨﴾ المائدة. واته: (... ده‌جا حوکمیان له‌نیواندا بکه، به‌وه که خوا ناردوویه‌ته خواری، وه به‌دوای ئاره‌زووه‌کانیان مه‌که‌وه و لامه‌ده له‌و حقه‌ی بۆت هاتوه، بۆ هه‌ر کامیکتان - بۆ هه‌ر کام له ئۆمه‌تان - به‌رنامه‌و ریباریکی تایبه‌تییمان داناوه).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: بانگه‌وازکردن بۆ ئیسلام، ئامانجی هه‌ره گه‌وره‌و گرنگی کۆمه‌لۆ جموجۆله ئیسلامییه‌کانه‌و، سه‌رجه‌م کارو چالاکییه‌کانی دیکه له بازنه‌ی کاری ئیسلامیدا رۆلی هۆکارو ئامراز ده‌بینن، بۆ هه‌تانه‌دی ئه‌و ئامانجه سه‌ره‌کییه:

بانگکردنی خه‌لك بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن، واته: بۆ لای ریباری خوای به‌رز و مه‌زن، جا خوای به‌رز و مه‌زن هه‌ردوو ته‌عبیره‌که‌ی به‌کاره‌ی‌ناوه، له شوینی‌کدا

ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ...﴾⁽¹⁾ واته: (وه قسه‌ی کئ له هی ئه‌و که سه‌ چاکتره که بانگه‌واز ده‌کات بۆ لای خوا ...)، وه له شوینیکی دیکه‌دا ده‌فه‌رموئ: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ...﴾ النحل، چونکه خه‌لک بانگکردن بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن واته: بۆ لای رییازی خوای به‌رز و مه‌زن، بۆ لای به‌رنامه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن، بۆ لای ئایینی خوای به‌رز و مه‌زن.

واته: ئیمه که دوایی له رووی راگه‌یاندنه‌وه کارده‌که‌ین، له رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، کاری سیاسی و دبلۆماسی ده‌که‌ین، هه‌مووی بۆ ئه‌وه‌یه خه‌لک له خوای به‌رز و مه‌زن نزیک بخړیته‌وه، خه‌لک به‌نده‌ی خوای به‌رز و مه‌زن بئ و بۆ خوای به‌رز و مه‌زن صولحاو بئ، خه‌لک به‌پیی شه‌ریعه‌تی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ژیان و گوزه‌رانی خۆی به‌پۆه‌بیا، پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام هه‌موویان ئه‌وه ئامانجی سه‌ره‌کیان بووه، بۆیه‌ش هه‌ر به‌وه ده‌ستیان پیکردووه: خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له‌سه‌ر زمانی هه‌ر کام له نوح و هوودو سالح و شوعه‌یب علیهم الصلاة والسلام ئه‌م رسته‌یه دووباره ده‌کاته‌وه: ﴿...يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ...﴾⁽²⁾ واته: (... ئه‌ی گه‌له‌که‌م، خوا بپه‌رستن، بیجگه له و په‌رستراویکی دیکه‌تان نییه ...)، ئه‌وه قسه‌ی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران علیهم الصلاة والسلام بووه، سه‌ره‌تاو کۆتایی کاره‌که‌یان بریتی بووه له‌وه.

که‌واته: ئه‌وه‌ی که هه‌ندی‌ک خه‌لک - به‌تایبه‌تی له‌م رۆژگارهدا - ده‌یلین: که ئه‌وه‌ی بانگخواز بئ ناتوانی کاری سیاسی بکاتو، ئه‌وه‌ش که کاری سیاسی

¹ فصلت: ۳۳

² الأعراف، ئایه‌ته‌کانی: (59، 85، 73، 65)

ده‌کات با بانگ‌خواز نه‌بی، کاری بانگ‌وازو کاری سیاسی له‌یه‌کدی جیا بن، ئه‌وانه به‌پاستی له ئه‌صلی مه‌به‌ست حالی نه‌بوون، چونکه کاری سیاسی و دبلۆماسیی و هه‌لبژاردن، چالاکی کومه‌لایه‌تی و فیکری و ئه‌وانه هه‌موویان ئامرازن، وه‌خه‌لک بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن بانگ‌کردن، ئا ئه‌وه له‌پاستیدا ئامانجه.

دووهم: بانگ‌ه‌واز بۆ چاکه، هه‌رچه‌نده له‌گه‌ڵ بانگ‌ه‌واز بۆ ئیسلام له‌یه‌ک نزیکن، به‌لام یه‌ک نین:

ئهم ئایه‌ته: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾⁽¹⁾، زۆرجاران ئاوا ته‌فسیر کراوه (ه): (با کومه‌لیک له‌نیۆ ئیوه‌دا هه‌بن خه‌لک بانگ بکه‌ن بۆ ئیسلام ...)، یانی: (خیر) واته: (ئیسلام)، به‌لام دیاره وشه‌ی (خیر) جیا به له وشه‌ی (ئیسلام)، به‌لێ، هه‌موو خیرو چاکه‌یه‌ک له ئیسلامدا به وشه‌ی (خیر) جیا به له وشه‌ی (ئیسلام) مه‌فهووم واتایه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، که بریتییه له و ئایینه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن ناردوویه‌تی، مه‌رج نییه هه‌موو چاکه‌یه‌ک هه‌مووی وه‌حی ده‌قی له‌سه‌ر کردبێ، به‌لام وشه‌ی (خیر) مه‌فهووم واتایه‌کی دیکه‌ی هه‌یه و فراوانتره‌ گشتگیره، (خیر) واته: چاکه و هه‌ر شتیکی باش که مروف ئاره‌زووی ده‌کات.

واته: وه‌حی به‌گشتی خه‌لکی بۆ چاکه بانگ‌کردوه و هانیداو، به‌لام هه‌ندیك چاکه هه‌ن که خه‌لک به‌ه‌قل و ئه‌زموون و به‌و فیتره‌ته‌ی که خوای به‌رز و مه‌زن پێی به‌خشیون، ده‌توانن ده‌رکیان پێ بکه‌ن، دیاره به‌ دلنایاییه‌وه ئیسلام

¹ آل عمران: ۱۰۴

(2) خۆیشم له هه‌ندیك کتیبیدا وامکردوه! به‌لام ئه‌وه لێره راستم کردوه.

ببجگه له چاکه فه‌رمان به هیچ شتیکی دیکه ناکات و، خه‌لک بۆ هیچ شتیکی دیکه بانگ ناکا، به‌لام وشه‌ی (خَیْر) له روویه‌کی دیکه‌وه مه‌فه‌وممه‌که‌ی فراوانتره، هه‌موو شتیکی باش و به‌سوود ده‌گرێته‌وه، بۆ‌وینه: ئه‌و ته‌کنۆلۆجیا‌یه‌ی ده‌بیینین و بۆته‌ما‌یه‌ی به‌خته‌وه‌ری به‌شه‌ر، ئه‌گه‌ر به‌شه‌ر بۆ مه‌به‌ستی چاکه به‌کاری بی‌نێ، ئه‌و هه‌موو ئامیرو ئامرازانه که دروستکراون، هه‌موو ئه‌وانه وه‌حی ده‌ستی ئینسانی نه‌گرتوه‌ فی‌ریانی بکات، به‌لام خ‌وای به‌رز و مه‌زن ئه‌و توانایه‌ی داوه به ئینسان، که به‌عه‌قل و فی‌تره‌ت و ئه‌زموونی خ‌وای بگاته‌ دا‌هینانی ئه‌و شتانه، که‌واته: که‌ ئایه‌ته‌که ده‌فه‌رموێ: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ

...﴾ آل عمران، و‌ی‌پ‌رای ئه‌وه‌ی که ده‌بی خه‌لک بانگ بک‌ری بۆ ئیسلام، که به‌ د‌ل‌ن‌یا‌یه‌وه ئیسلام وه‌ک گوتم ببجگه له چاکه، خه‌لک بۆ هیچ شتیکی دیکه بانگ ناکا، به‌لام و‌ی‌پ‌رای ئه‌وه هه‌ر شتیکی دیکه‌ش که به‌سوود و به‌که‌لک بی بۆ خه‌لک، ئه‌و ئایه‌ته ده‌ی‌گرێته‌وه، که ده‌بی ئی‌مه خه‌لکی بۆ ر‌ی‌ن‌مای‌ی بکه‌ین و، یه‌ک‌دی بۆ ر‌ی‌ن‌مای‌ی بکه‌ین و، فی‌ری یه‌ک‌دی بکه‌ین و، یه‌ک‌دی ل‌ی شاره‌زا بکه‌ین.

سی‌یه‌م: فه‌رمان به‌ چاکه و ر‌ی‌گرتن له خ‌راپه له‌ پ‌و‌وی ر‌ی‌زه‌ندی کاته‌وه (الترتیب الزم‌نی) و گ‌رن‌گی‌یه‌وه، پ‌اش بانگه‌واز د‌ی، ئه‌ر‌کی‌کی یه‌ک‌جار گه‌وره و گ‌رن‌گی مس‌و‌ل‌مانانه:

چونکه تۆ تا یه‌کی‌ک بانگ نه‌که‌ی بۆ لای ئیسلام به‌ ده‌نگته‌وه نه‌یه‌ت، ناتوانی فه‌رمان به‌ چاکه و ر‌ی‌گری له‌ خ‌راپه‌ی له‌گه‌ڵدا ئه‌نجام ده‌ی، واته: که‌سی‌ک که له‌ بنه‌ره‌تا جارێ ئیسلامی قب‌و‌ول نه‌کرد‌بی، وه‌ک ئی‌مان و عه‌قیده، پ‌اشان وه‌ک شه‌ریعه‌ت پ‌ی‌یه‌وه پ‌ابه‌ند نه‌بو‌وی، تۆ ر‌ی‌ت نی‌یه که‌ ب‌ل‌ی: ئه‌وه مه‌که‌ خ‌راپه‌و ئه‌وه بکه‌ چاکه، پ‌ی‌ش‌ی ده‌بی ئیسلامی قب‌و‌ول کرد‌بی، ئینجا د‌وایی فه‌رمان به‌

چاکه و ریگری له خراپه‌ی له‌گه‌لدا ئه‌نجام ده‌ده‌ی، وه‌ فرمان به‌ چاکه و ریگرتن له‌ خراپه‌، ده‌گونجی به‌ شیوه‌ی تاییه‌ت ئه‌نجام بدری و ده‌شگونجی به‌گشتی، واته‌: ده‌گونجی کۆمه‌لیک له‌ مسوڵمانان خۆی بۆ ته‌رخان بکه‌ن، وه‌ ده‌شگونجی که‌ هه‌ر کامیک له‌ مسوڵمانان له‌ زاتی خۆیدا ئه‌نجامی بدا، بۆ هه‌ردووکه‌ له‌ دوو شیوازه‌ش به‌لگه‌مان هه‌یه‌:

به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ که‌ کۆمه‌لیک له‌ مسوڵمانان خۆیان ته‌رخان بکه‌ن و پسیپۆر بن له‌ ئه‌نجامدانی فرمان به‌ چاکه و ریگری له‌ خراپه‌دا، له‌نیۆ کۆمه‌لگای مسوڵماناندا، ئه‌و ئایه‌ته‌یه‌ که‌ خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ...﴾ (١٠٤) آل عمران، وه‌ک پشتریش باسمانکرد، ئه‌گه‌ر (مَنْ) لی‌ره‌دا بۆ به‌شیک (تَبْعِيضُ) بی، ئه‌وه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ ئاوا ته‌فسیر ده‌کری: (وه‌ با له‌نیۆ ئیوه‌دا کۆمه‌لیک هه‌بن، بانگه‌واز ده‌که‌ن بۆ لای چاکه و فرمان به‌ هه‌رچی شتی په‌سنده‌ ده‌که‌ن و، ریگری له‌ هه‌رچی شتی ناپه‌سنده‌ ده‌که‌ن ...). که‌واته‌: ئه‌م ئایه‌ته‌ هه‌م پیکه‌ینانی ری‌کخراوه‌ مه‌ده‌نییه‌کان و هه‌م پیکه‌ینانی ری‌کخراوه‌ سیاسیه‌کانیشی لی‌ ده‌فامریت‌ه‌وه‌، دیاره‌ له‌ میژووی ئیسلام و له‌ ده‌وله‌تی ئیسلامیدا، کۆمه‌لیکی دیاریکراو هه‌بوون بۆ ئه‌نجامدانی فرمان به‌ چاکه و ریگری له‌ خراپه‌ و، ناویکی تاییه‌تی بۆ کاره‌که‌یان داناوه‌ به‌ ناوی (الحِسْبَةُ) واته‌: فرمان به‌ چاکه‌ کردن و ریگری له‌ خراپه‌ کردن و حیساب کردنی پاداشته‌که‌ی له‌لای خوای به‌رز و مه‌زن، کۆمه‌لیکی دیاریکراو هه‌بوون ئه‌و ئه‌رکه‌یان ئه‌نجامداوه‌، به‌ نیۆ بازارپو شوینی کارو که‌سابه‌تدا گه‌پاون و، هه‌ر که‌سیک چاکه‌یه‌کی فه‌رامۆش کردبی، یان خراپه‌یه‌کی کردبی، ئاگاداریان کردوونه‌وه‌، هه‌ریه‌که‌ به‌ شیوازی خۆی.

وه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش كه وێرای ئه‌وه‌ی ده‌گونجی كۆمه‌لیكى تایبەت له‌نیۆ مسوڵماناندا هه‌بن، ئه‌و ئه‌ركه ئه‌نجام بده‌ن و له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتی شه‌رعییه‌وه دانرابن، وێرای ئه‌وه ده‌شگونجی هه‌ركه‌سیك له‌ زاتی خۆشیدا ئه‌و ئه‌ركه ئه‌نجام بدا، ئه‌و ئایه‌ته‌یه كه خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ (٢)، كه ئه‌وه‌ش دیاره به‌ گشتی فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ﴾، واته: (وه هه‌موو پیاوانی ئیماندارو هه‌موو ئافه‌ره‌تانی ئیماندار هه‌ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه‌ندیکیان، فه‌رمان به‌ چاكه ده‌که‌ن و رێ له‌ خراپه ده‌گرن له‌نیۆ خۆیاندا ...).

فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌باره‌ی فه‌رمان به‌ چاكه‌ و رێگری له‌ خراپه‌وه زۆر زۆرن، ئیمه‌ دووانیان لێ به‌ نمونه‌ دێنینه‌وه:

یه‌كێکیان ئه‌و فه‌رمووده‌یه كه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: {وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْ عِنْدِهِ ثُمَّ لَتَدْعُهُنَّ فَلَا يَسْتَجِيبُ لَكُمْ} (٣) واته: (سویند به‌و زاته‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، ده‌بێ فه‌رمان به‌ شته‌ په‌سنده‌كان بکه‌ن و رێگری له‌ شته‌ ناپه‌سنده‌كان بکه‌ن، ئه‌گه‌رنا نزیکه‌ خوا له‌لایه‌ن خۆیه‌وه سزایه‌کتان بۆ بنێری، پاشان بێگومان هه‌رچه‌نده لێی بپاړێنه‌وه وه‌لامتان نه‌داته‌وه).

كه‌واته: رێزو قه‌دری مسوڵمانان له‌لای خوای به‌رز و مه‌زن، به‌وه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه كه فه‌رمان به‌و شتانه بکه‌ن كه شه‌ریعه‌ت به‌ په‌سندی داناوون و، رێ

(1) التوبة: ٧١

(2) رواه الترمذي: (2169)، وقال: حديث حسن، وصححه الألباني.

له شته ناپه‌سنده‌کان بگرن، هه‌تا ئه‌و کاته، خوای به‌رز و مه‌زن به‌ده‌میان‌ه‌وه دئو و دوعا و پاران‌ه‌وه‌کانیان گیرا ده‌کات.

هه‌روه‌ها له فه‌رمایشتیکی دیکه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: {مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَاسْتَطَاعَ أَنْ يُغَيِّرَهُ بِيَدِهِ فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ} ⁽¹⁾، واته: (هه‌ر کامیک له ئیوه شتیکی ناپه‌سندی بینی با به ده‌ست - به‌هیز- بیگورئ، جا ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی با به زمانی بیگورئ، جا ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی با به دلئ پیئ ناخۆش ببئ، وه ئه‌وه‌ش لاوازترینی جورئ ئیمان‌ه‌)، وه له ریوایه‌تی‌کدا هاتوه: (له دواي پینا‌خۆش‌بوونی دل‌ه‌وه، به‌قه‌ده‌ر ده‌نکه‌ خه‌رته‌له‌یه‌ک ئیمان بوونی نیه‌)، واته: که‌سی‌ک به‌ دل‌یش رقی له خراپه‌ نه‌بئ، ناگونجئ بلئ: ئیماندارم، به‌ ده‌ست پیئ ناگوردرئ و به‌ زمانیش دژئ ناوه‌ستی، به‌هه‌ر حال به‌لام ته‌نانه‌ت به‌ دل‌یش رقی لیئ نه‌بئ، مانای وایه به‌قه‌ده‌نکه‌ خه‌رته‌له‌یه‌ک ئیمان نیه‌.

که‌واته: به‌ دل پینا‌خۆش بوون هه‌ر ده‌بئ هه‌بئ، ئه‌گه‌رنا مانای وایه ئیمان له دلئ ئه‌و ئینسانه‌دا نیه‌.

چوارهم: فه‌رمان به‌ چاکه‌کردن و ریگړی له خراپه‌کردن، حیکمه‌ت و ورده‌کاریی زوړی ده‌وئ:

هه‌لبه‌ته‌ ئیمه‌ ده‌توانین به‌ پوختیی و به‌ گوشراویی ئاماژه به‌ چه‌ند خالیک بکه‌ین له‌و بواره‌دا، ئه‌گه‌رنا به‌راستی فه‌رمان کردن به‌ چاکه‌ و ریگرتن له‌ خراپه‌، باسیکی وردو قوولی ده‌وئ.

¹ رواه ابن ماجه: (4031)، وقال الألبانی: صحیح. وفي رواية: (وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ)

1- به‌بێ زانیاری و شاره‌زایی ئه‌و ئه‌ركه‌ به‌پێوه‌ناچێ:

كه‌سێك زانیاری نه‌بێ به‌ شتی په‌سند (معروف) و، شتی ناپه‌سند (منكر) و، شاره‌زایی به‌ كه‌سه‌كان و واقیع و هه‌ل و مه‌رجه‌كانیان نه‌بێ، دیاره ناتوانی ئه‌و ئه‌ركه‌ جێبه‌جێ بكات.

جا شاره‌زایی یه‌كه‌م به‌ شته‌ په‌سنده‌كان و شته‌ ناپه‌سنده‌كان، ده‌بێ بزانی چ شتیك په‌سنده‌ له‌ رووی شه‌ریعه‌ته‌وه‌، تا فه‌رمانی پێ بکه‌ین، وه‌ چ شتیك ناپه‌سنده‌ تاكو‌رئی لیبگیرین.

وه‌ شاره‌زایی دووهم به‌ كه‌سه‌كان و به‌و واقیع و هه‌ل و مه‌رجه‌ی كه‌ تۆ ده‌ته‌وی ئه‌و ئه‌ركه‌ی تیدا ئه‌نجام ده‌ی؟ چونكه‌ خۆ تۆ نابێ هه‌ر له‌ خۆته‌وه‌ یه‌خه‌ی خه‌لكی بگری و بلێی: ئه‌و شته‌ بکه‌ن، یه‌كێك بۆی هه‌یه‌ بلێ: ئاخ‌ر بۆچی ئه‌نجامی ده‌م؟ تۆ ده‌لێی: له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ی په‌سنده‌، ئه‌وه‌ تا خوای به‌رز و مه‌زن وای فه‌رموووه‌ و پیغه‌مبه‌ر ﷺ وای فه‌رموووه‌، چونكه‌ زانینی ئه‌وه‌ كه‌ ئه‌و شته‌ په‌سنده‌، یان ناپه‌سنده‌، به‌س له‌ وه‌حیییه‌وه‌ ده‌زاندری.

ئینجا لی‌ره‌دا ئه‌وه‌ فه‌رزیکی دینییه‌و، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ندیکی به‌ عه‌قل ده‌زاندری، به‌لام هه‌ر شتیك به‌ شه‌رع نه‌زاندری و شه‌ریعت به‌ په‌سندی دانه‌نابێ، بۆت نییه‌ فه‌رمانی پێ بکه‌ی و خه‌لكی پێوه‌ په‌یوه‌ست (مُلَزَم) بکه‌ی، وه‌ هه‌ر شتیك شه‌ریعت به‌ ناپه‌سندی دانه‌نابێ، بۆت نییه‌ خه‌لكی لی‌قه‌ده‌غه‌ بکه‌ی، مادام تۆ وه‌ك دین ئه‌وه‌ ئه‌نجام ده‌ده‌ی، ئه‌گه‌رنا هه‌رچی راست بۆوه‌ ده‌لێ: به‌ عه‌قلی من ئه‌وه‌ په‌سنده‌ و ده‌بێ بیکه‌ی، وه‌ به‌ عه‌قلی من ئه‌و شته‌ خراپه‌ و ده‌بێ نه‌یکه‌ی، مانای وایه‌ ده‌بیته‌ ئا‌واوه‌.

به‌لام ئه‌و شتانه‌ی که به‌عه‌قل و ئه‌زمون چاکیی و خراپییانمان بۆ ده‌رده‌که‌وئێ له‌ بواره‌کانی ئیداریی، پیشه‌سازی، کشتوکال ... هتددا مادام ده‌سه‌لاتی شه‌رعیی و لات و کۆمه‌لگا یاسایان پێ ده‌ریکات و برپاریان له‌سه‌ر بدات، ئه‌وه له‌سه‌ر خه‌لکی پێویسته‌ پێیانه‌وه‌ پابه‌ند بن، مادام به‌رژه‌وه‌ندیی خه‌لک و کۆمه‌لگا له‌وه‌دابێ، بۆ نمونه: یاساکانی هاتوچۆ (قوانین المرور).

به‌لێ هه‌ر که‌سێک ئه‌رکی فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگریی له‌ خراپه‌ ئه‌نجام بدا، ده‌بێ شاره‌زای شه‌ریعه‌ت بێ، بۆ ئه‌و شته‌ی که‌ فه‌رمانی پێ به‌ خه‌لک ده‌کات، یاخود له‌ خه‌لکی قه‌ده‌غه‌ ده‌کات، ئه‌گه‌رنا مه‌رج نییه‌ هه‌موو شه‌ریعه‌ت شاره‌زابێ.

2- فه‌رمان به‌ چاکه‌ و نه‌هی له‌ خراپه‌ له‌ شتی راجیایی هه‌لگرده‌ ناکرێ، به‌لکو پێویسته‌ په‌سند (معروف) و ناپه‌سند (منکر) ه‌کان، زانایان له‌سه‌ریان پێکهاتن و یه‌کده‌نگ بن که‌ ئه‌و شته‌ په‌سنده‌ یان ناپه‌سنده‌:

دیاره‌ وشه‌ی (المعروف) و (المنکر) یش هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نن و زانایانیش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ یه‌کده‌نگن، ئینجا (المعروف) واته‌: ئه‌و شتانه‌ی که‌ زانراوه‌ په‌سندن، (المنکر) یش واته‌: ئه‌و شتانه‌ی که‌ زانراوه‌ ناپه‌سندن، چونکه‌ هه‌ردووکیان ئه‌لیف لام (أل) ته‌عریفیان له‌سه‌ره‌، واته‌: زانراوه‌ که‌ ئه‌و شته‌ په‌سنده‌ و ئه‌و شته‌ش ناپه‌سنده‌.

بۆ وینه: کردنی پێنج نوێژه‌ فه‌رزه‌کان، ئه‌وه‌ دیاره‌ ده‌زانین شتیکی په‌سنده‌، خواردنه‌وه‌ی شه‌رپاب ده‌زانین شتیکی ناپه‌سنده‌، هه‌روه‌ها له‌و جووره‌ شته‌ زانراوانه‌ بن که‌ ناکوکیی و راجیایی زانایان له‌سه‌ر نه‌بێ، زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ یه‌کده‌نگن و

ده‌لێن: ئەو شتانه‌ی که راجیایان له‌سه‌ره، شوینی فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له خراپه‌ نین، بۆ وینه: پیچه (نقاب)ی ئافره‌تان، به‌شیك كه‌میک له‌ زانیان ده‌لێن: ده‌موچاوی ئافره‌ت عه‌وره‌ته‌ و ئافره‌ت مولزه‌مه‌ به‌وه‌ی ده‌موچاوی دابپۆشی، به‌لام زۆربه‌یان ده‌لێن^(١): عه‌وره‌ت نییه، هه‌ر شتیکیش راجیای تێدابوو، فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له خراپه‌ی تێدا ناکرێ، ئەگه‌رنا ئەگه‌ر وا نه‌لێن، ده‌بی بلێن: هه‌ر زانیه‌ك بۆخۆی رایه‌کی هه‌بوو، با جیاش بێ له‌ رای زانیانی دیکه، بۆی هه‌یه له‌ خه‌لكی هه‌لپچیی، به‌وه‌ش دنیا ده‌بیته‌ فه‌وزاو گێژاو.

3- ره‌چاوكردنی ئەده‌ب و ره‌وشتی به‌رز، بۆ كه‌سیك كه‌ فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له خراپه‌ ده‌كات:

ئەو كه‌سه‌ی فه‌رمان به‌ چاکه‌ ده‌كات و ریگری له خراپه‌ ده‌كات، ده‌بی ئەده‌ب و ره‌وشتیكی به‌رزو جوانی هه‌بی و شیوازیكی جوان به‌كاربینی، خۆی كاربه‌جیش (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾^(٢) واته‌: (ئایا فه‌رمان به‌ خه‌لكی ده‌كه‌ن به‌ شتی چاکه‌ و خۆتان له‌ بیرده‌چێته‌وه، وه ئیوه‌ كتیبی خوا -ته‌ورات- ده‌خویننه‌وه؟ ئایا ئیوه‌ نافامن؟ هه‌لبه‌ته‌ رووی دواندن (خطاب) له‌ جووله‌كه‌كانه‌، به‌لام هه‌موو دواندنه‌كانی قورئان هه‌ر وان، هه‌رچه‌نده‌ خۆی په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) له‌كاتی دابه‌زاندنی ئایه‌ته‌كاندا رووی دواندنی له‌ كومه‌لیكی دیاریكراو كردبی، به‌لام حوكمه‌كه‌ خه‌لكی غه‌یری ئەوانیش ده‌گریته‌وه.

(1) بڕوانه‌: (ئافره‌ت و خیزان له‌ سایه‌ی شه‌ریعه‌ت دا)، وه (چه‌ند بابه‌تێکی هونه‌ری له‌به‌ر روشنایی قورئان و سوننه‌ت دا)، وه (سروش و پایه‌کانی خیزان و مه‌سه‌له‌ی چه‌ند ژنی له‌ ته‌رازوی عقل و وه‌حی دا)، كه‌ له‌ هه‌موویاندا رای زۆربه‌ی زانیانمان له‌بهره‌وه‌ به‌ به‌لگه‌وه‌ خستۆته‌پوو.

ناگونجی تۆ شتیکی په‌سند به‌ خه‌لکی بلئی، به‌لام بوخۆت نه‌یکه‌ی، وه‌ رئی شتیکی ناپه‌سندیان لی بگری، به‌لام له‌ خۆتا هه‌بی.

هه‌روه‌ها زانایان گوتووینه‌: (أَمُرُ بِالْمَعْرُوفِ بِالْمَعْرُوفِ، وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ لَا بِالْمُنْكَرِ)^(٢٨٤)، واته‌: (فه‌رمان به‌چاکه‌ بکه‌ به‌چاکیی، وه‌ رئی له‌ خراپه‌ بگره‌، به‌لام نه‌ک به‌ خراپیی)!

4- پێویسته‌ ریزه‌ندی له‌ چاکه‌ و خراپه‌کاندا ره‌چاوبکری و هاوسه‌نگیی له‌نیوان زیان و قازانجه‌کاندا بکری، هه‌ر خراپه‌یه‌ک خراپه‌یه‌کی وه‌ک خۆی یان گه‌وره‌تری بێته‌وه‌ جی و هه‌ر چاکه‌یه‌ک چاکه‌یه‌کی وه‌ک خۆی یان گه‌وره‌تری نه‌یه‌ته‌وه‌ جی، نابێ ده‌ستکاری بکری:

ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی تۆزیک ورده‌و له‌ کاتی فه‌رمان به‌ چاکه‌ و رێگری له‌ خراپه‌دا، ده‌بی ریزه‌ندی چاکه‌ و خراپه‌کان ره‌چاوبکری، وه‌ هاوسه‌نگیی له‌نیوان قازانج و زیاندا بکری، بۆینه‌: تۆ ده‌ته‌وی خراپه‌یه‌ک لابه‌ری، ده‌بی ته‌ماشای بکه‌ی ئه‌و خراپه‌یه‌ی لایه‌به‌ی خراپه‌یه‌کی وه‌ک خۆی دێته‌جی، یاخود له‌ خۆی گه‌وره‌تر؟ ئه‌گه‌ر وایه‌ ده‌ستی لی مه‌ده‌، بۆ وینه‌: که‌سیک غه‌یبه‌ت ده‌کات، تۆ ده‌بی ته‌مasha بکه‌ی به‌هۆی ئه‌وه‌ که‌ تۆ ده‌لئی: غه‌یبه‌ت مه‌که‌، یاخود رئی لی ده‌گری، ده‌بی ته‌قدیر بکه‌ی، ئایا به‌هۆی ئه‌و ئامۆژگاریی و رێگرتنه‌ی تۆ، ئه‌و ئینسانه‌ زیاتر تووشی غه‌یبه‌ت نابێ؟ وه‌ یاخود وێرای غه‌یبه‌ت بوختانیکیش به‌و که‌سه‌ ناکات که‌

(1) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: {جَاءَ أَعْرَابِيٌّ فَبَالَ فِي طَائِفَةِ الْمَسْجِدِ، فَرَجَرَهُ النَّاسُ، فَتَهَاَمُ النَّبِيُّ ﷺ، فَلَمَّا قَضَى بَوْلَهُ أَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ بِذُنُوبٍ مِنْ مَاءٍ فَأَهْرِيَقَ عَلَيْهِ}، رواه البخاري: (221) واللفظ له، ومسلم: (284)، واته‌: (عه‌ره‌یه‌کی خه‌له‌کی هات له‌ لایه‌کی مزگه‌وت میزی کرد، خه‌لکیش تێیان خوپی، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ نه‌می لیکردن، کاتی که‌ میزه‌که‌ی ته‌واوکرد پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی کرد سه‌تێک ئاویان پێداکرد).

غه‌یبه‌تی ده‌کات؟ ئه‌گەر بزانی خراپ‌ترده‌بێ، ده‌بێ ده‌ستی لێنه‌ده‌ی، هه‌روه‌ها هه‌ر چاکه‌یه‌ک که فه‌رامۆش کراوه، تۆ ده‌ته‌وی فه‌رمانی پێ بکه‌ی، ده‌بێ ته‌ماشای بکه‌ی ئایا به‌هۆی ئه‌و چاکه‌وه خراپه‌یه‌ک که گوناوه‌ی له‌ چاکه‌ی چاکه‌که زیاتر بێ نایه‌ته‌ده‌ی؟ یاخود به‌و هۆیه‌وه چاکه‌یه‌کی گه‌وره‌تر له‌به‌ین ناچێ؟ ئه‌گەر وابێ ده‌بێ ده‌ستی لێنه‌ده‌ی.

لێره‌دا با وێنه‌یه‌ک بێنمه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی شته‌که‌تان زیاتر بۆ روون بێته‌وه: رۆژێک (ابن تیمیة^(ه)) رحمه‌تی خوای لیبی کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی له‌گه‌ڵده‌ده‌بێ، به‌لای کۆمه‌لێک له‌ ته‌ه‌رو مه‌غولییه‌کاندا تیپه‌رده‌بن که خه‌ریکی شه‌پاب خواردنه‌وه‌ن، ئه‌وانیش ده‌لێن: با بچین نه‌یه‌لێن شه‌پاب بخۆنه‌وه‌و لێیان تیگه‌به‌ین، ده‌لێ: لێیانگه‌ڕین، ده‌لێن: ئه‌دی نه‌چین فه‌رمان به‌ چاکه‌و ریگه‌ری له‌ خراپه‌یان له‌گه‌ڵدا بکه‌ین؟ ده‌لێ: نه‌خێر لێیانگه‌ڕین، چونکه ئه‌وان ئیستا سه‌رگه‌رمی شه‌پاب خواردنه‌وه‌و سه‌رخۆشین، ئه‌گەر سه‌رخۆش نه‌بن ده‌چن دزیی ده‌که‌ن و ریگه‌ری ده‌که‌ن و خه‌لکی ده‌کوژن، هه‌ر سه‌رخۆش بن سه‌لامه‌ت‌تره، یانی خراپه‌ی سه‌رخۆشییه‌که‌یان بۆ خۆشیان و بۆ خه‌لکیش که‌م‌تره له‌وه‌ی که سه‌رخۆش نه‌بن، ئینجا ره‌نگه مه‌ترسیی ئه‌وه‌شی بووبێ که ئه‌وان بچن نه‌یه‌لێن شه‌پاب بخۆنه‌وه‌و له‌گه‌ڵیان به‌شه‌په‌ین و سه‌ره‌نجام تووشی زیانیان بکه‌ن. که‌واته: لا بردنی خراپه ده‌بێ زۆر عاقلانه‌و وردبینانه‌بێ و هاوسه‌نگی تێدا ره‌چاوبکری، ئه‌وه نییه بلی‌ی

1- قال ابن القيم: (إنكار المنكر أربع درجات: الأولى: أن يزول ويخلفه ضده، الثانية: أن يقل وإن لم يزل يجملة، الثالثة: أن يخلفه ما هو مثله، الرابعة: أن يخلفه ما هو شر منه، فالدرجتان الأولىان مشروعتان، والثالثة موضع اجتہاد، والرابعة محرمة). إعلام الموقعين عن رب العالمين، ج: (3)، ص: (7).

وقال: (وسمعت شيخ الإسلام ابن تيمية قدس الله روحه ونور ضريحه يقول: مررت أنا وبعض أصحابي في زمن التتار بقوم منهم يشربون الخمر، فأنكر عليهم من كان معي، فأنكرت عليه، وقلت له: إنما حرم الله الخمر لأنها تصد عن ذكر الله وعن الصلاة، وهؤلاء يصدونهم الخمر عن قتل النفوس وسبي الذرية وأخذ الأموال فدعهم). إعلام الموقعين عن رب العالمين، ج: (3)، ص: (7).

هه‌ر چۆنیکى بئى، با من ئه‌و خراپه‌یه‌ لابه‌رم و با دنیاى له‌سه‌ر کاول بئى! چونکه کاتى خۆى شتى وا بووه‌ و ئیستاش ئه‌وانه‌ی به‌ کرچ و کاللى له‌ دین تیگه‌یشتوون، ده‌لئین: جا چۆن ده‌بئى لیبگه‌رپین له‌ بازار ئه‌وه‌ هه‌بئى، یان ئه‌و نه‌فه‌ره‌ ئاوا بکات؟ ده‌چئى له‌گه‌لى ده‌کاته‌ هه‌رایه‌ک، جارى وا هه‌بووه‌ کابرا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی شه‌پابى خواردۆته‌وه‌ کوشتوویه‌تى، که‌ دیاره‌ ئه‌گه‌ر حوکمى (شه‌ریعه‌تى ئیسلام) یش له‌ ئارادا هه‌بئى و ده‌وله‌تى ئیسلامییش هه‌بئى سزایه‌که‌ی چل قه‌مچیه‌، یاخود هه‌شتا قه‌مچیه‌ لای زۆرییه‌که‌ی، به‌لام کوشتن سزای شه‌رعیى ئه‌و که‌سه‌ نییه‌ که‌ شه‌پاب ده‌خواته‌وه‌، یان که‌سێک دزیی ده‌کات سزایه‌که‌ی کوشتن نیه‌.

5- فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگړی له‌ خراپه‌ش له‌ جیبه‌جیکردنى سزا شه‌رعییه‌کان جیايه‌، چونکه‌ هه‌موو که‌س بو‌ی هه‌یه‌ فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگړی له‌ خراپه‌ ئه‌نجام بدات، به‌ مه‌رجێک مه‌رجه‌کانی تیدا بن، به‌لام جیبه‌جیکردنى سزا شه‌رعییه‌کان، ته‌نیا مافى ده‌سه‌لاتى شه‌رعییه‌:

ئه‌وه‌ش خالیکی زۆر گرنگه‌، تۆ ده‌بینی کومه‌لیک که‌س شه‌پاب ده‌خۆنه‌وه‌، ته‌نها بۆت هه‌یه‌ ئه‌گه‌ر بزانی خراپتر ناقه‌ومئى، بچى نه‌یه‌لى شه‌پابه‌که‌ بخۆنه‌وه‌، به‌لام بۆت نییه‌ بلئى: وهرن هه‌ریه‌که‌ی چل یاخود هه‌شتا قه‌مچیشان لیبده‌م، ئه‌وه‌ ئیشى تۆ نییه‌، ئه‌وه‌ ئیشى ده‌سه‌لاتى شه‌رعییه‌، ده‌سه‌لاتى شه‌رعییش داواى سه‌لماندن (اثبات) ده‌کاتو، ده‌بئى به‌لگه‌ی له‌سه‌ر هه‌بئى، یان بۆ خۆى دانى پێدا بئینى، یان دوو شاهیدت هه‌بن؟

6- پێویسته‌ ئه‌و خراپه‌یه‌ (منکر)ه‌ی که‌ لاده‌بردئى بیندراو و زاندراو بئى، نه‌ک له‌ پێى سیخوړپى (تَجَسُّس) و پشکنینه‌وه‌ په‌ی پێ برابئى:

چونکه سیخوپی کردن به‌سه‌ر مسوڵمانانه‌وه‌هه‌رامه، خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَلَا تَجَسَّسُوا...﴾⁽¹⁾ واته: (....) وه سیخوپی به‌سه‌ر یه‌کدییه‌وه مه‌که‌ن (...).

دیاره سیخوپی کردن (تَجَسَّسُ) وه‌ک (تَحَسُّسُ) وایه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که تۆ هه‌ست رابگری به‌شیوه‌یه‌ک که ئه‌و که‌سه هه‌ست پئی نه‌کا، چاودیری بکه‌ی و که‌موکوورپییه‌که‌ی بزانی، ئه‌وه‌هه‌رامه، به‌لکو له‌فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا هاتووه: {لَوْ اَطْلَعَ فِي بَيْتِكَ اَحَدٌ وَلَمْ تَاذَنْ لَهُ، خَذَفْتُهُ بِحَصَاةٍ فَقَطَّاتٍ عَيْنُهُ، مَا كَانَ عَلَيْكَ مِنْ جُنَاحٍ} واته: (ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌که‌لینی ده‌رگای ماله‌که‌ته‌وه به‌بی ئیزنی تۆ ته‌ماشای ماله‌که‌ت بکات، ئه‌گه‌ر ورده به‌ردیکت تیگرت و چاویت کویر کرد، گونا‌ه‌بار نابی).

پاشان فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌فه‌رموئ: {مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا}، واته: (هه‌ر که‌سیک له‌ئیه‌و خراپه‌یه‌کی بینی)، ئیدی نه‌ک هه‌ر که‌سیک به‌گومان بلئ: له‌وانه‌یه ئیستا فلانه‌که‌س له‌مالی خویدا ئه‌و کاره بکات و بجئ لیی به‌ژووربکه‌وئ، یاخود به‌شیوه‌یه‌ک که بوخووشی هه‌ستی پئی نه‌کات بجئ سیخوپی به‌سه‌ره‌وه بکات بزانی داخو خراپه ده‌کات یان نا‌کا، ئا ئه‌وه قه‌ده‌غه‌یه‌و، ده‌بی خراپه‌یه‌کی بینراو و زانراو بی و له‌به‌رچاو بی، ئینجا ئه‌و خراپه‌یه نه‌هی لی ده‌کری و ری لی ده‌گیری.

¹ الحجرات: ۱۲

2- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا) رواه مسلم: (2563)، واته: (ئیزه‌یی به‌یه‌کدی مه‌به‌ن و یه‌کدی مه‌بوغزین و جاسووسی مه‌که‌ن و هه‌ست له‌یه‌کدی رامه‌گرن، وه له‌موزایه‌ده‌دا بو‌فریودان نرخ زیاد مه‌که‌ن، وه ئه‌ی به‌نده‌کانی خوا پیکه‌وه برابن).

³ رواه البخاري: (6888) واللفظ له، ومسلم: (2158)

7- ده‌بی ریزبه‌ندی له شیوازه‌کانی لابرندی ناپه‌سند (منکر) و چه‌سیاندنی په‌سند (معروف) له ئاسانه‌وه‌ بۆ قورس بچیی، نه‌ک به پیچه‌وانه‌وه، مادام به قسه‌ لابی پیویست به ده‌ست ناکا:

واته: که‌سیک خراپه‌یه‌ک ده‌کات، تۆ ده‌زانی ئە‌گەر به قسه‌ پیی بلّی و ئامۆژگاریی بکه‌ی، ده‌ستی لی هه‌لده‌گرئ، پیویست ناکات بلّی: ده‌بی هه‌ر به هیز لایبه‌رم، له‌به‌رئه‌وه‌ی فه‌رمووده‌که‌ ده‌لی: {مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ}، چونکه‌ فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له به‌رزتره‌وه‌ بۆ خوارتر ده‌چی و شیوازی پله‌پله‌یی له‌ نزمه‌وه‌ بۆ سه‌ریمان پیشان نادا، ئە‌گه‌رنا مادام خراپه‌یه‌ک به قسه‌یه‌کی خۆش لابی، پیویست ناکات هیزی لی بخه‌یه‌ کار، به‌لکو جاری وایه به چاو لی‌کردنی‌ک و هیما بۆ کردنی‌ک، بابای خراپه‌کار ده‌ست له‌و خراپه‌یه‌ هه‌لده‌گرئ و، پیویست ناکات هه‌ر قسه‌شی له‌گه‌ل بکه‌ی، وه ئە‌گه‌ر به قسه‌ی نه‌رم ده‌ستی لی هه‌لبگرئ، پیویست ناکات قسه‌ی توندی له‌گه‌ل بکه‌ی، وه ئە‌گه‌ر به قسه‌ی توند ده‌ستی لی هه‌لبگرئ، پیویست ناکات لیی رابسیی زلله‌یه‌کی لی‌بده‌ی، وه ئە‌گه‌ر به لی‌راسانی‌ک ده‌ستی لی هه‌لبگرئ، پیویست ناکات زلله‌یه‌کی به‌ کرده‌یی لی‌بده‌ی ... وه هه‌روه‌ها.

8- لاوزترین ئاستی باوه‌ر که‌یه و بۆکییه؟

فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بی زۆر وردبینه‌ لی‌یان حالّی بین، ئە‌گه‌رنا دوا‌یی به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تیده‌گه‌ین، که شایسته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و فه‌رمایشته به‌رزه‌کانی نیه‌.

پیغه مبه ر ﷺ له و فه رمایشته یدا که ده فه رموی: { ... فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبَلْسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ }⁽¹⁾ وه له ریوایه ته که یدیکه دا ده فه رموی: { وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ } رواه مسلم: (50)، واته: (... جا نه گهر نه یتوانی با به زمانی بیگورې، جا نه گهر نه یتوانی با به دلې پیی ناخوش بې، وه نه وهش لاوازترینی ئیمان)، وه له ریوایه ته که یدیکه دا: (وه له دوی پینا خوشبوونی دل وه، به قه در ده نکه خه رته له یه ک ئیمان بوونی نیه)، نه وه بۆ که سیکه توانای هه بې به ده ست بیگورې، به لام هه ر به دل ئیکتیفا بکات، یان توانای هه بې به زمان بیگورې، به لام هه ر به دل ئیکتیفا بکات، بابایه کی ئاوا ئیمان که ی بیه یزه، به لام تو به بازارې هه ولیرو سلیمانی و ده وک و بازاره کانیدیکه ی عیرا قدا ده رپوی، شه راب داندراوه، که شتیکی حه رامه و ده فروشری، کابرا خوی به مسولمان ده زانی و شه رابیش ده فروشی، له حالیکدا که ناتوانی نه به ده ستیش دوکانه که ی پی دابخه ی، نه به زمانیش ده رفه ت هه یه بلای: شه راب مه فروشه، جا ئایا نه وه مانای وایه تو بیه یزترین ئیمان هه یه؟ نه خیر، بۆچی؟ چونکه له و حاله ته دا تو توانات هه ر نه وه نده یه و نه وه بۆ که سیکه بیه یزترین ئیمان، که به ده ست و به زمان بتوانی لایبه ری، به لام به س به دل ئیکتیفا بکات، وه که سیکه که خوی به حکومه ت و ده سه لاتدار ده زانی، ئایا ناتوانی بریاریک ده ربکا و بلای: نابی شه راب بفروشری؟ با، ئایا ناتوانی پولیسان بنیروی و بلای: شه راب مه فروشن؟ با، بۆ نه وه یان نه گهر به س به دل پیی ناخوش بې، نه وه بیه یزترین ئیمانی هه یه، به لام نه گهر به دلش پیی ناخوش نه بې، نه وه فیری به سه ر ئیمان و مسولمانیته وه نییه، به لای نه گهر بلای: به دل پیمناخوشه به لام ده سه لاتم نییه،

¹ رواه مسلم: (49)

که راستیش ناکا، ئه وه دهگونجی بلّین: لاوازترین ئیمانی هیه، به لام بۆ من و تۆی مسولمان که بۆمان ناگونجی نه به دهست ریی لیبگرین و نه به زمانیش، مه رج نییه بیّهیزترین ئیمانمان هه بی.

به لام به هه رحال نموونه که مان و هینایه وه، دهتوانین به دوکانه کاندای پرۆین هه ریه کی و تارکیان بۆ بدهین، به لام ئایا واقیعه که ی پئی دهگۆردی؟ تۆ ده بی ته ماشا بکه ی ئه گه ر مه زه ننه ی ئه وه بوو که پئی دهگۆردی ده بی بیکه ی، به لام ئه گه ر مه زه ننه ی ئه وه بوو که پئی ناگۆردی، نایکه ی و ماناشی و نییه که ئیمان هه که ت بیّهیزه، یاخود بیّهیزترین ئیمان هه یه، چونکه پیتوایه پئی ناگۆردی، خوای به رزو مه زن ده فره موئ: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى﴾⁽¹⁾ واته: (ئامۆژگاری بکه، ئه گه ر زانیت ئامۆژگاری سوودی هیه).

9- به بی هه لۆیستی دهروونی له به رانبه ر شتی په سند و ناپه سند، ئیمان بوونی نییه:

به بی هه لۆیستی دهروونی و قه لبی له به رانبه ر چاکه و خراپه دا واته: هه لۆیستی ئیجابی له به رانبه ر مه عرووفدا، که هه زی پئی بکه ی و پیتخۆشبئی بچه سپی، وه هه لۆیستی سه لبی له به رانبه ر مونکه ردا، که پیتخۆشبئی لاجی، به بی ئه وه لۆیسته ئیمان بوونی نییه، که ئه وه به بی فره مایشته که ی پیغه مبه ریش ﷺ، هه ر به عه قل دیاره و که سیك به دل پئی خۆش نه بی چاکه هه بی و به دل رقی له خراپه نه بی، ئه وه دیاره ئیمانی نییه، ئه و دلّه ی که ئیمانی تیدابی، و له خاوه نه که ی ده کات له گه ل چاکه یه کدا بی که له ئیمان وه هه لده قولی، وه دژی خراپه یه ک بی که دژی ئه و ئیمانیه. فره مایشته که ی

پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ زور روونه که ده‌فهرموی: { ... وَلَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَبَّةُ خَرْدَلٍ }⁽¹⁾، واته: (له دواي پینا‌خو‌شبوونی دل بۆ شتی ناپه‌سند، به قه‌ده‌ر ده‌نکه خه‌رت‌له‌یه‌ک ئیمان بوونی نیه).

10- هه‌رچه‌نده دروسته ده‌سته‌یه‌کی دیاری‌کراو فه‌رمان به چاکه و ریگری له خراپه (حَسْبَةُ) ئه‌نجام بدن، به‌لام ئه‌وه مانای وانییه که ئه‌رکیکی گشتی نییه:

چونکه خوی به‌رزو مه‌زن به گشتی ئیماندارانی پیاو و ئافره‌تی به ئه‌نجامدانی ئه‌و ئه‌رکه وه‌سف کردووه، ده‌فهرموی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ...﴾⁽²⁾ که پیشتر چه‌ند جاریک مانامان کردووه، به‌لام بیگومان ریژه (نسبه‌ی) پیویست بوونی: (ئه‌رکی فه‌رمان به چاکه و ریگری له خراپه) په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌وانه (طَرْدِي) له‌گه‌ل تواناو بۆلوانی تاکه‌کان دا هه‌یه.

پینجه‌م: پابه‌ندکردنی کومه‌لگا به شه‌ریعه‌ته‌وه، به‌رهمی بانگه‌واز و فه‌رمان به چاکه و ریگری له خراپه‌یه، نه‌ک به‌کاره‌یتانی هیز و فشار! چونکه پابه‌ندی به شه‌ریعه‌ته‌وه به زور ناکرێ⁽³⁾:

پابه‌ندکردنی کومه‌لگا به شه‌ریعه‌ته‌وه، واته: بانگکردنی خه‌لک بۆ لای خوی به‌رزو مه‌زن، خه‌لک کردن به‌نده‌ی خوی به‌رزو مه‌زن، به‌رهمی بانگه‌وازو

¹ رواه مسلم: (50)

² التوبة: ۷۱

³ وه‌ک به‌ دیرێزی له (ئیسلام و ده‌وله‌تداری و حوکمرانی) دا باسما‌نکردووه.

فرمان به چاکه و ریگرتن له خراپه و باقی جموجۆل و چالاکیه کانه، نهك به ره می به کارهینانی هیزو فشار خستنه سهر خه لك، بۆچی؟ چونكه خه لك به زۆر پابه ند ناکری به شهریه ته وه، کورده واریی خۆمان ده لئین: (به زۆر كه سیك بنیری بۆ مازووان، له دارێ هه لئاروانی)، کابرایهك به تۆبزی پێی بلێی: ده بی بچی مازووان^(٢) بۆ بینی، کابرا به زۆری بنیری بۆ ئه و شاخه ته ماشای دار مازووه کان ناکات و دیته وه ده لێ: یهك مازوویان پێوه نه بوو!

که واته: له راستیدا پابه ندیی به شهریه ته وه به زۆر ناکری، چونكه مسوڵمانه تی هه لقو لای قه ناعهت و دل و دهروونی ئینسانه و به زۆر ناکری، بۆیه پابه ندکردنی خه لك به شهریه ته وه، ده بی له میانه ی بانگکردنیان و، تیگه یاندنیان و، رۆشن بێرکردنیان و، فرمان به چاکه و ریگرتن له خراپه دا بی، نهك له میانه ی به کارهینانی هیزدا، چونكه به داخه وه ئیستا هه ندیک لایه نی ئیسلامی وایان له میشکدایه، که ئه گهر ده سه لاتمان هه بوو خه لك هه مووی ده بیته مسوڵمانی باش، نه خیر و نه یه، چونكه ئه گهر ده سه لاتیش هه بی، ئه و په ری خه لکی ده که یه دوو پوو (منافق)!! به لکو ده بی له دینیان تیگه یه نی و له دهروونه وه بیانگۆری، ده چیته مزگه وت به لام نه ته ی بۆ خوا لی ناهینی، ده لێ به پۆژووم، به لام له مالێ خواردن ده خوا، ئینجا ئه وه بوو به چی؟ وهك چۆن له سه رده می پێغه مبه ر ﷺ دا، سزای مونا فیقانی ش له هی کافران توندتره، خوای به رزو مه زن ده فه رموی:

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾^(٢) واته: (بیگومان دوو پوو هه کان له پله ی هه ره خواره وه ی ناگری دۆزه خ دان ...). که واته: به کارهینانی فشار و زۆر هیز بۆ فه رزکردنی ئیسلام به سه ر خه لکدا، خه لك ناکاته مسوڵمان، به لکو له

1) مازوو: ئه وه یه که بۆ پێسته خۆشکردن (دبأغ) به کار ده یه نری.

2) النساء: ١٤٥

کوفری ئاشکراوه ده‌یانبا بۆ کوفری په‌نه‌ان، ئه‌ویش بریتییه له‌ حاله‌تی نیفاق و دوورپوویی، ده‌بی به‌ بانگه‌وازو تیگه‌یاندن و هۆشیارکردنه‌وه‌ی خه‌لك و قه‌ناعت پیه‌ینانیان، کۆمه‌لگا بگۆردی و کیان و قه‌واره‌و ده‌وله‌تی ئیسلامی دابمه‌زێ، پیغه‌مبه‌ری ئیمه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وایکردوه (ت).

شه‌شه‌م: کۆمه‌لگای مسوڵمان وه‌ك چۆن به‌ دروشمه‌كان (الشعائر) ده‌ناسری، به‌ به‌رنامه‌كانیش (الشرائع) ده‌ناسری:

کۆمه‌لگای مسوڵمان هه‌ر ئه‌وه‌ نییه‌ نوێژی تیدا به‌رپاکری و رۆژووی تیدا بگیری و، نوێژی جه‌ژنه‌كان و یادی خوای به‌رز و مه‌زن و بانگ و قامه‌ت و ... هتدی تیدا ئه‌نجام بدرین، به‌لكو کۆمه‌لگای مسوڵمان وێرای به‌رپاکردنی دروشمه‌كان (شعائر) (ه)، ده‌بی به‌رنامه‌كان (شرائع) یشی تیدا پیاده‌بکړین، ئه‌وجار ئه‌و کۆمه‌لگایه به‌ مسوڵمان له‌ قه‌له‌م ده‌دری، هه‌روه‌ك خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ...﴾ (س) هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ...﴾ (4) واته: (یاخود ئه‌وانه‌ هاوبه‌شانیکیان بۆ خوا داناون، كه به‌رنامه‌یان بۆ داناون، له‌ شتیکدا كه خوا مۆله‌تی پینه‌داوه ...).

(شرائع) یش واته: به‌رنامه‌کانی ژیان، چاکه‌ و خراپه‌ و هه‌ل و هه‌رام له‌ هه‌موو بواره‌کانی حوکم و سیاسه‌ت و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی و جه‌نگ و ئاشتی و ... هتدا.

(1) وه‌ك له: (پوخته‌ی ژياننامه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و، (ئیسلاام و مسوڵمانه‌تی و کاری ئیسلامی له‌به‌ر رۆشنایی قورئان و سوننه‌ت دا) (ئیسلاام و ده‌وله‌تداری و حوکمرانی) دا، روونمان کردۆته‌وه.

(2) خوای په‌روه‌رگار (جل جلاله) له‌ قورئاندا وشه‌ی (شعائر) به‌کارهێناوه، وه‌ك ده‌فه‌رموی: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْ شَعِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ (32) الحج، واته: - کاروباری هه‌ج وه‌ك بۆتان روونکرایه‌وه - به‌وشیوه‌یه، وه‌ هه‌ر كه‌سێك دروشمه‌کانی خوا به‌ به‌رز بکړی، ئه‌وه له‌ پارێزکاری د له‌ کانه‌وه‌یه).

3 المائدة: ٤٨

4 الشوری: ٢١

بەنەمای حەقدەییەم

**بەکارهێنانی هیڤ بۆ بەرگریکردن لە دین و
ژینی کۆمەڵگا، لە کات و شوێنی خۆیدا و
بە مەرجە شەڕعییەکانەوه**

بنه‌مای سه‌قده‌یه‌م

به‌کاره‌ینانی هیز بۆ به‌رگریکردن له‌ دین و ژینی کومه‌لگا، له‌ کات و شوینی خۆیدا و به‌ مه‌رجه‌ شه‌رعیه‌کانه‌وه‌:

کومه‌لی ئیسلامی هه‌بوونی هیزو هۆکاره‌کانی له‌ کاتی گونجاوو پێویستدا، به‌ مافی شه‌رعیی و بگه‌ به‌ ئهرکی سه‌رشانی ده‌زانی، له‌پێناو پارێزگاریی لێکردنی پیرۆزیه‌کان (مقدسات)ی ئیسلام و حورمه‌ته‌کان (حرمات)ی مسوولمانان و خاکی نیشتماندا به‌کاریدین، به‌پێی بنچینه‌ شه‌رعیه‌کان و، ره‌چاوکردنی هاوسه‌نگی له‌نیوان به‌رژه‌وه‌ندیی و خراپه‌ (المصلحة والمفسدة)دا، چونکه‌:

1- خوای زال و کاربه‌جی (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ...﴾ (الأنفال. واته‌: (وه‌ بۆیان بۆ کافران و بۆ

دوژمنانتان - ئاماده‌ بکه‌ن ئه‌وه‌ی له‌ تواناتاندا هه‌یه‌ له‌ هیز و ولاخی به‌ستراوه‌، دوژمنی خوا و دوژمنی خوتانی پێی بترسین، وه‌ که‌سانیکیش جگه‌ له‌ دوژمنه‌ به‌رچاوه‌کان که‌ ئێوه‌ نایانزانن، به‌لام خوا ده‌یانزانێ (...). واته‌: با هیزتان هه‌بی تاكو دوژمنانی په‌نه‌ان و ئاشکرا لێتان بترسن و ته‌ماعتان تی نه‌که‌ن.

2- وه‌ خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ﴾ (٣٩) وَحَزَّوْا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (الشورى. ٤٠)

خوای به‌رزو مه‌زن له‌ سیاقیکدا که‌ باسی سیفه‌تی ئیمانداران ده‌کات ده‌فه‌رموی: (وه‌ ئه‌وانه‌ی کاتی که‌ ده‌ستدریژیان کرایه‌ سه‌ر، تۆله‌ ده‌ستینه‌وه‌، وه‌

سزای هه‌ر خراپه‌یه‌ک خراپه‌یه‌کی وه‌ک خۆیه‌تی، که‌سی‌کی‌ش لیبوردن بکات و چاکسازی بکات پاداشتی له‌سه‌ر خواجه، بیگومان خوا سته‌مکارانی خوشنای.

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿... فَمَنْ أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُّوا عَلَيْهِ﴾

بِمَثَلِ مَا أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ البقرة. واته: (هه‌ر که‌سی‌ک ده‌ستدریژی کرده‌سه‌رتان، وه‌ک ده‌ستدریژی کرانه‌سه‌رتان له‌لایه‌نی ویه‌وه، ئاوا ده‌ستدریژی بکه‌نه‌وه‌سه‌ر و به‌ره‌په‌رچی بده‌نه‌وه، وه‌پاریز له‌خوا بکه‌ن، وه‌بزانن خوا له‌گه‌ل پاریزکاراندایه).

4- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌وباره‌وه فه‌رمایشی زۆرن، بۆ وینه: فه‌رموویه‌تی: {لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي قَائِمَةٌ بِأَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ أَوْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ ظَاهِرُونَ عَلَى النَّاسِ} رواه البخاري: (3641) ومسلم: (1037) واللفظ له، واته: (به‌رده‌وام کۆمه‌لی‌ک له‌تۆمه‌تی من - ده‌سته‌یه‌کی که‌م له‌کۆمه‌لی^(ه) فراوانی من - فه‌رمانی خوا جیبه‌جی ده‌که‌ن، نه‌ئه‌وانه‌ی پشتیان به‌رده‌ده‌ن زیانیان پیده‌گه‌یه‌نن، نه‌ئه‌وانه‌ش که‌دژایه‌تییان ده‌که‌ن، هه‌تا فه‌رمانی خوا دئی - هه‌تا دنیا کۆتایی دئی-)، له‌وکاته‌شدا ئه‌وان به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه‌بالاده‌ستن).

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (لَنْ يَبْرَحَ هَذَا الدِّينُ قَائِمًا، يُقَاتِلُ عَلَيْهِ عِصَابَةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ) رواه مسلم: (1922)، واته: (ئه‌م ئایینه‌به‌رده‌وام به‌راوه‌ستاوی ده‌مینیتیه‌وه، کۆمه‌لی‌ک له‌مسولمانان له‌پیتاویدا ده‌جه‌نگن، هه‌تا‌کو قیامه‌ت دئی).

(1) چونکه تۆمه‌ت به‌مانای کۆمه‌ل دئی.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: هه‌رچه‌نده جیهاد به مانا تاییه‌تییه‌که‌ی (که بریتییه له جه‌نگ)^(١) له بنه‌په‌تدا ئه‌رکی ده‌وله‌تی ئیسلامییه، به‌لام وه‌ك حاله‌تی هه‌لاواردن و له‌کاتی نه‌بوونی ده‌وله‌تدا، مسوڵمانان له‌سه‌ریان پێویسته به‌گوێره‌ی توانا به‌رگریی بکه‌ن :

هه‌رچه‌نده جیهاد (به مانا تاییه‌تییه‌که‌ی) له بنه‌په‌تدا ئه‌رکی ده‌وله‌تی ئیسلامییه، به به‌لگه‌ی ئه‌وه که له قۆناغی مه‌که‌دا ری نه‌درا به مسوڵمانان هیژ به‌کاریئن، به‌لکو له قۆناغی مه‌دینه‌دا ریگایان پێدرا.

له (سیره ابن هشام) دا هاتوه^(٢) له‌کاتی باسکردنی په‌یمانی دووه‌می عه‌قه‌به‌دا: (فَقَالَ لَهُ الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ بْنِ نُضْلَةَ: وَاللَّهِ الَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنَّ شِئْتَ

(1) ئه‌گه‌رنا مانای فراوانی جیهاد بریتییه له به‌کاره‌ینانی هه‌موو هه‌ول و توانایه‌ك له‌پێناوی رازیکردنی خوا (جل جلاله‌) دا، بۆیه وشه‌ی (جهاد) وه‌ك چۆن له ئایه‌ته مه‌دینه‌یی (مدنی) ه‌کاندا هاتوه، له ئایه‌ته مه‌که‌یی (مکی) ه‌کانیدا هاتوه، به‌لام وشه‌ی (قتال) که به‌س به مانای (جه‌نگ) ه، ته‌نیا له ئایه‌ته مه‌دینه‌یی (مدنی) ه‌کاندا هاتوه، که‌واته: وشه‌ی (جهاد) هه‌م مانای جه‌نگ (قتال) ده‌گرێته‌وه، هه‌م مانای غه‌یری (قتال) یش ده‌گرێته‌وه، بۆ وینه: خ‌وای په‌روه‌ردگار ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَنْ جَاهِدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ العنکبوت، واته: (هه‌ر که‌سیک تیکۆشا ئه‌وه بۆ خ‌وای تیده‌کۆشی - قازانجه‌که‌ی بۆ خ‌وایه‌تی - وه‌ خوا ده‌وله‌مه‌ندوبی نیازه به‌رانبه‌ر به‌ جیهانیان)، مرو‌ف له‌پێناوی خوا (جل جلاله‌) دا تیده‌کۆشی، به‌لام خ‌وای لێی به‌هرمه‌نده، خوا (جل جلاله‌) لێی به‌هرمه‌ند نابێ و که‌س ناتوانێ سوودێک به‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار ﷺ بگه‌یه‌نێ.

هه‌روه‌ها خ‌وای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ...﴾ الحج، واته: (له‌پێی خ‌وادا وه‌ك بۆ خوا شایسته‌یه تیکۆشن ...).

به‌کورتی: وشه‌ی (جهاد) له سووره‌ته مه‌که‌یی (مکی) ه‌کاندا، به مانای هه‌ول‌دان و خ‌و ماندووکردن و تیکۆشان هاتوه، وه جاری واش هه‌یه وشه‌ی (جهاد) به مانا تاییه‌تییه‌که‌ی هاتوه که جه‌نگ و کۆشتار ده‌گه‌یه‌نێ و به‌و مانایه‌ش ته‌نیا له سووره‌ته مه‌دینه‌یی به‌کاندا هاتوه.

(2) عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ أَوَّلَ مَنْ ضَرَبَ عَلَى يَدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْبَرَاءُ بْنُ مَعْرُورٍ، ثُمَّ بَايَعَ بَعْدُ الْقَوْمَ.

لَنَمِيلَنَّ عَلَى أَهْلِ مَنِي غَدًا بِأَسْيَافِنَا؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "لَمْ نُؤْمَرْ بِذَلِكَ وَلَكِنْ ارْجِعُوا إِلَى رَحَالِكُمْ"، واته: (عه‌بباسی کورپی عوباده‌ی کورپی نه‌زله‌ پی‌ی گوت: سویند به‌و خوابه‌ی که توی به‌ حق ناردوه - نه‌ی پی‌یغه‌مبه‌ری خوا- نه‌گه‌ر ئیراده بکه‌ی و پیت چاک بی، به‌یانی به‌ شمشیره‌کانمان له‌گه‌ل نه‌و موشریکانه‌ی که له‌ مینا کوبوونه‌ته‌وه‌ رووبه‌پوو ده‌بینه‌وه، پی‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: فه‌رمانمان به‌وه‌ پی‌ نه‌کراوه - واته: جه‌نگ کردن-، به‌لکو بگه‌رینه‌وه‌ بو‌ لای بنه‌و بارگه‌کانتان)، به‌لئ له‌ قوناغی مه‌ککه‌دا مسولمانان رییان لیگیرابوو که چه‌ک و هیز به‌کاربینن، وه‌ک خوی پهره‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ...﴾ ﴿٧٧﴾ النساء، واته: (ئایا ته‌ماشای نه‌وانه‌ ناکه‌ی که پییان گوترا: ده‌ست بگپنه‌وه‌و چه‌ک و هیز به‌کارمه‌هینن، به‌لام نویتز به‌ریابکه‌ن و زه‌کات ^(ه) بده‌ن؟...).

به‌لام له‌ مه‌دینه‌دا نه‌م ئایه‌ته‌ به‌پیژه‌ خوی به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ ⁽²⁾ واته: (مۆله‌ت درا بو‌

فَلَمَّا بَايَعَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ صَرَخَ الشَّيْطَانُ مِنْ رَأْسِ الْعَقَبَةِ بِأَنفَذِ صَوْتٍ سَمِعْتُهُ قَطَّ: "يَا أَهْلَ الْجَبَابِجِ - وَالْجَبَابِجُ: الْمَنَازِلُ - هَلْ لَكُمْ فِي مَذْمَمٍ وَالصَّبَاءِ مَعَهُ قَدْ اجْتَمَعُوا عَلَىٰ حَرْبِكُمْ؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هَذَا أَرْبَ الْعَقَبَةِ هَذَا ابْنُ أَرْيَبِ.

قَالَ ابْنُ هِشَامٍ: وَيُقَالُ ابْنُ أَرْيَبٍ "أَتَسْمَعُ أَيُّ عَدُوِّ اللَّهِ، أَمَا وَاللَّهِ لَأَقْرَعَنَّ لَكَ".

قَالَ: ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "ارْضَوْا إِلَى رَحَالِكُمْ". قَالَ: فَقَالَ لَهُ الْعَبَّاسُ بْنُ عَبَادَةَ بْنِ نَضْلَةَ: وَاللَّهِ الَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنْ شِئْتَ لَنَمِيلَنَّ عَلَى أَهْلِ مَنِي غَدًا بِأَسْيَافِنَا، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "لَمْ نُؤْمَرْ بِذَلِكَ وَلَكِنْ ارْجِعُوا إِلَى رَحَالِكُمْ" قَالَ فَارْجِعْنَا إِلَى مَضَاجِعِنَا، فَنَمِنَا عَلَيْهَا حَتَّى أَصْبَحْنَا. (السيرة النبوية لابن هشام، ج: (2)، ص: (231).

(1) زۆر له‌ زانایان پییانوایه‌ مه‌به‌ست له‌ زه‌کات لی‌رده‌ا، پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌روون (تزکیه‌ النفس) ه‌.

ئه‌وانه‌ی که جه‌نگیان له‌گه‌لدا ده‌کری و سته‌میان لی کراوه، وه بیگومان خوا له‌سه‌ر یارمه‌تیدانیان به‌توانایه)، (أُذِنَ) واته: مۆلّه‌ت درا، که‌واته: پیشتەر مۆلّه‌ت و ئیزن نه‌بووه که هی‌زو چه‌ک به‌کاری‌نن، ئینجا ئه‌مه‌ لی وه‌رده‌گیری که ئه‌سل ئه‌وه‌یه مسوڵمانان ده‌ولّه‌ت و قه‌واره‌یه‌کیان هه‌بی ئه‌وجار جه‌نگ و جیهاد بکه‌ن، جه‌نگ و جیهادیش بۆ به‌رگری کردنه له‌ و قه‌واره ئیسلامیه و، بۆ به‌رگری کردنه له‌ بانگه‌وازی ئیسلامی که ری له‌ به‌رده‌مدا ته‌خت و ئاچووغ بی، ئه‌سله‌که‌ی وایه و پیغه‌مبه‌ر ﷺ وایکردوه، وه مه‌نتیقی عه‌قل و واقیعیش ئه‌وه ده‌خوای، مه‌عقوول نییه تۆ جارێ سهر زه‌مینه‌که‌ه‌ی خۆت نییه و، قه‌واره و ده‌سه‌لّات نییه، خه‌لکه‌که‌ت بۆ ساغ نه‌بۆته‌وه، بجای ده‌ولّه‌ت رابگه‌یه‌نی، خۆی ده‌ولّه‌ت ده‌بی سێ بنه‌مای هه‌بی:

أ- سهر زه‌مینیک هه‌بی ه‌ی خۆت بی و ده‌سه‌لّات به‌سه‌ریدا هه‌بی و کۆنترۆل کردبی.

ب- خه‌لک هه‌بی تۆیان قبوول بی وه‌ک ده‌سه‌لّات.

ج- به‌رنامه‌یه‌کیشت هه‌بی که پیاده‌ی بکه‌ی.

به‌لام تۆ خه‌لک نه‌بی و خاکت نه‌بی و ده‌سه‌لّات نه‌بی، ده‌ولّه‌تی چی، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کاتیک که چوو بۆ مه‌دینه و مسوڵمانان هاتن به‌یعه‌تیان پێدا و، به‌ براگه‌وره‌ی خۆیان له‌ قه‌له‌میاند و، باوه‌شیان کردوه بۆ بانگه‌واز و په‌یام و به‌رنامه‌که‌ی، ئه‌وجار ده‌ولّه‌تی دامه‌زراند، چونکه له‌وێ ده‌یتوانی شه‌ریعه‌تی خوی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) پیاده بکات.

به‌لێ وه‌ک گوتم بنه‌په‌ت ئاوايه، جه‌نگ و جیهاد ده‌بی ده‌ولّه‌تی ئیسلامی پی‌ی هه‌لسی، به‌لام وه‌ک حاله‌تی هه‌لاواردن (إستثناء) و له‌کاتی نه‌بوونی قه‌واره و

ده‌وله‌تی ئیسلامییدا، مسوولمانان له‌سه‌ریان پیویسته به‌گوێره‌ی توانا به‌رگری بکه‌ن له‌ دین و ژین و ناموس و مالیان و، به‌هۆی نه‌بوونی ده‌وله‌ته‌وه‌ ئه‌و ئه‌رکه‌یان له‌سه‌ر لاناچی، دیاره‌ هی‌ز به‌کارناهی‌نن بۆئه‌وه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی دابمه‌زرێنن، به‌لام بۆ وینه: ده‌بێ هی‌ز به‌کاربێنن بۆئه‌وه‌ی به‌رگری بکه‌ن له‌ خاکی خۆیان، ئه‌گه‌ر خاکه‌که‌یان داگیرکرا، وه‌ به‌گشتی به‌رگری له‌خۆ کردن هه‌میشه‌ هه‌ر هه‌یه، به‌لام له‌ولاوه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموێ: ﴿... فَمِنْ أَعَدَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُّوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَدَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ﴾⁽¹⁾ وه‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ﴾⁽²⁾ که‌ دیاره‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ له‌ سووره‌تی (الشوری)یه‌ و، سووره‌تی (الشوری)ش له‌ مه‌که‌که‌ دابه‌زیوه‌.

سه‌رنج بده‌ن ئه‌مه‌ زۆر گرنگه‌: له‌ قوناغی مه‌که‌که‌دا به‌ کرده‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ریی نه‌ده‌دا هاوه‌لانی به‌پیزی چه‌ک به‌کاربێنن و ده‌یفه‌رموو: مۆله‌ت نییه‌، ئه‌وان ده‌یانگوت: با به‌کاری بێنن، ئه‌و ده‌یفه‌رموو: نه‌خێر فه‌رمانمان پێ نه‌کراوه‌، به‌لام وه‌ک په‌روه‌رده‌کردن خوای به‌رز و مه‌زن مسوولمانانی وا په‌روه‌رده‌ده‌کرد، که‌ گیانی فیداکاری و به‌رخۆدان و خه‌بات و جیهادیان تیدا هه‌بێ، بۆئه‌وه‌ی که‌ هه‌ر کاتی‌ک پیویست بوو هه‌ل و مه‌رجه‌که‌ ره‌خسا، ئاماده‌بن!

دووهم: هی‌ز و هۆیه‌کانی هی‌ز سه‌ره‌نجام هۆکارن و نابێ بکری‌نه‌ ئامانج، دیاره‌ ئامرازیش له‌کاتی پیویست و گونجاوی خۆیدا و له‌پێناو ئامانجی شه‌رعیییدا به‌کاردی، که‌ بریتیه‌ له‌ پاراستنی پیروزییه‌کانی ئیسلام و حورمه‌ته‌کانی مسوولمانان و خاک و نیشتمان:

¹ البقرة: 194² الشوری: ۳۹

ئەمەش خاڵیکی گرنگە: ئەو شتانە‌ی ئیسلام وەك هۆكارو ئامراز دایناون، دەبێ وریابین نه‌یانكه‌ینه ئامانج، كاتی خۆی كه ئییه‌ چه‌كمان پێبوو، دوا‌یی ئەوه‌ بوو هەل‌و‌مه‌رجێك به‌سه‌رداهات، مه‌كتەبی عەسكەرییمان هە‌ل‌وه‌شاندە‌وه‌ و چه‌ك و بنكه‌ و باره‌گاكانمان نه‌مان، هە‌ندێك له‌ برائانی خۆمان پێیانوابوو كه ته‌نازولمان له ئیسلامه‌تی كردوو، نه‌خێر پاشه‌كشه‌مان نه‌كردوو، چونكه ئه‌گەر ئییه‌ پاشه‌كشه‌مان كردبێ ده‌بێ بڵێن: پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌ ئاشته‌وا‌یی حوده‌یییه‌ (صُلْحُ الْحُدُیْبِیَّة) دا كه رێكه‌وتنه‌نامه‌یه‌ك له‌گه‌ڵ هاوبه‌ش دانە‌ره‌كاندا ئیمزا ده‌كات، كه هه‌تا ده‌ ساڵی دیکه له‌ دژی یه‌كدی شه‌ر نه‌كه‌ن، ده‌بێ بڵێن: ئەویش وازی له‌ جه‌نگ و جه‌هاد هێنا‌بوو؟! نه‌خێر.

مه‌سه‌له‌ی هێزو به‌كاره‌ینانی، ئامرازه‌، ئامانج نییه‌، ئامانج ئەوه‌یه‌ كه ده‌بێ هه‌میشه‌ هه‌تبێ، به‌لام ئامراز مه‌رج نییه‌ هه‌میشه‌ هه‌تبێ، ئامرازو هۆكار بۆ به‌دییه‌نان و جێبه‌جێ كردنی ئامانجه‌ و، ئه‌گەر ئامانجه‌كه‌ په‌کی له‌سه‌ر ئەو ئامرازه‌ كه‌وت، به‌كاری دینین، به‌لام ئه‌گەر په‌کی له‌سه‌ری نه‌كه‌وت و پێویستی به ئامرازیکی دیکه‌ بوو، ئه‌وكاته ده‌بێ ده‌ست له‌و هۆكاره‌ هه‌لگری و هۆكاریکی دیکه به‌كاربێنی، كه ئامانجه‌كه‌ پێویستی پێیه‌تی.

وه‌ له‌پاستیدا هه‌میشه‌ ئامانجه‌ گرنگو بنه‌په‌تییه‌كان نه‌گۆڕو چه‌سپاون، به‌لام ئامرازو هۆكاره‌كان له‌ حال‌و‌هه‌ل و مه‌رجیه‌كه‌وه‌ بۆ حال‌و‌هه‌ل و مه‌رجیه‌کی دیکه‌ گۆرانیان به‌سه‌ردادی، ئەو ئامرازه‌ دوینی باشبووه‌، به‌لام به‌كه‌لكی ئەمڕۆ نای، بۆ وینه‌: له‌پرووی بڵاو‌کردنه‌وه‌ی زانست و بانگه‌وازه‌وه‌، كاتی خۆی ئەو هه‌موو هۆكاری راگه‌یانده‌ی ئیستا له‌به‌رده‌ستی ئیمه‌دا هه‌ن، ئایا له‌به‌رده‌ستی زانا پێشووه‌كانماندا هه‌بوون؟ نه‌خێر، ئەوان ئامرازی ساده‌یان به‌كارده‌هێنا، هه‌له‌قه‌ی ده‌رسیان هه‌بوو، وتاریان هه‌بوو، کۆمه‌له‌ خه‌لكێك گوییان لی‌ ده‌گرتن، به‌لام ئیستا

رادیۆو ته له فزیۆن و که نالی ئاسمانی و کۆمپیوتەر و ئینتەرنێت و رۆژنامه و گوڤار ههیه، ئه مانه کاتی خۆی ههچیان نه بوون، وه ههروهها له ههر بوارێکی دیکه دا تو ده بێ ته ماشابکه ی له وه له و مه رجه ی تو دا، چ ئامرازیک کاریگه رتره بۆ ههینانه دی ئه و ئامانجه ؟ ده بێ ئه وه یان به کاری بێنی، ئایا وا باشه ئیمه ئیستا بچینه وه ئه و شاخ و داخانه و باره گامان له وێ هه بێ و خۆمان بکهینه نیشانه بۆ موشه که کانی ئه مریکا و، حزبه عه لمانیه کانی ش ناو و ناتۆره مان به دوا بخه ن و، په رده و نیوان بکه ویته نیوانی خۆمان و میلله ته که مان و، خه لکه که مان زیاتر سه رگه ردان بکه ن، ئایا ئه وه باشه ؟ نه خیر به دلناییه وه باش نییه، به لام ئه دی ئه گه ر رۆژیک هات وای پیویست کرد ئیمه ده ست بدهینه وه چه ک، لیمان قه ده غه یه ؟ نه خیر وه ک چۆن خه لیفه ی دووه می پیغه مبه ر ﷺ عومه ری کورپی خه تتاب خوا لیی رازی بی، ئه وه ی که پیغه مبه ر ﷺ و ئه بو به کردا خوا لیی رازی بی ده یاندا یه دلرا گه راوان (المؤلفة قلوبهم)، کۆمه لیک خه لکی زله ی ئه شراف، خه لکی به ده ره وه و سه رۆک عه شیره ت بوون، کاتی خۆی پیغه مبه ر ﷺ دیاری ده دانێ تاوه کو شه پرو خراپه یان له ئیسلام دوور بخاته وه، دوا یی ئه بو به کریش خوا لیی رازی بی له سه رده می خۆیدا هه ر ده یدانێ، عومه ر خوا لیی رازی بی، که ده ولته تی ئیسلامی هیزو ده سه لاتتی په یداکردو بێ منه ت بوو، لیی گرتنه وه و گوته ی: کاتی خۆی ئیسلام ده سه لاتتی که مبووه و ده ولته تی ئیسلامی بیهیز بووه، له به ره ئه وه پیویستییمان به دلرا گرتنی ئیوه بوو، به لام ئیستا بارودۆخ گۆراوه ⁽⁸⁾!

1- (فبعد انتصار المسلمين على هوازن سنة (8) هـ أعطى الرسول بعض رؤساء القبائل، فأعطى مائة بعير لكل من أبي سفيان بن حرب، وابنه معاوية، وحكيم بن حزام، والحارث بن كلفة، والحارث بن هشام، وسهيل بن عمرو، وحويطب بن عبد العزى، والعلاء بن جارية الثقفي، وعيينة بن حصن، والأقرع بن حابس التميمي، ومالك بن عوف النصري، وصفوان بن أمية، وأعطى -دون المائة- رجالاً من قریش منهم: مخزومة بن نوفل الزهري، وعمير بن وهب الجمحي، وهشام بن عمرو، وسعيد بن يربوع، وعدي بن قيس، وآخرون، ويبدو أن عطاء الرسول ﷺ للعباس بن مرداس لم يكفه، فعاتب الرسول ﷺ بأبيات من الشعر، فقال ﷺ لأصحابه: إنهبوا

جا ئایا عومەر خوا لیی رازی بیئو ئایه‌ته‌ی له‌کارخست؟ وه‌ك ئه‌وانه‌ی گومانی خراپی پێ ده‌به‌ن، كه شیعیه‌كانن ده‌لێن: عومهری كورپی خه‌تتاب ئایه‌تیکی خوای له‌كارخست! نه‌خێر وانیه‌، به‌لام عومهری كورپی خه‌تتاب خوا لیی رازی بی چاك له‌ شه‌ریعت حالی بوو، گوتی: هه‌ل و مه‌رجی جیبه‌جی كردنی ئه‌م ئایه‌ته ئیستا نییه‌ و، هه‌ر كاتێك هه‌ل و مه‌رجی دووباره‌ بوویه‌وه، جیبه‌جی ده‌كه‌ینه‌وه، هه‌ر كاتێك ئیسلام پێویستی به‌وه‌بوو دلی خه‌لكی رابگرین، دووباره‌ ئه‌وانه‌ی كه به‌ پاره‌ شه‌رو خراپه‌یان له‌كۆل مسوڵمانان ده‌بیته‌وه، شه‌ره‌كه‌یان له‌كۆل مسوڵمانان ده‌كه‌ینه‌وه، به‌لام ئیستا ئیسلام پێویستی به‌وه‌ نیه‌.

هه‌روه‌ها مه‌سه‌له‌ی ده‌ست برین، عومەر خوا لیی رازی بیئو له‌ سالی برسیتی (عام الرمادة)^(١) دا سزای ده‌ست برینی راگرت، گوتی: ئه‌گه‌ر خه‌لك دزیشیان كرد ده‌ستیان مه‌برن، بۆچی؟ گوتی: چونكه ئیمه‌ ناتوانین كیشه‌ی برسیتی خه‌لك چاره‌سه‌ر بکه‌ین، كه ناتوانین تیریان بکه‌ین، ناشبی ئه‌گه‌ر كه‌سیك له‌ برسان دزیی بکات، یان مه‌زه‌ننه‌ی ئه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ برسان دزیی کردبێ، ئیمه‌ ده‌ستی برین، نه‌ك

به فاقطعوا عني لسانه، فأعطوه حتى رضي، فكان هذا قطع لسانه الذي أمر به رسول الله)، منهج عمر بن الخطاب في التشريع، ص: (150).

(واستمر إعطاء المؤلفة قلوبهم من الأموال حتى وفاة الرسول ﷺ، وفي خلافة أبي بكر جاء رجлан منهم إلى الخليفة، وطلبا منه أرضاً قائلين: إن عندنا أرضاً سبخة ليس فيها كلاً ولا منفعة، فإن رأيت أن تعطيلها لنا، فكتب لهما كتاباً بذلك -وليس في القوم عمر- فانطلقا إليه ليشهد لهما، فلما سمع عمر ما في الكتاب تناوله من أيديهما، وتفل فيه فمحاها، وقال لهما: إن رسول الله ﷺ كان يتألفكما، والإسلام يومئذ قليل، وإن الله قد أغنى الإسلام وأعزه اليوم، فاذهبا فاجهدا جهدكما كسائر المسلمين، فالحق من ريكم فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر، فرجعا إلى أبي بكر متذمرين وقالوا مقالة سيئة، فوافق أبو بكر عمر على ما فعله ورجع إليه. فقالا له: الخليفة أنت أم عمر؟! قال أبو بكر: هو إن شاء). منهج عمر بن الخطاب في التشريع ص: (151-152).

1) عن عوف بن الحارث عن أبيه قال: سمي ذلك العام عام الرمادة لأن الأرض كلها صارت سوداء فشبّهت بالرماد وكانت تسعة أشهر. (طبقات ابن سعد، ج: 3)، ص: (310).

له‌به‌رئه‌وه‌ی ئایه‌ته‌که په‌کده‌خری، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی ئایه‌ته‌که زه‌مین‌ه‌ی جیبه‌جی کردنی ره‌خساو نیه.

جا ئایه‌ته‌کانی جه‌نگو جیهادیش هه‌ر وان بۆ وینه: له‌فه‌له‌ستین زه‌مین‌ه‌ی جیبه‌جی کردنیان ره‌خساوه، چونکه دوژمنیک هه‌یه‌و خاکی مسوڵمانانی داگیرکردوه، له‌شوینیکی دیکه زه‌مین‌ه‌ی ره‌خساوه، به‌لام لی‌ره‌که زه‌مین‌ه‌ی ره‌خساو نه‌بوو، مانای وا نییه ئیمه له‌ئایه‌ته‌کان په‌شی‌مان بووینه‌ته‌وه، به‌لکو هه‌رکاتیک زه‌مین‌ه‌ی جیبه‌جی کردنی ئایه‌ته‌کان ره‌خسا، له‌سه‌ر سه‌رو چاویان داده‌نین و دووباره جیبه‌جیان ده‌که‌ینه‌وه، خوا پشتیوان بۆ.

سییه‌م: ره‌چاوکردنی بنچینه شه‌رعییه‌کان و هی‌ئانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی سه‌نگی مه‌حه‌ک و ته‌رازووی به‌کاره‌یانی هی‌زه، له‌به‌رئه‌وه پێویسته له‌مه‌سه‌له‌ی به‌کاره‌یانی هی‌زدا زۆر وردبینانه و دووربینانه ره‌چاوبکری:

به‌رژه‌وه‌ندی زانایان ئاوا پێناسه‌یان کردوه: (دَفْعُ الْمَضَارِّ وَجَلْبُ الْمَنَافِعِ)، واته: (دوورخستنه‌وه‌ی زیانه‌کان و، هی‌ئانه‌پیشی قازانجه‌کان)، ئینجا سه‌نگی مه‌حه‌کی به‌کاره‌یانی هی‌ز بریتییه له‌هی‌ئانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندی، جا ده‌بی ته‌ماشابکه‌ین: ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه به‌وه دیت‌ه‌دی که هی‌ز به‌کارین، هی‌ز به‌کار دین، به‌لام ئه‌گه‌ر بزاین ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه نه‌که به‌وه نایه‌ته‌دی، به‌لکو به‌وه له‌ده‌سته‌ده‌چ، ده‌بی به‌کاری نه‌هین، چونکه ئیمه بریارمان نه‌داوه ئامرازه‌کان هه‌میشه به‌ده‌ستمانه‌وه بن، به‌لکو بریارمانداوه که ئامانجه‌کانمان هه‌میشه له‌به‌رچاو بن، به‌لام ئامراز، ئه‌گه‌ر زانیمان خزمه‌ت به‌و ئامانجه‌کهات

به کاریدینینو، که زانیمان خرمه تی پیناکا، جاری له وی دایدەننن، یان دهیگورپین به ئامرازیکی دیکه .

به داخه وه ده‌لێن: - پێشتریش ئاماژه‌م پێدا - به‌ناوی جه‌نگ و جه‌هاد وه
تۆ بێنی له چایخانه‌یه‌ك، یان له تازیه‌خانه‌یه‌ك، یان له چێشخانه‌یه‌ك، یان له
بازاریكدا، كه ئۆتۆمبیلیكى ئه‌مه‌ریكیه‌كان یان دوو سه‌ربازی ئه‌مه‌ریكى به‌ویدا
تیپه‌رده‌بن، له‌گه‌ڵ دوو كاfran په‌نجا مسوڵمانیش بكوژى، وه جارى وا هه‌یه
دوژمنه‌كه هه‌ر به‌ به‌ریش ناكه‌وى، ئایا ئه‌وه له شه‌رعا جیگه‌ی ده‌بیته‌وه؟
نه‌وه‌لا، زاناىانی ئیسلام ده‌لێن: ئه‌گه‌ر به‌هۆی كوشتنى سه‌د كاfrه‌وه بزانی
مسوڵمانێك ده‌كوژى، ده‌بێ خۆت بپاریزی، نه‌ك له په‌ناى كوشتنى كاfrیكدا سه‌د
مسوڵمانیش بكوژى!

ئىنجا ھەندىك لەوانەى لە بوارى جەنگو جىھادو لەو مەيدانەدا كاردەكەن، مەسەلەيەكى شەرعى ھەيە، لەگەڵ ئەم مەسەلەيەدا تىكەلەيان كردوو، ئەويش برىتيە لەو كە پىى دەگوتىت: (التَّائُسُّ)، واتە: (خەلك كردنە قەلغان)، دەلى: ئەگەر ھاتو دۆزمنانى ئىسلام مەسولمانانىكيان كردە قەلغانو، بەپيش خويان دانو وردە وردە دەيانەينان، توش ھىچ چارەت نەبوو، بۆ وینە: كاتى خوى شارەكان ھەمويان قەلا بوونو شوورەيان ھەبوو، مەسولمانان بەپيش خويان داوھو بۆخوشيان لە پشتیانەو، كە ديارە ئەگەر كابرا تير يان ھەر شتىك باوئ، سەرەتا بە مەسولمانەكان دەكەوئ، لەو ھالەتەدا زانايان زۆرەيان يان ھەمويان بە دروست

(جائز)یان داناوه، مادام به هۆی ئه وه وه دوژمن زه فهرت پى به رى و ئه گهر بزانی ئه و مسولمانانه ی بۆ کافره کان کراون به په رزین و چه په رو قه لغان، نه یانکوژی بۆئه وه ی کافره کانیش بکوژی، قه لاکه ت لى ده گرن و شاره که ت لى داگیرده که ن، دروسته ئه وانه بکوژی، چونکه ئه وه نده مسولمانه که دیلن رهنگه دواى کافره کان هه ر بشیانکوژن، جا تو ئه گهر به ناچارى ئه و مسولمانانه بکوژی و کافره کان بشکینى، باشته ره له وه ی بۆئه وه ی ئه و چه ند مسولمانه سه لامه ت بن، کافره کان بىن قه لاکه بگرن و دواى ئیوه ش بکوژن و ئه وانیش بکوژن، هیندیک فیدای هه مووان بکړن باشته ره، نه که له بهر خاترى هیندیکان هه موویان بکوژن و بکړنه به لاگیر^(١)، بىگومان ئه مه شتىکى مه نتىقییه، به لام ئه مه جیايه و ئه وه ش جیايه تو بى له په نای ئه وه دا که ده ست له کافرىکى گیرده بى، بىنى مسولمانان خه لتانى خوین بکه ی و قه تل عامیان بکه ی، به راستى ئه وه شتىکى بى مه عنايه و، زور ناشه رعیه، رووى گه شى مسولمانانیش ناشیرین ده کات، هه روه ها ئه وه ی که له ولاته ئه ورپىیه کانداه رویدا، بۆ نموونه: له شوینىکى وه که به ریتانیا ئه و شه مه نده فه رانه ی به ژیر زه ویدا ده پۆن، خه لک ئاگای له هىچ شتىک نیه تو له وى یان له شوینىکى دیکه دا ده یته قىنیه وه، یان خه لک بىئه وه ی بزنان چ خه به ره ! به فپۆکه وه به و بورجانیه یان دادان، به راستى ئیمه نابى به شیوه یه کى سۆزداری (عاطفی)انه بلین: مادام ئه وه ی کردوویه تى مسولمانه و، ئه وه ی له دژى کراوه ئه مریکایه و، ئیمه ش رقمان له ده ولته ی ئه مریکایه^(٢) و مسولمانانیشمان خۆشه وین، که واته هه رچى مسولمان بىکا له دژى ئه مریکا هه ر چاکه، نه خیر

1) به لام بابای تىرو تهنه و چى و چى هاوێژ، ده بى نیه تى شکاندنى کافره کان بى و، ئه گهر هىچ بواریشى هه بى، نابى هىچ مسولمانیک بکوژى و، به پىتى توانا ده ست بپاریژى.

2) دياره مه به ستیش له ده ولته ی ئه مریکا ئه و رژیمه یه که خراپه کاریى و سته م ده کات، نه که خودى ئه مریکا (یان هه ر شوینىکى دیکه) وه که خه لک و ولات.

ئەوێه حوکمیکی سۆزدارییه و ئییمه ده‌بی بگه‌ڕینه‌وه بۆ ته‌رازووی شه‌ریعت، چونکه خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا أَخْلَفْتُ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾⁽¹⁾ واته: (وه هه‌ر شتێک تێیدا که‌وتنه راجیایی، حوکمه‌که‌ی بگه‌ڕنه‌وه بۆ لای خوا ...)، بزائن قورئان چی ده‌فه‌رموێ ئه‌وه بکه‌ن، جا قورئان ده‌فه‌رموێ: ﴿... مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾⁽²⁾ واته: (...) هه‌ر که‌سێک نه‌فسێک بێ خه‌تا بکوژی، بێ ئه‌وه‌ی کوژراوه‌که که‌سی کوشتبێ، یان خراپه‌کاریی⁽³⁾ له‌ زه‌ویدا کردبێ، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه هه‌موو خه‌لکی کوشتبێ (...)، نه‌شیفه‌رموو هه‌سولمان بێ یان کافر بێ، هه‌ر نه‌فسێک بێ خه‌تا بیکوژی، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه هه‌موو خه‌لکی سه‌ر زه‌ویت کوشتبێ، مادام به‌ حه‌ق نه‌بێ، له‌ تۆله‌ی ئه‌وه‌دا نه‌بێ که‌ خراپه‌کاریی (فساد)ی کردوو له‌ زه‌ویداو ئاژاوه‌ و په‌شیویی ناوه‌ته‌وه‌.

پێنجه‌م: له‌ کاردانه‌وه‌ی ئه‌و کۆمه‌ل و تاقمانه‌دا ته‌وژمیکی دیکه‌ی پێچه‌وانه‌ دروست بووه، که‌ هه‌ستیاریی (حساسیة)ی زۆری به‌رانبه‌ر به‌ چه‌ک و هیژ و جه‌نگ و جیهاد هه‌یه، به‌لام بێگومان هه‌رکام له‌ (إفراط) و (تفریط) هه‌لێن و پێچه‌وانه‌ی سروشتی ئۆمه‌ته‌ی ئیسلامییه:

¹ الشوری: ۱۰

² المائدة: ۳۲

⁽³⁾ وه‌ک رێگری و په‌شیوی نانه‌وه‌.

ئە‌وه‌ی پێش‌ئێ‌تیپه‌پاندن (إفراط) بوو، ئە‌مه‌ش به‌زایه‌دان (تفریط) ه، هه‌میشه‌ تیپه‌پاندن و به‌زایه‌دان هه‌ردووکیان هه‌ر خراپن، ئێ‌مه‌ نابێ‌ ده‌ستکاری شه‌ریعه‌تی خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) بکه‌ین، نابێ‌ هیچ‌ی لێ‌ که‌م بکه‌ینه‌وه‌ له‌ به‌ر خاتری که‌سانێ‌ک، یان به‌ه‌وێ‌ لێ‌ ترسانیان که‌ له‌ عه‌قلیان‌وه‌ ناچێ‌، یان قبوولیان نییه‌، هه‌روه‌ک نابێ‌ زیاده‌شی بخه‌ینه‌سه‌ر، له‌ رقی خه‌لکی و وه‌ک کاردانه‌وه‌ به‌رانبه‌ریان، شه‌ریعت چۆنه‌، پێ‌ویسته‌ ئاوا وه‌ریبگیرن.

له‌ حه‌قیقه‌تدا ئێ‌مه‌ نابێ‌ ب‌لێ‌ین: هه‌ر توند ده‌بین، له‌ شوێ‌نێ‌کدا که‌ پێ‌ویستی به‌ نه‌رمی بکات، تۆ هه‌ر توند‌بی هه‌له‌یه‌، له‌ شوێ‌نێ‌کیشدا پێ‌ویستی به‌ توندی بکات، تۆ هه‌ر نه‌رم بی، ئه‌ویش هه‌له‌یه‌، خ‌وای به‌رزو مه‌زن به‌ هه‌ردوو وه‌سفه‌کان وه‌سفی پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات، بۆ‌یه‌که‌میان ده‌فه‌رموێ‌: ﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ فَطَا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوهُ مِنْ حَوْلِكَ﴾⁽¹⁾ واته‌: (جا به‌ه‌وێ‌ میه‌ره‌بان‌یی خوا وه‌یه‌ که‌ تۆ نه‌رم و نیان بووی له‌گه‌ڵیاندا، وه‌ ئە‌گه‌ر قسه‌ ره‌ق و دل‌ره‌ق بای، له‌ ده‌ورت ده‌ته‌کینه‌وه‌ ...)، وه‌ له‌ شوێ‌نێ‌کی دیکه‌دا و له‌باره‌ی پێ‌ویست بوونی زه‌بری و توندییه‌وه‌ له‌ شوێ‌نی خ‌ویدا، ده‌فه‌رموێ‌: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾⁽²⁾ واته‌: (ئێ‌ه‌ی پێ‌غه‌مبه‌ر! جه‌نگ بکه‌ له‌ دژی بێ‌ بڕوایان و دو‌پ‌ووه‌کان و توندوتیژ به‌ له‌گه‌ڵیان ...)، وه‌ له‌ شوێ‌نێ‌کی دیکه‌دا هه‌ردوو‌ک وه‌سفه‌کان بۆ‌ هاوه‌لانی پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ - خوا لێ‌یان رازی بێ‌ - کۆده‌کاته‌وه‌ و ده‌فه‌رموێ‌: ﴿حَمْدُ رَسُولِ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشَدُّ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمًا

¹ آل عمران: ۵۹

² التوبة: ۷۳

بَيْنَهُمْ ... ﴿١﴾ واته: (موحه‌مه‌د ره‌وانه‌کراوی خوایه، وه ئه‌وانه‌ش که له‌گه‌لیدان، توندوتیژن له‌سه‌ر بێ پرواکان، له‌نیوان خۆشیاندا به‌به‌زه‌یی و دلنه‌رم‌ن).

وه‌ خ‌وای به‌رز و مه‌زن له‌ بواری هه‌لسوکه‌وتدا، ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿وَاحْسِنُوا﴾ (٢)
البقرة، واته: (وه چاکه‌ بکه‌ن)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ (٣) واته: (وه قسه‌ی چاک له‌گه‌ل خه‌لکی بکه‌ن ...)، به‌لام له‌ بواری رووبه‌پووب‌ونه‌وه‌دا ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿... وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ (٤) واته: (با — دوژمنانتان — زبریتان پێوه‌ ببینن ...)، که‌واته: هه‌ر شته‌و له‌ کاتی خۆیدا، وه‌ک کورده‌واری ده‌لێن: (که‌نگرو ماست به‌ وه‌ختی خۆی)، واته: هه‌ر شیوازه‌ له‌ کاتی خۆیدا.

وه‌ خ‌وای به‌رز و مه‌زن ئاوا پیناسه‌ی ئۆمه‌تی ئیسلام ده‌کات، ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ (٥) واته: (وه ئاوا ئیوه‌مان گێراوه‌ به‌ کۆمه‌لێکی میانجیی ^[١]، تاوه‌کو ببه‌ شایه‌د به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه‌ ...)، پیغه‌مبه‌ر ﷺ وشه‌ی (وَسَطٌ) به‌ (عَدْلٌ) ته‌فسیر کردووه‌: (وَالْوَسَطُ

1 الفتح: ٢٩

2 البقرة: ١٩٥

3 البقرة: ٨٣

4 التوبة: ١٢٣

5 البقرة: ١٤٣

(6) (وَسَطٌ) واته: باشت‌ترین، یاخود خه‌تی ئیوه‌راست، نه‌ به‌ملادا لاده‌ده‌ن نه‌ به‌ولادا، نه‌ تێده‌په‌ڕێنن نه‌ کورته‌ی ده‌ین.

الْعَدْلُ^(١)، ده‌فه‌رموی: (وَسَط) واته: (عَدْل: دادگه‌ر)، (عَدْل) یش له (تَعَادُل) هوه هاتووه، واته: هاوسه‌نگ، نه تیده‌په‌رینن و نه کورتی دینن، خه‌تی نیوه‌پاست ده‌گرن، نه به راستدا و نه به چه‌پدا لاندانه.

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

(1) (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يُدْعَى نُوحٌ، فَيَقَالُ: هَلْ بَلَغْتَ؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيُدْعَى قَوْمُهُ، فَيَقَالُ: هَلْ بَلَغَكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: مَا أَتَانَا مِنْ نَذِيرٍ وَمَا أَتَانَا مِنْ أَحَدٍ، فَيَقُولُ: مَنْ شَهِدْتُكَ؟ فَيَقُولُ: مُحَمَّدٌ وَأُمَّتُهُ، قَالَ: فَيُؤْتَى بِكُمْ تَشْهَدُونَ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا...﴾ (البقرة، وَالْوَسَطُ: الْعَدْلُ) رواه الترمذي: (2961) واللفظ له، وابن ماجه: (4284)، قال الترمذي: حسن صحيح، وصححه الألباني.

بڻه ماي هه ڏهه ڏيهه

جه ختگردنه وه له سهر هيڻانه دى ئاما نجه

شهرعييه بالاكان و خوپاراستن له

سهرگره رمبوون

به مه سه له لاهه کييه کانه وه

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir

/AliBapir

/MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

بنه‌مای هه‌ژده‌یه‌م

جه‌خت‌کردنه‌وه له‌سه‌ر هیئانه‌دی ئاما‌نجه شه‌رعییه بالا‌کان و خۆپاراستن له
سه‌رگه‌رمبوون به مه‌سه‌له لاوه‌کییه‌کانه‌وه:

کومه‌لی ئیسلامی له‌م قو‌ناغه‌دا، جه‌خت له‌سه‌ر هیئانه‌دی ئاما‌نجه
شه‌رعییه بالا‌یه‌کان (تحقیق الأهداف الشرعیة العلیا) ده‌کاته‌وه‌و، خۆی له
گیرو‌گرفته‌ گچ‌که‌و لاوه‌کییه‌کان ده‌پاریزی‌و، زیاتر سه‌رگه‌رمی
په‌روه‌رده‌کردنی بن‌که‌یه‌کی ئیسلامی پته‌و و دامه‌زرا‌وو، به‌رچا‌و
روونکردنه‌وه‌ی خه‌لک و کومه‌لگا‌ ده‌بی به‌ راستییه‌کانی ئیسلام‌و،
ئاما‌ده‌کاری و زهمینه‌سازی بو‌ هیئانه‌کایه‌ی کومه‌لگا‌و قه‌واره‌ی
ئیسلامی.

شایانی با‌سیشه‌ که‌ فه‌رمان‌ده‌وایه‌تی خ‌وای به‌رز (حاکم‌یه‌ الله‌ تعالی)
که‌ به‌شی‌که‌ له‌ په‌روه‌رد‌گاری‌تی و په‌رست‌را‌وی‌تی خوا (ربوبیه‌ الله‌
والو‌ه‌یته‌) ته‌نیا کاتی‌ک وه‌ک پ‌ی‌ویست له‌ ژیان و گ‌وزه‌رانی کومه‌ل‌گادا
به‌رجه‌سته‌ ده‌بی، که‌ به‌رنامه‌ (شریعه‌)ه‌که‌ی له‌ هه‌مو‌و بو‌ارو لایه‌نه‌کانی
ژیاناندا پ‌یاده‌ب‌که‌ن، وه‌ک:

1- خ‌وای زانای په‌نه‌ان و ئاش‌کرا (جل جلاله‌) فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي

كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ

وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَمِنْهُمْ أَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ فَأَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ

عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ النحل، واته: (وه به‌راستی له هه‌موو کومه‌ل‌گایه‌کدا

ره‌وانه‌کرا‌وی‌کمان نار‌دوه، پ‌یمان گ‌وت‌وه پ‌ی‌یان ب‌ل‌ی که: ته‌نیا خوا به‌رستن

(جل جلاله) و خۆتان له تاغوت دووربگرن، جا هه‌یانبووه‌ خوای به‌رز و مه‌زن رینمایی کردوه‌ و هه‌شیانبوووه‌ گومرایی به‌سه‌ردا چه‌سپیوه‌، به‌ زه‌ویدا برۆن و سه‌رنج بده‌ن سه‌ره‌نجامی به‌ درۆ دانهران چۆن بووه‌)، واته‌: ئه‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌رانی خوا عليهم الصلاة والسلام یان به‌ درۆ داناوه‌.

2- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ بَيَّنَّ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة. واته‌: (تۆبزیی کردن له ئاییندا نیه، ریی راست و ریی چه‌وت - یاخود سه‌ر راستیی و سه‌رگه‌ردانی -، لیکیجا یابونه‌ته‌وه‌، جا هه‌ر که سیک کوفر به‌ تاغوت بکات و ئیمان به‌ خوا بیئنی، ئه‌وه‌ ده‌ستی به‌ قولفه‌ی هه‌ره‌ پته‌و و قایمه‌وه‌ گرتوه‌، که پچرانی بۆ نیه‌، وه‌ خوا بیسه‌ری زانایه‌).

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿...إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (يوسف) (عليه السلام) ده‌فه‌رموی: (... بیگومان حوکم^(١) ته‌نیا هی خوایه‌، فه‌رمانی کردوه‌ که جگه‌ له‌ و نه‌په‌رستن، - یانی: ته‌نیا ئه‌و بیپه‌رستن - ئا ئه‌وه‌یه‌ ئایین و به‌رنامه‌ی ریک و راست، به‌لام نۆربه‌ی خه‌لکی نازانن).

(1) حوکم به‌ مانای به‌رنامه‌دانان.

4- وه هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ الشوری، واته: {یان ئایا چه‌ند هاوبه‌شیکیان هه‌ن که له ئایین به‌رنامه‌یه‌کیان بۆ داده‌نن،} (یان چه‌ند یاسایه‌کیان بۆ داده‌نن) که خوا مۆله‌تی پینه‌داوه، وه ئه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بوویه که خوا بریاری یه‌کلاییکردنه‌وه‌ی دواخستوه بۆ دواپۆژ، ئه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌لۆیسته دادوه‌رییان له نۆواندا ده‌کرا، وه بیگومان سته‌مکاران ئازاریکی به ئیشیان هه‌یه (له دواپۆژدا) .

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: بیگومان ریزه‌بهند (ترتیب) کردنی ئامانجه شه‌رعییه‌کان به‌پیی بارودۆخ و هه‌لومه‌رجه جیاوازه‌کان و به‌گویره‌ی گرنگی و بایه‌خ و ئه‌وله‌ویه‌تیان، شتیکی روون و بی چه‌ند وچوونه، هه‌م له رووی عه‌قلیی و هه‌م له رووی شه‌رعییه‌وه:

به‌لێ به‌ دلناییه‌وه ئامانجه شه‌رعییه‌کان هه‌موویان له یه‌ک ئاستدا نین، گرنگترین هه‌یه‌و، گرنگیان هه‌یه، گه‌وره‌ترین هه‌یه‌و، گه‌وره‌یان هه‌یه‌و خوارترین هه‌یه، دیاره هیچ عاقلیکیش ناچێ هه‌تا گرنگتر له‌وئ بێ، خوێ به‌ گرنکه‌وه سه‌رقال بکات، وه وه‌ک کورده‌واری ده‌لێن: (هیچ که‌س بۆ ده‌سته‌سپێک قه‌یسه‌رییه‌ک به‌ سووتان نادا)! ئه‌مه شتیکه هه‌م به‌لگه شه‌رعییه‌کان (نَقْل) ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌که‌ن و هه‌م عه‌قلیش، که هه‌لبه‌ته هه‌ندی‌ک جار شتی‌ک که عه‌قل

ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر بکات، شه‌ریعت ده‌قی له‌سه‌ر ناهینئ، چونکه‌ه‌واله‌ی عه‌قلی ده‌کات، بۆ وینه: خوای به‌رز و مه‌زن به‌خه‌لکی نافه‌رموئ: ده‌ستی خۆتان مه‌خه‌نه‌نیۆ ئاگر، وه‌به‌خه‌لکی نافه‌رموئ: خۆتان له‌شوینئ زۆر بلنده‌وه‌فری مه‌ده‌نه‌خواری چونکه‌به‌عه‌قل دیاره‌که‌خراپه‌و زیانی هه‌یه، به‌لکو وه‌که‌بنه‌ما (مبدأ) یکی گشتی ده‌فه‌رموئ: ﴿... وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾ (هه‌واته: ...) وه‌به‌ده‌ستی خۆتان خۆ مه‌فه‌وتین (...), به‌لام روونکردنه‌وه‌ی ورده‌کارییه‌کان (جزئیات) ی ئه‌و به‌ده‌ستی خۆ خۆ فه‌وتاندنه، بۆ عه‌قل لیده‌گه‌رئ.

لیرده‌ا به‌لگه‌یه‌که‌له‌سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وباره‌وه‌به‌نمونه‌دینینه‌وه، که‌ئامانجه‌شه‌رعیه‌کان ریزبه‌ندیان تیدا هه‌یه‌و، هه‌موویان له‌یه‌که‌ئاستدا نین‌و، پیویسته‌کامه‌یان گرنگتره‌ئه‌ویان پیشبخرئ، ئه‌میش ئه‌و فه‌رموده‌یه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا بَعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ قَالَ: إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى قَوْمٍ أَهْلُ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ عِبَادَةُ اللَّهِ (جل جلاله)، فَإِذَا عَرَفُوا اللَّهَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ وَلَيْلَتِهِمْ، فَإِذَا فَعَلُوا فَأْخَبَرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ زَكَاةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيائِهِمْ فَنُتْرَدُ عَلَى فَقَرَائِهِمْ، فَإِذَا أَطَاعُوا بِهَا فَخُذْ مِنْهُمْ وَتَوَقَّ كَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ} (هه‌واته: (عه‌بدوللای کورپی عه‌بباس خوا له‌خۆی و بابی رازی بئ، ده‌گپریته‌وه‌که‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتیک موعازی کورپی جه‌به‌لده‌نیرئ بۆ یه‌مه‌ن پئی ده‌فه‌رموئ: تۆ ده‌چیته‌لای که‌سانیک که‌خاوه‌ن کتیب، با یه‌که‌مین شتیک که‌تۆ ئه‌وانی بۆ بانگ ده‌که‌ی، بریتی بئ له‌په‌رستنی خوای زالی خاوه‌ن شکۆ (جل جلاله) - خواپه‌رستنی -، جا ئه‌گه‌ر خوای به‌رز و مه‌زن یان ناسی، هه‌والیان پییده‌که‌خوای به‌رز و مه‌زن له‌شه‌وو

(1) البقرة: ۱۹۵

(2) البخاري: (1458)، ومسلم: (31) واللفظ له.

رۆژیکیاندا پینچ نوێژی له‌سه‌ر فه‌پزکردوون، جا ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌یان کرد، هه‌والیان پێیده که خوای به‌رز و مه‌زن زه‌کاتی له‌سه‌ر فه‌پزکردوون، له‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان وه‌رده‌گیرئ و بۆ هه‌ژارو نه‌داره‌کانیان سه‌رف ده‌کری، ئینجا ئه‌گه‌ر فه‌رمانبه‌ریان کرد، بۆ ئه‌وه‌ش لیان وه‌ریگه‌ره‌و خۆت بپاریزه‌ له‌و جووره‌ مال و سامانه‌یان که زۆر له‌لایان خۆشه‌ویسته‌.

که‌واته‌: پێویسته‌ ریزه‌ندی له‌ ئامانجه‌کانماندا هه‌بێ، بۆیه ئیمه‌ گوتومانه‌: کۆمه‌لی ئیسلامی ده‌بێ له‌م قوناغه‌دا جه‌خت بکاته‌وه‌ له‌سه‌ر هێنانه‌دی ئامانجه‌ شه‌رعییه‌ بالایه‌کان.

دووه‌م: په‌روه‌رده‌کردنی بنکه‌یه‌کی ئیسلامی پته‌و و دامه‌زراو، به‌رچاوپروونکردنه‌وه‌ی خه‌ڵک و کۆمه‌لگا که‌مان به‌ راستییه‌کانی ئیسلام، گرنگترین ئامانجی ئه‌م قوناغه‌ن:

به‌لێ من پێموایه ئه‌م دوو ئامانجه‌، هه‌موو کارو چالاکییه‌کانی دیکه‌ و هه‌موو ورده ئامانجه‌کانی دیکه‌ له‌خۆ ده‌گرن، چونکه به‌بێ ئه‌و دوو کاره‌ زه‌مینه‌ بۆ پاکسازی و چاکسازی کۆمه‌لگا نا‌په‌خسی؟ ئایا هه‌تا کۆمه‌لێکی په‌روه‌رده‌کراو که ئیسلام و ئیمان و ئیحسان له‌ خۆیاندا به‌رجه‌سته بکه‌ن، که خه‌ڵک ببینییت، به‌بێ ئه‌وه وه‌ک پێویست بانگه‌وازی ئیسلامی ده‌گاته‌ گوێی خه‌ڵک؟ ده‌لێین: نه‌خیر، چونکه به‌راستی قسه‌ی به‌ته‌نیا برشتی نییه‌، به‌لام کاتێک خه‌ڵک کرده‌وه ده‌بینیت، زمانی کرده‌وه زمانیکی په‌تی و پاراوه بۆ نموونه: باسی خۆپاراستن له‌ هه‌رام و شوبه‌ه‌کان (الْوَرَع) ده‌که‌ی، تۆ به‌ کرده‌وه له‌ هه‌لسوکه‌وتندا وا به‌، ئیدی خه‌ڵک ده‌زانێ وه‌ر یانی چی؟ خاکی بوون یانی چی؟ هه‌روه‌ها باسی دادپه‌روه‌ری

(عدالة) ده که ی، باسی سۆزو به زه یی و، خووپه وشته به رزو جوانه کان و، راستگویی و، ده ستپاکی و... هتد، به هه مان شیوه له خۆتیاندا به رجه سته بکه.

که واته: په روهرده کردنی بنکه یه کی ئیسلامی پته و دامه زراو، مه به ستمان پی ی ئه وه یه که خه لکیکی مسولمانی دامه زراو ببن به ره گ و ریشه، ئه وه بناغه ی کارو بانگه وازی ئیسلامیه، ئه وه یه ک.

پاشان هه به وه نده ش کار ته واونا بئ که خه لکیکی باش و دانسقه و بژارده په روهرده بکرین و بار به یندرین، به لکو پیویسته هاوکات له گه ل ئه وه شدا کار بکه یین له سه ر به رچاو روون کردنه وه ی خه لک و کومه لگا، به رچاویان روون بکه ینه وه به راستیه کانی ئیسلام؟ چونکه ئه و کومه له ئیسلامیه بژارده په روهرده کراوه، پیویستی به که شو هه واو فه زایه ک هه یه تییدا ئیش بکات، که ئه و فه زاو که شو هه وایه ش ئه وه یه ئه و خه لک و جه ماوهره، به رچاویان روون بئ و بزانی ئه و کومه له کین و چیان ده وئ؟ ئه و راستیه نه ی ئیسلام چین، که ئه وانه ده یانه وئ خه لکیان بۆ بانگ بکه ن و، له سهریان په روهرده یان بکه ن؟

بیگومان گرنه گرتین و گه وره ترین بناغه که ده بئ بنکه یه کی ئیسلامی له سه ر په روهرده بکرئ، گه وره ترین راستیش که ده بئ به رچاوی کومه لگای پی روشن بکرته وه، بریتیه له خوا به یه کگرتن (جل جلاله) و خۆ له طاغوت دوورگرتن (توحید الله واجتناب الطاغوت)، وه ک خوی به رزو مه زن فه رموویه تی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾ النحل، سه رنج بدن نه مگوتوه: خوا به یه ک زانین (جل جلاله)، چونکه (توحید) واته: خوا به یه کگرتن (جل جلاله)، واته: تۆ به کرده وه یه ک که له عقل و دل وه سه رچاوه ده گرئ و، به زمان ته عبیری لی ده کرئ، به لام به کرده وه به رجه سته

ده‌کری، بیسه‌لمینی که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) وه‌ک چۆن تاکه به‌دیینه‌رو تاکه خاوه‌ن و تاکه په‌روه‌ردگاره، تاکه په‌رستراویشته.

ئازایه‌تی ئه‌وه نییه تو خوای به‌رز و مه‌زن به تاکه به‌دیینه‌ر بزانی، چونکه هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان (المشرکین) یش هه‌روابوون، وه‌ک خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ...﴾⁽¹⁾ واته: (وه ئه‌گه‌ر لێیان بپرسی: کێ به‌دیینه‌وان؟ بێگومان ده‌لێن: خوای به‌رز و مه‌زن ...)، به‌لام ئه‌وه‌ی گرنگه ئه‌وه‌یه که خوای به‌رز و مه‌زن به تاکه په‌رستراو بگرین و تاکه په‌رستراومان بێ و، تاکه زاتی‌ک بێ که عیباده‌تی بۆ ده‌که‌ین و ده‌ییه‌رستین.

هه‌ر کۆمه‌لگایه‌ک، هه‌ر کۆمه‌له‌ خه‌لکی‌ک به‌ درێژایی میژوو خوای به‌رز و مه‌زن ره‌وانه‌کراویکی تیدا نارده‌وون، پێپراگه‌یاندوه که ئه‌وه به‌ خه‌لکه‌که رابگه‌یه‌نی، هه‌ر بۆیه‌ش خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾⁽²⁾ تاغوت کێیه؟ هه‌ندی‌ک له‌ توێژه‌ره‌وانی قورئان وه‌ک ئه‌بو جه‌عفهری ته‌به‌ری ره‌حمه‌تی خوای لی بێ، گوتووینه: (تاغوت: هه‌موو په‌رستراوی‌که جگه‌ له‌ خوا)

به‌لام ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئایه‌تی ژماره (257) ی سووره‌تی (البقرة) بکه‌ین، ده‌بینین خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ...﴾، واته: (خوای به‌رز و مه‌زن دۆستی ئیماندارانه له

¹ الزخرف: ٨٧

(2) النحل: ٣٦

تاریکیایان ده‌ریان‌دینێ بۆ روشنایی، وه ئه‌وانه‌ی بی‌پروان تاغوت‌ه‌کان دۆستیانن، ده‌ریان‌دینن له‌ رووناکییه‌وه به‌ره‌و تاریکاییه‌کان (...). که‌واته‌: تاغوت زیاتر که‌سه‌کان ده‌گریته‌وه چونکه ئێرا ده‌ی هه‌یه‌ و شت ده‌کات، خه‌لک ده‌گوازیته‌وه له‌ رووناکییه‌وه بۆ تاریکاییه‌کان، به‌لام دیاره دارو به‌ردو مانگو خۆر، کرده‌وه (فعل)یان پالنادریته لا.

سییهم: فه‌رمان‌په‌روایه‌تی خوا (حاکمیه‌ الله) (جل جلاله) به‌شیك و لقیکه له‌ په‌روه‌ردگاریتی و په‌رستراویتی خوای به‌رز و مه‌زن، فه‌رمان‌په‌روایه‌تی خواش (جل جلاله) له‌ ژيانی مروفدا له‌ پیاده‌کردنی شه‌ریعت و ئایینه‌که‌یدا به‌رجه‌سته ده‌بێ:

حاکم بوونی خوای به‌رز و مه‌زن و فه‌رمان‌په‌روا بوونی خوای به‌رز و مه‌زن، یانی: به‌رنامه‌دانه‌ر (مشرع) بوونی خوای به‌رز و مه‌زن، نه‌ك حوکمران بوونی خوای به‌رز و مه‌زن، که ئه‌وه مروفه‌کانن حوکم ده‌گیرن، به‌لام حاکم بوونی خوای به‌رز و مه‌زن به‌ مانای به‌رنامه‌دانه‌ر بوونی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله)، ئه‌وه به‌شیكه له‌ په‌روه‌ردگاریتی و په‌رستراویتی خوای به‌رز و مه‌زن.

واته: مادام خوای به‌رز و مه‌زن ته‌نیا په‌روه‌ردگار بێ، ده‌بێ هه‌ر ئه‌ویش حاکم بێ و هه‌ر ئه‌ویش به‌رنامه‌داینی، چونکه په‌روه‌ردگار بوونی خوای به‌رز و مه‌زن له‌ ژيانی به‌شه‌ردا، له‌وه‌دا به‌رجه‌سته ده‌بێ که به‌رنامه‌یان بۆ دابنێ و هه‌لال و هه‌رامیان بۆ دیاری بکات و چاکه و خراپه‌یان بۆ دیاری بکات، به‌رموێ: وا بکه‌ن و وا مه‌که‌ن، چونکه په‌روه‌ردگار زاتیکه که خه‌لک په‌روه‌رده ده‌کات و مشووریان ده‌خواو سه‌ره‌شتییان ده‌کات و به‌خوێان ده‌کات و چاکه و خراپه‌یان فێرده‌کات،

جا ده‌بی له میانه‌ی به‌نامه‌داناندا، ئه‌و په‌روه‌ردگار ییتییه‌ی خوای به‌رزو مه‌زن به‌رجه‌سته‌بی.

جا فه‌رمان‌په‌وایه‌تی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) به‌مانای شه‌ریعه‌تو به‌نامه‌دانانی، به‌شیک و لقیکه له په‌روه‌ردگار ییتی و په‌رستراویتی خوای به‌رزو مه‌زن، وه فه‌رمان‌په‌وایه‌تی خوای په‌روه‌ردگاریش (جل جلاله) له ژیا نی مړوڅدا له پیاده‌کردنی ئاین و شه‌ریعه‌ته‌که‌یدا به‌رجه‌سته ده‌بی، ئیمه چ کاتیک خوای به‌رزو مه‌زن به فه‌رمان‌په‌وا (حاکم) ی خۆمان ده‌گرین؟ کاتیک که پابه‌ند بین به شه‌ریعه‌ته‌که‌یه‌وه، به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئه‌وه ئه‌وه‌یه که خوای به‌رزو مه‌زن له‌سه‌ر زمانی یوسف (علیه السلام) که له‌گه‌ل دوو هاوه‌له زیندانییه‌که‌یدا وتووێژ ده‌کات، فه‌رموو یه‌تی: ﴿يَصْحَبِ السِّجْنِ عَزَابٌ مُّتَفَرِّقٌ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَجْدُ

الْقَهَّارُ ۝۳۹ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا

أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ

وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١﴾ یوسف (علیه السلام) ده‌یان‌دوینی و ده‌لی:

(ئه‌ی دوو هاوه‌له زیندانییه‌که‌م! ئایا چه‌ند سه‌روه‌رو په‌روه‌ردگار یکی په‌رت‌ه‌وازه باشتن، یاخود خوای تاکی ملیکه‌چکه‌ر؟ ئیوه هیچ ناپه‌رستن - له جیات ی خوا - جگه له چه‌ند ناویک که خۆتان و بابو باپیرانتان ناوتانناون - ئه‌و په‌رستراوانه - خوا هیچ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌ناردوونه خواری، حوکم ته‌نیا هی خوایه و هه‌ر ئه‌و ده‌بی حاکم بی، فه‌رمانی کردووه که ته‌نیا ئه‌و به‌رستن، ئا ئه‌وه دینی راسته، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن).

ئایا ئینسان ده‌بی کئی بکاته په‌روه‌دگاری خوئی؟ خوای تاکی خاوه‌ن ده‌سه‌لات و بالاده‌ست (جل جلاله) که مل به غه‌یری خوئی که‌چ ده‌کات؟ یاخود چه‌ند په‌روه‌دگارو چه‌ند سه‌یدو سه‌روه‌ریکی په‌رته‌وازه و لیک جیا، به‌لکو زورجار پیکه‌وه دژو ناکوکیش؟! کامیان باشته‌ره؟ چونکه په‌رستراوانی غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن ناوی بئی نیوه‌پوکن؟ هه‌لبه‌ته میسرپییه‌کان چه‌ندان جوړه په‌رستراویان هه‌بوون، که به په‌روه‌دگاریان زانیون، جا ئایا هیچ کام له‌وانه په‌رستراوو په‌روه‌دگار بوون؟ نه‌خیر، که‌واته: ناوی بئی نیوه‌پوکن، به‌لئی نیوه‌پوکیکیان هه‌یه، به‌لام نه‌ک وه‌ک ئه‌و ناوه‌ی که لییان نراوه، بۆ نموونه: یه‌کێک ناوی مامۆستا یان زانایه، دیاره ئه‌گه‌ر مامۆستاو زانا نه‌بوو، ده‌مینیتیه‌وه ناوی بئی نیوه‌پوکن، ئه‌و په‌رستراوانه به‌لئی نیوه‌پوکیکیان هه‌یه، به‌لام نه‌ک ئه‌و نیوه‌پوکه‌ی که ئه‌وان مه‌به‌ستیان بووه و، له‌ دلو می‌شکیاندا هه‌بووه، به‌لکو ئه‌وه‌ی له‌ دلو می‌شکی ئه‌واندا هه‌بووه و ئه‌وه‌ی له‌ واقیعدا هه‌بووه، دوو شتی لیکجیان.

که‌واته: که‌ی ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن ده‌په‌رستین؟ کاتیک ئه‌و ته‌نیا حاکم بئی، وه ئایا دینی راست کامه‌یه؟ ئه‌وه‌یه که ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن بپه‌رستی، کاتیکی ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن ده‌په‌رستی که ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمان‌پروات بئی و به‌رنامه‌و شه‌ریعت و ری‌بازت بۆ دابنئ.

هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنُ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾⁽¹⁾

ئینجا بو ده رخستنی تیکه له کیشیی له نیوان چه مک و واتای هه ر کام له :
 په روه ردگار ییتی و په رستراوییتی و فه رمانره واییتی (الربوبیة والألوهیة
 والحاکیمة) ی خوای تاک و پاک (جل جلاله)، وه سه لماندنی ئه وه که هه رکه سیك
 به رنامه ی ژیان و چه لال و چه رام له غه یری خوای بی وینه (جل جلاله) وه ر بگری،
 مانای وایه ئه و که سه ی په رستوه و به په روه ردگار و په رستراوی خوی دایناوه،
 به راستی زور جی ی سه رنج لی دان و هه لوه سته له به رده مدا کردنه : {عَنْ عَدِيِّ بْنِ
 حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ لَمَّا بَلَغَتْهُ دَعْوَةُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَرَّ إِلَى الشَّامِ، وَكَانَ قَدْ تَنَصَّرَ فِي
 الْجَاهِلِيَّةِ، فَأُسْرَتْ أُخْتُهُ وَجَمَاعَةٌ مِنْ قَوْمِهِ، ثُمَّ مَنَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى أُخْتِهِ
 وَأَعْطَاهَا، فَرَجَعَتْ إِلَى أَخِيهَا فَرَعَبَتْهُ فِي الْإِسْلَامِ وَفِي الْقُدُومِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ،
 فَقَدِمَ عَدِيُّ الْمَدِينَةَ وَكَانَ رَئِيسًا فِي قَوْمِهِ طِيءٌ وَأَبُوهُ حَاتِمُ الطَّائِي الْمَشْهُورِ
 بِالْكَرَمِ، فَتَحَدَّثَ النَّاسُ بِقُدُومِهِ فَدَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَفِي عُنُقِ عَدِيِّ صَلِيبٌ
 مِنْ فِضَّةٍ وَهُوَ يَقْرَأُ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ
 دُونِ اللَّهِ...﴾ ⁽¹⁾ قال: فقلت: إِنَّهُمْ لَمْ يَعْبُدُوهُمْ. فَقَالَ: بَلَى، إِنَّهُمْ حَرَّمُوا عَلَيْهِمُ
 الْحَلَالَ وَأَحَلُّوا لَهُمُ الْحَرَامَ فَاتَّبَعُوهُمْ. فَذَلِكَ عِبَادَتُهُمْ إِيَّاهُمْ. وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا
 عَدِيُّ مَا تَقُولُ أُيْفِرُكَ أَنْ يُقَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ؟ فَهَلْ تَعْلَمُ شَيْئًا أَكْبَرَ مِنَ اللَّهِ؟ مَا يُفِرُّكَ؟
 أُيْفِرُّكَ أَنْ يُقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؟ فَهَلْ تَعْلَمُ إِلَهًا غَيْرَ اللَّهِ؟ ثُمَّ دَعَاهُ إِلَى الْإِسْلَامِ فَأَسْلَمَ
 فَشَهِدَ شَهَادَةَ الْحَقِّ. قَالَ فَلَقَدْ رَأَيْتُ وَجْهَهُ اسْتَبْشَرَ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الْيَهُودَ مَغْضُوبٌ
 عَلَيْهِمْ، وَالنَّصَارَى ضَالُّونَ} ⁽²⁾ واته: {عه دی کورپ حاته می تائی - خوا لی
 رازی بی - ده گپ ریته وه، که کاتیک بانگه وازی پیغه مبه ری خوا ﷺ ی پیگه یشت

1 التوبة: ٣١

(2) رواه أحمد والترمذي وابن جرير من طرق، المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير، ص: (563، 564)،

پایکرد بۆ شام، وه پښتتیریش له سه‌رده‌می نه‌فاییدا ببووه نه‌سپرانیی،
 جابخشکه‌که‌ی و کۆمه‌لێک له هۆزه‌که‌ی به‌دیل گیران، دوا‌یی پښغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
 چاکه‌ی له‌گه‌ڵ خوشکه‌که‌ی کردو به‌خۆپایی ئازادی کردو خه‌لاتیشی کرد، جا
 خوشکه‌که‌ی چوووه‌وه بۆ لای عه‌دی و ئه‌وه‌ی به‌سه‌ری هاتوووه بۆی باس کردو
 هانیدا که بجێته خزمه‌ت پښغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و مسوڵمان بێ، عه‌دیش هاته
 مه‌دینه، له‌و کاته‌شدا سه‌رۆکی هۆزی (طیء) بووه‌و بابیشی - حاته‌می تایی -
 ناودار بووه به سه‌خاوه‌ت و به‌خشنده‌یی، خه‌لک باسی هاتنی عه‌دی ده‌که‌ن،
 عه‌دی ده‌چێته خزمه‌ت پښغه‌مبه‌ر ﷺ و خاچیک‌ی زیوی له‌ گه‌رده‌ندا ده‌بێ، جا
 پښغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه (که واتا‌که‌ی ئه‌مه‌یه): - جووله‌که‌و
 نه‌سپرانیه‌کان - زاناو قه‌شه‌و گۆشه‌گیره‌کانی خۆیانیان له‌جیات‌ی خوای به‌رز و
 مه‌زن یان له‌گه‌ڵ خوای به‌رز و مه‌زن دا کردن به‌ په‌رستراوی خۆیان، وه مه‌سیحی
 کوپی مه‌ریه‌میشیان کرده په‌رستراوی خۆیان، فه‌رمانیشیان پێ نه‌کرا‌بوو که
 هیچ‌کس بپه‌رستن جگه‌ له‌ یه‌ک په‌رستراو که خوا‌یه (جل جلاله‌)، بێجگه‌ له‌و هیچ
 په‌رستراو نین، پاکیی بۆی له‌وه‌ی که ده‌یکه‌نه‌ها‌وبه‌شی. - عه‌دی ده‌لێ - گوتم:
 ئه‌وان نه‌یانده‌په‌رستن، فه‌رمووی: با ده‌یانپه‌رستن، ئه‌وان -زاناو په‌به‌نه‌کان-
 حه‌ل‌ل‌یان لێ قه‌ده‌غه‌ ده‌کردن و قه‌ده‌غه‌کرا‌وه‌کانیشیان بۆ حه‌ل‌ل ده‌کردن و
 ئه‌وانیش شوپن‌یان ده‌که‌وتن، ئا ئه‌وه په‌رستنی ئه‌وان بوو بۆوان، ئنجا پښغه‌مبه‌ری
 خوا ﷺ فه‌رمووی: ئه‌ی عه‌دی! چی ده‌لێ؟ ئایا ئه‌وه دوچاری له‌ ئیسلام
 پاکردن و په‌تان‌دنی کردو‌ی که بگوتری: خوای به‌رز و مه‌زن له‌ هه‌موو شتێک
 گه‌وره‌تره‌؟ ئایا هیچ شتێک پێ شک دێ که له‌ خوای به‌رز و مه‌زن گه‌وره‌تر‌بێ؟
 چ شتێک ناچاری پاکردنی کردو‌ی؟ ئایا ئه‌وه دوچاری پاکردنی کردو‌ی که
 بگوتری: هیچ په‌رستراو نین بێجگه‌ له‌ خوای به‌رز و مه‌زن؟ ئایا بێجگه‌ له‌وی هیچ

په‌رستراوی دیکه ده‌زانی؟ پاشان پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگی کرد بو ئیسلام و ئه‌ویش مسوڵمان بوو و شایه‌تمانی حه‌قی هینا، - عه‌دی - ده‌لی: پووی موباره‌کی - پیغه‌مبه‌ر ﷺ - م بینی گه‌شایه‌وه، دواپی - پیغه‌مبه‌ر ﷺ - فه‌رمووی: جووله‌که‌کان غه‌زه‌ب لیگیراون و نه‌صرانییه‌کانیش گومراو سه‌رگه‌ردانن).

دیاره "عه‌دی کوری حاته‌می تائی" ش وه‌ک زۆربه‌ی خه‌لکی مسوڵمانی ئیستا به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ چه‌مکی په‌رستن حاڵی بووه، که بابای په‌رستراو حه‌تمه‌ن ده‌بی سه‌جده و رکوعی بو به‌ری، نه‌یده‌زانی که سه‌جده و رکوع ده‌ربیری راستییه‌کی گه‌وره‌تره له سه‌جده و رکوع، که بریتییه له‌وپه‌ری ملکه‌چی و خۆ به‌ که‌م زانین و خۆ پئ بچووک بوون له به‌رانبه‌ر خوای به‌رز و مه‌زن دا، جا دیاره ئه‌وپه‌ری خۆ به‌ بچووک زانین و ئه‌وپه‌ری به‌ گه‌وره زانینی خوای به‌رز و مه‌زن، به سه‌جده و رکوع ته‌عبیری لیده‌کری، به‌لام سه‌جده و رکوع بردن ته‌نها روکارو نیشانه‌ی ئه‌و خۆ پئ بچووک بوون و، خوای به‌رز و مه‌زن پئ گه‌وره بوون و په‌رستنن.

که‌واته: بۆمان ده‌رکه‌وت که به‌ حاکم دانانی هه‌ر که‌سیک، په‌رسترانی ئه‌و که‌سه‌یه، جا ئه‌گه‌ر خوای به‌رز و مه‌زن بی، ئه‌وه په‌رستراوی حه‌قه، وه ئه‌گه‌ر بیجگه له‌ویش بی، ئه‌وه په‌رستراویکی به‌ ناحه‌قه.

که‌واته: به‌پراستی پیویسته ئه‌و خه‌لک و میلیله‌ته‌ی خۆمان زۆرباش بزانی که ئه‌و مه‌سه‌له‌ی عه‌لمانیه‌ته که بیجگه له خوای به‌رز و مه‌زن به په‌رستراو و، بیجگه له دینی خوای به‌رز و مه‌زن به به‌رنامه داده‌نین و، غه‌یری خوای به‌رز و مه‌زن به‌و لایه‌نه داده‌نین که ده‌بی ملکه‌چی بو بکری، ئه‌وه به‌پراستی ده‌رچوونه له بازنه‌ی ئیسلام، ئه‌گه‌ر خه‌لک تییگا، به‌لام هی وا هه‌یه هه‌ر به‌ دوا هه‌للا‌ی مام کو‌یخا که‌وتوه‌و هیچ حاڵی نییه، وه ئه‌وه ره‌نگه‌ عوزر به‌ نه‌زانیی (العذر

بالجه‌لی) ی بۆ به‌بیانو و دابنری، هه‌تا تێده‌گه‌یه‌نری و ده‌رباز بی، به‌لام ئه‌وه‌ی که باش ده‌زانێ عه‌لمانییه‌ت عه‌لمانییه‌ت یانی بی دینایه‌تی، که‌واته: چۆن ده‌گونجی بلی: بی دینایه‌تییم هه‌لبژاردوه‌و، له‌ولاشه‌وه بلی: من دینم هه‌یه!

(واته: دین به‌مانای - ئیسلام - ئه‌گه‌رنا سیکۆلاریزمیش جوهره دینیکه).

چوارهم: که ده‌لێن: پێویسته ئامانجه بالا‌کان بکرینه جیی گرنگیپیدانی زیاتر و خو‌پپاریزری له‌ گیروگرفته لاوه‌کیی و گچکه‌کان، مه‌به‌ستمان ئه‌وه نییه که له به‌رانبه‌ر هه‌له و که‌موکوورپیه‌کانی کۆمه‌لگادا ده‌سته‌وه‌ژنۆ دابنیشین و هه‌یچ نه‌که‌ین!

که‌واته: له‌و قسه‌یه‌ماندا مه‌به‌ستیکی دیکه‌مان هه‌یه، مه‌به‌ستمان ئه‌وه نییه که ئێمه له به‌رانبه‌ر هه‌له و که‌موکوورپیه‌کانی کۆمه‌لگادا ده‌سته‌وه‌ژنۆ دابنیشین، چونکه پێشتر باسمانکرد که فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له خراپه، ئه‌رکیکی گه‌وره‌ی سه‌رشانمانه! به‌لکو مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌یه که سه‌رگه‌رمبوون به‌ چاره‌سه‌رکردنی گیروگرفت و نه‌هیشتنی گونا‌هو خراپه‌ و لادان و هه‌له و په‌له‌کانی کۆمه‌لگاوه، هه‌موو تواناو وزه‌کانمان نه‌خواو بیئاگامان نه‌کا له پاکسازی و چاکسازی کردنی کۆمه‌لگا له‌ بواره ریشه‌یی و بنه‌په‌تییه‌کانداو، ری نه‌ده‌ین له‌سه‌ر حیسابی چاره‌سه‌ری کێشه گرنه‌کانمان، به‌ ورده گیروگرفته‌کانه‌وه سه‌رقال بکریین!

ئه‌گه‌رنا ئێمه نابێ سه‌لبیی بین له کۆمه‌لگای خو‌مانداو، ده‌بی فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له خراپه‌ هه‌ر هه‌بی، ده‌بی جارێ خو‌مان چاک بکه‌ین و له سه‌ره‌تادا خو‌مان برا‌زینینه‌وه به‌ وردو درشتی ئه‌و شتانه‌ی که شه‌ریعه‌ت به‌ په‌سندی داناو، وه خو‌مان بژار بکه‌ین له وردو درشتی ئه‌و شتانه‌ی که شه‌ریعه‌ت به‌

خرایی داناو و له‌گه‌ڵ کۆمه‌لگا و ده‌ورو به‌ریشدا خه‌ریک بین، به‌لام چی بکه‌ینه
 ئامانجی یه‌که‌م و ئامانجی دووه‌م و ئامانجی سییه‌م؟ ده‌بی ریزبه‌ندی دابنن،
 به‌پیی ئه‌وه که پێویستی کۆمه‌لگای ئیمه‌ چۆنه؟ وه به‌پیی ئه‌وه‌ش که له
 شه‌ریعه‌دا چۆن هاتووه، له شه‌ریعه‌دا چ شتێک زیاتر گرنگی پێ دراوه، ئیمه‌ش
 گرنگی زیاتر به‌وه بده‌ین، ئینجا هی دوا یی ئینجا هی دوا یی، نه‌ک بێن له‌سه‌ر
 شتێکی بچووک هه‌رایه‌کی گه‌وره به‌رپا بکه‌ین و ئامانجی گه‌وره‌مان هه‌ر
 له‌بیر بچیته‌وه.

بىنەماي نۆزدەيەم

مەيدانى كارى كۆمەل كوردستان و عىراقە ،
بەلام ھاوکارىکردنى مسوئلمانان بە پىي توانا
لە ھەر جىيەك بن ، بە پىويست دەزانين

بنه‌مای نۆزده‌یه‌م

مه‌یدانی کار و چالاکی ئیستای کۆمه‌ل کوردستان و عێراقه، به‌لام هاوکاریکردنی
مسوڵمانان به‌ پێی توانا له‌ههر جێیه‌ك بن، به‌ پێویست ده‌زانین:

هه‌رچه‌نده مه‌یدانی کار و چالاکی ئیستای کۆمه‌لی ئیسلامی (هه‌ریمی
کوردستان) به‌تایبه‌تی و (عێراق) هه‌گشتی، به‌لام له‌سه‌ر بناغه‌ی
برایه‌تی و دوستانه‌یی ئیمانی و یه‌ك ئۆمهت بوونی مسوڵمانان له
سه‌رتاسه‌ری دنیا، خۆی له‌ به‌رانبه‌ر گه‌لانی مسوڵمان به‌ گشتی و
کۆمه‌ل و جموجۆله ئیسلامیه‌کانیدا به‌ تایبه‌ت، به‌ به‌رپرسیار
ده‌زانئ و، پشتگرتن و هاوکاری کردنیان به‌گۆیره‌ی توانا به‌ پێویست
ده‌زانئ و، دیاره ئه‌ویش له‌ به‌رانبه‌ردا هه‌مان مافی له‌سه‌ر ئه‌وان هه‌یه‌.

وه بێگومان خۆ کوشمه‌له‌کردن (التقوقع) له‌ جوغزی سنووره
ده‌ستکرده‌کانی ولاتانی ئیسلامییداو، گوئ نهدان به‌ کێشه‌ و گرفت و
ئیش و ژانه‌کانی مسوڵمانان، هه‌له‌ و که‌مه‌ترخه‌مییه‌کی گه‌وره‌یه‌،
به‌تایبه‌ت له‌م چاخ و روژگارهدا که‌ دوژمن و ناحه‌زانیان یه‌کده‌ست و
یه‌کده‌نگن له‌ به‌رانبه‌ریاندا، چونکه‌:

1- خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمویه‌تی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ...﴾ (١٠) ﴿الحجرات.
واته‌: (بێگومان برواداران بران).

2- وه خوای به‌دییه‌نهر (جل جلاله) فه‌رمویه‌تی: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً
وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ (١٢) ﴿الأنبياء، واته‌: (ئاهه ئۆمه‌تی
ئێوه‌یه‌ یه‌ك ئۆمه‌ته‌، وه‌ من په‌روه‌ردگارتانم، ته‌نیا من بپه‌ستن).

3- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا...﴾ (١٣) آل عمران، واته: (وه تیکرا توند ده‌ست به ریسمانی خوا بگرن و په‌رته‌وازه مه‌بن ...).

4- وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى) رواه البخاري: (6011)، ومسلم: (2586)، واللفظ له، عن النعمان بن بشير رضي الله عنه، واته: (وینه‌ی بروداران له یه‌کدی خوش‌ویستن و به‌زه‌یی به‌یه‌کداهاتنه‌وه‌و هاوسۆزبوونیان له‌گه‌ل یه‌کدیدا، وه‌ک جه‌سته‌یه‌ک وایه‌که ئه‌گه‌ر ئه‌ندامیکی نه‌ساغ بوو، هه‌موو جه‌سته به‌شداریی ده‌کات به شه‌ونخوونی و تا لیهاتن).

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الْمُسْلِمُونَ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ) رواه ابن ماجه: (2684) واللفظ له، وأحمد: (6797)، وقال الألباني وشعيب الأرنؤوط: صحيح لغيره، واته: (مسولمانان یه‌ک ده‌ستن له به‌رانبه‌ر غه‌یری خۆیاندا).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: یه‌ک ئۆممه‌تبوونی مسولمانان و پیکه‌وه‌ دۆست و خوشک و برابوونیان، یه‌کیکه‌ له‌ شته‌ ئاشکرا و به‌لگه‌نه‌ویسته‌کانی ئیسلام:

واته‌ پێویستی به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر هینانه‌وه‌ ناکات، که‌ مسولمانان هه‌موویان یه‌ک ئۆممه‌ت و یه‌ک کۆمه‌لن، پیکه‌وه‌ خوشک و بران و دۆست و پشتیوانی یه‌ک‌دین، وه‌ک

ئەو ئایەت و فەرموودانە‌ی پیشتر هینامانە‌وه، بۆیه پیویستە وریاو هۆشیاربین و سەرگەرمبوونمان بە واقعیی کارو چالاکی تیدا ئەنجام دانمانە‌وه، وامان لی ئەکا که ئەو راستییەمان لەبەرچیتە‌وه یان کال بیتە‌وه.

ئەو مەسەلەیه‌کی زۆر گرنگە که ئیمە لە واقعیی کاری ئیسلامی خۆماندا نەچینه قاوغ و قەپڵکی خۆمانە‌وه و سەر قاپ لەسەر خۆمان داخەین و ئاگامان لە مسوڵمانانی دیکە و ئیش و ژان و موعانات و گروگرفته‌کانیان نەمینی و، لە خوشیی و ناخۆشیاندا هیچ بەشداریی نەکه‌ین، چونکه ئەو پیچەوانە‌ی یەك ئۆمەت بوون و پیکە‌وه خوشک و براو دۆست و پشتیوان و نزیکبوونە.

دووه‌م: (واقیعیبوون) مان ئە‌وه دە‌خوازی که هەلومە‌رج و بارودۆخی تایبەتی کار و چالاکیی خۆمان که هەری‌می کوردستان بە‌تایبەتی و عیراقە بە‌گشتی، زۆر بە وردیی ره‌چاو بکه‌ین و لە‌به‌رچاوب‌گ‌ری‌ن و بە بیانوو و پاساوی ئە‌وه‌وه که ئۆمەتی ئیسلامی یەك ئۆمەتە و جیهانی ئیسلامی هەمووی ولاتی مسوڵمانانە، واقعیی تایبەتی خۆمان و هەلومە‌رجە تایبەتییه‌که‌ی نادیده نە‌گ‌ری‌ن:

ئیمە چۆن دە‌بینە خە‌لکی ئیسلامی واقعیی؟ بە‌وه که ئەو هەل و مە‌رجە بابەتی و تایبەتیانە‌ی خۆمان لە هەری‌می کوردستان و لە عیراقدا باش لە‌به‌رچاوب‌گ‌ری‌ن و، نە‌چ‌ین لاقی خۆمان لە لاقی حیزبی مسوڵمانانی تورکیا ببه‌ستین، یاخود مسوڵمانانی میسر، یان مسوڵمانانی ئە‌فغانستان، یان مسوڵمانانی کشمیر، بە‌ل‌کو دە‌بێ واقعیی خۆمان لە‌به‌رچاوب‌گ‌ری‌ن، چونکه: (الفتوی ت‌خ‌ل‌ف زما‌ئا و مکا‌ئا و ش‌خ‌صاً و ع‌رفاً و ح‌الاً)، واتە: (فە‌ت‌وا بە‌پ‌ی کات و شو‌ی‌ن و کە‌س و نە‌ی‌ت و هە‌ل و مە‌رج دە‌گ‌ور‌ی)، ئینجا شی‌وه‌ی کارکردن که لە فە‌ت‌وا زۆر گ‌ر‌ن‌گ‌ترە و وردە‌کاریی زۆر

زیاتری دهوئو، گۆرانی زۆر زیاتری به سهردادی، ههلو مهرجی کارو چۆنیه تی کار چۆن نابێ بگۆرێ؟! له بهرئهوه هه موو ئه وانه ی که باسی ئه وه ده که ن که بۆ وینه: ده بی بزانی داخۆ حیزبی دادو گه شه پیدان له تورکیا چییان کردووه، ئیمه ش ده بی کتومت وا بکهین، ئه وه هه یچ نه و نه چیته عه قلتانه وه، لاسایی کردنه وهی خه لک قه ت به هه یچ ناگه یه نی، چونکه هه لو مهرجی ئه و جیا یه، وه هه لو مهرجی ئیمه ده سال پێشتر جیا بووه له وه ی ئیستا، بگره ئیمه نه ک هه ر ناتوانین وه ک ئیستای حیزبی دادو گه شه پیدانی تورکیا یان حیزبی دادو گه شه پیدانی مه غریب، یان ئیستای بزاقی ئاشتیی جه زائیری (حركة السلم الجزائري)، یان کومه لی ئیسلامی پاکستان بکهین، به لکو ناتوانین ئیستا وه ک هی پازده سال پێشوی خۆشمان بکهین، وه ک ده سال له مه وپیشی خۆشمان بکهین! بۆیه پێویسته به پێی گۆرانی هه لو مهرج و ژینگه کان، شیوازو ئامرازه کانی کارمان بگۆرین.

که واته: کاتی که ده بین به واقعی و پر به پێستی ئه و واقعیه ده توانین هه نگا و بنیین و هه لسوکه وتیکی واقعی بنانه پر به پێست له گه ل ده ورو به رماندا بکهین، که هه لو مهرجی تاییه تی خۆمان له به رچا و بگرین، وه به بیانوو و پاساوی ئه وه که ئۆمه ته ی ئیسلامی یه ک ئۆمه ته و خاکی ئیسلامی هه مووی ولاتی مسو لمانانه، واقعی و هه لو مهرجی تاییه تی خۆمان نادیده نه گرین، ئه گه رنا دوا یی ده بینه شتیکی سه یر، به لگه شمان له سه ر ئه مه ئه وه یه که پێغه مبه ری پێشه و امان ﷺ هه رچه نده خاوی به رز و مه زن بۆ تیکرای به شه ری ناردوه، به درێژایی زه مان بۆ هه موو چاخ و سه رده مه کان و، به پانایی زه مین بۆ هه موو ولات و نه ته وه کان، به لام ئه مه وای لینه کرد که ره چاوی مه یدانی کارو چالاکی تاییه تی خۆی نه کات و له هه ر قوناغه دا گو تار یکی تاییه تی بۆی نه بی، بۆ نمونه خاوی په ره ره دگار (جل

جلاله) ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (وه خزمه نزیکه‌کانت وریابکه‌وه)، ئایا ده‌گونجی بگوتری: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیغه‌مبه‌ری هه‌موو مروّقایه‌تییه‌و بۆ هه‌موو دنیا هاتووه، بۆیه نابێ هه‌قی خزمانی خۆی هه‌ر هه‌بێ، ده‌بێ هه‌ر بلێ: ئه‌ی خه‌لکینه! له‌ هه‌موو دنیا؟! بیگومان نا، به‌لکو ده‌بێ له‌ خزمانه‌وه ده‌ستپێکا، تۆ جارێ هه‌تا خه‌لکه‌ نزیکه‌که‌ت لێت تینه‌گه‌ن و بپوات پێ نه‌که‌ن، هه‌ی دوور چۆن لێت حاڵی ده‌بن؟

هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ...﴾⁽²⁾ واته: (ئه‌م قورئانه‌و بیرخه‌ره‌وه‌یه بۆ خۆت و بۆ گه‌له‌که‌ت ...)، له‌ دواى هۆز (عشیره) ئینجا گه‌ل (قوم) دئ.

هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعٰلَوْاْ اِلٰى كَلِمَةٍ سَوّٰمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ...﴾⁽³⁾ واته: (بلێ: ئه‌ی خاوه‌ن کتییبه‌کان! وه‌رن بۆ -په‌یوه‌ست بوون به‌- وشه‌و به‌رنامه‌یه‌ک که بۆ ئێمه‌و ئێوه وه‌ک یه‌که ...)، واته: وه‌رن بۆ خوا به‌یه‌کگرتن، که‌واته: پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئه‌هلی کیتاب دواندن (خطاب) یکی جیای هه‌بووه، وه بۆ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان دواندنیکی جیا، بۆ خزمان به‌ تاییه‌ت، بۆ گه‌ل به‌ تاییه‌ت، وه بۆ تیکرا‌ی مروّقایه‌تی به‌گشتی، به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌ بووه‌.

¹ الشعراء: ٢١٤

² الزخرف: ٤٤

³ آل عمران: ٦٤

سیییه‌م: له نیوان جیهانییوون و ناوچه‌ییبووندا له‌م رۆژگارهدا ته‌نیا له‌پرووی عه‌قیده‌یی و فیکریی و عاتیفییه‌وه، یه‌که، ئەگه‌رنا له‌پرووی سیاسیییه‌وه واییه:

له‌لایه‌که‌وه ئیسلام ئیسلامی هه‌موو مڕۆفایه‌تییه‌و، هه‌رچی مسوڵمانه به ئۆمه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ داده‌ندری، وڵاتی مسوڵمانان هه‌مووی مه‌نزلاگی ئیسلام (دار‌ال‌إسلام) ه، ئەوه حه‌قیقه‌تیکه، به‌لام له‌لایه‌کی دیکه، ئیمه‌و هه‌ر حیزبیکێ دیکه کارو پرۆژه‌که‌ی ناوچه‌یی‌یه‌و تایبه‌ته به‌ ناوچه‌یه‌کی دیاریکراوه‌وه، وه مه‌حکوومی ئه‌وه‌ل و مه‌رحه جوگرافی و سیاسیییه (الجیوسیاسی)، که‌واته: ده‌بێ له‌نیوان جیهانی بوونی ئیسلام ناوچه‌یی کارو پرۆژه‌ی ئیسلامییماندا، هاوسه‌نگی رابگری و پێویسته واقیعین بین و، بزانی که ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام له‌م رۆژگارهدا ته‌نیا له‌ پرووی عه‌قیده‌یی و فیکریی و عاتیفییه‌وه، یه‌که.

به‌لێ، پێویسته واقیعین بین و بزانی که ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام له‌م رۆژگارهدا ته‌نیا له‌پرووی عه‌قیده‌یی و فیکریی و عاتیفییه‌وه، یه‌که، ئەگه‌رنا له‌پرووی سیاسیییه‌وه واییه، ئاخ‌ر کوا ئۆمه‌ته‌ی موحه‌ممه‌د له‌پرووی سیاسیییه‌وه، یه‌که؟ هه‌ر عه‌ره‌ب بیست و دوو ده‌وله‌تیان هه‌یه، به‌لکو هه‌م له‌پرووی سیاسیییه‌وه و هه‌م له‌پرووی جوگرافییه‌وه، به‌ش به‌ش و پارچه‌ پارچه‌ین.

شایانی باسیشه‌ که له‌کاتی تیگگیرانی به‌رژه‌وه‌ندی کارو پرۆژه‌ی ئیسلامی و به‌رژه‌وه‌ندی هاوکاری کردنی مسوڵمانانی دهره‌وه‌ی بازنه‌ی کارو پرۆژه‌که‌دا، پێویسته به‌رژه‌وه‌ندی پرۆژه ئیسلامییه‌که زāl بکری.

با زیاتر ئەم مه‌سه‌له‌یه روون بکه‌ینه‌وه:

ئیمه له واقعی هه‌ریمی کوردستان و هه‌ندیك له پارێزگاكانی عێراقدا، کارو پرۆژه‌یه‌کی ئیسلامییمان هه‌یه، جا کاتیک به‌رژه‌وه‌ندیی ئه‌و کارو پرۆژه ئیسلامییه که له ناوچه‌یه‌کی جوگرافی دیاریکراودایه، تیکده‌گیری له‌گه‌ڵ به‌رژه‌وه‌ندیی هاوکاریی کردنه‌مان بۆ خه‌لکی مسوڵمان، بۆ نموونه: له به‌شه‌کانی دیکه‌ی کوردستانی گه‌وره‌و فه‌له‌ستین و کشمیر و شیشان یان شوینیکی دیکه‌دا، ده‌بی به‌رژه‌وه‌ندیی کارو پرۆژه‌که‌ی ئێره زāl بکری، چونکه تۆ به‌ پله‌ی یه‌که‌م کاره‌که‌ت لێره‌یه‌و، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی ئێره سه‌ریگری ده‌توانی شتیکیش بۆ خه‌لکی دیکه بکه‌ی، به‌لام که هی ئێره‌ت سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو، ئه‌وه به‌ دلناییه‌وه له شوینی دیکه سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ناهینی.

به‌لگه‌ی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌یه که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فرمویه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنَ وَلَٰئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ⁽¹⁾ واته: {بیگومان ئه‌وانه‌ی بروایان هیناوه‌و کۆچیان کردوو به سامان و گیانیان تیکۆشاوان و فیداکارییان کردوو له ریی خوادا، وه ئه‌وانه‌ش که ئه‌وانیان په‌ناداوه‌و یارمه‌تیان داوان، ئه‌وانه هه‌ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه‌ندیکیان، به‌لام ئه‌وانه‌ی که بروایان هیناوه، به‌لام کۆچیان نه‌کردوو، ئیوه هه‌یچ په‌یوه‌ندییه‌کتان پێیانوه‌ نییه (له‌پرووی پشتیوانی کردن و هاوکاریی کردنه‌وه) هه‌تا کۆچ نه‌که‌ن، وه ئه‌گه‌ر داوای

یارمه‌تیان لێ کردن له دیندا (واته: له‌سه‌ر دین سته‌میان لێ‌کرا‌بوو) ئه‌وه ئیوه له‌سه‌رتانه هاوکارییان بکه‌ن، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌ستدریژی کردوونه سه‌ری، په‌یمانتان له‌گه‌ڵ به‌ستبن، وه‌ خوا بینه‌ری ئه‌وه‌یه که ده‌یکه‌ن، واته: ئه‌گه‌ر کۆمه‌له کافرێک هه‌بن که له‌گه‌ڵیان هاوپه‌یمان بن، ئه‌وه نابێ له‌و حاله‌ته‌دا یارمه‌تی ئه‌و مسوڵمانه سته‌ملێکراوانه بده‌ن له‌دژیان، بۆئه‌وه‌ی په‌یمانه‌که‌تان له‌گه‌ڵ ئه‌و کافره سته‌مکارانه‌دا هه‌لته‌وه‌شێته‌وه، که ره‌نگه به هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی په‌یمانه‌که، زه‌ره‌ریکی گه‌وره‌تر بکه‌ن له‌و سووده‌ی به‌و مسوڵمانه سته‌ملێکراوانه‌ی ده‌گه‌یه‌نن.

که‌واته: له‌م ئایه‌ته‌وه وه‌رده‌گیرئ: کاتی‌ک تۆ واقعی‌کی ئیسلامییه هه‌یه، ده‌بێ به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌و واقعیه ئیسلامیه بپاریزی، هه‌رچه‌نده تۆ به‌رانبه‌ر به مسوڵمانانی دیکه‌ش به‌پر‌سپاری، به‌لام له‌کاتی تێ‌گه‌یراندا، به‌رژه‌وه‌ندی کارو پرۆژه ناوچه‌یه‌که زāl ده‌کری.

ئینجا لێ‌رده‌ا ده‌مه‌وێ ئه‌وه‌ش بخمه پāl قسه‌کانی پێشێم، که ئیمه مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌یه: له‌لایه‌که‌وه ده‌بێ به‌رژه‌وه‌ندی کارو پرۆژه ئیسلامیه‌که‌مان له‌و جوگرافیاو سنووره‌دا که تییدا ئه‌نجام ده‌درئ — که وه‌ک گوتمان هه‌ریمی کوردستان و عێراقه — ده‌بێ ئه‌وله‌ویییه‌ت بده‌ینه به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌و کارو پرۆژه ئیسلامیه‌مان، به‌لام ئه‌وه نابێ وامان لێ‌بکا که ئیمه له مسوڵمانانی دیکه و ئیش و ژان و موعانات و کیشه‌و گه‌روگرفته‌کانیان بێ خه‌به‌ر بین و، ده‌سته‌وه‌ژنۆ دابنیشین و له به‌رانبه‌ریاندا بێ هه‌لۆیست بین، به‌لکو ده‌بێ ئه‌وه‌ی له ده‌ستمان دێ بۆ ئه‌وانیش بیکه‌ین، به‌لام نابێ شتێک بکه‌ین که ئیشی ئێره‌مان لێ تێ‌ک‌دا و هه‌ل‌بوه‌شێتێته‌وه و په‌رچ بخاته به‌رده‌می، چونکه ئه‌وه‌تا خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ و مسوڵمانانی کۆچکه‌رو پشتیوان، که ده‌وله‌تیشیان هه‌بووه، ده‌فه‌رموئ: هه‌ر که‌سی‌ک له ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و قه‌واره‌یه‌ی ئیوه بوو و زوڵمی

دینی لیکرا، به ده‌نگیه‌وه بچن به مهرجیک ئه‌و لایه‌نه ده‌ستدریژکاره هاوپه‌یمان نه‌بی، ئه‌و به ده‌نگه‌وه چوونه‌ی ئیوه نه‌بیته‌هۆی ئه‌وه‌ی په‌یمان‌که‌تان لی هه‌لبوه‌شیته‌وه، چونکه له‌و حاله‌ته‌دا قه‌واره سیاسیه‌که زهره‌ر ده‌کات و ده‌که‌ویته به‌ر هه‌ره‌شه‌و مه‌ترسی، بۆیه ئیوه له‌و حاله‌ته‌دا نه‌ک هه‌ر له‌سه‌رتان پیویست نییه، به‌لکو بۆشتان نیه.

چواره‌م: یه‌کیک بۆی هه‌یه بپرسی: ئایا ئیمه چیمان بۆ مسوڵمانانی دیکه‌ی دنیا پێ ده‌کری له‌کاتی لیقه‌ومان و پیویستییا‌ندا؟!

له‌ وه‌لامدا ده‌لێین:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾⁽¹⁾ واته: (خوا له هه‌چ كه‌سیك داواناكات مه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پێی ده‌کری ...)، كه‌واته: له‌ توانا به‌ده‌ر خۆی به‌رز و مه‌زن له‌سه‌ر مرۆفی پیویست ناکات و شتیك كه‌ له‌ تواناماندا نه‌بی، له‌ سه‌رمان پیویست نابێ به‌رانبه‌ر برایان و خوشکانی مسوڵمانان له‌ دنیا‌دا، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌ تواناماندا به‌سه‌رمان پیویست ده‌بی، جا ئایا چیمان له‌ توانادایه‌؟ ده‌توانین بلێین: وه‌ك نمونه: دوعای خێرو پارانه‌وه هه‌میشه ئاسانه‌و له‌ توانادا هه‌یه‌و ده‌کری. هه‌چ کاتیك نییه مسوڵمان نه‌توانی بۆ برای مسوڵمانی و خوشکی مسوڵمانی و خه‌لکی مسوڵمان بپارێته‌وه، به‌ کول بۆیان بپارێته‌وه‌و دوعا یان بۆ بکات و، دوعاش كه‌م نییه، له‌ سه‌حیحی بوخارییدا هاتوه: {عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: رَأَى سَعْدٌ أَنَّ لَهُ فَضْلًا عَلَى مَنْ دُونَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: هَلْ تُنْصَرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلَّا بِضُعْفَائِكُمْ؟} واته: (پۆژیک سه‌عدی کۆپی ئه‌بی وه‌ق‌قاص

¹ البقرة: ۲۸۶

(2) رواه البخاري: (2896)

مسولمانیکی لاواز به کهم ده بینئ، پیغه مبه ریش له سه عد تووړه ده بی و ده فهرموی: ئایا ئیوه سه رده خرین و رۆزیتان ده درئ، مه گهر به هوی لاوازو کهم دهسته کانتانه وه نه بی؟

هه روه ها (راگه یاندن) هوکاریکی کاریگه ری رۆژگار ه بو پشتگیری یه کدی کردنی رسولمانان و به رگری له یه ک کردنیان و، یه کیک له و شتانه یه که ئیمه ده توانین به هویه وه هاو ده ردیی و هاو کارییان له گه ل بکه یین، راگه یاندن که ئیستا پی ی ده گوتری: (ده سه لاتی چواره م)، له پاستیدا زورجار راگه یاندن ده سه لاتی یه که مه و چه کیکی زور برنده یه و خه لکیکی زور به هوی راگه یاندن وه چه واشه ده کریڼ و راستیه کانیان له پیښ چاو ده کریڼه ناراستیی و ناراستیه کانیان له پیښ چاو ده کریڼه راستی، وه ک ده بینین و له به رچاومانه، که واته: پیوسته به راگه یاندنیش نه و نه دهی ده نگمان ده وړاو له تواناماندایه، به رگری له مه زلومیه تی میلله تانی رسولمان و خه لکی رسولمان بکه یین.

هه روه ها کوړ به ستن و سیمینار گرتن، به لئ نه و هه ش کهم نییه خه لک کوړ ببه ستن و وتار بنووسی، بیگومان نه و هه فشاریان له سه دروست ده کات و، رای گشتیان له به رانه ر دروست ده بی، وه ک ئیستا جووله که که وتوته ژیر پرسپاره وه، چونکه له نه نجامی ته قه کردن له که شتی نازادی و کوشتنی نه و رسولمانان هی تورکیداد، شتی زوری هاته سه ری، که واته کوړ به ستن و سیمینار به ستن، وه هه روه ها ریپیوان و خو پیشان دان، نه وانه هه موو شتی گرنگ و له زوری ه هی له و مه رجه کاند ده گونجی بکریڼ.

هه لبه ته هیندیک له وانه ش باجیان ده وی، به لام خو مه رج نییه هه ر شتیک باجی بوئ ئیمه نه یکه یین، پاشان مه سه له ی کوکردنه وهی پاره و پیتاک و نه وانه که زورجار بو رسولمانان کراوه ده کریڼ، ئیمه زورجار گله یی ده که یین و ده لئین:

بۆچی ئێمه کاتی خۆی سته‌ممان لیّ کراوه‌و که‌س له‌سه‌رمان به‌ده‌نگ نه‌هاتوه‌، که‌چی بۆخۆشمان له‌سه‌ر که‌س به‌ده‌نگ نایه‌ین، ئه‌و براده‌ره‌ عه‌لمانیانه‌ هه‌موو جارێ گله‌یی ده‌که‌ن ده‌لێن: کاتی خۆی که‌س به‌رگریی لێنه‌کردین، به‌لام ئه‌وه‌تا ئێوه‌ش به‌رگریی له‌ که‌س ناکه‌ن، ته‌نانه‌ت به‌ قسه‌و راگه‌یاندنیش، به‌لکو به‌ پیچه‌وانه‌وه‌، له‌ راگه‌یاندنی ره‌سمیی هه‌ندیك حزبی عه‌لمانیدا ده‌بینی، ئه‌گه‌ر تیكگیران له‌نیوان مسوڵمانانی فه‌له‌ستین و جووله‌که‌کاندا ببی، هه‌میشه‌ لای جووله‌که‌کان ده‌گرن، وه‌ ئه‌گه‌ر له‌نیوان مسوڵمانانی شیشان و رووسه‌کاندا بی، هه‌میشه‌ لای رووسه‌کان ده‌گرن، وه‌ له‌کاتی رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی نیوان کشمیرییه‌کان و هیندۆسه‌کان له‌ هیندستاندا، هه‌میشه‌ لایه‌نی هیندۆسه‌کان ده‌گرن، زۆر عه‌جایه‌ به‌، وه‌ك بلیّی بریاریان دابی هه‌ر له‌گه‌ل کافران دابن و، هه‌ر پشتی ئه‌وانه‌ بگرن که‌ دژی خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوان ﷺ، ده‌ی براده‌ر، تو بۆ گله‌یی دوینێ له‌ خه‌لکی ده‌که‌ی! که‌ ئه‌مپۆ بۆخۆت زۆر خراپ‌تریش ده‌که‌ی!

به‌لام به‌هه‌رحال له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌شدا پیویسته‌ ره‌چاوی به‌رژه‌وه‌ندیی و هاوسه‌نگیی نیوان زیان و قازانج بکری، هه‌رچه‌نده‌ هیچ شتیکیش به‌بی باج دان و زه‌ره‌ر له‌خۆگرتن نابێ، به‌لام ده‌بی باج و زیانه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ نه‌بی، که‌ له‌ قازانجی زیاتری.

ئینجا یه‌کێک بۆی هه‌یه‌ پرسیار بکات و بلیّ: باشه‌ مادام مسوڵمانان ئه‌مپۆ له‌پووی سیاسیی و واقیعییه‌وه‌ یه‌ك ئۆمه‌ت نین، ئه‌دی ئه‌و ئایه‌تانه‌ که‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا...﴾ (١٣) آل عمران، وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ﴾ (١) وه‌

فهرموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر که ده‌فه‌رموئ: {الْمُسْلِمُونَ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ} (ه) چیان لیدی؟ له وه‌لامدا ده‌لێین: ئه‌گه‌ر مسوڵمانان نه‌یان‌توانی که‌م و زۆر ئه‌م ئایه‌ت و فهرمودانه‌ له‌پرووی واقعی و سیاسییه‌ وه‌ پیاده‌بکه‌ن، به‌لایه‌نی که‌م له‌پرووی فیکری و عه‌قیده‌یی و عاتیفی و مه‌عنه‌ویییه‌ وه‌ ده‌توانن، ده‌توانن هه‌موومان هه‌ر ده‌ست به‌ ئیسلامه‌ وه‌ بگه‌ڕین و، هه‌ر ئیسلام به‌ راست بزانن، که دیاره ئه‌مه‌ش لای که‌می ئیمان و مسوڵمانه‌تییه‌.

که‌واته‌: که‌م و زۆر هه‌ر ده‌توانن راستی (مُصَدِّق) ی چه‌مک و واتای ئه‌م ئایه‌ت و فهرمودانه‌ بێنینه‌دی، با به‌ نیوه‌یی بئ، با هیندیکی بئ، وه‌: (ما لا يُدْرِكُ كُلُّهُ لَا يُتْرَكُ جُلُّهُ أَوْ بَعْضُهُ)، واته‌: (ئه‌وه‌ی هه‌مووی جیبه‌جئ ناکرئ، نابئ زۆربه‌شی یان هیندیکیشی واز لێبه‌هێنرئ)، که‌ مه‌به‌ستم له‌ وه‌ به‌شی ده‌توانن جیبه‌جئ ی بکه‌ن، لایه‌نی فیکری و عه‌قیده‌یی یه‌، ئه‌وه‌ش که‌ له‌م هه‌ل و مه‌رجه‌دا نایتوانن، لایه‌نی سیاسییه‌.

هه‌روه‌ها ده‌توانرئ چه‌مک و واتای فهرموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بێنینه‌دی، به‌ دو‌عا و پارانه‌وه‌ و له‌پرئ راکه‌یاندن و ئه‌و هه‌نگاوانه‌ی پیمان ده‌کرێن، هه‌روه‌ها به‌ یه‌کده‌ست بوونمان له‌ به‌رانبه‌ر غه‌یری خۆماندا، ده‌توانن له‌ قه‌ده‌ر خۆمان ئه‌و چه‌مک و اتایه‌ بێنینه‌دی.

(1) رواه ابن ماجه: (2684) واللفظ له، وأحمد: (6797)، وقال الألباني وشعيب الأرنؤوط: صحيح لغيره

بڼه‌مای بیسته‌م

**کۆمه‌لی ئیسلامی پاراستن و کاملکردنی قه‌واره‌ی
سیاسی هه‌ریمی کوردستان و پیاده‌کردنی
شه‌ریعه‌ت تیاید، به ئه‌رکی سه‌رشانی
ده‌زانی**

بنه‌مای بیسته‌م

کۆمه‌ل و داوای مافی چاره‌ی خۆنووسین و هه‌ولدان بۆ دروستکردنی ده‌وله‌تی کوردستانی

له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه که مافی ره‌وای هه‌ر گهل (شَعْبٌ) یکه له نیشتمانی خۆیدا ئازادبۆ و له‌ژێر رکیڤی هیچ گه‌لیکی دیکه‌دا نه‌بۆ، وه له‌به‌رئه‌وه‌ی که به‌بۆ خاکیکی ئازادو گهل و کۆمه‌لگایه‌کی سه‌ربه‌ست و رزگار، ناگونجی ئایینی خوا (جل جلاله‌) به‌رپابکری و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی پیاده‌بکری، بۆیه کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌م پارێزگاریی لیکردنی ئه‌م قه‌واره‌و واقیعه‌ سیاسیه‌ی هه‌ریک کوردستان و، هه‌م کاملکردنی و نه‌هێشتنی که‌موکوورپیه‌کانی و گوێزینی بۆ قه‌واره‌یه‌کی سیاسیی تۆکمه‌و ته‌واو له‌سه‌ر بناغه‌ی شه‌ریعه‌ت، به‌ ئه‌رکی سه‌رشانی ده‌زانی.

ئاشکراشه که له‌سه‌ر هه‌ق و دادگه‌ریی پشتگیریکردنی گهل و کۆمه‌لگا و خزمه‌تکردنی، پێویستییه‌کی شه‌رعیی یه‌و هیچ په‌یوه‌ندییه‌ی به‌ ده‌مارگیری (تَعَصُّبٌ) هه‌و نه‌یه، که بریتیه له: سه‌رخستن و پشتگیریکردنی گهل و کۆمه‌لگا به‌ نا‌هه‌ق و له‌سه‌ر بنچینه‌ی سته‌م، وه‌ک:

- 1- خوای کاربه‌جی و زانا (جل جلاله‌) فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾
- الحجرات، واته: (ئهی خه‌لکینه! ئێمه ئیوه‌مان له نێرو مییه‌ک وه‌دییه‌ناوه‌و گێراومان به‌ چه‌ندان گهل و تیره تا‌کو پێک ئاشنابن، بێگومان به‌رێزترتان لای خوا پارێزکارتخانه، به‌پاستی خوا زانای شاره‌زایه‌).

2- هه‌روه‌ما خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿... لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ البقرة، واته: (... نه‌ سته‌م بکه‌ن و نه‌ سته‌م‌یشتان لی‌بکری).

3- وه‌ له‌ فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ریشدا هاتوه: {عَنْ عَبْدِ بْنِ كَثِيرٍ الشَّامِيِّ مِنْ أَهْلِ فَلَسْطِينَ عَنْ امْرَأَةٍ مِنْهُمْ يُقَالُ لَهَا فَسِيلَةُ أَنَّهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَمِنَ الْعَصَبِيَّةُ أَنْ يُحِبَّ الرَّجُلُ قَوْمَهُ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ مِنَ الْعَصَبِيَّةِ أَنْ يَنْصُرَ الرَّجُلُ قَوْمَهُ عَلَى الظُّلْمِ} رواه أحمد: (17030)، وقال شعيب الأرنؤوط: حديث حسن، وضعفه الألباني، واته: (فه‌سيله ده‌لی: له‌ باوکم بیست گوتی: له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ پرسى و گوتم: ئەى پی‌غه‌مبه‌ری خوا! ئایا له‌ ده‌مارگیریه‌ که‌ مرۆف‌ میلیه‌تی خو‌ی خو‌شبو‌ی؟ پی‌غه‌مبه‌ری خواش له‌ وه‌لامدا فه‌رمووی: نه‌خیر، به‌لکو له‌ ده‌مارگیریه‌ که‌ مرۆف‌ خه‌لك و کۆمه‌له‌که‌ی له‌سه‌ر سته‌م سه‌ربخا).

روونکردنه‌وه

ئه‌م بنه‌مایه له‌ پینچ خا‌لدا روونده‌که‌ینه‌وه:

یه‌که‌م: مه‌سه‌له‌ی مافه نه‌ته‌وایه‌تییه‌کان که له ئیستادا به زاراوه‌ی: (مافی دیاریکردنی چاره‌نووس - حق‌تقریر‌المصیر) ته‌عبیری لی‌ده‌کری، له شه‌ریعه‌تی ئیسلامیدا به‌شتیکی روون و بی‌چه‌ندوچوون داده‌نری:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿... وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ...﴾

که‌واته: ئێمه له شه‌ریعه‌تی ئیسلامیدا هیچ کێشه‌مان له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا نییه، به‌لکو حاڵه‌تی ئاسایی ئه‌وه‌یه که میله‌تان و گه‌لان هه‌موویان وه‌ک یه‌ک بن له‌په‌روی مافه نه‌ته‌وایه‌تییه‌کان و له‌په‌روی مافی سیاسییه‌وه، جا چ له‌قه‌واره‌یه‌کی سیاسیدا خۆ ببیننه‌وه، به‌پێی سیسته‌می هه‌ریمه‌کان (نِظَامُ الْوِلايَات)، چ هه‌رکامێکیان قه‌واره‌و ده‌وله‌تیکی سه‌ربه‌خۆی خۆی هه‌بێ.

دووهم: به‌بێ خاکیکی ئازاد و خه‌لکیکی رزگار، ناگونجی ئایینی خوای به‌رز و مه‌زن به‌ته‌واویی به‌رپابکرێ و شه‌ریعت وه‌ک خۆی پیاده‌ بکرێ، بۆئه‌وه‌ی که دین به‌رپابکه‌ین و شه‌ریعت پیاده‌ بکه‌ین، هه‌ر عه‌قل و سه‌رنجدان له‌ واقیع، ده‌مانگه‌یه‌نێته‌ ئه‌وه که به‌راستی هه‌ر میله‌تێک و کۆمه‌لگایه‌ک خاوه‌نی بوونی خۆی و ئێرا ده‌ی خۆی و سه‌ر زه‌مینی ئازادی خۆی نه‌بێ، ناتوانی وه‌ک پێویست دینی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) به‌رپا بکات، که دیاره ئێمه مولزه‌مین به‌ به‌رپاکردنی دین، خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموێ: ﴿... أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾¹ واته: (... که ئایینی خوا به‌رپابکه‌ن و تێیدا په‌رته‌وازه مه‌بن (...، وه ناشتوانی شه‌ریعت پیاده‌ بکا، که دیاره دیسان به‌ پیاده‌کردنی شه‌ریعتیش مولزه‌مین، مادام خۆمان به‌ مسوڵمان ده‌زانین، خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموێ: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا﴾⁽²⁾ واته: (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! پاشان تۆمان داناوه له‌سه‌ر شه‌ریعه‌تێک، ده‌جا شوینی بکه‌وه).

¹ الشوری: 13² الجاثیة: 18

هه‌ربۆیه‌ش خوای به‌رز و مه‌زن هه‌تا مسوڵمانان پێگه‌ و قه‌واره‌ی سه‌ربه‌خۆی
خۆیان په‌یدانه‌بوو، یاساکانی شه‌ریعه‌تی بۆ نه‌ناردنه‌ خوار، واته‌ ئه‌و یاسایانه‌ی که
ژێانی ئابووری و سیاسیی و کۆمه‌لایه‌تیان رێکده‌خه‌ن.

پێویستییمان به‌ به‌لگه‌ی نه‌قلیی ناکا، بۆ سه‌لماندنی ئه‌وه‌ که: ئێمه‌ ده‌بێ
قه‌واره‌یه‌کی سیاسییمان هه‌بێ، سه‌ر زه‌مینیکمان هه‌بێ، خه‌لکیکی ئازادو
رزگارمان هه‌بێ، ئینجا ده‌توانین وه‌ک پێویست دینداریی بکه‌ین و ئیسلام
به‌پێوه‌به‌رین.

به‌لام وێرایی ئه‌وه‌ش ئه‌گه‌ر ته‌ماشای سیره‌ و ژێانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکه‌ین
له‌وباره‌وه‌، دیسان زۆر به‌ روشنی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وتی که به‌پاستی به‌بێ
هه‌بوونی سه‌رزه‌مینیک ئازادو به‌بێ هه‌بوونی خه‌لکیکی رزگار، ناگونجی وه‌ک
پێویست ئیسلام پیاده‌بکری و به‌ریابکری.

ئێمه‌ ده‌بینین پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌تا له‌ مه‌ککه‌ بووه‌، که مسوڵمانان له
مه‌ککه‌ نه‌ خاوه‌نی سه‌رزه‌مینیی خۆیان بوون و، نه‌ خاوه‌نی ئازادیی و
سه‌ربه‌ستیش بوون، به‌لکو له‌ژێر ده‌ستی غه‌یری خۆیاندا بوون، که هاوبه‌ش بۆ
خوا دانه‌ره‌کانی مه‌ککه‌ بوون، له‌وێ خوای به‌رز و مه‌زن بیجگه‌ له‌و به‌شه‌ی
دینداریی که په‌کی له‌سه‌ر سه‌رزه‌مینیی ئازادو خه‌لکیکی رزگار نه‌که‌وتوه‌،
هیچیدیکه‌ی بۆ مسوڵمانان نه‌ناردوه‌، باسی ئیمان و عه‌قیده به‌ هه‌رسێ ره‌هه‌ندی
سه‌ره‌کی: خوا به‌یه‌کگرتن و، بپوا به‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی و وه‌حی، وه‌ بپوا به‌ دواپۆژ
(به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و سزاو پاداشتی خوای به‌رز و مه‌زن)، ئێمه‌ ته‌ماشاده‌که‌ین
قورئانی مه‌ککی به‌ زۆری له‌و سێ ته‌وه‌ریه‌دا ده‌سوورپێته‌وه‌، چونکه‌ هه‌لگرتنی
ئیمان و عه‌قیده په‌کی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ نه‌که‌وتوه‌، که ئینسان قه‌واره‌ی سیاسیی هه‌بێ
و، خاکیکی ئازادی هه‌بێ و خاوه‌نی ئیراده‌ی خۆی بێ و خاوه‌نی ده‌سه‌لات بێ،

ئینسان له زیندانئیکیشدا هه‌ر ده‌توانی خاوه‌نی ئیمان و عه‌قیده‌ی خۆی بێ، هه‌لگری بیروب‌پ‌وای ئیسلامی بێ، به‌لام ئایا شه‌ریعت له مه‌ککه‌دا هاتۆته‌خواره‌وه؟ شه‌ریعت به‌و مانایه‌ی ئه‌وه‌ حه‌لاله‌ و ئه‌وه‌ حه‌رامه‌و، وا بکه‌ن و وا مه‌که‌ن و، ئه‌گه‌ر که‌سیک وای کرد و سزای بده‌ن، نه‌خێر، به‌لکو ته‌نانه‌ت پینچ نوێژه فه‌پزه‌کانیش له ئاخرو ئۆخری قۆناغی مه‌ککیدا هاتوونه‌خوارو، له شه‌وی میعراجدا فه‌پزکراون، ئینجا مه‌سه‌له‌ی رۆژوو له سالی دووه‌می کۆچیدا بووه، هه‌روه‌ها جه‌نگ و جیهاد، دیاره له دوا‌ی ئه‌وه‌ که پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ کۆمه‌لگای ئیسلامی یه‌که‌م بنیاده‌نی، فه‌رزده‌کری، ئینجا مه‌سه‌له‌ی زه‌کات و دوا‌یی هه‌ج و، ئینجا قه‌ده‌غه‌کردنی سوود خۆری و سزایه‌کانی زینا و دزی و قه‌تل و ئه‌وانه هه‌مووی له کوێ فه‌پزبون؟ دیاره له مه‌دینه، بۆچی؟ چونکه له مه‌دینه‌دا مسوڵمانان بوونه خاوه‌نی سه‌ر زه‌مینکی ئازاد و، بوونه خاوه‌نی ئیراده و قه‌واره‌ی سه‌ربه‌خۆی خۆیان، وه ده‌ستیان کراوه‌بوو بۆ ج‌یبه‌ج‌یکردنی ئه‌و یاسایانه‌ی که خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) له سه‌ری پ‌یویست ده‌کردن، به‌لام له مه‌ککه ده‌ست به‌ستراو‌بوون، دیاره خواش (جل جلاله) کاربه‌ج‌ییه و ه‌یچ داوایه‌ک له ه‌یچ که‌سیک ناکات و، ه‌یچ ئه‌رک‌یک ناخاته‌سه‌ر ه‌یچ که‌سیک که له توانایدا نه‌بێ.

سییه‌م: کۆمه‌لی ئیسلامی به‌ دوو پ‌النه‌ری به‌ه‌یزی شه‌رعی، به ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی ده‌زانی، پارێزگاریی له واقیعی سیاسیی هه‌ریمی کوردستان و ئه‌زموونه‌که‌ی بکات و به‌ته‌نگییه‌وه بێ:

ئەو دوو پالنه‌ره‌ش ئەمانەن:

1/ خەلکی کوردستان بە‌گشتی و گە‌لی کورد بە‌تایبەت، مافی خۆیەتی خاوەنی قە‌واره‌ی خۆی و ئیداره و ئیراده‌ی خۆی بێ.

2/ بە‌بێ هە‌بوونی ئە‌و قە‌واره‌یه، ناگونجی وە‌ک پێ‌ویست دینداریی بکات و شه‌ریعت پیاده بکا.

بە‌و دوو پالنه‌ره ئێ‌مه وە‌ک کۆمه‌لی ئیسلامی خۆمان بە‌ پابه‌ند دە‌زانین که بە‌تە‌نگ ئە‌م واقیعه سیاسییە‌ی خۆمانه‌وه بین، بە‌و شی‌وه‌یه که باسمانکردو، له خالی چواره‌میشدا زیاتر ئە‌وه روونده‌که‌ینه‌وه و تیشکی ده‌خه‌ینه‌سه‌ر.

چواره‌م: کۆمه‌لی ئیسلامی له‌ که‌موکووپری و ناتە‌واوییه‌کانی واقعی هە‌ری‌می کوردستان و عێ‌راقیش، بێ‌ده‌نگ نابێ‌ت و هە‌ولی پاکسازی و چاکسازی ده‌دا:

دیاره پاکسازی و چاکسازی ریشه‌یی و راسته‌قینه‌ش ته‌نیا کاتی‌ک ئە‌نجامه‌دری و سه‌رده‌گری، که ئە‌م واقیعه سیاسیه به‌ی‌نری‌ته سه‌ر بناغه‌ی شه‌ریعت، که دیاره هە‌ر ئە‌وه‌ش حاله‌تێ‌کی ئاسایی و شه‌رعییه، بۆ‌گه‌ل و کۆمه‌لگایه‌کی مسوولمان، وە‌ک خوا (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ

الْمُقِلُّونَ﴾ (٢)، واته: (بێ‌گومان قسه‌ی بڕ‌وا‌داران هە‌ر ئە‌وه‌یه کاتی‌ک که بانگ بکری‌ن بۆ‌ لای خوا و بۆ‌ لای پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی بۆ‌ئه‌وه‌ی حوکم و داد‌وه‌رییان له‌نی‌واندا

بکه‌ن، قسه‌و هه‌لۆیستیان هه‌ر ئه‌وه‌یه که بڵێن: فه‌رمانه‌که‌مان بیست و تیڤیگه‌یشتین، وه به‌قسه‌شی ده‌که‌ین و گوێپرایه‌لیشین، وه هه‌ر ئه‌وانه‌ش سه‌رفرازن)، واته‌: مسوڵمانان له به‌ران به‌ر شه‌ریعه‌دا هیچ هه‌لۆیستیکیان بۆ ره‌وا نییه ئه‌وه نه‌بێ، که بڵێن: بیستمان و فه‌رمان به‌رین.

ئینجا دیاره ئیستا له واقعیی هه‌ریمی کوردستانیشدا به‌ره‌می په‌راوی زخستنی ئایینمان ده‌بینین و، زۆر جوان بۆمان ده‌رکه‌وتوه که له کاتی‌کدا یاسا هه‌کیمه‌کانی ئایینی راست و ته‌واوو نه‌شیۆینراو (ئیسلام) و به‌ها به‌رزه‌کانی له به‌واری حوکم و سیاسه‌ت دوورده‌خرینه‌وه، کۆمه‌لگا چ زیانیکی گه‌وره ده‌کات و چۆن ولات پرده‌بی له دزیی و گه‌نده‌لیی و سته‌م و خراپه‌ و قۆرخکردنی ئیمتیازات و زالکردنی به‌رزه‌وه‌ندیی تاکیی و بنه‌ماله‌یی ... هتد، ئه‌وه دیاره ئه‌گه‌ر ته‌ماشای واقعیی هه‌ریمی کوردستان بکه‌ین، ده‌بینین زۆر که‌س زال‌یه‌تی له‌م واقعیه، له ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا که شه‌ریعه‌تی ئیسلام هه‌یمه‌نه‌و سیب‌ه‌ری نییه به‌سه‌ر واقعیه سیاسییه‌که‌وه، بۆیه واقعیه سیاسییه‌که‌ وه‌ک دارستانی لی‌هاتوه، که له دارستاندا: (چ ئاژه‌لیک درنده‌تر بی ئه‌وی دیکه ده‌خوا)، یان یاسای ده‌ریا که (ماسی گه‌وره ماسی بچوک قووتده‌دا)، که‌سانیک هه‌ن که نه‌ک ملیۆنێر، بوون به‌ ملیاردیرو زۆریان له‌سه‌ره‌وه رژاوه، خه‌لکیدیکه‌ش هه‌ن که سوالیان پێده‌شی و بۆ سه‌ره‌تاییترین شت ئاتاجن، له حالیکدا که ئیمه کاتی خۆی له‌و شاخ و داخه بووین، هه‌موومان تارا‌ده‌یه‌ک وه‌ک یه‌ک بووین، به‌لام ئیستا ده‌بینن کابرا یه‌ک گاپان ئۆتۆمبیلی هه‌یه و، چه‌ندان کۆشکی هه‌ن و پارو سامانی زۆری له ده‌ره‌وه داناوه و، چه‌ندان بازرگانیی گه‌وره گه‌وره ده‌کات و کۆمپانیای زه‌به‌لاحی هه‌ن، باشه براده‌ر توو کوێرا وات لی‌هات هه‌موو سه‌عاتیک ده‌فته‌ریک دۆلارت ده‌ستبه‌که‌وی، ره‌نگه زیاتریش په‌یدا بکه‌ی؟! ئه‌و جۆره که‌سابه‌ته‌مان نه‌زانیه!

جا بۆیه له‌پاستیدا که ئیسلام هه‌ژموونی به‌سه‌ر بواره‌کانی ژياندا نامیڤی، به‌ها به‌رزه‌کانی دین هه‌ژموونیان نامیڤی، ئاوا وه‌ک دارستان دنیا ته‌خت و ئاچووخ ده‌بی، بۆ که‌سانیک که که‌لبه‌و نینۆکیان تیژتره‌، بکه‌ونه‌ گیانی خه‌لکیدیکه‌و له‌سه‌ر حیسابی خه‌لکیدیکه‌، ئاوا به‌بی ره‌زایی ده‌وله‌مهند بن، هه‌لبه‌ته‌ ئیسلام هیچ هه‌ساسیه‌تی نییه‌ به‌ ده‌وله‌مهند بوون و سامانداریی، مادام له‌ رییه‌کی هه‌لّال و دروسته‌وه‌ بی، به‌لام زۆر دووره‌ کابرا له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا هیڤنده‌ ده‌وله‌مهند بی، هه‌موو سه‌عاتیک ده‌فته‌ریکی به‌ریکه‌وی، خانوه‌که‌ی بایی چه‌ند ملیۆن دۆلار بی و، کۆمپانیای هه‌بی و بازرگانی وای هه‌بی که به‌ حیسابی خۆی نه‌زانێ.

بۆیه ئیتر ناگونجی به‌ پاساوی چاوبه‌ستانه‌ی وه‌ک: (تیکه‌ل نه‌کردنی ئایین و سیاسه‌ت) یاخود (ئیسلام شتیکی پاکه‌و سیاسه‌ت پیسه‌ و توخنی یه‌ک بکه‌ون)! چیدی خه‌لک و جه‌ماوه‌ر فریو بخوات و کلاوی له‌سه‌ر بنری.

وه‌ به‌پاستی ئیستا ئیمه‌ بی بنه‌مایی و پووچی ئه‌و قسانه‌مان چاک بۆ ده‌رکه‌وتوه‌، وه‌ بۆمان ده‌رکه‌وتوه‌ که ئه‌و قسانه‌ ئیستا که‌سانیک ده‌یانکه‌ن، که ده‌یانه‌وی به‌ پیس و پۆخه‌لی خۆیان هوکمرانی بکه‌ن و، ئه‌م بارودۆخه‌ سیاسیه‌ بۆ سوودی شه‌خسی و بنه‌ماله‌یی و حیزبی و تاییه‌تی خۆیان بقۆزنه‌وه‌ و، ده‌شزانن ئه‌گه‌ر ئیسلام ده‌سه‌لاتی هه‌بی یه‌کێک له‌ یاساکانی ئیسلام ئه‌وه‌یه‌، که ده‌لی: (من این لك هذا)؟ واته‌: (ئه‌وه‌ت له‌کوی بوو)؟

عومه‌ری کوپی خه‌تتاب خوا لی‌ی رازی بی هه‌موو سالیک له‌کاتی هه‌جدا والیه‌کانی کۆده‌کرده‌وه‌ و لی‌ی ده‌پرسینه‌وه‌ که پیشت‌ر چه‌ندی هه‌بووه‌ و ئیستا چه‌ندی په‌یدا‌بووه‌؟ وه‌ ده‌یگوت: ئه‌مه‌ت له‌کوی بوو و چۆنت په‌یدا‌کرد؟ (ابن خلدون) ره‌حه‌متی خوا لی‌ی له‌ کتییی (المقدمه‌)ی خۆیدا قسه‌یه‌کی جوان

ده‌کات، ده‌لی: (أن التجارة من السلطان مضرّة بالرعايا مفسدة للجباية)^(٢٢٢)، واته: (بازرگانی کردن له لایه‌ن حوکمپانه‌وه زیان به هاو‌لاتیان ده‌گه‌یه‌نی و باج و خه‌راج له بن دینی). چونکه به حوکمی ئه و حوکمپانیی و ده‌سه‌لاته سیاسییه‌ی که هه‌یه‌تی هه‌موو بازارپ بۆ خۆی قو‌رخ ده‌کات و هه‌موو کایه‌کانی ژیان، که بازرگانیی و مامه‌له‌یان تیدا ده‌کری، بۆ خۆی قو‌رخ ده‌کات، وه‌ک ئیستا کوردتان وایلێهاتوو، که‌واته: ئیستا ئیمه زۆر جوان بۆمان ده‌رکه‌وتوه که له‌پاستیدا ئهم واقیعه و هه‌ر واقیعه‌کی دیکه‌ی سیاسی زۆر پێویستی به‌وه هه‌یه، که ئیسلامی تیدا ده‌سه‌لاتداریی و ئیسلام سیبهری لیبکا، وه له‌پاستیدا هه‌بوونی هه‌ژموون (هیمنه‌) و سیبهری ئیسلام له‌ بواری حوکمپانیی و سیاسه‌تدا، ده‌بیته‌هۆی چه‌سپانی دادگهریی و، نه‌مانی سته‌م و زۆرداریی و گه‌نده‌لیی و، به‌ قازانجی زۆرینه‌ی خه‌لک ته‌واوده‌بی، به‌لێ که‌مینه‌یه‌ک که ده‌یان‌ه‌وی له‌سه‌ر حیسابی خه‌لک ده‌وله‌م‌ه‌ندبن زه‌ره‌رده‌که‌ن، به‌لام زۆرینه‌ی خه‌لک و جه‌ماوه‌ر قازانج ده‌که‌ن.

پینجه‌م: به‌هۆی به‌هه‌له‌ به‌کاره‌ینانی هه‌ق و راستیه‌که‌وه، یان زیده‌پو‌یی تیدا کردنی‌ه‌وه، با ئه‌و هه‌ق و راستیه‌مان له‌به‌رچاو نه‌که‌وی:

واته: که ده‌بینین هه‌قێک هه‌یه به‌هه‌له به‌کارده‌هینری، یان زیده‌پو‌یی تیدا ده‌کری، خودی هه‌قه‌که‌مان له‌به‌رچاو نه‌که‌وی، به‌لکو به‌هه‌له به‌کاره‌ینانه‌که‌ی و زیده‌پو‌یی تیدا کردنه‌که‌ی مه‌حکوم بکه‌ین.

لێ‌رده‌دا مه‌به‌ستم مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وايه‌تی و مافه‌ نیشتمانیی و نه‌ته‌وايه‌تییه‌کانه، که ئیمه وه‌ک کورد ده‌بینین له‌لایه‌ن گه‌له‌ دراوسی‌کانمانه‌وه: تورک و فارس و عه‌ره‌ب، له‌ رابردوودا و، هیندیکیان تا ئیستاش، به‌ ده‌مارگیرانه‌ مامه‌له‌مان له‌گه‌لدا

کراوه، واته: ئەوانه مومارەسە‌ی مافە نە‌تە‌وا‌یه‌تییه‌کانی خۆ‌یان‌یان کردووه، بە‌لام بە‌ تێپە‌راندن و زی‌ده‌پۆ‌یی تێ‌دا‌کردن و هە‌له‌وه، وه‌ له‌سه‌ر حیسابی مافە نە‌تە‌وا‌یه‌تییه‌کانی ئێ‌مه وه‌ک میلله‌تی کورد، جا ئێ‌مه ده‌بێ‌ وریابین کاتێ‌ک میلله‌تێ‌ک به‌ هە‌له‌و له‌سه‌ر حیسابی نە‌تە‌وه‌یه‌کی دیکه، مومارەسە‌ی ئە‌و مافە (مافی نە‌تە‌وه‌یی و مافی چاره‌نووسی خۆ‌هه‌بوون) ده‌کات، یان زی‌ده‌پۆ‌یی تێ‌دا‌ ده‌کات و زیاتر بۆ‌ لای میلله‌تی خۆ‌ی تێ‌ده‌نووسێ‌، نابێ‌ بڵێ‌ین ئە‌وه له‌ بنه‌په‌تدا هە‌له‌یه، نا، ئە‌و ئە‌ندازه‌یه‌ی که زی‌ده‌پۆ‌یی تێ‌دا‌ده‌کری هە‌له‌یه.

دیاره له ئیسلامیشدا ته‌نیا خوای به‌رز و مه‌زن به‌ به‌رز و پیرۆز گیراو و په‌رستراو و به‌ندایه‌تی بۆ‌ کراوه، نابێ‌ هیچ شتێ‌کی دیکه بپێ‌ته ئە‌و ئاسته‌وه، ئە‌گه‌رنا شیرک و کوفرو له‌ بازنه‌ی ئیسلام چوونه‌ده‌ر، په‌یدا‌ده‌بێ‌.

ده‌مارگیری، یارمه‌تی‌گه‌لی خۆ‌دانه له‌سه‌ر سته‌م و، ئە‌وه‌یه که مه‌رپوزه، به‌لام ئە‌گه‌ر میلله‌تی خۆ‌ت خۆ‌شبوێ‌ له‌سه‌ر هه‌ق و به‌رگری لێ‌که‌ی و پشتگیری بکه‌ی، بۆ‌ئه‌وه‌ی مافه‌کانی ده‌ستبه‌که‌وێ‌، ئە‌وه هیچ شتێ‌کی خراپت نه‌کردووه، به‌لکو ئه‌رکیکی شه‌رعییت جێ‌به‌جێ‌کردووه که به‌رگرییت کردووه، له‌ خه‌لکی سته‌ملێ‌کراو.

دیاره له‌پێ‌ش ئه‌ویش خوای به‌رز و مه‌زن فەرموویه‌تی: ﴿... لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تَظْلَمُونَ﴾⁽¹⁾ واته: با نه‌هه‌قی خه‌لکی به‌ لای ئێ‌وه‌دا بێ‌، نه‌هه‌قی ئێ‌وه‌ بچێ‌ته‌لای خه‌لکی، هه‌لبه‌ته‌ ئە‌م فەرماشته‌ی خوای به‌رز و مه‌زن، بنچینه‌یه‌کی گشتی وردی بۆ‌ دادگه‌ری داناهه‌و، هیچ گومانیشی تێ‌دانیه که ده‌مارگیری ره‌گه‌زه‌په‌رستی، هه‌تمه‌ن له‌سه‌ر حیسابی خه‌لکی دیکه ده‌بێ‌ و ناگونجی سته‌مکار

هه‌بێ، به‌بێ سته‌ملێکراو! وه‌ له‌پاستیدا هه‌ر کاتی‌ک سته‌مکاری‌ک په‌یداده‌بێ، ئه‌وه له‌سه‌ر حیسابی هه‌بوونی سته‌ملێکراوی‌که‌.

دیاره ئیمه‌ش وه‌ک میلله‌تی کورد به‌پاستی زه‌ره‌ری زۆترمان کردوه له‌ زۆربه‌ی گه‌لانی دنیا و، له‌ هه‌موویان زیاتر باجی هه‌بوونی ده‌مارگیری نه‌ته‌وه‌ییمان داوه، واته‌: ئه‌و ده‌مارگیری‌یه‌ی که‌ گه‌له‌ دراوسی‌یه‌کانی ده‌ورو به‌رمان مامه‌له‌یان پێ له‌گه‌ڵ کورددا کردوه، هه‌رچه‌نده‌ هه‌رکه‌سی‌ک به‌ر له‌ ده‌مارگیرانی نیو گه‌لانی عه‌ره‌ب و تورک و فارس، گله‌یی له‌ زله‌یژه‌کانی رۆژه‌لات و رۆژئاوای کۆن و نوێ نه‌کات که‌: (سایکس پیکۆ)یان ئیمزاکرد و ئیستاش پێیه‌وه‌ پابه‌ندن، ئه‌وه به‌ بێ ئینسافی ده‌بینین و وه‌ک ئه‌وه وایه‌: درێشه‌ ببینی (که‌ گه‌له‌ دراوسی‌کان لێمانده‌دن) به‌لام ئه‌و ده‌سته‌ی درێشه‌که‌ ده‌وه‌شینی نه‌یبینی (ئه‌و زله‌یژه‌انی کوردستانیان دابه‌شکرد)!

ئێستا زۆر له‌ حیزبه‌ عه‌لمانییه‌کان هه‌ر دین گله‌یی ده‌که‌ن له‌ فارس و تورک و عه‌ره‌ب که‌ ئیمه‌یان چه‌وساندۆته‌وه‌، به‌لام هێنده‌ رووکه‌ش (سطحی) و سه‌رکێلن، گله‌یی ناکه‌ن له‌و زله‌یژه‌انی کاتی خۆی کوردستانیان دابه‌شکردوه‌و به‌شیکیان لکاندوه به‌ ئێرانه‌وه‌، به‌شی‌ک به‌ تورکیا، به‌شی‌ک به‌ عێراق، به‌شی‌ک به‌ سووریا، به‌شی‌کیش به‌ یه‌کی‌تی سو‌فیه‌تی پیشووه‌وه‌، گله‌یی له‌وان ناکه‌ن، که‌ له‌ حالێ‌کدا ئه‌گه‌ر ئه‌و گه‌له‌ دراوسی‌یانه‌ درێشه‌که‌بن، ئه‌وان ده‌سته‌که‌ن، چونکه‌ ئیمه‌ کاتی‌ک ئه‌و سته‌مه‌ نه‌ته‌وايه‌تییه‌مان هاته‌سه‌ر، که‌ ولاته‌که‌مان دابه‌شکراو داب‌دای‌پر کرا، دوا‌ی په‌یمانی (سایکس پیکۆ)، که‌ له‌ سا‌لی (1916) له‌نیوان به‌ریتانیا و فه‌ره‌نسا و روسیا‌دا، پاشانیش به‌ پشت‌گیری ئه‌مریکا، ئیمزاکرا، بۆ دابه‌شینی نیشتمانی ئیسلامی به‌سه‌ر ئه‌و زله‌یژه‌انه‌دا، له‌نیویشیدا نیشتمانی کورد، له‌و

کاته‌وه ئیّمه به ره‌سمیی تووشی چه‌وسینرانه‌وه بووین و به ره‌سمیی کوردستان
دابه‌شکرا.

بڼه‌مای بیست و یه‌که‌م

کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌لۆیستی ئیجابیه

له‌گه‌ل به‌ران به‌ره‌کانیدا مه‌گه‌ر ئه‌وان

هه‌لۆیستیان خراپ بی

بنه‌مای بیست و یه‌که‌م

کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌لۆیستی ئیجابیییه له‌گه‌ڵ به‌رانبه‌ره‌کانیدا چ له‌نیو هه‌ریه‌م و عێراق و چ ده‌ره‌وه‌شدا:

کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌لۆیستی خۆی له‌ بواری هه‌لسوکه‌وت (تعامل) له‌گه‌ڵ لایه‌نه سیاسیه‌کانی کوردستان و عێراق و حکوومه‌ت و ده‌وله‌تانی ده‌ورو به‌رو جیهاندا، به‌گوێره‌ی هه‌لۆیستی ئه‌وان به‌رانبه‌ر به‌ ئیسلام و مسوڵمانان و کیشه‌ ره‌واهیه‌کانیان به‌گشتی و، خه‌لکی کوردستان و عێراق و کۆمه‌لی ئیسلامی به‌تایبه‌ت، دیاری ده‌کات.

وه به‌پێویستی ده‌زانی که بۆ هێنانه‌دی ئامانجه‌ هاوبه‌شه‌کان (الأهداف المشتركة)، وه‌ک: پارێزگاریی لێکردنی خاکی هه‌ریمی کوردستان و عێراق و هێمنیی و ئاسایشیان و، ئاوه‌دانکردنه‌وه‌یان و، خوشگوزه‌ران کردنی خه‌لکه‌که‌یان و، پاراستنی دین و ژین و که‌رامه‌ت و مال و سامان و سه‌رحه‌م به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان، ده‌ستبارگرو هاوکاری هه‌موو که‌س و لایه‌نیکی دلسۆز به‌ خه‌لک و ولات بێ، چونکه‌:

1- خوای تاک و پاک (جل جلاله) هه‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٢﴾ المائدة، واته: (... وه هاوکاریی یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری، وه هاوکاریی یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گوناوه‌ و ده‌ستدریژی، وه پارێز له‌ خوا بکه‌ن، بێگومان خوا تۆله‌ی تونده‌).

2- هه‌روه‌ها هه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ٨﴾ الممتحنة، واته: (خوا

لێتان قه‌ده‌غه ناکات سه‌باره‌ت به‌ که‌سانێک که له‌سه‌ر دینتان جه‌نگتان له‌گه‌ڵ ناکه‌ن و له‌ نیشتمان و مال و حاڵی خۆتان وه‌ده‌رتان نانین، که چاکه‌یان له‌گه‌ڵدا بکه‌ن و له‌ مال و سامانی خۆتان پێیان بده‌ن، بێگومان خوا به‌خشه‌رانی خۆشده‌وی).

3- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رمویه‌تی: (لَقَدْ شَهِدْتُ فِي دَارِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَدْعَانَ حَلْفًا مَا أُحِبُّ أَنْ لِي بِهِ حُمْرُ النَّعَمِ، وَلَوْ أُدْعِيَ بِهِ فِي الْإِسْلَامِ لَأَجَبْتُ) رواه ابن إسحاق وأورده ابن كثير^(هـ)، واته: (من له مالى عه‌بدوللای کوری جیدعاندای به‌شداریی په‌یمانێک بووم، هه‌زناکه‌م که له‌جیاتى ئه‌و په‌یمان هه‌سته‌ری سپییم هه‌بى^(هـ)، وه ئه‌گه‌ر له ئیسلامیشدا بو په‌یمانیکى وا بانگ بکریم، وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه‌و به‌شداریی تێداده‌که‌م).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: بناغه‌ی هه‌لسوکه‌وت کردنمان له‌گه‌ڵ لایه‌نه‌کانی به‌رانبه‌ردا، له‌ هاوکاریکردنه‌ بو هیئانه‌دی ئامانجه‌ هاوبه‌شه‌کان :

واته ئه‌و ئامانجانه‌ی که به‌رژه‌وه‌ندیی هه‌موولایه‌کیان تێدایه‌و ده‌بنه‌ مایه‌ی دوورخستنه‌وه‌ی زیانه‌کان و ده‌ستخستنی سووده‌کان (دَفْعُ الْمَضَارِّ وَجَلْبُ الْمَنَافِعِ)، چونکه‌ خوا (جل جلاله‌) فه‌رمانی به‌ پیغه‌مبه‌ری خۆی کردوه، که خاوه‌ن کتێبه‌کان (جووله‌که‌ و نه‌سپانی و ئه‌وانیدیکه‌ش) بانگ بکات بو شتێک که

(1) (السيرة النبوية لابن هشام، ج: 1)، ص: (72)، (البدایة والنهایة لابن کثیر، ج: 2)، ص: (376).
(2) به‌ حوشتی سووریش لیکدراوه‌ته‌وه، که دیاره ئه‌و کاته مالتیکی زۆر به‌ نرخ بووه، له‌به‌رئیه‌وه‌ عه‌ره‌ب نمونه‌یان پێ ده‌هێنایه‌وه‌ له‌سه‌ر گرانبه‌هایی شت.

خالی هاوبه‌شه، وه‌ك ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعٰلَوْاۤ اِلٰی كَلِمَةٍ سَوّٰمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدُ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُنْشِرِكَ بِهٖ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْاۤ فَقُوْلُوْا اَشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ﴾⁽¹⁾ واته: (بلی ئه‌ی خاوه‌ن کتیبینه! وهرن بۆ وشه‌یه‌کی یه‌کسان له‌نیوان ئیمه‌و ئیوه‌دا که بۆ هه‌مووان وه‌ك یه‌که، که جگه له‌خوا نه‌په‌رستین و هیچ شتیك نه‌که‌ینه هاوبه‌شی خواو هیندی‌کمان هیندی‌کی دیکه‌مان له‌جیاتی خوا نه‌که‌ینه په‌روه‌ردگارو سه‌روه‌ری خۆمان، جا ئه‌گه‌ر پشتیان تی‌کردی و وه‌لامیان نه‌دایه‌وه، ئه‌وا - تۆو مسو‌لمانانیش - بلی‌ن: شایه‌د بن‌که ئیمه‌ملکه‌چین بۆ خوا)، واته: ئیمه‌ئه‌هلی خوا به‌یه‌ک‌گرتن (توحید)ین، بانگیان بکه بۆ خوا به‌یه‌ک‌گرتن، که هه‌موو کتیبه‌ئاسمانییه‌کان و هه‌موو به‌رنامه‌خواییه‌کان، بۆ ئه‌وه‌هاتوون که خه‌لك ته‌نیا خوی به‌رز و مه‌زن به‌په‌رستراو په‌روه‌ردگارو سه‌روه‌ری خۆیان بزائن.

که‌واته: ئیمه‌بۆ هه‌لسوکه‌وت کردن له‌گه‌ڵ خه‌لكدا که هه‌ر لایه‌نیك بن‌وه‌ر بیروبو‌چوونیکیان هه‌بێ، ده‌بێ بانگیان بکه‌ین بۆ خالی هاوبه‌ش، خالی هاوبه‌شی نیوان ئیمه‌و خاوه‌ن کتیبه‌کان ئه‌وه‌یه که ته‌نها خوی به‌رز و مه‌زن به‌په‌رستین، ئه‌وه‌خالی هاوبه‌شی نیوان هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌ئاسمانییه‌کانه‌.

جا ئیمه‌وه‌ك چۆن بۆ مامه‌له‌له‌گه‌ڵ خاوه‌ن کتیبه‌ئاسمانییه‌کان و خاوه‌ن به‌رنامه‌ئاسمانییه‌کاندا، ده‌بێ بانگیان بکه‌ین بۆ خالی هاوبه‌ش، به‌هه‌مان شیوه‌له‌گه‌ڵ ئه‌هلی دنیا‌شدا، واته: ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ ئه‌هلی دیندا بناغه‌ی کاره‌که‌مان بریتییه له‌خاله‌هاوبه‌شه‌کان، له‌گه‌ڵ ئه‌هلی دنیا‌شدا ده‌بێ بزائین داخۆ چ شتیکی

هاوبه شمان له نیواندا هیه؟ ئه وه خالیکی زۆر گرنگه و ده بی باشی بیر لیبکهینه وه، ئه گهرنا تو نه گهری بۆ خالی هاوبه ش، چون له گه له خه له ده زی؟ جا ئه گهر پیغه مبه ر ﷺ وای کردبایه، ده بووایه هه ره له گه له ئه وه ی کۆچی کرد بۆ مه دینه، له گه له هاوبه ش بۆ خوا دانهره کان و جووله که کان تیگگیرابا و سه نگره یان لیك بگرتایه، وه له گه له دوو پوووه کان ده بووایه لیگترابا نایه! ئینجا پیغه مبه ر ﷺ و مسوڵمانان له لایه که و جووله که و بته پرست و دوو پوووه کان له لایه کی دیکه، چ شتیك کۆیده کردنه وه؟ بیگومان به رژه وه ندیی هاوبه ش، وه له به لگه نامه (وثیقه) ی مه دینه دا هاتوو ه.

ئه م رسته قورئانییه: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْرِ وَالنَّقْوَىٰ﴾، زۆر که س واده زانی فرمانه بۆ مسوڵمانان تا له نیوان خویاندا هاوکاری یه کدی بکه ن، نه خیر و نه وه ئه م رسته قورئانییه ئاراسته ی مسوڵمانان نه کراوه، بلای: له نیو خۆتاندا هاوکاری یه کدی بکه ن، چونکه مسوڵمانان له بنه پهدا هه ره پیکه وه هاوکارن، به لکو ئه م رسته یه ئاراسته ی مسوڵمانان کراوه، تا کو له گه له نامسوڵمانان و غه یری خۆیاندا بگه رین، داخو چ شتیك مایه ی ره زامه ندیی خوای به رز و مه زن و چاکه کاری و سوود و که لکه بۆ خه له، هاوکاری یه کدی تیدا بکه ن.

دووهم: ئیسلام هیچ هه ستیاری (حسّاسیّه) یه کی به رانبه ر به نامسوڵمانانیکی ته با و بی زه ره ر نییه له بواری هه لسوکه وت و په یوه ندییه کاند، فره مانیش به مسوڵمانان ده کات که هه میشه ده ستپیشخه ری هاوکاری و چاکه بن:

واته: ئایا کاتی که بی ده سه لاتی بووه، خوای به رزو مه زن فره موویه تی بانگه واز بکه بۆ لای خوای په روه ردگارت به حیکمه ت و ئامۆژگاری چاک و گفتوگۆ

بکه‌ن به‌شیوازی هه‌ره‌ باش، به‌لام دوا‌یی که ئیسلام ده‌سه‌لاتی وه‌رگرت، پی‌ویست ناکات حیکمه‌ت و ئامۆژگاری چاک به‌کاربینین!

تۆ ته‌ماشای ژیا‌ننامه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌میشه به‌رجه‌سته‌کاری لی‌بوردن (العفو) و به‌زه‌یی (رحمة) و سینه‌ فراوانیی (السماحة) و چا‌وپۆشیی و نه‌م و نیانیی و ... هتد بووه، وه‌ک خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) پی‌ی ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾⁽¹⁾

له‌م بواره‌شدا چه‌ند خا‌لێک ده‌خه‌ینه پوو

1/ خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿... وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا...﴾⁽²⁾ البقرة، واته: (... وه‌ قسه‌ی باش له‌گه‌ڵ خه‌لکی بکه‌ن ...). که‌واته: ده‌بی قسه‌ی ئێمه‌ وه‌ک مسو‌لمان له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا به‌ کافرو مسو‌لمان‌ه‌وه‌، جگه‌ له‌ قسه‌ی باش ه‌یچیدیکه‌ نه‌زانین، ئینجا ئه‌گه‌ر که‌سیک ب‌لێ: ئه‌م ئایه‌ ته‌ نه‌سخ بۆته‌وه‌، باشه‌ ئه‌دی ئێمه‌ ده‌بی قسه‌ی خ‌راپ بکه‌ین؟! خ‌و ناب‌ی قسه‌ی خ‌راپ بکه‌ین، دیاره‌ هه‌ر ده‌بی قسه‌ی باش بکه‌ین.

2/ وه‌ خ‌وای به‌ به‌زه‌یی (جل جلاله‌) ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿... وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ﴾⁽³⁾ واته: (... وه‌ چاکه‌ بکه‌ن، بی‌گومان خوا چاکه‌کارانی خ‌ۆشده‌و‌ی)، خ‌و تۆ هه‌ر ده‌بی چاکه‌ بکه‌ی و ناب‌ی خ‌راپه‌ بکه‌ی، به‌ل‌ی ئه‌گه‌ر که‌سیک خ‌راپه‌ی له‌گه‌ڵدا کردی، خ‌وای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَحَزُوا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلَهَا...﴾⁽⁴⁾

¹ الأنبياء: ١٠٧

² البقرة ٨٣

³ البقرة: ١٩٥

⁴ الشورى: ٤٠

واته: (وه سزای خراپه خراپه‌یه‌کی وه‌ك خۆیه‌تی ...)، به‌لێ بۆت هه‌یه‌ سزای بده‌یه‌وه، به‌لام له‌پاستیدا وه‌ك ده‌ستپیشخه‌ریی كردن، مسوڵمان قه‌ت نابێ خراپه‌ بكات، هه‌میشه‌ ده‌بێ چاكه‌كار بێ.

3/ هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموێ: ﴿لَا يَنْهَكُكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾⁽¹⁾ له‌پاستیدا ئه‌م ئایه‌ته‌ش وه‌ك هه‌موو ئایه‌ته‌کانی دیکه‌ کارپێکراو (مُحْكَم) هه‌و له‌جێی خۆی ماوه‌ته‌وه‌و لا‌براو (منسوخ) نیه‌.

که‌واته: نامسوڵمانانێک که‌ له‌گه‌ڵمان ده‌ژین و زه‌ره‌ری دین و ژینیان بۆمان نییه‌، خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) رێمان لێناگرێ که‌ چاکه‌ی ماددی و مه‌عنه‌وییان له‌گه‌ڵدا بکه‌ین، به‌لکو خوای به‌رز و مه‌زن چاکه‌کاران و به‌خشه‌رانی خۆشه‌وه‌ی، ئه‌گه‌ر ئه‌و چاکه‌ و به‌خشینه‌ له‌گه‌ڵ نامسوڵمانانیش بێ.

سییه‌م: مادام کۆمه‌لیک به‌رژه‌وه‌ندیی هاوبه‌ش (مَصَالِحَ مُشْتَرَكَةٍ) هه‌بن، که‌ هه‌یج لایه‌نی‌ک به‌ ته‌نیا نه‌توانی ده‌سته‌به‌ریان بکات، که‌واته: له‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کیان پێویسته‌ که‌ هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن بۆ هه‌ینانه‌دی و ده‌سته‌به‌رکردنیان:

ئهو بنچینه‌یه‌ی که‌ ده‌لێت: (مَا لَا يَتِمُّ الْوَاجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واته: (هه‌ر شتێک فه‌رێک به‌بێ ئه‌و نه‌یه‌ته‌دی، ئه‌ویش فه‌رێز ده‌بێ)، وه‌ بنچینه‌ی: (لِلْوَسَائِلِ حُكْمُ الْمَقَاصِدِ)، واته: (ئامرازه‌کان حوکمی ئامانجه‌کانیان هه‌یه‌)، مادام کۆمه‌لیک به‌رژه‌وه‌ندیی هاوبه‌ش (مَصَالِحَ مُشْتَرَكَةٍ) هه‌بن که‌ هه‌یج لایه‌نی‌ک به‌ته‌نیا نه‌توانی

ده‌سته‌به‌ریان بکات، وه‌ک: پاراستنی سنووره‌کانی ولات و هیمنیی و ئاسایشی کۆمه‌لگا، ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ولات و خزمه‌تکردنی خه‌لک، پاراستنی دین و ژین و که‌رامه‌ت و وه‌چه‌و عه‌قل و مال و سامان و ... هتدی کۆمه‌لگا، ئه‌وانه هیچ که‌س به‌ته‌نیا بۆی دابین ناکرێن، به‌ هاوکاریی هه‌موو لایه‌ک نه‌بێ.

که‌واته: بۆ وه‌ده‌سته‌پێنانی ئه‌و ئامانجانه‌ی که‌ بۆ هه‌موو که‌س باشن، له‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کیان پێویسته‌ هاوکاریی یه‌کدی بکه‌ن بۆ هێنانه‌دی و ده‌سته‌به‌رکردنیان: ئه‌گه‌ر ولاته‌که‌مان ئازاد نه‌بێ، هه‌موومان زه‌ره‌رده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر خه‌یووبێری ولات به‌ده‌ست خۆمانه‌وه‌ نه‌بێ، به‌ تالان به‌ردرێ، هه‌موومان زه‌ره‌رده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر هیمنیی و ئاسایش له‌ ولاته‌دا نه‌بێ و له‌ بری ئه‌وه‌ ئالۆزیی و ئاژاوه‌ جێی بگرێته‌وه‌، هه‌موومان زه‌ره‌رده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر دین و ژین و که‌رامه‌ت و وه‌چه‌و عه‌قل و مال و سامانی خه‌لک پارێزراو نه‌بێ، هه‌موومان زه‌ره‌رده‌که‌ین، که‌واته: ئه‌وانه کۆمه‌لێک به‌رژه‌وه‌ندیی هاوبه‌شن و پێویسته‌ هاوکارییان له‌سه‌ربکری.

بێگومان هه‌رکام له‌و شتانه‌ی ئاماژه‌مان پێدان و هاوینه‌کانیان، له‌بازنه‌ی فه‌رزه‌ گشتییه‌کان (الفروض العامة) دان که‌ به‌ (الفروض الکفائیة) ناسراون، فه‌رزه‌ کیفاییه‌کانیش هه‌رکه‌سێک که‌مه‌رخه‌مییان تێدا بکات و بشتوانێ بیانیه‌نێته‌دی، ئه‌وه‌ گوناها‌بارده‌بێ، چونکه‌ فه‌رزه‌ گشتییه‌کان له‌ بنه‌رته‌دا له‌سه‌ر هه‌موو کۆمه‌لگه‌ فه‌رزن، له‌کاتی جێبه‌جێنه‌کردنیاندا، سه‌رجه‌م تاکه‌کانی کۆمه‌لگا گوناها‌بارده‌بن، به‌لام ئه‌وانه‌ی که‌ ئه‌و فه‌رزه‌ کیفایانه‌ په‌کیان له‌سه‌ریان ده‌که‌وێ، له‌سه‌ریان ده‌بێته‌ فه‌رزی عه‌ین که‌ پێیان هه‌لسن.

چوارهم: چۆنییه‌تی ئەو هاوکارییه له رۆژگار و کۆمه‌لگا و واقعییه‌که‌وه بۆ یه‌کیکی دیکه، ده‌گۆڕی، بۆیه پێویسته له‌و بوارانه‌دا یه‌کجار هۆشیار و وردبین و دووربین بین، تا‌کو له رۆژگاری خۆمان به‌جی نه‌مێنین:

دیاره به ئەندازه‌ی لێ‌پران و بۆ خوا یه‌کلابونه‌وه‌و ساغیی و راستیی‌شمان، خوای به‌خشهر (جل جلاله) ده‌ستمان ده‌گرێ و رێنمایی‌مان ده‌کات و، شی‌وازو رێ‌ی‌ازو ئامرازه گونجاوه‌کانمان پێ‌شاندده‌دا، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (وه ئەوانه‌ی له‌پری ئێمه‌دا تێ‌ده‌کۆشن رێ‌ی‌ازه‌کانی خۆمانیان پێ‌شاندده‌ین، وه‌ بێ‌گومان خوا له‌گه‌ڵ چا‌که‌کاراندا‌یه). ئەم ئایه‌ته یه‌که‌مین ئایه‌تی‌که که وشه‌ی (سُبُل)ی به‌ کۆ هینابی و پالیشیدا‌یته لای خوای به‌رز و مه‌زن، وه‌ له شو‌ینه‌کانی دیکه هه‌مویاندا به‌ تا‌ک هاتوه.

حیکمه‌ته‌که‌ی چیه به‌و شی‌وه‌یه به‌ کۆ هاتوه؟ حیکمه‌ته‌که‌ی ئەوه‌یه: که لێ‌رده‌دا خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) با‌سی کاری ئیسلامی و شی‌وازه‌کانی کار ده‌کات و شی‌وازو رێ‌ی‌ازه‌کانی کاریش جۆرا‌وجۆرن و هه‌ر یه‌ک شی‌وازو رێ‌گا نییه، بۆیه ئێمه له‌هه‌ر قوناغ و چاخ و هه‌ل و مه‌رجێ‌کدا، پێ‌ویستیمان به‌ شی‌وازو رێ‌ی‌ازیکی گونجاو ده‌کات، بۆ ئەوه‌ی له‌پری خوای به‌رز و مه‌زن دا تێ‌بکۆشین و کارو چالاکیی ئیسلامیانه‌ی خۆمان ئە‌نجام ده‌ین.

پینجه‌م: شانازیکردنی پیغه‌مبه‌ری خوا به به‌شداری له په‌یمانی (حلف الفضول)

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {لَقَدْ شَهِدْتُ فِي دَارِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَدْعَانَ حِلْفًا مَا أَحَبُّ أَنْ لِي بِهِ حُمْرُ النَّعَمِ، وَلَوْ أَدْعَى بِهِ فِي الْإِسْلَامِ لَأَجَبْتُ} ⁽¹⁾ واته: (له مالى عه‌بدو‌للاى كورپى جیدعاندا به‌شداری به‌ستنی په‌یمانیك بووم، پی‌مخۆش نییه له جیاتى ئەوه وشتى سوورم هه‌بئ، وه ئە‌گەر له سه‌رده‌مى ئیسلامیشدا بۆى بانگ بکړی‌مه‌وه وه‌لام ده‌ده‌مه‌وه)، دیاره که ئەوه په‌یمانه‌شى به‌ست هیشتا وه‌حیی بۆ نه‌هاتبووو پيش سه‌رده‌مى ئیسلام و پیغه‌مبه‌رایه‌تیی بوو، وه په‌یمانه‌که‌ش له‌گه‌ل خه‌لکانیک به‌سترا که کافر بوون و هیچیان مسو‌لمان نه‌بوون، به‌لام ئەوه ئامانجه‌ی که په‌یمانه‌که‌ی بۆ به‌سترا، ئامانجیکه له ئیسلامیشدا ره‌وايه، که بریتییه له به‌رگریی کردن له خه‌لکی سته‌ملیکراو، هۆکاری به‌ستنی ئەوه په‌یمانه‌ش رووداوێك بوو که پوخته‌که‌ی به‌م شیوه‌یه بوو: دواى گه‌رانه‌وه‌ی قورپه‌یش له جه‌نگی تاوانبارانه (حَرْبُ الْفَجَارِ)، کابرایه‌کی خه‌لکی یه‌مهن له مانگی (ذو القعدة) هاتبوو مه‌که‌و شتیکی فروشتبووه عاسی کورپى وائیل که یه‌کێك بوو له گه‌وره‌کانی قورپه‌یش و پاره‌که‌ی نه‌ده‌دايه، کابراش هانای برده به‌ر زله زله‌کانی قورپه‌یش، به‌لام له‌به‌ر په‌لوه‌پایه‌ی عاسی کورپى وائیل که‌سیان به‌هانایه‌وه نه‌چوون، ئینجا له نزیک که‌عبه وه‌ستاو به هه‌موو توانای هاواری سته‌ملیکراوی خۆی به شیعریك کردو، داواى له جوامیران کرد که به هانایه‌وه بچن، ئینجا کۆمه‌لیك له جوامیرانی قورپه‌یش له مالى عه‌بدو‌للاى كورپى جیدعان کۆبوونه‌وه و په‌یمانیان به‌ست و گوتیان: ده‌بئ هه‌موومان یه‌که‌ده‌ست بین بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی مافی

¹ السيرة النبوية لابن هشام، ج: (1)، ص: (72).

سته‌ملیکراو له سته‌مکارو نابێ لیبگه‌پێین که‌س سته‌می لیبکری، پاشان چوونه لای عاسی کۆپی وائیل و شته‌که‌ی کابرای خه‌لکی یه‌مه‌نیان لیسهنده‌وه‌و دایانه‌وه‌ خاوه‌نه‌که‌ی، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌و په‌یماندا به‌شداربوو.

ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێ که‌ پێویسته‌ ئیمه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکی نامسوڵمانیشدا، کاتی‌ک بانگ بکریین بۆ پرۆژه‌یه‌ک که‌ ببێته‌ هۆی چه‌سپاندنی دادگه‌ریی و لابردنی سته‌م و خراپه‌، به‌ ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆمانی بزانی که‌ تێیدا به‌شدار بین، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئاوا‌ی کردوه‌.

که‌واته‌: له‌بوا‌ری هاوپه‌یمانی‌تی به‌ستن (التَّحَالُفُ) یش له‌گه‌ڵ هه‌ر که‌سو لایه‌نی‌کدا بۆ هی‌نانه‌دی به‌رژه‌وه‌ندیی و ئامانجه‌ هاوبه‌شه‌کان، دیسان لایه‌نی‌کی ئیسلامی ده‌ستکراوه‌و ئازاده‌ و، پێویسته‌ ئه‌وپه‌ری وه‌فاداریی و پا‌به‌ندیشی هه‌بێ به‌ په‌یمان‌ه‌کانیه‌وه‌، خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۖ﴾ ⁽¹⁾ واته‌: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپ‌واتان هی‌ناوه‌! وه‌فادارین به‌و گرێبه‌ست و په‌یمانانه‌ی که‌ ده‌یانبه‌ستن.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ ئیمه‌ وه‌ک کۆمه‌لی ئیسلامی ده‌ستمان کراوه‌یه‌و شه‌ریعه‌ت ده‌ستی کردووینه‌وه‌و ئازادی کردوین، که‌ به‌پێی هه‌ل و مه‌رجه‌ گۆراوه‌کان و به‌پێی بارودۆخه‌ جو‌راوجۆره‌کان، چ شتی‌کمان له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی خۆمان و خه‌لکه‌که‌مان و ولاته‌که‌مان بینی، له‌گه‌ڵ غه‌یری خۆماندا با نامسوڵمانیش بن، ئه‌نجامی بده‌ین، نه‌ک هه‌ر ئازادین، به‌لکو فه‌رمانیشمان به‌وه‌ پێ کراوه‌، چونکه‌: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾ فره‌مانی‌کی خ‌واییه‌.

بَنه‌مای بیست و دووهم

**ده‌بیٚت موسلمانان تیكرا، پیكه‌وه
هاوكار بن بووژاندنه‌وه‌ی ئۆمهت
و گِیرانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری شه‌ریعت**

بنه‌مای بیست و دووهم

ده‌بیٔ مسوڵمانان ٲیکرا هاوکار بن، بو‌بووژاندنه‌وه‌ی ئۆمهت و گیرانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری شه‌ریعه‌ت.

کۆمه‌لی ئیسلامی له‌سه‌رخۆی به‌ پێویستی ده‌زانی، که وه‌ک ئاماڤی ستراتیژی و دوور، شان به‌ شانی ده‌وله‌ت و ته‌وژم و کۆمه‌ل و ریکخراو و که‌سایه‌تییه‌ ئیسلامییه‌کانی جیهان، کردو‌کو‌ش بکات بو‌ بووژاندنه‌وه‌ی ئۆمه‌تی ئیسلام و گیرانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری شه‌ریعه‌ت (سیادة الشريعة) ی خوا (جل جلاله‌) له‌سه‌ر ٲیکرای نیشتمانی ئیسلامی و، ٲیکه‌ینانی ده‌وله‌ت و قه‌واره‌یه‌کی ئیسلامی فراوان و، به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئیسلام به‌سه‌ر سه‌رتا‌پای زه‌میندا، تا‌کو ئۆمه‌تی ئیسلام، وه‌ک خوا ﷻ بو‌ی دیاری‌کردوه‌ و له‌سه‌ری پێویست‌کردوه‌، ب‌بیته‌ شایه‌دو به‌لگه‌ی راستی ئیسلام به‌سه‌ر مرو‌قا‌یه‌تییه‌وه‌و، مایه‌ی پاک‌سازی و چاک‌سازی کۆمه‌لگای به‌شه‌ری به‌گشتی، چونکه‌:

1- خ‌وای به‌رزو مه‌زن فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالنَّفَقَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ المائدة. واته‌: (له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پار‌یزکاری هاو‌کاری یه‌کدی بکه‌ن، وه‌ له‌سه‌ر گونا‌ه و ده‌ست‌دریژی هاو‌کاری یه‌کدی مه‌که‌ن، وه‌ پار‌یز له‌ خوا بکه‌ن، ب‌یگومان خوا سزای تونده‌).

2- هه‌روه‌ها خ‌وای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾ المؤمنون، واته‌: (وه‌ ب‌یگومان ئه‌م کۆمه‌له‌ی ئیوه‌ یه‌ک کۆمه‌له‌، وه‌ من په‌روه‌ردگار تانم جا پار‌یزم ل‌یبه‌کن).

3- وه خوای بهرز و مه زن فه رموویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ (البقرة، واته: {ئاوا به وشیه وه گێپرومانن به کومه لیکێ چاکترین (یاخود میانگیر)، تاوه کو ببنه شایه دو چاودێر به سه ر خه لکیه وه، پیغه مبه ریش به سه رتانه وه شایه دو چاودێر بێ}.

4- وه خوای به دیه ی نه ر (جل جلاله) فه رموویه تی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾ (آل عمران، واته: {ئیه به شترین کومه لن بو خه لکی په یداکراون، فه رمان به شته په سنده کان ده که ن، ری له شته ناپه سنده کان ده گرن، بروا به خوا دینن ...}).

5- وه خوای په ره ردگار (جل جلاله) فه رموویه تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور، واته: {خوا به لینی به وانه تان داوه که بروایان هیناوه و کرده وه باشه کان نه نجامده دن، که بیگومان ده یانکاته جینشین له زه ویدا، وه ک چۆن نه وانه ی پیش نه وانی کرده جینشین، وه نه و به رنامه یه ی که بو ی په سند کردوون، بو یان ده چه سپینێ و ترسیان بو ده گوژی به دلنایای و هیمینی، به مه رجیک بمپه رستن و هیچ شتی که نه هاو به شم، جا هه ر که سی که دوا ی نه وه بی پروا بێ، نه وه بیگومان نه وانه ن له ری ده رجووان}.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: بیگومان هاوکاری پیکه‌وه‌کردنی مسوولمانان و ده‌ستبار بو
یه‌گرتنیان، بو جیبه‌جیکردنی هه‌ر ئه‌رکیکی شه‌رعیی که په‌کی له‌سه‌ر
کاری هه‌ره‌وه‌زیی و کاری هاوبه‌ش که‌وتبی، فه‌رزه:

واته: مادام کاریک به هه‌موویان نه‌بی نه‌کری، په‌کی له‌سه‌ر چه‌ندیان که‌وتبی،
پیویسته ئه‌وه‌نده‌یان بۆی بینه‌ مه‌یدان و قۆلی بو هه‌لمالن، چونکه وێپرای فه‌رمانی
خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) که ده‌فه‌رموی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ
...﴾ (٢) وه وێپرای گه‌لیک ئایه‌ت و فه‌رموده‌ی دیکه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، زانایانی
شه‌ریعه‌ت وه‌ک بنچینه‌یه‌کی گشتیی شه‌رعیی گوتوویانه: (إِنَّ الْأَمْرَ بِالْشَّيْءِ أَمْرٌ
بِهِ وَبِمَا لَا يَتِمُّ إِلَّا بِهِ)، واته: (فه‌رمان کردن به شتیک، فه‌رمان کردن به خودی ئه‌و
شته، وه به هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که ئه‌و شته په‌کی له‌سه‌ریان که‌وتوه‌و، به‌بی
ئه‌وان نایه‌ته‌دی)، بو وینه: فه‌رمان کردن به‌ نوێژ، فه‌رمان کردن به
ده‌ستنوێژیشو، به پاک‌خواوینیشو، به به‌رگ و پۆشاک له‌به‌رکردنیشو و عه‌و‌په‌ت
داپۆشینیشو، روو به‌ره‌و قیبله و ده‌ستانیشو... هتد، هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن
که ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ...﴾ (٢) واته: (وه له‌پیناوی
خوادا تی‌بکۆشن به‌و شیوه‌یه‌ی که پیویسته ...)، دیاره فه‌رمان کردن به
جه‌نگ و جیهاد، فه‌رمان کردن به په‌یدا‌کردن و فه‌راهم هێنانی پێداویستی و
ئامرازو هۆکاره‌کانیشی.

(1) المائدة: ٢

٢ الحج: ٧٨

ئینجا دیاره هه‌رکام له:

1/ هه‌ڵساندنه‌وه‌و بووژاندنه‌وه‌ی ئۆمه‌ته‌ی ئیسلامی و ریکخستنه‌وه‌ی کاروباره‌کانی.

2/ گێرانه‌وه‌ی سه‌روه‌ریی شه‌ریعه‌تی خوای به‌رز و مه‌زن بۆ سه‌رجه‌م بو‌ارو لایه‌نه‌کانی ژیان و گوزه‌رانی تاکیی و خیزانی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی مسوڵمانان.

3/ پیکه‌ینانی ده‌وله‌ت و قه‌واره‌یه‌کی ئیسلامی فراوان، که سی‌به‌رو سایه‌ بێ بۆ هه‌موو مسوڵمانان.

4/ به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئیسلام به‌سه‌ر سه‌رتاپای زه‌مینداو، گه‌یاندنی په‌یامی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) به هه‌موو خه‌ڵکی سه‌ر زه‌وی.

بیگومان هه‌ر کام له‌و چواره‌ی سه‌ره‌وه، فه‌رزو پیویستن له‌سه‌ر کۆی مسوڵمانان، وه‌ک چه‌ند فه‌رزیکی به‌ کۆمه‌ل و کیفائی، ئینجا دیاره به‌هاوکاری و پشتی یه‌کدی گرتن و کاری هاوبه‌شیش نه‌بێ، هیچ کام له‌و ئامانجانه نایه‌نه‌دی.

که‌واته: پیکه‌وه هاوکاری کردنی مسوڵمانان بۆ هینانه‌دی ئه‌و چوار ئه‌رکه سه‌ره‌کیه، پیویسته، بۆیه گوتوو مانه: کۆمه‌لی ئیسلامی به‌ ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی ده‌زانێ، که شان به‌ شانی ده‌وله‌ت و لایه‌ن و ته‌وژم و ریکخراو و ده‌زگا و که‌سایه‌تییه ئیسلامیه‌کان، ده‌ستبار بگرێ، هاوکاری بۆ هینانه‌دی هه‌رکام له‌و چوار ئه‌رکه.

دووه‌م: به‌لگه له‌سه‌ر پیویستبوونی هه‌رکام له‌و چوار ئه‌رکه، زۆرن، هه‌لبه‌ته ئیمه هه‌ر بۆ دُنیاکردن به‌لگه‌یان له‌سه‌ر دینینه‌وه، ئه‌گه‌رنا هه‌موویان شتی به‌ ئاشکرا زانراون له شه‌ریعه‌تدا، بۆ نمونه:

1- بووژاندنه‌وه‌ی ئۆممەت و یه‌کخستنه‌وه‌ی ریزه‌کانی:

وه‌ك به‌لگه‌ بۆ ئه‌وه‌، ده‌گونجی زۆر ئایه‌ت و فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌یینه‌وه‌، بۆ نموونه‌: یه‌كێك له‌وانه‌ ئه‌و ئایه‌ته‌یه‌ كه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾⁽¹⁾ واته‌: (وه‌ ئه‌مه‌ کۆمه‌لی ئیوه‌یه‌ یه‌ك کۆمه‌له‌ منیش په‌روه‌ردگار تانم ده‌جا پارێزم لیبکه‌ن) یانی: هه‌ول‌بدن پیکه‌وه‌ به‌ ده‌سته‌جه‌معی پارێزکاربن له‌ به‌رانبه‌رمدا.

که‌واته‌: پێویسته‌ ئۆممه‌تی ئیسلام یه‌ك کۆمه‌لی تۆکمه‌و یه‌ک‌گرتووبی، بۆئه‌وه‌ی بتوانی‌ به‌ندایه‌تی راسته‌قینه‌ بۆ خوای به‌رز و مه‌زن بکات و پارێزکاریی باش له‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) بکات، که‌ دیاره‌ په‌رست‌ن (عباده‌) و پارێزکاری (تقوی) ته‌واویش، کاتی‌ک ده‌بی که‌ پابه‌ندی بکات به‌ هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌وه‌، وه‌ دیاره‌ مسوڵمانان به‌ هه‌مووشیان نه‌بی ناتوانن به‌ هه‌موو شه‌ریعه‌ت و هه‌موو یاسا‌کانیه‌وه‌ پابه‌ندن، له‌ هه‌موو بواره‌کانی ژياناندا شه‌ریعه‌ت و دینی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) به‌رجه‌سته‌بکه‌ن.

هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾⁽²⁾ واته‌: (هه‌مووتان تێکرا ده‌ست به‌ رێسمانی خوا وه‌ بگرن و په‌رته‌وازه‌ مه‌بن ...)، که‌واته‌: فه‌رزه‌ که‌ ئۆممه‌تی ئیسلام یه‌ك ئۆممه‌ت و یه‌ك کۆمه‌ل بێ، یه‌ك کۆمه‌لی ده‌ست‌گرتوو به‌ رێسای خوای به‌رز و

¹ المؤمنون: ۵۲

² آل عمران: ۱۰۳

مه‌زن ، یه‌ك كۆمه‌لی پێشكه‌شكه‌ری به‌ندایه‌تی بۆ خوای به‌رز و مه‌زن ، پارێزكار له‌ خوای به‌رز و مه‌زن و پابه‌ند به‌ شه‌ریعه‌تی خواوه (جل جلاله‌).

2- گێڕانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری شه‌ریعه‌تی خوا:

به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئه‌وه‌، ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌ كه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموێ: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (١٨) الجاثية. لێره‌دا رووی دواندن له‌ پێغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ، خوای به‌رز و مه‌زن پێشتر باسی ئه‌ه‌لی كیتاب (جووله‌كه‌ و نه‌صراڤانی و ئه‌وانی دیکه‌) و ئه‌زموونی ئه‌وان ده‌كات، ئینجا ده‌فه‌رموێ: (دوای -تێپه‌ربوونی قو‌ناغ و ئه‌زموونی ئه‌ه‌لی كیتاب- تۆمان له‌سه‌ر به‌رنامه‌یه‌ك دانا له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه‌، جا تۆش شوینی بكه‌وه‌ و پێیه‌وه‌ پابه‌ند به‌، وه‌ به‌دوای ئاره‌زووی ئه‌وانه‌ مه‌كه‌وه‌ كه‌ نازانن)، دیاره‌ هه‌ر فه‌رمانێكیش به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ كرابی، فه‌رمانه‌ به‌ ئۆمه‌ته‌كه‌شی، مه‌گه‌ر به‌ به‌لگه‌یه‌كی تایبه‌تی تایبه‌ت كرابی به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا وه‌ ﷺ، ئه‌گه‌رنا هه‌رچی خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووه‌، دیاره‌ ئۆمه‌ته‌كه‌یشی پێی مه‌به‌سته‌.

هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾

البقرة، واته‌: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بڕواتان هه‌یناوه‌! به‌ تێكراپی بچنه‌نیو گه‌ردنكه‌چیه‌وه‌ و به‌دوای هه‌نگاوه‌كانی شه‌یتان مه‌كه‌ون، بێگومان ئه‌و بۆ ئێوه‌ دوژمنێکی ئاشكرايه‌)، لێره‌دا وشه‌ی: (كَآفَّةً)، واته‌: (به‌ تێكراپی یان

به‌ته‌واویی)، ده‌گونجی په‌یوه‌ست بی به (ءَامَنُوا)، واته: (هه‌مووتان تی‌کرا بچنه‌نیو ئیسلامه‌تییه‌وه)، که بی‌گومان گه‌ردنکه‌چی بۆ خوای به‌رز و مه‌زن له‌پابه‌ندی به ئیسلامه‌وه‌دا به‌رجه‌سته‌ده‌بی، وه ده‌شگونجی په‌یوه‌ست بی به (الْسَّالِم) هوه، واته: (بچنه‌نیو تی‌کرای ناشتییه‌وه)، واته: تی‌کرای گه‌ردنکه‌چی، به واتایه‌کی دیکه: هه‌موو ئیسلام جیبه‌جی بکه‌ن، هه‌لبه‌ته هه‌ردوو واتایه‌که راستن و تی‌کیش ناگیرین، ده‌بی تی‌کرای مسوڵمانان به‌بی هه‌لا‌واردن پابه‌ندن به هه‌موو ئیسلامه‌وه، وه به‌ته‌واویی گه‌ردنکه‌چ بن بۆ خوای به‌رز و مه‌زن . که دیاره ئه‌وه‌ش وه‌ك گوتمان: واتایه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که شه‌ریعت سه‌روه‌ری له ژیا‌نی تی‌کرای مسوڵمانانداو، سایه‌و سیبه‌ریان بی.

3- پیکه‌ینانی قه‌واره و ده‌وله‌تیکی سیاسی ئیسلامی فراوانی یه‌گرتوو له سه‌رتاسه‌ری جیهانی ئیسلامیدا:

به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌م خاله‌ش ئه‌و ئایه‌ته‌یه که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾⁽¹⁾ واته: (وه وه‌ك ئه‌وانه مه‌بن که په‌رته‌وازه بوون و نا‌کۆک بوون، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که به‌لگه روون و ئاشکرا‌کانیان بۆ هات، وه ئه‌وانه ئازاریکی مه‌زنیان بۆ داندراوه)، که‌واته: مسوڵمانان ناب‌ی پارچه پارچه بن، ئیستا مسوڵمانان به هه‌موویان له‌وانه‌یه چل په‌نجا ده‌وله‌تیان هه‌بی، هه‌ر عه‌ره‌ب بیست و دوو ده‌وله‌تیان هه‌یه، که ئه‌وه حاله‌تیکی نا‌ئاساییه، وه له‌راستیدا حاله‌تیکی ناشه‌رعییه، چونکه بنه‌په‌ت (أصل) وایه

¹ آل عمران: ۱۰۵

مسوڵمانان یه‌ك قه‌واره‌و یه‌ك ده‌وله‌تیان هه‌بێ، كه‌واته: ئه‌و حاڵه‌ته‌ی ئیستا حاڵه‌تیکی ئاسایی و ناشه‌رعییه به‌ مل مسوڵماناندا هاتوه‌.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فه‌رمایشتیکیدا ده‌فه‌رموێ: { الْمُسْلِمُونَ تَكَافَأُوا دِمَاؤُهُمْ، وَهُمْ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ، يَسْعَى بِذِمَّتِهِمْ أَذْنَاهُمْ }⁽¹⁾ واته: { مسوڵمانان خوێنیان یه‌كسانه‌ (و كه‌سیان خوێنی له‌ كه‌سیدیكه‌یان به‌نرختر نیه‌)، وه‌ هه‌موویان یه‌كده‌ستن له‌ به‌رانبه‌ر غه‌یری خوێاندا، وه‌ بچووكترینیان ده‌توانی به‌ ناوی ئه‌وانه‌وه‌ كه‌سیك په‌نا بدات و مافی په‌نابه‌ری پێبدات ... }، واته: حاڵه‌تی ئاسایی و شه‌رعی ئه‌وه‌یه‌ كه‌ مسوڵمانان یه‌ك ده‌ست و یه‌ك هیزو یه‌ك هه‌لوێست بن، له‌ به‌رانبه‌ر غه‌یری خوێاندا، دیاره‌ گێرانه‌وه‌ی مسوڵمانانیش بۆ حاڵه‌ته‌ ئاساییه‌كه‌یان له‌سه‌ر هه‌موویان فه‌پژه، چونكه‌ به‌ یه‌ك و دووانیان ناكریت.

4- به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئیسلام به‌سه‌ر سه‌رتاپای زه‌میندا و گه‌یانندن یه‌یامی خوای به‌رز و مه‌زن به‌ هه‌موو مرو‌قا‌یه‌تی:

به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌م خاله‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌ كه‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ ۖ﴾⁽²⁾ واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د! - بلی: ئه‌ی خه‌لكینه! - من ره‌وانه‌كراوی خوام بۆ لای ئێوه هه‌مووتان، ئه‌و خوایه‌ی كه‌

¹ رواه ابن ماجه: (2683) واللفظ له، وأبو داود: (2751)، والنسائي: (8681)، وقال الألباني: صحيح.

² الأعراف: ١٥٨

ئاسمانه‌کان و زه‌وی هی ئه‌ون، بێجگه‌ له‌و هیچ په‌رستراو نین، ده‌ژیینی و ده‌مرینی، ده‌جا ئیمان بیّن به‌ خواو به‌ ره‌وانه‌کراوه‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی که نه‌خوینده‌واره، ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی که ئیمان دینی به‌ خواو به‌ وشه‌کانی، وه‌ شوینی بکه‌ون به‌ لکو ریی راست بگرن) وه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ یه‌کیکه‌ له‌و ئایه‌تانه‌ی که به‌ لگه‌ن له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری ئیمه ﷺ بو هه‌موو خه‌لکی نێردراوه‌و، په‌یامه‌که‌ی ئاراسته‌که‌ی هه‌موو مرقّایه‌تی کراوه‌.

جا دیاره‌ که‌ خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمانی به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه‌ و با به‌رموئ، ئیمه‌ش که‌ ئۆمه‌تی ئه‌وین، له‌ سه‌رمان پێویسته‌ ئه‌و په‌یامه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بگه‌یه‌نینه‌ مرقّایه‌تی.

ئه‌وه‌ به‌ لگه‌یه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ هه‌رکام له‌و چوار خاڵه‌ی سه‌ره‌وه‌، له‌ سه‌ر هه‌موو مسوڵمانان فه‌رزه‌، ئیمه‌ش وه‌ک کۆمه‌لی ئیسلامی که‌ به‌ شیکین له‌ ئۆمه‌تی ئیسلامی، دیاره‌ له‌ سه‌رمان پێویسته‌ هاوکاری هه‌موو ئه‌وانه‌ بکه‌ین، که‌ به‌و ئاراسته‌یه‌دا بو هی‌نانه‌دی ئه‌و چوار ئه‌رکانه‌ کارده‌که‌ن.

سییه‌م: به‌ بێ جیبه‌جیکردنی ئه‌و چوار ئه‌رکه‌ سه‌ره‌کییه‌ش، ئۆمه‌تی ئیسلام ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی له‌ به‌رانبه‌ر مرقّایه‌تیدا بو ئه‌نجام نادرئ:

ئه‌رکی ئۆمه‌تی ئیسلام به‌رانبه‌ر به‌ مرقّایه‌تی وه‌ک خوا (جل جلاله‌) بوئ دیاریکردوه‌، دوو خاڵی سه‌ره‌کییه‌:

1) شاهیدی دان به‌ پاستی و ته‌واوی ئیسلام.

2) پاکسازی و چاکسازی کردنی کۆمه‌لگای مرقّایه‌تی.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که ئه‌و دوو ئه‌رکه‌ سه‌ره‌کییه‌ له‌سه‌ر ئۆمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌زکراون له‌ به‌رانبه‌ر مرقۆایه‌تییدا، ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌ که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا...﴾⁽¹⁾ واته‌: (ئاوا ئیوه‌مان کردووه‌ به‌ چاک‌ترین کۆمه‌ل - یان کۆمه‌لیکی میانگیر که کورت نه‌هینێ و تینه‌په‌پینێ و لانه‌دا نه‌ به‌ملا‌داو نه‌ به‌ولادا-، تا‌کو شایه‌د - یان چاودێر - بن به‌سه‌ر خه‌لکییه‌وه‌، وه‌ پیغه‌مبه‌ریش بیته‌ شایه‌د به‌سه‌ر ئیوه‌وه‌)، شایه‌د بن، واته‌: به‌لگه‌ و شایه‌دی راستی ئیسلام بن، که ئیسلام ئۆمه‌تیکی ئا‌وای فه‌راهم هینا‌وه‌، هه‌ر که‌سیک ته‌ماشای ئیوه‌ بکات، بزانی که ئیسلام راسته‌، ئیسلام له‌ خۆتاندا به‌رجه‌سته‌ بکه‌ن، یاخود چاودێربن، واته‌: چاودێربن به‌سه‌ر مرقۆایه‌تییه‌وه‌، تا لانه‌دات به‌ملا‌و به‌ولادا، وه‌ چاودێربن به‌سه‌ریه‌وه‌ و نه‌هیلن هیندیکی هیندیکی بخ‌وا، وه‌ هیندیکی سته‌م‌کارو هیندیکی دیکه‌ی سته‌ملیک‌راوبی، نه‌ک چاودێر به‌و مانایه‌ی که به‌زۆر خه‌لکی مسو‌لمان بکه‌ن، خه‌لک ئازادن له‌سه‌ر چ بیرۆکه‌ و دینی‌ک ده‌بن، به‌لام ده‌بی به‌سه‌ریان‌وه‌ چاودێربن، که نه‌هیلن یه‌ک‌دی بچه‌وسیننه‌وه‌ و سته‌م له‌ یه‌ک‌دی بکه‌ن، وه‌ک ئیستا که ده‌بینین دنیا چۆنه‌ !!

هه‌روه‌ها به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که پا‌ک‌سازی و چا‌ک‌سازی کردنی کۆمه‌ل‌گای مرقۆایه‌تی، له‌سه‌ر ئۆمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رزه‌، ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌ که خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) ده‌فه‌رموی: ﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾⁽²⁾ که‌واته‌: وشه‌ی

¹ البقرة: ۱۴۳

² آل عمران: ۱۱۰

(وَسَطُ) یش پیدەچی هەر به مانای (خَيْرُ) بێ، واتە: (چاکترین)، وه ده‌گونجی به مانای (خەتی نیوه‌پاست گرتوو) بێ، له‌به‌رئەوه‌ی هەر که‌سیک خەتی نیوه‌پاستی گرتو به‌ملاو به‌ولادا لاینه‌دا، چاک ده‌بی و هاوسه‌نگ ده‌بی، مانای وایه هەردوو مانایه‌که یه‌کدی ته‌واوده‌که‌ن.

که‌واته: ئەوه ئەرکی ئۆممەتی پیغه‌مبەر ﷺ که له‌نیو مروّقایه‌تییدا ئەو ئەرکانه ئەه‌جام بده‌ن و ده‌بی ئۆممەتی پیغه‌مبەر ﷺ ئەوه‌نده تۆکمە و توندوتۆڵ و دامه‌زراو بن، که بتوانن هەرچی شتی باشه بیچه‌سپینن له‌سه‌ر زه‌وی و له‌نیو مروّقایه‌تییدا، وه هەرچی شتی خراپه لایه‌ن و ریشه‌کیشی بکه‌ن.

جا بیگومان لێره‌دا مه‌به‌ست ئەوه‌نیه که به‌زۆر ئیسلام به‌سه‌ر خه‌لکدا به‌سپینن، به‌لام وه‌ک چۆن ئیستا ئەمریکا ده‌یه‌وی هیندیك به‌ها (قِيمَ)ی خۆی بلایکاته‌وه، "ئیسلام" یش به‌حوکمی جیهانیی بوونی، ده‌بی ده‌نگی زوڵالی بگاته‌گوئی هه‌موو که‌س، جا ئەمریکا له‌پێی تۆپو تانکه‌وه به‌هاکانی بلایه‌کاته‌وه، به‌لام ئیسلام ئەگەر ده‌سه‌لاتی هه‌بی، زه‌برو زۆر به‌کارناهینێ، چونکه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ...﴾⁽¹⁾ البقرة، واته: (تۆبزیی کردن له‌ ئاییندا نییه ...)، به‌لام ره‌واجیش ده‌دا به‌به‌هاکانی خۆی، ره‌واج ده‌دا به‌برایه‌تی و دادگه‌ری و چاکی و پاکی و ... هتد، وه‌ک چۆن ئیستا ئەمریکا ره‌واج ده‌دا به‌و به‌هایانه‌ی خۆی که زیاتر به‌های ئازده‌لین و له‌ چوارچیوه‌ی جه‌سته و غه‌ریزه‌کاندا ده‌سوورپێنه‌وه، ئیسلامیش ئەگەر ده‌سه‌لاتی هه‌بی، ئەه‌لی ئیسلام و ئۆممەتی پیغه‌مبەر ﷺ له‌سه‌ریان فه‌رزه، بره‌و بده‌ن به‌و

به‌هاو ره‌وشت و ئه‌ده‌به به‌رزانه‌و، به‌و بیرۆکه راست و دروستانه‌ی که خزمه‌ت به مرقوفایه‌تی ده‌که‌ن.

دیاره ئه‌گه‌ر ئۆمه‌ته‌ی ئیسلام نه‌بووژیته‌وه‌و خۆی رێک نه‌خاته‌وه، توانای پیاده‌کردنی شه‌ریعه‌تی نابێ له ژیان و گوزه‌رانی خۆیداو، هه‌تا شه‌ریعه‌تیش پیاده نه‌کا، له ژیان و گوزه‌رانی خۆیدا، ناتوانی قه‌واره‌و ده‌وله‌تیکه‌ی یه‌کگرتوو به‌هیزی هه‌بێو، هه‌تا واش نه‌بێ، توانای به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای ئیسلام و گه‌یاندنی په‌یامی خۆی به‌رز و مه‌زن ی به‌هه‌موو خه‌لکی سه‌رزه‌وه‌ی نابێ!

چواره‌م: دیاره بۆ هه‌ینانه‌دیی هه‌موو ئه‌و ئامانجانه‌ش، خۆی بالاده‌ست (جل جلاله) به‌لێنی به‌مسولمانان داوه و به‌لێنه‌کانی دینیته‌ دی

به‌لگه‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌یه که خۆی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾⁽¹⁾ واته: ئه‌گه‌ر ئه‌و مه‌رجه له خۆتاندا ببیننه‌دی و ئه‌هلی خوا به‌یه‌کگرتن (توحید) راسته‌قینه‌ بن، ئه‌وه خۆی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ئه‌و به‌لێنه‌تان بۆ دینیته‌دی.

جا ئه‌گه‌ر ئێمه ته‌ماشای می‌ژوو بکه‌ین، ده‌بینین قوناغی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و دواتر هاوه‌له به‌رپژه‌کانی و جینشینه‌کانی، به‌چاکترین شیوه، خوا به‌یه‌کگرتنیان هه‌یناوه‌ته‌دی و به‌ندایه‌تیان بۆ خۆی به‌رز و مه‌زن کردوه، بێ ئه‌وه‌ی هاوبه‌شی

بۆ بریاربدهن، بۆیه خوای په‌روه‌ردگاریش (جل جلاله) به باشت‌ترین شی‌وه به‌لێنه‌که‌ی بۆ هیناونه‌دی، هه‌روه‌ها له قوناغه‌کانی دوايشدا، هه‌ر کومه‌لێک و هه‌ر گه‌لێک که‌م و زۆر خوا به‌یه‌گگرتن و ته‌نیا خوا په‌رستنی له خۆیدا هینابێته‌دی، خوای په‌روه‌ردگاریش (جل جلاله) ئه‌و به‌لێنه‌ی بۆ هیناونه‌دی.

ئینجا ئه‌وه که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿أَمِنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، که له هه‌موو قورئاندا ئه‌و دووه پێکه‌وه هاتوون، ﴿أَمِنُوا﴾ واته: وه‌رگرتنی ئه‌و هه‌قه‌ی که خوای به‌رز و مه‌زن به پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا ناردوویه‌تی، لێتی‌گه‌یشته‌نی و قبوولکردنی، وه‌ك حاله‌تیکی ئێمانیی و عه‌قیده‌یی و فیکری، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ واته: له‌خۆدا به‌رجه‌سته‌کردنی ئه‌و هه‌قه‌ی وه‌رگرتوه، وه‌ك ئێمان و عه‌قیده، ئینجا کاری پێکه‌ی، چونکه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ یانی: هه‌موو کرده‌وه‌و خه‌سله‌ته‌ چاکه‌کانیان ئه‌نجامداوه، وه خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ئه‌و وشه‌یه‌ی به‌کارهیناوه، بۆئه‌وه‌ی هه‌رچی کرده‌وه‌ی چاکه‌ بیگرێته‌وه، جا چ په‌یوه‌ندی به‌ لایه‌نی عیباده‌ته‌وه‌ هه‌بێ، چ به‌ ئه‌خلاقه‌وه، چ به‌ لایه‌نی هه‌لسوکه‌وتی خێزانییه‌وه، چ به‌ لایه‌نی هه‌لسوکه‌وتی کومه‌لایه‌تییه‌وه، چ به‌ لایه‌نی حوکم و سیاسه‌ته‌وه، چ به‌ لایه‌نی جه‌نگ و ئاشتییه‌وه، په‌یوه‌ندی به‌ هه‌ر بواره‌یه‌وه هه‌بێ، ده‌یگرێته‌وه.

بەنەماي بېست و سېيەم

بەكارھېنانى ھۆكارە شەرەيىيەكان

ھەركامىيان لە جيى خوياندا بۆ

ھېنانەدى ئامانجەكان

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net

بنه‌مای بیست و سییه‌م

به‌کاره‌ینانی هۆکاره شه‌رعیییه‌کان، هه‌رکامیان له‌جیی خۆیانداندا

بۆ هه‌ینانه‌دی ئاما‌نجه‌کان:

کۆمه‌لی ئیسلامی به‌کاره‌ینانی هه‌ر هۆکاریکی شه‌رعیی بۆ گه‌یشتن به ئامانج و مه‌به‌سته ره‌واهیه‌کانی، به‌دروست و ره‌وا ده‌زانی، وه‌ک: بانگه‌واز، راگه‌یاندن، په‌روه‌رده و فی‌کردن و ته‌زکیه، ریک‌خستن و هۆنینه‌وه، فه‌رمان به‌چاکه و ریک‌گریی له‌خراپه، خه‌باتی سیاسیی، جه‌نگ و به‌ره‌نگاربوونه‌وه، هه‌رکامیکیان له‌بوارێ خۆیداو به‌ئەندازه‌ی پێویست و له‌کات و شوینی گونجاوی خۆیدا، چونکه:

1- خوای بێ وینه (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ

وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ

سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ النحل، واته: (بانگه‌واز بکه بۆ رێبازی

په‌روه‌ردگارت به‌حیکمه‌ت و ئامۆژگاریی چاکو، به‌باشترین شی‌واز

گفتو‌گۆیان له‌گه‌ڵدا بکه، بێگومان په‌روه‌ردگارت زان‌اتره به‌وه‌ی که له‌پێی وی

لایداوه، هه‌ر ئه‌ویش زان‌اتره به‌وانه‌ی که قبوولی هیدایه‌تی خوای

په‌روه‌ردگاریان کردوه و ریی راست ده‌گرن).

2- وه‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ

رُسُلًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ

لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ الجمعة، واته: (خوای ئه‌و که سه‌یه‌که له‌نیو

نه‌شاره‌زایه‌کاندا^(١) ره‌وانه‌کراویکی له‌خویان ناردوه، ئایه‌ته‌کانی خویان به‌سه‌ردا ده‌خوینیته‌وه‌و، ته‌زکیه‌یان ده‌کاتو، کتیب‌و حیکمه‌تیاں فی‌رده‌کات، وه‌بیگومان له‌وه‌پیشیش له‌گوم‌راییه‌کی ئاشکرادا‌بوون).

3- هه‌روه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (٣٥)
المائدة، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ب‌پ‌واتان ه‌یناوه! پ‌اریز له‌خوا ب‌که‌ن و ئام‌پ‌ازو ه‌ۆکار به‌ره‌و خوا ده‌سته‌به‌ریکه‌ن و، له‌پ‌ری‌ی خوادا ت‌ی‌یک‌ۆشن ب‌ۆئه‌وه‌ی سه‌ره‌ف‌را‌زبن).

4- وه‌خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصَرُونَ﴾ (٣٩) الشوری، واته: (وه‌مس‌و‌ل‌مانان ئه‌وانه‌ن که‌کاتی‌ک ده‌ست‌دی‌ژی‌یا‌ن کرایه‌سه‌ر، تۆله‌ده‌ست‌ینه‌وه).

5- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (١٩٠) البقرة.
واته: (وه‌له‌پ‌ری‌ی خوادا ب‌جه‌نگن له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که‌له‌د‌ژتان ده‌جه‌نگن، به‌لام ده‌ست‌دی‌ژی‌ی مه‌که‌ن، بیگومان خوا ده‌ست‌دی‌ژی‌یک‌اران‌ی خ‌ۆشنا‌وی).

6- وه‌هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْفَرْقَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ (٨٢) إِنَّا مَكِّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَانِئْنَهُ مِنْ كُلِّ

(1) وشه‌ی (أُمِّي) به‌نه‌خوینده‌وارو به‌نه‌شاره‌زاش له‌کتیبه‌ئاسمانیه‌کان، لی‌ک‌دراوه‌ته‌وه‌و، من واتای دووهم پ‌ی‌راست‌ره.

شَیْءٌ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَنْجَحْ سَبَبًا ﴿٨٥﴾ الکھف، واته: {وه دهرباره‌ی (ذُو الْقُرْنَيْنِ) لَیْتَ دهرپرسن - کئ بووه و چیی کردوه ؟-، بلئ: له‌مه‌ودوا هه‌والی ئه‌وتان بۆ ده‌خوینمه‌وه، ئیمه‌ له‌ زه‌ویدا ده‌سه‌لاتمان پیدابوو و بۆ هه‌ر شتیک هۆکارێکمان پیدابوو، ئه‌ویش به‌دوای هۆکاره‌که ده‌که‌وت}.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: ئه‌م دنیا‌یه له‌سه‌ر هۆکاره‌کان (الاسباب) بنیاتنراوه، بۆیه هه‌رکه‌سیک به‌ته‌مای ئه‌نجامدانی کاریک یان هیانانه‌دی ئامانجیک بی، پێویسته‌ مشووری په‌یداکردنی هۆکاره‌کانی بخوا، ئه‌گه‌رنا هیچ به‌ هیچ ناکا:

أبو عوثامیه ده‌لئ:

تَرْجُو النِّجَاةَ وَلَمْ تَسْلُكْ مَسَالِكَهَا

إِنَّ السَّفِينَةَ لَا تَجْرِي عَلَى الْيَبَسِ

واته: (به‌ته‌مای دهربازبوونی، به‌لام به‌رئ دهربازیدا ناپۆی، بیگومان که‌شتیی له‌سه‌ر وشکایی ناپوا).

وه خوای به‌رز و مهن له‌وباره‌وه که به‌بی هۆکارو ره‌نج دان، مرۆف ناگاته ئامانج، فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ ⁽¹⁾ واته: (مرۆف به‌بی هه‌ول و کۆشش هیچی ده‌ستگیر نابئ)، که به‌شیک له‌هه‌ول و کۆشش ئه‌وه‌یه، تۆ

هۆکاره‌کان په‌یدابکه‌ی و هه‌ر ئامانجه‌ ریی خۆی و ئامپازو رییازی خۆی بۆ بگریه‌به‌ر.

هه‌روه‌ها له‌باره‌ی (ذوالقرنین) هه‌وه، فه‌رموویه‌تی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ

قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾

فَأَنْبَغُ سَبَبًا ﴿٨٥﴾﴾⁽¹⁾ واته: {وه‌ دهر‌باره‌ی (ذوالقرنین) لیت ده‌پرسن: (کی بووه‌و چی کردوه‌؟)، بلی: له‌مه‌ودوا هه‌والی ئه‌وتان بۆ ده‌خوینمه‌وه، ئیمه‌ له‌ زه‌ویدا ده‌سه‌لاتمان پیدابوو بۆ هه‌ر شتی هۆکاری کمان پیدابوو، ئه‌ویش به‌دوای هۆکاره‌که‌ ده‌که‌وت}.

لیره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌نیه‌ که‌ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله‌) هۆکاره‌که‌ی به‌ فریشتاندا بۆ ناردی، واته: توانامان دابوویه‌ که‌ بۆ ئه‌نجامدانی هه‌ر کاریک، ئامپازو هۆکاری گونجایی بۆ په‌یدابکاو رییازی خۆی بۆ بگریته‌به‌ر، ئه‌ویش به‌دوای هۆکاره‌کان ده‌که‌وت بۆ هیئانه‌دی ئامانجه‌کان.

که‌واته‌: به‌هۆی دابینکردنی هۆکاره‌کانه‌وه‌ (تمکین)ی بۆ په‌یدابوو، وه‌ ئیوه‌ش ئه‌گه‌ر بتانه‌وی ئامانجه‌کانتان بیننه‌دی، ده‌بی ئه‌و هۆکارو ئامپازانه‌ دابین بکه‌ن، که‌ ئه‌و کاره‌ به‌بی ئه‌وان نایه‌ته‌دی. هه‌ربۆیه‌ش خوای کاربه‌جی و زانا (جل جلاله‌) له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (35)ی سووره‌تی (المائدة) دا دواي ئه‌وه‌ی فه‌رمان به‌ بڕواداران ده‌کات که‌ پارێز له‌ خوای به‌رز و مه‌زن بکه‌ن، فه‌رمانیان پێ ده‌کات که‌ ئامپازه‌کانی به‌ره‌و پارێزکاریی و خوا رازی کردن دابین بکه‌ن، پاشان فه‌رمانیان پێده‌کات که‌ له‌ پیناوی خوای به‌رز و مه‌زن دا ئه‌وپه‌ری تیکۆشان بکه‌ن، تاکو له‌

ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا سه‌رفرازی بۆ خۆیان مسۆگه‌ر بکه‌ن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾¹

که‌واته: هه‌رکه‌سێک بیه‌وی پارێزکار بێ، تیکۆشه‌ری ریی خوای به‌رز و مه‌زن بێ، سه‌ره‌نجام سه‌رفراز بێ، ده‌بی خه‌می دابینه‌کردنی هۆکارو ئامرازه‌کانی پارێزکاری و جیهادو تیکۆشان دابینه‌بکات.

شایانی باسیشه‌ وشه‌ی (الْوَسِيلَةَ: ئامراز) مادام ئه‌لیفو لام (أل)ی له‌سه‌ره‌، تیکرای ئامرازو هۆکاره‌کان ده‌گریته‌وه‌ به‌ هه‌موو جو‌رو شیوه‌کانیا نه‌وه‌، دیاره‌ هه‌ر ئامرازو هۆکاریک که‌ بۆ کارو پرۆژه‌و ئامانجیک که‌ په‌کی له‌سه‌ری که‌وتوه‌.

دووه‌م: هه‌ر ئامانجه‌ش پێویسته‌ هۆکاری به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی بۆ دابینه‌بکری:

بێگومان هه‌موو کاریک و هه‌موو ئامانجیکیش، به‌ هه‌ر هۆکاریک و هه‌ر ئامرازیک جێبه‌جێ نابن، به‌لکو ده‌بی کارو ئامانجه‌که‌ چۆنه‌، هۆکارو ئامرازه‌کانیش که‌ په‌یوه‌ستن به‌و کارو ئامانجه‌وه‌و په‌کی له‌سه‌ریان که‌وتوه‌، دابینه‌یان بکه‌ی، بۆیه‌ خوای به‌رز و مه‌زن فهرموویه‌تی: ﴿... وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (٨٤) الکه‌ف، له‌ هه‌ر شته‌ی هۆکاریکی پێدرا بوو، یان بۆی دانرا بوو، هۆکاریکی وه‌ک خۆی و گونجاو له‌گه‌ڵ خۆی، که‌واته: هه‌ر کارو ئامانجیک و هه‌ر قۆناغ و هه‌ل و مه‌رجه‌، هۆکارو ئامرازی تایبه‌تی خۆی ده‌وی!

هه‌ربۆیه‌ش ده‌بینین خوای زاناو شاره‌زا (جل جلاله) له قۆناغێکدا که کارو پرۆژه‌ی بانگه‌واز له ئارادایه، به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌فه‌رموێ: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدْ لَهُمُ الْبَالَتِ هِيَ أَحْسَنُ...﴾⁽¹⁾ وه شیوازه بنه‌په‌تییه‌کانی بانگه‌وازی بۆ دیاریی ده‌کات، به‌لام له قۆناغ و هه‌ل و مه‌رجێکی دیکه‌دا که پرۆسه‌ی په‌روه‌رده‌کردن له‌پیشه، شیوازو ئامرازه‌کانی په‌روه‌رده‌کردنی پیغه‌مبه‌ری خوێ ﷺ بۆ هاوه‌له به‌پێژه‌کانی و کۆمه‌لگای ئیسلامی یه‌که‌م و پاشان ئۆمه‌ته‌که‌ی ده‌خاته‌پوو: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ...﴾⁽²⁾ به‌لام له هه‌ل و مه‌رج و قۆناغێکی دیکه‌دا پێی ده‌فه‌رموێ: ﴿فَقُنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ...﴾⁽³⁾ واته: (له‌پێی خوادا بجه‌نگه به‌س خۆت له‌سه‌ره، به‌لام هانی بپروادارانی‌ش بده له‌سه‌ر جه‌نگ...).

بیگومانیش هه‌ر کارو پرۆژه‌یه له قۆناغی خۆیدا، له کارو پرۆژه‌کانی دیکه‌ گرنگ‌تر و له‌پیشه‌تره، پێویسته زۆر وریای ئه‌و ریزه‌ندیی (ترتیب) ه‌بین.

سییه‌م: مه‌رجی‌ش نییه که هوکار و ئامرازه‌کانی کاری ئیسلامی، به‌شیوه‌یه‌کی وشک به‌سه‌ر قۆناغه‌کانی کار و چالاکییه‌که‌دا دابه‌ش بن:

واته: له‌کاتی‌کدا که سه‌رگه‌رمی بانگه‌وازی کارێ سیاسیی نه‌که‌ین، یان له گه‌رمه‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فسدا راگه‌یانندن پشتگوێ بخه‌ین، یان له‌کاتی فه‌رمان به

١٢٥ النحل:

٢ الجمعة:

٣ النساء: ٨٤

چاکه و ریگری له خراپه دا، هیچ حیسابی هه لو مه رج و واقعی سیاسی نه کهین و ... هتد.

واته: که ده لئین: بۆ هه ر کاریک پیویسته هۆکارو ئامپازو ریبارزی خوی بۆ بگرینه بهر، مه به ست ئه وه نیه که له کاتی کدا خه ریکی ئه و کارهین، شته کانیدیکه لیبگه رپین، به لکو پیویسته بزاین که: هۆکارو ئامپازو شیوازو ریبارزه کانیه کاری ئیسلامیهی له شیوهی ئالقه کانیه زنجیریک دان، که به هه موویان زنجیره که پیکدین و هیچ کامیشیان به دیلی ئه و دیکه نییه و، هیچ کامیشیان ریگری ئه و دیکه نییه، به لکو جاری وایه و پیویست ده کات که له یه ک کاتدا هه موویان هه بن، به لام هه رکامیکیان له کات و شوینی خۆیدا و به ئه ندازهی خوی و، به هه ماههنگی و ته بایی له گه ل ئه وانی دیکه دا، بۆ وینه: ئیمه ده مانه وئ بانگه وازی ئیسلامیهی بکهین له نیو میلله تی خۆماندا، ئه و بانگه وازه پیویستیهی به هۆکاره کانیه راگه یاندن هه یه، وه به کارهینانی هۆکاره کانیه راگه یاندن، پیویستیهی به که شو هه وایه کی سیاسی گونجا و هه یه، چونکه ئه گه ر تۆ له گه ل لایه نه کان ته با نه بی و، که شو هه وای له بارت نه بی و پیگه ی سیاسیهی نه بی، چۆن هۆیه کانیه راگه یاندن بۆ ده خرینه گه پ، تا کو بتوانی بانگه واز بکه ی؟ هه روه ها تۆ خه لک بانگ ده که ی بۆ لای خوای په روه ردگار (جل جلاله)، به لام خۆ نا کرئ هه ر قسه ی خۆت بکه ی و برۆی! ئه دی ئه وانه ی به ده نگته وه هاتن، خۆ دواتر ده بی تیبگه یه نرین و په روه رده و ته زکیه بکرین، که واته: له راستیدا هه موو جموجۆله کانیه کارو چالاکیه ئیسلامیهی پیکه وه په یوه سترو، وانیه بلئی پیکه وه دژو نا کوک بن، یاخود جاری که خه ریکی یه کیکیان بووی، ئه وانیدیکه لیبگه رپی!

یان وه ک هه ندیک که س بۆ نمونه ده لئین: ئه وه ی کاری سیاسیهی بکات نابی کاری بانگه واز بکات، وه ئه وه ی کاری په روه رده بکات نابی کاری راگه یاندن

بکات، نه‌خیر وانیه، هه‌ر خودی مسوولمان بو‌خوی، واته: بئی ئه‌وه‌ی به‌یه‌نیته به‌رچاو، که له‌ لایه‌نیکی ئیسلامی و له‌ ریک‌خراویکی ئیسلامیاده، مسوولمان ده‌بی هاوسه‌نگ بی‌و هیچ لایه‌نیکی دینداری زال نه‌بی به‌سه‌ر لایه‌نه‌که‌ی دیکه‌یداو، پی‌ویسته هه‌ر لایه‌نه هه‌قی خوی پی‌بدات.

له‌ سه‌حیحی بوخارییدا هاتوه‌ که: {عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: أَخَى النَّبِيِّ ﷺ بَيْنَ سَلْمَانَ وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، فَزَارَ سَلْمَانُ أَبَا الدَّرْدَاءِ فَرَأَى أُمَّ الدَّرْدَاءِ مُتَبَدِّلَةً، فَقَالَ: مَا شَأْنُكَ؟ قَالَتْ: أَخُوكَ أَبُو الدَّرْدَاءِ لَيْسَ لَهُ حَاجَةٌ فِي الدُّنْيَا، فَجَاءَ أَبُو الدَّرْدَاءِ فَصَنَعَ لَهُ طَعَامًا، فَقَالَ لَهُ: كُلْ فَإِنِّي صَائِمٌ، قَالَ: مَا أَنَا بِأَكِلٍ حَتَّى تَأْكُلَ فَأَكُلَ، فَلَمَّا كَانَ اللَّيْلُ ذَهَبَ أَبُو الدَّرْدَاءِ يَقُومُ فَقَالَ لَهُ: نَمْ، فَنَامَ، ثُمَّ ذَهَبَ يَقُومُ فَقَالَ لَهُ: نَمْ. فَلَمَّا كَانَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ قَالَ سَلْمَانُ: قُمْ الْآنَ، فَصَلِّا جَمِيعًا فَقَالَ لَهُ سَلْمَانُ: إِنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلَإِهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، فَأَعْطَ كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: صَدَقَ سَلْمَانُ⁽¹⁾} واته: (له‌ بابی جو‌حه‌ی‌فه وه‌ه‌بی کوری عه‌بدوللا خوا لی‌ی رازی بی ده‌گی‌ر‌نه‌وه که گوتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ر، سه‌لمانی فارسیی و بابی ده‌ردائی کردنه‌ برا، جا جاریکیان سه‌لمان سه‌ردانی مائی بابی ده‌ردائی کرد، دایکی ده‌ردائی بینی جلو‌به‌رگیکی شپ‌رو شه‌پ‌ریوی له‌به‌ردابوو، گوتی: ئه‌وه بوچی وه‌های؟ - دایکی ده‌رداء - گوتی: بابی ده‌ردائی برات پی‌ویستی به‌ دنیا نییه، جا که بابی ده‌رداء هاته‌وه، خواردنیکی بو‌ ئاماده‌کردو - به‌ سه‌لمانی - گوت: بخو من به‌پوژووم، - سه‌لمان - گوتی: من ناخوّم تا تو ش نه‌خوی، ئیدی ئه‌ویش خواردی، وه که شه‌و داهات بابی ده‌رداء چوو شه‌ونویژ بکات، - سه‌لمان - پی‌ی گوت: بنوو، ئه‌ویش نوست، پاشان هه‌ستا

¹ رواه البخاري: (1968)

بچێ شه‌ونویژ بکات، دیسان پێی گوت: بنوو، ئه‌ویش نوست، جا که بووه سییه‌کی کۆتایی شه‌و، سه‌لمان گوتی: ئیستا هه‌سته - شه‌ونویژ بکه -، ئیدی به‌یه‌که‌وه شه‌ونویژیان کرد، جا سه‌لمان به‌ بابی ده‌ردائی گوت: بێگومان په‌روه‌ردگارت مافی له‌سه‌رت هه‌یه، وه بێگومان خۆیشت مافت له‌سه‌رت هه‌یه، وه هاوسه‌رت مافی له‌سه‌رت هه‌یه، ده‌جا هه‌ر خاوه‌ن مافیك مافی خۆی پێبده، پاشان - بابی ده‌رداء - هاته‌لای پێغه‌مبه‌رو بۆی گیرایه‌وه، پێغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: سه‌لمان راستی کرد.

به‌لێ مسوڵمان ده‌بێ هاوسه‌نگ بێ، نابێ لاتهل بێ و لایه‌ک له‌سه‌ر حیسابی لایه‌کی دیکه‌ گه‌وره‌بکا، یاخود له‌ کاتی‌کدا که خه‌ریکی نه‌جامدانی چالاکییه‌که، لایه‌نه‌کانی دیکه‌ پشتگوێ بختا.

به‌لام دیسان ئه‌مه‌ش ئه‌وه ناگه‌یه‌نێ که ره‌چاوکردنی ریزه‌بندی کات له‌نیوان ئه‌و هۆکارو ئامرازو شیوازانده‌دا نییه، به‌لکو ئه‌وه‌ش پێویسته، که ده‌توانین به‌شیوه‌یه‌کی ئاوا ریزیان بکه‌ین: بانگه‌وازو راگه‌یاندن له‌پیش هه‌موو شتی‌که‌وه‌یه، پاشان په‌روه‌رده‌و فیڕکردن و ته‌زکیه‌کردن، ئینجا دوایی هۆنینه‌وه‌و ریڤخستن، ئینجا دوایی خه‌باتی سیاسی، ئینجا دوای ئه‌وه به‌رگری له‌خۆکردن له‌کاتی ده‌ستدریژی کرانه‌سه‌رو شه‌رپێ فروشراندا، وه پاشان جه‌نگ و به‌ره‌نگاربوونه‌وه له‌کاتی سته‌م لیكرانی دینی و ژینییدا، ئه‌وانه به‌پێی ریزکردنی کاتی (الترتیب الزمنی) به‌و شیوه‌یه‌ن، به‌لام جاری واش هه‌یه یه‌کیکیان پیش ئه‌وی دیکه ده‌که‌وێته‌وه، له‌ قوناغ و هه‌ل و مه‌رجی‌کدا به‌هۆی گۆرانکاریی بارودۆخی‌ک که دێته‌پیش.

چوارهم: دۆزینه‌وه و به‌کاره‌ینانی شیواز و ئامرازی پر به پیست و به ئامانج گه‌یه‌نەر له‌ بوازی کار و چالاکیی ئیسلامیدا، لی‌زانیی و ژیری و وردبینیی و دووربینیی‌کی زۆری ده‌وێ:

هه‌ربۆیه‌ش په‌ندیك هه‌یه ده‌لێ: (رُبَّ حِيلَةٍ أَتَّجَعُ مِنْ وَسِيلَةٍ)، واته: (جاری وایه ته‌دبیر کردنیك سوودی زیاتره له‌ هۆکاریك)، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه كه جاری وایه به‌کاره‌ینانی عه‌قل مه‌سه‌ره‌فیکی زۆرت له‌كۆل ده‌كاته‌وه، یانی مه‌رج نییه هه‌مووی به‌ توانا ماددیی‌یه‌كان بکړی، به‌پاستی به‌کاره‌ینانی عه‌قل و نه‌خشه و به‌رنامه‌دانان کاریگه‌ریی زۆری هه‌یه.

به‌لام دیاره خوای به‌خشه‌ر (جل جلاله) به‌لێنی به‌ برواداران داوه، كه هه‌ركه‌سیك ئه‌گه‌ر به‌پاستیی و دلسۆزیی و ساغیی به‌ره‌و خوای به‌رز و مه‌زن تیبكۆشی، خوای به‌رز و مه‌زن به‌ره‌و ریبازو شیوازه به‌ئامانج گه‌یه‌نەر‌ه‌کانی کاری ئیسلامی رینمایی ده‌كات، وه‌ك خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموێ:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾⁽¹⁾ واته: (وه ئه‌وانه‌ی به‌ دلسۆزیی له‌پێی ئێمه‌دا تیده‌كۆشن، ئه‌وه بیگومان ئێمه ریبازه‌کانی خۆمانیان پیشانده‌ده‌ین، وه بیگومان خوا له‌گه‌ل چاكه‌کاراندايه). واته: ئه‌وانه‌ی ئیخلاسیان هه‌یه بۆ خوای به‌رز و مه‌زن و خوشیان ماندووده‌که‌ن، ده‌یانخه‌ینه‌سه‌ر ریگاکانی خۆمان و ئه‌و هۆکارو شیوازو ئامرازانه‌ی خۆمانیان پیشانده‌ده‌ین، كه ده‌یانگه‌یه‌نن به‌و ئامانجان‌ه‌ی ده‌یان‌ه‌وێ بیان‌ه‌یننه‌دی.

كه‌واته: ریبازی خوا (سَبِيلُ اللَّهِ) (جل جلاله) یه‌كه، به‌لام خزمه‌تکردنی ئه‌و ریبازه‌و پیاده‌کردنی ریبازه‌کانی و شیوازه‌کانی زۆرو جوراوجۆرن!

له کۆتایی توێژینه‌وه‌ماندا له‌باره‌ی ئەم بنه‌مای بیست و سییه‌مه‌وه، ده‌لیم:

بیگومان - وه‌ك پێشتریش گوتمان - دیاریکردنی قۆناغه‌کانی کارو پرۆژه‌ی ئیسلامی و دانانی ریزه‌ندی (ترتیب) یه‌کی راست و دروست بۆیان و، پاشان به‌کارهێنانی هۆکارو ئامرازو شیوازی پر به‌پێست، بۆ هه‌ر قۆناغه‌و هه‌ر کارو چالاکییه‌، حیکمه‌ت و کارامه‌یی و وردبینیی و دووربینییه‌کی زۆری پێویسته‌و، به‌هه‌له‌داچوونیش له‌و بواره‌دا ده‌ره‌نجامی زۆر گه‌وره‌و مه‌ترسیداری لێده‌که‌وتیه‌وه، ئاشکراشه‌ ئه‌و حیکمه‌ت و کارامه‌یی و وردبینیی و دووربینییه‌، زاده‌ی زانیاری و شاره‌زایی قوول و فراوانه‌ به‌ قورئان و سوننه‌ت و سپهری پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و، به‌رچاوپوونیی و ئاشنایی باش به‌ واقیع و هه‌ل و مه‌رجی کۆمه‌لگایه‌ له‌ هه‌موو رووه‌کانه‌وه: فیکری، سیاسیی، کۆمه‌لایه‌تی، ئابووری، کلتووری ... هتد.

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ش بۆ هه‌موو که‌س ده‌سته‌به‌ر نابێ و پێویسته‌ هه‌ر که‌سه‌ باش خۆی بناسێ، خۆی له‌ قه‌ره‌ی کارێک نه‌دا که‌ له‌ توانای به‌ده‌ره‌و، جوانیش گوتراوه: (رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا عَرَفَ قَدْرَ نَفْسِهِ، فَوَقَّفَ عِنْدَ حَدِّهِ)، واته‌: (خوا ره‌حم به‌و به‌نده‌یه‌ بکات که‌ خۆی ناسیوه‌ و له‌ سنووری خۆیدا وه‌ستاوه‌)!

به‌لام پێویسته‌ بزانی که‌ له‌ هه‌موو قۆناغ و هه‌ل و مه‌رجه‌کانی کارو پرۆژه‌ی ئیسلامیدا، پێویسته‌ دوو سیفه‌تی بنه‌په‌تییه‌ ره‌چاوبکرێن و هه‌رگیز له‌بیرنه‌کرێن:

1) قبول نه‌کردنی زه‌بوونی و سه‌رشوپی و ته‌سلیمبوون، هه‌رده‌م ئاماده‌بوونی گیانی به‌ره‌ه‌لستی و فیداکاری و خۆبه‌ختکردن له‌پیناوی خوای به‌رز و مه‌زن و ریبازه‌که‌یدا:

هه‌ربۆیه‌ش ده‌بینین خوای به‌رز و مه‌زن له‌ قۆناغی مه‌که‌دا که جاری جه‌نگ و جیهادیش له‌سه‌ر بپواداران فه‌رزه‌بووه، کۆمه‌لی مسوڵمانی به‌ چه‌ند خه‌سه‌له‌تیک پیناسه‌کردوه، که یه‌کیکیان به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی سته‌م و ده‌ستدریژییه که ده‌کرێته‌سه‌ر شخس (خودی) هه‌ر کامیکیان، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ﴾⁽¹⁾ واته: (وه ئیمانداران ئه‌وانه‌ن که ده‌ستدریژیان کرایه‌سه‌ر تۆ له‌ ده‌ستینه‌وه)!

2) نه‌به‌زاندنی سنووره‌کانی شه‌ریعه‌ت:

هه‌ربۆیه‌ش خوای به‌رز و مه‌زن له‌ گه‌رمه‌ی فه‌رمان کردنی به‌ جه‌نگ و جیهادیشدا، فه‌رمان به‌ مسوڵمانانی جه‌نگاوه‌ر ده‌کات، که سنوور نه‌به‌زین و ده‌ستدریژی نه‌که‌ن، ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾⁽²⁾ واته: (وه له‌پیناوی خوادا جه‌نگ له‌ دژی ئه‌وانه‌ بکه‌ن که شه‌رتان پیده‌فروشن، به‌لام ده‌ستدریژی مه‌که‌ن، بیگومان خوا ده‌ستدریژکارانی خۆشناوین).

¹ الشوری: ۳۹

² البقرة: ۵۹

بڼه‌مای بیست و چوارهم

چه سپاندنی دیسپلینی حیزیی و

جییه جیکردنی به‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کدا

بنه‌مای بیست و چوارهم

چه‌سپاندنی زه‌بت و ره‌بتی حیزیی و جیه‌جیکردنی به‌سه‌ره‌موو
لایه‌کدا.

کۆمه‌لی ئیسلامی له‌پرووی سیستهم و به‌پێوه‌بردنی کاروباری
نیوخویه‌وه، برۆای به‌تۆکمه‌یی و توندوتۆلیی و جیددی بوون هه‌یه‌و،
به‌هیچ جوړیک قبول ناکات که‌س له‌بنه‌ما شه‌رعیه‌کان و هیله
گشتیه‌کانی و به‌رنامه و په‌پره‌وی نیوخوی لابات و، رێ به‌هیچ که‌س
نادا تاکه‌ر ه‌وانه‌ ره‌فتار بکات، وه‌ به‌هیچ شیویه‌که‌ و به‌هیچ پاساوێک رێ
به‌مال مالۆکینه‌و ده‌سته‌گه‌ریی (تَکْثُلُ) و سه‌رپیکه‌وه‌نان و چه‌چپ
نادا، ئاماده‌شه‌ ده‌سته‌به‌رداری هه‌ر ئه‌ندامیک گه‌وره‌ یان گچکه‌ی بیی که
نه‌توانی پابه‌ند بێ و، واز له‌و جوړه‌ ره‌فتارانه‌ بێنی، دواي ئه‌وه‌ی
قوناغه‌کانی لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌بدرین، چونکه‌ بیگومان
ده‌سته‌به‌ردار بوون له‌ ئه‌ندامیک لارو لاسار، زیانی که‌متره‌ له‌ تیکچوون و
شیرازه‌ پچرانی سه‌رجه‌م کۆمه‌له‌که‌.

دیاره‌ سه‌رکرده‌یه‌تی و مشوورخۆرانی بالای (کۆمه‌لی ئیسلامی) یش
هه‌میشه‌ هه‌ولده‌ده‌ن له‌ ئاستی به‌رزی دینداری و پارێزکاری و
دلسۆزی دابن و، به‌هیچ جوړیک بیانوو و پاساوی هه‌لۆیست و ره‌فتاری
ناریک و لار، نه‌ده‌نه‌ ده‌ستی هیچ ئه‌ندامیکه‌وه‌.

وه‌ له‌کاتی مشتومر و ناکۆکی و راجیایی نیوان ئه‌نداماندا، له‌هه‌ر
ئاستیک دابن، پێویسته‌ بگه‌رینه‌وه‌ بۆ ته‌رازووی شه‌ریعت و به‌گۆیره‌ی
قورئان و سوننه‌ت و بنه‌ما رۆشنه‌کانیان دادوه‌ریی یان له‌نیواندا بکری،
وه‌ک:

1- خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فِئْتَبَتُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

﴿١٠٥﴾ المائدة، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! وریای خۆتان بن، ئه‌گه‌ر ئیوه‌ ری راست بگرن، که‌سانیک که‌ گومپان، زیانتان پی ناگه‌یه‌نن، هه‌موو لایه‌کتان بۆ لای خوا ده‌گه‌رینه‌وه، جا هه‌والتان پی‌ده‌دا به‌وه‌ی که‌ ده‌تانکرد).

2- وه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ نَزَعْنَاهُ فِي شَيْءٍ فَدُونَهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ

وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾ النساء، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! فه‌رمانبه‌ریی خواو فه‌رمانبه‌ریی پیغه‌مبه‌رو ه‌ی کاربه‌ده‌ستانیک که‌ له‌خۆتانن بکه‌ن، وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ شتیکدا که‌وتنه‌ ناکوکییه‌وه، بیگه‌رینه‌وه بۆ لای خواو پیغه‌مبه‌ر، ئه‌گه‌ر بپرواتان به‌ خواو به‌ روژی دوایی هه‌یه، ئه‌وه‌ باشت‌ره‌و سه‌ره‌نجامی چاک‌تره‌).

3- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ

لِمَا يُحْيِيكُمْ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ مُّحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَعَلِمُوا

أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ الأنفال، واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! به‌ده‌م فه‌رمانی خواو پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ بچن، هه‌ر کاتی که‌ بانگیان کردن بۆ

شتیک که پی‌ی زیندووده‌بنه‌وو ده‌ژیننه‌وه، وه بزنان که خوا ده‌که‌وێته نیوان ئینسان و دلّیه‌وه، وه بۆ لای ئه‌ویش کۆده‌کرینه‌وه، وه خۆتان بپاریزن له به‌لایه‌ک که ته‌نیاو به‌تاییه‌تی تووشی ئه‌وانه‌تان نابێت که سته‌میان کردوه، وه بزنان که خوا سزای تونده).

4- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: { (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)، وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ }¹ واته: (بروادر بۆ بروادر وه‌ک دیوار وایه، هیندیکی هیندیکی به‌هیز ده‌کات)، - راوی ده‌لی - وه په‌نجه‌کانیشی خستنه‌ نیویه‌که‌وه.

5- وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌باره‌ی پێویست بوونی رێکوپێکی مسوڵمانانه‌وه فه‌رموویه‌تی: (لَتُسَوَّنَ صُفُوفُكُمْ، أَوْ لِيُخَالَفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوهِكُمْ)² واته: (به‌ ته‌کید ده‌بێ ریزه‌کانتان رێکبخه‌ن، یان ئه‌وه‌تا به‌دلنیا‌یی خوا روتان لێک وهرده‌گیرێ).

6- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ إِلَّا شَرْطًا حَرَّمَ حَلًّا أَوْ أَحَلَّ حَرَامًا)³ واته: (مسوڵمانان به‌پێی مه‌رجه‌کانی خۆیان، مه‌گه‌ر مه‌رجێک هه‌ل‌لێکی تیدا قه‌ده‌غه‌کرا‌بێ، یاخود قه‌ده‌غه‌کرا‌ویکی تیدا هه‌ل‌ل کرابێت)، واته: مسوڵمانان ده‌بێ پا‌به‌ندبن به‌و مه‌رجانه‌وه که له‌نیوان خۆیاندا ده‌یانگرن، مه‌گه‌ر مه‌رجێک پێچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌ت بێ، ئه‌گه‌رنا له‌سه‌ر مسوڵمانان پێویسته به‌ مه‌رجه‌کانیا‌نه‌وه پا‌به‌ندبن.

¹ رواه البخاري: (2446) واللفظ له، ومسلم: (2585)، عن أبي موسى الأشعري.

² رواه البخاري: (717)، ومسلم: (436)، عن النعمان بن بشير.

³ رواه الترمذي: (1352)، عن عمرو بن عوف، وقال الألباني: صحيح.

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: دیاره هیچ کار و پرۆژه‌یه‌کی به‌کۆمه‌ل، به‌بێ هه‌بوونی چهند مه‌رج و بنه‌مایه‌ك بۆ چۆنیه‌تی کۆبوونه‌وه و پێکه‌وه کارکردنیان، به‌پێوه‌ناچێ، بۆیه پێویسته سه‌رجه‌م ئەندامانی کۆمه‌لی ئیسلامی به‌ سه‌ر و خوار و درشت و ورده‌وه، زۆر به‌جیددی پابه‌ندی ئەو بنه‌ما گشتی و هیله سه‌ره‌کیانه بن، که وه‌ك مه‌رجه‌کانی پێکه‌وه کارکردنیان له‌سه‌ریان رێککه‌وتوون:

واته: چ رێکخراویکی سیاسی بێ، چ رێکخراویکی مه‌ده‌نیی یان پیشه‌یی، هه‌ر کارێک بێ، مادام پێویستی به‌ کاری هه‌ره‌وه‌زیی و کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکێک بێ، به‌بێ هه‌بوونی چهند مه‌رج و بنه‌مایه‌ك بۆ چۆنیه‌تی کۆبوونه‌وه و پێکه‌وه کارکردنیان به‌پێوه‌ناچێ و ئەو پرۆژه‌یه سه‌رناگرێ، بۆیه پێویسته سه‌رجه‌م ئەندامانی کۆمه‌لی ئیسلامی به‌ سه‌ر و خوار و درشت و ورده‌وه زۆر به‌جیددی پابه‌ندی ئەو بنه‌ما گشتی و هیله سه‌ره‌کیانه بن، که وه‌ك مه‌رجه‌کان (شروط)ی پێکه‌وه کارکردنیان له‌سه‌ریان رێکده‌که‌ون.

چونکه بێگومان هیچ کۆپو کۆمه‌لێک به‌بێ تۆکمهی و توندوتۆڵی و رێکوپێکی نێوخۆ، مه‌حاله هیچ شتیکیان له‌ده‌ست بێ، هه‌ربۆیه‌ش خۆی په‌نه‌انبین (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا أِهْتَدَيْتُمْ...﴾ (١٠٥)، واته: {ئە‌ی ئە‌وانه‌ی بڕواتان هه‌یناوه! وریای خۆتان بن،

(کاری خۆتان ریکبخه‌ن و بزانی چۆن پیکه‌وه مامه‌له ده‌که‌ن، ئە‌گه‌ر ئیوه دینداری باش بن، ئە‌وه‌ی ریی راستی ونکردوه‌و دژایه‌تی ئیوه ده‌کات زیانتان پی ناگه‌یه‌نی ...).

له‌پاستیدا هه‌روایه‌و، هه‌میشه ئە‌هلی ئیسلام دژمنه‌کانیان به‌هۆی که‌موکوورپییه‌کانی خۆیان‌وه‌و له‌که‌لین و درزه‌کانیان‌وه‌ زه‌فه‌ریان پێ‌بردوون، هه‌روه‌ها که‌سیک بۆخۆی کاری ریکوپیک نه‌بی، بیکومان له‌گه‌ل ده‌ره‌وه‌ی خۆی هیچی پێناکرئ، وه‌ک گوتراوه‌: (إِنَّ فَاقِدَ الشَّيْءِ لَا يُعْطِيهِ)، واته‌: (که‌سیک شتیکی نه‌بی ناتوانی بیبه‌خشی)، ئیمه ئە‌گه‌ر خۆمان ریک نه‌بین، خه‌لکمان بۆ ریکناخرئ، خۆمان راست نه‌بین، خه‌لکمان پی راستنابیته‌وه‌.

دووهم: دیاره‌ پابه‌ندییش به‌و بنه‌ما گشتی و مه‌رجانه‌وه‌ که‌ مشوورخۆران و سه‌رکردایه‌تی ئە‌و کۆمه‌له‌ له‌سه‌ریان ریککه‌وتوون، فه‌پزه و به‌که‌مه‌ترخه‌می تی‌داکردنی مرو‌ف گونا‌ه‌بار ده‌بی، له‌هه‌ر ئاستیکدا بی:

زۆربه‌ی جار وایه ئە‌و بنه‌ما گشتی و مه‌رج و هیله شه‌رعیانه که‌ دیاریده‌کرین، یان له‌ کۆنگره‌دا دیاریده‌کرین، یاخود سه‌رکردایه‌تی و ئە‌وانه‌ی مشوورخۆرن، دیارییان ده‌که‌ن، هه‌لبه‌ته هه‌رچۆن بی ئە‌و مه‌رج و بنه‌ما شه‌رعیانه که‌ ئە‌و کۆمه‌له‌ له‌سه‌ریان پیکدین، جا میکانیزمی دانرانیان هه‌رچۆنیک بووی، مادام هه‌موویان یان زۆربه‌یان قه‌ناعه‌تیان به‌و مه‌رج و بنه‌مایانه هه‌بی، پابه‌ندبوون پێیان‌وه فه‌پزه، واته‌: به‌ پێوه پابه‌ندنه‌بوونیان مرو‌ف گونا‌ه‌بارده‌بی، به‌ پێوه پابه‌ندبوونیشیان پاداشتی ده‌بی، جا ئیدی ئە‌و که‌سه له‌هه‌ر ئاستیکدا بی، هه‌یه،

چونکه خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ...﴾ (٥٩)

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ که ده‌فه‌رموئ: { (الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا)،
وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ } وه‌ك پیشتر هینامان، ئایا مسولمان چۆن براو خوشکی
مسولمانی پته‌و ده‌كات؟ دیاره‌ واپته‌وی ده‌كات، که هه‌ر کامیکیان هاوکارو ئه‌وی
دیکه‌بئو، پابه‌ندی ئه‌و به‌رنامه‌و رییازه‌ بئ که دانراوه، ئه‌مما ئه‌گه‌ر هه‌ر که‌سه‌و
رووی له‌لایه‌ك بئو و پیکه‌وه‌ هاوکار، مانای وایه‌ یه‌کدیيان به‌هیز نه‌کرد، جا که
پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئ: ئیماندار بۆ ئیماندار وه‌ك دیوار وایه‌ یه‌کدی مه‌حکه‌م
ده‌كات، مانای وایه‌ ئه‌گه‌ر وانه‌بین و هه‌ر که‌سه‌و رووی له‌ لایه‌ك بئو، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه
که‌موکوپیی له‌ ئیمانماندا هه‌یه‌، چونکه ئه‌و ده‌فه‌رموئ: برپادار بۆ برپادار وه‌ك دیوار
وایه‌، ئه‌دی ئه‌گه‌ر وه‌ك دیوار نه‌بووین و یه‌کدیمان مه‌حکه‌م نه‌کرد؟ ئه‌گه‌ر وایه
نه‌بوون مانای وایه‌ خه‌وش و که‌موکوپیی له‌ ئیمانماندا هه‌یه‌!

که‌واته‌: پشتی یه‌کدی گرتنی ئیمه‌ له‌سه‌ر هه‌ق، بۆئه‌وه‌ی ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ی که
دانراوه‌ پیکه‌وه‌ پیاده‌ی بکه‌ین، ئه‌وه‌ له‌ خودی ئیمانکه‌مانه‌وه‌ سه‌رچاوه
ده‌گرئو، مادام ئیماندارو مسولمانین، ده‌بئ وایین.

هاندهریکی دیکه‌ش هه‌یه‌، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که هه‌رکاتیک کۆمه‌لیک له‌سه‌ر
هه‌ندیك شت پیکه‌هاتن، وه‌ك مه‌رجی نۆخۆیان، له‌سه‌ریان پێویسته‌ به‌و
مه‌رجانه‌وه‌ پابه‌ندن، چونکه به‌لێن و بریاریان به‌ یه‌کدی داوه‌، هاندهری یه‌که‌م له
ئیماننه‌وه‌ هه‌لده‌قولئو، هاندهری دووهم له‌ به‌لێنی کاریکی هاوبه‌ش که برپاردراوه
پابه‌ندی پێوه‌ بکریو به‌و شیوه‌یه‌ ئه‌نجامبدرئ، وه‌ك فه‌رمایشته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر

ﷺ که هینامان: {الْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ إِلَّا شَرْطًا حَرَّمَ حَلَالًا أَوْ أَحَلَّ حَرَامًا} .⁽¹⁾

هه رچه نده کارو چالاکی ئیسلامی به هه موو موفرده و ره هه نده کانی وه، هه ره له بانگه وازه وه بگره، هه تاکو مه سه له ی فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه و هه ر شتیکی دیکه، به مانا و چه مکی فراوانیان، که سه رجه م بواره کانی دین و ژین ده گرنه وه، فه رزو پیویسته و، نه گه ر فه رزی عه ین نه بی، له سه ر تاك تاکی نه و کومه له، به لای که مه وه فه رزی کیفایه یه، که دیاره:

که من پیماوه نه مپو کارو چالاکی ئیسلامی بو ئیمه ی ئیسلامی، کومه لی ئیسلامی و خه لکیدی که ی ئیسلامی که له گه لمان له گوړه پانه که دا هه ن، بوته فه رزی عه ین، له به رنه وه ی په کی له سه ر ئیمه که وتوه و، هه رکامیک له ئیمه شانی له ژیر بینیته ده ر، خه له ل و که موکووپی روو له کاره که ده کات.

ئینجا نه گه ر گریمان نه و موفرده و ره هه ندانه ی کارو چالاکی ئیسلامی به فه رزیش دانه نرین، نه وه بیگومان وه فاداربوون به رانبه ر په یمان پیکه وه به ستنیان، وه ک هه ر مامه له یه کی گریبه ستنیانه (تعامل تعاقدی) ی دیکه، که له گه ل یه کدی ده که ن و، به حوکمی پیویست بوونی پابه ندیی به گریبه سته کانه وه، له سه ریان ده بیته فه رزی عه ین، چونکه خوی به رزو مه زن ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ...﴾ المائدة، واته: (ئه ی نه وانه ی پرواتان هیناوه!) وه فادارو پابه ندبن به گریبه سته کانه وه (...).

وه به حوکمی فه رزبوونی جیبه جیکردنی نه و مه رجان وه، که کومه لیک له نیوخواندا له سه ریان پیکدین: (الْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمْ)⁽¹⁾ نه وه دیسان هه ر

¹ رواه الترمذي: (1352)، عن عمرو بن عوف، وقال الألباني: صحيح.

پیویسته جیبه‌جی بکری، چونکه ئیمه کاتیك پیکه‌وه کۆده‌بینه‌وه و په‌یمانی کاری ئیسلامی پیکه‌وه ده‌ده‌ین، مانای وایه ئه‌و کاره‌مان له‌سه‌ر خۆمان پیویست کردووه، په‌یمانمان به‌یه‌کدی داوه، وه‌فادارییش به‌و به‌لێن و په‌یمانه‌وه، فەرزه.

سییه‌م: هه‌لبه‌ته‌ لادان له‌ بنه‌ما شه‌رعیه‌کان و هیله گشتیه‌کان و ئه‌و مه‌رجانه‌ی که (کومه‌لی ئیسلامی) شیان له‌سه‌ر بنیاتنراوه، جا چ به‌هۆی سه‌رپێچیی و لاملیه‌وه بێ له‌ فه‌رمان و ئا‌راسته‌کانی سه‌رووی خۆ، چ به‌هۆی تاک‌ه‌وه‌یی و راویژنه‌کردنه‌وه بێ، چ به‌هۆی سه‌رپیکه‌وه‌نان و ده‌سته‌گه‌ریی و مالمالۆکی‌نه و چپه‌چپ و... هتده‌وه بێ. به‌لێ لادان له‌ به‌رنامه‌ و رێبازی کومه‌ل، خاوه‌نه‌که‌ی دووچاری گونا‌ه‌باریی قیامه‌ت و عه‌یبداریی دنیا ده‌کات، دیاره ئه‌رکی سه‌رشانی مشوورخۆرو به‌رپرسانی‌شه که رێ نه‌ده‌ن به‌ خۆ گونا‌ه‌بارکردن و خۆ عه‌یبدارکردنی ئه‌ندامان، که هاوکات له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ریزه‌کانی کومه‌لیش به‌و ره‌فتار و هه‌لوێستانه ده‌خه‌نه مه‌ترسییه‌وه، بۆیه پیویسته له‌ حاله‌تی به‌دی‌کردنی ئه‌و ره‌فتارانه‌دا، به‌ زوویی لیپ‌رسینه‌وه و به‌دواداچوون بکری بۆ چاره‌سه‌ر، هه‌لبه‌ته به‌شیوه‌یه‌کی پله‌پله‌یی و واقیع‌بینانه، به‌لام له‌ هه‌مان کاتیشدا روون و یه‌کلایی که‌ره‌وانه:

خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رمویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ مُّحْشَرُونَ ٢٤﴾ وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ

¹ رواه الترمذي: (1352)، عن عمرو بن عوف، وقال الألباني: صحيح.

اللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾⁽¹⁾، خوای به‌رز و مه‌زن لی‌ره‌دا بانگی ئیمانداران ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی برودارینه! به‌ده‌م فه‌رمانی خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا وه ﷺ بچن، هه‌ر کاتی‌ک بانگیان کردن بۆ شتی‌ک که مایه‌ی ژیا‌نتانه‌و پئی زیندووده‌بنه‌وه، جا ئایا ئه‌وه یانی چی و چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌کاری ئیسلامییه‌وه هه‌یه؟ که‌سی‌ک که به‌پرسه له‌کاری ئیسلامییدا، هه‌ر له‌به‌پررسی شانه‌یه‌که‌وه، هه‌تا به‌پررسی پۆلی‌ک و ریک‌خراوی‌ک و ناوچه‌یه‌ک و مه‌له‌ندی‌ک و هه‌ر شتی‌کی دیکه، یانی هه‌ر جو‌ره به‌پررسی‌ک، خه‌ل‌ک بۆ چی بانگ ده‌کات؟ بی‌گومان بۆ ئه‌و شتانه‌ی که خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ فه‌رموویانه، لی‌ره‌شدا که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی ئیماندارینه! هه‌ر کاتی‌ک خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بانگیانکردن بۆ شتی‌ک که پئی ده‌ژین و زیندووده‌بنه‌وه، به‌ده‌میانه‌وه بچن، واته هه‌ر که‌سی‌ک ئایه‌تی خوای به‌رز و مه‌زن و فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ مان بۆ بخوینێته‌وه و بۆ شه‌ریعه‌تی خوای به‌رز و مه‌زن بانگمان بکات، مانای وایه ئه‌م ئایه‌ته ده‌یگریته‌وه.

دوایی خوای به‌رز و مه‌زن وه‌ک هه‌په‌شه ده‌فه‌رموئ: ﴿...وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ...﴾، واته: (... وه‌ بزانی که خوای به‌رز و مه‌زن ده‌که‌وێته‌ نیوانی ئینسان و دل‌یه‌وه ...)، واته: جاری وایه خوای به‌رز و مه‌زن دل‌ی ئینسان لاده‌دا و هه‌ریده‌چه‌رخینئ، به‌پیی ئه‌وه که ئه‌و دل‌انه‌ خوایان چیا‌ن ده‌وئ و روو له‌ کوئ ده‌که‌ن؟ تی‌گه‌یشتن له‌و مه‌سه‌له‌یه زۆر گرنگه، بۆ ئه‌وه‌ی تووشی گومانی خراپ نه‌بین به‌رانبه‌ر به‌ خوای به‌رز و مه‌زن، یان پیمانوانه‌بی که خوای به‌رز و مه‌زن له‌خه‌ل‌کی به‌به‌هانه‌یه و هه‌ر به‌خۆت نازانی خوای به‌رز و مه‌زن

¹ الأنفال.

دلت به ولادا جا خوی بهرز و مه زن له سه زمانی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و دوایش له سه زمانی جیگران و میراگران پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله، ئیمه بانگ ده کات بو قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله، ئینجا ده فه رموی: ﴿...وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ (٢٤)

وَأَتَقُوا فِتْنَةَ لَا نُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ الأنفال، واته: { ... وه بشرانن كه بۆلای خوی بهرز و مه زن ده گه پینه وه و بۆ لای ئه ویش كۆده كرینه وه، وه خۆتان بپاریزن له ئاژاوه یه ك (هه) و (له به لایه ك بترسین) كه ته نیا و به تاییه تی تووشی ئه وانه تان نابیی كه سته میان كردووه، (واته: به لاو گرفتاریی كه دی ته نیا ئه وانه ناگریته وه كه سته میان كردووه و به دهم بانگی خوی بهرز و مه زن و پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله وه نه چوون، به لكو جاری وایه به هوی كرده وهی خراپی كۆمه لێكه وه خه لكیكی زۆر به ربه لا ده بی)، وه بزنانن كه خوی بهرز و مه زن سزای تونده } . وه ك كورده واریی خۆمان ده لێن: (ئاگر كه به ربووه لێره وار، ته رو وشك پێكه وه ده سووتینی).

له جهنگی ئو خوددا خۆ هه موو جهنگاوه ره كان و هه موو موجهیده كان فه رمانی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله یان نه شكاندبوو، ئه و په نجا نه فه ره ی له سه ر ئه و شاخۆلكه یه ی تیرهاویژه كان شاخۆلكه یه کی بچووك هه یه له دامینی چیا ی ئو خود، پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله په نجا تیرهاویژی له وئ داناو، ئه و په نجا نه فه ره ش هه موویان سه رپیچیان نه كردووه، ده وری چل كه سیان، چونكه هه شت نۆ ده یه کیان له گه ل ئه میره كه یان (عبدالله) دا له وئ مانه وه، به لام به هوی ئه و سی چل كه سه وه كه بی فه رمانیان كرد، شكستیکی گه وره به سه ر مسوڵماناندا هات، بۆیه خوی بهرز و مه زن

(1) وشه ی (فتنة) به پێی ئه و سیاقانه ی له قورئاندا هاتوه ماناده كرئ، جارێك به مانای (ئاژاردان) ه، جارێك به مانای (به لایه یه، جارێك به مانای (ئاژاوه) ه، جارێك به مانای (ئاژاوه) ه، جارێك به مانای (تاقیکردنه وه) یه .

ده‌فه‌رموی: وه له به‌لایه‌ک بترسین که به‌ته‌نیا تووشی سته‌مکاره‌کانتان نایه، واته: له کاری هه‌ره‌وه‌زییدا ده‌بێ هه‌مووی وریابێ، به هه‌مووان شتی چاک ده‌کری، به‌لام به هه‌ندیکیان شتی خراپ ده‌کری، یه‌که یه‌کیان ده‌توانن زیان بگه‌یه‌نن، به‌لام به هه‌موویان نه‌بێ ئامانج نایه‌ته‌دی، هه‌میشه هه‌روایه، بیناکردن پێویستی به هه‌مووانه، به‌لام خراپ کردن، یه‌که که‌سی به‌سه.

ئینجا ته‌ماشایه‌که‌ن! پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌وباره‌وه‌ وینه‌یه‌کی چه‌ند سه‌رنج‌پاک‌یشمان بو‌ دینیته‌وه! وه‌ک بلیی پیغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌رحی ئه‌م رسته قورئانییه‌مان بو‌ ده‌کات: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ

خَاصَّةً...﴾ (٢٥)، واته: (له به‌لایه‌ک بترسین به‌ته‌نیا تووشی ئه‌وانه‌تان نابێ که سته‌میان کردوه، به‌لکو هه‌مووتان باجه‌که‌ی ده‌ده‌ن)، ده‌فه‌رموی: {مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا، كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ، فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا، وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤَدِّ مَنْ فَوْقَنَا؟ فَإِنْ يَتْرَكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا، هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ، نَجَوْا، وَنَجَوْا جَمِيعًا} (١) واته:

{وینه‌ی ئه‌وانه که سنووره‌کانی خوا ده‌پاریزن و ئه‌وانه‌ی ده‌یانبه‌زینن، وه‌ک ئه‌وه وایه کومه‌لیک له که‌شتیه‌که‌دا تیرو پشکیان کردوه و هیندیکیان چوونه قاتی سه‌ری، و هیندیکیان قاتی خوارییان پێپراوه، ئه‌وانه‌ی که له خوارین، هه‌رکاتیک ئاویان له ده‌ریا هینابێ، به‌سه‌ر سه‌ری ئه‌وانه‌ی سه‌ریدا تپه‌په‌یون و له قه‌راغی که‌شتیه‌که‌وه ئاوه‌که‌یان هیناوه، بۆیه گوتیان: ئه‌گه‌ر له‌لای خۆمانه‌وه کونیکی تیبکه‌ین و ئاوی لێ بێنینه ژووری، بۆئه‌وه‌ی چیدیکه ئه‌وانه‌ی سه‌ری ئه‌زیه‌ت

¹ رواه البخاري: (2493) عن النعمان بن بشير.

نه‌ده‌ین، به‌سه‌ریاندا هاتوچۆ بکه‌ین! جا ئە‌گەر لێیانگه‌ڕێن ئە‌وه‌ی ده‌یان‌ه‌وێ بیکه‌ن، هه‌موویان پیکه‌وه ده‌فه‌وتین، وه ئە‌گەر ده‌ستیشیان بگرن و رێیان لێبگرن، هه‌موویان پیکه‌وه ده‌ربازده‌بن و قوتاریانده‌بێ، که‌واته: کاری به‌کۆمه‌ڵ ئاوايه‌و، ده‌بێ هه‌ر کامێک چاودێر بێ و هه‌ست به‌ به‌رپرسیاریتی بکات، که نه‌ک ته‌نیا خۆی تووشی هه‌ڵه‌ نه‌بێ، به‌لکو هاوه‌ڵه‌کانیشی هه‌ڵه‌ نه‌که‌ن، چونکه هه‌ر کامێکیان هه‌ڵه‌ بکات، هه‌موویان باجه‌که‌ی ده‌ده‌ن، جا ئە‌وه به‌تایبه‌تی له‌ کاری سه‌ربازیدا زۆر وایه، جاری وایه که هه‌ڵه‌ی سه‌ربازیی سه‌ری کۆمه‌ڵێک به‌فه‌تاره‌تده‌دا.

چوارهم: وه‌ک چۆن پێشنویژ ئە‌رکیه‌تی که شوی‌نکه‌وتوه‌کانی ریکوپی‌ک بکات و جوان ریزیان بکات و نه‌هیلێ ناریکیی له‌ ریزه‌کانیاندا هه‌بێ، به‌هه‌مان شیوه‌ش به‌رپرس و مشوورخۆرانی هه‌ر کۆپرو کۆمه‌ڵێک، له‌سه‌ریان پێویسته‌ تیبکۆشن بۆ ریکوپی‌ک کردنی ئە‌وانه‌ی له‌به‌رده‌ستیان و فه‌رمانبه‌ریان:

پێشنویژ هه‌موو جاری ده‌لی: (اِسْتَوْا وَاتَّصِلُوا)، واته: (رێک بن و پال ویکبده‌ن)، بابای ئیمام ئە‌و کاره ئە‌رکی سه‌ر شانیه‌تی، که نه‌ک هه‌ر به‌قسه، به‌لکو جاری وایه ده‌بێ بجێ به‌ ده‌ست رێکیان بخوا، جا وه‌ک چۆن پێشنویژ له‌سه‌ری پێویسته شوی‌نکه‌وتوه‌کانی خۆی ریکبخوا، به‌هه‌مان شیوه به‌رپرس و مشوورخۆرانی هه‌ر کۆپرو کۆمه‌ڵێکیش، له‌سه‌ریان پێویسته تیبکۆشن بۆ ریکوپی‌ک کردنی ئە‌وانه‌ی له‌به‌رده‌ستیاندان و فه‌رمانبه‌ریان، ئینجا با له‌وباره‌شه‌وه سه‌رنجی ئە‌م فه‌رمایشته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بده‌ین: {عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُسَوِّي صُفُوفَنَا حَتَّى كَأَنَّمَا يُسَوِّي بِهَا الْقِدَاحَ حَتَّى رَأَى أَنَا قَدْ عَقَلْنَا عَنْهُ، ثُمَّ خَرَجَ يَوْمًا فَقَامَ حَتَّى كَادَ أَنْ يُكْبَرُ فَرَأَى رَجُلًا

بَادِيًا صَدْرُهُ فَقَالَ: عِبَادَ اللَّهِ لَتُسَوَّنَّ صُفُوفُكُمْ أَوْ لَيُخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوهِكُمْ⁽¹⁾ واته: (له سیمای کورپی چه‌پ ده‌گیرنه‌وه گوتوویتی: گویم له نوعمانی کورپی به‌شیر بوو گوتی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ریزی نویره‌کانمانی راسته‌کرد، وای راسته‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وئ - قَدَاح - ی پی راست بکات، هه‌تا کاتی‌ک که وای هاته به‌رچاو ئی‌مه لی تیگه‌یشتووین و هه‌موو جارێک ریک راده‌وه‌ستین، تا رۆژێک هاته‌ده‌رئ راوه‌ستا، که نزیک بوو نویره‌دابه‌ستئ، پیاویکی بینی سنگی هاتبوه پیش‌وه له ریزه‌که هاتبوه ده‌رئ، ئینجا فه‌رمووی: ئه‌ی به‌نده‌کانی خوا! به‌ ته‌کید یان ریزه‌کانتان ریک و راست ده‌که‌ن، یان خوا روتان لیک وهرده‌گیرئ).

جا ئه‌وه رینماییه‌کی زۆر گرنگی پیغه‌مبه‌ره ﷺ که نویره‌بوخوی قوتابخانه‌یه، نویره‌ده‌بی هه‌موو شتیکی تیدا فی‌ربین، ده‌بی ریکوپیکیشی تیدا فی‌ربین، ئه‌و په‌رستشانه: نویره‌و رۆژوو زه‌کات و چه‌ج، قوتابخانه‌ن بو په‌روه‌رده‌بوونی خه‌لک تییاندا، نویره‌فی‌رت ده‌کات که تۆ ده‌بی هه‌میشه سه‌رکرده‌ت هه‌بی، تۆ بو نویره‌که په‌رستشیکی زۆر که‌سی و تاییه‌ت و خوابیه، به‌لام پیوستییت به‌ پیشه‌وه‌یه، هه‌تا پیشه‌وه‌ نویره‌دانه‌به‌ستئ، ئه‌گه‌ر تۆ نویره‌که‌ت دابه‌ستئ، نویره‌که‌ت به‌تاله، هه‌تا پیشه‌وه‌ نه‌چیته‌ رکوع، تۆ بچیته‌ رکوع گونا‌ه‌باری، کاتی‌ک پیشه‌وه‌ له نویره‌ی ئاشکرا (جَهْرِي) دا‌قورئان ده‌خوینئ، تۆ ده‌بی گوی بو‌بگری، مانای وایه نویره‌فی‌رت ده‌کات که تۆ ده‌بی چۆن بکه‌ی، له ده‌ره‌وه‌ی نویره‌و له ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وت تۆ ده‌بی چۆن بکه‌ی، ده‌بی برا‌گه‌وره‌و مشوورخۆرت هه‌بی‌و، به‌دوایدا بچی‌و، گوی بو‌بگری و... هتد.

¹ رواه مسلم: (436)

جا هه‌ندیك كه‌س واده‌زانى ئه‌وه ته‌نها بۆ نوێژه، به‌لام (النووي) له (رياض الصالحين) دا ئه‌و فه‌رمایشته‌ی له‌ژێر ناوونیشانى: (بَابُ فِي الْأَمْرِ بِالْمُحَافَظَةِ عَلَى السُّنَّةِ وَأَدْبَاهَا) دا⁽¹⁾، هیناوه! واته: (باسيک ده‌رباره‌ی فه‌رمان به‌ پارێزگاریکردن له‌ رێبازی پیغه‌مبه‌رو ئه‌ده‌ب و ره‌وشته‌کانی رێبازی پیغه‌مبه‌ر).

پینجه‌م: دیاره‌ له‌کاتی هه‌بوونی کیشه و مشتوم‌پیشدا به‌تایبه‌ت له‌نیوان ئه‌ندامانی خواره‌وه و به‌رپرسیک یان زیاتردا، پیویسته قورئان و سوننه‌ت بکړینه دادوه‌ر، ئه‌گه‌ر ده‌زگا و لایه‌نیکی تایبه‌ت به‌ چاره‌سه‌ری کیشه و مشتوم‌پ و تیگگیرانه‌کان هه‌بێ، زۆر باشته‌ر:

به‌لێ له‌کاتی تیگگیران و کیشه و گرفتدا پیویسته بگه‌رێنه‌وه لای قورئان و سوننه‌ت، خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَا أَخْلَفْتُ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾ (الشوری، واته: (هه‌ر شتیك كه‌ راجیاییتان له‌سه‌ری هه‌بوو، ئه‌وه حوكمه‌كه‌ی گێرانه‌وه‌یه بۆ لای خوا...))، وه خوای دادگه‌ر (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ نَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (2) واته: {ئهی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هیناوه! فه‌رمانبه‌ری خوای به‌رز و مه‌زن و فه‌رمانبه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هی کاربه‌ده‌ستانیک كه‌ له‌خوتانن بکه‌ن، وه ئه‌گه‌ر له‌ شتیكدا كه‌وتنه‌ ناكۆکی و کیشه‌وه و مشتوم‌پ‌یكتان به‌یه‌كه‌وه بوو، (جا چ

¹ ، ص: (82 - 86).

² النساء: 59

دوو ئه‌ندام پیکه‌وه، چ ئه‌ندامیکی خوارئ له‌گه‌ڵ هی سه‌رئ، چ هی سه‌رئ پیکه‌وه، هه‌رچۆن بئ، بیگیڤنه‌وه بۆ لای خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، (واته: بۆ لای قورئان و سوننه‌ت)، ئه‌گه‌ر بپرواتان به خوای به‌رز و مه‌زن و به‌رۆژی دوايي هه‌یه، ئه‌وه باشت‌ره‌و سه‌ره‌نجامی چاک‌تره‌}.

دیاره ئه‌گه‌ر ده‌زگایه‌کی تاییه‌تیش هه‌بی بۆ چاره‌سه‌ری ئه‌و کیشه‌و مشتومرانه، وه‌ك ئیمه ئه‌مجاره له‌ کۆنگره‌ی دووه‌می کۆمه‌لی ئیسلامیی دا بپیارمانداوه که ده‌زگایه‌کی دادوه‌ریی هه‌بی و ستایش بۆ خوا ئیستا ئه‌و ده‌زگایه هه‌یه، ئه‌وه بیگومان چاک‌تره، وه ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش نه‌بی، دیاره ئه‌وه به‌رپرسی ئه‌و ئۆرگانه به‌رپرسیاره بۆ چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و کیشه‌و مشتومرانه که له‌نیۆ ئه‌و کۆمه‌له‌دا رووده‌ده‌ن.

بەنەمای بیست و پینجەم

ئە کاتی پابەندبوونی ئەمیر و
سەرکردایەتیی کۆمەڵدا بەو بەنەمایانەوه،
گوئیستی و فەرمانبەری ئەندامانیان بو
پیویست دەبی

بنه‌مای بیست و پینجه‌م

له کاتی پابه‌ندبوونی ئه‌میر و سه‌رکردایه‌تی کۆمه‌لدا به‌و بنه‌مایانه‌وه، گوێبیسستی و فه‌رمانبه‌ری ئه‌ندامانیان بو پێویست ده‌بی.

له کاتی‌دا که مشوورخۆران و سه‌رکردایه‌تی کۆمه‌لی ئیسلامی به‌گشتی و له پێشدا که‌سی یه‌که‌م که ئه‌میر و به‌رپرس و چاوساگی (کۆمه‌ل)ه، به‌و بنه‌ما شه‌رعییانه‌وه پابه‌ند ده‌بن و، به‌پیی ئه‌و هیله گشتییانه به‌رپوه‌ده‌چن، ئه‌وه ئه‌و سه‌رکردایه‌تییه به‌گشتی و به‌تایبه‌ت که‌سی یه‌که‌م، مافی ریزو حورمه‌ت لیگیران و گوێپرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌ری (السمع والطاعة) بو کرانیان له‌سه‌ر ئه‌و ئه‌ندامانه پێویست ده‌بی، که چوونه‌ته ریزی (کۆمه‌لی ئیسلامی)یه‌وه.

هه‌لبه‌ته په‌یمان له‌گه‌ڵ به‌ستن و به‌یعه‌ت پیدانی ئه‌ندامانی له‌گه‌ڵ که‌سی یه‌که‌م و به‌رپرسی بالای کۆمه‌لی ئیسلامیدا، جگه له ده‌ربهرین و پێشاندانی ئاماده‌یی گوێپرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌ری (السمع والطاعة) و ریزلیگرتن و دلسۆزیی بو نواندن، شتیکی دیکه نیه، وه بێگومان هه‌ر به‌یعه‌تیکیش که ده‌دری هه‌ر ته‌عبیر له‌وه ده‌کات.

وه پێویسته ئه‌ندامانی هه‌ر به‌ش و ئورگانیک دلسۆزانه و به‌راستی و ساغیی، له سنووری توانایان و له بازنه‌ی شه‌ریعه‌دا، به‌قسه‌ی سه‌ره‌وه‌ی خویان بکه‌ن و ریزو حورمه‌تی بگرن، وه گوته‌نی قسه‌ی هه‌ق (قول الحق) و خسته‌ن‌پرووی پێشنیار و ره‌خنه‌کانیان له جوغزی ئه‌ده‌به شه‌رعیییه‌کاندا به ئه‌رکی سه‌ر شانیان بزانن، چونکه:

1- خوای به‌رزو بئی وینه (جل جلاله) فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِيكُ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَكَ اللَّهُ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِىْؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (١٠) الفتح، واته: (بیگومان ئه‌وانه‌ی په‌یمانته‌ له‌گه‌ل ده‌به‌ستن، ئه‌وه‌ ته‌نیا په‌یمان له‌گه‌ل خوا ده‌به‌ستن، ده‌ستی خوا له‌ سه‌رووی ده‌ستی ئه‌وانه‌وه‌یه، جا هه‌ر که‌سیک په‌یمانی هه‌لوه‌شاندده‌وه، ئه‌وه‌ په‌یمان هه‌لوه‌شاندده‌وه‌که‌ی به‌ زیانی خو‌ی ته‌واوده‌بئی، وه‌ هه‌ر که‌سیک ئه‌و په‌یمانیه‌ له‌گه‌ل خوا داویه‌تی بردییه‌سه‌ر، ئه‌وه‌ له‌مه‌ودوا خوا پاداشتیکی مه‌زنی ده‌داته‌وه).

2- هه‌روه‌ها خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ...﴾ (٥٩) النساء. واته: (ئیه‌ ئه‌وانه‌ی بروتان هیناوه‌! فه‌رمانبه‌ریی خواو فه‌رمانبه‌ریی پیغه‌مبه‌رو ه‌ی کاربه‌ده‌ستانیک که‌ له‌خوتانن بکه‌ن...).

3- پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْعَالِي فِيهِ وَلَا الْجَافِي عَنْهُ وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ) رواه أبو داود: (4843)، عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه، وحسنه ابن حجر والعراقي والنووي والألباني، واته: (بیگومان له‌ به‌ به‌رزگرتنی خوای به‌رزه، ریزلیگرتنی مسولمانی به‌ ته‌مه‌ن که‌ سه‌ری سپی بووه، وه‌ ریزلیگرتنی هه‌لگری قورپان که‌ له‌ سنووره‌کانی تیناپه‌پینئو له‌گه‌ل‌یشیدا که‌مه‌رخه‌م نیه، وه‌ ریزلیگرتنی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی دادگه‌ر).

4- وه پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموویه‌تی: {مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ يَعُصِنِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ يَعُصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي} رواه البخاري: (7137)، ومسلم: (1835) واللفظ له، عن أبي هريرة. واته: (هه‌ر که‌سیک فه‌رمانبه‌ریی من بکات، ئەوه فه‌رمانبه‌ریی خوا‌ی کردوه، وه هه‌ر که‌سیک سه‌رپیچی من بکات، ئەوه سه‌رپیچی خوا‌ی په‌روه‌ردگاری کردوه، وه هه‌ر که‌سیک فه‌رمانبه‌ریی به‌رپرسو فه‌رمانده‌که‌ی خوی بکات، ئەوه فه‌رمانبه‌ریی منی کردوه، وه هه‌ر که‌سیک سه‌رپیچی به‌رپرسو فه‌رمانده‌که‌ی بکات، ئەوه سه‌رپیچی منی کردوه).

5- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموویه‌تی: {عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَإِنْ أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ} رواه البخاري: (7144)، ومسلم: (1839) واللفظ له، عن ابن عمر. واته: {له‌سه‌ر ئینسانی مسولمان پیویسته گو‌پرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌ریی بۆ سه‌رووی خوی، له‌ شتی‌کدا که‌ چه‌زی لیده‌کات و له‌ شتی‌کیشدا که‌ چه‌زی لیناکا، مه‌گه‌ر فه‌رمانی پی‌بکری به‌ شتی‌ک که‌ سه‌رپیچی (خواو پیغه‌مبه‌ر) بی، جا ئەگه‌ر فه‌رمانی پی‌کرا به‌ سه‌رپیچی، ئەوه نه‌ گوی ده‌گری و نه‌ جیبه‌جیش ده‌کات}.

6- وه: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنَّا إِذَا بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، يَقُولُ لَنَا: فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ} رواه البخاري: (7202)، واللفظ له، ومسلم: (1867)، واته: {له‌عه‌بدول‌لای کوری عومه‌ر ده‌گی‌رنه‌وه‌ گو‌توویه‌تی: ئیمه‌ کاتی‌ک په‌یمانمان به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌دا له‌سه‌ر گو‌پرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌ریی، پی‌ی ده‌فه‌رمووین: ئەوه‌نده‌ی که‌ له‌ توانا‌ناده‌ی}.

7- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الدِّينُ النَّصِيحَةُ، قُلْنَا لِمَنْ؟! قَالَ لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ) رواه مسلم: (55) عن تميم الداري رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، واته: (دين دلسۆزیه، گوتمان -هاوه‌له به‌ریزه‌کان له پیغه‌مبه‌ر ﷺ وایان پرسی-: -دلسۆزی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوون و په‌رۆشیی- بۆ کێ؟! فه‌رمووی: بۆ خوا و بۆ کتییی خوا و بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و بۆ پیشه‌وایان و مشورخووانی مسوڵمانان و بۆ تیکرای مسوڵمانان به‌گشتی).

روونکردنه‌وه

یه‌که‌م: په‌یمان به‌ستنی ئەندامان له‌گه‌ڵ که‌سی یه‌که‌م و سه‌رکردایه‌تی کۆمه‌لی ئیسلامی، نیشانه‌ی ئاماده‌یی گوێرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌رییانه‌ بۆیان:

په‌یمان به‌ستن کاتی خۆی چۆن بووه؟ هه‌ر وشه‌ی (بِيعَة) له (بَيْع) هوه هاتووه، که‌سیک شتیکی کپیوه کپین و فرۆشتنیکیان بووه، ده‌ستیان خستۆته نێو ده‌ستی یه‌کدی، کپیاره‌که‌ گوتوویه‌تی: ئه‌وه ئه‌و شته‌م لێت کپی به‌وه‌نده، فرۆشیاره‌که‌ش گوتوویه‌تی: به‌لێ ئه‌وه قبوڵم کرد، ئاوا بووه، له‌وه‌وه به‌یعه‌ت پێدان هاتووه‌و، که‌سیک که‌ به‌ به‌رپرس هه‌لبژێردراوه، ئه‌و خه‌لکه‌ چوون ده‌ستیان خستۆته نێو ده‌ستی: ئه‌وه په‌یمانمان پێدای تۆ به‌رپرس و برا گه‌وره بی، به‌م شیوه‌یه‌ بووه، جا ئه‌و به‌لێن و به‌یعه‌ت پێدان و ده‌ست خستنه‌ نێو ده‌ستی یه‌کدییه، هێمایه‌ بۆ ئه‌وه که‌ تۆ به‌رپرسی و منیش به‌قسه‌ت ده‌که‌م له‌ سنووری شه‌رعدا، که‌واته: ئا ئه‌و ئاماده‌یی ده‌ربڕینه‌ به‌ هه‌ر میکانیزمیکی دیکه‌ بێته‌دی، مانای وایه‌ ئه‌و ئینسانه‌ به‌یعه‌تی هه‌ر داوه، بۆ نمونه: ئیمه‌ له‌

کۆنگره‌دا شتیێک به ئەندامان پڕکراوه‌ته‌وه، ئەوه من به‌لێن و په‌یمان ده‌ده‌م که ئاوا بـم، پڕکردنه‌وه‌ی ئەو فۆرمه‌ بۆ خۆی مانای وایه‌ تۆ ئاماده‌ییته‌ درده‌بڕی، که به‌قسه‌ی ئەو که‌سه‌ بکه‌یت و به‌ به‌رپرسی خۆتی بزانی، ئیدی به‌ هەر جورێک ئەو ئاماده‌یی دره‌بڕینه‌ پێشاندرا، ئەو ئامانجه‌ دیته‌دی، خۆ تۆ مه‌رج نییه‌ بچی ده‌ست بخه‌يته‌ نیۆ ده‌ستی ئەو که‌سه‌وه‌.

ئینجا زاناو پێشه‌وایانیش وه‌ک بنچینه‌یه‌کی شه‌رعی گوتووین: (إِنَّ الْأَمْرَ بِالْشَّيْءِ أَمْرٌ بِهِ وَأَمْرٌ بِمَا لَا يَتِمُّ إِلَّا بِهِ) ⁽¹⁾ واته‌: (بیگومان فه‌رمان به‌ شتیێک، فه‌رمانه‌ به‌و شته‌، وه‌ فه‌رمانیشه‌ به‌ هەر شتیێک که‌ ئەو شته‌ به‌بێ وی ته‌واونابێ). که‌ واته‌: به‌لێن و په‌یمان به‌ یه‌کدی دانی کۆمه‌له‌ مسوولمانێک له‌سه‌ر ئەنجامدانی کاریکی خێر، شتیێکی شه‌رعی و بگه‌ر پێویستییه‌، مادام ئەنجامدانی کاره‌ خێره‌که‌ په‌کی له‌سه‌ری بکه‌وی؟ بۆوینه‌: ده‌ته‌وی کاریکی خێر بکه‌ی، ئەو کاره‌ خێره‌ به‌بێ ئەوه‌ی خه‌لکیک پێکه‌وه‌ په‌یمان بدا، ناکرێ، ئەگه‌ر هەر له‌خوڤا خه‌لک کۆبیته‌وه‌، بۆ کاریکی کاتیی باشه‌، ئیمه‌ جاری وایه‌ وتاریک ده‌ده‌ین، خو‌پیشاندانیێک رێکه‌ده‌ه‌ین خه‌لک دوایی هه‌رکه‌سه‌و ده‌چیته‌وه‌ مالی خۆی، ئەوه‌ بۆ ئەوه‌نده‌ کاره‌ باشه‌، به‌لام بته‌وی کاریکی به‌رده‌وام بێ، ئاوا ناکرێ، ده‌بێ مه‌رجێک هه‌بێ و په‌یمانێک له‌به‌یندابی و پا‌به‌ندییه‌ک هه‌بێ، که‌واته‌: ئەو کاره‌ خێره‌ مادام به‌بێ ئەو په‌یمان به‌یه‌که‌وه‌ دان و پا‌به‌ندی به‌یه‌که‌وه‌ هه‌بوونه‌ ئەنجام نه‌درێ، ئەوه‌ ئەو پا‌به‌ندبوون به‌ یه‌کدی و په‌یمان و به‌لێن به‌یه‌کدی دانه‌ش پێویسته‌، هه‌موو ئەو قسانه‌ی ده‌کرین، له‌سه‌ر ناشه‌رعی بوونی

¹ تیسیر الک‌ریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان، ص: (142).

به‌یعت و په‌یمان پیکه‌وه دانی ئەندامانی کۆمه‌ل و ریک‌خراویکی ئیسلامی، قسه‌ی بێ بنه‌مان:

1/ پیچه‌وانه‌ی عه‌قلن، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌عه‌قل دیار و روونه، که هیچ کۆمه‌له‌ خه‌لکێک به‌بێ هه‌بوونی به‌لێن و په‌یمانێک له‌ به‌ینیاندا، ناتوانن به‌رده‌وام بن و ئامانجه‌کانیان بپننه‌دی، بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموو: {إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤْمَرُوا أَحَدُهُمْ} ⁽¹⁾ واته: (ئه‌گه‌ر سێ که‌س به‌ سه‌فه‌ر چوون، با یه‌کیان بکه‌نه‌ ئه‌میر)، جا ئایا چۆن ده‌یکه‌نه‌ فرمانده‌؟! هه‌ر بلێن تۆ به‌رپرسی و هه‌چی دیکه‌؟ قه‌یناکات با ده‌ستیشی له‌نیۆ ده‌ستی نه‌نن، به‌لام ده‌لێن: ئه‌وه تۆ به‌رپرسی و به‌قسه‌شی ده‌که‌ن، براگه‌وره‌و به‌رپرس ئه‌وه‌یه که به‌قسه‌ی بکری له‌ سنووری شه‌رعدا، خۆ نالێن مادام به‌رپرسه، بۆی هه‌یه بلێ: به‌نیۆ درک و دال بکه‌ون و خۆ بخه‌نه نیۆ ئاگر، نا، وه‌ک دوا‌یی باسی ده‌که‌ین، به‌قسه‌کردنی براگه‌وره‌و به‌رپرس له‌ سنووری شه‌ریعت و له‌ سنووری توانادایه، که‌واته: شتیکی پیچه‌وانه‌ی عه‌قله‌ که‌ کار و پرۆژه‌یه‌کی ئیسلامی، به‌بێ به‌لێن و په‌یمان پیکه‌وه دان بکری، مانای وایه هه‌ر که‌سێک بلێ: به‌لێن و په‌یمان پیکه‌وه به‌ستنی کۆمه‌له‌ خه‌لکێک بۆ ئەنجامدانی کاریکی شه‌رعیی، شتیکی ناشه‌رعیه، پیچه‌وانه‌ی عه‌قل و واقع جوول‌اوه‌ته‌وه، ئه‌وه به‌عه‌قل دیاره که هه‌چ کاریک ته‌نانه‌ت دوو نه‌فه‌ریش ناتوانن شتی بکه‌ن، ئه‌گه‌ر پا به‌ندییه‌کیان پیکه‌وه نه‌بێ.

2/ ئینجا له‌پرووی شه‌رعیشه‌وه خوای به‌رز و مه‌زن به‌ پاشکاوی فه‌رموویه‌تی: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ...﴾ ⁽²⁾ واته: (... وه‌ هاوکاری

¹ { رواه أبو داود: (2608)، وقال الألباني: حسن صحيح.

² المائدة: 2

یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری (....)، هه‌لبه‌ته‌ پێشتریش باسمانکردوه‌ که هاوکاری یه‌کدی کردن له‌گه‌ڵ نامسوڵمانانیشدا، بۆ کاری خێرو چاکه‌ هه‌ر پێویسته‌، ئه‌دی مسوڵمانان له‌نیۆ خۆیاندا؟ دیاره‌ ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ نامسوڵمانانیش له‌سه‌رت پێویست بێ هاوکاری بکه‌ی، مادام بۆ شتیکی چاک و به‌سوودبێ بۆ خه‌ڵک و مایه‌ی ره‌زامه‌ندی خوای به‌رز و مه‌زن بێ، بێگومان هاوکاری کردن له‌گه‌ڵ مسوڵماناندا چاکتر پێویسته‌.

وه‌ بنچینه‌ی شه‌رعییش ده‌لی: (مَا لَا يَتِمُّ الْوَجِبُ إِلَّا بِهِ فَهُوَ وَاجِبٌ)، واته‌: (هه‌ر شتیکی فه‌رێک به‌بێ ئه‌و جیه‌جێ نه‌کرێ، ئه‌ویش فه‌رزه‌)، وه‌ک پێشتر وێنه‌م بۆ هێناوه‌ته‌وه‌، باشه‌ کاری ئیسلامی چۆن ئه‌نجامده‌درێ، به‌بێ ئه‌وه‌ که به‌رپرسیک هه‌بێ، ئه‌وانیش به‌قسه‌ی بکه‌ن، پاشان به‌نامه‌یه‌کیان هه‌بێ، دوایی چه‌ند مه‌رجیکیان له‌نیواندا هه‌بێ، که ئه‌و به‌رپرسه‌ ده‌بێ ئاوا به‌رپرسیاریتی بکات، ئه‌وانیدیکه‌ی خواریش ده‌بێ ئاوا بکه‌ن؟.

ئینجا دیاره‌ خودی په‌یمان پێکه‌وه‌ به‌ستنی کۆمه‌له‌ مسوڵمانێک بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌رکیکی شه‌رعی، له‌ خودی خۆیدا ره‌وا (مباح)یه‌، بۆ نمونه‌: بلیت: ئه‌رێ بڕاینه‌ وه‌رن به‌لێن پێکه‌وه‌ بده‌ین، لێقه‌وماوێک له‌و گه‌ره‌که‌ هه‌یه‌ نه‌خۆشه‌، با بچین داخۆ ته‌گبیریکی لێناکه‌ین؟ ئایا ئه‌و به‌لێن پێکه‌وه‌ دانه‌ شتیکی شه‌رعییه‌ یان ناشه‌رعییه‌؟ بێگومان شه‌رعییه‌، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ به‌لێن به‌یه‌کدی دان له‌ خودی خۆیدا ره‌وایه‌، ئینجا ده‌که‌وێته‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌لێنه‌ بۆ چی ده‌دریت؟ ئه‌گه‌ر بۆ شتی چاک بدرێ چاکه‌، به‌لکو ئه‌گه‌ر بۆ شتی واجب بدرێ واجب‌ه‌، ئه‌گه‌ر بۆ سوننه‌ت بدرێ سوننه‌ته‌، به‌لام ئه‌گه‌ر بۆ شتی هه‌رام و قه‌ده‌غه‌ بێ، ئه‌وه‌ خوای به‌رز و مه‌زن ده‌فه‌رموێ: ﴿... وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْرِ وَالَّتَّقَوُی وَلَا تَعَاوَنُوا

عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَنِ...⁽¹⁾ ، واته: (... وه هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری، به‌لام هاوکاری یه‌کدی مه‌که‌ن له‌سه‌ر گونا‌هو ده‌ستدریژی ...)، واته: ئه‌گه‌ر بۆ شتی حه‌رام بێ، ئه‌وه به‌لێنه‌که‌ش حه‌رامه، وه‌ک چۆن شته‌که حه‌رامه.

(ابن تیمیة) - په‌حمه‌تی خوای لێبێ - له‌ سیاقێکدا باسی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه ده‌کات له‌ باسی ئه‌وه‌دا که ئه‌گه‌ر کۆمه‌له قوتابییه‌ک هه‌بن، لای مامۆستایه‌ک وانه بخوینن، یان چه‌ند کۆمه‌له قوتابییه‌ک لای چه‌ند مامۆستایه‌ک ده‌رس بخوینن، چۆن مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن؟ له‌ وباره‌وه گوتویه‌تی: (وَلَيْسَ لِأَحَدٍ مِنْهُمْ أَنْ يَأْخُذَ عَلَى أَحَدٍ عَهْدًا بِمُؤَافَقَتِهِ عَلَى كُلِّ مَا يُرِيدُهُ وَمُؤَالَاةٍ مَنْ يُؤَالِيهِ وَمُعَادَاةٍ مَنْ يُعَادِيهِ بَلْ مَنْ فَعَلَ هَذَا كَانَ مِنْ جِنْسِ جَنْكِيْزِخَانَ وَأَمْثَالِهِ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَنْ وَأَقْفَهُمْ صَدِيقًا مُؤَالِيًا وَمَنْ خَالَفَهُمْ عَدُوًّا بَاغِيًّا، بَلْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَتْبَاعِهِمْ عَهْدُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ بِأَنْ يُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَفْعَلُوا مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ وَرَسُولُهُ وَيُحَرِّمُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَيَرْعَوْا حُقُوقَ الْمُعْلَمِينَ كَمَا أَمَرَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ. فَإِنْ كَانَ أَسْتَاذُ أَحَدٍ مَظْلُومًا نَصَرَهُ وَإِنْ كَانَ ظَالِمًا لَمْ يُعَاوَنْهُ عَلَى الظُّلْمِ بَلْ يَمْنَعُهُ مِنْهُ)⁽²⁾ واته: (هیچ کامێکیان - واته: ئه‌و قوتابیانه‌ی له‌لای مامۆستایه‌کان ده‌رس ده‌خوینن - بۆی نییه په‌یمان له‌ که‌سیک وهریگری، بۆئه‌وه‌ی که له‌ هه‌ر شتی‌کدا ویستی له‌گه‌ڵیدابێ و دۆستایه‌تی هه‌ر که‌سیک بکات که ئه‌و دۆستایه‌تی ده‌کات و، دژایه‌تی هه‌ر که‌سیک بکات که ئه‌و دژایه‌تی ده‌کات، به‌لکو هه‌ر که‌سیک وایکات، ئه‌وه له‌ شیوه‌ وینه‌ی جه‌نگیزخانه، ئه‌وان که هه‌ر که‌سیک له‌گه‌ڵ واندایه‌وه، به

¹ المائدة: 2

² مجموع الفتاوى، ج: (28)، ص: (13).

هاوه‌ل و دۆستیان ده‌زانی و، هه‌ر که‌سیک به‌ پێچه‌وانه‌ی وان بووايه، به‌ دۆژمن و سه‌ره‌پۆو یاخیبوویان له‌قه‌له‌م ده‌دا، (واته‌: جا له‌سه‌ر هه‌ق بووايه، یان له‌سه‌ر ناهه‌ق بووايه، هه‌ر که‌سیک له‌گه‌ل واندا نه‌بووايه، ئاویان ته‌ماشاده‌کرد)، به‌لکو له‌سه‌ر خۆیان و شوێنکه‌وتوه‌کانیان پێویسته‌ —واته‌: له‌سه‌ر ئه‌و قوتابیانه‌ی که له‌لای ئه‌و مامۆستایانه‌ ده‌خوینن، یاخود له‌سه‌ر ئه‌و مامۆستایانه‌ی که ده‌رس به‌ قوتابییه‌کان ده‌لێن— که به‌لێنی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا وه‌ریگرن، له‌سه‌ر ئه‌وه که گوێراپه‌لێ و فه‌رمانبه‌ری خواو پێغه‌مبه‌ری خوا بکه‌ن و، ئه‌وه بکه‌ن که خواو پێغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانیان پێ کردوه، وه هه‌ر شتێک که خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی قه‌ده‌غه‌یان کردوه، ئه‌وانیش قه‌ده‌غه‌ی بکه‌ن و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مافی مامۆستایه‌کان و فێرکه‌ره‌کانیشیان بپاریزن و ره‌چاوی بکه‌ن، وه‌ک خواو پێغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانیان پێ کردوه، جا ئه‌گه‌ر مامۆستای یه‌کێک سته‌ملیکراو بوو، به‌رگری لێبکا و سه‌ری بخا، وه ئه‌گه‌ر سته‌مکار بوو هاوکاری نه‌کا له‌سه‌ر سته‌مه‌که‌ی، به‌لکو ریگری لێبکا له‌وه‌دا). دیاره‌ لی‌ره‌دا باسی مامۆستا و قوتابی کراوه، به‌لام ئێمه ئیستا باسی کاری ئیسلامی و لایه‌نیکی ئیسلامی ده‌که‌ین، گرنگ ئه‌وه‌یه کۆمه‌له‌ خه‌لکی هه‌ن به‌ که‌سیکه‌وه په‌یوه‌ستن، که مامۆستایه‌ یان شیخه‌ یان به‌رپرسه‌.

هه‌روه‌ها (ابن تیمیه) — په‌حمه‌تی خۆی لێی — له‌وباره‌وه که جێبه‌جێکردنی ئه‌و به‌لێن و په‌یمانانه‌ی که مسوڵمانان له‌نێوخۆیاندا به‌یه‌کدییان ده‌ده‌ن، پێویسته، مادام له‌سه‌ر شتی پێویست و په‌سند، یان ره‌وا (مباح) بن، گو‌تویه‌تی: (وَالَّذِي يُوجِبُهُ اللَّهُ عَلَى الْعَبْدِ قَدْ يُوجِبُهُ ابْتِدَاءً كَايْجَابِهِ الْإِيمَانُ وَالتَّوْحِيدَ عَلَى كُلِّ أَحَدٍ، وَقَدْ يُوجِبُهُ لَأَنَّ الْعَبْدَ التَّزَمَهُ وَأَوْجَبَهُ عَلَى نَفْسِهِ وَلَوْ لَا ذَلِكَ لَمْ يُوجِبْهُ كَالْوَفَاءِ بِالنَّذْرِ لِلْمُسْتَحَبَّاتِ، وَبِمَا التَّزَمَهُ فِي الْعُقُودِ الْمُبَاحَةِ: كَالْبَيْعِ وَالنِّكَاحِ وَالطَّلَاقِ وَنَحْوِ

ذَلِكَ إِذَا لَمْ يَكُنْ وَاجِبًا. وَقَدْ يُوجِبُهُ لِلْأَمْرَيْنِ كُمُبَايَعَةِ الرَّسُولِ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ لَهُ وَكَذَلِكَ مُبَايَعَةُ أئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَكَتَعَاقُدِ النَّاسِ عَلَى الْعَمَلِ بِمَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ وَرَسُولُهُ⁽¹⁾.

واته: { ... وه ئه‌وه‌ی که خوا له‌سه‌ر به‌نده پیو‌یستی ده‌کات، جاری وایه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه پیو‌یستی ده‌کات، وه که فه‌رێکردنی ئیمان و خوا به‌یه‌کگرتن له‌سه‌ر هه‌موو که‌س، وه جاری واش هه‌یه خوا له‌سه‌ر به‌نده‌ی خۆی شتێک پیو‌یست ده‌کات، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و به‌نده‌یه بۆخۆی پییه‌وه پابه‌ند بووه، یان له‌سه‌ر خۆی پیو‌یست کردووه، وه ئه‌گه‌ر وانه‌بووایه له‌سه‌ری پیو‌یست نه‌ده‌بوو، وه که به‌جیه‌ینانی له‌خۆگرتن - النذر - وه به‌وه‌ی که له‌سه‌رخۆی پابه‌ندی به گریبه‌سته ره‌واکانه‌وه، وه که کپین و فروشتن و ژن ماره‌کردن و جیا‌بوونه‌وه‌ی ژن و می‌رد و وینه‌ی ئه‌وانه، به‌مه‌رجێک فه‌رزه‌بن له‌سه‌ری، چونکه جاری وایه هه‌ندی‌ک له‌وانه‌ش فه‌رزه‌بن، وه جاری وایه خوا شتێک له‌سه‌ر به‌نده‌ی خۆی فه‌رزه‌کات له‌به‌ر هه‌ردووک شته‌کان، (واته: هه‌م له سه‌ره‌تاوه خوا له‌سه‌ری پیو‌یست ده‌کات، هه‌م له‌به‌رئه‌وه‌ی بۆخۆشی پابه‌ندی پیوه ده‌ربریوه)، وه که په‌یمان‌دان به پیغه‌مبه‌ر له‌سه‌ر فه‌رمانبه‌ری و گوێپایه‌لیی، هه‌م خوا فه‌رزی کردووه و هه‌م ئه‌و ئینسانه‌ش ده‌چێ به‌یعت به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌دا، هه‌روه‌ها په‌یمان‌دان به‌ پیشه‌وایانی مسوڵمانان و به‌رپرسه‌کانیان، وه هه‌روه‌ها وه که په‌یمان به‌یه‌کدی دانی خه‌لک له‌سه‌ر ئیشکردن به‌وه‌ی که خواو پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانیان پێ کردووه {، چونکه له‌سه‌ر هه‌موو که‌س فه‌رزه، ئیمان به‌ خوا‌ی به‌رز و مه‌زن بێنێ و خوا‌ی به‌رز و مه‌زن به‌یه‌کگرێ و، ته‌نیا خوا‌ی به‌رز و مه‌زن به‌ په‌رستراو و به‌دییه‌ینه‌رو په‌روه‌ردگاری خۆی بزانی.

¹ مجموع الفتاوى، ج: (29)، ص: (190).

جا ئایا نه و کاره نیسلا مییه ی ئیمه، که: بانگه وازو، فرمان به چاکه و ریگرتن له خراپه و، بهرچاوی خه لک رۆشنکردنه وه و، خه لک هیئانه وهیه بو ژیر چه ترو سیبهری دینی خوای پهروه ردگار (جل جلاله) و، هه ولدانه بوئه وهی شه رعبهت پیاده بکه ینه وه، کاری باش نیه و خوای بهرز و مهزن و پیغه مبه ر ﷺ فرمانیان پی نه کردووه؟ با، که واته: که پیکه وه په یمانماندا، مانای وایه: یه که م: دروسته په یمان بدهین، دوو م: که په یمانماندا واجبه په یمانه که جیبه جی بکهین، چونکه هه م خوای بهرز و مهزن و پیغه مبه ر که ی ﷺ نه و کارانه یان پیویست کردوون و، هه م خوشمان له سه ر خویمانان پیویست کردوون!

ههروه ها (ابن تیمیة) - په حمه تی خوای لی بی - له باره ی نه وه وه که نه و گریبه ستانه (عقود) ی له نیوان مسولمانان و مشوورخورو سه ره رشتیارانیا ندا ده به سترین، پیویسته پابه ندیی یان پیوه بکری، گوتوویه تی: {وَكَذَلِكَ عَقُودُ الْمُطَاعِينَ وَشُرُوطُهُمْ وَأَمْرُهُمْ وَنَهْيُهُمْ كَالْوَلَاةِ وَالْقَضَاةِ وَالْمَشَايِخِ وَالْعُلَمَاءِ وَغَيْرِهِمْ، فَإِنَّ طَاعَتَهُمْ وَاجِبَةٌ فِيمَا أَمَرَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ ⁽¹⁾ واته: {وه ههروه ها - پیویسته جیبه جی بکری - گریبه سته کانی که سانیک که ده بی گوپرایه لیان بو بکری، وه مه رجه کانیا ن و نه مرو نه هییه کانیا ن، وه ک: سه ره رشتیاران و قازییه کان و شیخان و زانایان و جگه له وانیش، به قسه کردنیا ن فه رزه له و شته دا که خوا و پیغه مبه ری خوا فرمانیا ن پی کردووه، وه ک خوای بهرز و مهزن فه رموویه تی: (نه ی نه وانیه ی بپواتان هیئاوه! فه رمانبه ری خوا و فه رمانبه ری پیغه مبه رو هی کاربه ده ستانیک که

له‌خۆتانن بکه‌ن، وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ شتی‌کدا که‌وتنه‌ نا‌کۆکیه‌وه‌، بی‌گێڕنه‌وه‌ بۆ‌ لای‌ خواو‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی، ئه‌گه‌ر ب‌پرواتان به‌ خواو‌ به‌ رۆژی‌ دوایی‌ هه‌یه‌، ئه‌وه‌ باش‌تره‌ و سه‌ره‌نجامی‌ چاک‌تره‌}.

ئینجا به‌ته‌ئکید ئه‌گه‌ر کۆمه‌ل‌و‌ لایه‌نه‌ ئیسلامیه‌کان له‌ سه‌رده‌می‌ (ئ‌بن‌ تیمیه‌)‌دا هه‌بوونا‌یه‌، له‌پیش هه‌موواندا باسی‌ وانی‌ ده‌کرد، چونکه‌ سوپاس‌ بۆ‌ خ‌وای‌ به‌رز و مه‌زن ئه‌وانه‌ی‌ سه‌ره‌رشتی‌ لایه‌نه‌ ئیسلامیه‌کان ده‌که‌ن، ج‌اری‌ وایه‌ هه‌م‌ والییشن و هه‌م‌ زانا‌شن و تاییه‌تمه‌ندی‌ دیکه‌شیان هه‌ن، واته‌: (ئ‌بن‌ تیمیه‌) ئه‌م‌ ئایه‌ته‌ی‌ سه‌ره‌وه‌ به‌ به‌لگه‌ دینیته‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ به‌قسه‌کردنی‌ به‌رپرس‌ان فه‌رزه‌، نه‌ک‌ له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ی‌ ئه‌وان واده‌لێن، به‌لکو له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ی‌ فه‌رمانی‌ خ‌وای‌ به‌رز و مه‌زن و پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێده‌لێن فه‌رزه‌، چونکه‌ لی‌رده‌ا وشه‌ی: ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ واته‌: (کاربه‌ده‌ستانیک‌ که‌ له‌ خۆتان بن)، ئه‌وانه‌ هه‌موویان ده‌گریته‌وه‌.

ئینجا شایانی‌ باسی‌شه‌ که‌ هه‌ندیک‌ که‌س ، مه‌سه‌له‌ی‌ په‌یمان‌ پێ‌دران و به‌یعه‌ت‌ پێ‌کرانی‌ حوکم‌پان و به‌رپرسی‌ گشتی‌ ده‌وله‌تی‌ مسو‌لمانان، له‌گه‌ل‌ په‌یمان‌ پێ‌دران و به‌یعه‌ت‌ پێ‌کرانی‌ به‌رپرس‌ و مش‌وورخ‌ورانی‌ کار و پ‌پ‌رۆزه‌ی‌ ئیسلامی‌ تیکه‌ل‌ ده‌کات‌و، ئه‌و به‌لێن و به‌یعه‌ته‌ی‌ که‌ به‌ خه‌لیفه‌ی‌ مسو‌لمانان، یان به‌ سه‌رۆکی‌ ده‌وله‌تی‌ ئیسلامی‌ ده‌دری، له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌ به‌ به‌رپرسی‌ لایه‌نی‌کی‌ ئیسلامی‌ ده‌دری، ئه‌و دوو به‌یعه‌ته‌ تیکه‌ل‌ ده‌کات‌ و، به‌هۆی‌ هه‌ندیک‌ فه‌رموده‌وه‌ که‌ له‌باره‌ی‌ خه‌لیفه‌ و حوکم‌پانی‌ مسو‌لمانانه‌وه‌ هاتوون، ده‌یه‌وێ‌ ئیش‌کال‌ دروست‌ بکات، چۆن؟ بۆ‌ نموونه‌: ئه‌م‌ فه‌رمایشته‌: {إِذَا بُوِيعَ لِخَلَيفَتَيْنِ فَأَقْتُلُوا الْآخَرَ

مِنْهُمَا} ⁽¹⁾ واته: (ئه گهر په یمان درا به دوو جینشینان، ئه وهی دوا بیان - دووه میان - بکوژن).

هه روه ها ئه م فه رمایشته: {مَنْ أَتَاكُمْ وَأَمْرُكُمْ جَمِيعٌ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ يُرِيدُ أَنْ يَشُقَّ عَصَاكُمْ أَوْ يُفَرِّقَ جَمَاعَتَكُمْ فَأَقْتُلُوهُ} ⁽²⁾ واته: (هه ر که سیك هات و ئیوه کاروبارتان کۆك بوو له سه ر پیاوێك، ئه و که سه ش ده یویست که ریزه که تان له ت بکات، یاخود کۆمه له که تان په رته وازه بکات، بیکوژن).

هه رکاتیک که سیك هه بوو گوته من ئه وه (حَيٍّ عَلَى الصَّلَاةِ) ⁽³⁾ قورئان ده که مه ده ستوو رو سوننه ته ی پیغه مبه ر ﷺ و شه ر یعه ت پیاده ده که م، به ته ئکید ئیمه یه که م که س ده بین که پشتی ده گرین و هاوکاری ده بین، بۆ جیبه جی کردنی ئه و فه رمانه خوا بی یه و، جیبه جی کردنی شه ر یعه ت، هه رچه نده بیگومان ئه و کاتیش هه بوونی لایه نه سیاسیه کان به ئیسلامی و نائیسلامیه وه، هه ر شتیکی ره و (مُبَاح) یه، مادام چه سپاندنی دادگه ری و فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه و هینانه دی به رژه وه ندیه کانی کومه لگا، په کی له سه ر ئه وه که وتبی.

ئینجا گرفت و کیشه ی ئه و جوړه که سانه، ئه وه یه که نه وه ک پتویست شاره زاو ئاگاداری سیسته می حوکمرانی دیموکراسی نین، که به پیی ئه و سیسته مه هه بوونی چه ند لایه نیکی سیاسی جوړا و جوړو دابه شبوونیان بۆ حوکمران و ئۆپۆزیسیۆن (السلطة والمعارضة)، شتیکی نه که هه ر ئاسایی و ره و، بگه ره پیویستیشه و، هیچ که سو لایه نیکیش ره وانیه له سه ر ره خنه گرتنی له

¹ رواه مسلم: (1853)، عن أبي سعيد الخدري،

² رواه مسلم: (1852)، عَنْ عُرْفَجَةَ.

⁽³⁾ (حَيٍّ عَلَى الصَّلَاةِ) به شیکه له بانگ که به مانای (وه رن بۆ نوێژ) دئ، به لام لێره دا مه به ست لئی (راگه یاندنی قسه و هه لۆیست و قه ناعه تیکه به ئاشکرا و بئ پیچ و په نا).

حوکمپرانان و ئۆپۆزیسیۆن بوونی، هەر قسه‌شی پێ بگوتری، چ جای به‌پێی فه‌توای ئه‌و جووره‌ که‌سانه له‌ملی بدری!

هه‌روه‌ها ئاگادارو شاره‌زای سروشت و میژووی ده‌وله‌تی ئیسلامییش هه‌ر نین و نازانن که ته‌نانه‌ت له‌ رۆژگاری حوکمپرانیی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و چوار خه‌لیفه‌ راشیده‌کانیشیدا، بیروپاوه‌ ئۆیستی سیاسی جو‌راوجۆرو جیاوازه‌ بووه، به‌تایبه‌ت له‌ رۆژگاری خه‌لیفه‌ راشیده‌کاندا، هه‌بوونی به‌ره‌ی ئۆپۆزیسیۆن (جبه‌ة المعارضة) زۆر زه‌ق بووه‌ و هیچ که‌سیش باسی کوشتن و له‌م‌لدانی ئه‌وی دیکه‌ی نه‌کردووه، چونکه‌ بیگومان مه‌به‌ستی فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌سانیکن که به‌ هی‌زو چه‌ک له‌ گه‌ڵ حوکمپرانانی شه‌رعییدا به‌ره‌نگارده‌بنه‌وه، نه‌ک هه‌رکه‌سیک ره‌خنه‌یه‌کی گرت و رایه‌کی جیاوازی هه‌بوو، چونکه‌ ره‌خنه‌گرتن و قسه‌ی هه‌ق به‌تایبه‌ت روو به‌ حوکمپرانانی لارو سته‌مکار گه‌وره‌ترین جو‌ری جیهاده، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: {أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ} ⁽¹⁾، واته‌: (چاکترین جیهاد گوتنی قسه‌یه‌کی دادگه‌رانیه‌ له‌لای حوکمپرانیکێ سته‌مکار).

که‌واته‌: به‌لێن و په‌یمان پیکه‌وه‌دانی کۆمه‌له‌ مسوڵمانیک بۆ ئه‌نجامدانی کارو پرۆژه‌یه‌کی ئیسلامی، یان وه‌ک (إِبْن تَيْمِيَّة) ره‌حمه‌تی خوای لێبێ باسیکردووه - هه‌ر شتی که‌ خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانیان پیکردبێ، دروسته، ئه‌گه‌ر هه‌زار مسوڵمان، سه‌ده‌ هه‌زار مسوڵمان، ملیۆنیک پیکه‌وه‌ دابنیشن و بلێن: وه‌رن با ئیمه‌ هه‌موومان په‌یمان پیکه‌وه‌ بده‌ین ئه‌و کاره‌ بکه‌ین، نه‌ک هه‌ر هیچ ناشه‌رعیی تێدانییه، به‌لکو ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ واجب

¹ رواه أبوداود: (4344) واللفظ له، والترمذي: (2174)، وابن ماجه: (4011) عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه،

بئو به‌بئو په‌یمان پیکه‌وه دان و به‌لێن به‌یه‌کدی دانیش سه‌رنه‌گرئ، به‌یعت به‌یه‌کدی دانه‌کش واجب ده‌بئ، ئینجا دیاره‌ ئیمه‌ش هه‌ولده‌ده‌ین که وه‌زعی مسوڵمانان چاک بکه‌ینه‌وه‌، ئه‌وه‌ی تیکدراوه‌، ده‌مانه‌وئ چاک بکه‌ینه‌وه‌، مسوڵمانان په‌رشو بلاوکراونه‌ته‌وه‌ و ئیمه‌ ده‌مانه‌وئ خپیانکه‌ینه‌وه‌، نه‌ک به‌پێچه‌وانه‌وه‌.

دووهم: پابه‌ندیی هه‌موو لایه‌ک به‌فرمان و ئا‌پاسته‌کردنی سه‌رووی خۆیا‌نه‌وه‌:

هیچ کارێکی هه‌ره‌وه‌زیی و به‌کۆمه‌ل ئه‌نجام نادرئ، ئه‌گه‌ر سه‌رئ و خوارئ یه‌ک نه‌بن، خواره‌وه‌ به‌قسه‌ی سه‌ره‌وه‌ نه‌کا و، سه‌ره‌وه‌ راویژ به‌خواره‌وه‌ نه‌کا و ریژی لێنه‌گرئ، له‌نیوانیاندا ری‌زو خۆشه‌ویستی دوو سه‌ره‌ نه‌بئ، هه‌تمه‌ن هه‌ر کارێکی ده‌سته‌جه‌معی، که ده‌بئ به‌هه‌ره‌وه‌زیی و به‌کۆمه‌ل ئه‌نجام بدرئ، ده‌بئ سه‌رئ و خوارێیه‌ک هه‌بئ، چونکه‌ ناگونجئ هه‌مووی لیکراشته‌که جیبه‌جئ بکه‌ن، هه‌رده‌بئ سه‌رێک هه‌بئ و خوارێک هه‌بئ، پیکه‌وه‌ گونجان و ته‌بایی و ری‌زو خۆشه‌ویستیش له‌به‌یندا هه‌بئ، هه‌ر کامیکیشیان ئیشی خۆی جیبه‌جئ بکات، سه‌ره‌وه‌ ئا‌پاسته‌ (تَوَجِیْه) ده‌کات، خواره‌وه‌ش جیبه‌جئ ده‌کات.

ئینجا ئیمه‌ له‌ (روونکردنه‌وه‌ی بنه‌مای پینجه‌م) دا به‌ دوورو درێژی با‌سمانکرد، که قیاده‌ به‌رپر‌سیاره‌ به‌رانبه‌ر قاعیده‌، به‌لام وه‌ک چۆن قیاده‌ له‌ به‌رانبه‌ر قاعیده‌دا به‌رپر‌سیاره‌، واته‌ هوکمران به‌رانبه‌ر خه‌لک به‌رپر‌سیاره‌ و، ده‌بئ به‌چاکترین شیوه‌ ئه‌رک و کاره‌کانی خۆی له‌گه‌لیدا جیبه‌جئ بکات، دیاره‌ قاعیده‌ش له‌ به‌رانبه‌ر قیاده‌دا به‌رپر‌سیاره‌، له‌سه‌ری فه‌رزه‌ که به‌ دل و به‌ گیان - بئ خۆ بواردن و که‌مه‌رخه‌می - فه‌رمانه‌کانی جیبه‌جئ بکات، به‌گوێه‌ی ئا‌پاسته‌کان

(توجیهات)ی به‌پێوه‌بچئ، وه له‌پاستیدا به قسه‌کردنی مسوڵمانان بۆ فه‌رمانده‌و

به‌پررسی خۆیان، به‌و دوو مه‌رجه فه‌رزه:

1/ به شیوه‌یه‌کی شه‌رعی دانرابئ.

2/ به‌پێی شه‌رعیش به‌پێوه‌بچئ.

به‌لام ئه‌گه‌ر یه‌كێك له‌و دووانه یان هه‌ردووکیان نه‌بن، ئه‌وكاته گوی بۆ

گرتن و به‌قسه‌کردن نامینئ، ئایا هه‌ركه‌سێك خۆی فه‌رزه‌یه‌كه‌ به‌سه‌ر

مسوڵمانانداو بوو به‌ به‌پررس، ده‌بێ به‌قسه‌ی بکری؟ نه‌خیر، خوای به‌رز و

مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿... وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ...﴾⁽¹⁾، واته: (... کاربه‌ده‌ستانێك كه

له‌خۆتان بن ...)، واته بۆ خۆتان داتانابن، وه ئایا کابرا هه‌ر چۆنێکی حوکم بکات

-با بۆ خۆشمان دامانابئ- ده‌بێ هه‌ر به‌قسه‌ی بکه‌ین؟ دیسان نه‌خیر، كه‌واته:

به‌پرسان و مشوورخۆرانێك به‌ قسه‌یان ده‌کری، كه شه‌رعییه‌تیان هه‌بئ و خه‌لك

دایانابن و کاری پێ سپاردن، وه به‌پێی شه‌ریعه‌تیش به‌پێوه‌بچن، جا هه‌ركاتێك

وابوون، ئه‌و كاته به‌قسه‌کردن و فه‌رمانبه‌ریی بۆ کردنی مسوڵمانان بۆیان، چ له‌سه‌ر

ئاستی شانه‌و پۆلێك بئ، چ له‌سه‌ر ئاستی کۆمه‌لێك بئ، چ له‌سه‌ر ئاستی ولاتێك و

ده‌وله‌تێك بئ، چ له‌سه‌ر ئاستی هه‌موو ئۆمه‌ته‌ی ئیسلامی بئ، به‌قسه‌کردنی

خواری بۆ سه‌ر ده‌بیته‌ تاعه‌ت و خواپه‌رستی و، ئینسان پاداشتی له‌سه‌ر

وه‌رده‌گری، به‌پێی ئه‌وه كه خوا (جل جلاله) هه‌ر شتێکی له‌سه‌ر مسوڵمانان

فه‌رزه‌کردوه، مانای وایه له‌به‌رانه‌بیدا پاداشت هه‌یه، كه ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ

وَالرَّسُولُ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿١﴾، واتسه:
 فه‌رمانبه‌ریی کردنی ئیمانداران بۆ خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 کاربه‌ده‌ستانیک که له‌خوایان و، گێرانه‌وه‌ی ناکوکیی و مشتومره‌کانیان بۆ لای
 خوای به‌رز و مه‌زن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ، هم له‌ دنیا چاکتره‌و، هم له‌ قیامه‌تیش
 چاکتره‌و، خوای به‌رز و مه‌زن پاداشتیان ده‌داته‌وه‌.

پیغه‌مبه‌ریشمان ﷺ که فه‌رموویه‌تی: {عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا
 أَحَبَّ وَكَرِهَ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ} (2) واته نه‌ک
 له‌سه‌ری پێویست نییه، به‌لکو هه‌ر دروستیش نییه له‌ ناشه‌رعییدا به‌قسه‌ی
 سه‌رووی خۆ بکری.

به‌لێ مه‌رج نییه بابای مسوڵمان ته‌نها له‌و شتانه‌دا که خۆی چه‌زی لێیانه‌و له‌
 شانی خۆشن، بیستن و گوێرایه‌لیی (السمع والطاعة) ی هه‌بی! که به‌داخه‌وه هه‌ندیک
 که‌س ته‌نانه‌ت له‌ ئاستی سه‌ره‌وه‌شدا وا حالێ بووه، یان به‌ کرده‌وه و ده‌کات!
 هه‌ربۆیه‌ش له‌ زۆریک له‌و فه‌رموودانه‌دا که باسی (السمع والطاعة) یان کردووه،
 چه‌ند حاله‌تیکی جۆراوجۆر خراونه‌ته‌پوو، بۆ وینه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی:
 {عَلَيْكَ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِي عُسْرِكَ وَيُسْرِكَ وَمَنْشَطِكَ وَمَكْرَهِكَ وَأَثَرَةٍ عَلَيْكَ} (3)، واته:
 (گوێ بۆ گرتن و فه‌رمانبه‌ریی کردنت بۆ سه‌رووی خۆت له‌سه‌ر پێویسته، له‌
 حاله‌تی‌کدا که له‌ سه‌غله‌تییدا ی وه له‌کاتی‌کدا که له‌ ئاسانییدا ی، وه له‌کاتی‌کدا که
 له‌ قالبه‌ت خۆشدی (4) وه له‌کاتی‌کدا که له‌ دلت ناخۆشه، وه له‌کاتی بیبه‌شکردن و

1 النساء: 59

2 رواه البخاري: (7144)، ومسلم: (1839) واللفظ له، عن ابن عمر.

3 رواه مسلم: (1836)

4 یه‌عنی گورج و گولیت هه‌یه‌و له‌ قالبه‌ت خۆشه.

که واته: گوږپاڼه لایې کردنی مسولمانان ټو بهرپرساننیک که شهرعییه تیان هه بی و به پئی شهرعیه تیش به ریو به چن، وه که فرمانبه ریی کردنیانه ټو خوی به رز و مه زن و پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله، وه به پیچه وانه شه وه، سه ریچی کردنیان له ئه مرو نه هی ئه میرو به پرسان، سه ریچی کردنه له ئه مرو نه هی خوی به رز و مه زن و پیغه مبه ره که هی صلی الله علیه و آله، وه له فرمانیشتی دیکه دا هاتووه: {مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ يَعُصِنِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ يَعُصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي} ⁽¹⁾، واته: (هر که سیئ که به قسه ی من بکات، ئه وه به قسه ی خوی کردووه، هر که سیئ کیش سه ریچی له من بکات، ئه وه سه ریچی له خوا کردووه، وه هر که سیئ که به قسه ی فرمانده بکات ئه وه به قسه ی منی کردووه، وه هر که سیئ کیش سه ریچی له فرمانده بکات ئه وه سه ریچی له من کردووه)، لږده به گشتی فرمووه تی.

¹ رواه البخاري: (7137)، ومسلم: (1835) واللفظ له

سییه‌م: خستنه‌پووی ریژ و حورمه‌ت و دلسۆزیی بۆ سه‌رکردایه‌تی:

ئه‌ركیكى دیکه‌ی گرنگو گه‌وره‌ی سه‌رشانی قاعیده به‌رانبه‌ر به‌قیاده‌یه که ده‌بێ بۆ دلسۆزو به‌په‌رۆش بێ، ریژو حورمه‌تی ته‌واوی بگرێ، دیاره ئه‌وه‌ش زۆر شت ده‌گرێته‌وه:

مروّف ده‌بێ خۆی له‌ هه‌ر قسه‌و ته‌عبیرو هه‌لسوکه‌وتێک دووربگرێ که مایه‌ی بێرێزی نواندنی بێ، له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌و که‌سه‌دا که به‌رپرسو برا گه‌وره‌یه‌تی، یان به‌ ناحق ده‌بیته‌ مایه‌ی نیگه‌ران کردنی، هه‌لبه‌ته به‌ گشتی مسوڵمانان ده‌بێ ریژ له‌ یه‌کدی بگرن و به‌لام ئه‌و ریژو حورمه‌ت و خۆشه‌ویستی و دلسۆزییه بۆ سه‌روو، زیاتر ته‌ئکید لێده‌کری، چونکه ئه‌گه‌ر تۆ دلی ره‌فیقیکی خۆت بێشیینی، ره‌نگه‌ زه‌ره‌ریکی که‌متری هه‌بێ، به‌لام کاتێک که بێرێزی به‌رانبه‌ر سه‌رووی خۆت ده‌کێ، به‌ ته‌ئکید زه‌ره‌ری زیاتر ده‌بێ و، له‌وانه‌یه ئه‌ویش کاردانه‌وه‌ی هه‌بێ، له‌به‌رئه‌وه وریایی زیاتر پێویسته.

وه‌ك ده‌بینین پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ده‌فه‌رموێ: {الدِّينُ النَّصِيحَةُ قُلْنَا لِمَنْ؟ قَالَ لِلَّهِ (٥٥) وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ} رواه مسلم: (55) عن تميم الداري (رضي الله عنه)، له‌م فه‌رموده‌یه‌دا ﷺ دینداری و مسوڵمانیته‌ی له‌ دلسۆزیدا کورت هه‌لدینی، ئینجا که پرسیاریشی لێده‌کری: دلسۆزییه‌که به‌رانبه‌ر کێ؟ رایده‌گه‌یه‌نێ که دلسۆزی و په‌رۆشو به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی بابای مسوڵمان زۆر فراوان و گشتگیره‌ و، له‌ خوای به‌رزو مه‌زنه‌وه ده‌گرێته‌وه، هه‌تا سه‌رجه‌م خه‌لك و میلیه‌ت! جا لێره‌دا دیاره مه‌به‌ستی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌وه‌بووه که له‌

(1) بۆیه گۆتم لێره‌دا مه‌به‌ست له‌ (النصیحة) ئامۆژگاری نییه، چونکه ئامۆژگاریی خوا (جل جلاله) چۆن ده‌کری؟! ده‌کری!

هاوه‌لانی به‌پیزی حالی بکات، دلسۆزی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوون و به‌خه‌مه‌وه‌بوونی ئینسانی مسولمان بۆ خوای به‌رز و مه‌زن و، بۆ کتییی خوا و، بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و، بۆ به‌پرسیانی مسولمان و، بۆ مسولمانان به‌گشتی، ئه‌وه به‌پاستی به‌شی گه‌وره‌ی دینداری پیکدینن، چونکه دین هه‌مووی ده‌بیته‌وه به دوو به‌ش: (مامه‌له له‌گه‌ل خوا، وه مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لکی خوا)، وه ئه‌وه فهرمووده‌یه هه‌ردووکی گرتۆته‌وه.

ئینجا له‌پاستیدا سه‌رچاوه‌ و کانگای گۆی بۆ گرتن و به‌قسه‌کردنیش، هه‌ر ئه‌م دلسۆزی و په‌رۆش و ریزو حورمه‌ت گرتنه‌یه، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له‌ و باره‌وه فهرموویه‌تی: {إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمَقْسُطِ} ⁽¹⁾، واته: (بیگومان له‌ ریزو به‌رزگرتنی خوای پایه‌ بلنده، که ئینسان ریز بگری له‌ مسولمانی موو سپی — ته‌مه‌ندار چ پیاوی و چ ئافره‌ت — و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی دادگه‌رو، هه‌لگری قورئان که تێیدا دووچاری تێپه‌راندن و به‌زایه‌دان نه‌بووی)، لێره‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سی جۆره که‌سمان بۆ دیاری ده‌کات:

(أ) ئینسانی به‌ته‌مه‌ن.

(ب) حوکمران و به‌پرسیکی دادگه‌ر.

(ج) که‌سیک که‌ شاره‌زای قورئان بێ و به‌ هاوسه‌نگی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکات.

هه‌لبه‌ته ئه‌مه مانای وانیه که خه‌لکی دیکه ریزی لێناگیری، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمووی: ریزگرتن له‌ و سی جۆره که‌سانه ریز لێگرتنی خوايه (جل جلاله‌) و به‌ به‌رزگرتنی خوای په‌روه‌ردگاره، بۆچی؟ چونکه خوای به‌رز و مه‌زن

¹ رواه أبوداود: (4843)، وقال الألباني: حسن

ده‌فه‌رموئ: ریژ له‌و سییانه‌ بگرن: ئینسانی به‌ ته‌مه‌نی مسوڵمان به‌ تایبته‌ ده‌بی
ریژی لیبگیرئ، ئە‌گەر نامسوڵمانیش بوو هه‌ر ده‌بی ریژی لیبگیرئ، چونکه
ئینسان بوخوی ریژلیگیراوه‌و، ئە‌گەر بچیتته‌ ته‌مه‌نیشه‌وه‌ زیاتر پیویستی به‌
موراعات و ریژه‌یه‌.

وه‌ حوکمرانی دادگهریش ده‌بی ریژی لیبگیرئ، هه‌ر له‌به‌ر ئە‌سلی حوکمرانی
ریژی لیده‌گیرئ، که‌ دادگهریش بی، ئە‌وه‌ زیاتر ته‌ئکید ده‌بیتته‌وه‌، چونکه
به‌پرسان ئە‌گەر خه‌لک به‌ قسه‌یان نه‌کا و ریژیان لینه‌گرئ، ئیشیان بو‌ نارپوا،
به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئە‌و قه‌یده‌ی خستوته‌ سه‌ر که‌ ده‌بی دادگه‌ربئ، چونکه‌ ئە‌گەر
دادگه‌ر نه‌بی تو حه‌قت هه‌یه‌ ره‌خنه‌ی لیبگیرئ، جاری وا هه‌یه‌ ده‌بی له‌سه‌ر
سته‌مه‌که‌ی به‌گژیشیدا بچیه‌وه‌.

وه‌ که‌سی‌کیش که‌ هه‌لگری قورئان بی، به‌لام هه‌لگری قورئانیش ئە‌ویشی
دیشان به‌ دوو وه‌صف پیناسه‌ کردووه‌: (غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَلَا الْجَافِي عَنْهُ)، ئە‌وه‌ی
که‌ زۆر تییدا رۆنه‌چوو — واته‌: تیینه‌په‌راندوه‌—، وه‌ کورتیشی نه‌هیناو. واته‌
نه‌ تییدا تووشی تییه‌په‌راندن بووه‌و، نه‌ تییدا تووشی به‌زایه‌دان بووه‌، به‌و شیوه‌یه‌
که‌ بو‌ قورئان شایسته‌یه‌ ئاوا قورئانی هه‌لگرتوه‌و ئاوا پیوه‌ی پابه‌نده‌.

ئاشکراشه‌ که‌ هه‌م ریژو دلسۆزی پێشان‌دان و حورمه‌ت گرتنی به‌پرسان و هه‌م
پێچه‌وانه‌که‌شی گه‌لێک شت ده‌گرنه‌وه‌، که‌ هه‌م له‌ ریی ده‌قه‌ شه‌رعییه‌کانو، هه‌م
به‌پیی عورفو باوی خه‌لکیش ده‌زانرینو، ئینسان به‌ سه‌لیقه‌ی خوی ئە‌وه‌
ده‌زانئو، به‌پیی عورفو باوی کومه‌لگا‌کانیش ده‌گۆرئ، له‌وانه‌یه‌ ئە‌گەر له‌ هه‌ندئ
شوین تو له‌به‌ر به‌پرسه‌که‌ت هه‌لنه‌سته‌یه‌وه‌ بپریزی بیو، له‌ هه‌ندئ شوینی دیکه‌
ره‌نگه‌ بپریزی نه‌بی، که‌واته‌ هه‌ندئ شت به‌پیی عورف ده‌گۆرئ، بۆیه‌ هه‌میشه‌ له‌

هه‌لسوکه‌وته‌کاندا ده‌گه‌رپینه‌وه‌ بۆ عورفو باوی خه‌لک و، مه‌رج نییه هه‌موو شتی‌ک له ده‌قه‌کانی شه‌ریعه‌تا هاتبێ، به‌لکو ده‌گه‌رپینه‌وه‌ بۆ عورفو باوی خه‌لک. که‌واته: به‌پێی شه‌خس و به‌پێی عورفو به‌پێی حال، ئینسان ده‌بێ به سه‌لیقه‌ی خۆی بزانی، که چۆن ریز له به‌رپرسیانی خۆی ده‌گرێ.

چوارهم: به‌لام بیگومان گوێرایه‌لیی و فه‌رمانبه‌ریی مسوولمانان بۆ گه‌وره و به‌رپرسیانیان، ته‌نیا له بازنه‌ی شه‌ریعه‌تدایه و دروست نییه هیچ که‌س نه‌ شتی ناشه‌رعیی به‌ خه‌لکی بلێ و نه‌ ئه‌گه‌ر شتی ناشه‌رعییشی به‌ خه‌لکی گوت، به‌قه‌سه‌ی بکری:

وه‌ك خوا (جل جلاله‌) له باسی به‌یعه‌تدانی ئافره‌تان به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنُ يُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَ وَلَا يَزْنِيَ وَلَا يَقْتُلَ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾⁽¹⁾، واته: (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! کاتی‌ک ئافره‌تانی بروادار هاتنه‌لات تاکو په‌یمانته‌ پێده‌ن، له‌سه‌ر ئه‌وه که هیچ هاوبه‌شی‌ک بۆ خوا بریارنه‌ده‌ن، دزی نه‌که‌ن، داوینپرسی نه‌که‌ن، منداڵه‌کانی خۆیان نه‌کوژن و زنده‌به‌چالان نه‌که‌ن و، بوختان هه‌لنه‌به‌ستن له‌نیوان ده‌ست و پێیه‌کانیان، له‌چاکه‌دا سه‌رپێچییته‌ نه‌که‌ن، ئه‌وه به‌یعه‌تیان لێوه‌ریگه‌ر و داوی لێخۆشبوونیان بۆ له‌ خوا بکه، بیگومان خوا گوناهاپۆشی به‌خشنده‌یه)، لێره‌دا بۆچی ده‌فه‌رموی: له‌ چاکه‌ و شتی په‌سندا سه‌رپێچییته‌ لێنه‌که‌ن؟ خۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیجگه‌ له‌ شتی په‌سند، فه‌رمان به‌ هیچ

شتیکی دیکه ناکات؟ بۆیه خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) وای فه‌رمووه، چونکه خۆ هه‌موو که‌س پێغه‌مبه‌ر ﷺ نییه و، تا‌کو ئه‌وانه‌ی که به‌ ریی پێغه‌مبه‌ر ﷺ دا دین، له به‌رپرسا‌ن و مشوورخو‌رانی مسو‌لمانان، بزانی که ته‌نانه‌ت خوای به‌رز و مه‌زن بۆ پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ به‌ند (قید)ی (معروف: په‌سندی) خستۆته‌سه‌ر به‌قسه‌کرانه‌که‌ی، که ده‌بی فه‌رمانه‌که‌ی چاک و شه‌رعی بی‌و به‌چاک زان‌دراو بی، که‌واته: ئه‌گه‌ر بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌و به‌ند (قید)ه‌ی له‌سه‌ری، بۆ خه‌لک‌دیکه‌ چاک‌تر ده‌بی وایی، هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌فه‌رموئ: {عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَإِنْ أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ} ⁽¹⁾، ئه‌ویش دیسان وه‌ک پێش‌تریش با‌سمان‌کرد، کاتی‌ک که فه‌رمان بک‌ری‌ت به‌ سه‌رپێچی، ئه‌وه نه‌ک به‌قسه‌کردن، به‌ل‌کو گوئ بۆ گر‌تنیش نامی‌نی.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِنْمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ} ⁽²⁾، واته: (به‌قسه‌کردن و فه‌رمان‌به‌ری کردن نییه له سه‌رپێچی خوا‌دا، به‌ل‌کو فه‌رمان‌به‌ری کردن ته‌نیا له شتی په‌سند و چاک‌دایه)، که دیاره به‌سه‌ره‌اتیکی له‌سه‌ره‌و پێش‌تر گێ‌را‌وامانه‌ته‌وه‌و پێ‌ویست ناکات دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه.

پێنجه‌م: هه‌روه‌ها گو‌پ‌رایه‌لیی و فه‌رمان‌به‌ری ته‌نیا له سنووری توانا و بر‌ست‌دا فه‌رزه، هه‌رچییه‌ک له توانای مرو‌ف به‌ده‌ری، خواش (جل جلاله)

¹ رواه البخاري: (7144)، ومسلم: (1839) واللفظ له، وأبو داود: (2626)، والنسائي: (4206)

² رواه البخاري: (7145)، ومسلم: (1840) واللفظ له. بدون (لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ)

پێویستی نه‌کردووه و داوا‌ی نه‌کردووه، چ جایی به‌نده‌کانی بۆیان هه‌بێ داوا‌ی بکه‌ن:

خوای مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾¹، واته: (خوا له هه‌چ كه‌س داوا ناكات مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له‌توانایدايه ...) هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿فَأَنْقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾⁽²⁾، واته: (پاریز له خوا بکه‌ن ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانن) ئه‌دی ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی؟ خوای په‌روه‌ردگار (جل جلاله) ئه‌وه‌ی له‌توانای به‌نده‌دا نه‌بێ فه‌رزی ناکا.

ئینجا وه‌ك (ابن عمر)یش -خوا له‌ خۆی و بابی رازی بێ- بۆمان ده‌گێڕێته‌وه كه پێشتریش فه‌رمووده‌كه‌مان هه‌ناو لێره‌ش دووباره‌ی ده‌كه‌ینه‌وه: {كُنَّا إِذَا بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، يَقُولُ لَنَا: فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ}³، واته: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌كاتی په‌یمان لێوه‌رگرتنی هاوه‌لاند، پێی ده‌فه‌رموون: (فِيمَا اسْتَطَعْتُمْ)، واته: (له‌وه‌نده‌دا كه ده‌توانن)، شتێك كه نه‌توانی له‌سه‌رت پێویست نییه، به‌لام لێره‌شدا دیسان پێویسته‌ وریاو واقیع‌بین بین و، شه‌یتان و نه‌فس فیلّمان لێ نه‌كه‌ن و، دووچاری تێپه‌راندن و به‌زایه‌دان (إفراط و تفریط)مان نه‌كه‌ن و، شتی ئاسانمان له‌به‌رچاو به‌زه‌حمه‌ت و، شتی زه‌حمه‌تیشمان له‌به‌رچاو زۆر قورس و برست‌برو توانا‌پروو‌كێن، نه‌كه‌ن!

واته: جاری وایه شتێك زۆر ئاسانه‌و ده‌كرێ، تۆ بڵێی: ئاخ‌ر خوای به‌رز و مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ و منیش له‌توانامدا نییه،

¹ . البقرة: 282

² التغابن: 16

³ رواه البخاري: (7202) واللفظ له، ومسلم: (1867)

چونکه جاری وایه شه‌یتان فیلت لیده‌کات، ئەگەرنا له‌تواناتدا هه‌یه، بۆیننه: هی وا هه‌یه مانگی رهمه‌زان هه‌ر له‌خۆرا به‌پۆژوونایی، ده‌لی: ئەگەر به‌پۆژووم له‌وانه‌یه بمرم، نانا نامری! تۆ ده‌بی تۆزیک هیممه‌تیش هه‌بی، که‌واته: ده‌بی وریابی و شه‌یتان فیلت لینه‌کات، هه‌روه‌ها به‌باری تیپه‌پاندنیشدا، به‌هۆی زالبوونی عاتیفه‌و سۆزو هه‌لچوونه‌وه، گیرۆده‌ی خه‌یاڵپلاو نه‌بین و، ملمان پی له‌به‌ر کارو پپۆژده‌ی وا رانه‌که‌ن و هه‌نگای واما پی نه‌هاوین، که له‌ تواناو برستمان به‌ده‌ر بی و کاری کردن نه‌بی! بۆیننه: بۆ کرده‌یه‌کی سه‌ربازی ته‌نیا ده (10) نه‌فهرت هه‌بن و بلای: ئەوه هه‌زار (1000) نه‌فهر له‌وین به‌مه‌فره‌زه‌یه‌که‌وه ده‌چم هه‌موویان له‌به‌ین ده‌به‌م! که لیره‌شدا تۆ زۆر له‌خۆت راده‌بینی.

جا هه‌م که‌م له‌خۆ رادیتن خراپه‌ و، هه‌م زۆر له‌خۆ رادیتنیش، به‌لکو واقعیینه‌ خۆ دیتن پێویسته.

دیاره واقعیینی و دووربینیی و وردبینیش له‌لایه‌ک و، له‌پیش ئەوه‌شدا به‌وردیی لیکۆلینه‌وه له‌ ژیان و سیره‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌تایبه‌ت و، میژووی ئیسلام و مسوڵمانان و، هه‌لویست رووداوه‌کانیان به‌گشتی، یارمه‌تی زۆرمان ده‌ده‌ن بۆ توانای خۆ ناسین و دووچاری تیخه‌په‌راندن و به‌زایه‌دان نه‌بوون، له‌ بواری کارو چالاکیه‌ جۆراوجۆره‌کانماندا.

سه‌رچاوه‌کان

- 1- التفسير الكبير أو مفاتيح الغيب للإمام فخر الدين محمد بن عمر بن الحسين بن الحسن ابن علي التميمي البكري الرازي الشافعي، قدم له: هاني الحاج، تحقيق: عماد زكي البارودي، الناشر: المكتبة التوفيقية - القاهرة - مصر.
- 2- جامع البيان في تأويل القرآن، المؤلف: أبي جعفر محمد بن جرير الطبري، تحقيق: هاني الحاج و عماد زكي البارودي و خيري سعيد، الناشر: المكتبة التوفيقية - القاهرة - مصر، الطبعة الأولى 1420 هـ - 2000 م.
- 3- تفسير (روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني)، تأليف: العلامة أبي الفضل شهاب الدين السيد محمود الألوسي البغدادي، الطبعة: الرابعة 1405 هـ - 1985 م، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت - لبنان.
- 4- تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان، تأليف: عبد الرحمن بن ناصر السعدي، إعتنى به تحقيقاً ومقابلة: عبد الرحمن بن معلا اللويحق، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت - لبنان، الطبعة الأولى 1420 هـ - 2000 م.
- 5- المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير، إعداد: جماعة من العلماء بإشراف الشيخ صفي الرحمن المباركفوري، الطبعة: ثانية محرم 1421 هـ - 2000 م، الناشر: دار السلام للنشر والتوزيع - جدة - السعودية.
- 6- أيسر التفاسير لكلام العلي الكبير، تأليف: أبي بكر الجزائري، الطبعة: الخامسة 1421 هـ - 2000 م، الناشر: مكتبة العلوم والحكم - المدينة المنورة.
- 7- مفردات ألفاظ القرآن، تأليف: العلامة الراغب الأصفهاني، تحقيق: صفوان عدنان داوودي، الناشر: دار القلم - ديمشق، الطبعة الثالثة 1423 هـ - 2002 م.

- 8- صحیح البخاری، تصنیف: الإمام الحافظ أبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، إعتنى به وأعدّه للنشر: الدكتور محمد محمد حجازي، الناشر: مؤسسة المختار للنشر والتوزيع - القاهرة، الطبعة الثانية 1431 هـ - 2010 م.
- 9- فتح الباري شرح صحيح البخاري، للإمام الحافظ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني، رقم كتبها وأبوابها وأحاديثها: الأستاذ محمد فؤاد عبد الباقي، الناشر: دار السلام - الرياض و دار الفحاء - دمشق، الطبعة الثالثة 1421 هـ - 2000 م.
- 10- صحيح مسلم، للإمام مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري النيسابوري، الناشر: مؤسسة المختار للنشر والتوزيع - القاهرة، الطبعة الثانية 1431 هـ - 2010 م.
- 11- موسوعة فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم بن الحجاج القشيري، تأليف: الشيخ شبير أحمد العثماني، تعليقات: محمد رفيع العثماني، تخريج: نور البشر بن نور الحق، مراجعة وتدقيق وتكملة: محمود شاكر، الطبعة: الأولى 1426 هـ - 2006 م، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت - لبنان.
- 12- مسند الإمام أحمد بن حنبل، المؤلف: أحمد بن حنبل أبو عبدالله الشيباني، المشرف على تحقيقه: شعيب الأرنؤوط، المشرف على إصداره: الدكتور عبد الله بن عبد المحسن التركي، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت، الطبعة: الثانية 1420 هـ - 1999 م.
- مسند أحمد بن حنبل، المؤلف: الإمام الحافظ أبو عبد الله أحمد بن حنبل بن هلال بن أسد بن إدريس الذهلي الشيباني، الناشر: بيت الأفكار الدولية.
- 13- سنن أبي داود، تصنیف: أبي داود سليمان بن الأشعث السجستاني، حكم على أحاديثه وآثاره وعلق عليه: العلامة المحدث محمد ناصر الدين الألباني، إعتنى به: أبو عبدة مشهور حسن آل سلمان، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع - الرياض، الطبعة الثانية 1427 هـ - 2007 م.

14- سنن الترمذي، المؤلف: للإمام الحافظ محمد بن عيسى بن سورة الترمذي، حكم على أحاديثه وآثاره وعلق عليه: العلامة المحدث محمد ناصر الدين الألباني، إعتنى به: أبو عبيدة مشهور حسن آل سلمان، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع - الرياض، الطبعة الثانية 1429 هـ - 2008 م.

15- سنن ابن ماجه، تصنيف: أبي عبدالله محمد بن يزيد القزويني الشهير بـ(ابن ماجه)، حكم على أحاديثه وآثاره وعلق عليه: العلامة المحدث محمد ناصر الدين الألباني، إعتنى به: أبو عبيدة مشهور حسن آل سلمان، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع - الرياض، الطبعة الثانية 1429 هـ - 2008 م.

16- سنن النسائي، تصنيف: أبي عبد الرحمن أحمد بن شعيب بن علي الشهير بـ(النسائي)، حكم على أحاديثه وآثاره وعلق عليه: العلامة المحدث محمد ناصر الدين الألباني، إعتنى به: أبو عبيدة مشهور حسن آل سلمان، الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع - الرياض، الطبعة الثانية 1429 هـ - 2008 م.

17- السنن الكبرى، للإمام: أبي بكر أحمد بن الحسين بن علي البيهقي، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، الطبعة: الثالثة 2003 م - 1424 هـ، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان.

18- شعب الإيمان، للإمام أبي بكر أحمد بن الحسين البيهقي، تحقيق: أبي ماهر محمد السعيد بن بسيوني زغلول، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى 1410 هـ - 1990 م.

19- صحيح بن حبان بترتيب ابن بلبان، تأليف: الأمير علاء الدين علي بن بلبان الفارسي، تحقيق: شعيب الأرناؤوط، الطبعة: الثالثة 1418 هـ - 1997 م، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت - لبنان.

- 20- المنتقى شرح موطأ مالك، تأليف: القاضي أبو الوليد سليمان بن خلف بن سعد بن أيوب الباجي، تحقيق: محمود شاكر، الطبعة: الأولى 1425 هـ - 2005 م، الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت - لبنان.
- 21- شرح موطأ الإمام مالك، لفضيلة الشيخ محمد بن صالح العثيمين، تحقيق: صلاح الدين محمود السعيد، الناشر: دار الغد الجديد - القاهرة، الطبعة الأولى 1430 هـ - 2009 م
- 22- المستدرک علی الصحیحین، للإمام الحافظ أبي عبد الله محمد بن عبد الله الحاكم النيسابوري، دراسة وتحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان، الطبعة: الثانية 1422 هـ - 2002 م.
- 23- المعجم الكبير، تأليف: الإمام أبي القاسم سليمان بن أحمد الطبراني، ضبط نصه وخرّج أحاديثه: أبو محمد الأسيوطي، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى 2007 م.
- 24- المعجم الأوسط، تأليف: الإمام الحافظ أبي القاسم سليمان بن أحمد بن أيوب اللخمي الطبراني، الناشر: دار الفكر - عمان - الأردن، الطبعة: الأولى 1420 هـ - 1999 م.
- 25- رياض الصالحين، المؤلف: الإمام أبي زكريا يحيى بن شرف النووي الدمشقي، حققه وخرج أحاديثه: عبدالعزيز رباح - أحمد يوسف الدقاق، راجعه: الشيخ شعيب الأرناؤوط، الناشر: دار الثقافة العربية - دمشق، الطبعة الثانية 1412 هـ - 1992 م.
- 26- الترغيب والترهيب من الحديث الشريف، تأليف: الإمام الحافظ زكي الدين عبد العظيم بن عبد القوي المنذري، حققه وقدم له وعلق عليه: محيي الدين ديب مستو - سمير أحمد العطار - يوسف علي بديوي، الناشر: دار ابن كثير - بيروت، الطبعة الثالثة 1419 هـ - 1998 م.

27- فيض القدير شرح شرح الجامع الصغير من أحاديث البشير النذير، للعلامة محمد عبد الرؤوف المناوي، ضبطه وصححه: أحمد عبد السلام، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت، الطبعة الثالثة 2006م.

28- مجموع الفتاوى، المؤلف: شيخ الإسلام تقي الدين أحمد بن تيمية الحراني، إعتنى بها وخرج أحاديثها: عامر الجزار - أنور الباز، الناشر: دار الجيل، الطبعة: الأولى 1418هـ - 1997م.

29- القواعد النورانية الفقهية، أحمد بن عبد الحليم بن تيمية الحراني أبو العباس، تحقيق: محمد حامد الفقي، الناشر: دار المعرفة - بيروت، سنة النشر 1399.

30- إعلام الموقعين عن رب العالمين، تأليف: ابن القيم الجوزية، تحقيق: عبدالرحمن الوكيل، الطبعة: الأولى 1412هـ - 1992م، الناشر: دار إحياء التراث العربي و مؤسسة التاريخ العربي - بيروت - لبنان.

31- الأحكام السلطانية والولايات الدينية، تأليف: أبي الحسن علي بن محمد بن حبيب البصري البغدادي الماوردي، الناشر: المكتبة العالمية - بغداد 1409هـ - 1989م.

32- السيرة النبوية لإبن هشام، تحقيق: جودة محمد جودة، الناشر: دار ابن الهيثم - القاهرة، الطبعة الأولى 1427هـ - 2006م.

33- الشفا بتعريف حقوق المصطفى، تأليف: العلامة القاضي أبي الفضل عياض بن موسى بن عياض اليحصبي، تقديم وتحقيق: عامر الجزار، طبع ونشر: دار الحديث - القاهرة، 1425هـ - 2004م.

34- سيرة رسول الله (الرحيق المختوم)، تأليف: فضيلة العلامة الشيخ صفى الرحمن المباركفوري، الناشر: دار الخير (دمشق - بيروت)، الطبعة الأولى 1419هـ - 1998م.

- 35- أصول الدعوة، تأليف: الدكتور عبدالکريم زيدان، الطبعة: العاشرة 1426 هـ - 2005 م، الناشر: مؤسسة الرسالة - بيروت - لبنان.
- 36- البداية والنهاية، تأليف: أبو الفداء الحافظ عماد الدين إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي، تحقيق ومراجعة وفهرسة: دار أبي حيان، الطبعة: الأولى 1416 هـ - 1996 م، الناشر: دار أبي حيان.
- 37- حلية الأولياء وطبقات الأصفياء، تأليف: أبي نعيم أحمد بن عبد الله الأصبهاني، الطبعة: الثالثة 1400 هـ - 1980 م، الناشر: دار الكتاب العربي - بيروت - لبنان.
- 38- أخبار القضاة، المؤلف: أَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ خَلْفِ بْنِ حَيَّانَ بْنِ صَدَقَةَ الضَّبِّيِّ البَغْدَادِيِّ، المُلَقَّبُ بِـ "وَكَيْع"، حققه و صححه و علق عليه و خرَّج أحاديثه: عبدالعزيز مصطفى المراغي، الناشر: المكتبة التجارية الكبرى، الطبعة، الأولى عام 1366 هـ - 1947 م.
- 39- محض الصواب في فضائل أمير المؤمنين عمر بن الخطاب، تأليف: الإمام العلامة المحدث يوسف بن الحسن بن عبد الهادي الدمشقي الصالحي الحنبلي المعروف ب(إبن المبرد)، دراسة وتحقيق: عبدالعزيز بن محمد بن عبد المحسن الفريح، الطبعة: الأولى 1420 هـ - 2000 م، الناشر: دار أضواء السلف - الرياض.
- 40- أخبار أبوحنيفة وأصحابه، تأليف: القاضي أبي عبد الله حسين بن علي الصيمري، الناشر: عالم الكتب - بيروت، سنة النشر 1405 هـ - 1985 م.
- 41- الفقيه والمتفقه، للحافظ المؤرخ أبي بكر أحمد بن علي بن ثابت الخطيب البغدادي، قام بتصحيحه والتعليق عليه: فضيلة الشيخ إسماعيل الأنصاري، الناشر: المكتبة العلمية.
- 42- فقه الشورى والإستشارة، تأليف: توفيق محمد الشاوي، الطبعة: الأولى 1412 هـ - 1992 م، الناشر: دار الوفاء - المنصورة - مصر.

43- تاج العروس من جواهر القاموس، تأليف: السيد محمد مرتضى بن محمد الحسيني الزبيدي، إعتنى به ووضع حواشيه: الدكتور عبد المنعم خليل إبراهيم والستاذ كريم سيد محمد محمود، الطبعة: الأولى 2007م - 1428 هـ، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان.

44- مقدمة ابن خلدون المسمى بكتاب العبر وديوان المبتدأ والخبر في أيام العرب والعجم والبربر ومن عاصرهم من ذوي السلطان الأكبر، المؤلف: عبدالرحمن بن محمد بن خلدون الحضرمي المغربي، الناشر: دار العودة - بيروت.

45- منهج عمر بن الخطاب في التشريع (دراسة مستوعبة لفقہ عمر وتنظيماته)، تأليف: الدكتور محمد بلتاجي، الناشر: دار السلام للطباعة والنشر والترجمة - القاهرة، الطبعة الثانية 1424 هـ - 2003م

46- المقصد الأسنى في شرح أسماء الله الحسنى لأبي حامد الغزالي، دراسة وتحقيق: محمد عثمان الخشت، الناشر: مكتبة الفرقان - القاهرة

47- جامع الأصول في أحاديث الرسول، تأليف: الإمام مجد الدين أبي السعادات المبارك بن محمد بن الأثير الجزري، حققه وعلق عليه وخرج أحاديثه: أبو عبد الله عبد السلام محمد عمر علوش، الناشر: دار الفكر - بيروت - لبنان، الطبعة: الأولى 1417 هـ - 1997م..

48- تاريخ الخلفاء، تأليف: الإمام الحافظ جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، تحقيق: محمد محي الدين عبد الحميد، الطبعة: الأولى 1371 هـ - 1952م، الناشر: مكتبة الشرق الجديد - بغداد و دار العلوم الحديثة - بيروت.

49- الطبقات الكبرى، تأليف: محمد بن سعد بن منيع الزهري، أعد فهارسها: رياض عبد الله عبد الهادي، الطبعة: الأولى 1417 هـ - 1996م، الناشر: دار إحياء التراث الإسلامي - بيروت - لبنان.

50- الرسالة للإمام محمد بن إدريس الشافعي، تحقيق: د. عبد اللطيف الهميم، و د. ماهر ياسين الفحل، الطبعة: الثانية 2009م، الناشر: دار الكتب العلمية - بيروت - لبنان.

51- جامع بيان العلم وفضله، تأليف: أبي عمر يوسف بن عبد البر، تحقيق: أبي الأشبال الزهيري، الطبعة: التاسعة 1432 هـ، الناشر: دار ابن الجوزي - الدمام - المملكة العربية السعودية.

52- شرح العقيدة الطحاوية، تأليف: القاضي علي بن علي بن محمد ابن أبي العز الحنفي، حققه وخرج أحاديثه وعلق عليه: بشير محمد عيون، الناشر: مكتبة المؤيد - الطائف و مكتبة دار البيان - دمشق، الطبعة: الثانية - بيروت 1988.

53- مدى شرعية الإنتماء إلى الأحزاب والجماعات الإسلامية، إعداد: الأستاذ الدكتور: صلاح الصاوي. الطبعة: الثانية - سنة الطبع: 1413هـ.

ameer.maktab@yahoo.com

f /AliBapir

AliBapir

f /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

ناوه‌ڕۆك

7 ئەم کتێبه

9 بنه‌مای یه‌که‌م: تیگه‌یشتنی راست و دروست له ئیسلام

بنه‌مای دووه‌م: فێرکردن و په‌روه‌رده‌کردنی ئەندامان له‌سه‌ر بناغه‌ی: تیگه‌یشتنی ته‌واو، ئیمان و عه‌قیده‌ی راست، خواپه‌رستی ساغ، ئاکاری په‌سند، زانست و ئەزموونی پیشکه‌وتووی به‌شه‌ر له‌ بواره جیا‌جیا‌کاندا 27

بنه‌مای سییه‌م: پابه‌ندی هه‌موولایه‌ك به‌ شه‌رعه‌وه و گێڕانه‌وه‌ی راجیاییه‌کان بۆ ته‌رازووی شه‌ریعت 73

بنه‌مای چواره‌م: کاروبار به‌پۆه‌بردن له‌سه‌ر بناغه‌ی راویژو به‌ دادگه‌رانه، ده‌رنه‌چوون له‌ بازنه‌ی مه‌رجه‌کانی کار پێکه‌وه کردن 85

بنه‌مای پینجه‌م: به‌رپرسیاریتی ئه‌میره‌و به‌رپرسیانی دیکه به‌رانبه‌ر به‌ ئەندامان و دا‌بین‌کردنی مافه‌کانیان به‌گۆیره‌ی توانایان له‌ هه‌موو روویکه‌وه‌وه، به‌ سینه فراوانییه‌وه گۆیگرتن‌یان بۆ پیشنیاره‌و گله‌یی و ره‌خنه‌کانیان.

113

بنه‌مای شه‌شه‌م: خۆشه‌ویستی و رێز له‌نێوان ئەنداماندا به‌گشتی، قیاده‌و قاعیده‌دا به‌تایبته‌، خۆپاراستن له‌ هه‌رچی پێچه‌وانه‌ی رێزو خۆشه‌ویستییه 129

بنه‌مای هه‌وته‌م: دانه‌به‌ژین له‌ بنه‌ما و ئامانجه سه‌ره‌کی و نه‌گۆره‌کان و بیئاگانه‌بوون له‌ مه‌دارکردن 149

- بنه‌مای هه‌شته‌م: هه‌لپه‌نه‌کردن بۆ به‌رپرسیاریتی و ئه‌رك نه‌سپاردن به‌كه‌سانی
هه‌لپه‌كه‌ر
169
- بنه‌مای نۆیه‌م: پشت به‌ خوا به‌ستن و له‌سه‌ر پێی خۆ وه‌ستان و، پاراستنی
سه‌ربه‌خۆیی له‌ هه‌موو روویكه‌وه
183
- بنه‌مای ده‌یه‌م: ئه‌رك سپاردن به‌ ئه‌ندامان ته‌نیا له‌سه‌ر بناغه‌ی شایسته‌یی و
لیه‌اتوویی
195
- بنه‌مای یازده‌یه‌م: په‌یوه‌ی و کردنی سیسته‌می دامه‌زراوه‌کان و دابه‌شکردنی ئه‌رك و
کاره‌کان به‌گوێزه‌ی پسپۆری و کارامه‌یی
207
- بنه‌مای دوازه‌یه‌م: بێئاگانه‌بوون له‌و راستیه‌ که: کۆمه‌لی ئیسلامی کۆمه‌لییه‌
له‌ مسوڵمانان و ئامرازیکه‌ بۆ خزمه‌تی ئیسلام و مسوڵمانان، هه‌ق و راستیی
له‌سه‌ر تاپۆنه‌کراوه
215
- بنه‌مای سێزده‌یه‌م: کۆمه‌لی ئیسلامی هاوکاریکردنی تیکرای مسوڵمانان بۆ
هێنانه‌دیی ئامانجه‌ شه‌رعیه‌کان، به‌پێویست ده‌زانێ
229
- بنه‌مای چواره‌یه‌م: خۆ بژارکردنی ئه‌ندامان له‌ خووه‌ خراپ و په‌سته‌کان و
خۆ رازاندنه‌وه‌یان به‌ ئاکار و ره‌وشته‌ جوان و په‌سنده‌کان
247
- بنه‌مای پازده‌یه‌م: خزمه‌تکردنی خه‌ڵک و هه‌ڵدان بۆ به‌خته‌وه‌رکردنیان،
به‌شیکه‌ له‌ خواپه‌رستی
265

بنه‌مای شازده‌یه‌م: ئه‌نجامدانی ئه‌ركی: بانگه‌وازو فه‌رمان به‌ چاكه‌ و رێگری له خراپه‌ و پاكسازیی و چاكسازیی كردن له كۆمه‌لگادا
283

بنه‌مای چه‌قده‌یه‌م: به‌كارهێنانی هێز بۆ به‌رگریكردن له‌ دین و ژینی كۆمه‌لگا، له‌ كات و شوێنی خۆیداو به‌ مه‌رجه شه‌رعییه‌كانه‌وه
305

بنه‌مای هه‌ژده‌یه‌م: جه‌ختكردنه‌وه له‌ سه‌ر هێنانه‌دی ئامانجه شه‌رعییه‌ بالاکان و خۆپاراستن له‌ سه‌رگه‌رمبوون به‌ مه‌سه‌له‌ لاوه‌کییه‌كانه‌وه
323

بنه‌مای نۆزده‌یه‌م: مه‌یدانی کارو چالاکی ئیستای کۆمه‌ل کوردستان و عێراقه، به‌لام هاوکاریکردنی مسوولمانان به‌پێی توانا له‌ هه‌ر جێیه‌ك بـ، به‌پێویست ده‌زانی
341

بنه‌مای بیسته‌م: کۆمه‌لی ئیسلامی پاراستن و کاملکردنی قه‌واره‌ی سیاسیی هه‌ریمی کوردستان و تیدا پیاوه‌کردنی شه‌ریعت، به‌ ئه‌ركی سه‌رشانی ده‌زانی
355

بنه‌مای بیست و یه‌كه‌م: کۆمه‌لی ئیسلامی هه‌لۆیستی ئیجابیی له‌ گه‌ل به‌رانبه‌ره‌کانیدا، چ له‌ نێو هه‌ریم و عێراق و چ ده‌ره‌وه‌شدا، مه‌گه‌ر ئه‌وان هه‌لۆیستیان خراپ بێ
369

بنه‌مای بیست و دووهم: کۆمه‌لی ئیسلامی بـروای وایه‌ كه‌ ده‌بێ تێكپرای ده‌وله‌ت و كۆمه‌ل و ته‌وژم و كه‌سایه‌تییه‌کانی جیهانی ئیسلام، پێكه‌وه هاوکاربن بۆ بووژاندنه‌وه‌ی ئۆمه‌ت و گێڕانه‌وه‌ی سه‌روه‌ری شه‌ریعت
381

بنه‌مای بیست و سێیه‌م: به‌كارهێنانی سه‌رجه‌م شیوازو رییازو ئامـرازه

شه رعیه کان، هه رکامیان له جیی خویدا، بۆ هیئانه دی ئامانجه کان
397

بنه مای بیست و چواره م: چه سپاندنی زه بت و ره بتی حیزبی و جیه جیکردنی
به سه ره موو لایه کدا
411

بنه مای بیست و پینجه م: له کاتی پابه ندبوونی ئه میرو سه رکرايه تیی کومه ل
به و بنه مایانه وه، گوئیستی و فرمانبه ری ئه ندامانیان بۆ پئویست ده بی
429

سه چاوه کان
456

ameer.maktab@yahoo.com

www.alibapir.net